

Ματθαίου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ
ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ Δ. Μ. Ε.

3980

42293

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

Α' ΕΚΛΟΓΗ

Α-Β-Γ-Δ-Ζ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΜΕΤ' ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Α'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13
1931

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΟΜΗΡΟΥ

ΕΠΙΛΟΓΗ

Α-Β-Γ-Δ-Ε

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΛΙΑΔΑ

Τὰ πρὸ τῆς ὑποθέσεως. Ἐν Σπάρτῃ ἐβασίλευεν ὁ Μενέλαος ἔχων σύζυγον τὴν καλλίστην τῶν Ἑλληνίδων Ἑλένην. Αἴφνης ἐμφανίζεται ἡμέραν τινὰ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὁ Πάρις, ὁ περικαλλῆς υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Πριάμου, ὅστις τυγχάνει λίαν φιλοξένου δεξιώσεως ἐν τοῖς βασιλικῶς ἀνακτόροις. Ἄλλ' ὁ Μενέλαος ἠγαγκασμένος νᾶπέλθη εἰς Κρήτην πρὸς τὸν φίλον βασιλέα Ἴδομενέα χάριν σπουδαίων ὑποθέσεων παραγγέλλει εἰς τὴν σύζυγον νὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχουσα τὴν ξενίαν εἰς τὸν ξένον ἡγεμονίδην. Ὁ Πάρις ὅμως κάμωνν κατάχρησιν τῆς ξενίας ἀπάγει τὴν ὥραϊαν Ἑλένην μετὰ πλήθους θησαυρῶν καὶ ἐπιβιβασθεὶς τοῦ ἀναμένοντος πλοίου ἀπέρχεται εἰς Τροίαν. Ὁ Μενέλαος ἀνακάμψας ἐκ Κρήτης καὶ εὐρὼν τὰ ἀνάκτορα ἔρημα τῆς συζύγου καὶ τῶν θησαυρῶν ἀνακοινοῖ περιαιγῆς τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν βασιλέα τῶν πολυχρῶσων Μυκηνῶν, καὶ διὰ τούτου πρὸς πάντας τοὺς ἡγεμόνας τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἐκλαβόντες τὸ πάθημα τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης ὡς κοινὴν ὕβριν κατὰ τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἀπεφάσισαν νὰ ἐκστρατεύσωσι κοινῇ ἐπὶ τὴν Τροίαν.

Ἐπεὶ τὰς 100 χιλ. μαχητῶν καὶ στόλος ἐκ 1200 περίπου πλοίων συνεκεντρώθη ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας ὑπὸ τὴν γενικὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ κραταιοτάτου τῶν βασιλέων Ἀγαμέμνονος. Ἐκεῖθεν ὁ στρατὸς ἀποπλεύσας ἐπὶ τοῦ στόλου ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν Τρωικὴν ἄκτῃν καὶ προσέβη εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Ἰλίου, πρωτεύουσας τῆς Τροίας. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ τείχη τῆς πόλεως ἦσαν ὀχυρώτατα, ἡ πολιορκία παρετάθη ἐπὶ 10 ὄλα ἔτη [1194-1185], καθ' ἃ οἱ Ἕλληνες πρὸς πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων προσέβαινον συνεχῶς εἰς ληστροικὰς καὶ πειρατικὰς ἐπιδρομὰς κατὰ περιοικίδων πόλεων, ὡς δεινῶς ἐλαφυραγῶγουν. Αἴφνης ὅμως κατὰ τὸ 10^{ον} ἔτος τοῦ πολέμου συνέβη ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων σοβαρώτατον γεγονός, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἰλιάδος. Τοῦτο θὰ μάθωμεν εὐθύς ἀπὸ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς Ἰλιάδος, εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς ὁποίας ἤδη εἰσερχόμεθα.

Ἡ Ἰλιάς διηρέθη ὑπὸ τῶν γραμματικῶν τῆς Ἀλεξανδρείας εἰς 24 τμήματα, ὀνομασθέντα ἐκ τῶν 24 κεφαλαίων γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου. Ἡμεῖς θὰ εἰσέλθωμεν κατὰ πρῶτον εἰς τὸ στοιχεῖον Α· τί προέταξεν ὁ ποιητὴς τοῦ α (τῆς Ὀδυσσεΐας); καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος τί ἀναμένομεν νὰ μάθωμεν;

Α

Λοιμός.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 οὐλομένην, ἣ μυρὶ ἄχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 οἰωνοῖσί τε πᾶσι, — Διὸς δ' ἔτελείετο βουλή, — 5
 ἔξ οὔ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε

Ἄτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. |

τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
 οὔνεκα τὸν Χρῦσῆν ἠτίμασεν ἀρητῆρα

Ἄτρεΐδης. | ὁ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματα ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, 15
 Ἄτρεΐδα δὲ μάλιστα δῦω, κοσμήτορε λαῶν.

„Ἄτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, ἐὺ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι 20
 ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.“ |

✓ ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἄτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,

ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν· | 25

„μή σε, γέρον, κόλλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κηκίω

ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτὶς ἰόντα,

μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.

τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν

ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεῖ, τηλόθι πάτρης, | 30

ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσασαν.

ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὧς κε νέηαι.“ |

ὧς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μύθῳ·

βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.

πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἠρᾶθ' ὁ γεραῖος | 35

Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ·

✓, κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,

Σμινθεῦ· εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,

ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πλονα μηρί' ἔκχα | 40

ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνον ἐέλδωρ·

τείσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“ |

ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων χωόμενος κῆρ,

τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτην. | 45

ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἱστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,

αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦμε νυκτὶ εἰοικῶς.

ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·

δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῳχέτο καὶ κύνας ἀργούς, | 50

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχευεुकές ἐφιείς

βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. |

Μῆνις.

ἐννῆμαρ μὲν ἀνά στρατὸν ὄχγετο κῆλα θεοῖο,

τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·

τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· | 55

κῆδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.

οἱ δ' ἔπει οὖν ἤγερθεν ὀμηγερέες τε γέγοντο,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· |

„Αἰρεΐδη, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας οἶω
ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60

εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοὺς.

ἀλλ' ἄγε δὴ τίνα μάντιν ἐρείοιμεν ἢ ἱερεῖα

ἢ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἔστιν,

ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

εἴ τ' ἄρ' ὁ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἐκατόμβης, 65

αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων

βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνα.“ |

ἢ τοι ὁ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη

Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,

ὅς ἦ' ἢ τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70

καὶ νήεσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω

ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·

ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· |

„ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, δίφιλε, μυθήσασθαι

μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταο ἄνακτος· 75

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσσον

ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπεις καὶ χερσὶν ἀρήξειν.

ἢ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὅς μέγα πάντων

Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρην· 80

εἴ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη,

ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση,

ἐν στήθεσσι ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.“ |

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἴσθα· 85

οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα δίφιλον, ᾧ τε σὺ, Κάλχαν,

εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,

οὐ τις ἐμὴ φῶσι ποτὶ θεὸν ἀπὸ πινυχοῦτο ἔσθαι καὶ μάλα Πολιτικῆς.

σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρᾶς ἐποίσει
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης, 90
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.“ |

καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἠῦδα μάντις ἀμύμων·
 „οὔτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἑκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, 95
 τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἰερὴν ἑκατόμβην
 εἰς Χρῦσιν. τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πελίθοιμεν.“ | 100

ἦ τοι ὃ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἦρος Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαινα
 πῖμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην.
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν· | 105

„μάντι κακῶν, οὐ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπες·
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι.
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπες ἔπος οὔτε τέλεσσας.
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορευεῖς,
 ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι,—ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμῆστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἐθέν ἐστι χερείων
 οὐδέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι ἔργα. | 115
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόνον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν·

λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.“ | 120
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·

„Ἄτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί ;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήμα κείμενα πολλά,
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἔξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτείσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξει.“ |

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130
 „ μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἑὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσειαι οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως
 ἦσθαι δευόμενον, κέλειαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι ;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται...
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἑλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι. |
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς. 140
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διάν,
 ἔς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἔς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρῦσηίδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,
 ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ διὸς Ὀδυσσεὺς 145
 ἢ ἐ σὺ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας.“ |

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 „ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν 150
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι ;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοί εἰσιν·
 οὐ γὰρ πῶ ποτ' ἐμᾶς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξύ,
 οὐρεά τε σκίοεντα θάλασσά τε ἠγήεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἄμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαιίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων' τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις. | 160
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ᾧ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὀππότε' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' ἐὺ ναιόμενον πτολιεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο 165
 χειρὲς ἐμαὶ διέπουσ', ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων. |
 νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἴκαδ' ἔμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω 170
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.“ |
 τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „φεῦγε μάλα, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἐγὼ γε
 λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,
 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175
 ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω 180
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος. | ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
 ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' ἐὺ εἰδῆς, 185
 ὅσσον φέρτερός εἶμι σέθεν, στυγῆν δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.“ |

ὥς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένηε', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἦ ὃ γε φάσγανον ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. |

ἦος ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολοεῖο μέγα ξίφος, ἦλθ' δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἴφ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.

θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινῶ δέ οἱ ὄσσε φάνθην. | 200
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 ἦς ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.“ | 205

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πύθῃαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε. | 210
 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ.

ἀλλ' ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδισον, ὡς ἔσεται περ.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχειο, πείθεο δ' ἡμῖν.“ |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρῦσσασθαι, 216
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον·
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπεῖθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.“ |

ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρῆ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεΐαν,
 ἄψ δ' ἐς κοιλίην ὄσσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν 220
 ἦφι οὐκ ἔπειθε·

μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκειν
 δώματ' ἔς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. |

Πηλεΐδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐπω λῆγε χόλοιο·
 „οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
 οὔτε ποτ' ἔς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἶπῃ· 230
 δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. |
 ἄλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι.

ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον—τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄξους
 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
 οὐδ' ἀναθηγήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἴες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος—

ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται υἴος Ἀχαιῶν 240
 σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσαιο ἀγνύμενός περ
 χραιομεῖν, εἴτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χῳόμενος, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.“

ὣς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
 χρυσεῖοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός.

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. | τοῖσι δὲ Νέστορ
 ἠδυεπῆς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθιάθ', οἳ οἳ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γέγοντο
 ἐν Πύλῳ ἠγαθῆ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασθεν.
 ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· |

„ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιν,
 οἱ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἔστε μάχεσθαι. |
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστον ἐμεῖο.
 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἠέ περ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἱ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον 265
 [Θησέα τ' Αἰγεῖδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν].
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὄρεοκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθῶν,
 τηλόθεν ἔξ ἀπῆς γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν, οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μῦθῳ
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμεες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον. |
 μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, 275
 ἀλλ' ἔα, ὣς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱες Ἀχαιῶν·
 μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆι
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. |
 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἄτρεΐδη, σὺ δὲ παῦε τεδὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 λίσσομ' Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.“ |

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285

„ναὶ δὴ ταυτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἄλλ' ὄδ' ἀνήρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.

εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, 290

τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι ;“ |
 τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήθην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·

„ἦ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ οὔτιδανὸς καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅτι κεν εἵπης·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε 295

[σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω]. |
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

χερσὶ μὲν οὗ τοι ἐγὼ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.

τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοι ἔστι θεῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.

εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἷδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.“ |

ὣς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305

Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἴσας
 ἦε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν,

Ἄτρεΐδης δ' ἄρ' νῆα θεῶν ἄλαδε προέρυσσεν,
 ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰκόσιν, ἔς δ' ἑκατόμβην

βῆσε θεῶν, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον 310
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. |

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρά κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας 315

ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλῳς ἀτρυγέτοιο·
 κνῖση δ' οὐρανὸν ἵκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ. |

ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπέλιθ' Ἀχιλλῆι,

ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, 320
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὄτρηνά ἑθεράποντε·

„ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδῳ Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον·
 εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ὀλίγιον ἔσται.“ | 325

ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τῷ δ' ἀκέοντε βάτην παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἦμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
 τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· |
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

„χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
 ἄσπον ἵτ' οὐ τί μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὃ σφῶι προΐει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. | τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε 340
 χρητὴ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχεοῖατ' Ἀχαιοί.“ |

ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπειθεθ' ἑταίρῳ· 345
 ἔκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὐτὶς ἵτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.
 ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθεῖς
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὄροων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· 350
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χειρᾶς ὄρεγγύς·

„μητέρα, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,

τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.

ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.“ |

ὣς φάτο δάκρυ χέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.

καρπαλίμως δ' ἀνέδου πολιῆς ἀλὸς ἠΰτ' ὀμίγλη,
καὶ ῥα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360

χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;

ἔξαῦδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.“ |

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
„οἴσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίη πάντ' ἀγορεύω; 365

ὠχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.

καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἴες Ἀχαιῶν,
ἔκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρηον. |

Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερεῖσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν. 375

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·

ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν. |

χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὄχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,

ἦκε δ' ἐπ' Ἀργεῖοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
θνησκον ἐπασύτεροι, τὰ δ' ἐπὶ φέτο κῆλα θεοῖο

πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. | ἄμμι δὲ μάντις
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτωιο. 385

αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἄτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 ἠπειλήσεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν·
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ
 ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390

τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν υἱὲς Ἀχαιῶν· |
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔηος·
 ἔλθοῦσ' Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 ἦ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. 395

πολλάκι γὰρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεὶ Κρονίωνι
 οἴῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400

ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαιο δεσμῶν,
 ὧχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὃ γὰρ αὐτε βίη οὗ πατρὸς ἀμείνων.
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίω· 405

τὸν καὶ ὑπέδδισαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἷ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν· |

τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα ;
 αἶψ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῆν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν. |

τοῦτο δέ τοι ἔρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κε πίθηται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.

δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε, 425
 καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι οἴω.“ |

ὣς ἄρα φωνήσας' ἀπεβήσεται· ἰὼν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός,
 τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων. | αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρῦσῃν ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.

οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἐρετιμοῖς, 435
 ἔκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·

ἔκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἔκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἔκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· |

„ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
 ὅς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.“ | 445

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην, τοὶ δ' ὄχα θεῶ ἱερὴν ἑκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
 χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δὲ Χρῦσῆς μεγάλ' εὐχετο χειρᾶς ἀνασχῶν· 450
 „κλυθὶ μευ, ἀργυρότοξ', ὅς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις·
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ· 455
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.“ |

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὖξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβρολα χερσίν. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κήη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
 καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλλοντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπει' ἀκούων. |
 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν· 480
 ἔν δ' ἄνεμος προῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῆμα
 στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθειεν κατὰ κῆμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,

νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

αὐτὰρ ὁ μήνιε νησιὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 Διογενὴς Πηλῆος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο χυδιάνειραν
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Διταί.

ἀλλ' ὅτε δὴ ὁ' ἐκ τοῦ δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπου ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθεται ἔφετιμέων
 παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἢ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
 ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἤμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοι.

καὶ ῥα πάροιδ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·

τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορῳτάτος ἄλλων
 ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

ἀλλὰ σύ περ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἑμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσιν τέ ἐ τιμῇ.“

ὣς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὡς ἤψατο γούνων,
 ὡς ἔχειτ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτίς·

„νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ·

ὅσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.“ |
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἡρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθησιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
 ἦ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτίς ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἡρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποιθήσῃ
 τοῦτο γὰρ ἔξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.“ |

ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῳσι νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
 κρατὸς ἅπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530

τὴ γ' ὧς βουλεύσαντε διέτριμαγεν· ἦ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἅλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
 ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀνίοι ἔσταν ἅπαντες. | 535

ὧς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετο ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἡρη
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσήδα·

„τίς δὴ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς; 540
 αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἄπο νόσφιν ἑόντα
 κρουπάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅτι νοήσῃ.“ |

τὴν δ' ἠμείβετο ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλλεο μύθους 545
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόγῳ περ' ἐούσῃ·
 ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ἠφιστοποίηθη ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.“ | 550

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζεις, ἄσσοι ἐθέλησθα·
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος·
ἥερή γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων.
τῇ σ' ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσεις, ὀλέσεις δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 560
„δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶσαι, οὐδέ σε λήθω·
πρῆξαι δ' ἔμπης οὔ τι δυνήσαιο, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ' ἐπιπέθεο μῦθον,
μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.“ |

ὡς ἔφατ', ἔδδισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
ᾧχθησαν δ' ἀνά δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες,
τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρη·

„ἦ δὴ λοίγια ἔργα τὰδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,
ἐν δὲ θεοῖσι κολῶδ' ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χειρόνα νικᾷ.“

μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Δίί, ὄφρα μὴ αὐτε
νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.

εἷ περ γὰρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
ἕξ ἐδέων στυφελίζαι, ... ὁ γὰρ πολὺν φέρτατός ἐστιν.

ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσιν καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' Ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.“

ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει καὶ μιν προσέειπεν·
„τέτλαθι, μήτηρ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλῃν περ εὐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
θεινομένην· τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
ἦδη γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥῖψε ποδὸς τεταγών ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

πᾶν δ' ἤμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
κάπτεσον ἐν Δήμῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν.
ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.“

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ, ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντι· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδου λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
ἦχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πρᾶπίδεσσιν.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

B

1—401. Ὁ Ζεὺς θέλων νὰ τιμήσῃ τὸν Ἀχιλλεῖα ἀποστέλλει τὴν νύκτα ἀπατηλὸν ὄνειρον εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλων νὰ ἐτοιμασθῇ πρὸς μάχην, διότι τώρα εἶναι δυνατόν νὰ κυριευθῇ τὸ Ἴλιον. Ὁ Ἀγαμ. πεισθεὶς ἀνακοινοῖ τὴν πρῶιαν τὸ ὄνειρον εἰς τὴν βουλὴν τῶν γερόντων καὶ σχέδιόν του δοκιμαστικὸν τῶν διαθέσεων τοῦ στρατοῦ· πρὸς τοῦτο συγκαλέσας τοῦτον εἰς ἀγορὰν ἀνακοινοῖ ὅτι δῆθεν ὁ Ζεὺς ἀρνεῖται εἰς αὐτὸν τὸ Ἴλιον καὶ κελεύει νὰ ἀπέλθωσιν οἴκαδε. Ἀλλὰ παραδόξως ἀντὶ νὰ ἀκούσῃ φιλοπολέμους ἰαχάς, ὡς ἤλπιζεν, ὁ στρατὸς πιστεύσας εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν του σπεύδει ἀκατάσχετος πρὸς τὰς ναῦς καὶ μόλις διὰ τῆς δραστηκῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ τοῦ Νέστορος συγκρατεῖται καὶ δέχεται νὰ συνεχίσῃ τὸν πόλεμον, κατόπιν δὲ παραγγέλματος τοῦ Ἀγ. προγευματίζει καὶ ὀπλίζεται πρὸς μάχην. Τὸ τμήμα τοῦτο ἐπεγράφετο **Ὀνειρος, Διάπειρα** (πεῖραμα).—Ἀπὸ τοῦ Β ἄρχεται ἡ 22α ἡμέρα τῆς Ἰλιάδος.

αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 402
 πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρόωιστα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἕκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὡς ἐπονεῖτο. |
 βοῦν δὲ περιστήσάν τε καὶ οὐλοχύτεις ἀνέλοντο. 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθήρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδᾶξ λαζίοιοτο γαῖαν· |

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων,
ἀλλ' ὃ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἄλιαστον ὄφελλεν. | 420

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
αὔερυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν

δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίξῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425

σπλάγγνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀη καὶ σπλάγγνα πάσαντο,

μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,

ὄπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430

δαίνυντ' οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης. |

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,

τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

„Αἰρεῖτῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

μηκέτι νῦν δηθ' αὐθι λεγόμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435

ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει·

ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,

ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν

ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγειρομεν ὄξυν Ἄρηα.“ | 440

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν

κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.

οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα. | 444

ἤύτε πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455

οὔρεος ἐν κορυφῆς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,

ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο

αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκεν. |

τῶν δ', ὡς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,

χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460

Ἄσιω ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι,
 κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
 ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον, αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.

ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυριοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη. |
 ἦύτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
 αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήμιον ἠλάσκουσιν 470
 ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. |

τοὺς δ', ὡς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 ῥῆα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
 ὡς τοὺς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὕσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. |

ἦύτε βουῖς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
 ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
 ἐκπρέπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσι. | 483

484-785 Ὁ Ὅμηρος ἀπαριθμεῖ τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τῶν
 Ἑλλήνων. Οἱ μαχηταὶ (δεκακισμύριοι περίπου) ἐπέβαινον 1186
 νεῶν, προσερχομένων ἐξ 29 χωρῶν ὑπὸ 43 ἠγεμόνας. Τὸ τμήμα
 τοῦτο ἐπεγράφετο καὶ **Κατάλογος νεῶν**.

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις 786
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελῆι ἀλεγεινῇ·
 οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν,
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες. |
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις 790

εἶσατο δὲ φθογγὴν υἱὸ Πριάμοιο Πολίτη, 795
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείησι πεποιθώς,
 τύμβῳ ἔπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
 δέγμενος ὄλποτε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί.

„ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
 ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν.
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
 λήν γὰρ φύλλοισιν ἑοικότες ἢ ψαμάθοισιν
 ἔρχονται πεδίοιο μάχησόμενοι προτὶ ἄστν. | 800

Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσί περ ἄρχει, | 805

τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας· |
 ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
 πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἔκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεξοὶ θ' ἰππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρώρειν. | 810

811-77. Οἱ Τρῶες καὶ οἱ ἐπίκουροι παρατάσσονται ἔξω τοῦ
 τείχους καὶ ὁ ποιητὴς καταλέγει κατὰ χώρας καὶ πόλεις τὰς δυνά-
 μεις αὐτῶν καὶ τοὺς ἡγεμόνας.

Γ

Ὀρκοί.

αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθην ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὡς·
 ἠύτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων | 5

ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· οὐκ ἔστι
 ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προσφέρονται. καλεροὶ ὄντι
 οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείνοντες Ἀχαιοί, οὐδὲν ὅτ' ἐκ λαοῦ
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. | ἡ κριτικὴ αὐτῶν ἵ
 ἡῦτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὁμίχλην, ἀπὸ τοῦ 10
 ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω· τριανδρῶν
 τόσσον τίς τ' ἔπι λεύσει, ὅσον τ' ἔπι λᾶαν ἴησιν· καὶ τοῦ 12
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς ἐβούλοιο ἢ
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρησσαν πεδίοιο. | ἡ παρὰ νοτιῶν
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, ἀπὸ τοῦ 15
 Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς, οὐκ ἐπίκουρ' ἔβ
 παρδαλέην ὄμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα ἡ φῶ στ ἰστῆσ
 καὶ ξίφος, αὐτὰρ δοῦρε δύο κεκορυθμένα χαλκῷ ἡ πένταμετροῦ
 πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους μὲν νῦν κῆρ
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι. | ἡ φῶ μοῖο ἡ χ ρῆ 20
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οὐκ ἔστ' ἔνδ' κῆρ
 ἐρχόμενον προπάρουθεν ὁμίλου μακρὰ βιβάντα, ἡ μῖοκ στ ἢ
 ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας, ἡ πῖθη ἀλλῆ
 εὐρών ἢ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα, ἀπὸ τοῦ 25
 πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν ὁ νότ 25
 σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοί· ἡ παρὰ βοιωτῶν
 ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδῆ ἡ μῖοκ στ ἰστῆσ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τείσεσθαι ἀλείτην. ἡ νῖοκ στ ἰστῆσ
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε. | ἡ κριτικὴ νοτιῶν
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς ἡ νῖοκ στ ἰστῆσ 30
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἡ φῶδ ἰομ μῖ
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων. | ἡ φῶδ ἰομ ὄ
 ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη ἡ φῶδ ἰομ ὄ
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα, ἡ φῶδ ἰομ ὄ
 ἅψ δ' ἀνεχώρησεν, ὠχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, ἡ φῶδ ἰομ ὄ 35
 ὡς αὖτις καθ' ὄμιλον ἔδυσ Τρώων ἀγερώχων ἡ νῖοκ στ ἰστῆσ
 δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς. | ἡ φῶδ ἰομ ὄ
 τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν· ἡ φῶδ ἰομ ὄ

„Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
 αἴθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· 40
 καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων. |
 ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 φάντες ἀριστήα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45
 ἦ τοιοῦσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
 μειχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφεῖην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνεις ἀρηίφιλον Μενέλαον;
 γνοίης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρὶς τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἢ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης. | 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
 λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.“ |
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 „Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν, —
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὧς ἐστὶν ἀτειρής, 60
 ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὧς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι ἀτάρβητος νόος ἐστίν· —
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης·
 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο. |
 νῦν αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἄμφ' Ἐλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
 ὀπλότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,

κτῆμαθ' ἐλών ἐν πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων

Ἄργος ἔς ἰπλόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.“ | 75

ὣς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες. |

τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ιοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον. 80

αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεῶ τε γέγοντο
ἐσσυμένως. | Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· 85

„κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ ἅπαντας Ἀχαιούς
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτειρῆν,
αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον 90

οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτῆμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἐλών ἐν πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.“ |

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 95
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·

„κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἤδη
Ἄργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης. 100

ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα. |
οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
γῆ τε καὶ ἠελίω· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
 μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσεται.
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρον μετήσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.“ | 110

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἰζυροῦ πολέμοιο·
 καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρουξαν ἐπὶ στίχας, ἔκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. | 115
 Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπεν,
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρνα κέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίφω. | 120

Τειχοσκοπία.

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν
 εἰδομένη γαλόφω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικῶων,
 Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρω· ἠ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινεν 125
 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμῶων.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

„δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα

ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖτο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
 οἱ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
 ἄσπισι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἄρηίφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγγεῖησι μαχήσονται περὶ σείο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις· |

ὣς εἰπούσα θεὰ γλυκὺν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἄνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων. 140

αὐτίκα δ' ἄργεννησι καλυψαμένη ὀθόνησιν
ὠρμαῖ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.
αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. | 145

οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετιάονά τ' ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν,

γῆραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
ἔσθλοί, τειττίγεσσι εἰοκότες, οἳ τε καθ' ὕλην
δενδρέφ' ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·

τοῖοι ἄρα Τρώων ἠγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ. |
οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἐλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155

„οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιγῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὄπα ἔοικεν.

ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ εἴοις, ἐν νηυσὶ νεέσθω,
μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.“ | 160

ὥς ἄρ' ἔφασκε, Πριάμος δ' Ἐλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ·
„δεῦρο πάροισθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴζευ ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε. —

οὐ τί μοι αἰτὴ ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρον Ἀχαιῶν. — 165
ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,

ὅς τις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε.
ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν,

- καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἄνδρϊ ἔοικεν.“ | 170
- τὸν δ' Ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
„αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι, φίλε ἔκυρέ, δεινός τε·
ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅπποτε δεῦρο
υἱέι σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. | 175
- ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα·
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρχει ἠδὲ μεταλλᾶς·
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφοτέρων βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' ἀλχημητής·
δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.“ | 180
- ὡς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο φώνησέν τε·
„ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἦ ῥα νύ τοι πολλοὶ δεδμηάτο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν·
ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, | 185
- λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
οἳ ῥα τότε ἔστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀνιάνειραι·
ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.“ | 190
- δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίος·
„εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὄδ' ἐστίν.
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ' ὠμοῖσιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
τεύχεα μὲν οἳ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, | 195
- αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν.
ἀρνηθῶ μιν ἐγὼ γε εἰσκῶ πηγεσιμᾶλλον,
ὅς τ' οἶων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάων.“
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
„οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, | 200
- ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης

εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά· |

τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·

„ὦ γύναι, ἧ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·

ἤδη γὰρ καὶ δευρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς 205

σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·

τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,

ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά· |

ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμειχθεν,

στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὄμους, 210

ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· |

ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,

ἧ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,

παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,

οὐδ' ἀφαιμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν· | 215

ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,

στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,

σκῆπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγὲς ἐνώμα,

ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἰδρεῖ φωτὶ εἰοικώς·

φαιῆς κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως· 220

ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη

καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν εἰοικότα χειμερίησιν,

οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·

οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες·“ |

τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραῖός· 225

„τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἠΐς τε μέγας τε,

ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὄμους;“

τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·

„οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος ἔρκος Ἀχαιῶν·

Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς 230

ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.

πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηιφίλος Μενέλαος

οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.

νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρω ἑλίκωπας Ἀχαιοὺς,

οὓς κεν ἐὺ γνοίην καὶ τοῦνομα μυθησαίμην· 235
δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ιδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' ἵπποδάμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκη,
αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.

ἦ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἕξ ἐρατεινῆς,
ἦ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ πογτοπόροισιν, 240
νῦν αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
αἴσχεα δειδιότες καὶ ὄνειδεα πόλλ', ἃ μοι ἔστιν.“

ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
ἐν Λακεδαίμονι αὐθι, φίλην ἐν πατρίδι γαίῃ. |

Ἄλεξάνδρου καὶ Μενελάου μονομαχία.

κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστῃ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.

ὥτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

„ὄρσεο, Λαομεδοντιάδῃ· καλέουσιν ἄριστοι 250
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἄλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγγεῖησι μαχήσонт' ἀμφὶ γυναικί·
τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255

οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἕς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.“ |

ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 260
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.

τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοιנד' ἔχον ὠκέας ἵππους.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
ἕξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 265

ἔς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο. |
 ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγανοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 μῖσγον, ἀτὰρ βασιλευσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ' Ἰφιδεὸς μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄορτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλῆων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις. |
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών· 275

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ἠέλιός θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, οἷσι κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά. 280

εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285

τιμὴν δ' Ἀργεῖοις ἀποτινέμεν, ἦν τιν' ἔοικεν,
 ἧ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς 290
 αὐθι μένων, ἧὸς κε τέλος πολέμοιο κίχαιω.“ |

ἧ καὶ ἀπὸ στομάχου ἀρνῶν τάμε νηλεὶ χαλκῷ.
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσι 295
 ἔκχεον, ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.

ὣδε δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 „Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

ὀπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημῆνιαν,
ὣδὲ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὄδε οἶνος,
αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμείεν.“

ὣς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράαινε Κρονίων. |
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμοσ μετὰ μῦθον ἔειπεν·

„κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
ἦ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν

ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
μαρνάμενον φίλον υἷδν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.“

ἦ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς,
ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσέτο δίφρον·
τῶ μὲν ἄρ' ἄσφορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο. |

Ἐκτῶρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρους ἐν κυνέη χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὀπότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος. |
λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ἰδὲ χειρας ἀνέσχον.

ὣδε δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε·
„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κῦδιστε μέγιστε,

ὀπότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.“ |

ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτῶρ
ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν·
οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω
ἵπποι ἀερεσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκαιτο·
αὐτὰρ ὁ γ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο.

κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυροῖσις ἀραρυίας·

δευτερον αὖ θώρηκα περι στήθεσιν ἔδυνεν
 οἷο κασιγνήτιο Λυκάονος, ἤρμωσε δ' αὐτῶ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρειν.
 ὧς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν. |
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόοντας
 Τρωῶς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἐγγείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. | 345
 πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῇ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. | ὃ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῶ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350
 „Ζεῦ ἄνα, δὸς τείσασθαι, ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.“ |
 ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. | 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρουθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατροφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὄμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

„Ζεῦ πάτερ, οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
ἦ τ' ἐφάμην τείσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἤϊχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδὲ δάμασσα.“

ἦ καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἔυκνήμιδας Ἀχαιοῦς· 370
ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλήν ὑπὸ δειρήν,
ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχεὺς τέτατο τρυφαλείης·
καὶ νύ κεν εἵρουσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοῶς Ἴφι κταμένοιο· 375

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χεῖρι πυχειῇ·
τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' ἔυκνήμιδας Ἀχαιοῦς
ῥῖψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρήρησ ἑταῖροι.
αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
ῥῆα μάλ', ὧς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
καδ' δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηῶεντι. | 382

383-448. Μετὰ τὸν Πάριν καὶ ἡ Ἑλένη κληθεῖσα ἀπὸ τοῦ
πύργου ὑπὸ τῆς θεᾶς ἔρχεται εἰς τὸν οἶκόν της, ὅπου, ἀφ' οὗ ἐπέ-
πληξε πικρῶς τὸν Π., κοιμᾶται ὡς σύζυγος μετ' αὐτοῦ, καὶ τοῦτο
εἶναι ἡ πρώτη πράξις ἐπιπορείας ἐκ μέρους τῶν Τρώων καὶ δὴ τοῦ Π.

Ἀτρεΐδης δ' ἄν' ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ ἑοικῶς, 449
εἷ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδῆ· 450
ἄλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
δειξαι Ἀλέξανδρον τότε ἄρηιφίλῳ Μενελάῳ·
οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἔκευθον ἄν, εἴ τις ἴδοιτο·
ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ. |
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455

„κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι.
νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἄρηιφίλου Μενελάου·
ὑμεῖς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἄμ' αὐτῇ

ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἣν τιν' ἔοικεν,
 ἣ τε καὶ ἔσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.“ 460
 ὧς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί. |

Δ

Ὀρκίων σύγχυσις.

οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
 χρυσέφ' ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐφροχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσιν
 δηδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες. |
 αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην 5
 κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·

„δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσι θεῶων,
 Ἥρην τ' Ἀργεῖην καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνην.
 ἀλλ' ἦ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἔξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι. |

ἀλλ' ἦ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἣ ῥ' αὐτίς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
 ὄρσομεν, ἣ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.

εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἣ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.“ |

ὧς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρην· 20
 πλησίαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.

ἣ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρειν·

Ἥρην δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·

„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες ; 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ', ὄν ἰδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν ;
 ἔρδ' ! ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“ |

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30
 „δαιμονίη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι, ἐν κείμενον πτολίεθρον ;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ 35
 ὤμον βεβρώθεις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο. |

ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40

τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάσιν,
 μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι. |
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
 τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἰρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἑυμμελίῳ Πριάμοιο·
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.“ |

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50
 „ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκίην·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι.
 τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.

[εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.]
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·

καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν. ὄθην σοί,
καί με προεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
ἀμφοότερον, γενεῇ τε καὶ οὖνεκα σὴ παράκοιτις 60
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις. |
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποεἴξομεν ἀλλήλοισιν,
σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
πειρᾶν δ' ὡς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“ |

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
πειρᾶν δ' ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“ |

ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοιο καρῆνων ἀίξασα.

οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω, 75
ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρέι λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθηήρης ἴενται·
τῷ εἰκυῖ' ἦξιεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
καδ' δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόοντας
Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἑυκνήμιδας Ἀχαιοὺς. 80

ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ἦ ὅ' αὐτίς πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσειται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.“

ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. | 85
ἢ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
εὔρε Λυκάονος υἶδν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἔσταότ' ἀμφὶ δέ μιν κράτεραὶ στίχες ἀσπιστῶων 90

λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο ῥοάων. |
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

·ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον ;
 τλαίης κεν Μενελάω ἔπι προέμεν ταχὺν ἰόν,
 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἄλεξάνδρω βασιλῆι.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα πάρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἷ κεν ἴδη Μενέλαον ἀρήιον Ἄτρεός υἱόν
 σῶ βέλεϊ δημηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 ἀλλ' ἄγ' ὀϊστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
 εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξω
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.“

ὥς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροني πεῖθεν. |
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐύξοον ἰξάλου αἰγὸς 105
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὑπῆιος ἔμπεσε πέτρῃ.
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκειν·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην. |
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος ποτὶ γαίῃ,
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἴες Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἄτρεός υἱόν. | 115
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἴψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν ὀιστόν,
 εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξω
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην 120
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης. |
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξω δὲ σίδηρον.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερές μέγα τόξον ἔτεινε,
λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἰστός 125
ὄξυβελῆς καθ' ὄμιλον ἐπιπτόσθαι μενεαίνων. |

οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἄθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἄγγελήη,
ἣ τοι πρόσθεν στᾶσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.

ἣ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ 130
παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὅθ' ἠδέϊ λέξεται ὑπνω·
αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστήηρος ὄχῆς
χρῦσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.

ἔν δ' ἔπεσε ζωστήηρι ἀρηρότι πικρὸς οἰστός·
διὰ μὲν ἄρ' ζωστήηρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο
μίτρης θ', ἣν ἐφόρειν ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ ἴσατο καὶ τῆς.

ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψε χρῶα φωτός·
αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς. | 140

ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίηνη
Μηονὶς ἠὲ Κάειρα παρήιον ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
ἱππῆες φορέειν, βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
ἄμφοτερον, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος· 145

τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ
εὐφυέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν. |

ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος. 150

ὥς δὲ ἴδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
ἄσφορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀγέρθη. |
τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·

„φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρξι' ἔταμνον 155
οἶον προστήσας πρὸ Ἀγαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·

ὥς σ' ἔβαλον Τρωῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἰμά τε ἄρνῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.
εἶ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160
ἔκ δὲ καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτεισαν,
σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν. |
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἡμαρ, ὄτ' ἂν ποτ' ὀλόγη Ἴλιος ἰρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐυμμελίῳ Πριάμοιο, 165
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων
αὐτὸς ἐπισείησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
ἀλλὰ μοι αἶνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170
καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίπομεν
Ἄργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὄστέα πύσει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. | 175
καὶ κε τις ὄδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορέοντων,
τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
,,αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσιν χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 180
σὺν κεινῆσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“ |
τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
,,θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.“ |
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
,,αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·

- ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται ἢ δ' ἐπιθήσει 190
 φάρμαχ', ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.“ |
- ἤ καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
 „Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἷδν ἀμύμονος ἰητῆρος,
 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἷδν, 195
 ὃν τις οἰστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐν εἰδώσ,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.“ |
- ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 παπταίνων ἦρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν 200
 ἔσταότ', ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίγες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρῳίης ἕξ ἱπποβότοιο.
 ἀγγοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὄρσ', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
 ὃν τις οἰστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐν εἰδώσ,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.“ |
- ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν·
 βὰν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνά στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος 210
 βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι,
 κυκλός', ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς.
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν.
 τοῦ δ' ἐξελομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγχοι,
 λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον ἢ δ' ὑπένερθεν 215
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδώσ
 πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χίρων. |
- ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίγες ἦλυθον ἀσπιστάων·
 οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάριης. |

223-421. Ὁ Ἀγαμέμνων ἐπιθεωρῶν τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐνθαρρύνει τοὺς φιλοπολέμους καὶ παρατηρεῖ τοὺς ὀκνοῦντας, τὸ τμήμα δὲ τοῦτο ἐπιγράφεται Ἀγαμέμνονος ἐπιπόλησις.

ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεί κῦμα θαλάσσης 422

ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·

πόντω μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας 425

κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλῳς ἄχνην·

ὡς τότε ἔπασσύτεροι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες

νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος

ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης

τόσπον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν, 430

σιγῇ, δειδιώτες σημάντορας. ἀμφὶ δὲ πᾶσιν

τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο. |

Τρώες δ', ὡς τ' ὅιες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ

μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν

ἄζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὅλα ἄρνῶν, 435

ὡς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνά στρατὸν εὐρὺν ὀρώρειν·

οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,

ἀλλὰ γλῶσσοι ἐμέμεικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες. |

ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, 440

Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε,

ἧ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.

ἧ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω

ἔρχομένη καθ' ὁμίλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. | 445

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο,

σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν

χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.

ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450

ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἷματι γαῖα.

ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἔς μισγάγκειαν ξυμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἔκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὥς τῶν μισγομένων γένητο ἰαχὴ τε πόνοσ τε. |

457 - 544. Ἐπακολουθοῦν μεμονωμένοι ἀγῶνες Ἀχαιῶν καὶ Τρώων ἀνδρὸς πρὸς ἄνδρα. Εὐρισκόμεθα λοιπὸν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς μάχης.—(Ε) Ἐν τῇ μάχῃ ἀριστεύει ὁ Διομήδης, ὅστις βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, ἥτις μετὰ τῆς Ἥρας εἶχεν ἔλθει πρὸς βοήθειαν τῶν Ἀχαιῶν, τραυματίζει τοὺς συμμάχους τῶν Τρώων Ἀφροδίτην καὶ Ἄρην. Διὰ τοῦτο ἡ ῥαψωδία Ε ἐπιγράφεται *Διομήδους ἀριστεία*.

Ζ

Ἔκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή.
 πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
 ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
 μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων. |
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
 Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρηήκεσσι τέτυκτο,
 υἱὸν Ἐυσσώρου Ἀκάμαντ' ἠὺν τε μέγαν τε.
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὄστέον εἴσω 10
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν. |
 Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔεπενε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐ κτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
 ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
 πάντα γὰρ φιλέεσκεν ὀδῶ ἐπι οἰκία ναίων. 15
 ἀλλὰ οἱ οὔ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον

πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπήύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηγίοχος· τὸ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην. |

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν· 20
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
νῆις Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωφι.

Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῆ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·
ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγη φιλότῃτι καὶ εὐνῆ, 25
ἣ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.

καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηιάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα. |
Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30

ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα διον.
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ Σατνιόεντος εὐρρεΐταιο παρ' ὄχθας
Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἦρωσ 35
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν. |

Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζῶν ἐλ' ἵπῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδλοῖο
ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40

πρὸς πόλιν, ἣ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
πρηνῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. πὰρ δέ οἱ ἔσθη
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·

Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων· 45
„ζῶγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.

πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος·
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,

εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 50

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν,
καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ηὔδα· |
„ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55

ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρῶων! τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χειράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὄς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἰλίου ἔξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.“ | 60

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ
αἴσιμα παρειπών· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ὠσατο χειρὶ
ἦρω' Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
λαῖξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλιον ἔγχος· | 65

Νέστωρ δ' Ἀργεῖοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
„ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70
νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.“ |

ὣς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω.
ἐνθά κεν αὐτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἰλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστάς 75
Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος· |

„Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
Τρῶων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
σῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 80
πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δηϊοῖσι δὲ χάσμα γενέσθαι· |

αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποιρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ' ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει· 85
 Ἔκτωρ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῆ καὶ ἐμῇ· ἦ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρη,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὃ οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βουῆς ἐνὶ νηῶ
 ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστῃ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 αἶ κεν Τυδέος υἶὸν ἀπόσχη Ἴλιου ἰρῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὤδέ γ' ἐδειδίμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασὶ θεᾶς ἕξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν·

ὣς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν·
 αὐτίκα δ' ἕξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὄχρετο πάντη
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. | 105
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἕσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἕξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὡς ἐλέλιχθεν. |
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 110
 „Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλεῖτοί τ' ἐπίκουροι,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ βῆω προτὶ Ἴλιον ἠδὲ γέρουσιν
 εἶπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.“ | 115

ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἄμφι δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 ἄντυξ ἢ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. |

Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
 ἐς μέσον ἀμοφτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125
 σῶ θάρσει, ὃ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας·
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶ μένει ἀντιόωσιν. |

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος 130
 δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν,

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
 σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήιον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 θεινόμεναι βουπληγί· Διωνυσος δὲ φοβηθεὶς 135
 δύσεθ' ἄλῶς κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὀμοκλή·
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥῆα ζῶοντες.

καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140

οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι. |
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσπον ἴθ', ὡς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.“ |

τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
 „Τυδεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145

οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·

ὡς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει. |
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ εἰδῆς, 150
 ἡμετέρην γενεὴν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἱποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἷόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν αἰύμονα Βελλεροφόντην. 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν. | αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
 ὃς ῥ' ἐκ δῆμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἄργεϊων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσεν.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια, 160
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσήδα·
 , τεθναίης, ὦ Προΐτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὃς μ' ἐθέλεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούση· | 165
 ὡς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἶον ἄκουσεν·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρην δ' ὃ γε σήματα λυγρὰ,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,
 δεῖξαι δ' ἠνώγει ὧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' αἰύμονι πομπῇ. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἔξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
 πρόσφρονέως μιν τῖεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν. —
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅτι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιο. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
 πεφνέμεν· ἢ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων, 180
 πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,

δεινὸν ἀποπνεῖουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν. 185

καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας. |
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινεν.
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·

πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. | 190

ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἑόντα,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἤμισυ πάσης·
καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,

καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. | 195

ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντη.
Ἴσανδρὸν τε καὶ Ἰπόλοχον καὶ Λαοδάμειαν·
Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητιέτα Ζεὺς,
ἦ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200

ἦ τοι ὃ κάπ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἶος ἀλάτο
ὄν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεινῶν·
Ἴσανδρον δέ οἱ υἷὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν·
τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. | 205

Ἰπόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι
πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἱ μέγ' ἀριστοὶ

ἐν τ' Ἐφύρη ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210

ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. |
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πούλυβοταίρῃ,
αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν· |

„ἦ ῥά νύ μοι ξείνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός· 215

Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας.

οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινῆια καλά·

Οἶνεὺς μὲν ζωσιτῆρα δίδου φοῖνικι φαιρινόν,

Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον;

καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰών ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.

Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα

κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω

εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225

ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι

κτείνειν, ὃν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κίχαιω,

πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνηαι.

τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230

γνώσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι.“

ὣς ἄρα φωνήσαντε καθ' ἵππων ἀΐξαντε

χειράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.

ἔνθ' αὐτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἀμειβεν 235

χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἔννεαβοίων. |

Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,

ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρος

εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἔτας τε

καὶ πόσιος· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγειν 240

πάσας ἐξεΐης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο. |

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,

ξεστοῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245

κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν·

κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς

δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο, 250
 πλησίοι ἀλλήλων δεδημημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν·

ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην· |
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 ἧ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἱες Ἀχαιῶν 255
 μαρνάμενοι περὶ ἄστν, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνήκεν

ἔλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χειρας ἀνασχεῖν· |
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνεῖκω,
 ὡς σπέισης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσει, αἶ κε πίησθα. / 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὡς τύνη κέμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.“ |

τὴν δ' ἠμείβειτ' ἔπειτα μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ·
 „μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἀπογυιώσης, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265

χερσὶ δ' ἀνίπτουσιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφεί Κρονίωνι
 αἶματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι· |

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελήης
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασσα γεραιάς· 270

πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θῆς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,

καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275

ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἰρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο· |
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελήης
 ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσω, 280

αἶ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν. ὥς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοιοῦτε παῖσιν.
 εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι καταλθόντ' Ἄιδος εἴσω,
 φαίην κεν φίλον ἦτορ οὐζύος ἐκλελαθέσθαι.“ | 285

ὥς ἔφαθ' ἢ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ται δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραίας.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς | 290

ἦγαγε Σιδονήθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἔν' ἀειραμένη Ἐκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων. | 295

βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί. |
 αἶ δ' ὄτε νηὸν ἴκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῆσι θύρας ὤϊξε Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. | 300

αἶ δ' ὄλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνῃ χειρας ἀνέσχον·
 ἦ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μέγαλοιο·
 „πότνι' Ἀθηναίῃ ῥυσίπτολι, διὰ θεάων, | 305

ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηγέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ
 ἦνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσεις
 ἄστν τε καὶ Τρῶων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.“ | 310

ὥς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη. |
 ὥς αἶ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρῃ μέγαλοιο,
 Ἔκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκειν

καλά, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τότε ἄριστοι
ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες· 315

οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτωρος ἐν πόλει ἄκρη.

ἐνθ' Ἔκτωρ εἰσῆλθε διίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν πάροιθε θὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. | 320

τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
ἀσπίδα καὶ θάρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα.

Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶησι γυναιξίν
ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.

τὸν δ' Ἔκτωρ νεΐκεσεν ἰδὼν ἀσχροῖς ἐπέεσσιν· | 325
„δαίμονι", οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.

λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πόλιν αἰπύ τε τεῖχος
μαρνάμενοι, σέο δ' εἶνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε

ἄστου τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
ὄν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330

ἄλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστου πυρὸς δηΐοιο θέρηται.“ |
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

„Ἔκτωρ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον,

οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσπον χόλω οὐδὲ νεμέσσι 335
ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἦθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι. |

νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
ῶρμησ' ἐς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ

λώιον ἔσσεσθαι. νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας. |
ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω. 340

ἦ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι, κίχῃσεσθαι δέ σ' οἴω.“ |
ὧς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ.

τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισιν·
„δάερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνοο κρουέσσης,

ὧς μ' ὄφελ' ἦματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέχε μήτηρ, 345
οἴχασθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα

εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἦδη νέμεσιν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶοι. |
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σὲ μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἔσσομένοισιν.· |
 — τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „μή με κάθιζ', Ἐλένη, φιλέουσά περ' οὐδέ με πείσεις. 160
 ἦδη γὰρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν. |
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὡς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἑόντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼ οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἷόν.
 οὐ γάρ τ' οἶδ', ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἢ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.· |

ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐὺ ναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὔρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλω
 πύργῳ ἐφροστήκει γοώσά τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῆσιν ἔειπεν· 375

„εἰ δ' ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἢ ἐπὶ γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων;
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίγεται, ἔνθα περ ἄλλαι

Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;“ | 380
τὸν δ' αὖτ' ὀτρηνῆ ταμὴν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

„Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
οὔτε πη ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων ἐυπέπλων
οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385
ἀλλ' ἐπὶ πύργων ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὔνεκ' ἄκουσεν
τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.

ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει
μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.“

ἦ ῥα γυνὴ ταμὴν, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ 390
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐν κτιμένας κατ' ἀγυιάς. |
εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστν,
Σκαιάς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμεναι πεδίονδε,
ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα

Ἄνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,

Θήβῃ ὑποπλακίη, Κιλίκεσσ' ἀνδρῶσιν ἀνάσσων·
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ·
ἢ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῶ,

τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.

ἦ τοι ὃ μὲν μείδησε ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ· |
Ἄνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα, 405

ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„δαιμόνιε, φθίσει σε τὸν σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις

παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
πάντες ἐφορμηθέντες. | ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 410
σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
ἔσται θαλπωρῆ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότιμον ἐπίσπης,

ἄλλ' ἄγε· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ. |
 ἦ τοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν ἐὺ ναιειώσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάρηξε, σεβάσασατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἄλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰχιόχοιο. 420
 οἱ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἤματι Ἄϊδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἔπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσι.
 μητέρα δ', ἦ βασιλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση, 425
 τὴν δ' ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἄψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα. |
 Ἔκτωρ, ἀτὰρ σὺ μοι ἔσαι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης· 430
 ἄλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήγης χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τείχος·
 τρεῖς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἄμφ' Αἴαντε δῦω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἠδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἦ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων ἐὺ εἰδώς,
 ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. "
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440
 „ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἶ κε κακὸς ὧς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρότωισι μετὰ Τρῶεσσι μάγεσθαι. 445

ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἔμὸν αὐτοῦ.
 εὔ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσειται ἤμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐυμελίω Πριάμοιο. |
 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450
 οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπούρας. 455
 καὶ κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἰστὸν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσει' ἀνάγκη·
 καὶ ποτέ τις εἴπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν
 Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο·
 ὥς ποτέ τις ἐρέει, σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσειται ἄλγος·
 χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἤμαρ. |
 ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει
 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι. | 465
 ὥς εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ·
 ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρός φίλου ὄψιν ἀτυχθεῖς,
 ταρβήσας χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἵπποχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. | 470
 ἔκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανώωσαν,
 αὐτὰρ ὁ γ' ὄν φίλον υἷὸν ἐπεὶ κύσε πῆλὲ τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπευξάμενος Δίτ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν. | 475
 „Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἔμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἴλιου Ἴφι ἀνάσσειν·

καί ποτέ τις εἶποι, πατρός γ' ὄδε πολλὸν ἀμείνων
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἕναρα βροτόεντα 480
 κτείνας δῆιον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.“ ✓

ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἕον· ἦ δ' ἄρα μιν κηώδει δέξατο κόλπῳ
 δακρυόεν γελάσασα. | πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν· | 485
 „δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἄϊδι προιάψει·
 μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490
 ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.“ |

ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκειν 495
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους ἐν ναιετάοντας
 Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
 αἶ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἔκτορα ᾗ ἐνὶ οἴκῳ· 500
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 ἴζεσθαι προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν. |

οὐδὲ Πάρις δῆθ' ἔνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστρῳ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς, 505
 ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
 κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσσοῦνται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς, 510
 ὄλιφα ἐ γοῦνα φέρει μετὰ τ' ἦθηα καὶ νομὸν ἵππων·

ὥς υἷος Ποιάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ, ἐβροβήκειν
 καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. | αἴψα δ' ἔπειτα
 Ἔκτορα δῖον ἔτεμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλεν 515
 στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 „ἦθεῖ', ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερούκω
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες.“ |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „δαιμόνι', οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναΐσιμος εἴη, 521
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο. 525
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶη ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς.“ |

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

Ἄγαθητοὶ μαθηταί,

Ἀποφεύγετε τὰ φαῦλα καὶ ἄσεμνα βιβλία, τὰ ὅποια μαραινούν τὴν ἐξάνθησιν τοῦ σώματός σας καὶ τοῦ πνεύματός σας. Μελετᾶτε τὰ ὠρχία βιβλία τῶν Ἐκθέσεων, τὰ ὅποια καὶ πλοῦτον μέγαν γνώσεων σᾶς παρέχουν καὶ ἀρίστους μαθητὰς θὰ σᾶς ἀναδείξουν καὶ ἰσχυρότατα ὄπλα σᾶς διαθέτουν, διὰ νὰ ἐπιπλεύσετε εἰς τὴν σκληρὰν βιοπάλην. Ζητεῖτε παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων σας, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς χειμερινὰς ἢ θερινὰς ἐξετάσεις σας, ὡς ἔπαθλον τῆς χρηστότητός σας καὶ τῆς ἐπιμελείας σας μίαν πλήρη σειρὰν Ἐκθέσεων. Εἶναι τὸ εὐθηνότερον, ἀλλὰ καὶ πολυτιμότερον δῶρον, τὸ ὅποῖον ἔχουν νὰ σᾶς δώσουν.

Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ
ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ Δ. Μ. Ε.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

(Α'. ΕΚΛΟΓΗ Α-Β-Γ-Δ-Ζ)

«Γηράσκω δ' αἰεὶ διδασκόμενος» (Σόλων).

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

1931

ΔΗΜΙΤΡΙΟΥ Κ. ΤΟΥΔΗ

ΑΙΣΧΥΡΟΤΑ

THE BAZAROF PROCTON EXCISE & M...

ΤΟΜ ΜΟΝΟΜΑΧΗ ΜΟΤ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

Εκδόσεις Α. Β. Γ. Δ. Σ.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

1917

Α

1-7. 1-7 **θεά** Μοῦσα, **αἰδῶ** ἄδω (αἰδός, αἰδή, αἰδιμος), **ἤνις-ιος** θ. ὀργή, πρβλ. **μηνίω**, **Πηληιάδης** Πηλείδης, ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, **οὐλόμενος** (ὄλλυμαι) (ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀρμόζει ἢ **κατάρα ὄλοιο!**) χαμένος, κατηραμένος (οὕτω παρ' ἡμῖν ἐν εὐχαῖς: πολυχρονεμένος, χαρούμενος), **ἦ** αἰτιολ. τὸ **οὐλομένην**, **προϊάπτω** (ἰάπτω φθείρω, βλάπτω) ἀπελαύνω (πρόσω) ἢ ἐξωθῶ εἰς τὸν ὄλεθρον, τὸν ἄδην, **στέλλω** κατὰ διαβόλου: ἔδωκε διαβατήριον διὰ τὸν κάτω κόσμον (ἐπίσης **ἔρρω** ἔρχομαι διὰ τὸ κακόν μου, **φθείρομαι** κ. **ἀποφθείρομαι** κακῶς ἀπέρχομαι, κρημνίζομαι), **ἰφθιμος** 3.2 γενναῖος, εὐγενής, **ἦρωες** (ὡς παρ' ἡμῖν) γενναῖοι πολεμισταί, **Ἄιδι** τοπ. καὶ **Ἄιδος** γεν. μεταπλ. ἐκ τοῦ **Ἄιδης** (α(στ.)-ἰδεῖν, ἀόρατος) ὁ θεὸς τοῦ ἄδου, ὁ Πλούτων, **τεύχω** (κατασκευάζω) καθιστῶ, **αὐτοὺς** ὀριστ. αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, τὰ σώματά των (ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς ψυχάς), **ἐλώριον** (ἐλεῖν) (λεία) ἔρμαιον, βορά, **οἰωνός** ἄ. (avis) πτηνόν, ὄρνεον, **πᾶς** παντοῖος, **βουλή** ἢ ἀπόφασις, τὸ σχέδιον, **ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα** ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς καθ' ἣν, συνι. πρὸς τὸ **ἄειδε**, **δίσταμαι** ἔρχομαι εἰς διάστασιν, **ἄναξ** (θ. ἄνασσα, ἀνάσσω, ἀνάκτορον) βασιλεύς. κλητ. ἄνα, **δῖος** 3 (Ζεὺς Διός, δῖος, δῖν us, δῖν-ινus) ὁ ἐκ τοῦ Διός, εὐγενής.

Ἰλιάς (ποίησις) ἄσμα πραγματευόμενον τὰ περὶ τοῦ Ἰλίου ὁ ὄρος ἀτυχῆς, μὴ δοθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ.—**1** **θεά**. Κατὰ τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας τῶν ἀρχαίων αἱ Μοῦσαι ὡς θεαὶ γινώσκουσαι τὰς πράξεις τοῦ παρελθόντος ἀποκαλύπτουσιν αὐτὰς εἰς τοὺς εὐνοουμένους ποιητὰς, αὐταὶ εἰσερχόμεναι εἰς τὸν νοῦν αὐτῶν καὶ ἐμπνέουσαι αὐτούς, αὐταὶ ὁμιλοῦσαι δι' αὐτῶν, ὡς εἰ ὁ ποιητὴς ἦτο ἀπλήρῃ ἠχῶ τῶν λόγων τῶν Μουσῶν, ἵνα ἄσῃ τὸ ποιητικὸν αὐτοῦ θέμα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν 9 Μ. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν διεμορφώθησαν μετὰ τὸν Ὅμηρον· ὅθεν ὁ ποιητὴς λέγει ἀορίστως **θεά**.—**Ἀχιλλεύς** υἱὸς τοῦ Πηλέως (Πηλείδης). βασιλέως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φθίας, καὶ τῆς Θέτιδος, θυγατρὸς τοῦ θαλασσίου θεοῦ Νηρέως (Νηρηίδος), ἀνατραφεὶς πλησίον τοῦ πατρὸς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ τοῦ γέροντος παιδαγωγοῦ Φοῖνικος. Ἠγεῖται τῶν Μυρμιδόνων (οὕτω καλοῦνται οἱ ὑπήκοοί του) συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ φίλου Πατρόκλου καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ.—**2** **Ἀχαιοί**. Ἐπὶ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου ἦσαν

τὸ κρατοῦν φύλον τῶν κατοίκων ἐν τῇ Β. Ἑλλάδι καὶ ἐν Πελοποννήσῳ, ἐξ ὧν καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος καλοῦνται οὕτω, ἐλλείποντος ἔτι τοῦ νεωτέρου καθολικοῦ ὀνόματος τῶν Ἑλλήνων, διότι Ἑλλὰς τότε ἔκαλεῖτο μικρὰ χώρα καὶ πόλις ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας. Οἱ Ἀχαιοὶ μετὰ τῶν ὁμοφύλων Ἰλλυριῶν καὶ Θρακῶν ἐξηπλώθησαν ἀπὸ τὴν Ἑλλην. χερσόνησον (ἡ πρώτη ἐγκατάστασις ἴσως περὶ τὰς ἀρχὰς ἢ τὰ μέσα τῆς γ' χιλιετηρίδος π. Χ.), οἱ πρῶτοι Ἑλληνες οἱ ἐγκαταστάντες ἐν τῇ χώρᾳ. — **3 ψυχή.** Ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὰς Ὁμ. δοξασίας συνίσταται ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς, ἥτις εἶναι εἶδος ἀέρος, πνοῆς, καθισταμένη αἰσθητὴ ἐν τῇ ἀναπνοῇ (πρὸβλ. τὴν λ. ἀπίμα, καὶ ἡ πρώτη σημ. τῆς λ. ψυχή εἶναι : ἀναπνοή). Διαφέρει δὲ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς, πνεύματος, ὅτι ὁ τότε ἄνθρωπος κέκτηται τὰς πνευματικὰς δυνάμεις μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ψυχὴ εἶναι συνδεδεμένη μετὰ τοῦ ζωτικοῦ σώματος. Αὕτη ἐμφανίζεται μόνον ὅταν ἀποχωρίζεται τοῦ σώματος, ἐπιζῶσα ὡς σκιῶδες *εἶδωλον* αὐτοῦ, ἀναισθητος, ἄνευ συνειδήσεως, ἄτονος, ὡς ἐστερημένη τῆς ζωτικῆς ὕλης καὶ δὴ τῶν σωματικῶν φρενῶν (διαφράγματος), τῆς ἕδρας πασῶν τῶν λειτουργιῶν τοῦ πνεύματος, ἐπὶ βραχὺ μόνον δυναμένη νανάλαβη τὴν γνωστικὴν δύναμιν διὰ τῆς πόσεως αἵματος, πρὸβλ. κ 493. Τί λοιπὸν ἀποτελεῖ τὸ Ἐγὼ τοῦ ἀνθρώπου ; Ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχού τοῦ Ὁμήρου τὸ Ἐγὼ, ὁ κύριος ἄνθρωπος, εἶναι ἡ ὄρατὴ σωματικότης τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸς οὗτος (4 αὐτούς), ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν σκιώδη ψυχὴν, ἀλλαχού τὸ Ἐγὼ εἶναι ἡ ψυχὴ ἢ κατοχομένη εἰς τὸν ἄδην. Οὕτως ἡ ἀνθρωπίνη ὑπόστασις εἶναι διττὴ, ἄλλοτε ἡ σωματικὴ, ἢ αἰσθητὴ ἐμφάνισις αὐτοῦ, ἄλλοτε ἡ ἀφανὴς ψυχὴ. — **4 ἐλώρια κύνεσσιν.** Τὸ ἄταφον ἐθεωρεῖτο μεγίστη συμφορὰ, φοβερωτέρα καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου, διότι, ἐὰν μὴ ἠφανίζετο τὸ πτώμα διὰ τῆς καύσεως, ἡ ψυχὴ δὲν ἐλύετο ὀριστικῶς τῶν μετὰ τοῦ σώματος δεσμῶν, δὲν ἀπεχωρίζετο τοῦ κράτους τῶν ζώντων, δὲν κατήρχετο εἰς τὸν ἄδην, ἀλλ' ἐβασανίζετο περιπλανωμένη ἄνω καὶ κάτω μεταξὺ τῶν δύο κόσμων, τῶν ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν. Διὰ τοῦτο αἱματηραὶ μάχαι συνάπτονται περὶ τὰ πτώματα τῶν πεσόντων, τῶν μὲν οἰκείων πειρωμένων νανάλαβωσιν αὐτά, τῶν δὲ πολεμίων νὰ ῥίψωσι βορὰν τῶν κυνῶν καὶ τῶν ὀρνέων. — **5 Διὸς βουλή** ἢ μοῖρα, τὸ μοιραῖον, διότι τοῦτο εἶναι καὶ τοῦ Διὸς ἡ θέλησις. — **7 Ἀτρεΐδης.** Οἱ Ἀτρεΐδαι εἶναι δύο, ἐνταῦθα ὁ Ἀγαμέμνων, βασιλεὺς τῶν πολυχρῶσων Μυκηνῶν, ὁ κραταιότατος τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων βασιλέων καὶ διὰ τοῦτο ἀρχιστράτηγος, καὶ ὁ ἀδελφ. Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

φὸς αὐτοῦ Μενέλαος, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, σύζυγος τῆς ἀπαχθείσης ὑπὸ τοῦ Πάριδος Ἑλένης, τέκνα τοῦ Ἀτρέως, υἱοῦ τοῦ Πέλοπος, τοῦ δυναστεύσαντος ὅλης τῆς χερσονήσου, ἐπονομασθείσης ἐξ αὐτοῦ.—*δῖος* 74.

8-32. 8-12 ἀρ-ἄρα ῥά (ἀραρίσκω προσαρμύζω, ἢ λ. δηλοῖ στενὴν συνάφειαν τῶν ἐπομένων πρὸς τὰ ἠγούμενα: ἔπειτα, ἀκολούθως, εὐθὺς ἀμέσως, συγχρόνως, τότε, λοιπόν, ὡς ἦτο φυσικόν...) λοιπόν, **ξυνίημι ἔριδι** (τοπ.) φέρω εἰς φιλονικίαν, συγκρούω πρὸς ἀλλήλους ἐν φιλονικίᾳ, **σφωὲ** αἰτ. δυϊκ. γ' προσώπ. τῆς προσωπ. ἀντ. αὐτοὺς τοὺς δύο, γεν. δοτ. **σφωίν, μάχεσθαι** ὥστε νὰ λογομαχῶσι, **γὰρ** θ τί εἶναι; **βασιλεῖ** Ἀγαμέμνονι, **ῥονυμι, ῥρω, ῥωσα κ. ῥωρον, ῥωρα** (ἀμτβ.), ἐγείρω (ῥωνις, ῥρος, κοινορτός), **νοῦσος νόσος, κακὸς κακοήθους μορφῆς, θανατηφόρος, ἀνὰ στρατὸν ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ὀλέκω, ὄλλυμι, ἀντί:** ὥστε ὄλλυντο, **λαοὶ** οἱ στρατιῶται, **οὔνεκα** (οὐ ἔνεκα) κ. **ὀθούνεκα** (ὀτου ἔνεκα) ὅτι, διότι, **τὸν Χρῦσσην** ἐκεῖνον τὸν Χρῦσσην, τὸν πολυθρόλητον ἐκ τῶν ἄσμάτων, **ἀρητήρ** (ἀράομαι εὐχομαι) ἱερεὺς: ὁ ὅποιος ἐν τούτοις ἦτο ἱερεὺς.—**12-21 θοὸς** 3 (θέω) ταχύς, ταχύπλους, **λύομαι** ἀπελευθερῶ δίδων λύτρα, **λύω** ἀπελευθερῶ λαμβάνων λύτρα, **λυσόμενός τε φέρον** τε ἀντί: φέρων ὡς λυσόμενος, **ἄποινα** (α(στ.)-ποινή) λύτρα, **ἀπερείσιος, ἀπειρέσιος, ἀπείρων, ἀπείριτος, ἄπειρος, στέμμα** δέσμη ἐκ λευκῶν ἐρεῶν νημάτων ἢ ταινιῶν, περιστέφουσα τὸ σκῆπτρον, **ἐκηβόλος** (ἐκάς μακρὰν βάλλον κτυπῶν) εὐστοχος, θαυμάσιος τοξότης, **σκῆπτρον** (σκήπτομαι στηρίζομαι) βακτηρία (τοῦ ἱερέως, προβλ. τὴν πατερίτσαν), **ἀνὰ σκῆπτρῳ** ἐπάνω ἐπὶ τοῦ, **λίσσομαι, ἐλισάμην κ. ἐλιόμην,** παρακαλῶ (λιτή, λιτανεύω-εἶα), **κοσμήτωρ** (κοσμέω παρατάσσω) (ὁ παρατάσων τὸν στρατὸν) ἡγεμῶν, **ἐυκνήμιδος** ὁ ἔχων ὠραίας κνημίδας, **δῶμα, δόμος** (δέμω κτίζω) οἶκος, **ἐκπέρθω σω-σα κ. ἐξέπραθον,** ἐκπορθῶ, **δέχεσθαι** ἀντί προσκτ., **ἄζομαι** (ἄζω-ω) εὐλαβοῦμαι, **υἷα** υἱόν.—**22-5 ἐπενφημῶ κ. ἐπαινῶ** ἐλικροτῶ, ἐπιδοκιμάζω, **αἶδομαι** αἰδοῦμαι, **δέχθαι** τοῦ ἀορ. ἐδέγμην τοῦ **δέχεσθαι, ἀνδάνω,** ἀορ. ἄδον κ. εὐαδον, (ἡδ-ύς, suavis), ἀρέσκω, **θυμῶ** τοπ. ἐν τῇ καρδίᾳ, **ἀφίημι** ἀποπέμπω, **κακῶς** σκλιῶς, ὑβριτικῶς, **ἐπιτέλλω** ἐντέλλομαι, παραγγέλλω, **κρατερὸν μ. ἐ.** τραχεῖαν, αὐστηρὰν ἀπόκρισιν ἔδιδε (ἀντί:).—**26-32 κίχάνω, *κίχημι, κίχῃσομαι, ἔκιχον,** συναντῶ, εὐρίσκω, **δηθύνω** (δήν, δηθά, diu: ἐπὶ μακρὸν χρόνον) βραδύνω, χρονοτριβῶ. **αὔτις** αὔθις, ***χραισμέω,-μήσω,-σα κ. χραιῖσμον, (χρήσιμος)+δοτ. χρη-**

σιμεύω, ὠφελῶ, τοὶ σοί, tibi, νῦν(ν) (ἐγκλιτ. τοῦ νῦν τῶρα, λοιπὸν) τότε, ἦ: ἴσως: μήπως ἴσως δέν..., ὡς εἰ ἐξηγητῆτο ἐκ φόβου σημαντικοῦ ὄ., πρὶν... καὶ πρότερον μάλιστα, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα, ἔπεισιν (εἶμι) μέλλ. θὰ τὴν εὖρη, τηλόθι τηλοῦ, τῆλε, μακρὰν (τηλεβόλον..), πάτρη πατρίς, ἱστός ἄ. (ἴσταμαι) ὁ ἀργαλειὸς (ὁ ὄρθιος), ἐποίχομαι πηγαίνω καὶ ἔρχομαι πρὸ τοῦ ἀργαλειοῦ, ἀντιᾶ ἀντικρούζω, συναντῶ, λέχος οὐ. (*λέχω κοιμίζω, λεχώ, ἄλοχος, λόχος ἐνέδρα) κλίνη, ἄ. λέχος μετέχω τῆς κλίνης, συγκοιμῶμαι, νέομαι (νέο, νόστος) ἐπανερχομαι, σαώτερος ἀντι θετ. σώος σῶς-σῶος, πρὸβλ. δεξιτερός, ἀριστερός, ὀρεστερος, νεώτεροι, πρεσβύτεροι.—33-42 ὡς οὕτω ἀντι ἀντικμ. εἰς τὸ ἔφατο ἔφη, ἔδ-ἔισε, δ-ἔιδω, δ-ἔισομαι, ἔδ-ἔισα, δέδ-ἔια (δέος, ἀδεής, περιδεής, δεῖμα), ἀκέων (ἐκ ὄ. ἀκ δηλούσης ἡσυχίαν, σιωπὴν, ἀκὴν σιωπηλῶς) σιωπῶν, θῆς-ινὸς ἄ. σωρὸς (ἄμμοι), ἀκτῆ, πολὺφλοισβος (φλοῖσβος ἄ. λ. π.) πολυτάραχος, κίω, μτχ. κίων, εἶμι, (ἀπ)ἀνευθε χωριστά, μακρὰν, ἐκ τοῦ κίων: ἔξω τῆς περιοχῆς τῶν Ἀχαιῶν, πολλὰ θερμῶς, ἐκ τοῦ ἡρᾶτο, ἡύκομος εὐκομος, καλλίκομος, κλύω ἀκούω, ἄορ. *ἔκλυον, κλύθι-τε κ. κέκλυτε (κλυτός), μεν-μεο μου, ἀμφιβαίνω (βηματίζω ὡς ἄγρουπτος φρουρὸς περὶ τινα) περιφρουρῶ προσστατεύω, πρὸβλ. προϊσταμαι, προσιάτης, ὁ πρὸκμ. ἀντι ἔνεστ., ζάθεος θ(ζα-θεῖος) ἱερώτατος, Ἴφι, ὄργ. πτ. τοῦ ἴς ἰνὸς (vis), ἰοχρῶς, κραταιῶς, Σμίνθιος ὑποκορ. τοῦ σμινθοφθόρος (σμίνθος ἄμῦς) ὁ ἐξολοθρευτῆς τῶν μυῶν, ἀουραίων (γενικώτερον: ὁ ἐξαπολύων καὶ ἀποσοβῶν τοὺς μυῦς), ἐπερέφω ἐπιστεγάζω, ἀνεγείρω, νηὸς ναὸς (ναίω κατοικῶ), χαρίεντα προληπτ. ὥστε νὰ σοὶ εἶναι εὐάρεστος, κατὰ ἔκηα (καίω), μηρία τὰ ὀστᾶ τῶν μηρῶν μετ' ὀλίγου κράτος περιτετιλιγμένα διὰ πιμελῆς, πίων, πείρα, πτόν, παχὺς (πιμελή), δὴ ἤδη, ἠδὲ καί, κρ(αι)αίνω δημιουργῶ, ἐκτελῶ, ἐκπληρῶ (ναύκταρος), ἐέλωρ (ἐέλωμαι ἐπιθυμῶ, -ἔλ., vel le) ἐπιθυμία, τίνω, τείσω.., πληρώνω.—43-52 Φοῖβος (φά-ος, ὁ λάμπων), βῆ ἔβη· συνήθως δηλοῖ τὴν ἑναρξιν τῆς κινήσεως, ἐπρόβαλε τὸν πόδα, ἐξεκίνησε· κάρηνον οὐ. (κάρη οὐ. κεφαλή) κορυφή, χῶομαι εἶμαι ὠργισμένος, κῆρ οὐ. (κέαρ, cog, καρ δία), ὤμοισιν τοπ., φαρέτηρ (φέρω)-α, θήκη τῶν βελῶν, ἀμφηρεφῆς (ἄ.-ἔρέφω) περίκλειστος, διστὸς ἄ. τὸ βέλος, ἄρα ὡς ἦτο φυσικόν, κλάζω λ.π. (κλαγγή) ἠχῶ, κροτῶ, χωομένοιο αἰτιολ., αὐτοῦ κινήθεντος μόλις ἐτέθη εἰς κίνησιν, ἦε ἦει, ἔξετο ὡς ἄορ., ἀπάνευθε 35, μετὰ ἔηκεν μεθέηκε, μεθῆκε, μεθίημι ὀπίτω μεταξύ, ἐν μέσῳ τῶν Ἀχ.,

ἴος ἄ. διστός, *γένετο* ἠκούσθη, *δεινὴ* κτηρ., *βίος* ἄ. τόξον, *ἐποίχομαι* ἐπέροχομαι, προσβάλλω, *οὐρεὺς* ἄ. ὄρευς, ἡμίονος (γενικώτερον: ὑποζύγιον), πρβλ. ὄρεωκόμος, *ἀργὸς* 3 *ταχύς*, *ἐφήμι* ἐξαποστέλλω, *αὐτοῖσι* ὄριστ. κατ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, *ἐχεπευκῆς* ὁ ἔχων πεῦκος, πικρίαν (ἐκ τῆς *πεύκης* ἐχούσης πικρὸν χυμὸν), πικρός, ἢ (διὰ τὸ σχῆμα τῶν φύλλων τῆς πεύκης) ὀξύς, *βάλλεν* ἐκτύπα, *πυραὶ* σωροὶ ξύλων, ἐφ' ὧν ἐκαίοντο οἱ νεκροί, *νέκυς νος* ἄ. (νεκρός, nec-o) ὁ νεκρός, **θαμὸς* 3, *θαμέες*, (-εἰαί), πυκνοί, συγνοί (*θαμὰ* συγνά, *θαμίζω* συγνάζω, *θαμιστικόν*, *θαμών*).

9 *Δητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς* ὁ Ἀπόλλων, δίδυμος ἀδελφὸς τῆς Ἀρτέμιδος, προσωποποιία τοῦ ἡλίου, ὅστις διὰ τοῦ καύσωνος καὶ τῶν ἀναθυμιάσεων προκαλεῖ πυρετούς, λοιμούς, καλούμενος διὰ τοῦτο *Δοίμιος* καὶ *Οὔλιος* (ὀλέθριος). — 12 *Θοὰς ἐπὶ νῆας* εἰς τὸ ναυτικὸν στρατόπεδον, ὅπου οἱ Ἕλληνες εἶχον πῆξει σκηνάς καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ἀκτῆς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Σιγείου καὶ Ροιτείου, ὅπου εἶχον ἀνελκύσει ἐκ τῆς θαλάσσης τὰς ναῦς, Πίν. Α', 1. — 13 *ἄποινα* κυρίως ἡ ἀποζημίωσις, ἣν ἐπλήρωνεν ὁ φονεὺς εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ὑπ' αὐτοῦ φονευθέντος, ἵν' ἀποφύγῃ τὴν κατάδιξις αὐτῶν· διὰ τὴν ἔλλειψιν νομισμάτων ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς ἄποινα δοῦλοι, σκευή, ὄπλα, ζῶα. — 14 *στέμμα* τοῦτο ὁ Χρύσης φέρει προσδεδεμένον ἄνω ἀπὸ τῆς ἱερατικῆς αὐτοῦ ῥάβδου καὶ ὄρατὸν πᾶσι, σύμβολον ἰκεσίας, ἵνα οἱ Ἀχαιοὶ ἀποδεχθῶσι τὴν δέσιν αὐτοῦ, *ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν* 21. Συνήθως οἱ ἰκέται ἔφερον τὴν *ἰκετηρίαν*, κλάδον ἐλαίας ἢ δάφνης, ἐστεμμένον διὰ λευκῶν νημάτων ὡς σημεῖον ἰκεσίας. Ἐκ τῶν στεμμάτων τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγνωρίζετο ὅτι ὁ Χρύσης ἦτο ἱερεὺς τοῦ θεοῦ καὶ ἀπαρβίαστος. — *ἐκηβόλος*. Ὁ Ἄπ. ὡς προσωποποιία τοῦ ἡλίου τοῦ βάλλοντος μακρὰς ἀκτῖνας δίκην βελῶν παρίσταται ὡς τοξότης. — 15 *σκῆπτρον*, ἐξελυθὲν ἐκ τῆς βακτηρίας, εἶναι ἀνδρομήκης ῥάβδος, ἣς τὸ ἄνω ἄκρον κοσμεῖται διὰ κοσμημάτων. Φέρεται ὑπὸ ἡγεμόνων, ἱερέων, δικαστῶν, κηρύκων ὡς σύμβολον τοῦ ἀξιώματος (ὑστερον τὸ στέμμα εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ βασιλέως). — *χρύσειον*, διότι ἦτο κεκοσμημένον διὰ χρυσῶν ἡλων (ἢ ἄλλων χρυσῶν κοσμημάτων). — 17 *ἐυκνήμιδες*. Αἱ κνημίδες κατ' ἀρχάς, ἐφ' ὅσον ἡ ἄσπις τοῦ μηχτοῦ ἦτο ποδήρης, κατεσκευάζοντο ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος ἢ μᾶλλον ἐκ δέσματος, περιβάλλουσαι τὰς κνήμας (ὡς αἱ σημεριναὶ guêtres) καὶ προφυλάττουσαι αὐτὰς ἀπὸ τῶν προστριβῶν τῆς βαρείας ἀσπίδος, ἐνάλλαξ προσκρουούσης ἐφ' ἑκατέρας τῶν κνημῶν. Πρὸς συγκρά-

τησιν αὐτῶν, ἵνα μὴ καταρρώσιν, μετεχειρίζοντο οἱ ἥρωες (χρυσᾶς) ἐπιγονατίδας (ἀναδέσμους, καλτσοδέτας), ὧν πολλαὶ εὐρέθησαν ἐν τάφοις, ἐν δὲ ζεῦγος εὐρέθη κατὰ χώραν, περιδεδεμένον περὶ τὸ ὄστον τοῦ γόνατος (AAM ἐν Μυκ. Αἰθ. 50), ἐκάστη δ' αὐτῶν ἀποτελεῖται ἐκ κατακορύφου ταινίας κατερχομένης μέχρι τοῦ προσθίου μέσου τῆς κνήμης καὶ φερούσης εἰς τὸ κάτω ἄκρον ὅπτην προσαρμολομένην εἰς κομβίον ἐπερραμμένον ἐπὶ τῆς κνημίδος, ἐν ᾧ τὸ ἄνω ἄκρον αὐτῆς διχάζεται εἰς δύο ὀριζοντίους βραχίονας περιβάλλοντας τὴν κεφαλὴν τῆς κνήμης καὶ συνδεομένους ὀπισθεν τοῦ γόνατος, Πίν. Β'. 3. Ὅσάκις ὅμως αἱ ἀσπίδες ἦσαν βραχύτεραι, στρογγύλαι, αἱ δὲ κνήμαι ἐκτεθειμέναι εἰς τὰ βλήματα τῶν πολεμίων, αἱ κνημίδες τῶν ἡρώων φυσικὰ ἐχρησίμευον τότε ὡς καθαρῶς ἀμυντήριον ὄπλον, ἦσαν μετάλλιναι, χαλκᾶ ἐλάσματα κεκυρωμένα, ἀνοικτὰ ὀλίγον ὀπισθεν, ἔχοντα ἔσωθεν μαλακὸν ὑπόστρωμα, κατὰ δὲ τὴν περιβολὴν αὐτῶν τὸ κυρτὸν ἔλασμα ἀνεκάμπτετο, διανοιγομένου τοῦ ὀπισθεν χάσματος, προσηρμόζετο τοῦτο ἐπὶ τῆς κνήμης καὶ ἀφήνετο πάλιν νὰ συγκλεισθῇ ὀπισθεν αὐτῆς. Ἐν τῷ λεγομένῳ ἀγγείῳ τῶν πολεμιστῶν (εὐρεθέντι ἐν Μυκηνάϊς, ἐφ' οὗ ἀπεικονίζονται δύο σκηναί, ἡ μὲν πολεμιστῶν ἀπερχομένων εἰς μάχην, ἐν ᾧ γυνὴ κατὰ τὸ ἄκρον ὀδύρεται καὶ κόπτεται, ἡ δὲ μαχομένων) εἶναι δεδεμένοι δι' ἱμάντων περὶ τὰ σφυρὰ καὶ τὰ γόνατα, Πίν. Θ'. Δερματίνας κνημίδας ἔφερον καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμέραν ἔργοις, ὡς ὁ Λαέρτης ἐν ταῖς γεωργικαῖς ἐργασίαις.—18 *Ὀλύμπια δώματα*, διότι ἐπιστεύετο ὅτι κατόικουν ἐν Ὀλύμπῳ τῷ ὄρει ἐν τοῖς ὀρίοις Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, ὅπερ διὰ τὸ ὕψος αὐτοῦ (2917 μ.) καὶ τὴν ὑπερήφινον μεγαλοπρέπειαν ἐνομίσθη ὡς ἀνταξία κατοικία τῶν Ὀλυμπίων θεῶν.—22 *ἐπευφήμησαν* ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ τὸν θεόν· ὁ ποιητὴς παρέλιπε νὰ εἴπῃ ὅτι οἱ Ἀχαιοὶ εἶχον συνέλθει εἰς τὴν ἀγορὰν περὶ ἀγορᾶς 54.—26 *κοῖλαι νῆες*, διότι δὲν εἶχον καταστροφάματα καὶ ἡ κοιλότης αὐτῶν προσέλιπεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐναργέστατα· μόνον κατὰ τὴν πρῶσαν καὶ τὴν πρῦμναν ἔφερον σανιδώματα, τὰ σέλαμα, ἐξ ὧν *ἐν(σ)σελμοι*.—30 *Ἄργος* Ἀχαιικὸν ἐκαλεῖτο ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν Πελοποννήσῳ καὶ δὴ ἐν τῇ Α. πλευρᾷ τῆς χερσονήσου.—37 *ἀργυρότοξος* διὰ τὸ ἀργυρόχρουν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.—*Χρῦση* πόλις βορείως τοῦ ἀκρωτηρίου Λεκτοῦ, δυτικωτάτης ἄκρας τοῦ ὄρους Ἴδης, περὶ τὰ 40 γμ. νοτίως τοῦ ἀκρωτηρίου Σιγείου, 1 ὥραν μεσογειῶς τῆς ἀκτῆς, σχεδὸν ἀπέναντι τῆς Τενέδου.—38 *Κίλλα* πό-

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

λις ἐν Τροάδι νοτίως τῆς Ἰδης, ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἀδραμυττίου, μὴ ὑπάρχουσα πλέον ἐν τοῖς ἱστορικοῖς χρόνοις. — 39 **Σμίνθιος**. Ἐπειδὴ ὁ Ἀπόλλων ἦτο Λοίμιος, Οὔλιος, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἱερὸς αὐτοῦ ὁ μῦς, ὡς μεταδίδων τὸν λοιμόν. Ἄλλ' ὁ Ἄπ. εἶναι καὶ **Νόμιος**: ὅθεν ἐξαποστέλλει ἢ ἀποσοβεῖ ἐκ τῆς χώρας τοὺς (ἀρουραίους) μῦς· ὁ αὐτὸς ἀπεκαλεῖτο **σαυροκτόνος**, προβλ. **Χ. Τσουντα** ἱστορίαν τῆς Ἀρχ. Ἑλλην. Τέχνης σ. 392. Ὁ Στράβων λέγει ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ ὑπῆρχεν ἐν Χρῦσῃ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἄ. καὶ ἐν αὐτῷ ξόανον (ξύλινον ἄγαλμα) τοῦ θεοῦ μετὰ μὺς ὑποκειμένου τῷ ποδὶ τοῦ θεοῦ, ἔργον τοῦ καλλιτέχνου Σκόπα. — **νῆος**. Ὁ Ὅμ. μνημονεύει **ἄλση** καὶ **τεμένη** θεῶν καὶ **βωμοὺς** ὑπαίθρουσ' ὡς καὶ οἱ Ἀχ. ἐν Τροίᾳ μόνον βωμοὺς εἶχον ἐγείρει κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς. Ἀλλὰ γινώσκει καὶ πραγματικούς ναοὺς, τῆς Ἀθηναῖς μετὰ ξοάνου καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς Τροίας, τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Χρῦσῃ, τοῦ Ἐρεχθέως ἐν Ἀθήναις κλπ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Μινῶος πολιτισμὸς ἐγίνωσκεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις κλειστοῦς χώρους **ναοειδεῖς** μετ' εἰδώλων πρὸς λατρείαν (θυσίας) τῶν θεῶν. — 40 **μηρία**. Οἱ ἀρχαῖοι ἐκ τοῦ σφαγίου ἔκαιον πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν τὰ ὀσῆα τῶν μηρῶν (μηρία), περιτετυλιγμένα διὰ λίπους, ἐπὶ τῶν ὀσείων ἄφηνον καὶ ὀλίγον κρέας, τὸ δὲ λοιπὸν ψηνόμενον ἔτρωγον· οἱ θύοντες· περὶ **θυσίας** ἐκτενῶς ἐν 449. — 44 **Οὐλύμποιο**. Ἐν ᾧ ὁ Ἄπ. κατὰ τὰς δοξασίας τοῦ Χρῦσου οἰκεῖ ἐν Ἀσίᾳ, κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν Ἑλλήνων, ὡς οἱ ἄποικοι συναπεκόμισαν μετὰ τῶν ἄλλων μύθων εἰς Μ. Ἀσίαν, οἰκεῖ ἐν Ὀλύμπῳ, ἐξ οὗ ἤδη καταβαίνει. — 45 **τόξα**. Ἐκτενῶς περὶ τοῦ τόξου ἐν Γ 105, 117, 123, 213. — 48 **ἀπάνευθε νεῶν** ὡς ἐκηβόλος. — 52 **πυραῖ**. Ἐκ τῶν δύο εἰδῶν τῆς ταφῆς, τοῦ κατορύττειν καὶ τοῦ καίειν, ὁ Ὅμηρος γινώσκει μόνον τὴν καῦσιν τῶν νεκρῶν, καιομένων ἐπὶ σωροῦ ξύλων, τῆς **πυρᾶς**· διὰ τῆς καύσεως ἠφανίζετο τὸ σῶμα, διελύετο πᾶς σύνδεσμος τῆς ψυχῆς μετ' αὐτοῦ καὶ αὕτη ἤδη ἐλευθέρα ἀπήρχετο εἰς τὸν ἄδην.

53-100. 53-8 ἐννήμαρ (ἡμαρ-τος οὐ. ἡμέρα) ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας, **κῆλον** τὸ βέλος, **ᾤχετο** ἐρρίπτοντο βροχηδόν, **καλέσσατο** διὰ τῶν κηρύκων, **λαδς** στρατός, **ἀγορήνδε** (ἀγείρω) εἰς ἀγοράν, συνέλευσιν, **λευκώλενος** (ὠλένη) ἢ ἔχουσα λευκοὺς τοὺς πῆχεις τῶν χειρῶν, **λευκόχειρ**, **φρένες** τὸ διάφραγμα τὸ χωρίζον τὸν θώρακα ἀπὸ τῆς κοιλίας, ἔδρα τοῦ πνευματ. βίου, **τῷ φρεσὶ** ἐπιμερ. : εἰς τὸν νοῦν τούτου ἐνέπνευσε τὴν ιδεάν αὐτὴν ἢ Ἡ., **κῆδομαι** φροντίζω, ἐν-

διαφέρομαι, πονῶ, **ῥά ἀκριβῶς, δρᾶτο** πρὸς μεγάλην της λύπην, ἦτ ἠναγκασμένη· νὰ βλέπη, **ἐπει οὖν** εὐθύς μόλις, **ἤγερθεν** ἠγέρθησαν **ἀγείρομαι** συναθροίζομαι (ἀγορά, ἄγυρις, ὀμήγυρις, πανήγυρις), ἄορ. τὴν ἑναρξιν τῆς πράξεως, **δημηγερῆς** (ὀμοῦ-ἀγείρομαι) ἀθροῦ **δμ. γέγοντο** ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς πράξεως: συνέρρευσαν (ἤρρισαν νε συρρέωσι) καὶ συνεκροτήθη ἡ ἀγορά, **τοῖσι** τοπ., **μετέφη** εἶπε με ταξύ, ἐνώπιον τούτων, **τοῖσι δὲ** ὡς εἰ ἡ προηγουμένη πρότ. ἦτ κυρία· ἡ σύνδεσις αὕτη διεσώθη ἐκ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ χρον. πρότ. ἦτο ὄντως κυρία· **ὠκὺς** β ταχύς.—**59-67** **ὄλω** οἴομαι, **ἄμμες** ὄν., **ἄμμι** δοτ., **ἄμμε** αἰτ., αἰολ. ἡμεῖς, **πλάζω** (πλάγγ-πλήσσω) πλανῶ, **πάλιν** ὀπίσω: ἀποκρουσθέντες ἀπὸ τοῦ σκοποῦ μετὰ τὸ ναυάγιον τῶν σχεδίων μας, **ἀπονοστέω** κέομαι 32, **ἄψ** ὀπίσω, **αἰ** αἰολ. εἰ, **κὲ(ν)** ἄν, ἀοριστολ. μεθ' ὑπκτ., **δυνητ.** μεθ' ὀριστ. ἴστορ. κ. εὐκτ.: ἐν τῇ ὑπόθ. **εἴ κεν** παριστᾶ τὸ δυνατόν αὐτῆς: ἐὰν τυχὸν ἠθέλομεν δυνηθῆ νά, **δὴ** δά, **δμοῦ** συγχρόνως, **δαμῶ** μέλλ. τοῦ δάμνημι **μνάω-μάω** (dom-o), **ἐρείομεν** ὑπκτκ., **ἐρέω-ομαι**, **εἴρομαι**, **ἔρομαι**, **ἐρεῖνω** ἐρωτῶ, **ὄνειροπόλος** (πέλομαι εἰμί, ὁ περὶ ὄνειρον πελόμενος) ἐξηγητῆς τῶν ὄνειρων, **γάρ** τε παντρε, γάρ. **ὄναρ** οὐ. ὄνομ. κ. αἰτ. μόνον, **καὶ ὄναρ** ὡς καὶ τὰ λοιπὰ σημεῖα, **ὄ,τι** διὰ τί, **χῶομαι** 44, **εἶτε** εἶτε ἐπεξ. τοῦ **ὄ,τι**, **ἄρα** ἴσως, **ἐπιμέμφομαι** ἔχω παράλογον, **εὐχωλῆ** τάξιμον, αἰτ., **ἐκατόμβη** (κυρίως) θυσία ἑκατὸν βοῶν, εἶτα πᾶσα πλουσία θυσία: διὰ τάξιμον μικρὸν ἢ μέγα μὴ ἐκπληρωθὲν, **αἶ κέν** πως ἐὰν ἴσως, μήπως ἴσως, **βούλεται** (κέν) ὑπκτ., **ἀντιάζω**+γεν. 31 (μετέχω) ἀποδέχομαι, **ἄρην-ρνώς, τέλειος** ἀνεπτυγμένος τὴν ἡλικίαν, ἀκμαῖος, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας, καὶ εἰς τὸ **ἄρῶν, ἀπαμύνω** ἀποτρέπω, ἀποσοβῶ, **λοιγὸς** ἄ. ὄλεθρος.—**68-73** **ἦ** τοι ἀληθῶς, μὲν, **ἄρα** ἀκολούθως, φυσικά, **Θεότορίδης** ὁ υἱὸς τοῦ Θεότορος, **ὄχα** (ἔχω, στερεά, δυνατὰ) ἐξόχως, πάντοτε μετὰ τοῦ **ἄριστος, οἰωνοπόλος** οἰωνοσκοπός, **ἦδη** ἦδει, **τὰ ἐόντα** (ὄντα) παρόντα, **πρὸ** (ἐπίρ.) ε. παρελθόντα, **Ἰλιος** θ. παρὰ τῷ Ὀμ., πάντες οἱ ἄλλοι τὸ **Ἰλιον, Ἰ. εἶσω** μέχρι τοῦ Ἰλίου, **διὰ μαντοσύνην** ὄργ., **ἦν** εἶην, κτητ. ἄντων. γ' προσ., **πόρε** ἄορ. ἄορ. ῥ., ἐξ οὗ καὶ ποκμ. **πέπρωται** (πόρος, πορίζω...), **ἔδωκε, ἐν** εὐ, **ἐν φρονέων** συνετὰ σκεπτόμενος, μὲ τὴν ὀρθοφροσύνην του, **ἀγοράομαι** (ἀγορεύω) λαμβάνω τὸν λόγον, **μετέειπε** μετέφη 58.—**74-83** **κέλομαι**, ἄορ. **ἐ-κε-κ(ε)λ-όμην**, **κελεύω, διφιλος** Διί φίλος, θεοφιλής, **μυθέομαι** (μῦθος λόγος) (λέγω) ἐξηγῶ, **ἐκατηβελέτης** ἐκηβόλος 14, **τοιγάρ** διὰ τοῦτο λοιπόν, **σύνθεο** μά-

ζευσε ὅλα, ὅσα θὰ σοὶ εἶπω, καὶ βάλε εἰς τὸν νοῦν σου, πρόσσεχε,
ἀρήγω+δοτ. βοηθῶ, **πρόφρων** κτγρ. βαθέως ἀπὸ καρδίας (προβλ.
 πρόρριζος), ἀπὸ καρδίας, εἰλικρινῶς, ἢ ἀληθῶς, ἢ μὲν ἢ μὴν,
 πράγματι, ἀληθῶς, σὺνήθες μετὰ τὸ ὁμνῆσαι, **χολῶ** παροργίζω,
μέγα πάντων κρατέει ἐξ ὅλων ἔχει μεγάλην δύναμιν, γὰρ 80 αἰ-
 τιολ. διὰ τί ἔχει ἀνάγκην προστασίας, **κρείσσων** (ἔστι) ἔχει μεγαλυ-
 τέραν δύναμιν, **ὅτε** (κεν)+ὕπτκτ. ὁσάκις., **χέρη** δοτ., **χέρηες**, διάφ.
 τύπος τοῦ **χείρων**, **χερείων**, ὅπως **πλείονες-πλέες**, : πρὸς ἄνδρα κα-
 τώτερον, κατωτέρου βαθμοῦ, ἀπλοῦν ἀστόν, **εἶπερ** **τε** καὶ ἂν, **κα-**
ταπέσω (**πέψις**) χωνεύω, **χόλος** ἡ ἀκαριαίως ἐκρηγνυμένη ὀργή,
αὐτῆμαρ αὐθημερόν, **ἔχει** διατηρεῖ, **κότος** ἄ. ἡ διαρκῆς ὀργή ἢ
 σκεπτομένη ἐκδίκησιν, μνησικακία, **μετόπισθεν** ἐν τῷ μέλλοντι,
ὄφρα τελέσῃ ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν ἐκδίκησιν, **τέ-τέ** 81-82 συνδέουσι
 τὴν κυρίαν μετὰ τῆς ἐξηρητημένης, 58, **φράζομαι** σκέπτομαι (φρα-
 δῆς συνेतός, ἀφραδῆς-ἴη), **εἶ με** πλ. ἐρ.—84-91 **ἀπαμείβομαι**
 (ἀμείβω ἀλλάσσω, διαδέχομαι ἄλλον ἐν τῇ θέσει τοῦ) ἀποκρίνομαι,
θαροήσας μάλα μετὰ πολλοῦ θάρρους, **θεοπρόπιον** κ. **θεοπροπίη**
 (θεοπρόπος ὁ μάντις) μαντεία, **ᾧ τε** ὁ τὲ δὲν μεταφράζεται, 58,
ἀναφαίνω φέρω εἰς φῶς, ἀποκαλύπτω, **δέρομαι**, **ἔδρακον**, **δέ-**
δορκα, βλέπω (**δράκων**), **χθῶν** θ. γῆ, **βαρείας** χ. ἔ. θὰ ἐπιβάλῃ
 χειρὰς ἀτασθάλους, θὰ βιαιοπραγήσῃ, **κοίλῃς** π. ν. ἐν τῷ στρα-
 τοπέδῳ, **οὐδ' ἦν** μὴ ἐξαιρουμένου μηδ' αὐτοῦ..., **εὐχομαι** καυ-
 χῶμαι, **ἄριστος** κραταιότατος ὡς ἀρχιστρατήγος, **πολλὸν** πολύ.—
 92-100 **ἀμύμων** (ἀστ.) μῶμος ψόγος) αἰολ. ἄμεμπτος, **αὐδάω**
 (αὐδῆ φωνή) λέγω, **ἄρα** λοιπόν, **οὐδὲ** καὶ δέν, ἀντι μτχ., **ἀπολύω**
 ἀπολυτρώνω, **ἄποινα** 13, **τοῦνεκα** (τοῦ ἔνεκα) διὰ τοῦτο, **ἄρα** λοι-
 πόν, ἀκριβῶς, **ἀπώσει** ἀπωθεῖν, **λοιγὸς** 67, **ἀεικῆς** (ἀστ.)-**ἔοικα**
 ἀπρεπής, ἐπονείδιστος, **ἀπρόδομαι** Ἄγαμέμνονα, **κούρη** εὐγενῆς
 νεᾶνις, **ἐλικῶψ** κ. θ. **ἐλικῶπις** (ἐλιξ ἐλικοειδῆς) ἡ ἔχουσα ἐλικοει-
 δεῖς ὀφθαλμούς, στρογγυλόφθαλμος, **ἀπριάτην** ἐκ τοῦ **ἀπριάτος**
 (ἀστ.)-**ἐπριάμην**) ἄνευ ἀγορᾶς, δωρεάν, κτγρ. **ἀνάποινος** (ἀστ.)
 -**ἄποινα** ἄνευ λύτρων, **ἰλάσκομαι** ἐξιλεώνω, **πεπίθοιμεν** ἄορ. β'
 τοῦ **πέιθω** μεταπειθῶ, μεταβάλλω τὰς διαθέσεις.

54 **ἀγορή**. Τῆς ἀγορᾶς τοῦ δήμου μετέχουσι πάντες οἱ ἐλεύ-
 θεροι οἱ δυνάμενοι νὰ φέρωσιν ὄπλα, καθήμενοι, ἐν ᾧ διὰ τὸν
 βασιλέα καὶ τοὺς εὐγενεῖς ὑπάρχουσι τιμητικαὶ θέσεις. Συγκαλεῖται
 ὑπὸ τοῦ βασιλέως διὰ κηρύκων, οὔτινες καὶ ἐπιβλέπουσι καὶ συγκρα-
 τοῦσι τὴν τάξιν ἐν αὐτῇ, θέμα δὲ συζητήσεως τὸ κοινὸν ἀγαθὸν ἢ κα-

κὸν τοῦ ὄλου δήμου, ὡς ἐνταῦθα ἡ κοινὴ συμφορὰ, ἀξιοῦσα θεραπείαν. Ἀγορεύουσι συνήθως οἱ εὐγενεῖς, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ οἱ ἄστοί, τηροῦντες ὅμως τὴν προσήκουσαν πρὸς τὸν βασιλέα εὐλάβειαν. Ὁ ἀγορεύων ἐγείρεται καὶ ἀγορεύει ὄρθιος λαμβάνων παρὰ τοῦ κήρυκος τὸ σκῆπτρον ὡς δεῖγμα ὅτι ὁ ῥήτωρ ἀσκει ἐπίσημον ὑπηρεσίαν· ἐβῆμα δὲν ὑπάρχει· ὁ ῥήτωρ χωρεῖ ἐκεῖ, ὁπόθεν θὰ ἀκουσθῇ ἀριστα. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγορεύσεων ὁ δῆμος ἀποφαίνεται διὰ βοήσας ἐπιδοκιμάζων ἢ ἀποδοκιμάζων τὰ προταθέντα. Σκολιὰν ἢ δυσάρεστον ἀπόφασιν ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς νὰ μὴ ἐκτελέσῃ ς. 24, εἰ καὶ δὲν ἐφαίνετο σύμφορον νάντιδρᾶ ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ ὄλου δήμου. Ἐνταῦθα ὁ Ἀχιλλεὺς καλεῖ ἀγορὰν σύμπαντος τοῦ δήμου χωρὶς προηγουμένως νὰ συσκεφθῇ μετὰ τῶν ἄλλων ἡγεμόνων καὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου, ὅπερ ὅμως δὲν ἐλέγχεται ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος ὡς ἐπέμβασις εἰς ἀλλότρια καθήκοντα. Ἐὰν οὗτος λαμβάνει ἐξ ὄλων τὴν πρωτοβουλίαν, τοῦτο ἀποδίδει ὁ ποιητὴς εἰς ἐπέμβασιν καὶ εἰσήγησιν τῆς Ἥρας. — **55 λευκώλενος.** Τὸ ἐπίθετον μαρτυρεῖ ὅτι ἡ χεὶρ ἦτο γυμνή, ὁ πέπλος ἄρα ἢ τὸ φᾶρος (ιδ. Z 90, κ 543) τῶν γυναικῶν δὲν εἶχον χειρίδας οὐδ' ἐκάλυπτον τὰς χεῖρας. — **Ἥρα** σύζυγος καὶ ἀδελφὴ τοῦ Διός, σύμμαχος τῶν Ἀχαιῶν ἐν τῷ Τρωικῷ πολέμῳ καὶ ἄσπονδος ἐχθρὰ τῶν Τρώων διὰ τὴν περὶ κάλλους κρίσιν τοῦ Πάριδος μεταξὺ αὐτῆς, τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Ἀφροδίτης. — **56 Δαναοὶ** κυρίως οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἄργους ἐκ τοῦ οἰκιστοῦ Δαναοῦ τοῦ ἐλθόντος κατὰ τὰς παραδόσεις ἐξ Αἰγύπτου, παρ' Ὀμήρῳ πάντες οἱ Ἕλληνες, καλούμενοι καὶ Ἀργεῖοι καὶ Ἀχαιοί. — **57 ἠγεγρθεν.** Ὁ συνήθης τόπος τῆς ἀγορᾶς τῶν Ἀχαιῶν ἦτο παρὰ τὴν ναῦν τοῦ Ὀδυσσεύς ἐν τῷ μέσῳ τῆς γραιμῆς τῶν νεῶν, ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ στρατοπέδου. — **58 ἀνιστάμενος.** Πόσα πράγματα διδάσκει ἡ λ. ; — **62 μάντις.** Εἶναι παναρχαία πίστις ὅτι ἡ θεότης ἐξαγγέλλει τῷ ἀνθρώπῳ διὰ σημείων τί πρέπει νὰ πράξῃ ἢ οὐ. Τὰ σημεῖα ταῦτα ἢ ζητοῦνται ἀπὸ τῶν θεῶν δι' εὐχῶν ἢ δίδονται ὑπ' αὐτῶν οἰκεία βουλήσει, τοιαῦτα δὲ σημεῖα εἶναι πτῆσις πτηνῶν, θρούς ἱερῶν δένδρων, ὄνειρα, ἀστραπαὶ κλπ. Ἄλλ' οὐχὶ πάντες δύνανται νὰ ἐρμηνεύσωσι τὰ σημεῖα ταῦτα, ἀλλὰ μόνον ὁ εἰδήμων, ὁ μάντις, ὅστις κέκτηται τὸ χάρισμα τοῦτο ἐξ ἰδίας πείρας καὶ ἐξ εὐνοίας τῶν θεῶν, κληροδοτουμένης ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν ὡς πᾶσα δεξιότης. Ἡ λ. κατ' ἀρχὰς ἐσήμαινε τὸν μαινόμενον, οὐ ἀφήρει τὰς φρένας ὁ θεός, ἵνα εἰσέλθῃ αὐτὸς (τοῦτο ἐλέγετο ἐνθουσιασμός καὶ ὁ μάντις ἐκαλεῖτο ἐνθρος, θεόληπτος, φοι-
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ληπτος, μουσόληπτος, νυμφόληπτος κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ θεό-
 τα), τὸν πληρούμενον ἐνθουσιασμοῦ (πρὸς τὴν Πυθίαν), ὅστις
 ἐκστάσει διατελῶν προσηφίτευε τὰ ἀποκαλυπτόμενα εἰς αὐτὸν
 ἑρὰ τοῦ θεοῦ, εἶτα τὸν ἄνευ ἐκστάσεως νοοῦντα τὰ τοιαῦτα ση-
 αῖα ἢ λαμβάνοντα τὴν ἄμεσον (ἄνευ σημείων) ἀποκάλυψιν τῶν
 ὧν καὶ ἀποκαλύπτοντα τοῖς ἄλλοις τὴν θεῖαν βούλησιν. Αἱ μαν-
 τῆαι τοῦ Κάλχαντος ἀποδίδονται εἰς εὐνοίαν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ
 τολαμβάνονται ὡς χρησμοὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ 86,335.—**ἱερεὺς** θε-
 ὄπων καὶ ἐπιστάτης ὠρισμένου ἱεροῦ, τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ ἔχων
 ὄριον ἔργον, οὐχὶ τὸ θύειν, ὅπερ ἐτέλουν καὶ οἱ προϊστάμενοι
 ὧν οἰκογενειῶν καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν λαῶν, βασιλεῖς, ἄρχοντες κλπ.
 Ἐνταῦθα ὁ καλούμενος ἱερεὺς δὲν δύναται νὰ εἶναι Ἕλλην, διότι
 ἐν Ἑλλάδι ἱερεὺς ὡς προσκεκολλημένος εἰς τὸ ἱερόν δὲν ἐδι-
 αιοῦτο νὰ πομακρυνθῆ αὐτοῦ (ὅθεν οἱ ἱερεῖς ἀπηλλαγμένοι στρα-
 τηρεσίας), ἀλλὰ θὰ ἦτο ἐκ τῶν ἱερέων τῆς περιφερείας τῆς Τροίας.
 Ἐπειδὴ ὁ ἱερεὺς κατοικεῖ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ἢ παρ' αὐτὸ καὶ καθ'
 ἑκάστην ἐπικοινωνεῖ πρὸς τὸν θεόν, ἐπειδὴ γινώσκει τὰ μυστικά
 τῆς λατρείας καὶ πάντας τοὺς τύπους τῶν θυσιῶν, ὥστε νὰ εὐχα-
 ριστηθῆ ὁ θεός, διὰ τοῦτο εὐρίσκεται ἐγγύτερον πρὸς αὐτὸν ἢ οἱ
 λοιποὶ ἄνθρωποι καὶ διὰ τοῦτο ἀξιοῦται παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ θείων
 ἀποκαλύψεων, εἶναι ὁ φυσικὸς ἐρμηνεὺς τῶν θείων βουλῶν. Ὅθεν
 καὶ πρὸς αὐτὸν στρέφεται ἐνταῦθα ὁ Ἀχιλλεύς, ἵνα μάθωσιν οἱ
 Ἀχαιοὶ τὴν αἰτίαν τῆς μῆνιος τοῦ θεοῦ καὶ ἐπικαλεσθῶσι τὴν εὐ-
 νοίαν αὐτοῦ, πρὸς ὃ ὁ ἱερεὺς, καλούμενος καὶ **ἄρητῆρ** 11, εἶναι
 ἐπιτηδειότερος τῶν ἄλλων. Ἐντεῦθεν οἱ ἱερεῖς θὰ ἠξιοῦντο μεγά-
 λων τιμῶν 200. Τὸ ἀξίωμ' αὐτῶν ἦτο κληρονομικὸν ἢ αἰρετόν, διὰ
 βίου ἢ ἐνιαύσιον· ἔφερον μακρὸν καὶ ἄζωστον χιτῶνα, συνήθως
 λευκόν, ἐνίοτε πορφυροῦν, ἴσως πάντες μακρὰν κόμην, στεφάνους
 ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ θεοῦ καὶ ῥάβδον ἐν τῇ χειρί.—**63** **ὄνειροπό-**
λος. Ἡ ψυχὴ διὰ τοῦ ὕπνου ἀπαλλασσομένη τῶν δεσμῶν τοῦ σώ-
 ματος βλέπει ἐλευθέρως καὶ μακρὰν, δυναμένη νὰ ἐννοήσῃ τὰς
 ἀποκαλύψεις τῶν θεῶν καὶ δὴ ἐν τῷ ὄνειρῳ, ὅπερ ἀποστέλλεται ἐκ
 τοῦ Διός, ὅπου ὁ θεὸς αὐτὸς ἐν θεῖᾳ ὀπτασίᾳ δύναται νὰ ἀνακοι-
 νώσῃ τι. Πολλὰ τούτων εἶναι σαφῆ καὶ ἑναογῆ, ἀλλὰ πολλὰ χρη-
 ζουσιν **ὄνειροπόλου** (ὄνειροκρίτου), ἐξηγητοῦ ἀλλοτριῶν ὄνειρων,
 ἀπροσκλήτως ὀφθέντων.—**64** **Ἀπόλλων**. Τοῦτο γινώσκει ὁ Ἀχιλ-
 λέυς, διότι οἱ λοιμοὶ ἐστέλλοντο ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος.—**65** **ἐκα-**
τόμβη πλουσία δημοτελῆς θυσία, ἣν ἔθυσεν ἡ πολιτεία, τὸ μὲν ἵνα

ἀσφαλέστερον ἀποκτήσῃ τὴν εὐνοίαν τῶν θεῶν, τὸ δὲ ἵνα ἐστίασῃ τὸν δῆμον πάντα· ἐν οὕτω δαψιλῆι θυσίᾳ ἐκράτει χαρὰ καὶ εὐθυμία, θεοὶ δὲ καὶ ἄνθρωποι ἐξ ἴσου ἰκανοποιοῦντο· παρετίθεντο μακροὶ τράπεζαι ἐν μακρᾷ σειρᾷ καὶ ὁ δῆμος συνειστιάτο μετὰ τοῦ ἡγεμόνος. — **66 κνίσσης.** Ὁ θεὸς γεύεται τῆς κνίσσης καὶ ἀναψύχεται ἐκ τῆς εὐωδίας αὐτῆς, δι' ἧς προσφέρεται αὐτῷ τὸ ἀπόσταγμα (essence) τοῦ θύματος — **τελείων.** Τὰ θύματα ἔπρεπε νὰ εἶναι τελείως ἀνεπτυγμένα, ἀρίστης ποιότητος, οὔτε ἀσθενῆ οὔτε ἐλαττωματικά, πενταετῆ ἢ τριετῆ, καὶ τότε ἦσαν τοῖς θεοῖς προσφιλέστατα. Πολλάκις ἐθύοντο καὶ νεογνά, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐνεῖχε τὸ παράδοξον, διότι ἐθύε τις πᾶν ὅ,τι αὐτὸς συνήθιζε νὰ τρώγῃ ι 231· ὅθεν ἐθύοντο καὶ θηλάζοντα. — **ἀρνῶν-αἰγῶν.** Ἐκάστῳ τῶν θεῶν ἐθύετο ἕλιον ζῶον, τὸ ἀγαπητότερον αὐτῷ, τῇ Ἀρτέμιδι αἰγες, τῇ Ἀθηνᾷ βόες, τῷ Ποσειδῶνι ταῦροι κλπ. — **69 οἰωνοπόλος.** Παρειρηρήθη ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὅτι τὰ πτηνὰ (οἰωνοὶ α') πετώσιν ἐν τῷ οὐρανῷ μετ' ἀπεριορίστου ἐλευθερίας, ὅπως οὐχὶ τὰ ἐν τῇ γῆ ζῶα, ὧν ἡ πορεία πολλάκις ῥυθμίζεται ἐκ τοῦ ἀνθρώπου· β') βλέπομεν συχνότερον τὰ πτηνὰ ἢ ἄλλα ἐν ἐλευθερίᾳ ζῶντα ζῶα· γ') ἐμφανίζονται αἴφνης ἐν χώροις ἀπροσίτοις εἰς ἀνθρώπινον πόδα καὶ δ') ἔρχονται ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ἀέρος, ὅπου ἐφαντάζοντο οἰκοῦντας τοὺς θεοὺς. Ἐντεῦθεν ἐξελαμβάνοντο ὡς Διὸς ἄγγελοι. Ἀλλ' οὐχὶ πᾶν πτηνὸν ὡς οὐδὲ πᾶν ὄνειρον εἶναι σημαντικὸν θείας βουλήσεως. Οἱ οἰωνοὶ ἐμφανίζονται ἀφ' ἑαυτῶν ἢ μετ' εὐχῆν, εἶναι εὐνόητοι ἢ δυσνόητοι χρῆζοντες τοῦ ἑρμηνευτοῦ (**οἰωνοπόλου, οἰωνοσκόπου**). Οὗτος παρατηρεῖ ἐπιμελῶς ἰδίᾳ τὴν πτήσιν αὐτῶν, βλέπων πρὸς Β, ὅπου ὁ Ὀλυμπος· ὁ ἀπὸ Δ (ἀριστερῶν) πρὸς Α (δεξιὰ) πετῶν οἰωνὸς ἐνομίζετο αἰσιος· ἐὰν ὁ οἰωνὸς ἐπεφαίνετο ἀπροσδόκητος, οἰαδῆποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ στάσις τοῦ οἰωνοσκόπου, τότε ὁ ἐν δεξιοῖς ἦτο αἰσιος, ὁ ἐν ἀριστεροῖς ἀπαίσιος. Σημαντικοὶ τῶν ἀδῆλων ὑπελαμβάνοντο οἱ μεγάλοι οἰωνοί, ὁ δὲ ἀετός, τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς πτηνόν, ὡς ὁ **τελειότατος τῶν πειτηνῶν.** — **70 τὰ τ' ἐόντα, πρό τ' ἐόντα.** Ἡ μαντικὴ προλέγει πᾶν τὸ ἀδῆλον, τοιοῦτον δὲ δύναται νὰ εἶναι καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ παρελθόν, ὅταν οὐδεὶς ἐννοῇ αὐτό· οὕτω καὶ ὁ Κρηὶς Ἐπιμενίδης ἐκλήθη **μάντις** οὐχὶ ὡς μαντεύων τὰ μέλλοντα, ἀλλ' ὡς ἑρμηνεύων τὰ παρελθόντα, ὄντα ὅμως σκοτεινὰ καὶ ἀδῆλα. — **71 ἡγήσατο.** Μέγα ἐφαίνεται καὶ δυσκατόρθωτον εἰς τοὺς τότε Ἕλληνας νὰ διαπεραιωθῶσιν ἄνευ τῆς θείας βοηθείας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς Τροίας διὰ τοσούτου πόντου. Ὁ Ἡρόδοτος λέγει, εἰ καὶ

τά τινος ὑπερβολῆς, ὅτι μέχρι τῶν Περσικῶν πολέμων τὰ πέραν
 τῆς Δήλου ἐνέπνεον φόβον εἰς τοῦ Ἑλληνας, ἐνόμιζον δὲ ὅτι ἡ
 ἰσχύς ἀπέχει τῆς Ἑλλάδος ὅσον καὶ αἱ Ἡράκλειοι στηλαί. Καί
 ὡς ὁ Κάλχας ἤγαγε τὸν στόλον τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Τροίαν διὰ
 τὸν νῆσον, διαρκῶς ἐρμηνεύων τῇ θεῖα χάριτι τοῦ Ἀπόλλωνος τὰ
 ἔργα τῶν θεῶν τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν πλοῦν.—74 *κέλευαι*.
 Ὡς περὶ τοῦ Κάλχας εἶναι ὁ κύριος μάντις τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ Τρωικῷ
 πολέμῳ, ὁ μαντεύσας ἐν Αὐλίδι τὴν δεκαετῆ παράτασιν τοῦ πολέ-
 μου, ὁ ἀξιώσας τὴν θυσίαν τῆς Ἰφιγενείας πρὸς ἴλασμόν τῆς Ἀρτέ-
 μιδος χάριν εὐπλοίας τοῦ στόλου, αἰσθάνεται ἐνταῦθα ὅτι αὐτὸς εἶναι
 καλούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν ἀφορμὴν τῆς
 ἐπιπομπῆς τοῦ θεοῦ.—*δίφιλος*. Οἱ βασιλεῖς ἐπιστεύετο ὅτι εἶχον τὴν
 ἀποκαταγωγὴν ἀπὸ τοῦ Διὸς (ἢ ἄλλου θεοῦ), παρ' οὗ εἶχον λάβει καὶ
 τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν (ὡς οἱ ἐλέφ θεοῦ βασιλεῖς), ἧς σύμβολον
 τὸ τὸ διόσδοτον σκῆπτρον· διὸ καλοῦνται καὶ *διοί*, *διογενεῖς* καὶ
διοτρεφεῖς.—86 *Ἀπόλλωνα*. Ὡς ὁ ἥλιος βλέπει καὶ ἀκούει τὰ
 πάντα, οὕτω καὶ ὁ Ἄπ. εἶναι παντογνώστης καὶ θεὸς τῆς μαντικῆς.

101-47. 101-105 ἢ *τοί* 68, *τοῖσι* τοπ., *κρείων* ἀναξ, *εὐρὺν*
 ὁ εὐρέως ἀνάσσων, *ἄχυνμαι* (ἄχος οὐ. στεναγμός), *πρὸς* κμ. *ἀκάχημαι*
ἀκῆχεται (στεναίω), *θυμώνω*, *ἐξαγριοῦμαι*, *φρένες* δὲ ψυχῆ, καρ-
 δία, *ἀμφὶ* πίμπλαντο, *μέγα* σφόδρα, *μένος* (δρμη) πάθος, θυμός,
ἐλάιναι προληπτ. ὥστε νὰ ἐπισκοτισθῶσι, καθ' ὑπαλλαγὴν καὶ εἰς
 τὸ *μένος*: τὴν ψυχὴν του κατέκλυζεν, ἡ ψυχὴ του ἐφούσκωνεν ἀπὸ
 τῆς οὐρανίου πάθος, μαῦρον θυμόν, *ὄσσε* δυϊκ. ἄ. ἢ οὐ. (oculus) ὀφθαλ-
 μά, *πρβλ.* κατωτέρω *ὄσσομαι*, *εἰκτεν* ὑπρστλ. τοῦ *φέφ(ο)ικα*
μοιάζω, *λαμπεύω* λάμπω, *οἷ* ἢθ., *ὄσσομαι* (ὄσσε, μέλλον *ὄφομαι*)
ὄσσω, *κακὰ ὄ.* ὄπτω βλέμμα προσηνύον κακόν: μὲ βλέμμα προ-
 σηνύον κακόν τι, *προσέειπεν* προσανθῶ, πρόσφημι.—106-15
εὐρήγνον μόνον τὸ οὐδ. ἀγαθόν, εὐάρεστον, *τὰ κακὰ* ὑποκ., *φίλα*
τοῖς τγρ.; ἢ σύντ. προσωπ. ἀγτί ἀπροσ., *τοί-φρεσί*: πάντοτε ἡ καρδία
 σου ἀγαπᾷ νὰ μαντεύῃ, *ἐσθλός* ἀγαθός, *θεοπροπέω* 85 προφητεύω,
μαντεύω, *ἐν Δ.* ἐνώπιον τῶν, ὡς δὴ ὅτι τάχα, *ἐκρηβόλος* 14, *τεύχεα*
 4, *πρὸς* κμ. *τέτυγμαί*, *παρασκευάζω*, *προξενῶ*, *ἐπεὶ* αἰτιολ. τὴν ἐπιμο-
 νίαν τοῦ Ἄγ. εἰς τὴν μὴ ἀπόδοσιν: ναί, διότι, *καὶ γὰρ* καὶ μάλιστα,
προβούλομαι, *προβέβουλα*, *προτιμῶ*, *ἄλοχος* (α(ἀθρ.)-λέχομαι κατα-
 κλίνομαι) ἢ ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίνης κοιμωμένη, σύζυγος, κ. *ἀκοιτις*, *κου-*
ριδιδος-η (*κοῦρος-η*, ἢ εὐγενῆς καὶ ἐλευθέρᾳ σύζυγος) νόμιμος, ἐν ἀν-
 τιθέσει πρὸς τὴν παλλακίδα (οὔσαν δούλην), *χερσίων* χείρων, *φέθεν*

οὐ, αὐτῆς, πρβλ. ἐμέθεν, σέθεν, : ἐπειδὴ δὲν ὑστερεῖ αὐτῆς, **δέμας** οὐ., μόνον αἰτ. σῶμα, ἀνάστημα, κορμοστασιά, **φυή** θ. ἡ σωματ. ἀνάπτυξις (ἐν τῇ εὐρυθμίᾳ τῶν μελῶν), γραμμαὶ τοῦ σώματος, οὐτ' ἄρ οὔτε φυσικά (καὶ ἡ πνευματ. ἀνάπτυξις εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν σωματικὴν, διότι ταῦτα καὶ τότε ἐθεωροῦντο ἀλληλένδετα) — 116-20 **καὶ ὡς** καὶ παρ' ὅλας ταύτας τὰς ἀρετάς, **ἐθέλω** εἶμαι πρόθυμος, διατεθειμένος, **πάλιν** ὀλίσω, **τό γε** τὸ δοῦναι **πάλιν**, **ἄμεινον** τίνος; **βούλομαι** προτιμῶ, **γέρας-αος** οὐ. τιμητ. δῶρον (γεραίρω, γεραρός), **ῥφρα** τελ., **οἶος** θ μόνος, **ἔω** ὧ, **ἀγέραστος** (ἀ(στ.)-γέρας) ἄνευ τιμῆς, δώρου, **οὐδὲ** καὶ δέν, **ἔοικεν** ἀρμόζει, **λεύσσω** (λευκός) βλέπω, **δ** ὅτι, **ἔρχεται** φεύγει, ἀντὶ μέλλ., **ἄλλη** εἰς ἄλλο μέρος, εἰς ἄλλας χεῖρας, **χά** νεται δι' ἐμέ. — 121-9 **ἀμείβομαι**, ἀπαμείβομαι 84, **ποδάρκης** 2 (ἀρκῶν βοηθῶν ἑαυτῷ τοῖς ποσὶ) **ταχύπους**, **δίος** 7, **κύδιστος** ὑπρθ. τοῦ **κυδρός** ἔνδοξος (κύδος δόξα), ὡς **αἰσχρός-αἰσχιστος**, **φιλοκτέανος** (φ. κτέανον κτήμα) ἄπληστος, πλεονέκτης, **πῶς γὰρ** πῶς δηλαδή, λοιπὸν (ζητεῖ διασάφησιν τῆς ἀξιώσεως, ἣτις δι' αὐτὸν φαίνεται ἀνεκπλήρωτος), **μεγάθυμος** μεγάλθυμος, γενναῖος, εὐτολμος, **οὐδέ τι** ἐνέχει αἰτιολ. ἢ ἀντίθ.: καὶ ὅμως οὐδαμοῦ, **ἔδμεν** ἴσμεν, ***ξυνήιος** *ξύνειος (ξυνός, ξὺν cum, κοινός κοινός), **ξυνήια** οὐσ. κοινά, δημοσ. κτήματα, ἀδιανέμητα λάφυρα, **κείμενα** ἀποτεταμειυμένα, **πολλὰ** ἐν ἀφθονίᾳ. ἢ λ. ἐν σχέσει πρὸς τὸ **αὐτίκα** τοῦ Ἁγ., **τὰ μὲν** ὅσα μὲν, ὅσα τοῦλάχιστον, **πέρθω σω-σα** κ. ἔπραθον, **πορθῶ**, **πολίων** ἐξ **ἐπρά-θομεν** ἐξείλομεν **πέρσαντες**, ἐλαφυραγωγῆσαμεν κατὰ τὴν ἄλωσιν, **δαίωμα** κ. **δατέωμα**, **δάσ(σ)ομαι**-(σ)σάμην, **δέδασμαι**: διανέμω-ομαι (ἀναδασμός), **ἐπέοικεν** εἶναι ὀρθόν, **ἐπαγείρω** συσσωρεύω, φέρω ἐπὶ τὸ αὐτό, **λαοὶ** 10, **παλίλλογος** (πάλιν-λέγομαι, συναθροίζομαι) ὁ ἐκ νέου συναθροιζόμενος, ἐνταῦθα ἐπιρρημ.: διὰ νέας συλλογῆς (ὄχι!) ἀλλὰ σὺ μὲν, **προῖημι** ἀφήνω ἐλευθέραν, **θεῶ** χαο., **τριπλῆ** μετριπλάσια, **ἀποιίνω** 52 ἀποζημιώνω, **αἶ κέ ποθι** (που) ἔαν ἴσως (ὡς ἐλπίζω), **δῶσι** δῶ, **ἐξάλαπάζω** ἐκπορθῶ, **Τροίην** ἡ χώρα ἀντὶ τῆς πόλεως Ἰλίου, **ἐυτείχεος** 2 καλῶς τετειχισμένος, ὄχυρός. — 130-9 **κρείων** 102, **μὴ δὴ οὕτως** ὄχι δὰ οὕτως, **κλέπτω νόω** ἐξοπατῶ, δολιεύομαι ἐνδομύχως (ἢ: ἀποκρύπτω ἐν τῇ ψυχῇ μου, ὑποκρίνομαι, ὀμιλῶ ἀνειλικρινῶς), **ἔων περ** ἐνδ., ἀντί: **καίπερ** ὦν, **ἀγαθός**: παρ' ὅλας σου τὰς ἄλλας ἀρετάς, : δὲν δύναμαι νὰ ἐπιδοκιμάσω τὴν στάσιν σου, ἂν καὶ ἀναγνωρίζω τὰς ἄλλας σου ἀρετάς, **θεοείκελος** (θεοῖς-εἵκελος (ἔοικα) ὅμοιος), **παρέροχομι** (προσπερνῶ) ὑπερβάλλω, περνῶ εἰς τὴν πανουργίαν, **μὲ** εἰς ἀμφότ. τὰ ὅ (ἢ:

ἔδων αἰτιολ. *μτχ.* εἰς τὸ *μὴ κλέπτε* : μὴ θέλε, διότι ὑπερέχεις κατὰ τὴν ἀνδρείαν, νὰ νικᾷς καὶ εἰς τὴν πανουργίαν, διότι δὲν θὰ μὲ ἀπατήσης οὐδὲ θὰ πείσης· τὸ πρᾶγμα διασαφεῖται ἐκ τῶν ἐφεξῆς)· ἢ ἀλήθεια, *ὄφρα ἔχης* ἀντι ἀπομφ. εἰς τὸ *ἐθέλεις* : αὐτὸς μὲν *ἔχειν γέρας*, αὐτὰρ *ἔμ'...* [ἢ τελ. προτ., ἀντικμ. δὲ τοῦ *ἐθέλεις* τὸ *ἔμ' αὐτως ἦσθαι...*, πλεονάζοντος τοῦ αὐτᾶρ : θέλεις ἐγὼ νὰ..., διὰ νὰ ἔχης σὺ γέρας], *ἦμαι* κάθημαι, *δεύομαι* δέομαι, στεροῦμαι, *αὐτως* οὕτω, μὲ κενὰς τὰς χεῖρας, ὅπως θὰ μείνω μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς κόρης, ἐπεξηγούμενον διὰ τοῦ *δευόμενον*, *κέλευι* 74, δὲ ἀντι *μτχ.*, (ὄχι!) *ἀλλ'* ἐὰν μὲν, *ἄραρίσκω*, ἦρα κ. ἄραρον, ἄρηρα (ἀμτβ.), προσαρμόζω, *κατὰ θυμὸν* σύμφωνα μὲ τὴν διάθεσίν μου, *ἄρσαντες κατὰ θ.* εὐάρεστον εἰς τὴν ψυχὴν μου, *ὅπως* πλ. ἔρ., *ἀντάξιος* ἰσάξιος· ἢ ἀπόδοσις ἐδηλώθη διὰ χειρονομίας δηλούσης τὴν εὐαρέστησιν (εὐ ἔχει)· *ἐγὼ* δὲ 82, *αἰροῦμαι* λαμβάνω, ἐπιβάλλω χεῖρας, *ἔλωμαί κεν* αἰρήσομαι, *τεδς* 3 σός, tuus, *κὲν κεχολώσεται* σπαν. σύνδεσις, ὁ τετελ. μέλ. ἀντι τοῦ ἀπλοῦ, *ὄν* πρὸς ὄν. ἀπλῆ αἰτ. εἰς δήλωσιν τῆς εἰς τόπον κινήσεως.—140-7 ἢ *τοι* 68. *μεταφράζομαι* 83 σκέπτομαι, συζητῶ κατόπιν, *αὐτῖς* 27, *ἐρύω* σύρω, καθέλκω, *ἐρύσσομεν* ὑπικτ., *ἐπιτηδὲς* ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ, *ἂν βήσομεν* ἀόρ. ὑπικτ. τοῦ *ἀναβαίνειν* μτβτ. ἐπιβιβάζειν, *αὐτὴν* ὄριστ. ὡς τὸ κύρ. πρόσωπον, *εἷς τις* εἷς ὅστισδήποτε, ὑποκ., *ἀ. βουλευφόρος* (μετέχων τῆς βουλῆς) παρὰθ., *ἄρχος* ἀρχηγός τῆς ἀποστολῆς, κτγρ., ἢ ἢ, *ἔκπαγλος* (ἐκ πлагλος, ἐκπλήσω) τρομερός, *ἐκάεργος* (ἐκάς μακρὰν ἐργ., ἐργάζομαι) ἐκηβόλος [ἢ: ἐ.-εἰργων (τὸ κακὸν) ἀποτρόπαιος, ἀλεξίκακος], *ῥέξω-ξω-ξα* (ῥέκτης) κ. *ἔρω-ξω-ξα*, *ἔωργα*, πρᾶττω, *ῥ. ἱερά* θύω.

107 τὰ κακά. Ὑπαινίσσεται τὴν θυσίαν τῆς θυγατρὸς Ἰφιγενείας ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας. Ἐπειδὴ ὁ Ἀγαμέμνων ἐν Αὐλίδι, ὅπου εἶχε συγκεντρωθῆ ὄλος ὁ στόλος τῶν Ἑλλήνων, θηρεύων εἶχε φονεύσει ἱεράν τῆς Ἀρτέμιδος ἔλαφον, ἢ θεὰ ὀργισθεῖσα ἐκόλυε δι' ἐναντίων ἀνέμων τὸν ἀπόπλουν τοῦ στόλου ἐπὶ τὴν Τροίαν. Ὁ Κάλχας ἐρωτηθεὶς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἀρτεμις θὰ ἐξυλεωθῆ, ἐὰν ὁ Ἀγαμέμνων θυσιάσῃ εἰς τὴν θεὰν τὴν θυγατέρα Ἰφιγένειαν. Ὁ ἀρχιστράτηγος μὴ δυνάμενος ἄλλως νὰ πράξῃ μετεκάλεσε τὴν θυγατέρα ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι θὰ μνηστεύσῃ αὐτὴν μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἀντι τούτου ἀνεβίβασεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ. Ὅτε ὁμοῦς ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ θυσία, ἡ θεὰ ἀφαρπάσασα τὴν Ἰφιγένειαν ἀντικατέστησε ταύτην δι' ἐλάφου, ἣτις καὶ ἐθυσιάσθη.—111

Χρυσῆς οὐχὶ κύριον ὄνομα (ὅπερ κατὰ τοὺς νεωτέρους ἦτο Ἀστυνόμη), ἀλλὰ πατρωνυμικόν, ἢ κόρη τοῦ Χρύσου, ἢ ἔθνικόν, ἢ κόρη ἢ ἐκ Χρύσης.—**Κλυταιμῆστρα** ἀδελφὴ τῆς Ἑλένης, θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρεω, βασιλέως τῆς Σπάρτης, καὶ τῆς Λήδας, ἣτις ἐκ τοῦ Διὸς ἐγέννησε δύο φᾶ καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς ἐξεκολάφθησαν ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου ἡ Ἑλένη.—**114 κουριδίη ἄλοχος**. Κατὰ τοὺς ἥρωικούς χρόνους ὑφίσταται ἡ μονογαμία, σπουδαιότατον μέτρον τοῦ βαθμοῦ τοῦ τότε πολιτισμοῦ. Ὑφίστανται ὅμως καὶ παλλακίδες, ἀλλὰ τοῦτο ἐθεωρεῖτο αἰσχρόν, ἐὰν μάλιστα ἡ νόμιμος σύζυγος εἶχε τέκνα.—**116 ἐθέλω δόμεναι**. Ἐπειδὴ ὁ μάντις καλεῖται εἰς συμβουλήν ἐν πάσῃ σπουδαίᾳ περιπτώσει, ἀνάγκη νὰ ἀσκή ἐν τῇ πολιτείᾳ μεγάλην ἐπιρροήν καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἄγαμ. ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κάλχαντος.—**118 γέρας**. Πᾶσαν λείαν ὁ στρατὸς διήρει εἰς ἴσα μερίδια, διανεμόμενα διὰ κλήρου εἰς πάντας τοὺς μετασχόντας τῆς ἐπιχειρήσεως ἄνδρας. Ἀλλὰ πρὸ τῆς διανομῆς ταύτης τὰ κάλλιστα τῶν ἀντικειμένων τῆς λείας ἢ πρόσθετόν τι μερίδιον ἐξεχωρίζετο ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐδίδοτο τιμῆς ἕνεκα εἰς τὸν ἡγεμόνα, καλούμενον **γέρας**.—**125 πόλιων**. Ὁ Ἀχιλλεὺς μόνος εἶχεν ἐκπορθῆσαι 23 πόλεις.—**129 πόλιν Τροίην**. Κανονικῶς Τροία λέγεται ἡ χώρα, Ἴλιον ἢ πόλις· ἐνταῦθα ἡ χώρα ἀντὶ τῆς πόλεως—**εὐτείχεος**, διότι τὰ τείχη τοῦ Ἰλίου εἶχον ἐγείρει ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λαομέδοντος οἱ θεοὶ Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν, οἵτινες ἐκδιωχθέντες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐθήτεον παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς χώρας.—**131 θεοείκελος** διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, τὸ κάλλος, τὰς πνευματικὰς ἀρετάς, ἅτινα ἦσαν μεῖζονα παρὰ τοῖς θεοῖς.—**138 Αἴας** ὁ υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος, βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Πηλέως, ὁ ἀνδρείοτατος καὶ ὑψηλότατος πάντων τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν Ἀχιλλέα· εἰς τοῦτον εἶχε δοθῆ ὡς γέρας ἡ Τέκμησσα.—**141 ναῦς μέλαινα**. Ἴνα μὴ αἱ νῆες σήπωνται ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐπεχρίοντο ἕξωθεν διὰ φυσικῆς πίσεως, αἱ δὲ κατὰ τὴν πρῶραν παρεῖαι ἐβάπτοντο καὶ διὰ χρώματος ἐρυθροῦ, ἐπιχρίόμεναι δι' ὀρυκτῆς μίλτου (**μίλοπαρῆοι**, **φοινικοπαρῆοι**), ἢ κυανοῦ (**κυανόπρωροι**, **κύανος** ὑαλώδης μαῖσα χρώματος κυανοῦ, τὸ λαζούρι), ἵνα κατὰ τὰς συναντήσεις ἐκκλίνωσι τὰς συγκρούσεις.—**ἄλς δῖα** ὡς δημιούργημα τῶν θεῶν καὶ ὡς κατοικία πολλῶν ἐναλίων δαιμόνων.—**114 βουληφόροι** οἱ περὶ τὸν βασιλέα εὐγενεῖς, ἢ, ὡς ἐνταῦθα, οἱ περὶ τὸν ἀρχιστράτηγον

λοι βασιλείς τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες καλούμενοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως
 δεῖπνον συσκέπτονται μετ' αὐτοῦ μετὰ τὴν εὐωχίαν περὶ τῶν
 πολιτικῶν ζητημάτων, ἡ δὲ ἀπόφασις αὐτῶν ὑποβάλλεται κατό-
 πιν πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ δήμου· ὅθεν **βουλευφόρος**
 γεμῶν.—146 **ἐκπαρλότατος** ὁ Ἄχ. διὰ τὴν ἀπαράμιλλον ἀν-
 ρείαν καὶ ἀκατάσχετον ὀρμήν,

148-87. 148-51 ὑπόδρα (ὑπο-δέρομαι βλέπω μὲ λοξόν,
 λοσυρὸν βλέμμα) ἐπίρ.: στρσοβοκοιτάζας, ἀγριοκοιτάζας, ὥμοι ἐπι-
 ρῶν. ὀργῆς, **ἐπιέννυμαι**, ἐπειμένος, (πρβλ. ἀμφιέννυμαι) περιβάλλο-
 ραι, **ἀ. ἐπειμένος** ἀπ' ἐπάνω ἕως κάτω ἀναιδῆς, ἀναιδέστατος, **κερ-**
αλεόφρων κερδομανῆς, **πεῖθεται** πείσεται, ὡς πολλάκις ἡ ὑπκ.
 τὰρ' Ὀμ., **ἔπεσιν-τοί** ἐπιμερ., **πρόφρων** 77 ἀπὸ καρδίας, εἰλικρινῶς,
 κουσίως, **ὁδὸς** πρῆσβεία, στρατεία, **ἴφι** 2.—152-60 **αἰχμητῆς**
 λογχομάχος) πολεμιστῆς, **οὐ Τρ.** ἐνεκα ἀλλὰ χάριν τίνος; **οὐ τι...**
 ὅτι εἰς οὐδὲν μοὶ ἔπταισαν, **ἐλαύνω** ἀπελαύνω, ἀπάγω, **οὐδὲ μὲν**
ἔππους οὐδὲ τοὺς ἵππους ἀλήθεια, ἀκόμη, **δηλέομαι** (dele-o) βλά-
 ττω, φθείρω (δηλητήριον), **ἐριβῶλαξ** κ. **ἐρίβωλος** (ἐρι(ἐπιτ.)-βῶλος)
 παχύς, εὐφορος, **βωτιάνειρα** (βόσκουσα ἄνδρας) τροφὸς ἡρώων,
 πρβλ. **Ἰθάκη κουροτρόφος**, **σκίοεις** κατάσκιος, σύσκιος (διὰ τὰ
 ἄσση), **ἠχῆεις** (ἠχῆ-ῶ) πολυτάραχος, **σοί** πάντοτε ὀρθοτονεῖται
 μετ' ἐμφάσεως, ἄλλως **τοί**, **μέγα** ἐπιτ., **σὺ** ἔμφ., **ἄρνυμαι**,
 ἄορ. ἠράμην καὶ ἀρόμην, προσπαθῶ νὰ λάβω (πρβλ. **μίσθαρος**),
τιμῆ ἀποζημίωσις, ἱκανοποίησις, **κυνῶπα** μόνον ἡ κλητ.: ἔχων
 ὄμματα κυνός, ἀναίσχυντε, **πρὸς Τ.** ἐκ μέρους τῶν, **μετατρέπομαι**
τινος γυρίζω νὰ κοιτάξω, προσέχω, **ἀλέγω-γίζω** (ἀ(ἐν)-λέγω, πρβλ.
 neg-leg-o) φροντίζω, ἐνδιαφέρομαι.—161-8 **καὶ** δὴ καὶ τώρα
 μάλιστα, **καὶ** ἐπὶ πλέον τώρα, **αὐτὸς** αὐτοπροσώπως, αὐθαιρέτως,
ῶ ἐπὶ ἀναστροφῇ, **μογέω** μοχθῶ, **δδσαν** δὲ ἀντί: ἕως ὅτου μοὶ τὸ
 ἔδωκαν, **υἴες** υἱοί, **υἴες Ἄ.** περιφρ., πρβλ. **παῖδες Ἑλλήνων**, **μὲν**
 μὴν, ἀληθῶς, **ἔχω** ὁ ἔνεστ. ἐκφράζει τὰ διδάγματα τῆς μέχρι
 τοῦδε πείρας, **ἴσον** σοί, **ὀππότε** (κεν) ὁσάκις, **πτολίεθρον** οὐ.,
 πρβλ. **π(τ)όλεμος**, **Νεοπτόλεμος...**, πόλιν τινὰ τῶν Τρ., **ναίω** κ.
ναιετάω κατοικῶ (μετανάστης), **ἐν ν.** πολυάνθρωπον, **διέπω** διευ-
 θύνω, διεξάγω, **τὸ πλεῖον** τὸ μεγαλύτερον μέρος, **πολυαῖξ** (π.
 -άισσω πηδῶ, τινάσσομαι, ὄρμῳ) (ὄρμητικὸς) σφοδρός, μαινόμενος,
 πολυτάραχος, **δασμὸς** (δαίομαι, **δατέομαι** 125) διανομή, **φίλον** ἀρ-
 κητόν,: ἔρχομαι ἀρκούμενος εἰς τὸ ὀλίγον, ἀποχομίζω μαζί μου...,
πολεμίζω-μῶ.—169-71 **φέριτερος**, ὑπερθ. **φέριτατος** κ. **φέρι-**

στος (φέρειν, ὁ παραγωγικώτερος, ὁ φέρων περισσότερα καὶ καλύτερα) (ἀνδρειότερος) προτιμότερος, καλύτερος, **ἕμεν (-ναι)** ἰέναι **κορωνίς** ἐπίθ. θ. καμπύλη, κυρτή (διὰ τὰς καμπύλας τοῦ σκάφου) καὶ δὴ κατὰ τὰ δύο κυρτούμενα ἄκρα τῆς πύρας καὶ τῆς πρύμνης (cor-vus, κόρ-αξ, κορώνη, curvus), καμπυλόγραμμος, οὐδὲ **ὄλω** οὐδεμίαν δὲ διάθεσιν ἔχω, οὐδὲ μοῦ περὶ ἀπὸ τὸν νοῦν ἢ ἰδέω **ἀφύσσω** (ἀντῶ) σωρεύω, μαζεύω, **ἄφενος** οὐ. (ἄφ ρεῖος πλούσιος op-es πλούτος, opulentus, in-op-s, cor-ia (cum-op-)) πλοῦτος, σοί, χαρ., **ἄτιμος** περιφρονούμενος.—**172-81** μάλα ταχέως, αὐτοστιγμεί, **ἐπισσεύσομαι**, ἀόρ. ἐπεσσύμην, πρκμ. ἐπέσσουμι, (σπεύδω ὁρμῶ) προθυμοποιοῦμαι, ἐπιθυμῶ, : ἄφ' οὗ τὸ θέλεις (οὐδεὶς σὲ ἐμὸ ποδίζει), **λίσσομαι** 1ῶ, **εἵνεκ' ἐμεῖο** τελ. αἴτ., πρβλ. 158, **πάρ' (α) πάρεισι...**, ἢ πρόθ. ἐν ἐπιρρημ. σημ. ὡς ῥῆμα, ἐπίσης ἐπι ἔπεστι **ἐν** ἐνεῖσι κλπ., παρ' ἡμῖν **ἐπάνω!** ἐγέρθητε, **κάτω!** καθίσατε, **ἔξω!**... **τιμῶ** ἱκανοποιῶ, ὁ μέλλ. μετὰ τοῦ **κέν**, **μητίετα** (μητις θ. σκέψις) **μῆδομαι** σκέπτομαι ἀρχαῖκ. ὄνομ. καὶ αἰτ. συνेतός, **ἐχθιστος** μισητότατος, **διοτρεφής** ὁ τραφεὶς ὑπὸ τοῦ Διός, **διογενής** ὁ καταγεσμένος ἐκ τοῦ Δ., **φίλη** κτηρ., **καρτερός** ἀνδρείος, **ποῦ** νομίζω **ἔταρος** ἑταῖρος. **Μυρμιδόνεσσι** τοπ. εἰς τὸ ἄνασσε: τῶν Μ. καὶ οὐδενὸς ἄλλου, **ᾄθομαι** ἐνδισφέρομαι, προσέχω: οὐδὲ δίδω σημασίαν, ἐὰν σὺ..., **κοτέω** 82.—**181-7** **νηὶ ἐμῇ** με ἐν τῶν ἰδικῶν μου πλοίων, **κ' (ἐ) ἄγω ἄξω**, ἀπάξω· ἢ σύντ. ἔδει νὰ ἔχη: ὡς... οὕτω καὐτός κεν ἄγω, ἀλλὰ διαταράχθη ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῆς προτ. **τὴν μὲν ἐγὼ...**, ἦις ἔδει νὰ ἐξενεχθῆ ὑποτελής: **ἦν ἐγὼ...** **Βρισηὶς** ἡ κόρη τοῦ Βρισέως, ὡς κύρ. ὄν., **κλισίη** θ. σκηνή, **φέρετος** 169 κραταιότερος, ἀνώτερος, **στυγέω** (μισῶ) φρίττω, τρέμω **φάσθαι** φάναι, **ἴσον** ἀρ.: νὰ φαντάζεται ἑαυτὸν ἴσον με ἐμέ, **ὁμοιωθήμεναι** μέσ. αὐτοπ. νὰ ἐξομοιώνῃ ἑαυτὸν με ἐμέ, **ἄντην** (ἀντικρὺ) κατὰ πρόσωπον.

159 **κυνώπης**. Ὁ κύων τὸ σύμβολον τῆς ἀναιδείας· πρβλ. **κυνικός**, **κυνική ἀναίδεια**· ἐπίσης ἢ μυῖα, τὸ δὲ ἄκρον ἄωτον ἀναιδείας **κυνάμνια** ἀναιδεστάτη γυνή.—**170** **νῆες κορωνίδες**, διότι καὶ ἡ πύρα καὶ ἡ πρύμνα τῆς νεὼς ἔφερον δοκὸν κατὰ μικρὸν πρὸς τὰ ἔξω ἀνυψουμένην καὶ καμπυλουμένην κάτω, ἀπολήγουσαν δὲ εἰς προεξοχὴν παρεμφερῆ πρὸς κεφαλὴν ζώου, Πίν. Δ'. 1, 2· αὐταὶ καλοῦνται καὶ **ἀμφιέλισσαι**.—**184** **Βρισηὶς** κυρίως ἡ κόρη ἢ ἐκ Βρίσης (Βρίσα), ἀλλ' ἐπειδὴ λέγεται ὅτι κατήγετο ἐκ Λυρνησοῦ (θ.), ὠνομάσθη οὕτως ὡς κόρη τοῦ Βρισέως καὶ ἡ λ. λαμβάνεται

κύριον ὄνομα, πρβλ. τὴν Χρυσήδα ἐν 111. Ἦτο τὸ γέρας τοῦ
 χιλλέως.—185 *κλισίην* Αἰ σκηναὶ τῶν Ἑλλήνων θὰ ἦσαν ξύ-
 να παραπήγματα καλαμοσκεπῆ, περιβαλλόμενα καὶ διὰ σταυρώ-
 τος, ἔχουσι δὲ τὴν διάταξιν τοῦ ὀμηρικοῦ οἴκου, ὡς θὰ ἴδωμεν
 τοῖς ἐπομένοις.

188-222. 188-92 ἄχος οὐ. λ. π. (λύπη, θλίψις) θυμός,
 γῆ, ἦτορ ρος οὐ. καρδία, *μερμηρίζω* (μέρ-ιμνα, μέρ-μερος πολυμέρι-
 ος) σκέπτομαι μεταξὺ δύο γνωμῶν, ἀμφιταλαντεύομαι, *διάνδιχα*
 (ἀ)-ἀνδιχα, διὰ ἀνά δίχα) διττῶς, *ἐν στήθεσσι οἶ*, *λάσιος* μαλ-
 αρός, δασυτριχος, ἦ-ἦε πότερον ἦ, *ἐρύω*-ομαι σύρω, ἀνασπῶ, *φά-
 νανον* (σφάζω) κ. *ἄορ* τὸ ξίφος, *ἀνίστημι* ἐγείρω (ἐκ τῶν ἐδρῶν
 οὐ), ἀναστατώνω, *ὄ δ' ἄ*. ἀντὶ Ἄτρείδην δέ, *ἐναρίζω* κ. *ἐξεναρίζω*
ἐναίρω φονεύω (ἐναρα σκῦλα) ὁ ἐνεστ. προσπάθειαν ἔρητύω ἐμ-
 ὀδίζω, ἀναχαιτιζῶ, *θυμός* ἔξαψις, θυμός· αἶ εὐκτ. τοῦ πλαγ. λό-
 ου ἀντὶ τῶν ὑπκτ. τοῦ εὐθέος.—193-200 ἦος ἕως, *ὀρμαίνω*
ὀρμάω) ἀνακινῶ κατὰ νοῦν, ἀναλογίζομαι, ἀνακυκλῶ, *κατὰ φρένα*
καὶ κατὰ θυμόν (ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ καρδίᾳ) ἐνδομούχος, *ἔλκετο*
 θελε νὰ σύρη, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὄρμαινε, *κο(υ)λεδὸν* ἢ θήκη τοῦ
 φρους, ὁ κολεός, *δὲ δῆ*, ἦλθε δὲ τότε ἦλθεν, ἰδοὺ ἦλθεν, *πρὸ ἦκε*
 πτελεῖν ἐμπρός, ἐδῶ πέρα, *ὀμῶς* ὀμοίως, *κηδομένη* ὄδ, *θυμῶ* ἐν
 ἡ καρδία, ἀπὸ καρδίας, *οἶος* 118, *θαμβέω* ἐκπλήττομαι, μένω
 ἀβρόντητος, *μετατρέπομαι* στρέφω ὀπίσω, *φάανθεν* γ' πλ. παθ.
 ορ. τοῦ *φαίνω* λάμπω, ἀστράπτω, *ἐφάνθη* καὶ κατ' ἐπ. ἐπέκτ.,
φάανθη, *οἶ* τῇ Ἀθ., *ὄσσε* 104, *δεινῶ* κτηρ. φοβεροί.—201-5
ιν αἰτ. γ' προσ. προσωπ. ἀντων. γένους καὶ ἀριθ. κοινοῦ, *πτερό-*
ς πτερωτός, *τίπτε* (τίπι', τίφθ') διὰ τί τέλος πάντων, *εἰλήλου-*
ας ἐλήλυθας, *αὔτε* πάλιν, *τέκος* οὐ. (τίκτω) τέκνον, *αἰγίοχος*
 φέρων τὴν αἰγίδα (αἰσσω), ἀσπίδα, ἥτις τινασσομένη ἔτρεπε τοὺς
 πολεμίους εἰς φυγὴν, κυρ. ὁ ὀχούμενος ἐπὶ τῶν (κατ)αἰγίδων (τῶν
 σκελετῶν νεφῶν), *ἦ ἵνα* μήπως διὰ νά, *ἴδη* β' προσ., *ὑβρις* ἀτα-
 θαλία, αὐθαιρεσία, *ἐκ* *Φερέω* θὰ εἶπω ὀητῶς, διαρρηδὴν, *καὶ*
τιδ. εἰς τὸ *τελέεσθαι* μέλλ., *τάχα* ποτὲ θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καὶ ταχέως
 ἀλίστα, κατ' ἦν θὰ, *ὑπεροπλίη* (ὑπέροπλος ὑπερήφανος διὰ τὴν
 ὑνάμιν τῶν ὄπλων) ἀλαζονικὴ διαγωγή, ὑπεροψία.—206-9 *προσ-*
ειπε 105, *αὔτε* ἀφ' ἑτέρου, *γλαυκῶπις*-ιδος θ. (τὸ πάλαι: ἡ
 χουσα πρόσωπον, ὄψιν γλαυκός) ἔχουσα ὀφθαλμοὺς ἀπιοστράπτον-
 ας, σπινθηροβόλους (γλαύσω), *Ἀθήνη-ναίη*, ἀττ. Ἀθηνᾶ-ναία,
ὄ σὸν μένος αὐτὸ τὸ πάθος σου.—210-4 *ἔρις* ὁ δι' ἔργων δια-

πληκτισμός, ὡς ἔσεται περ ὅπως καὶ ὄντως θὰ γίνῃ, ἀπειλήσον διὰ τὸ μέλλον ὅ,τι καὶ ὄντως θὰ γίνῃ, ὧδε τόδε, καὶ ποτε.. ἄλλοτε ποτε καὶ πολλαπλάσια μάλιστα, παρέσσειται θὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σου, θὰ προσφερθῶσι, ἴσχομαι συγκρατοῦμαι, ἡμῖν ἔμφ., οὐχὶ τῆ ὀργῇ σου.—215-8 μὲν ἀληθῶς, εὐρύσασθαι (ἐρύομαι) νὰ φυλάξω, νὰκολουθήσω, ἔπος ἐντολή, σφωίτερος (σφῶι, δυνίκ. τοῦ σῶ) ὑμέτερος, ὑμῶν τῶν δύο (τίνων;), ὡς ἀντὶ ὑποκ. εἰς τὸ ἄμεινον, ἔκλυον 37 γνομ. ἄορ., μάλα προθύμως, εὐχαρίστως.—219-22 ἡ προκ. τοῦ ἡμῖ (αἰο), λέγω, εἶπε (ἀττ. ἦν δ' ἐγώ, ἦ δ' ὅς), ἦ καὶ στερεότ. φράσις δηλοῦσα τὸ τέλος ἅμα τοῦ λόγου καὶ μετάβασιν εἰς τι ἕτερον, σχέθε ἄορ. τοῦ ἔχειν: ἐκράτησε τὴν στιβαρὰν χεῖρα, κόπη λαβὴ τοῦ ξίφους, ἄψ πάλιν, ὀπίσω, βεβήκει(ν) ἀντὶ προκ. διὰ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως, δαίμων θεός, μετὰ δ. μεταξὺ τῶν, εἰς τὴν ὁμήγουριν τῶν.

190 φάσγανον, ἄορ καὶ ξίφος, ὄπλον ἐπιθετικὸν χαλκοῦν φερόμενον ἐν θήκῃ, τῶ κο(ν)λεῶ (οὐδ.), αἰχμηρὸν ἔμπροσθεν, ἀμφίστομον, μήκουσ 1. μ. περίπου, ἐξηρητημένον διὰ τελαμῶνος ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μηροῦ, συνήθως οὐχὶ καταφερόμενον κατὰ τοῦ ἀντιπάλου (σπαθισμός), ἀλλὰ διατροπῶν (νύσσον) αὐτόν. Ἡ λαβὴ, κόπη, συνέχεια τῆς λεπίδος, περιμενεδύετο διὰ ξύλου ἢ ὀστοῦ, καθηλωμένου ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ πυρῆνος διὰ χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν (κατὰ τὴν κεφαλὴν) ἠλών (ἀργυρόηλον) καὶ περιβαλλομένων πολλακίς διὰ χρυσοῦ ἐλάσματος, κεκοσμημένη δι' ἐκτύπων παραστάσεων, ἀπέληγε δὲ εἰς μέγα κομβίον ἢ κεφαλὴν ὀστεΐνην ἢ χρυσοῦν ἢ ἐκ πολυτίμου λίθου, Πίν. Ε' 3.—194 Ἀθήνη θυγάτηρ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, προσωποποιία τῆς ἀστραπῆς ἢ τῆς καταγίδος τῆς γεννωμένης ἐκ τῶν ὀμβροφόρων νεφῶν τοῦ οὐρανοῦ.—197 ξανθῆς κόμης. Ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες ἦσαν μᾶλλον μελαγχροinoί, διὰ τοῦτο τιμᾶται παρ' αὐτοῖς τὸ ξανθὸν χρῶμα, ὡς ἀντιστρόφως παρὰ ξανθοῖς λαοῖς τιμᾶται τὸ μελαγχροινόν.—Οἱ Ἀχαιοὶ ἔτρεφον μακρὰν κόμην καθ' ὅλην τὴν κεφαλὴν (κάρη κομόωντες), ἄλλοτε μὲν ἐντέχνως διατεταγμένην, ἄλλοτε δὲ φερομένην κάτω καὶ κυματίζουσαν ἐν φυσικῇ ἐλευθερίᾳ, ἐν πλησμονῇ βοστρύχων μόνον τοὺς Ἀβαντας τῆς Εὐβοίας καλεῖ ὁ ποιητὴς ὀπιθεν κομόωντας, ὡς τρέφοντας κόμην μόνον ἐν τῷ ὀπισθοκράνῳ, καὶ τοὺς Θρακὰς ἀκροκόμους, ὡς τρέφοντας κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς (πότε καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἔτρεφον κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς;).—Ἐν τῷ ἀγγελίῳ τῶν πολεμιστῶν καὶ ἐν

ἄλλαις παραστάσεσιν οἱ ἄνδρες παρίστανται πωγωνοφόροι, ἀλλ' ἀμύστακες, ὡς ξυρούμενοι τὸν μύστακα διὰ ξυροῦ, οὗ ἢ χρῆσις μαρτυρεῖται ἐν τοῖς ὄμηρ. ἔπεισι (παροιμ. τὰ πράγματα ἴσταται ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς) καὶ πολλὰ τοιαῦτα εὐρέθησαν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς, Πίν. ΣΤ' 4. Τὸ ἔθιμον τοῦτο τοῦ ξυρεῖσθαι τὸν μύστακα διητηρήθη καὶ ἐν τοῖς ἱστορικοῖς χρόνοις ἐν τῇ συντηρητικωτάτῃ Σπάρτῃ, ὅπου οἱ ἔφοροι ἅμα ἀναλαμβάνοντες τὴν ἀρχὴν προεκήρυττον τοῖς πολίταις κείρεσθαι τοὺς μύστακας καὶ τοῖς νόμοις προσέχειν, ἵνα μὴ χαλεποὶ ᾧσιν αὐτοῖς. Ἐπίσης οἱ Στ. ἔτρεφον καὶ μακρὰν κόμην.— 198. Ἡ ἐπικοινωνία τῶν θεῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀφ' οὔτου οἱ ποιητὰι ἤρξαντο ἄδοντες τὰ κατ' αὐτούς, ἀπέβη οὕτω συχνή, ὥστε ὁ ποιητὴς οὐδεμίαν ἀνάγκην αἰσθάνεται νὰ δώσῃ εἰς τὴν θεὰν ὀρισμένην ἀνθρωπίνην μορφήν. Ἐπίσης βλέπομεν ὅτι οἱ θεοὶ φαίνονται εἰς ὅσους θέλουσιν.— 199 αὐτίκα ἔγνω καὶ τὸ αὐτε 202 ὑποδηλοῦσιν ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ἄλλοτε εἶχεν ἀξιωθῆ τῆς ἐπικοινωνίας τῆς θεᾶς.— 202 αἰγλόχος. Ἡ αἰγίς ἦτο ἄσπις τοῦ Διὸς ἀποτελουμένη ἐξ ἀπλοῦ δέρματος (κατὰ παρετυμολογίαν (ἀπατηλὴν ἐτυμολογίαν), τοῦ τῆς αἰγὸς Ἀμαλθείας, ἣν νήπιον ἐθήλασεν ὁ Ζεὺς), οἷα ἦσαν αἱ πρωτόγονοι ἀσπίδες, ὅπερ συνδεόμενον περὶ τὸν λαίμῳ προεβάλλετο διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ὡς ἄσπις Πίν. ΙΒ' 2, ἰδὲ καὶ Ζ 118. Ἐπειδὴ τινασσομένη ἐμπνέει τρόμον τοῖς ἀντιπάλοις, φαίνεται ὅτι εἶναι προσωποποιία τῶν θυελλωδῶν νεφῶν τῆς καταγίδος, ἐξ ὧν προέρχονται ἡ ἀστραπὴ καὶ ὁ κεραυνός, τὰ φοβερὰ ὄπλα τοῦ Διὸς ἰδ. καὶ τὰ γλωσσικά. Τὴν αἰγίδα φέρει καὶ ἡ Ἀθηνα Πίν. Γ' 1, δέρμα φολιδωτὸν ἐπερριμμένον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος.— 206 γλαυκῶπις, διότι τὸ πάλαι ἐλατρεύετο ὑπὸ μορφήν γλαυκός, ὅπως τότε ἐλατρεύοντο ζῶα ἢ δένδρα ὡς θεοί. Πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐσφῆζοντο λείψανα παλαιᾶς λατρείας τῶν ζῶων ἐν Ἐρεχθεῖῳ ἐπιστεύετο ὅτι ὑπῆρχεν ὁ ἱερός ὄφις Ἐριχθόνιος, ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπίσης ὄφις. Ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Δωδωναίου Διὸς ὑπῆρχεν ἡ παναρχαία δοῦς, ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ὁποίας ἐλατρεύετο τὸ πάλαι ὁ Ζεὺς. Ἐκ τῶν ζῶων τὰ μὲν ἐπιβλαβῆ ἐλατρεύοντο, ἵνα ἀποσοβῶνται αἱ ἀπ' αὐτῶν βλάβαι, τὰ δὲ οἰκόσιτα ἐξ εὐγνωμοσύνης, διότι ἐν τοῖς ποιμενικοῖς χρόνοις ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἀνθρώπου ἐξ αὐτῶν κυρίως ἐξηρτᾶτο, ἄλλα ὡς νομιζόμενα εὐοῖωνα ἢ δυσοῖωνα. Ὑστερον οἱ θεοὶ παριστάνοντο ἐν ἀνθρωπίνῃ μὲν μορφεῖ, ἀλλὰ μετὰ κεφαλῆς ζῶου, πρβλ. Μυκ. Αἰθ. 63 266δ, ὅπου οἱ φέροντες κεφαλὴν ὄνου πιθανὸν νὰ εἶναι δαίμονες. Ἄλλ' ὅτε αἱ ἀντ

λήψεις αὐται ἐξέλιπον, ἐπίστευον, ὅτι οἱ θεοὶ ἐνεφανίζοντο ἐν μορφῇ ζώων, ὁ Ζεὺς ὡς αἰετός, ἵππος, ταῦρος κ. ἄ., ἡ Ἥρα ὡς βοῦς (βοῶπις), ὁ Ἀπόλλων ὡς λύκος (λύκ(ε)ιος), ἡ Ἀθηνᾶ ὡς γλαῦξ (γλαυκῶπις), οἱ χθόνιοι ὡς ὄφεις. Ὅθεν τὰ ζῶα ταῦτα ἐθεωρήθησαν ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ συνεδέθησαν μετ' αὐτῶν. Λείψανα τῆς ὑπὸ μορφὴν ζώων λατρείας τῶν θεῶν παρέμειναν ὁ Πάν, οἱ Σάτυροι κλπ. — 213 *τρὶς τόσα* εἰς δῆλωσιν πολὺ μείζονος ἀριθμοῦ· θὰ μάθωμεν ὕστερον ἐὰν καὶ πόσα προσηνέχθησαν. — 219 *ἀργυρῆ κόπη* ἡ διὰ τοὺς ἀργυροῦς ἥλους, δι' ὧν ἐκοσμεῖτο 190, πρβλ. *ξίφος ἀργυρόηλον*, ἡ διότι ἦτο περιενδεδυμένη δι' ἀργυροῦ ἐπικαλύμματος. — *Οὐλύμπόνδε* ἐν 195 *οὐρανόθεν*· περὶ τούτου ἰδ. 497.

223-47. 223-32 *ἐξαυτίς* πάλιν, ἐκ νέου, *ἀταρτηρὸς* δικτικός, *οἰνοβαρῆς* βεβαρημένος ὑπὸ τοῦ οἴνου, κρασοζαλισμένος, μέθυσοσ, *κυνὸς ὄμματ' ἔχων* πῶς ἐλέχθη προηγουμένως διὰ μιᾶς λέξεως; **τλάω, τλήσομαι, ἔτλην, τέτληκα*, τοἰμῶ (ἄλλαχού=ὑπομένω, *τλήμων*); ἔχει λάβει τὸ θάρρος, *θωρήσομαι (θώραξ)* φορῶ (τὸν θώρακα) τὰ ὄπλα, ὀπλίζομαι, πρβλ. *κόρυς* κράνος, *κορύσσομαι* ὀπλίζομαι, *πόλεμος* ἀγὼν ἐν ἀνατεπταμένῳ πεδίῳ, *λόχος* 31 ἐνέδρα, *τὸ δὲ τὸ γάρ*, τὸ ἵεναι εἰς λόχον, *εἶδομαι, (ἐ)εἰσάμην*, *vid. eri*, φαίνομαι, *κῆρ*-ηρὸς θ. μοῖρα τοῦ βιαίου θανάτου, θάνατος· *κῆρ*; ἡ βέβαια, ἀλήθεια, τὸ ἠξεύρω καὶ ἐγώ, *λώιον (λῶον*, συγκρ. τοῦ ἀγαθός) ἐπικερδέστερον, ὠφελιμώτερον, *κατὰ στρατὸν* ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, *δῶρα* γέρα, *ἀποιρεῖσθαι* (παντός), ὅς τις, *δημοβόρος* ἀντὶ δημοβόρος ὁ καταβιβρώσκων τὰ δῆμια, τὰ κτήματα τοῦ λαοῦ, λαοφάγος· τοῦτο λέγει μονολογῶν ἢ ἐστραμμένος πρὸς τοὺς ἄλλους· (καὶ εἶσαι τοιοῦτος,) διότι ἄρχεις..., (εἰ γὰρ μὴ ἦνασες,...) ἢ *νῦν*..., *λωβάομαι* ὑβρίζω, προσβάλλω, *ὑστατα* διὰ τελευταίαν φορᾶν, ἡ σημερινή σου ἀτασθαλία ἠθέλεν εἶναι ἡ τελευταία· ἀντὶ εὐκτ. ἀνεμένομεν ὀριστ. ἱστορ. + ἄν· ἄλλ' ἡ εὐκτ. ὑποδηλοῦ καὶ ἐλπίδα ὅτι ὁ Ἀγ. δύναται νὰ πληρώσῃ ὅ,τι ἔκαμε. — 233-47 *ἐπὶ δημοῦμαι* θὰ ἐπιβεβαιώσω δι' ὄρκου, *τὸ μὲν* τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς, *ὄζος* ἄ. βλαστός, κλάδος, *ἐπεὶ δὴ πρῶτα* ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ πρῶτον, *τομῆ* (τὸ μετὰ τὴν τομὴν ὑπολειπόμενον) ὁ κορμός, *ἀναθιλέω* ἀναθάλλω, *γάρ ῥα* διότι δά, ὡς γινώσκομεν ὅλοι, *περιλέπ-ω (λεπίς)* ἀπολεπίζω, ξεφλουδίζω + διπλ. αἰτ., ἔ τὸν κλάδον, *υἴες Ἀ.* οἱ γέροντες, *δικασπόλος* (περὶ δίκας πελόμενος, *jus colens*) δικαστής, ἐνταῦθα κτηρ., *φορέω* θαμ. τοῦ φέρω, *ἐρύομαι*, πρkm. *εἶρονμαι* (ὡς ἐνεστ.) φυλάττω, τηρῶ, *θέμιστες* τὰ ἐκ τῆς συνηθείας καθιερω-

ἐνα ἔθιμα, θεσμοί, νόμοι, *πρὸς Δ*, ἐκ μέρους τοῦ, τῇ ἐντολῇ τοῦ, ἀντιπρόσωποι, δ ἔλξ. πρὸς τὸ κτηρ. ὄρκος ἀντὶ τό' ἐπαναλαμβάνονται τὰ ἐν 233 ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ τοῦ ὄρκου, ἢ ποτε τόσον παραλῶς, ὅσον δὲν θάναβλαστήσῃ φύλλα τὸ σκῆπτρον, *ποθῆ* πόθος, *ἀχνυμαι* 103, **χραιομέω* 28, *εὔτε* ὅτε, *ὕφ'* **Ε*. ὑπὸ τὰς χειρῶν, ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν χειρῶν τοῦ **Ε*, *ἀμύσσω* (ἀμυχή) φιλίζω, διαβιβρώσκω, *χῶσομαι* (ὀργίζομαι) εἶμαι ἄθυμος, βαρύνυμι, *ὄ τ'* ὅτι τε, *τίω* τιμῶ, *π(ρ)οτι* πρὸς (γαίῃ), *πείρω* διατροπῶ (περόνη), *ἐμήνιε* ἐξηκολούθει διατελῶν ἐν ὄργῃ.

225 οἶνοβαρές. Ἐν κοιναῖς εὐωχίαις ὁ βασιλεὺς ἔχει τιμητικῶν θέσιν, μεῖζον μερίδιον φαγητοῦ καὶ *πληρέστατον* ποτήριον οἴνου· ἴσως διὰ τοῦτο ὁ Ἄγ. ὑβρίζειται ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ἴσως τὸ *οἶνοβαρῆς* μεταφραστέον καὶ μεταφορικῶς: παραπαίων, ἀκαταλόγιστος.—**231 δημοβόρος.** Ὁ βασιλεὺς ἀξιῶ ἀπὸ τῶν ὑπηκόων καὶ εἰσφέρουσιν εἰς πολεμικὰς ἀνάγκας, διὰ θυσίας, διὰ ξενίας καὶ ξένια (δῶρα παρεχόμενα ὑπὸ τοῦ βασιλέως εἰς τοὺς ξενιζομένους ἀπὸ αὐτοῦ) καὶ ἐν γένει δι' ἀξιοπρεπῆ παραστάσιν, τακτικούς καὶ τεκτάτους φόρους, οἳ ἦσαν 1) τὸ τέμενος τῶν ὑπηκόων Z 194 κτήμα τοῦ στέμματος), τὸ ὁποῖον καρποῦται κηρονομικῶς (οὐχὶ εἰς ἰδιοκτησίαν)· 2) αἱ δωτῖναι (δῶρα)· 3) αἱ θέμιστες (καθιερωμένοι φόροι)· 4) μερὶς τῶν λαφύρων ἐν πολέμῳ· 5) τὰ γέρα, ἐν οἷς καὶ τμήμα τῆς κατακτηθείσης γῆς· 6) οἶνος, βόες κλπ. ὡς δαπάναι τῆς ξενίας καὶ ὡς ξένια καὶ διὰ τὰ δεῖπνα, τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς τοὺς εὐγενεῖς κλπ. Ὑπὸ τὰ προσχήματα ταῦτα πλεονέκτης βασιλεὺς ἀπεμύζα σφόδρα τοὺς ὑπηκόους, τὸν δῆμον.—**234 σκῆπτρον.** Πᾶς ἀγορεύων ἐν τῇ ἀγορᾷ φέρει ἐν τῇ χειρὶ τὸ σκῆπτρον, τὸ ὁποῖον λαμβάνει, μέλλων νᾶγορεύσῃ, παρὰ τοῦ κήρυκος τοῦ ἐποπτεύοντος τὴν εὐκοσμίαν· ἐπίσης τὸ σκῆπτρον λαμβάνει παρὰ τοῦ κήρυκος καὶ ὁ δικασπὸλος ὁ μέλλων νᾶποφανθῆ τὴν γνώμην ἐν δίκῃ καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν καθάραν ἐν τῇ αὐτῇ τῶν ἡγεμόνων. Οἱ ὀμνύοντες ἀνατείνουσι τὸ σκῆπτρον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὁ ὄρκος αὐτὸς εἶναι ἐπίσημος. Ἡ ἔννοια τοῦ ὄρκου: ὁ Ἀχιλλεὺς τότε θά διαλλαγῇ, ὅταν τὸ σκῆπτρον θάναβλαστήσῃ· περὶ ὄρκου ἰδὲ Z 233.—**236 χαλκός.** Ἐν καθαρᾷ καταστάσει εἶναι μέταλλον λίαν εὐμάλακτον καὶ ἥκιστα κατάλληλον πρὸς κατασκευὴν ὀπλων, πελέκεων κλπ. Ἐκ τῶν γενομένων ὅμως χημικῶν ἀναλύσεων ἐπὶ τεμαχίων ὀπλων καὶ σκευῶν εὐρεθέντων ἐν προϊστορικῶν τάφοις εὐρέθη ὅτι ὁ χαλκός τοῦ Ὀμήρου ἦτο κράμα τεχνητὸν χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου ἐν ἀναλογίᾳ περίπου 0,90 χαλκ. καὶ

0,10 κασ., ὁ καλούμενος ὄρειχαλκος. Ἐκ τούτου κατεσκευάζονταν πάντα τὰ σκεύη τοῦ πολέμου ἢ τῆς εἰρήνης. Ἡ χρονικὴ περιόδος καθ' ἣν ἔκαμνον ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ ὄρειχαλκου, κληθεὶς ὄρειχαλκίνη ἐποχὴ, διήρκεσεν ἐν Ἑλλάδι περὶ τὰ 1000 ἔτη ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς γ' χιλιετηρίδος—1000 περίπου π. Χ.—**238 δικασπός** Ὁ βασιλεὺς ἦτο α') ἀρχιστράτηγος ἐν πολέμῳ, β') ἐτέλει πάσας θυσίας (πλὴν τῶν ἱερατικῶν) καὶ τὰς ἰδίας καὶ τὰς κοινὰς τοῦ σύμπαντος τοῦ λαοῦ καὶ γ') ἦτο ἀρχιδικαστής, ἔχων συνδικαστοὺς εὐγενεῖς (ἀλλὰ τίνας ὑποθέσεις ἐδίκαζε μόνος ὁ βασιλεὺς καὶ τίνας μετὰ τῶν εὐγενῶν ἄδηλον ἐκ τοῦ Ὀμήρου). Ὅθεν μεγάλη ἀρετὴ τοῦ βασιλέως ἐθεωρεῖτο τὸ φιλοδίκαιον καὶ ὁ τοιοῦτος ἠγαπητὸς τοῖς θεοῖς ὡς ἀνάσσειν κατὰ τὰς ἐντολάς ἐκείνων. Δικασταὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ βασιλέως δικάζουσι καθήμενοι ἐπὶ λίθων (ξεστῶν) λίθων ἐν *ἱερῷ κύκλῳ*, ἴσως διακεκοιμημένῳ χώρῳ τῆς ἀγορᾶς, δημοσίᾳ, ὁ ἀγορευτὴν διὰ δίκης, φέρων τὸ σκῆπτρον ἐπὶ τῇ χειρὶ, στρέφεται ἄλλοτε μὲν πρὸς τοὺς δικαστάς, ἄλλοτε δὲ πρὸς τοὺς παρισταμένους θεατάς, οἵτινες ὅτε μὲν μετ' εὐλαβείας ἀκροῶνται τὰς καταθέσεις τῶν ἐταίρων, ὅτε δὲ ζωνηρῶς συμμετέχουσι τῆς δίκης ἐπιδοκιμάζοντες ἢ ἀποδοκιμάζοντες τὸν ἕτερον τῶν δικῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικασίας ἕκαστος τῶν γερόντων λαβάνων κατὰ σειρὰν τὸ σκῆπτρον παρὰ τοῦ κήρυκος ἀποφαίνεται τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ εἶτα ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις.—Ὁ Ζεὺς ὁ κύριος τοῦ παντός, ὡς ἐπόπτης τῆς εὐρυθμίας τοῦ σύμπαντος, χρυσιμεύει καὶ κάτω ἐπὶ τῆς γῆς ὡς λαμπρὰ εἰκὼν τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς τάξεως· διὰ τοῦτο παρ' αὐτοῦ λαμβάνουσιν οἱ βασιλεῖς τὸ σκῆπτρον, τὸ σύμβολον τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, μεθ' οὗ ἀνάσσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Διός, καὶ τὰς *θέμιστας* τῆς κρηπίδα τῆς τάξεως καὶ εὐρυθμίας ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ. Ἐν Γόρτυνι τῆς Κρήτης οἱ τοῖχοι τῆς αἰθούσης τῆς διαδικασίας ἦσαν ἐπενδεδυμένοι διὰ τῶν πινάκων τῶν νόμων, οὓς ὄφειλον οἱ δικασταὶ εὐλαβῶς νὰ τηρῶσι.—**230 μέγας** ὁ ὄρκος διὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ.—**242 Ἐκτωρ** υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἑκτοβῆς, βασιλέων τῆς Τροίας, ὁ ἀνδρειότατος τῶν Τρώων καὶ ἀρχιστράτηγος αὐτῶν.

247-303. 247-53 τοῖσι μεταξὺ αὐτῶν, *ἀνορούω* (δροῦα δροῦμι) ἀναπηδῶ, *ἡδυεπής* μελίρροτος, *ἀγορητής* (ἀγοράμαι-εὐαθήτωρ, *λιγὺς εἰα-ὺ* ἔχων τὴν φωνὴν διαυγῆ, κρυσταλλίνην, ὀξύφωνος, *ἀπὸ γλώσσης* τοῦ, *καὶ (ἀπὸ)* ὄντως, ἐν σχέσει πρὸς τὸ *ἡδυεπής*

πῆς, γλυκίων κτγρ., τῷ δοτ. ἀναφορ., γενεῇ περὶ τὰ 30 ἔτη, μέρου
 (μοριος, μορις) θνητός, φθίνω (τήκομαι) φθείρομαι, ἀφανίζομαι,
 πρκμ. ἔφθιμαι, οἱ πρὸς τὸ γενεαὶ ἀνθρώπων, τράφεν ἐτράφησαν,
 ἐγένοντο ἐγεννήθησαν, πρόσθεν πρότερον, ἅμα οἷ συγχρόνως μὲ
 αὐτόν, κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ, ἡγάθεος (ἄγαθ-θεῖος) ἱερώτατος,
 ἰάθεος 38, τρίτατοι οἱ τῆς τρίτης γενεᾶς, μετὰ +δοτ. μεταξύ,
 252=73.—254-8 ὦ πόποι ἐπιφ. ἐκπλήξεως, σχετλιασμοῦ, ἀχ
 ἀλοίμονον!, ὦ τρομερόν, ἴκω-άνω ἔχω φθάσει, εὔρει, πλήξει, Ἄ.
 γαῖαν ἀντιπροσωπευομένην ἐνταῦθα διὰ τῶν νεῶν, γηθέω (gaudeo),
 γέγηθα, χαίρω, ἦ ἦ μετ' ἀντιθ. σχέσεως, κεχαροίατο ἀορ. β' εὐκτ.
 ἀναδιπλ. τοῦ χαίρειν, σφῶιν 216 γεν. περὶ ὑμῶν τῶν δύο, μάρ-
 ναμαι (μάχομαι, Mars), διαπληκτίζομαι: ὅτι διαπληκτίζεσθε, περὶ
 (ὑπὲρ) ἐστὲ διαπρέπετε, βουλὴν-μάχεσθαι ἀναφ., ἄμφω δὲ ἀντὶ γάρ,
 πλειστάκις παρ' Ὅμ.—259-74 ὁμιλῶ ἀναστρέφομαι, ἀρείων,
 συγκ. τοῦ ἀγαθός, (ἄριστος-ἀρειή) ἀνδρειότερος, ἡέ περ ὑμῖν
 ἔλξ. ἀντί: ἦ ὑμεῖς ἐστε, καὶ οὐ ποτε καὶ ὅμως οὐδέποτε, οἱ γε τὸ
 γὰρ ἐξαίρει τὸ οἷ: ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι σημειώσατε ἦσαν γενναιότεροι,
 ἀθεορίζω καταφρονῶ, οὐ γὰρ εἰς τὸ ἀρείοισιν, ἴδωμαι ὄψομαι 150,
 οἶον εἶδον, ποιμὴν ἀρχηγός, ἀντίθεος θεοεἰκελος, Αἰγεΐδης υἱός
 τοῦ Αἰγέως, ἐπιεἰκελος (ἐπι-ἔοικα) ὅμοιος, δὴ βεβαίως, κάριστοι
 μὲν ἄνευ δέ, ἢ ἀντίθ. κατ' ἐννοιαν ἐν 273, φῆρ-φηρός ἄ. (ferus)
 θῆρ, αἰολ. φῆρ, θηρίον, ὄρεσκῶς (ὄρος-κεῖμαι) ὄρεσίβιος, ἐκπά-
 γλως 146, καὶ μὲν τοῖσιν ἀληθῶς καὶ μὲ αὐτούς: ὁ Ὅμ. ἐπανέρ-
 χεται εἰς 261, ἄπιος 3 (ἀπό, ὡς ἀντι-ἀντίος) μεμακρυσμένος, κατ' ἔμ
 αὐτόν μόνος μου, κατέχων μετὰ τῶν οἰκείων ἴδιον τμήμα τῆς πα-
 ρατάξεως, βροτός (μοριος, μορις, μορ-μορ-, μβροτός, ἐν συνθ.
 ἄ-μβροτος, φαεσί-μβροτος) θνητός, οἱ νῦν ὁμαλώτερον θὰ εἶχε: τῶν
 ἐπ. βροτῶν, οἱ νῦν εἶσι, τῶν σημερινῶν ἀνδρῶν, καὶ μὲν μάλιστα
 καί, ξύνιεν συνείσαν, ἦκουον τὰς γνώμας μου, ὕμμες αἰολ. ἀντὶ
 ὑμεῖς, δοτ. ὕμμι, αἰτ. ὕμμε.—275-9 ἀποαιρέομαι ἀφαιροῦμαι,
 ἀφαιρῶ, ὁ ἔνεστ. τὴν πρόθεσιν, ἀγαθός περ ἐὼν ἂν καὶ εἶσαι κρα-
 ταιὸς (ὥστε ἡ δύναμις σου νὰ σὲ ἐμβάλλῃ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ
 οἰκαιοποιῆσαι τὰ τῶν ἄλλων), ἔα κούρη, ὡς πρῶτα ὅπως
 ἄπαξ (ἐξ ἀρχῆς), βασιλεὺς ὁ ἀρχιστράτηγος, ἀντιβίην (ἀντίβιος,
 ἀντι-βία) ἀντιτάσσω βίαν κατὰ τῆς βίας, μετὰ πείσματος, ἔμμορε
 (μείρ-ομαι, σμερ-, σέσμορ-ε) πρκμ. ὡς ἔνεστ. μετέχει, ἀπολαύει, οὐ
 ποθ' ὁμοίης τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κρείττονος, κῦδος 122.—280-4
 θεὰ δὲ θεὰ γάρ, γείνομαι γεννῶμαι, ἐγεινάμην ἐγέννησα, φέρτε-

ρος 169 ἔχων μείζον κράτος, ἰσχύν, ἰσχυρότερος, *λίσσομαι* 15, *αὐτὰρ ἐγὼ γε ἄλλ' ἐὰν τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐξ ἐμοῦ, σὲ παρακαλῶ, μεθίημι* ἀφήνω κατὰ μέρος, καταπαύω, *Ἀχιλλῆι ἐκ τοῦ χόλον κατὰ τὸ χολοῦσθαι νιν, ἔρκος* (ἔργω κλείω) (μάνδρα) προπύργιον, προμαχών.—285-91 *κρείων* 102, *δὴ ἀλήθεια, μοῖρα* τὸ προσήκον μορίδιον, *κατὰ μ. ὀρθῶς*· (καὶ θὰ ἤμην διατεθειμένος νὰ συμμορφωθῶ πρὸς τὴν συμβουλήν σου,) *ἀλλά, περὶ ἔμμεναι* 258 νὰ ἐπιπλέγῃ πάντων, νὰ ὑπερέχη, *κρατέειν* νὰ ἔχη ἐξουσίαν ἐπὶ πάντων, *σημαίνω* δίδω διαταγὰς, *ἀ...* εἰς τὰ ὅποια νομίζω ὅτι θὰ εὐρεθῆ τις (ὑποδηλοῖ τίνα;), ὅστις δὲν θὰ ὑπακούσῃ, *προθέουσιν* ἀντὶ προτιθέασι, ὡς ἐξ ἔνεστ. *προθέω* προτίθημι, ἐπιτρέπουσιν, ἀφήνουσιν ἐλεύθερον.—292 *ὅ υποβλήδην* (ὑποβάλλω ὑπολαμβάνω) διακόπτων (διότι ἄνευ προσφωνήσεως λαμβάνει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς θέσεώς του), *ἧ γὰρ ἀληθῶς* (ναί, λέγω ὀνειδέα), διότι· ἡ δικαιολογία συνάπτεται ἀμέσως πρὸς τὸν λόγον τοῦ Ἀγ.· *ὑπέιξομαι* ὑπέικω, *πᾶν ἔργον* εἰς τοὺς λόγους σου διὰ πᾶν ζήτημα, *μὴ γὰρ...* ὅχι δηλαδὴ εἰς ἐμέ.—297-303 *μὲν* 298 μετὰ τοῦ *εἴνεκα κούρης*, *ἐγὼ γε* τοῦτο θὰ ὑπεβίβαζε τὴν ἀξίαν μου, *ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθε* διὰ τὴν ἀφαίρεσίν της, *δόντες* ἐνδ., *οὐκ ἂν φέροις* ἀντὶ μέλλ. ὄρ. ἐπὶ ἀσφαλοῦς προσδοκίας, *φέροις ἂν ἀνελὼν* θάποκομίσης, *εἰ δ' ἄγε* παρακελ.: (εἰ δὲ βούλει, ἄγε) ἔλα λοιπὸν εἰς τὰ σφιστὰ δοκίμασον, *γνώσσι* χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες, ἢ ἔλομ. πρῶτ. ἀντικμ., *αἴψα* εὐθύς, *κελαινὸς* (κελ., κηλῖς) μαῦρος, *ἔρωέω* ῥέω, χύνομαι.

247 *Νέστωρ* υἱὸς τοῦ Νηλέως, βασιλέως τῆς Πύλου, ὁ πρεσβυτάτος καὶ συνετώτατος πάντων τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων Ἑλλήνων. Ὁ οἶκος τῶν Νηλεϊδῶν μετοικήσας ὕστερον εἰς Ἀθήνας ἔλαβε τὴν βασιλείαν καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἀνήκουσιν ὁ Κόδρος, ὁ Σόλων, ὁ Πεισίστρατος, ὁ Κλεισθένης, ὁ Περικλῆς, ὁ Ἀλκιβιάδης, ὁ Πλάτων, πάντες σχεδὸν διακρινόμενοι διὰ τὸ μελίρρυντον τῆς γλώσσης.—250 Τοῦ πατρὸς πεσόντος ἐν πολέμῳ ὁ Νέστωρ νεώτατος ἐβασίλευε τῶν ὀμηλικῶν τοῦ πατρὸς, εἴτα ἐβασίλευε τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ ἤδη βασιλεύει τῶν υἱῶν τούτων, ἐγγόνων δ' ἐκείνων. Ἡ γενεὰ, 30 περίπου ἔτη (3 γενεαὶ ἀποτελοῦσιν αἰῶνα), εἶναι ἡ μέση διαφορὰ ἡλικίας μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων. Ὁ Νέστωρ ὡς ζῶν ἐν μέσῳ τῆς τρίτης γενεᾶς εἶναι περίπου 75 ἐτῶν (30+30+15).—252 *Πύλος* οὐχὶ ἡ Μεσσηνιακὴ ἀπέναντι τῆς Σφακτηρίας, ἀλλ' ἄλλη πόλις κειμένη περαιτέρω πρὸς Β ἐν Τριφυλίᾳ πλησίον τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ κ. Dörpfeld, πρῶην

Διευθυντῆς τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμαν. Ἀρχαιολ. Σχολῆς, ἰσχυροῖσθαι, ὀρμώμενος ἔκ τινων ἀνακαλυφθέντων παρὰ τὸ χωρίον Κακόβατον προϊστορικῶν τάφων καὶ πολυτίμων εὐρημάτων ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐκεῖ ἦτο ἡ Πύλος τοῦ Νέστορος. Ἐκεῖ εὗρέθη καὶ ὁ κληθεὶς δακτύλιος τοῦ Ν. Πύλος καλεῖται καὶ τὸ ὄλον κράτος τοῦ γέροντος.—263-8. Οἱ ἐνταῦθα μνημονευόμενοι ἦρωες εἶναι οἱ **Λαπίθαι**, λαὸς Θεσσαλικός, ὄρεινός, Πελασγικός, φῆρες δὲ ὄρεσκαῶι εἶναι οἱ **Κένταυροι**, λαὸς ἐπίσης Θεσσαλικός, ἄγριος καὶ ὄλος ἀπολίτιστος, οἰκῶν περὶ τὸ Πήλιον καὶ τὴν Οἶτην, ἵππικός, διὸ ἐφαντάσθησαν αὐτοὺς ὕστερον διφυεῖς, ἵππους μὲν κάτω, ἄνδρας δὲ ἄνω. Ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν δύο φύλων (**Κενταυρομαχία**, ἧς ἀπεικονίσεις ἐν τῇ ζωφόρῳ τοῦ Θησείου, τοῦ ἐν Βάσαις ναοῦ, ἐν μετόπαις τοῦ Παρθενῶνος κλπ.) ἐξεργάγη κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Πειρίθου, βασιλέως τῶν Λαπιθῶν ἐν Λαρίσῃ, μετὰ τῆς Ἱπποδαμείας, εἰς οὓς κληθέντες καὶ οἱ Κένταυροι ἤρπασαν μεθυσθέντες τὴν νύμφην καὶ ἐζήτησαν νάτιμάσσωσι καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας τὰς συνορταζούσας.—272 οἱ **νῦν βροτοί**. Πολλάκις ὁ Ὅμ. ἐξαίρει ὅτι οἱ σύγχρονοι αὐτοῦ ἄνθρωποι ἔχουσι ἤδη κατὰ πολὺ ἐκφυλισθῆ, ὄντες πολὺ ἀσθενέστεροι καὶ μικρότεροι τῶν προγενεστέρων.—276 **δόσαν**. Τὴν πολεμικὴν λείαν διέθετον οἱ στρατιῶται διανέμοντες εἰς μερίδια, ἀφ' οὔ προηγουμένως ἀπεχώριζον τὰ γέρα. Ὁ βασιλεὺς λοιπὸν καθ' ἑαυτὸν δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ διαθέτῃ τὴν λείαν.—279 **σηηπιτοῦχος**. Ἀντιδιαστέλλεται ὁ Ἄγαμ., ὡς βασιλεὺς, τοῦ Ἀχιλλέως, οὗ ἔτι ἀνάσσει ὁ πατήρ.—**ᾧ κῦδος...** Ἐξαίρεται ἡ θέσις τοῦ Ἀγαμέμνονος ὡς ὑπάτου βασιλέως, ὡς ἄλλοτε ἦτο ὁ Kaiser μεταξὺ τῶν Γερμανῶν ἡγεμόνων.—299 **ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθε**. Ὅ,τι ὁ Ἄγαμ. ἠπέλησεν ὅτι θὰ ἐκτελέσῃ τοῦτο φαντάζεται ὁ Ἀχ. ὡς τετελεσμένον ἤδη καὶ συμπρατόντων μετὰ τοῦ Ἄγαμ. πάντων τῶν Ἀχαιῶν, διότι οὗτοι διὰ τῆς σιωπῆς αὐτῶν ἐπεδοκίμαζον τρόπον τινὰ τὴν πράξιν τοῦ Ἀγ.

304-48. 304 311 ἀντίβιος 278 ἐχθρικός, ἀνστήτην ἐκ τῶν θέσεων των, **εἶσαι** (ἴσος) σύμμετροι, ἰσόρροποι, ἐν ὀριζοντίῳ θέσει ὑπὲρ τὰ κύματα πλέουσαι, **ἄρα** φυσικὰ (κατὰ τὴν πρόθεσίν του), **προερούω** σύρω ἐμπρός, **κρίνω** χωρίζω, ἐκλέγω, **ἐς βῆσε** ἐπεβίβασεν, ἀόρ. τοῦ **βαίνειν** μτβτ., **εἶσα** ἀόρ. τοῦ **ἴξω** (σεδ-, σι-ο(ε)δ jω) ἔβαλον νὰ καθίσῃ, **ἐν ἔβῃ** ἐπέβῃ, **πολύμητις**-ιος (μητις 175) πολυμήχανος.—**312-7 κέλευθος** θ., πληθ. μᾶλλον τὰ **κέλευθα**, ὁδός, **ἄνωγα**, ἡνώγεα, πρkm. ὡς ἐνεστ. προτρέπω, διατάσσω· διὰ τὴν σημασίαν ἔλαβε καὶ ἐνεστ. κατάλ. **ἀνώγω**, ἄνωγον, **ἀπολυμαίνομαι** (λύμα ἀπόλυμα,

ἀκαθαρσία) καθαρίζω ἑμαυτὸν ἀπὸ τοὺς ῥύπους, *ἔβαλλον* ἐφρόντιζον νὰ χύνωνται, *ἔρδω* 147, *τελήεις, τελήεσαι* ἐκ. ἀποτελούμενα ἐκ θυμάτων τελείων, ἀκμαίων, ἀνεπτυγμένων, *ἀτρύγετος* 2 (*ἀστρέειν* καταπονεῖν) ἀκαταπόνητος, ἀεικίνητος, *ἴκεν ἑλισσομένη* ἔφθανε στροβιλιζομένη, *περὶ καπνῶ* πληροῦσα τὸν χώρον ἐν τῇ τῆς περιοχῆς τοῦ καπνοῦ.—318-25 *πένομαι* (*πόν-ος, πέν-ης*) κοπιᾶζω, ἀσχολοῦμαι, παρασκευάζω, *λῆγ'* ἔριδος ἐλησμονεῖ τὸν λογαριασμόν, *πρῶτον* κατ' ἀρχάς, ἅπαξ, *ὄτρηρός* (*ὄτρύνω*) γοργός, ταχύς, *ἔρχεσθον* προσκτ., *ὀλόντε χειρός* λαβόντες ἐκ τῆς χειρός, *ἀγέμεν* ἀντὶ προσκτ., *δώσειν δῶ*, *ἔλωμαί κεν* 184, *ὄλιγιον* (*ὄλιγος frigus*) συγκρ. (ψυχρότερον) φοβερώτερον, *καὶ ῥ.* ἔτι ῥ. ἢ τὸ τωρινὸν διάβημα.—326-32 *προΐημι* 127, *ἐπιτέλλω* 45, *ἀκέοντι* 34, *ἰκέσθην* ἀντί: ἕως ὅτου ἦλθον, *οὐδ' ἄρα* καὶ φυσικὰ δένταρβέω (*τάρβος* οὐ. τρόμος) φοβοῦμαι, *ἔρέομαι* 62.—333-8 *ἔγνω* διέγνω τὸν λόγον τῆς ταραχῆς, *ἦσι* εἰαίς, *ἄγχι* πλησίον, *πρῶτον* ἄσπον, ἄγγιστα, *ἐπαίτιοι* ὑπεύθυνοι, ἔνοχοι τούτου, *σφῶν* δουίτ. γ' προσ.—338-44 *τῶ δ'* αὐτῶ ἀμφοτέρω: δὲ αὐτοί, *μαρτυροὶ* μάρτυρες, *πρὸς θεῶν* ἐνώπιον τῶν θεῶν, *ἀπηνῆς* σκληρός *εἶ ποτε δὴ αὐτε* εἰάν ποτε δὲ πάλιν, *χρηῶ* θ. χρεία, ἀνάγκη, *λοιγός* 67, *ἀεικῆς* 97 *ἀεικέλιος, τοῖς ἄλλοις* ἐκ τοῦ ἀμῦναι ἀπὸ τῶν ἄλλων, *θύω* μαίνομαι, *λυσσῶ*, *πρβλ.* θυμός, *ὀλο(ι)ός* (*ὄλλυμι*) ὀλέθριος, *νοῶ* σκέπτομαι, στρέφω τὸν νοῦν μου, *πρόσσω* εἰς τὸ παρελθόντα (καὶ τὰ παρόντα), *ὀπίσσω* εἰς τὰ μέλλοντα (ἐντεῦθεν εἶμαι περιεσκεμμένος, *prudens-providens*) *ὄπως* πλ. ἔρ., *ὄσος* 32.—345-8 *ἐπιπείθομαι, αὐτὶς ἴτην* ἐπανήρχοντο, *κίω* 35, *ἀέκουσα* ἀνθισταμένη.

307 *Μενοιτιάδης*. Τὸ πατρωνυμικὸν ὡς τιμητικὸν γνώρισμα τοῦ νῦν τὸ πρῶτον ὀνομαζομένου, ἀλλ' ἐκ τῶν μύθων πολυθρυλήτου Πατρόκλου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μενοιτίου, ἀδελφικοῦ φίλου τοῦ Ἀχιλλέως.—309 *ἔρέτας εἰκόσιν*. Αἱ πολεμικαὶ νῆες παρ' Ὀμήρου εἶναι πεντηκόντοροι ἢ προκειμένη ὡς εἰκόσορος φαίνεται ὅτι ἦτο φορτίς, κατάλληλος πρὸς ταξιδίον.—313 *ἀπολυμαίνεσθαι*. Τὸ στρατόπεδον ἐκ τοῦ ἁμαρτήματος τοῦ Ἀγαμ. καὶ τῆς ἐπισωρεύσεως πολλῶν νεκρῶν εἶχε μολυνθῆ καὶ διὰ τοῦτο ἐπεβάλλετο κάθαρσις, ἣτις ἦτο ἀναγκαία καὶ ἵνα καθαροὶ τελέσωσι τὴν θυσίαν, διότι διαρκοῦντος τοῦ λοιμοῦ πάντες ὡς πενθοῦντες οὔτε θὰ ἐλούοντο οὔτε ἐνδύματα θὰ ἤλλασσον, τοῦναντίον θὰ ἐπέπασσον τὴν κεφαλὴν διὰ κόνεως καὶ τέφρας, ὡς συνέβαινε ἐν τοιαύταις συμ-

ραῖς, ἐν ᾧ οἱ ὄμηρ. ἦρωες πρὸ τοῦ φαγητοῦ καὶ πρὸ πάσης ἱε-
 ποραξίας πλύνουσι τὰς χεῖρας. Αἱ καθάρσεις, συχναὶ ἐν τοῖς ὕστε-
 ροις χρόνοις, ἐγίνοντο κατὰ ποικίλους τρόπους, συνηθέστερον δὲ
 ἐν πλύσεως ὕδατος ἐκ ῥεούσης πηγῆς, ποταμῶν ἢ τῆς θαλάσσης,
 οὐδέποτε μολύνεται (ἴδεν: *θάλασσα ἀμίαντος*—*θάλασσα κλύ-
 α πάντα τὰνθρώπων κακά*), ἐὰν δὲ ἡ μόλυνσις ἦτο δεινῆ, ἡ κά-
 τ' ἄλλοις ἐγίνετο ἀπὸ 3 ἢ 5 ἢ 7 κρηνῶν· πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παν-
 τος ἔχοντος μιάσματος καὶ δὴ ὁσμῶν ἔκαίετο ἐπὶ τῆς ἐσχάρας θεῖον,
 ὕδρον (εὐῶδες ξύλον δένδρου τινὸς τῆς Ἀφρικῆς, τῆς θυίας) καὶ
 σχυρῶς ὄζουσα βοτάναι. Δραστικώτατον καθάρσιον ὕστερον ἐνο-
 μάζετο τὸ αἷμα θηλάζοντος δέλφακος· ἐν Ἀθήναις πρὸ πάσης πρά-
 ξεως τῆς ἐκκλησίας περιερραίνεται ὁ χώρος αὐτῆς δι' αἵματος δέλ-
 φακος, διότι μεταξὺ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ εἰς ἐὰν ἦτο μεμιασμέ-
 νος, ἠδύνατο νὰ μιανθῇ ἅπανα ἡ ἐκκλησία, ἐν δὲ τοῖς μεγάλοις μυ-
 στηρίοις τῆς Ἐλευσίνος οἱ Ἀθηναῖκαὶ οἰκογένειαι ἔθουον δέλφακος,
 οὗτος προηγουμένως ἔλουον ἐν τῇ θαλάσῃ, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτοὺς
 προσερχόμενοι εἰς τὰ μυστήρια. Πᾶν ὅ,τι ἐχρησιμοποιήθη πρὸς κά-
 θαρσιν (*καθάρματα, καθάρσια*, ὡς ὕδωρ, πόκοι ἐρίου κτλ.), ὡς ἐλ-
 θὼν εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸ μιανθὲν καὶ ἀναλαβὸν αὐτὸ ἅπαν τὸ μιά-
 σμα, κατωρύττετο ἐπιμελῶς ἢ ἐρρίπτετο εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς πο-
 ταμόν. Ὁ Ὅμ. γινώσκει μόνον ἐξωτερικὸν καθαρμόν, ὡς ἐν-
 ταῦθα πρέπει νὰ φαντασθῶμεν πλύσιν γενικὴν τοῦ στρατοπέδου
 καὶ τὰ ἀποπλύματα ῥιπτόμενα εἰς τὴν θάλασσαν· εἶναι γνωστὴ ἡ
 καθάρσις τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιμενίδου (ιδ. Ἀριστ. Ἀθ.
 Πολιτεῖαν σ. 60') καὶ αἱ καθαρτικαὶ παρασκευαὶ τῶν μελλόντων
 νὰ μυηθῶσι τὰ μεγάλα μυστήρια τῆς Ἐλευσίνος (προσευχαί,
 νηστεῖαι, λουτρά, καθαρμοί, βίος εὐσεβῆς καὶ δίκαιος)· πρβλ. τὰ
 ἡμέτερα *Μυστήρια τῆς Ἐλευσίνος* σ. 106 15.—321 *κῆρυκες*,
 Ὁ κῆρυξ εἶναι θεράπων τοῦ βασιλέως, φέρων ὡς οὗτος τὸ σκῆ-
 πτρον, δεῖγμα τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ. Καλεῖ τὸν δῆμον εἰς ἀγο-
 ράν, ἐπιβλέπει τὴν εὐκοσμίαν ἐν αὐτῇ, ἐγχειρίζει τὸ σκῆπτρον
 εἰς τὸν λαμβάνοντα τὸν λόγον, ἐν ταῖς ἐορταῖς ἄγει τὴν ἱε-
 ρὰν ἑκατόμβην εἰς τὸν βωμὸν τοῦ θεοῦ, ἐν εὐωχίαις κεραν-
 νύει καὶ οἰνοχοεῖ τὸν οἶνον, δι' οὗ προσφέρονται σπονδαί,
 ὑπηρετεῖ ἐν συμποσίῳ, ἀνακοινοῖ παραγγελίας τοῦ βασιλέως καὶ
 ὡς ἱερός καὶ ἀπαραβίαστος χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς πρεσβευ-
 τῆς.—*θεράποντες* ἄνδρες εὐγενεῖς καὶ ἡγεμόνες πολλάκις, προσ-
 κεκολλημένοι εἰς τὸν βασιλεα ὡς ἐγγύτερα φίλοι καὶ ὑπηρε-

τοῦντες αὐτῷ κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας (ὑπασπισταί) ἐν
 λέμφῳ ἠνιοχοῦσιν, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς παραιβατεῖ (Μηριόνης καὶ Ἴ-
 μενεύς, Πάτροκλος καὶ Ἀχιλλεύς, Σθένελος καὶ Διομήδης), ἐν
 ῥήνῃ καὶ οἴκοι βοηθοῦσιν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν βασιλικῶν καθ-
 κόντων καὶ παρέχουσιν ἄλλας μικρὰς ὑπηρεσίας, ἀφ' οὗ σὺ
 ὑπαλλήλων ὀργανωμένον δὲν ὑπῆρχε τότε εἰς τοὺς θεράπον-
 ἀνήκον καὶ οἱ κήρυκες.—**Ταλθύβιος**. Οἰκογένεια κηρύκων ἀν-
 γουσα τὸ γένος εἰς τοῦτον ἔζησεν ἐπὶ μακρὸν ἐν Σπάρτῃ.—**Εὐρύβ-
 της** διάφορος τοῦ ὁμωνύμου κήρυκος τοῦ Ὀδυσσέως.—**334 Δι-
 ἄγγελοι** ὡς θεράποντες τῶν διοτροφῶν βασιλέων, ἀντιπροσώπ-
 τοῦ Διὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κόσμου· ἀλλαγῶ *δίφιλοι*.
 τοῖς μεθ' Ὀμηρον χρόνοις ὁ Ἑρμῆς ἐγένετο προστάτης αὐτῶν.
338 τὸ δ' αὐτῷ. Αὐτοὶ οἱ διεκπεραιοῦντες τὸ ἀδίκημα ὀφείλου-
 νά μαρτυρήσωσι τὸ τε ἀδίκημα καὶ τὸ δικαίωμα τῆς μελλούσ-
 σίας τοῦ Ἀχιλλέως.

348-430. 348-56 δακρύσας ὁ ἄορ. ἔναρξιν: ἀναλυθεῖς;
 δάκρυα, *ἄφαρ* εὐθύς, *λιάζομαι* ἀποσύρομαι, (*ἀπο*)νόσφι μακρὰν,
 ἀμφοτέρων τὸ *ἐτάρων*, *ἄλς* ἢ παρὰ τὴν ἀκτὴν, *πάντος* τὰ ἀνοικ-
πολὶς λευκός (διὰ τοὺς ἀφρούς,) *οἶνον* ὁ ἔχων τὸ χροῶμα τοῦ (μα-
 ρου) οἴνου, σκοτεινός, ζοφερός, ἢ: ὁ ἀποδίδων τὰς ἐρυθρὰς ἀνταυγεί-
 τοῦ ἡλίου, ῥοδοκόκκινος, *δρέγω·γυνμι* ἐκτείνω (ὀργυιά), *ἀράομαι*
πολλὰ θερμῶς, διαπύρως, *μινυνθάδιος* (*μίνυνθα* ὀλίγον, *μίνυ*
μίνυ) βραχύβιος: ἀν καὶ βραχύβιον, *ὀφέλλω* ὀφείλω, *ἐγγυαλίξ*
(ἐν·γυαλον τὸ κοῖλον τῆς παλάμης) ἐγχειρίζω, *παρέχω*, *πὲρ* τοῦ ἀλά-
 στον τιμὴν, *ὑψιβρεμέτης* (ὑψι (ὑψηλὰ)-*βρέμων* βροντῶν) ὁ βρο-
 τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, *τίω* 244, *τυτθός* 3 ὀλίγος, *ἐλών ἔχει* περιψ-
 προκμ., *ἀπούρας* ἄορ. μτχ. τοῦ ἀπανράω ἀφαιρῶ, *αὐτὸς* αὐτὰ
 ῥέτως, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ τὸν στρατὸν καὶ τοὺς ἡγεμόνας.—**357
 63 πότνια** θ. (*πόσις* κύριος, σύζυγος, *possim*, *pot-ior*) (δ-
 σποινα) σεβαστή, *βένθος* βάθος ὡς *πένθος*-πάθος, *καρπάλιμος* τ-
 χύς, *ἦντε* ὡς, καθῶς, *δμίχλη* ἴων. μετὰ ψιλοῦ, *καί ῥα* καὶ εὐθύς, *πα-
 ροιθε* ἔμπροσθεν, ἀπέναντι, *καταρέζω* θωπεύω, *ὀνομάζω* ἀναφέρ-
 τὸ ὄνομα, προσαγορεύω, ὡς ἐνταῦθα: *τέκνον*· πολλάκις ἀνευ τοῦ ὀνο-
 ματος καὶ τότε ἢ ὅλη φράσις=ἔλεγε· σὲ *φρένας*, *ἐξαιδῶ* ἀνακριν-
 τὸ ἐν ἐμοὶ ἀπόρητον, ἐκμυστηρεύομαι, *κεύθω* κρύπτω (κευθμών,
νόφ ἐν τῇ διανοίᾳ σου, μέσα σου, *εἶδωμεν* εἰδῶμεν.—**364-9
 στένω·νάχω**, ἀγορεύω τίνος ἐγκλ.; *ἰδυίη* εἰδυία, ἐξ ἀμφοτέρων τ-
 πάντα ταῦτα, *διαπέρθω* 125, *δαίωμα* 125, *ἐκ δ' ἔλον* ἐξεχώρισ-
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

δὲ ὡς γέρας (ἐκτὸς τοῦ ἀναλόγου μεριδίου τῆς λείας, προβλ. ἐξαι-
 ρετος), 371-9=12 6, 22-5, **χαλκοχίτων χαλκοθώραξ, βέλος** περι-
 ληπτ., **ἐπασσύτεροι** (ἐπὶ ἄσσοι, ἐξ οὗ ἄσσοτέρω ἐγγύτερον, μετ'
 αἰολ. τροπῆς τοῦ ο εἰς υ) ὁ εἰς πλησιον τοῦ ἄλλου, ἐπάλληλοι,
 πυκνοί, (ἦ: ἐπ-αν-συ-, σεύομαι, πασσυδί, ἐν γοργῇ ἐπαλληλία),
νῦ(ν) 28 συλλογ.κατ' ἀκολουθίαν, **κῆλον ἐπώχετο** τὰ βέλη ἐπήρχοντο
 ῥαγδαῖα, **ἄμμες** 59, **ἕκατος** ὑποκορ. τύπος τοῦ ἑκατηβόλος, ὁ ὅς,
γὰρ διασαφ., **ἐλίκωψ** 98, **πέμπω** συνοδεύω, **ἄγουσι δὲ** ἀντὶ ὑπο-
 τελοῦς, **δῶρα** θυσίαν, **ἔβαν ἄγοντες** ὄχοντο ἀπάγοντες, **νέον** νεω-
 στί, μόλις πρὸ ὀλίγου.—393-412 **εἴ γε** ἐὰν πράγματι, **περιέ-
 χομαι** περιβάλλω διὰ τῶν χειρῶν μου, προστατεύω, ἐνδιαφέρομαι,
 προβλ. **ἀμφιβαίνω** 37, ἐκ τούτου ἢ γεν. **ἔηος**, ὄνομ. ἐὺς (οὐ. ἐύ,
 ἐπίρ. εὔ) ἀγαθός, ἀνδρείος, **λίσαι** ἄορ. προσκτ. τοῦ λίσσεσθαι,
εἴ ποτε ὑποθ. τῶν ἐν 407· ὁ εἰρμός διεκόπη διὰ τῆς διηγῆσεως
 396-406, **δὴ** ἤδη, μέχρι τοῦδε, **ὀνίνημι, ὄνησα,** ὠφελῶ, εὐφραίνω,
εὔχομαι καυχῶμαι, **πατρός** Πηλέως, **ὄτ' ἔφησθα** ποιητ. πλεον.,
κελαινεφῆς ὁ συνάγων τὰ κελαινὰ 303 νέφη. ἀντὶ **κελαινονεφῆς**,
 προβλ. **Ἀγιάννης, Ἀγιώργης, (τε)τράπεζα, ἀμφορέυς,** ἀντί; **ξυνδή-
 σαι, ξυνδέω** ὠ δένω χεῖρας ὁμοῦ, πόδας ὁμοῦ, χειροπόδαρα, **ὑπελύ-
 σασο** ἀπληθεύρωσας ἀπὸ τοῦ ἐπαπειλουμένου δεσίματος, **ὄκα** (ὠκός)
 ταχέως, ὡς **ταχὺς τάχα, μακρὸς** ὑψηλός, **Βριάρεως** (βριαρὸς βαρύς),
αὐτε πάλιν ὄμομαλέος καὶ ὁ Π., ἀλλὰ καὶ ὁ υἱὸς πάλιν ὄμομαλεώτερος
 τοῦ πατρὸς· **βίη** (vis) δύναμις, **οὔ** ἐοῦ πατρός (Ποσειδῶνος), **ὅς**
ῥα οὗτος λοιπόν, **γαίω** (γηθέω) χαίρω: χαίρων, γαυριῶν διὰ τὸ
 μεγαλεῖόν του, **καὶ** ὄντως, **ὑπέδφεισαν** ἐφοβήθησαν πολὺ, **μνή-
 σασα** ὑπομνήσασα, τὸ σύγχρονον πρὸς τὸ παρέξω, **γόνυ, γόνυ-,
 γόνυα, γόννα, γούνα, αἴ πως** πλ. ἔρ. μετὰ πρότ. ἀποπείρας, **ἐπα-
 ρήγω** βοηθῶ, **εἴλω, ἔλσα, ἐάλην, ἔελμαι,** συνωθῶ, **ἐπαυρίσκομαι,**
ἐπηυρόμην, ἀπολαύω: ἵνα χαροῦν τὸν βασιλέων, **καὶ Ἄ.** ὡς
 καὶ οἱ λοιποὶ Ἄ., **ἄτη** διαστροφή τοῦ νοῦ, τύφλωσις, **ὄτ' ὅτι τε.**
 —413-18 **τί νυ** διὰ τί λοιπόν, **αἰνὸς** δεινός, **αἰνὰ** ἐπὶ κακῶ (ἀλ-
 λάχοῦ **δυσσαριστοτόχεια**), **αἴθε** εἴθε, **ἀπήμων** (ἀ(στ.)-πῆμα) ἀπα-
 θῆς, ἄγευστος κακῶν, **αἴσα** (aequus, ἴσον μερίδιον) μοῖρα, **μίνυνθα**
 352, : ἢ μοῖρά σου εἶναι πολὺ ὀλίγον νὰ ζήσης, ὁ βίος σου εἶναι
 βραχύς, **δὴν** 27, **νῦν** δὲ τοῦναντίον ὅμως, μετὰ πρότ. τοῦ ἀνεκ-
 πληρώτου, **ἔπλεο** ἀπὸ τῆς γεννήσεώς σου, **ὠκύμορος** ταχυθάνατος,
διζυρός (διζύς θ. θλίψις, δυστυχία) ἀξιοδάκρυτος, δυστυχῆς (διὰ
 τὴν ἀτίμωσιν), **περὶ πάντων** 258 ὑπὲρ πάντας, **τῶ** διὰ τοῦτο, **ἐπα-**

νέρχεται εἰς τὰ ἐν 414, *κακῇ αἴσῃ* πρὸς κακὴν σου τύχην.—419-27 *τοὶ χαρ. ἢ ἡθ., τοῦτο ἔπος* 408, *τερπικέραυτος* (τερπ., τοργερο) ὁ περιστρέφων, ἐξακοντίζων τοὺς κεραυνούς, κεραυνοβόλος, *ἀγάννιφος* (ἀγαν-(σ)νίφειν, νιφάς, νιφειτός) κ. *νιφόμενος* χιονοσκεπής, *αἶ κε* πλ. ἐρ., *σὺ μὲν* ἢ ἀντίθ. ἐν 426, ὅπου ἐληρομονήθη τὸ *ἐγὼ* δὲ διὰ τὰ παρεμπροσθέντα, *νῦν* ἕως ὅτου ἴδω τὸν Δία καὶ κανονισθῆ ἢ θέσις σου, *ὠκύπορος, πάμπαν* καθ' ὀλοκληρίαν, *γὰρ* 423 αἰτιολογία τὴν ἐν ταῖς προσιτ. ἐνυπάρχουσαν ἀξίωσιν νῆναμένη, *δαίς* θ. (μερίς) συμπόσιον, εὐωχία, *κατὰ δ.* χάριν εὐωχίας, *χθιζὸς* χθεσινός, κτηρ. χθές, *δῶ* βραχὺς τύπος τοῦ *δῶμα*, δόμος, *χαλκοβατῆς* ὁ ἔχων χαλκοῦν τὸ *βάτος, κατώφλιον, ἢ: βαίνων ἐπὶ χαλκοῦ ἐδάφους, ἐπεστρωμένου διὰ χαλκοῦ, χαλκόςτρωτος, *γουνάζομαι* πιάνω τινὰ ἀπὸ τῶν γονάτων, πίπτω εἰς τὰ γόνατά του, ἱκετεύω.—428-30 *ἀπεβήσετο* μεικτ. ἀόρ., μετὰ τοῦ σ τοῦ α' καὶ τοῦ θεμ. φων. τοῦ β', ἀπέβη, *γυναικὸς* αἰτ. εἰς τὸ *χωόμενον, ἀπαυράω* 356.

351 *χεῖρας ὀρεγνύς* Γ 275.—354 *ὕψι-βρεμέτης* ὡς προσωποποιία τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις πολλάκις ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ βροντᾷ.—358 *παρὰ πατρί*, ὅστις ἐκαλεῖτο Νηρεὺς, ἀλλὰ παρὰ τῷ ποιητῇ καλεῖται μόνον *ἄλιος γέρον* ἔχων 50 θυγατέρας, τὰς Νηρηίδας, καὶ ἔδραν ἐν τῷ Αἰγαίῳ μεταξὺ Ἴμβρου καὶ Σαμοθράκης. Πλησίον αὐτοῦ ἦδη διατρίβει ἡ Θέτις, ἀφ' οὗ ἔστειλε τὸν υἱὸν εἰς τὸν πόλεμον· τῆς προτέρας αὐτῆς διατριβῆς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μνημονεύει ὁ Ἀχιλ. ἐν 396. Ἄλλ' ἐν I 485-91 παρίσταται ἀποῦσα ἡ Θέτις ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ συζύγου, τὴν δὲ ἀνατροφὴν τοῦ Ἀχιλ. ἐπιτελῶν ὁ γέρον Φοῖνιξ· ἐν Σ 59 ὁμιλεῖ αὐτῇ ὡς εἰ ἔμελλεν ὕστερον πάλιν νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖ μετὰ τὴν οἴκαδε ἐπάνοδον τοῦ Ἀχ.—366 *Θήβη* ὅπου τὸ ὕστερον Ἀδραμύτιον· ταύτης ἐβασίλευεν ὁ Ἡερίων, πατὴρ τῆς Ἀνδρομάχης, συζύγου τοῦ Ἐκτόρου· τὸ ἀλίπεδον διετήρησε τὸ ὄνομα *Θήβης πεδίου*· ἐκεῖ ἔκειτο καὶ ἡ Λυρνησσός, ἐξ ἧς ἡ Βρισηῖς. Ἡ Χρῦσις εἶχε μεταβῆ ἐκ Χρύσης εἰς Θήβην ἢ πρὸς θυσίαν ἢ πρὸς ἐπίσκεψιν, εὐρέθη δ' ἐκεῖ κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως καὶ ἠχμαλωτίσθη. Τοῦτο γίνεται οὕτω κατ' οἰκονομίαν τοῦ ποιητοῦ, διότι, ἐὰν ἔμενεν ἐν Χρύσει, δὲν θὰ ἠχμαλωτίζετο, ἢ, ἐὰν ἠχμαλωτίζετο, κυριευομένης καὶ ταύτης τῆς πόλεως, ἀφαραπαζομένη ἀπὸ τῆς πατρικῆς ἀγκάλης, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἄλσους τοῦ θεοῦ, ὅπου κατῴκει ὁ πατὴρ, τοῦτο θὰ ἦτο πολὺ ἀσεβέστερον ἢ ἡ ἀπόρριψις τῆς ἱεσσίας πρὸς ἀπολύτρωσιν αὐτῆς. Ὄθεν ἡ Χρῦσις δὲν εἶχε κυριευθῆ (προβλ.

37, ὅπου ὁ Ἀπόλλων παρίσταται ὡς προστατεύων τὴν πόλιν, ἐν ᾧ τὰς ἐκπορθουμένας πόλεις κατέλειπον οἱ πολιοῦχοι θεοί, 370, 431). — **371 χαλκοχίτων** ἰδ. Ζ 454. — **397 κελαινεφῆς** ὁ Ζεὺς, διότι ὁ οὐρανὸς καλύπτεται ὑπὸ κελαινῶν νεφῶν. — **400** Ἐπειδὴ οἱ πρωτοουργοὶ τῆς συνωμοσίας ἐκείνης (σύζυγος, ἀδελφὸς καὶ θυγάτηρ τοῦ Διὸς) εἶναι σήμερον σύμμαχοι τῶν Ἀχαιῶν, ἡ ὑπόμνησις τούτου εἰς τὸν Δία ὑπὸ τῆς Θέτιδος θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ καταστήσῃ αὐτὸν προσηνέστερον πρὸς τὴν Ἰεσίαν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς Τρῶας. Καὶ ὅμως ἡ Θέτις ἐν 503 δὲν χρησιμοποιεῖ τὸ ὄπλον τοῦτο. Ὁ ποιητὴς οὐδὲν λέγει περὶ τοῦ αἰτίου τῆς συνωμοσίας, ἐπειδὴ δὲ ταύτης μετέχει καὶ αὐτὴ ἡ προσφιλεῖς θυγάτηρ, ἦτο ἀνάγκη νὰ μετακληθῆ ἔξωθεν βοήθεια. — **Ποσειδάων** ἀδελφὸς τοῦ Διὸς, θεὸς τῶν ὕδατων, μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ Κρόνου λαχὼν ἐν τῇ διανομῇ τοῦ κόσμου τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὕδατα. — **404 Αἰγαίων** υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, γίγας, ἑκατόγχειρ, μὴ μετασχὼν τοῦ ἀγῶνος τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ (γιγαντομαχίας) κατὰ τοῦ Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο μὴ κρημισθεὶς εἰς τὸν Τάρταρον. Τὸ ὄνομα ὑπομνησκει τὸ Αἰγαῖον πέλαγος (*αἶγες* κύματα) καὶ τὰς Αἰγὰς τῆς Ἀχαιῆς, ὅπου ὁ Ποσειδῶν εἶχε τὸ ἀνάκτορον. — Τὸ ὄνομα *Αἰγαίων* ἦτο εἰλημμένον ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ λαοῦ, τὸ ὄνομα *Βριάρεως* ἐκ τῆς ἀρχαιοτέρας γλώσσης τῶν θεῶν, τῶν μουσῶν καὶ δὴ τῶν ποιητῶν τῶν ἐμπνεομένων ὑπ' ἐκείνων (ὅθεν ἡ γλῶσσα τῶν ποιητῶν εἶναι γλῶσσα τῆς μούσης, τοῦ θεοῦ): ἐπίσης ὁ Πάρις ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ἄλλα ὀνόματα τοιαῦτα θὰ εὐρωμεν. Πολλάκις καὶ ἐπίθετα κυρίων ὀνομάτων καὶ δὴ ἀπηρχαιωμένα ἐγένοντο κύρια ὀνόματα καὶ οὕτω προῆλθον νέοι ἥρωες καὶ θεοί, π. χ. ἐκ τοῦ φαέθων *Ἥλιος* ὁ υἱὸς Φαέθων, ἐκ τῆς *Ἀθηνᾶς νίκης* ἡ θεὰ Νίκη κλπ. — **409 κατὰ πρύμνας**, διότι αἱ νῆες ἀνείλκοντο ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἀκτὴν οὕτως ὥστε ἡ πρῶρα αὐτῶν νὰ εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὴν θάλασσαν, ἡ δὲ πρύμνα πρὸς τὴν γῆν. — **416 αἶσα κ. μοῖρα** εἶναι οἱ αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι φυσικοὶ νόμοι, ἡ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τάξις ἡ κρατοῦσα ἐν τῷ κόσμῳ καὶ αἰωνίως θριαμβεύουσα, καθ' ἣν πάντοτε ἐκ τοῦ ὁμοίου γεννᾶται τὸ ὅμοιον (ἐκ τοῦ δένδρον δένδρον, ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἀνθρώπος), ἐκ τοῦ πρέποντος τὸ πρέπον, ἐκ τῆς ζωῆς ὁ θάνατος. Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν: ὅθεν *μοῖρα* ἡ βούλησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν. Ἐάν ποτε ἡ τάξις αὕτη τοῦ κόσμου ἀπειλεῖται, ἐάν ἡ δύναμις τῆς μοίρας κλονίζεται καὶ πρόκειται νὰ γίνῃ τι ὑπὲρ μόρον, ἐναντίον τῆς θελή-

σεως τῆς μοίρας, τότε πρὸ τῆς ὑπερβασίας γίνεται ὑπόμνησις ἀποτροπῆς παρὰ τῶν θεῶν· καὶ ἐν ἀπειθείᾳ ἐπέρχεται ἡ θεία δικαιοσύνη, ἡ ἄγρουπνος φύλαξ τῆς ἠθικῆς τάξεως, οὕτω δὲ ἀποκαθίσταται καὶ πάλιν ἡ πρὸς στιγμὴν κλονισθεῖσα ἢ ἀπειληθεῖσα τοῦ κόσμου τάξις. Ὡς τῶν Μουσῶν οὕτως οὐδὲ τῶν Μοιρῶν ὁ ποιητὴς γινώσκει ἀριθμὸν ἢ ὀνόματα, λέγων συνήθως *μοῖρα* ἢ *αἴσα* γενικῶς. Οἱ ὕστερον ἐφαντάσθησαν τὰς Μοίρας τρεῖς, τὴν Κλωθὴν (κλώθουσαν τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου), τὴν Λάχεσιν (ὀρίζουσαν τί θὰ λάχῃ τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ βίῳ) καὶ τὴν Ἄτροπον (ἀποκόπτουσαν ἀδυσώπητον ὅπου ἤθελε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς).—**41 ἐν μεγάροισιν** ἰδὲ Z 242-250.—**423 ἐς Ὠκεανόν**. Εἶναι ὁ μέγιστος ποταμὸς ὁ περιβάλλων τὴν γῆν, ἐξ οὗ πηγάζουσι πᾶσαι αἱ θάλασσαί καὶ πάντες οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσαι αἱ κρῆναι καὶ τὰ βαθέφρατα (θεωρία μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐπιστημονικῶς βεβαιωμένη περὶ τῆς σχέσεως τοῦ Ὠκεανοῦ πρὸς τὰ ἐν τῇ γῇ ὕδατα, τὰ ὅποια πάντως ἐξ αὐτοῦ ἀντλοῦσι τὴν ὑπαρξίν των), ἐξ οὗ ἀνατέλλουσι τὴν πρωΐαν ἡ Ἥως καὶ ὁ ἥλιος καὶ εἰς ὃν κατέρχεται κατὰ τὴν δύσιν ὁ ἥλιος ἵνα λουσθῇ, ὡς καὶ οἱ ἀστέρες κατὰ τὴν δύσιν αὐτῶν.—**Αἰθιοπῆες** Ὡς τοιοῦτους νοοῦμεν σήμερον τοὺς ἔχοντας ἠλιοκαῆ, μελάγχρον (αἰθῶ καίω) τὴν ὄψιν, Νιγρίτας ἢ καὶ Ἀβησσυνούς. Καὶ ὅμως κατὰ τὸν Ὅμηρον ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Μέμων ἦτο υἱὸς τῆς Ἥοης (αὐγῆς, φωτὸς) καὶ ὁ κάλλιστος ἐξ ὅσων εἶχεν ἰδεῖ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀνθρώπων. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἡ κυρία σημασία τῆς λέξεως, δηλοῦσης τὸν κάτοικον τῆς διακεκαυμένης ζώνης, ἔχει ἐπισκοτισθῆ παρὰ τῷ ποιητῇ. Κατοικοῦσι κατὰ τὸν πενητὴν τὰς ἀνατολ. καὶ δυτικὰ ἑσχατίας τῆς γῆς (ὥστε ὁ ἥλιος οὐδέποτε καταλείπει αὐτοῦ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ὄνομα) καί, ἐπειδὴ εἶναι εὐσεβέστατοι καὶ δικαιοτάτοι, οἱ θεοὶ συχνάκις ταξειδεύουσι πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτῶν ἵνα μετᾶσχῶσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐωχιῶν αὐτῶν.—**424** Πρὸ φανῆς ἀντίφασις πρὸς τοὺς ζ. 44, 195, 222, ὅπου ὁ Ἀπόλλων, Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηναῖα παρίστανται ὡς ἐν Ὀλύμπῳ ὄντες· ὁ ἀγαθὸς Ὅμηρος ἐνίοτε κοιμᾶται!—**425 δωδεκάτη** ὑπολογιζομένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ Θέτις ὀμιλεῖ.

430-92. 430-41 στέλλομαι συμμαζεύω, *ε. πελάζω* πλάσιάζω, τοποθετῶ, *ιστοδόκη* ξύλον κάθετον πρὸς τὴν πρύμναν, φέρει ἐν τῇ κορυφῇ δύο ἄγκιστρα ἑκατέρωθεν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἐπ' αὐτὴν κατατιθεμένου ἱστοῦ, *ὑφίημι* καταβιβάζω, *πρότονοι* ἄ. δύο καλῶδὲ ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ἱστοῦ δεδεμένα, ἐν ᾧ τὰ ἄλλα δύο ἄκρα αὐτῶν

ατεροχόμενα ἐδέοντο ἐκατέρωθεν τῆς πρόρας πρὸς στερέωσιν τοῦ
στοῦ, **ἐπίτονοι** τὰ ὀπισθεν πρὸς τὴν πρύμναν δενόμενα, **καρπα-**
ίμως 359, **προερέσσω** διὰ κωπῶν ὠθῶ ἔμπρὸς εἰς τὸν ὄρμον,
ρετυμόν (ἐρέσσω, remus, **τριακόντι-ορ-ος**, **τρι-ήρ ης**) κώπη, **εὐναί**
μεγάλοι ἀγκυρόλιθοι, προσδεδεμένοι εἰς καλῶδια καὶ ῥιπτόμενοι
ἀπὸ τῆς πρόρας εἰς τὴν θάλασσαν ὡς ἄγκυραι, **κατὰ ἔδθησαν** διότι
τὰ καλῶδια ἐρρίπτοντο ἀπὸ τοῦ πλοίου κάτω, **πρυμνήσια** σχοινία,
ὅν τὸ πλοῖον προσδένεται ἀπὸ τῆς πρύμνης εἰς τὴν ξηράν, πρὸς
ἐνίσχυσιν τῶν ἀγκυρῶν, ***ῥηγμῖς-ἵνος** (**ῥήγνυμαι**) (ὁ τόπος, ὅπου
θραύονται τὰ κύματα) ἀκτὴ, **ἐκ βῆσαν** μετρ., **πολύμητις** 311.—
442-5 **πρὸ ἔπεμψε** με ἐστειλεν ἐδῶ **πέρα**, **ῥέξω** 147, **ἐφήμη** 51.
κῆδος (κῆδω (caedo) λυπῶ) θλίψις, πικρία.—**446-56** **ἔστη-**
σαν παρέταξαν, **ἐξείης** (ἐξῆς, **ἔχεσθαι**) κατὰ σειράν, **ἐύδμητος** (ἐν-
δέμω κτίζω), **χερνίπτομαι** (**χέρονιψ** θ. (**χεῖρας-νίζω**) ὕδωρ πρὸς νίψι-
μον τῶν χειρῶν) νίπτω τὰς χεῖρας, **ἀνέλονται** ἀνέλαβον εἰς χεῖρας
(ἀπὸ τοῦ ἐδάφους), ***οὐλοχύτης-ται** (πρὸβλ. παρ' ἡμῖν **νεροχύτης**)
(οὐλαί, ἀλέω ἀλέθω, ἀλφαί, ὄλφαί, οὐλαί κριθαὶ χονδροαλεσμένα
χέω ἢ **κατάλ.** της ὄρυ.) κάνιστρα περιέχοντα χονδροαλεσμένην κρι-
θήν, ἐξ ἧς οἱ μετέχοντες τῆς θυσίας λαμβάνοντες δράγμα ἐπέπασ-
σον τὴν κεφαλὴν τοῦ θύματος μετὰ τὴν εὐχὴν μεταξὺ τῶν κεράτων,
τοῖσι ἐν μέσῳ αὐτῶν, **μεγάλα** μεγαλοφώνως (οἱ λοιποὶ καθ' ἑαυτοὺς),
451 2=37-8, **ἤμην-ἠδὲ** καὶ-καί, ὡς-οὕτω, **δὴ ποτε** ἤδη ποτέ,
πάρως πρότερον, **τίμησας** ἀσύνδ. διασαφ., **ἵπτομαι** πιέζω ἰσχυρῶς,
θλίβω, **μέγα ἴ.** βαρὺ πλῆγμα κατέφερες, **ἔτι** ἄλλην μίαν φορὰν,
ἐπικρήνηνον ἐ. 41, **ἤδη νῦν** τώρα πλέον.—**457-63** **προβάλλομαι**
ἐπιπάσσω, **αὐέρυσαν** **ἄφφέρυσαν** (**ἀν(α)φέρυσαν**, πρὸβλ. **κάτ-πεσον**
κάτπεσον κἀ.) (ἔσυραν) ἔστρεψαν (τὰς κεφαλὰς τῶν θυμάτων) πρὸς
τὰ ἄνω, **δέρω** ἐκδέρω, **μ. ἐξέταμον** ἀπέσπασαν ἐκ τῶν μηρῶν τὰ
πρὸς θυσίαν (καῦσιν) ὠρισμένα μέρη (**μηρία** ὅσα τῶν μηρῶν μετ'
ὀλίγου κρέατος), **κνῖση** (κνῖσα) λίπος, ἐλίπουν, **δίπτυχος**, αἰτ.
μετπλ. δίπτυχα, ὁ ἔχων δύο πτυχάς, **κν. ποιήσαντες δ.** διπλώσαν-
τες δύο φορὰς (δύο γύρους) τὴν κνῖσαν, **ὠμοθειέω** ἐπὶ τῶν μηρίων,
τὰ ὅποια εἶχον καλυφθῆ διὰ διπλοῦ γύρου λίπους, ἐπιθέτω ὠμά
τεμάχια κρέατος, ἐκ πάντων τῶν μελῶν τοῦ ἱερείου προερχόμενα,
ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι οἱ θεοὶ θὰ καρπωθῶσιν ὅλον τὸ ἱερεῖον (ἢ ὡς
ἀπιρχὰς τῆς εὐωχίας), **λείβω** σπένδω, **λοιβή**, **αἶθουψ** (αἶθω καίω-
θψ) ὁ ἔχων αἶθουσαν, πυρῶδη τὴν ὄψιν, σπινθηροβολῶν, **πεμπώβο-**
λον (πέμπε πέντε, **πέμπ-τος**, **πεμπ-άς**) περόνιον μέγα ἔχον πέντε

ὀδόντας.—464-74 *μηρα* μηρία, *πατέομαι* (pasco τρέφω, pastor, πατήρ) τρώγω, *σπλάγχνα* καρδίαν, ἥπαρ, σπλήνα, νεφρούς (ὡς πρόγευμα), *μιστύλλω* κόπτω εἰς μικρὰ τεμάχια, *ἄρα* κατόπιν, *πεῖρω* 246, *ἀμφ' ὀβελοῖσιν* ὥστε τὰ τεμάχια νὰ περιβάλλωσιν αὐτούς. *ὀπτάω* ψήνω (ὀπτός), *περιφραδέως* (-δής, περιφράζομαι (σκέπτομαι)) πολὺ ἐπιμελῶς, τεχνικῶς, *ἐρύσαντο* ἀπέσυραν τοὺς ὀβελοὺς ἀπὸ τῆς πυρᾶς, *τετύκοντο* ἄορ. ἀναδιπλ. τοῦ *τεύχω* 4, *δαίνυμαι* εὐωχοῦμαι (δαιτυμών), *δεύομαι* δέομαι, *δαιτὸς εἰσης*: καὶ ἡ ὄρεξις δὲν ἐστερεῖτο φαγητοῦ ἀναλόγου πρὸς αὐτήν, ἀφθόνου, *ἐξ ἐντο* *ἐξίεμαι* ἀποβάλλω, *ἔρος-φ-ον κ.* ἔρωσ πόθος, ὄρεξις, *πόσις* θ. ποτόν, *ἐδητύς* θ. (ἐσθίω) φαγητόν. *κοῦροι* νέοι ἐλεύθεροι εὐγενεῖς, *ἐπιστέφομαι* πληρῶ μέχρι τῆς στεφάνης, τῶν χειλέων, *κορητῆρ* (κεράννυμι) εὐρύχωρον ἀγγεῖον μετὰ πλατέος λαιμοῦ, ἐν ᾧ ἀνεμίγνυον τὸν οἶνον μετὰ τοῦ ὕδατος, *νωμάω* (νέμω) διανέμω, *δέπασ-σος* οὐ. ποτήριον, *ἐπαρξάμενοι δ.* ἀπ' οὗ κατ' ἀρχὰς ἔχουνον ὀλίγον εἰς τὰ ποτήρια πρὸς σπονδὴν (καὶ εἶτα ἐπλήρουν τὸ ποτήριον ἐκάστου πρὸς πόσιν), *ιλάσκοντο* προσπάθειαν, *πανημέριοι* καθ' ὅλην τὴν (λοιπὴν) ἡμέραν, *μολπή* (μέλω-ομαι ἄδω μετὰ χοροῦ) χοροτρογάουδον, *παιήων* (-ών, δωρ. παιάν) εὐχαριστήριος ὕμνος πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἐπὶ τῇ ἀποτροπῇ τοῦ λοιμοῦ (*Παιήων* ὁ ἰατροὺς τῶν θεῶν), *καλὸν* ἐπίρ. ὄραϊα, *μέλω* ἐξυμνῶ (πῶς; 472).—475-87 *ἦμος* ὅτε, *κνέφας* οὐ. (γνόφος, δνόφος) σκότος, *παρὰ πρυνήσια* 436 ἐν τῇ ἀκτῇ, *ἠριγένεια* θ. ἐπιθ. (ἀήρ θ. ἀέρος, ἠέρι, ὀμίχλη, γίγνομαι) ὀμιχλογενῆς, πρωιογενῆς, *μετὰ πρὸς, οὔρος* ἄ. (ἄ-ημι πνέω, αὔρα) ἄνεμος (οὔριος), *ἴκμενος* (ἰκνέομαι, : ἐρχόμενος ἀκολουθῶν, secundus) οὔριος, *ἐμπρήθω* φυσῶ, πνέω μέσα, *πορφύρεος* (πορφύρω εἶμαι τεταραγμένος) παφλάζων, *λάχω* (ἦχ ος, φαχ-, φι-φάχ-ω) βοῦζω, *ἀμφι* ἀμφοτέρωθεν, *στείρη* ἡ τρόπις, ἡ δοκὸς ἡ διήκουσα δι' ὅλου τοῦ πυθμένους τοῦ πλοίου, τοπ., ἐκ τούτου *νηὸς λούσης* σχεδὸν ἀπολύτως: ἐν ᾧ τὸ πλοῖον ἔτρεχε, *κατὰ κύμα* κατὰ τὴν φορὰν τοῦ κύματος, *διαπρήσσω* διανύω, *κέλευθος* 312, *κατὰ στρατὸν* ἀντικρὺ τοῦ στρατοπέδου, *ἐρυσαν* ἐπάνω εἰς τὴν ξηρὰν διὰ σχοινίων, *ψάμαθος* θ. ἄμμος (τῆς θαλάσσης), *τανύω* (τείνω) ἀπλώνω, τοποθετῶ κατὰ μήκος, *ἔρματα* ἐρείσματα, ὑποστηρίγματα (ξύλινα ἢ λίθινα) τοποθετούμενα ἑκατέρωθεν τοῦ καθημένου πλοίου, *σιδναμαι* σκεδάννυμαι.—488 92 *πωλέσκομαι* (θαμ. τοῦ πωλέεσθαι, θαμ. τοῦ πέλεσθαι) ἔρχομαι συχνά, φοιτῶ, *κυδιάνειρα* (κῦδος-ἀνήρ) ἡ δοξάζουσα τοὺς ἄνδρας, *φθινύθω*

(φθίνω) φθείρω, κατατήκω, αὔθει αὐτόθι, ποῦ; αὐτή (αὖω φωνάζω) ὁ θόρουβος τῆς μάχης, μάχη.

444 ἐπὶ βωμὸν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ἄλλους τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπου κατῴκει ὁ ἱερεὺς· ἄλλως ἢ ἀπόδοσις τῆς θυγατρὸς τοῦ ἱερέως φαίνεται ὡς ὑπηρεσία παρεχομένη εἰς αὐτὸν τὸν θεόν.—βωμὸς τόπος, ἐφ' οὗ γίνεται θυσία πρὸς τιμὴν θεοῦ τινος. Ἐκ τῆς συνηθείας νὰ προσφέρονται αἱ θυσίαι ὑπὸ τῆς οἰκογενείας πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐσχηματίσθη διὰ τοῦ χρόνου ὕψωμα τέφρας, ὁ βωμὸς, τὸ κέντρον τῆς λατρείας, τοιοῦτος δ' ἐκ τέφρας ἀρχαῖος βωμὸς ἐσφώζετο ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔχων περιφέρειαν 125 ποδῶν καὶ ὕψος 35. Ὑστερον οἱ βωμοὶ κατεσκευάζοντο ἐκ χορτοπλίνθων ἢ πλίνθων ἀτέχνως σωρευομένων. Βραδύτερον ἐκτίζοντο (ἐύδητος 448) ἢ ἀπετελοῦντο ἐκ μεγάλων λελαξευμένων λίθων, παικίλων σχημάτων καὶ μεγεθῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐκ φυσικοῦ βράχου. Τὰ θύματα ἐσφάζοντο ἐπ' αὐτοῦ, τὸ αἷμα ἐχύνετο κάτω περιλοῦθον αὐτόν, ἀνήπτετο πυρὰ ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐκαίετο τὸ θῦμα. Ἴνα ὁ θύων ἱερεὺς εἶναι περίοπτος ὑπὸ τοῦ πλήθους, ὑπῆρχεν ὑψηλὸν βάθρον πρὸ τοῦ βωμοῦ, ἢ πρόθυσις, ἐφ' ἧς ἐπάτει κατὰ τὴν θυσίαν.—449... θυσία προσφορὰ τοῖς θεοῖς ὕλης εὐαρέστου αὐτοῖς εἴτε πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εὐνοίας αὐτῶν εἴτε πρὸς ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης εἴτε πρὸς ἀποτροπὴν κακῶν προθέσεων (τῶν χθονίων θεοτήτων) εἴτε πρὸς ἀγνισμόν ἀμαρτήματος· εἴτε χάριν ὄρκου εἴτε πρὸς διερευνησιν τοῦ μέλλοντος (ἱεροσκοπία, ἣτις ἀδήλον ἂν εἶναι ἐν χρήσει πρὸ Ὀμήρου). Τὰ προσφερόμενα ἦσαν ἢ ἀναίμακτοι προσφοραὶ, σπονδαὶ ἢ λοιβαὶ πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν, χοαὶ (σπονδαὶ) πρὸς τιμὴν τῶν νεκρῶν, κἄ., ἢ αἱματηραὶ διὰ τῆς σφαγῆς ζώων, διὰ τὰς ὁποίας ἀπαραίτητος ἦτο ὁ βωμὸς. Πρὸ τῆς θυσίας τὸ θῦμα κοσμεῖται διὰ ταινιῶν καὶ στεφάνων, τῶν βῶων δ' ἐνίοτε ἐπιχρυσοῦνται τὰ κέρατα· ἐπίσης κοσμοῦνται οἱ θύοντες περιβαλλόμενοι καθαρὰ ἐνδύματα καὶ στεφανούμενοι τὴν κεφαλὴν (ἐν τοῖς ὄμηρ. χρόνοις ἐλλείπει ὁ στέφανος)· εἶτα προσεφέρετο νιπήρ καὶ χέρνιπ, περιφερόμενα πρὸ τῆς θυσίας περὶ τὸν βωμὸν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ (χερσίπτεσθαι)· μεθ' ὃ ἐλαμβάνετο ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ πυρὸς δαλὸς καὶ ἐβυθίζετο εἰς ὕδωρ καθαγιαζόμενον οὕτω· διὰ τοῦ ὕδατος τούτου οἱ παρόντες ἔρραινον ἑαυτούς, τὸν βωμὸν καὶ τὸ θῦμα· εἶτα περιεφέροντο ἐντὸς καλαθίου αἱ οὐλαί, ἐξ ὧν εἰς ἕκαστος τῶν περιστοιχιζόντων τὸν βωμὸν μικρὸν τι μέρος ἐπέπασσεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἥδη πρὸς τὸν βωμὸν καὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀχθέντος θύματος (οὐλο-

χύτας ἀναιρείσθαι). Ἦδη ἐκόπτοντο ὀλίγαι τρίχες ἀπὸ τοῦ μετώπου τοῦ θύματος καὶ ἐρρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ τοῦ βωμοῦ· διὰ τούτου τὸ θῦμα καθωσιούτο εἰς τὸν θάνατον καὶ ἤρχιζεν ἡ κυρία πράξις τῆς θυσίας (κατόρχεσθαι ἀρχίζειν τὴν ἱερὰν πράξιν)· τότε πρὸ τῆς θυσίας προστάσσεται *εὐφημία* (*εὐφημεῖτε*) χοῦσις λέξεων εὐδιώνων καὶ ἀποφυγὴ πάσης δυσσιωνίστου λέξεως, εἶτα θρησκευτικὴ σιγὴ διὰ τὸν φόβον μήπως ἐκφύγη ἀκουσίως δυσσιωνίστος λέξις· ἔφ' ὅσον δὲ ὁ ἱερεὺς ἐπεκαλεῖτο τὸ θεὸν (*κατευχή, εὐχεσθαι* 451-6) νὰ δεχθῆ ἴλεως τὸ θῦμα, πρβλ. τὴν εὐχὴν τοῦ ἡμετέρου ἱερέως «*ὑπὲρ ὑγείας καὶ σωτηρίας...*» (τῆς τελοῦσης τὴν λειτουργίαν οἰκογενείας), ἢ χει μουςικὴ αὐλοῦ (μεθομῆρειον, ἐν ᾧ ἔφ' Ὀμήρου αἱ παριστάμεναι γυναῖκες ῥηγγύουσιν *ὄλολυγὴν* θρηνώδη κραυγὴν, νενομισμένην μελωδίαν)· εἶτα ἐσφάζετο τὸ θῦμα ὑπὸ τοῦ ἱερέως διὰ τῆς κοπίδος, Πίν. Ε'. 2 (τὸ πρῶτον)· ἐὰν ὅμως τὸ θῦμα ἦτο βοῦς, καθίστατο πρῶτον ἀναισθητός διὰ πληγμάτων πελέκεως ἢ ῥοπάλου κατὰ τῆς κεφαλῆς ἢ ἐκόπτοντο τὰ νῶτα ἢ ὁ λαιμὸς διὰ πελέκεως· πάντως ὅμως ἡ κοπίς (μάχαιρα τοῦ ἱερέως) ἦτο ἀπαραίτητος, ἵνα ἀνοιχθῆ ὁ λαιμὸς καὶ χυθῆ τὸ αἷμα. Ἡ κεφαλὴ τοῦ θύματος κατὰ τὴν σφαγὴν ἀνестρέφετο, ἐὰν ἡ θυσία πρὸς τοὺς οὐρανίους, ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι ἔβλεπε τὸν οὐρανόν (*ἀερεύειν*), ἐὰν δὲ πρὸς τοὺς χθονίους, ἡ κεφαλὴ ἔβλεπε πρὸς τὰ κάτω, τὸ δὲ αἷμα ἐχύνετο εἰς τὸν βόθρον (ὄρυγμα ἐν τῇ γῆ) χρησιμεύοντα ἀντὶ βωμοῦ. Ἐὰν τὸ θῦμα ἐσφάζετο ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, τὸ αἷμα περιέλουεν αὐτόν, ἂν ὅμως τοῦτο ἀδύνατον διὰ τὸ μέγεθος τοῦ θύματος, τότε ἐλαμβάνετο τὸ αἷμα ἐν φιάλῃ (*σφαγείῳ*) καὶ ἐχύνετο εἶτα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ· οὕτως ἐπιστεύετο ὅτι προσεφέρετο τοῖς θεοῖς αὐτὴ ἡ ζωὴ τοῦ θύματος. Μετὰ ταῦτα ἐξεδέρετο τὸ θῦμα, ἐξήγοντο τὰ σπλάγγνα, ἀπεκόπτοντο τὰ *μηρία* (τὰ *μηριαῖα* ὀστᾶ μετ' ὀλίγου κρέατος), περιετυλίσσοντο διὰ διπλῆς σειρᾶς λίπους (τοῦ ἐπίπλου) (*κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες*), διμελίζετο κατὰ μεγάλα τεμάχια τὸ λοιπὸν θῦμα, ἐξ ἐκάστου αὐτῶν ἀπεκόπτετο μικρὸν τεμάχιον, τὰ τεμάχια ταῦτα, ἐτίθεντο ἐπὶ τῶν *μηρίων* (*ὀμοθετεῖν*) καὶ ἐκαίοντο μετ' αὐτῶν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ὡς μερὶς τῶν θεῶν (*ἀπαρχαί, ἀπάργματα*), ἐν ᾧ ὁ ἱερεὺς ἐκχύνει ἐπ' αὐτῶν σπονδάς οἴνου καὶ ὕμνοι ἄδονται. Συγχρόνως τὰ εὐγενέστερα τῶν σπλάγγνων ἐρρίπτοντο ἐπὶ τῆς πυρᾶς (ἢ χολὴ καὶ ἄλλα ἀνάξια λόγου, μὴ τρωγόμενα, ἐκαίοντο ἐπὶ τῆς πυρᾶς) ὡς ταχέως ψηνόμενα καὶ ἐχρησίμευον ὡς προοίμιον τῆς μετέπειτα εὐωχίας (τοιούτων τι γίνεται καὶ Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

μερον ἐν Τριπόλει κατὰ τὴν ὄπτησιν τοῦ Πασχαλινοῦ ἄμνοῦ).
 λοιπὰ τεμάχια ἐψήνοντο καὶ ἐτρώγοντο ἐπὶ τόπου ἢ οἴκοι ὑπὸ
 ντων τῶν παρισταμένων, ἐν οἷς καὶ οἱ κεκλημένοι ὑπὸ τοῦ θύον-
 ς, τῆς εὐωχίας ἀρχομένης καὶ τελευτώσης διὰ σπονδῶν. Τῆς εὐω-
 ς ἀρτύματα ἦσαν χοροὶ καὶ ἄσματα (μολπή) καὶ ἐκράτει κατ'
 τὴν ἄκρα εὐθυμία.—Ἐν ταῖς θυσίαις πρὸς τοὺς χθονίους, ἐν ταῖς
 αστηρίοις καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν ὄρκων ἢ συνθηκῶν τὸ θῦμα
 αἶετο ὅλον (ὄλοκαυτοῦν, ὄλοκαύτωμα) ἢ κατωρύττετο εἰς τὴν γῆν
 ἔρριπτετο εἰς τὴν θάλασσαν, διότι ἐκεῖνα μὲν εἶχον ἀπομυζήσει
 ἀ τοῦ αἵματος αὐτῶν τὸ διαπραχθὲν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀμάρτημα
 αἶ. ἦσαν βεβαρημένα δι' ἐνοχῆς, ταῦτα δὲ ὦ; βεβαρημένα διὰ τῆς
 ατάρας τῆς παραβάσεως τῶν ὄρκων ἢ συνθηκῶν.—Κατὰ τὴν ποιό-
 ητα τὰ θύματα ἔπρεπε νὰ εἶναι τέλεια, ἀκμαῖα, οὔτε ἀσθενῆ οὔτε
 αττωματικά. Κατὰ τὸ χρῶμα τὰ μὲν τῶν χθονίων ἔπρεπε νὰ εἶναι
 ἔλανα, μόνον τῶν οὐρανίων λευκά. Ἄλλ' ἐν εὐωχίαις ἐθύοντο καὶ
 ἔλανα, μόνον εἰς τὸν ἥλιον θυομένων ἀπαραβάτως λευκῶν. Κατὰ
 τὸ φύλον τοῖς θεοῖς ἐθύοντο ἄρρενα, ταῖς δὲ θεαῖς θήλεα· ἀλλ' ὁ
 κινῶν ἔχει πολλὰς ἐξαιρέσεις· θεοὶ τινες ἀξιουῖσιν ὠρισμένου φύλου
 ἄμα καὶ ὠρισμένα ζῶα ββ, ἄλλοι οὐχί. Περὶ τῆς ἡλικίας τῶν θυ-
 μάτων ἰδὲ ββ. Θυσία (ἐπινίκιος) ἐν Πίν. Ζ'. 1, σπένδουσα ἢ Νίκη,
 οἱ δύο νέοι κρατοῦσιν ὄβελοὺς ψητοῦ.—**463 πεμπόβολα** περόνια
 αλακᾶ ἔχοντα ἔμπροσθεν ὃ ὄβελοὺς (ὀδόντας), ὄπισθεν δὲ ἀπολή-
 γοντα εἰς σωλῆνα (αὐλόν), εἰς ὃν εἰσήρχετο ὁ στελεός. Τοιαῦτα
 ἔχουσιν εὐρεθῆ ἱκανὰ μέχρι σήμερον μετὰ 3—7 ὀδόντων, μήκους
 ποικίλλοντος ἀπὸ 0,52—0,35 μ. Διὰ τῆς κραάγρας ταύτης ἠδύναντο
 νὰ κρατῶσι τὸ ψητὸν ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τοῦ βωμοῦ ἢ ὑπὲρ αὐτήν, νὰ
 ἀφαιρῶσιν αὐτό, νὰ ἐξάγωσι τὸ βραστὸν κρέας ἐκ τοῦ λεβητίου,
 νὰ προλαμβάνωσι τὴν πτῶσιν καὶ τὴν κατολίσθησιν ἀπὸ τοῦ βω-
 μοῦ τῶν ψηνομένων τεμαχίων κρέατος, σπλάγγων, Πίν. Ζ'. 2.
 Ἐν Μυκῆναις εὐρέθη τριώβολον ΑΑΜ ἐν Μυκ. Αἰθ. 31 515.—
 νέοι ἄδηλον ἔαν ἐνταῦθα εἶναι ἐταῖροι τοῦ Ὀδυσσεῶς ἢ διάκονοι
 τοῦ Χρύσου ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἱερατικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.—
470 κοῦροι εὐγενεῖς νέοι προσκεκολλημένοι εἰς τὴν ὑψηρεσίαν
 ἡγεμόνων, ὑπηρετοῦντες ἐν ταῖς θυσίαις, εὐωχίαις κ. ἄ., **θεράπον-**
τες, περὶ ὧν ἰδ. 321.—**κρητήρ.** Οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ὑπῆρξαν
 ἀκρατοπόται, ἀλλ' ἐν τίνι ἀναλογίᾳ οἴνου καὶ ὕδατος ἐγίνετο ἡ
 κρᾶσις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἄδηλον· ὁ νεώτερος τοῦ Ὀμ.
 Ἡσίοδος συνιστᾷ διὰ τὰ κυνικὰ καύματα τὴν ἀναλογίαν $\frac{3}{4}$ ὕδ. καὶ

1/4 οίνου. Τὸ ὕδωρ πίνουσι μόνον τὰ ζῶα, οὐδέποτε δ' ὄμι-
 ῆρες ὡς αὐτοτελὲς ποτόν, ἀλλὰ πάντοτε προσθέτοντες εἰς αὐ-
 ποσόν τι οἶνον. Κρατὴρ εἶναι τὸ ἀγγεῖον τῶν πολεμιστῶν ἐκ Μ-
 κηῶν, ἐν Πίν. Α'. 3 (ἐν τῇ εἰκ. ἔχει σμικρυνθῆ) ἀπὸ τοῦ κρα-
 ρος ἦντλον τὸν οἶνον δι' οἰνοχόης, *πρόχου* (καννατιοῦ), δι-
 ἔχουν εἰς τὰ ποτήρια· πρόχουν ἐν Πίν. Α'. 2.—**474 ἀκούων**
 Αἰθιοπῶν.—**477 Ἡὼς** ἀδελφὴ τοῦ Ἡλίου, προσωποποιία τῆς
 πρωίας. Ἀναδύεται ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ ἐπὶ τεθρίππου ἄροματος
 πτερωτῆ φερομένη διὰ τοῦ αἰθέρος ἐν θαυμασίᾳ λευκῇ περιβο-
 καὶ διὰ κεκλιμένης ὑδρίας προχέουσα τὴν πρωινήν δρόσον ἐπὶ τῇ
 γῆν. Ταύτης προηγείται ὁ πτερωτὸς παῖς Φωσφῆρος (τὸ ἄστρο
 τῆς αὐγῆς) κρατῶν δᾶδα ἀνημμένην. Ἐπειδὴ χρόνον τινὰ βραχ-
 πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου προβάλλουσιν ἐν τῷ ὀρίζοντι δέσμα-
 ἡλιακῶν ἀκτίνων ὡς ῥόδινοι δάκτυλοι τῆς Ἡοῦς, ἢ θεὰ καλεῖται
ῥοδοδάκτυλος, ὅταν δὲ ἔκτασις ὅλη τοῦ ὀρίζοντος προβάλλῃ πρὸ
 τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ὡς κροκόχρους, τότε ἡ θεὰ λέγεται *κροκό-*
πεπλος—**479 Ταμίας** τῶν ἀνέμων εἶναι ὁ Αἴολος· πᾶς ὅμοιος
 θεὸς ἠδύνατο νὰ στέλλῃ *ἔκμενον οὖρον*.

493-533. 493-502 ἐκ τοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἔκ-
 τε, *πάντες ἅμα ἅπαντες, ἦρχε* προηγίτο, *λήθομαι* ἐπιλανθάνομαι
ἐφευγῆ (ἐφίεμαι παραγγέλλω) παραγγελία, *ἀνεδύσειο* μεικτ. ἄορ. 42
 ἀνέδου, *κῦμα* εἰς τὰ κύματα, *ἠερίη* (ἠερίγενεια 477) κατὰ τὴν πρωίαν
 ἢ: περιβεβλημένη διὰ νεφελῶν, ομίχλης, *εὐρύοπα* ὄν. αἰτ. (εὐρὸν ὄπ-
 ὄμμα) πανόπτῃς, προβλ. *μητίετα* 175, *ἄτερ* χωριστά, μακράν, *ἄκρο-*
ὑψηλός, *πολυδεירὰς* (δειρὰς θ. ῥάχισ ὀρέων, *δειρῆ* (δέρη) λαϊμός
 προβλ. *περιδέριον*, προβλ. *λόφος* τράχηλος, collum-collis) πολυκόριν-
 φος, *καὶ ῥα* καὶ εὐθύς, *πάροιθε* 360, *σκαίδς* (scaevus) ἀριστερός
ἀνθερεῶν ἄ. πώγων, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς κάτω σιαγόνας (πη-
 γοῦνι), *ὑπ' ἀνθερεῶνος* κάτω ἀπὸ τόν.—**503-10 ὠκύμορος** 417
σύ περ σὺ τοῦλάχιστον, *τόφρα* ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, *ἐπιτιθημι*
 παρέχω, δίδω ἀκόμη, *ὄφρα* ἕως ὅτου, *ὀφέλλω* αὐξάνω, πολλαπλα-
 σιάζω τινὸς τὴν τιμὴν, σωρεύω ἐπ' αὐτοῦ τιμᾶς.—**511-6 νεφε-**
ληγερέτα (ν.-ἀγείρω) ὁ συσσωρεύων τὰς νεφέλας, νεφοσκεπῆς, προβλ.
μητίετα, *εὐρύοπα*, *ἦστο* ἦμαι, *ἀκέων* 34, *ἔχετο ἐμπεφυυῖα* ἐκρα-
 τεῖτο καρφωμένη ἐπάνω του μὲ τὰς δύο χεῖρας, *εἵρομαι* 62, *νη-*
μερτῆς (νῆ-ἀμαρτάνω) ἀληθῆς, *νημερτῆς* ἐπίθ. ἀληθινά, εἰλικρι-
 νῶς, *μὲν δὴ* ὄντως, πράγματι, *ἀπόφημι* λέγω ὅχι, *ἐπι* ἔπεστι, *δέος*
 ἀφορομὴ πρὸς φόβον, *ἀτιμοτάτη* εἰς τὸ ἔπακρον περιφρονημένη.—
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

517-27 *δχθέω* (ἄχθομαι) στενάζω, ἧ δὴ ναὶ ἀληθινά, *λοιγίος* (λοιγός) ὀλέθριος: θὰ ἔχωμεν σοβαρὰς καὶ τρομερὰς ἱστορίας, ὅτι (τε), *ἐφήσεις* θὰ μὲ βάλλῃς, *ἐχθοδοπέω* (ἐχθρός, ἐχθοδοπός) ἐχθρεύομαι, μαλώνω, *ἐρέθω* ἐρεθίζω, *ὄνειδειος* ὑβριστικός, πειρακτικός, *νεικέω* (νεικος ἕρις) ἐρεθίζω, ἐλιπλήττω, μαλώνω, *αὐτως* οὕτω, καὶ *αὐτως* καὶ ἄνευ ἀφορμῆς, καὶ *τε* καὶ δὴ, *ἀποστείχω* (στείχω βαδίζω, σίχος..., ἄορ. ἀπέσιχον) ἀποχωρῶ, ἀπέροχομαι, *νοέω* ἀντιλαμβάνομαι, *μελήσεται* μελήσει, ὄφρα ἵνα, *εἰ δ' ἄγε* 302, *κατανεύσομαι* ὑποκτ., *κατανεύω*, ὄφρα *πεποιθήης* ἵνα εἶσαι ἀκραδάντως πεπεισμένη, *τέκμωρ* οὐ. ὄν. αἰτ. τεκμήριον, διαβεβαίωσις, ἐγγύησις, *ἐμέθεν* ἐμοῦ, *μετ' ἀθανάτοισι* ἐν ταῖς σχέσεσι πρὸς τοὺς ἀθανάτους, ὅτι *κεν*:... πᾶσα συγκατάθεσις ἰδική μου εἶναι· εἰς τὸ οὐσ., πρὸς ὃ ἰσοδυναμεῖ ἢ ἀναφ. πρότ., ἀποδίδεται ὁ διορ. *ἐμόν*, *παλινάγρετος* (π.-ἀγρέω ἀγρεύω) ἐπιδεχόμενος ἀνάκλησιν, ἀνακαλούμενος, *οὐ π.* ἀμετάκλητος, *ἀτελεύητος* ἀνεκπλήρωτος.—528-35 ἧ καὶ 219, *ἐπὶ νεῦσε*, *κνάνεος* μαῦρος, *ἄρα* εὐθύς, ἀμέσως, *χαῖται* κόμη, *ἀμβρόσιος* καὶ *ἄμβροτος* 272 ἀθάνατος, θεῖος, *ἐπιρρώομαι* (ῥώομαι κινεῖμαι μεθ' ὄρμης) χύνομαι ἐπάνω κυματίζων, *κάρη* οὐ., *καρήατος κ.* κρατός, κεφαλή, *ἐλελίξω* περιδιπῶ, σείω, *ὡς βουλευσάντε* μετὰ τὸ διαβούλιον τοῦτο, *διατμήγω* (τέμνω), ἄορ. *διέτμαγον*, παθ. *διειμάγην*, γ' πλ. *διέτμαγεν*, διαχωρίζω, *ἄλτο* ἄορ. β' τοῦ ἄλλεσθαι πηδᾶν (salio, ἄλλα...), *ἴε* ἴηι, *ἔδος* (σεδ-, sed-eo, ἔζομαι), ἔδρα, θρόνος, *ἐναντίον* ἐνώπιον, *σφὸς* 3 σφέτερος, *ἔτλη* 228, *μείναι* νᾶναμείνη μένων ὡς ἦτο ἐπὶ τοῦ καθίσματός του, *ἀντίοι* ἔστιαν ἐτάχθησαν πρὸς ἀπάντησιν.

493 *ἐκ τοῦτο* ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οἱ θεοὶ ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Αἰθίοπας,—497 *οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε*. Μέχρι τῶν νεφῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐξικνεῖται ὁ ἀήρ, ἀπὸ δὲ τῆς ζώνης τῶν νεφῶν πρὸς τὰ ἄνω ἄρχεται ὁ οὐρανός, ὃν πληροῖ ὁ αἰθήρ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αἱ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου διασχίζουσαι τὰ νέφη εἰσχωροῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ θεοὶ λέγεται ὅτι οἰκοῦσιν ἄλλοτε μὲν τὸν Ὀλυμπόν, ἄλλοτε δὲ τὸν οὐρανόν, οὕτω δὲ Ὀλυμπος καὶ οὐρανός ταυτίζονται.—498 *εὐρύοπα*. Ἐπειδὴ ἥλιος καὶ ἀστέρες ἐπιστεύοντο ὑπὸ τῶν παλαιωτάτων ἀνθρώπων ὡς ὀφθαλμοὶ τοῦ Διὸς (οὐρανοῦ), ὁ Ζεὺς παρεστάθη ὡς μυριόφθαλμος καὶ ἐκλήθη *εὐρύοπα* καὶ *πανόπτης*.—503 *πάτερ*. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν προσφωνοῦσι τὸν Δία θεοὶ καὶ ἄνθρωποι, χαρακτηρίζει τὸ πατριαρχικὸν βασιλικὸν ἀξίωμα, περὶ

οὐ ἰδὲ Ζ 244-50.—εἴ ποτε δὴ ἰδ. 394. Δὲν λέγει πότε καὶ πῶς, ἀλλ' ὁ Ζεὺς καλῶς γινώσκει τί ἢ Θέτις ὑπομιμνήσκει.—516 **ἀτυμοιάτη**. Ὑπῆρξε θεὰ ἀτυχῆς ἀναγκασθεῖσα βίᾳ νὰ νυμφευθῆ ἠθνητὸν ἄνδρα, τὸν Πηλέα. Κατὰ παλαιὰν ποιητικὴν παράδοσιν ἡ Νηρηὶς ἠγαπήθη ὑπὸ τοῦ Διὸς· ἀλλ' οὗτος ἠναγκάσθη νὰ πόσχη αὐτῆς, διότι ἡ Θέμις (ἢ ὁ Προμηθεὺς) εἶχε μαντεύσει ὅτι υἱὸς γεννώμενος ἐκ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέτιδος θὰ ἦτο κρεῖττων τοῦ πατρὸς καὶ θὰ ἐλάμβανε τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου· ἐντεῦθεν ἐρμηνεύονται τὰ ἐν 358, 395, 427.—529 **ἀμβρόσια χαῖται**. Ὅπως οἱ Ἕλληνες ἦσαν κάρη κομόωντες, οὕτω παρέστησαν καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῶν.—532 **αἰγλήεντιος** διὰ τὰς μαρμαρυγὰς τῆς χιόνος καὶ διότι αἱ κορυφαὶ αὐτοῦ εἰσέρχονται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν αἰθέρα, ὅπου λάμπει ἡ οὐρανία αἴγλη.

536-67. 536-43 μιν προληπτ. εἰς τὸ ἠγνοίησεν, ἐν ᾧ λογικῶς ἀνήκει εἰς τὸ *συμφράσσαιτο* (οἶ): ἀλλ' ἢ Ἡ. ἐγνώριζε πολὺ καλὰ ὅτι, *ἰδοῦσα αἰτιολ.*, *συμφράζομαι* 73 *βουλάς* συσκέπτομαι, ἔχω συμβούλιον, *ἀργυρόπεζα* (ποδ-, πεδ- ja, πέζα πούς) λευκόπους (πρβλ. *τραπέζα* ἢ ἔχουσα 4 πόδας), *ἄλιος* (ἄλις θ.), *κέρτιμος-ιος* (κερ-, κείρω) *στόμα*, ὁ ἔχων κείρον στόμα) δηκτικός, *κερτιμοῖος* (ἐπέεσι), τίς δ' (ἢ) αὐτῶν πάλιν, *δολομήτης* 311 πανοῦργος, δόλιος, *δικάζω* ἀποφασίζω, *κρυπτάδιος* σκότιος, *έόντα* πρὸς τὸ ὑποκ. τοῦ ἀπρομ., *νόσφιν* 349, *έμεῦ ἄπο* μακρὰν ἐμοῦ (τῆς νομίμου συζύγου σου): ἐν ἀποκρύφοις διαβουλίαις νὰ λαμβάνης σκοτίους ἀποφάσεις, *οὐδέ πω* ἀντίθ. πρὸς τὸ *αἰεὶ τοι* οὐδέποτε δὲ μέχρι σήμερον, *τέτληκας* ἔχεις τὸ θάρρος, σθένος, *πρόφρων* μὲ ἀνοικτὴν καρδίαν, εὐκρινῶς, *εἰπεῖν μοι*, ἔπος σκέψις (πρβλ. *λόγος*, *λογικὴ*), *νοήσης* ἄνευ τοῦ κέν.—544-50 *μὴ δὴ μὴ δά*, *ἐπιέλπομαι* ἔχω ἐλπίδας, φαντάζομαι, *εἰδήσειν* μέλλ. τοῦ εἰδέναι, *μῦθος* ἔπος 543, *χαλεποὶ* ἔσσονται ἀντὶ ἀπροσώπ.: *χαλεπὸν τοι* ἔσσειται εἰδέναι, *ἐπιεικὲς* ὀρθόν, προσῆκον, *ὄν μὲν κ' (ἢ)...* ἀκουέμεν τινά, *ἔπειτα* τότε, *ἐθέλωμι* ἐθέλω, *ὄν δέ κ'...* οἰανδήποτε δ' ἀπόφασιν θέλω νὰ λάβω, *διείρομαι* διερωτῶ, ἐξετάζω, *μεταλλάω* ἐρευνῶ μετὰ περιεργείας, *ταῦτα* ἕκαστα αὐτὰ ἐν πρὸς ἓν, λεπτομερείας περὶ τούτων.—551-9 *βοῶπις* (ἢ ἔχουσα μορφὴν βοῦς) μεγάλους ὀφθαλμούς, μεγαλόφθαλμος, *αἰνὸς* 414, *ποιῶν κτηρ.*, *τὸν μῦθον* ἀντικμ.: *ποιός* ἐστὶν ὁ μῦθος, *ὄν* εἶπες τί εἶπες; *καὶ λίην πάρος γε* ναὶ πρὸ πολλοῦ οὔτε..., *εὐκηλος* (Ἔκ ὄν, ἔἜκ η-λος) ἡσυχος, μὲ ὄλην σου τὴν ἡσυχίαν, *ἄσσο* ἄττα, *ἐθέλησθα*, πρβλ. οἶσθα, ἦσθα..., *νῦν δέ* ἄλλὰ τώρα (ἔχω ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς)

σπουδαίαν ἀφορμὴν νὰ ἐρωτῶ, διότι), *αἰνῶς* ὑπερβολικά, *παράφρημι* παραπείθω, *ἠέριος* 497, *δίω* ὑποπτεύω, *ἐτήτυμος* (ἔτυμος (εἰμί) ἀναδιπλ.) ἀληθινός, πραγματικός, *ὡς* τίνι τρόπῳ, *ὀλέεις* μέλλ. τοῦ ὀλλύναι, *πολέας* πολλούς.—560-7 *δαιμόνιος* ἐκεῖνος, οὐ λόγῳ καὶ ἔργα δὲν φαίνονται φυσικά, ἀλλ' ἐρμηνεύονται ἐκ θείας ἐπεξεργείας, δαιμονισμένος, παράξενος, θεότρελλος, *λήθω* λανθάνω, *ἐμπης* ἀλλ' ὅμως: μ' ὅλα ταῦτα δὲν θὰ δυνηθῆς νὰ κατορθώσης τίποτε, *ἀπὸ θυμοῦ* μακράν, ἔξω τῆς καρδίας (*ἀποθύμιος* μισητός), *μᾶλλον* ὅσον περισσότερο ἐπιμένεις εἰς τὴν τακτικὴν σου αὐτὴν, τόσον περισσότερο, *καὶ ῥίγιον* 325, : ἢ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον προκαλεῖ τώρα τὴν στενοχωρίαν σου, *εἰ δ' οὕτω* εἰὰν δὲ πράγματι συμβαίνει αὐτό, τὸ ὅποιον φοβεῖσαι 555, *ἐμοὶ μέλλει...* οὕτω θὰ εἶναι, φαίνεται, ἀρεστὸν εἰς ἐμέ, αὐτὴ φαίνεται θὰ εἶναι ἢ θέλησις μου, *ἀκέουσα* 34, *χραιομέω* 28, *χραιομέω τινί τι* ἀποσοβῶ τι (κίνδυνον) ἀπὸ τινος, πρβλ. *ἀμύνω τινί τι*, *ἀλέξω*, *defendo*, *μῆ νυ.* 28 μήπως ἴσως (τότε) ἢ βοήθεια τῶν Ὀλυμπίων ἀποδειχθῆ ἄνωφελῆς, *ἰόντα με* ἐκ τοῦ *χραιομοσι* ὡς πραγματικὸν ἀντικμ.: ἀπεναντί μου πλησιάζοντος (πρὸς καταχειρισμόν), *ἐφίημι* ἐπιβάλλω, *ἄαπιος* (ἀ(ἐπιτ.)-ἄπιτομαι) ὁ λίαν, βαρέως ἀπτόμενος, βαρὺς (πιάνων καλὰ, ὥστε νὰ μὴ ξεκολλᾷ).

536 *θρόνος* κάθισμα ἔχον ἔρεισμα νώτων καὶ χειρῶν.—538 *ἀργυρόπεζα*. Καὶ τὰ σανδάλια ἀπετελοῦντο μόνον ἐκ ἐέλματος, ὥστε νὰ φαίνεται ὁ πούς, καὶ ὁ πέπλος ἢ τὸ φᾶρος, ἔνδυμα τῶν γυναικῶν, ἐμπρὸς καθικνεῖτο ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ φαίνεται ὁ ἄκρος πούς (πρβλ. τὰ ἐπίθετ. *εὐσφυρος*, *καλλίσφυρος*).—551 *βοῶπις* Ἰδ. *γλαυκῶπις* ἐν 206· βεβαίως ὁ ποιητὴς καλῶν οὕτω τὴν Ἥραν δὲν ἐφαντάσθη τὴν *λευκῶλενον* καὶ εὐθρονον σύζυγον τοῦ Διὸς ὡς βουκέφαλον, ἀλλ' ἢ ἐξελάμβανε τὸ ἐπίθετον ὡς ἀπλοῦν κοσμητικὸν ἢ ἐφαντάζετο αὐτὴν ὡς ἔχουσαν μεγάλους, μεγαλοπρεπεῖς ὀφθαλμούς.

368-611. 568-83 *γνάμπω* κάμπω, *ἐπιγνάμψασα*. δαμάσασα, πνίξασα τὸ πάθος τῆς καρδίας, *φίλος* ἐπειδὴ συνήθως τὰ ἰδικὰ μας πράγματα εἶναι ἀγαπητά, δύναται πολλάκις τὸ ἐπίθ. παρ' Ὅμ. νὰ μεταφράζεται ὡς κτητ. ἀντων.: τὴν καρδίαν της, *ὄχθέω* 517 δυσφορῶ, *κλυτοτέχνης* ἔξακουστός τεχνίτης, *ἐπὶ ἧρα* (οὐ. αἰτ. ἀγν. ἔτυμ.) *φέρων* χαριζόμενος, προξενῶν εὐχαρίστησιν, *λοίγιος* 518, *τάδε* ἐδῶ, *εἰ δὴ* εἰὰν δά, *σφῶ* ὄν. δυϊκ. β' προσ., *ἐριδαίνω* ἐρίζω, *ελαύνω* βάλλω ἐμπρός, παίρνω γραμμὴν, *κολφός* ἄ. θορυβώδης λογομαχία, *ἡδος* οὐ. (ἡδὺς) ἡδονή: καὶ δὲν θὰ εὐχαριστηθῶμεν τὸ

λαμπρὸν συμπόσιον, τὰ *χειρίονα* τὰ χείρονα, ἡ ἀναποδιά, ἡ κακομοιριά, τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ θνητῶν ὑπερισχύει, *παράφημι* συμβουλεύω, *αὐτὴ* μόνη, *αὔτε* πάλιν ὅπως καὶ πρότερον, *σὺν ταράξῃ* κάμη ἄνω κάτω, ἀναστατώσῃ, *ἀστεροπητῆς* (*ἀστεροπή* ἀστροπή) ἀστροπηβόλος, *στυφελίζω* ἐκτινάσσω, δίδω τίναγμα, *εἶ περ.* ἐλλείπει ἡ ἀπόδ., ἦν δύναται νὰ συμπληρώσῃ ὁ ἀκροατῆς ἀναλογιζόμενος μόνος τὰς συνεπείας μιᾶς τοιαύτης ὑποθέσεως τὴν ἀπόδ. θὰ ὑπεδήλωσεν ὁ λέγων διὰ χειρονομίας ἢ σχηματισμοῦ τοῦ προσώπου, αὐτὴν δ' αἰτιολογεῖ ὁ γὰρ 581· *φέροτατος* 186, 169, *καθάπτομαι* πιάνω, τὸ ἀπρμφ. ἀντὶ πρστκτ. νὰ παίρῃς μέ.—584-94 *ἀναῦσσω* (*ἀῦσσω* ἄνω πηδῶ, *διήττιοντες ἀστέρες*, *αἰγίς*, *αἴξ* αἴγες κύματα, *Αἰγαῖον* π.) ἀναπηδῶ, *ἀμφικύπελλον* δίωτον, *τέτλαθι* πρkm. κάμε ὑπομονήν, *ἀνάσχεο* ἐγκαρτέρει, *κηδομένη περ* 446 παρ' ὄλην σου τὴν λύτην, *φίλην περ* ἔ. τὴν ὁποῖαν πάρα πολὺ ἀγαπῶ, *ἐν ὀφθαλμοῖσι* πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, *θεινω* πλήττω, δέρονω, *ἀχνύμενός περ* 103 παρ' ὄλην μου τὴν θλιψίν, *ἀργαλέος* (ἄλγος) (ἐπίπικτος) βαρὺς, δεινός· ἢ σύντ. πρσωπ., *ἀντιφέρομαι* ἀντιτάσσομαι, ἐναντιοῦμαι, *μέμαα* κ. *μέμονα* (μένος) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, *ἀλέξω* ἤσω, ἡλαλκον, +δοτ. βοηθῶ, *βηλὸς* ἄ. (βα-βαίνω) κατώφλιον τοῦ Ὀλυμπ. δώματος), *θεσπέσιος* θεῖος, *τεταγῶν* ἄορ. ἀναδιπλ. ἀχρ. ὄ. (tango, tetigi) συλλαβῶν, *κάππεσον* *κάτ-πεσον*, κατέπεσον, *θυμὸς* ζωή: εἶχε φύγει ἡ ψυχὴ μου, ἡ ζωὴ μου, *κομίζομαι* σηκώνω ἐπιμελῶς, περιποιοῦμαι, *ἄφαρ πεσόντα* εὐθύς μόλις ἔπεσον.—595 600 *μειδάω* μειδιῶ, *παιδὸς* παρὰ τοῦ παιδός, ἐκ τοῦ ἐδέξατο, *νέκταρ* τὸ ποτὸν τῶν θεῶν, πρβλ. *οἰνοχοεῖν νέκταρ*, *ἐνδέξια* πρὸς τὰ δεξιὰ, *ἀφύσσω* 171, *ἐνώρωτο* ἄορ. β' τοῦ ἐνόρηναι, *ὠρόμηγ*, *ὠρετο ὠροτο* 10, ἐγείρομαι μεταξύ, *ποιπνύω* (μετ' ἀναδιπλ. ἐκ τοῦ πνέω-πνυ-) πνευστιῶ, ἀσθμαίνω.—601-11 *πρόπαν ἡμαρ* καθ' ὄλην (τὴν λοιπὴν) ἡμέραν, 602=468, *οὐ μὲν οὔτε* μὰ τὴν ἀλήθειαν, *φόρμιγξ-γγος* θ. μουσ. ὄργ. παραπλήσιον πρὸς τὴν κιθάραν, *ἔχε* ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας, ἔπαιξε, *ἀμειβόμεναι* (ἐναλλασσόμεναι) διαδεχόμεναι ἢ μία τὴν ἄλλην, ἐναλλάξ, ἐκ περιτροπῆς, *ὄψ* ὀπὸς θ. (vox) φωνή, *κακκείοντες* (κατα-κείοντες, ἔφετ. τοῦ κατακείσθαι) ἐπιθυμοῦντες νὰ κατακλιθῶσι, *ἦχι* ὅπου, *περικλυτὸς* ἔξακουστός, *ἀμφιγυήεις* (ἄ. γυῖα μέλη) ἔχων ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας εὐκινήτους, εὐστρόφους, ἀμφιδέξιος, *πραπίδες* θ. (φρένες, διάφραγμα) νοῦς, *ιδυῖται* εἰδυῖται, *ι. περ* μὲ τὰς σοφὰς γνώσεις του, ὁ

μειροτέχνης, λέχος 31, ἦι ἦι, ἦι, πάρος πρότερον, καὶ ἄλλοτε, καθεῦθε κατεκλίθη.

571 Ἥφαιστος υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τοῦ πυρὸς καὶ τῶν μετάλλων (ἐπειδὴ τὸ πῦρ μαλάσσει αὐτὰ καθιστᾷ ἐπιδεικτικὰ κατεργασίας), χωλὸς ἐκ γενετῆς (διὰ τὴν φαινομένην χωλότητα τῶν γλωσσῶν τοῦ πυρὸς), ἔχων τὸ ἐργαστήριον ἐν Ὀλύμπῳ ἢ ἐπὶ τὰ βάθη τοῦ Ὠκεανοῦ, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὅπου τὸ ἔδαφος ἤφαισται ὡς ἐν Λήμνῳ (ὅπου τὸ πυρίπουν ὄρος Μόσυχλος). Δις κατεκρημνίσθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τὸ μὲν ὑπὸ τῆς Ἥρας αἰσχνομένης καὶ τὴν δυσμορφίαν του, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς διὰ τὴν ἀκόλουθον αἰτίαν· ὅτε ὁ Ἡρακλῆς, θνητὸς υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ προσφιλέστατος αὐτῷ, μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἄλωσιν τῆς Τροίας ἐπανήχητο μετὰ τῶν νεῶν οἴκαδε, ἢ Ἥρα, ἀφ' οὗ ἀπεκοίμισε τὸν Δία συνελκουμέντος τοῦ θεοῦ Ὑπνου, ἠγειρε θύελλαν σφοδροτάτην ζητοῦσα καὶ καταποντίσῃ τὸν ἐκ θνητῆς υἱὸν τοῦ συζύγου. Ἄλλ' ἐγερθεὶς μετ' ὀλίγον ὁ Ζεὺς τὸν μὲν Ἡρακλέα ἔσφραξε ἐκ τοῦ ὀλέθρου, συλαβῶν δὲ τὴν Ἥραν ἐκρέμασεν ἐν τῇ παραφορᾷ του ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ προσθέσας καὶ δύο ἄκμονας εἰς τὰς κνήμας τῆς συζύγου· τότε ὁ Ἥφαιστος θελήσας νὰ σφύσῃ τὴν μητέρα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ καρωγισμένου πατρὸς ἐκρημνίσθη κάτω. Ἐν τῷ μύθῳ λανθάνει ἢ ἀκόλουθος τοῦ οὐρανοῦ πυρὸς (ἀστραπῆς, κεραυνοῦ, χωλοῦ διὰ τὰς καμπύλας) εἰς τὴν γῆν, ὅπερ εἰς τοὺς παλαιοτάτους ἀνθρώπους ἐφαίνετο ἔμφυχον.—594 *Σίντιες* ὁ πρῶτος πληθυσμὸς τῆς νήσου, ἐκ Θοράκης μετοικήσας, ὅπου ἐν ἱστορικοῖς ἔτι χρόνοις ὑφίστατο φῦλλον ὁμώνυμον κατοικοῦν παρὰ τὸν Στρυμόνα· σήμερον τὸ Σιδηφόκαστρον μετωνομάσθη Σιντική.—596 *κύπελλον*. Τοιαῦτα ποικίλων σχημάτων ἰδ. ἐν Πίν. Γ' 1-2 κ. ΙΑ' 15.—597 *ἐνδέξια*. Τὸ *δεξιὰ* νοητέον ὡς πρὸς τὸν πίνοντα, μεθ' ὃν ἔλινον κατὰ σειρὰν οἱ πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ καθήμενοι· τοῦτο ἐγίνετο οὕτω, διότι ὁ προσφέρων τι διὰ τῆς δεξιᾶς πρὸς τοῦτο τὸ μέρος μᾶλλον φύσει στρέφεται, πρὸς δὲ καὶ κατὰ καθιερωμένην συνήθειαν χάριν ἀγαθοῦ οἴωνοῦ.—598 *κρητῆρος*. Τὸ νέκταρ ἦτο ἐρυθρὸν μὴ κεραννύμενον, ἀλλ' ὁ ποιητὴς μεταφέρει τὰς ἀνθρωπίνους συνηθείας τῆς κρέσεως τοῦ οἴνου καὶ εἰς τὸν κύκλον τῶν θεῶν· ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἦντλον δι' οἰνοχόης ἢ κυάθου ἢ *πρόχου* καὶ ἐκεῖθεν ἔχουν εἰς τὰ κύπελλα. Ἡ τροφή τῶν θεῶν εἶναι ἢ *ἀμβροσία*, τὸ μέλι, ποτὸν δὲ αὐτῶν τὸ *νέκταρ*, ὑδρόμελι, ὕδωρ διὰ μέλιτος γλυκανθέν, ἐρυθρὸν, γλυκύτατον καὶ εὐωδέστατον, καὶ οὕτω δύναται νὰ ἐξη-

γηθῆ ἢ κραῖσις ἐν τῷ κρατῆρι. — **οἰνοχόει**. Τὰ ἔργον τοῦτο συνήθως ἐτέλει ἡ Ἥβη ἢ ὁ Γανυμήδης, υἱὸς τοῦ Τρωῶς ἢ Δαρδάνου, ἀναρπασθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν οὐρανόν. — Διὰ τοῦ νέκταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας συντηροῦσιν οἱ θεοὶ τὴν ἀθανασίαν αὐτῶν· ἄνευ τούτων ἀπέθνησκον. — **600 ποιπνύοντα**. Ὁ χαλὸς χαλκεὺς ἔχει εὐρωστὴν καὶ ἄδρον τὸ ἄνω σῶμα, ἀλλ' ἀσθενεῖς τοὺς πόδας, οἷτινες ἀδυνάτωντες νὰ φέρωσι τὸ ἐπικείμενον μέγα βάρος μετὰ πολλοῦ κόπου κινουῦνται. — **603 φόρμιγξ καὶ κίθαραι**, μουσικὰ ὄργανα συγγενῆ λύρα. Ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ ἡχείου, κύτους βατραχοειδοῦς κεκλυμένον διὰ μεμβράνης· ἐξ αὐτοῦ ἐκπορεύονται δύο βραχίονες **πήγεις** ἢ **κέρατα**, συνδεόμενοι δι' ἐγκαρσίου ζυγοῦ· ἐπὶ τούτοις στηρίζονται αἱ χορδαί, αἷτινες ἀνήρχοντο ἔκ τινος κάτω εὐρισκομένου **χονδροτόνου** ὑπὲρ τὸν **ὑπολύριον δόνακα** (γέφυραν ἢ καθήλην) πρὸς τὸν ζυγόν, ἔφ' οὗ εὐρίσκοντο οἱ **κόλλοπες** (στριφτάρι) κανονίζοντες τὴν τάσιν τῶν χορδῶν. Ἡ φόρμιγξ ἐπαίζετο διὰ πλάκτου, ἐφέρετο δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ὤμου δι' ἀορτήρος, Πίν. 1 καὶ 2, ὅπου παρίσταται ὁ Ἀπόλλων ὡς κιθαρωδός. — **Ἀπόλλων** ἦτο καὶ θεὸς μουσικός, **κιθαρωδός**, ἡγέτης τοῦ χοροῦ τῶν μουσῶν, ἐξ οὗ καὶ **Μουσαγέτης**. — **605 κατέδυσ**. . . Σκιαζεται καὶ Ὀλυμπος κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ θεοὶ ἀπέχονται πρὸς ὕπνον.

Ἡμερολόγιον τοῦ Α. 1-9 ἡμέρ. Λοιμὸς ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀχαιῶν Α 1 50. — **10η**. Ἀγορὰ τοῦ στρατοῦ. Ἔρις τῶν βουλίων. Ἡ Θέτις παρὰ τῷ Ἀχιλλεῖ. Ἀπόδοσις τῆς Βρισηίδος δ 476. — **11η**. Ἐπάνοδος τῆς πρεσβείας 477-87. — **10-20ης**. Ὁ θεοὶ πλησίον τῶν Αἰθιοπῶν. Ὁ Ἀχιλλεὺς μηνίων ἀδρανεῖ 42 488-92. — **21η**. Ἐπάνοδος τῶν θεῶν εἰς τὸν Ὀλυμπον. Ἡ Θέτις παρὰ τῷ Διὶ 493-611.

B

402-40. 402-9 *ἱερεύω* (*ἱερά, ἱερεῖον*) θύω, *πίων* A 40, *πενταέτηρος* (π.-εἰῶν), *ὑπερμενῆς* (*μένος* δύναμις) μεγαλοδύναμος, *κικλήσκω* θαμ. τοῦ *καλεῖν*, *γέροντες* οἱ προύχοντες, οἱ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, λ. δηλοῦσα ἐνταῦθα οὐχὶ τὴν ἡλικίαν, ἀλλ' ἀξίωμα (πρβλ. τοὺς *δημογέροντας* καὶ τοὺς *γέροντας* ἐν ταῖς Μοναῖς καὶ *παπούλλιν* τὸν Ἱερέα), *ἀριστιῆς* ἀριστεῖς, ἡγεμόνες, **Παναχαιοὶ** Πανέλληνες, *ἀτάλαντος* (ἀ(ἀθρ.)-τάλαντον πλάστιγξ) ἰσοβαρῆς, ἐφάμιλλος, *μῆτις* -ιος θ. A 175 εὐβουλία, περισκεψίς, *αὐτόματος* (*μέμα* A 590) αὐθόρητος, *ἀγαθὸς βοῆν* ὁ γενναῖος εἰς τὴν (θορυβώδη) μάχην, ἢ : ὁ βροντόφωνος, *ἦδε* ἦδει, *κατὰ θυμὸν* A 193, *ἀδελφεὸν* πρόληπτ., *ὡς πῶς, πονέομαι* A 318 ἐργάζομαι, εἶμαι ἀπασχολημένος. — **410 8** *περίστησαν* ἔστησαν περὶ τὸν βοῦν, *περίσταμαι*, *ἀνέλοντο οὐλοχύτας* ἰδ. Πραγμ. A 449, *κρείων* A 102, *κῦδιστος* A 127, *κελαινεφῆς* A 397, *ναῖω* A 164, *αἰθέρι* τοπ., *κνέφας* σκότος, τὸ ἀτμοφ. ἀπολύτως, *μέλαθρον* (κυρ.) ἡ κυρία δοκὸς ἢ ὑποβαστάζουσα τὴν ὀροφήν (ὁ κορφιαῖς), ἡ στέγη, ἡ οἰκία, *αἰθαλόεις* (αἰθάλη καπνία) καπνισμένοι, *πρηνῆς* ὁ πίπτων ἐπίστομα (ἀντίθ. ὕπιος) κτηρ. προληπτ., *καταβάλλω* *πρηνῆς* ἀναποδογυρίζω, *πρήθω* κ. *πίμπρημι* (ἄχρ. ὁ ἐνεστ. παρ' Ὀμ.) καίω, *θύρετρα* οὐ. μόνον πληθ. ἢ (δίφυλλος) θύρα, *πυρὸς* ἀφαιρ., ἡμεῖς ὄργ., *δήιος* (δαίω καίω, δάς, δαλός, δαυλός) καυστικός, καταστρεπτικός, *δαῖζω* σχίζω, *χιῶνα* περὶ *στήθεσφι*, *ῥωγαλέος* (*ῥήγνυμαι*) ἐσχισμένος, κτηρ. προληπτ. κομμάτια, *χαλκός* χαλκᾶ ὄπλα, *λάζομαι* λαμβάνω, *ὀδάξ* ἐπίρ. διὰ τῶν ὀδόντων, πρβλ. *πύξ, λάξ, κονίη* κονιορτός. — **419-20** *ἐπικραιαίνω* A 41, ὁ πρτκ. εἶχε τὴν διάθεσιν νά, *ἄρα* ὡς γνωρίζομεν ἐκ τῶν ὑστέρων, *δέκτο* ἄορ. τοῦ *δέχεσθαι*, *οφέλλω* αὐξάνω, ἐπιτείνω, *ἄλλαστος* (ἀ(στ.)-λιάζομαι A 349) ἀλύγιστος, ἀκατάπανστος, κτηρ. προληπτ. ἐπ' ἀπειρον. — **421-31** 421-4=A 458-61, *ἄφυλλος* ξηρός, *ἀμπεῖρω* ἀναπείρω, περῶν εἰς ὀβελόν, σουβλίζω, *ὑπερέχω* κρατῶ ἀπ' ἐπάνω, **Ἡφαιστος** τὸ πῦρ, 427-31=A 464 δ. — **432 40** *ἐξ ἔντο ἐξίεμαι* ἀποβάλλω, *ἔρος-φ-ον* κ. *ἔρος* πόθος, ὄρεξις, *πόσις* θ. ποτόν, *ἐδητὺς* θ. (ἐσθίω) φαγητόν, *ἱππότα* ἀρματηλάτης, πρβλ. *μητιέτα..*, **Γερήνιος** ἐκ τῆς Γερηνίας,

Δ. Ν. Γουδῆ. — Ὁψίθου Ἰλιάς A-B; Γ-Δ-Z. Ἐκδοσις Β' 4
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

πόλεως ἐν Μεσσηνίᾳ, ὅπου εἶχεν ἀνατραφῆ, *λέγομαι* συλλέγομαι, μαζεύομαι (καὶ παραμένω), *δηθὰ* δὴν A 27, *αὔθι* ἐνταῦθα, *ἀμβάλλομαι* ἀναβάλλω, *δηρὸς* (δὴν) μακρὸς, *δηρὸν* οὐ. ἐπὶ μακρὸν χρόνον, *ἐγγυαλίξω* (γυάλων τὸ κοῖλον τῆς παλάμης) παραδίδω εἰς χεῖρας, *δῆ* προφανῶς, *ἀγείρω* A 57, *χαλκοχίτων* A 371, *λαδ* Ἄχ. χαλκοχιτώνων, *κατὰ νῆας* ἀνά τὸ (ναυτικὸν) στρατόπεδον, *ἐκ τοῦ κηρύσσοντες*, *ὧδε* ὅπως εἴμεθα τώρα, εὐθύς, *ἐγείρω* ἀνάπτω, ἀναρριπίζω, *θᾶσσον* ὡς τάχιστα, Ἄρης μάχη, *ὄξυς* πεισματώδης.

402 Οἱ βασιλεῖς ἔθνον συνήθως πρὸς τὸν Δία ταῦρον.—403 *πενταέτηρον* περὶ τῆς ἡλικίας τῶν θυμάτων A 66.—404 *γέροντες* εἶναι τὰ μέλη τῆς βουλῆς τῶν γερόντων τοῦ ἀρχιστρατήγου A 144, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Ἀχιλλέως 7 τὸν ἀριθμὸν, τὴν πρώτην θέσιν κατέχοντος πάντοτε μετὰ τὸν Ἄγαμ. τοῦ Νέστορος. Τὸ ὄνομα δηλωτικὸν ἀξιώματος, οὐχὶ καὶ ἡλικίας συνήθως (ἐν Σπάρτῃ *γέροντες* (γερουσιασταί) ἐξελέγοντο ἐκ τῶν ὑπὲρ τὰ 60 γεγονότων), παρέμεινε καὶ ὕστερον (*γέροντες*, *γερουσία*, *senatus*) καὶ σήμερον ἐτι (*γερουσία*, *γερουσιασταί*), προβλ. καὶ τοὺς ἐπὶ Τουρκοκρατίας *δημογέροντας* βουλευομένους περὶ τῶν συμφερόντων τῆς κοινότητος.—*Παναχαιοὶ* πάντες οἱ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοὶ A 2. Τὸ ὄν. Ἕλλάς κ. Ἕλληνες ὡς δηλωτικὸν τῆς χώρας καὶ τοῦ ὅλου λαοῦ ἀπαντᾷ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ πρῶτον καὶ Ἀρχιλόχῳ πρὸ τῶν μέσων τῆς 7 ἐκ π. Χ., τὸ *Γραικοὶ* ἀπὸ τῶν μετ' Ἀλέξανδρον χρόνων, δι' οὗ καλούμεθα μέχρι σήμερον ὑπὸ πάντων σχεδὸν τῶν ἄλλων ἔθνων· φαίνεται ὅτι οἱ Γραικοὶ ἦσαν φῶλον τι ἰλλυρικοηπειρωτικόν, ὅπερ κατὰ τὰς μεγάλας προῖστορικὰς μεταναστεύσεις ἐκτραπὲν κατὰ μέρος εἰς Ἰταλίαν συνετέλεσε νὰ διαδοθῆ τὸ ὄνομα εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Δύσιν.—406 *Αἶαντε δύο* εἶναι ὁ Τελαμώνιος A 138 καὶ ὁ τοῦ Ὀϊλέως, βασιλεὺς τῶν Λοκρῶν, ὁ καὶ *μείων* ἐπικαλούμενος πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀπὸ τοῦ Τελαμωνίου.—*Τυδέος υἱὸς* ὁ Διομήδης, βασιλεὺς τοῦ Ἄργους, εἰς τῶν ἀνδρειοτάτων Ἑλλήνων.—408 *βοὴν ἀγαθὸς* διὰ τὴν ἔλλειψιν σαλπύγγων ἐν τῷ ἠρωικῷ αἰῶνι τὰ παραγγέλματα ἔδει νὰ δίδωνται ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων διὰ τοῦ στόματος· ὅθεν ἀρετὴ τοῦ ἡγεμόνος νὰ εἶναι βροντόφωνος.—412 *καταλαινεφῆς* A 397.—415 *αἰθαλόεν* ἐκ τοῦ καπνοῦ τῆς ἐστίας, ὅστις μόνον διὰ τοῦ ὀπαιοῦ τοῦ μεγάρου ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ—420 *δέκτο ἰρὰ* διότι κατὰ τὴν θυσίαν οὐδὲν περὶ τοῦ ἐναντίου ἀπαίσιον σημεῖον ἐφάνη.—435 *Γερῆνιος*. Ὅτε ἡ πατρίς Πύλος κατε-

στράφη ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους καὶ ἐφρονεύθησαν πάντα τὰ μέλη τῆς βασιλ. οἰκογενείας, ὁ Νέστορ ὁ μόνος διασωθεὶς κατέφυγε μικρὸς παῖς εἰς τὴν Μεσσην. πόλιν Γερηνίαν, ἐν ἣ ἀνετράφη καὶ ἐξ ἧς ὠνομάσθη οὕτω.—436 *ἐγγυαλίζει* διότι ὁ Ὀνειρος εἶχεν ὑποσχεθῆ τῷ Ἄγαμ. τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας.—438 *κῆρυκες* Α 321, 334.

441-79. 441-4 *λιγύφθογγος* Α 248 δξύφωνος, *κηρύσσω* καλῶ (διὰ κηρύγματος).—445-8 *ἤνυτε* Α 359, *αἰδηλος* (αἰ (πρόθ, ἐπιτ.) -δηλέομαι Α 156) καταστρεπτικώτατος, *ῥλη* δάσος, *ἄσπετος* (α(στ.)-σεπ., ἐν-σέπω, ἐννέπω) ἀπέραντος, *αὐγῆ* φωταύγεια, *ἐκαθεν* (ἐκάς μακράν), *αἶγλη* τὸ φεγγοβόλημα, *παμφανάω* κ. *παμφαίνω* (φαν-φαν-) ἀπαστράπτω, *ἀπὸ χαλκοῦ* τῶν ἐρχομένων, *ἴκω* κ. *ἰκάνω* Α 254, *αἰθήρ* ὁ λεπτός ἀήρ ὁ πληρῶν τὸν οὐρανόν, τὸν ὑπεράνω τῶν νεφῶν χῶρον.—459-68 *τῶν* τῶν Ἀχαιῶν, *ἔθνος* (ἔθος) πλῆθος ἔχον τὰ αὐτὰ ἔθιμα, σμῆνος, *ῥοις* γ. κ. (ῥορνυμαι) πτηνόν, *πειτεηνός* 3 πτηνός, *περωτός*, *γέρανος* θ. ὁ γερανός, *δολιχόδειρος* (δολιχός μακρός-δειρῆ) λαιμός, πρβλ. *πολυδειρῶς* Α 499), *ποτάομαι* θαμ. τοῦ πέτομαι συχνοπετῶ, *ἐνθα* καὶ *ἐνθα* ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, *ἀγάλλομαι* καμαρώνω, *ἀ. πτερύγεσι* με ὑπερήφανον πτερούγισμα, *πιεροπαλμούς*, *λειμῶν* λιβάδιον, *Ἄσιος* ὁ ἀνήκων εἰς τὴν Ἀσίαν, *Καῦστριος* ἀντὶ Κάυστρος π., *προκαθίζω* διαρκῶς πρὸς τὰ πρόσω πετῶ καὶ καθίζω, ἡ γεν. πρὸς τὴν ἐν 460 γεν., *κλαγγηδόν* με κλαγγήν, λ. π., με κρωγμούς, *σμαραγέω* λ. π. πλαταγῶ, ἀντηγῶ, βοῦζω, *Σκαμάνδριος* ὁ τοῦ ποτ. Σκαμάνδρου, *ὡς τῶν*.. ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ 459 γεν., *κοναβίζω-βέω* (κόναβος ἀ.λ.π.) βροντῶ, ἀντηγῶ, *σμερδαλέος* φοβερός, τρομερός, *ὑπὸ* ὑποκάτω, διασαφούμενον διὰ τῆς ἀφαιρ. γεν. *ποδῶν* ἀπὸ τοὺς πόδας, ἀπὸ τὸ ποδοβολητόν, *αὐτῶν* ὀριστικὴ ἀντιδιαστέλλουσα ἀπὸ τῶν *ἵππων*, *ἔστιαν* ἔστησαν, *ἀνθεμόεις* (ἀνθεμον ἄνθος) πολυανθής, (τόσοι) *ῥσσα*, *ῥρη* ἡ κατάλληλος πρὸς τοῦτο ἐποχή, τὸ ἔαρ.—469-73 *ἀδινός* πυκνός, πυκνομαζευμένος, ἡ πρότ. ἄνευ ῥ., *ἠλάσκω* θαμ. τοῦ *ἀλάομαι* (πλανῶμαι) περιπίταμαι, *σταθμός ποιμνήιος* ποιμενικὴ στάνη, *εἰαρινός* ἑαρινός, *γλάγος* οὐ. τὸ γάλα, *δεύω* βρέχω, ἀλείφω, γεμίζω, *ἄγγος* οὐ. ἄγγεϊον, *ἴσταμαι* ὀρθοῦμαι, ἐγείρομαι, *μέμαα* Α 530, *διαρραίω* συντριβῶ, ξεσχίζω.—474-9 *αἰπόλος* αἰγοβοσκός, *διακρίνω* διαχωρίζω, *ῥῆα* (ῥήδιος ῥάδιος) εὐκόλως, *αἰπόλιον* κοπάδιον αἰγῶν, *πλατέα* ἀπλωνόμενα ἐν τῇ βοσκῇ ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ *μῆλ' ἀδινά*, τὰ ὁποῖα μένουν συμ-

μαζευμένα, *μείγνυμαι* ἀνακατεύομαι, *νομός* βοσκή, τοπ., *διακοσμέω* παρατάσσω χωριστά, *ἔνθα καὶ ἔνθα* 462, *ὕσμινη* μάχη, *μετὰ* μεταξὺ αὐτῶν, *ἕκελος* (ἔοικα) ὁμοιος, *τερπικέρανος* A 419, *ζώνη* ἡ μέση, ὁ κορμός.—480-3 *ταῦρος* εἰδικεύει τὸ βοῦς, *ἐπλετο* γνομ., ἔ. *ἔξοχος* διαπρέπει, διακρίνεται, *μέγα* ἐπιτ., *ἀγέληφι* τοπ. *γάρ τε* παμπ. *μεταπρέπω* διαπρέπω μεταξὺ, *ἀγείρομαι* A 57, ἄορ. *ἀ(ῆ)γρόμην* κ. *ἀ(ῆ)γέρθην*, *ἀγγέρομαι*, ἄρα λοιπόν, ἀκριβῶς, *θῆκε* κατέστησε, *ἐκπρεπέα..* διασάφ. τοῦ τοῖον, *ἠρώεσσι* τοπ. 443 *κάρη κομόωντας* 'A. A 197.—458 *δι' αἰθέρος οὐρανόν* A 497.—460 *γέρανοι* πτηνὰ ἀποδημητικά, μεταναστεύοντα κατ' ἔτος ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ χειμῶνος ἀπὸ τῶν βορείων χωρῶν (Σκυθ. πεδίων) εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὅπου διαχειμάζουσι παρὰ τοὺς ποταμούς. Διὰ τῆς Ἑλλάδος διέρχονται περὶ τὸν Ὀκτώβιον, Γ 3.—*κύκνοι* πτηνὸν νηκτικόν, ὠραῖον, μεγαλύτερον τοῦ χηνός, λευκὸν συνήθως ἢ μέλαν, ἔχον λαιμὸν μακρόν, χαριέντως κυρτούμενον ἄνω. Ὁ *ᾠδικὸς κύκνος*, ἐπιδημῶν κατὰ τὸν χειμῶνα ἐκ τῶν βορείων χωρῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐν Θερμοπύλαις, Κοπαΐδι καὶ ἀλλαχοῦ, συνηθίζει νὰ ἐκβάλλῃ, ἐν τῇ πτήσει κυρίως, δύο ἠχηροτάτους κωδωνοειδεῖς ἢ σαλπιγοειδεῖς τόνους· ἐδρυλεῖτο (τοῦτο οὐχὶ ἀληθές) ὅτι προαισθανόμενος τὸν θάνατόν του ἤδη κάλλιστον ἕσμα ἐπιθανάτιον, τὸ *κύκνειον*.—461 *Ἄσιος* λ. ὁ τοῦ Ἄσιου (ὄνομα Ἄσιος ἢ Ἀσίας) υἱοῦ τοῦ Κότυος καὶ ἐγγόνου τοῦ Μάνου, βασιλέων τῆς Λυδίας.—*Κάυστρος* κ. -ιος ἐν Λυδίᾳ νοτίως τοῦ ὄρους Τμώλου· ἐκ τῆς πεδιάδος τούτου (*Ἄσιου λειμῶνος*) ἐπεξετάθη κατὰ μικρὸν τὸ ὄνομα τῆς Ἀσίας εἰς ὅλην τὴν ἡπειρον, ὡς συνέβη καὶ περὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος.—465 *Σκάμανδρος-ιος* ποτ. ἐν Τροίᾳ πηγάζων ἐκ τῆς Ἰδης καί, ἀφ' οὗ ἐνωθῆ μετὰ τοῦ Σιμόεντος, ἐκβάλλων εἰς τὴν θάλασσαν παρὰ τὸ Σίγειον, Πίν. Α' 1.

786-810. 786-9 *Ἴρις*-ιδος θ. ἄγγελος τῶν θεῶν, *ὠκέα* ὠκεῖα, *ποδῆνεμος* ἢ ἄνεμος τοὺς πόδας, *αἰγίλοχος* A 202, *ἀλ(ε)γενός*, *ἀγορὰς ἀγορεύω* ἀγορεύω ἐν τῇ ἀγορᾷ, συσκέπτομαι, *ἐπὶ δύρησιν* πρὸ τῆς θύρας, *δημηγερῆς* A 57.—790-5 *ἀγχόθι* κ. *ἀγχοῦ* A 335, *εἶδομαι* A 228 ὁμοιάζω, *υἷ* υἷει, *φθογγή* φωνή, *σκοπός* (σκέπτομαι, spec-io) ὡς παρ' ἡμῖν, πρβλ. καὶ *σκοπία*, *ποδώκεια* (ποδώκης πόδας ὠκός), *ἐπ' ἀκροιάτῳ* τ. ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ τ., *δέγγμενος* ἐνεστ. τοῦ *δέχεσθαι* ἄνευ θεμ. φων. περιμένων, *ὄππότε* πλ. ἐρ., *μῖν* Πρίαμον.—796-801 *ἀκριτοὶ μῦθοι* ἢ ἀκριτομυθία, ἀπερίσκεπτοι λόγοι, φλυαρία, *ἀλίστοι* 420, *ὄρωρα* A 10

κατὰ τὸ ποιῶν τί πρέπει νὰ νοηθῆ ἔν τῆδε τῇ προτάσει; ἡ μὲν δὴ ἀλήθεια, ὅπως γνωρίζετε ὅλοι, *πολλὰ* συχνάκις, *λαὸς* A 54, *λίην* εὐκίστες, *ψάμαθος* θ. ἡ ἄμμος (τῆς θαλάσσης), *ἔρχονται* προτι ἄστν, *πεδίοιο* (ἐν τῇ π.) διὰ τῆς π.—802-6 *ἐπιτέλλομαι-ω* A 25, *ρέξω* A 147, *ὠδέ γε* τὸ ἐξῆς τοῦλάχιστον, διότι περισσότερα ἐν τῷ παρόντι δὲν δύνανται νὰ γίνωσι, *γὰρ* ἐπειδή, αἰτιολ. τὰ ἐν 805, *πολλοὶ* ἐπίκουροι, *πολυσπερῆς* ὁ εἰς πολλὰ μέρη τῆς γῆς διασπαρμένος, πολυεθνῆς, *σημαίνω* A 289, *τοῖσι οἷσι* τοπ., *ἐξηγοῦμαι* *τινος* ἄρχω ἐδηγῶν ἔξω, *κοσμέω-ομαι* 476, *πολιῆται* οἱ συμπολίται, οἱ ἄνθρωποι του.—807-10 *οὐ τι θ.* ἔπος ἡ. ἀνεγνώρισεν ἐν τῷ ὁμιλοῦντι τὴν θεάν, *σεύομαι* κινεῖμαι ταχέως, *ἔκ σ.* ἔξορμῶ, *τεύχεα* (*τεύχω*) τὰ (σύνεργα) ὄπλα, *πύλαι* παρ' Ὀμ. μόνον πληθ. τὰ φύλλα τῆς πύλης, *δίγνυμι* (ἀν)οἴγω, *πᾶσαι* ὀλιγυκτοὶ (καὶ τὰ δύο φύλλα), *ἱππεὺς* ἀρματηλάτης, *δουμαγδός* ἄ. θόρυβος, βοή.

786 Ἰρις ἄγγελος τῶν θεῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, προσωποποιία τοῦ οὐραν. τόξου τοῦ συνδέοντος τὸν οὐρανὸν πρὸς τὴν γῆν καὶ νομιζομένου θεοπέμπτου.—788 *ἐπὶ Πρ. θύρησι* ὅπου κατ' ἀνατολ. συνήθειαν καὶ ἐδίκαζεν ὁ βασιλεὺς: πρβλ. τὴν ἄλλοτε Ἐψηλὴν Πύλην ἐν Τουρκίᾳ καὶ τὴν Ἀδελὴν ἢ τὰς Ἀδλάς τῶν ἠγεμόνων, διότι πρὸ τῆς πύλης ἢ ἐν τῇ αὐτῇ αὐτῶν συνήρχοντο οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τοῦ ἠγεμόνος: βουλή τῶν Τρώων οὐδαμοῦ μνημονεύεται.—793 *Αἰσούτης* πατήρ τοῦ Τρώος Ἀντήνορος, Γ 148.—804 *ἄλλη ἄλλων γλώσσα* διότι ἐκ παντοίων Ἀσιατ. ἔθνων εἶχον προσέλθει ἐπίκουροι εἰς Τροίαν.—806 *πύλαι* αἱ Σκαιαὶ (ἢ Δαρδάναι;) Γ 145.

Γ

1-14. 1-9 αὐτὰρ κ. ἀτὰρ σύνδ. ἀντιθ. ἢ μεταβ.: δέ, ὡς ἐνταῦθα, πάντοτε ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως, *κοσμέω* παρατάσσω, ὅθεν *κοσμήτωρ* ὁ ἠγεμὼν, *ἕκαστοι* τὰ καθ' ἕκαστον τμήματα ἢ σώματα ἑκατέρου τῶν στρατευμάτων, *ἴσαν* ἦσαν, *κλαγγή* λ. π. (κλάζω) ἢ ἀναρθρος φωνὴ ἐμφύχων καὶ ἀψύχων, βοή, *κραυγή*, *ἐνοπή* (ἐνέπω λέγω) φωνή, ἰδίᾳ ἢ πολεμικῇ κραυγῇ, ἀλαλαγμός: μετὰ κραυγῶν καὶ φωνῶν, *δρυνιθες* ὡς ἀναστρ., *ἤνυτε* ὡς, καθῶς, διασαφρῶν τὸ

ὄρνιθες ὡς, πὲρ ἀκριβῶς, ἀπαράλλακτα, **γέρανος** θ. (ὕστερον καὶ ὁ) τὸ γνωστὸν πτηνὸν ὃ γερανός, **πέλω-ομαι** εἰμί, γίνομαι, **πρὸ ἐπίρ.**, **οὐρανόθι πρὸ** πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν, διότι ὡς πρὸς τὸν θεατὴν ὁ οὐρανὸς εἶναι ὄλισθεν τῶν πειτώντων γεράνων, οὓς οὕτω βλέπομεν πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, **ἐπεὶ οὖν** ἀφ' οὗ τέλος πάντων, **φύγον** ὃ ποιητὴς ἔχει ὑπ' ὄψει τὰς παρατηρήσεις τοῦ παρελθόντος, ὅθεν δύναται νὰ ληφθῆ ὡς γνωμ. ἀόρ.: ἐπειδὴ ὡς γνωστὸν ἀποφεύγουσι τὸν χειμῶνα, **ἄμβρος** ὃ, imber, **ἀθέσφατος** (ἀ(στ.)-θέσφατος, θεὸς-φημί) ὃ καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ μὴ δυνάμενος νὰ ἐκφρασθῆ, ἀνέκφραστος, ἀπερίγραπτος: ῥαγδαιοτάτην βροχὴν, **ταί γε** ἐπανάληψις τοῦ ἀναφορ. **αἶ τε**, **πέτομαι**, ἀόρ. **ἐπιτάμην**, ἐπὶ ῥοάων πρὸς τὰ ῥεύματα, **κῆρ** κηρός θ. (ἢ μοῖρα τοῦ βιαίου θανάτου) θάνατος, **ἡέριος** 3 (ἀῆρ θ., ἡέρος, ἡέρι-ῆρι, ὁμίχλη) πρωινός (διότι κατὰ τὴν πρωίαν σχηματίζεται ὁμίχλη): κατὰ τὴν πρωίαν, ἀπὸ πρωίας (μετὰ τὴν ἀφιξίν των), **ἄρα ὡς** γνωστόν, **προφέρονται** φέρουσι πρὸ ἑαυτῶν, δίδουσι διὰ τῆς ἐμφανίσεώς των τὸ σύνθημα εἰς αἵματηρὰν μάχην, **οἱ δὲ** πρὸς τί ἢ ἀντίθεσις; **ἄρα** ταυτοχρόνως, **μένος** ψυχ. ὀρμή, τόλμη, θάρρος, **μ. πνειλοντες** ἀποπνέοντες τόλμην, θαρραλέοι, **μέμαα κ. μέμονα** (ἐκ ὁ. μεν-, μέν ος) ἄνευ ἄλλου χρόνου, ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **θυμός** (θύω φυσῶ μανιωδῶς) ψυχὴ (ὡς ἔδρα τῶν σφοδρῶν συναισθημάτων καὶ ἐπιθυμιῶν), **ἐν θυμῶ** ἐνδομύχως, : ἔχοντες τὴν ζωηρὰν ἐνδόμυχον ἐπιθυμίαν, μὲ πολεμικὸν μένος μέσα εἰς τὰ στήθη, **ἀλέξω**, ἀλεξήσω, ἡλαλκον, +δοτ. βοηθῶ. —10-4 **ἦντε** ἦντε, 3, **ὁμίχλη** ἰων., **κατέχευεν** γνωμ. ἀόρ. τοῦ καταχέω ἐπιχύνω, ἐφαπλώνω, περικαλύπτω, **κορυφῆσι** τοπ., **ἐπιλεύσσω**, **λεύσσω** (λευκός) βλέπω: καὶ εἰς τόσην ἀπόστασιν βλέπει τις, **λᾶας** ὃ, λᾶος γεν., λίθος (λατόμος, λεύω λιθοβολῶ), **ὅσον** ε' **ἐπι** εἰς ὅσην ἀπόστασιν φθάνει τὸ βλῆμα λίθου, **τε-τε** λείψανον παλαιότερας συντάξεως, καθ' ἣν δεικτικὸν καὶ ἀναφορικὸν συνεδέοντο κατὰ παράταξιν, ὡς δεικτικὸν τοῦ ὡς, οὕτω, **ἄρα** ἀκριβῶς, **ὄρνυμαι**, ἀόρ. **ὠρόμην**, ὠρετο κ. ὠροιο, προκμ. ὄρωρα, ἐγείρομαι (ὄρ-ος, ὄρ-νις, κοιν-ορ-τός), **κονίσσαλος** ἄ. (κόνις) νέφος κοινορτοῦ, **ἀελλῆς** 2 ἐπίθ. (ἀ(ἄθρ.)-εἶλω συνωθῶ, συμπυκνῶ) ἄθρόος, πυκνός, συνήθως ἀολλῆς, **ὑπὸ ποσσὶ τῶν** (ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων), **ῶκα** (ὠκὸς ταχύς, προβλ. ταχύς-τάχα) ταχέως, **διαπρήσσω** ἰων. (ὀδόν, κέλευθον) φέρω εἰς πέρας, διανύω, **πεδίοιο** ἢ γεν. σημαίνει περιοχὴν, διὰ μέρους τῆς ὁποίας γίνεται ἡ κίνησις: διήρχοντο, ἔπαιρνον τὸν δρόμον διὰ μέσου τῆς π.

3 *Περὶ γεράνων* ἰδ. Β 463. Διὰ τῆς Ἑλλάδος διέροχονται περὶ τὸν Ὀκτώβριον, ὅτε συνιστᾶτο ἡ σπορὰ καὶ ἡ χρῆσις τοῦ ἀρότρου, ἡ ἀνάρτησις τοῦ πηδαλίου καὶ ὁ ὕπνος τοῦ ναυκλήρου· ὅθεν καλοῦνται *φίλοι τοῦ ἀρότρου* καὶ *Δήμητρος ἄγγελοι*. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν δίοδον αὐτῶν παρ' ἡμῖν κρώζουσι καὶ λαμβάνουσι περιεργότατα σχήματα παρατάξεως ὡς ἐπὶ μάχην συντεταγμένοι, ἐπιστεύετο ὅτι ἐπέφερον πόλεμον ἐναντίον τῶν *Πυγμαίων*, οὓς οἱ Ἕλληνες ἐφαντάζοντο ὡς νάνους ἔχοντας ὕψος (κυρίως πυγμῆς) τριῶν σπιθαμῶν ἢ 2 1)4 ποδῶν, κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ ἢ Αἰθιοπία (Ἀβησσυρία) ἢ ἀλλαχοῦ, φονευομένους κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν γεράνων. Ἡ παράδοσις εἶναι ἀπλήγησις θρύλων περὶ ὑπάρξεως λαῶν αἰθιοπικῶν ναοειδῶν ἐν Ἀφρικῇ, οἳ οὖν σήμερον ὑπάρχουσι ἐν τοῖς ἐνδοτέροις τῆς ἠπείρου.—**5** *ᾠκεανὸς* Α 423.—**8** *Ἀχαιοὶ* (κ. Παναχαιοὶ) καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὀμ. πάντες οἱ Ἕλληνες, διότι οὗτοι ἦσαν ἡ ἐπικρατεστέρα ἐν Ἑλλάδι φυλή, οἰκοῦντες ἐν Θεσσαλίᾳ, Ἀργολίδι, Μεσσηνίᾳ, Λακωνικῇ, Κρήτῃ, Ἰθάκῃ· ἐπίσης καλοῦνται καὶ *Δαναοὶ* καὶ *Ἀργεῖοι*, Ἕλληνες δὲ οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἑλλάδα, χώραν καὶ πόλιν ἐν Θεσσαλίᾳ, συνδεδεμένην πρὸς τὴν Φθίαν τοῦ Πηλέως, ἰδ. Β 404.—**11** *νυκτὸς ἀμείνω* διότι τὴν μὲν νύκτα τὰ πρόβατα φυλάσσονται ἐν τῇ μάνδρᾳ καὶ ὑπὸ κυνῶν ἀσφαλέστερον, τὴν δὲ ἡμέραν, καθ' ἣν σχηματίζεται ἡ ὀμίχλη, ὁ ζωοκλέπτης δύναται νὰ διαρπάξῃ αὐτὰ βόσκοντα διεσπαρμένα, διαλανθάνων εὐκολώτερον ποιμένας καὶ κύνας.—**12** *ὄσον τ' ἐπι λᾶαν ἴησιν* πρωτογενῆς ὑπολογισμὸς μήκους.

13-23. 15-20 *σχεδὸν* (ἔχομαί τινος) πλησίον, εἰς τὸ ἦσαν, *ἐπ' ἀλλήλοισιν* εἰς τὸ ἰόντες, *Τρωσὶ* τοπ. μεταξὺ τῶν Τρώων, *προμάχιζεν* ἔκαμνε τὸν πρόμαχον, *ὄμοισι* τοπ. περὶ τοὺς ὄμους, *παρδαλή* (*δινὸς* θ. δέρμα) ἀντὶ *παρδαλῆ* (ὡς λεοντῆ, κυνῆ) δέρμα *παρδαλέως*, *αὐτὰρ* ἀντιθ. ἀλλὰ καὶ... (ἂν καὶ ἐλαφρὰ ὀπλισμένος), *δόρου*, *δόρατος* κ. *δουρός*, σημ. κυρίως ξύλον (*δούρειος ἵππος*), εἶτα τὸ ὄπλον *δόρου* διὰ τὸ ξύλινον κοντάριον, *κορύσσω* (*κόρυς* θ. κράνος) ὀπλίζω : ὀπλισμένα διὰ χαλκῆς λόγχης, ἐπίσης *θωρήσσω* (θώρηξ), *προκαλίξομαι* προκαλῶ, θαμιστ., *ἀντίβιον* ἐπίρ. ἐξ ἐπιθ. *ἀντίβιος* (ἀντιβία) : ἀντιτάσσω βίαν κατὰ τῆς βίας, ἀνὴρ πρὸς ἄνδρα, εἰς τὸ *μαχέσασθαι*, *διηοτῆς*-ἦτος θ. (*δήμιος* πολέμιος, καταστρεπτικός, ἐκ τοῦ *δαίω* καίω) *μάχη*, ἀγών, *αἰνὸς* 3 δεινός.—**21-9** *τὸν δ'* πρὸς τί γίνεται ἡ ἀντίθ. ; *ὡς οὖν* μόλις τέλος πάντων, εὐθύς μόλις, *ἐνόησεν* ἀντελήφθη, *ἀρηίφιλος* φιλοπόλεμος· πόθεν ἡ σημασία αὕτη;

προπαροίθεν κ. παροίθεν ἔμπροσθεν, **βιβάντα**, μόνον ἢ μτχ. τοῦ ῥ. *βίβημι βαίνω μὲ ἀνοικτά, ἀπλωτὰ βήματα, τροπ. εἰς τὸ ἐρχόμενον, ὡς τε ὦς, πρβλ. 12, ἐπὶ κύρσας τμησις (κυρ. ἢ ἐπὶ ἐπιρ.), ἐπικυρέω (κυρέω τυγγάνω) + δοτ. ἐντυγγάνω, εὐρίσκω, σῶμα ἀείποτε παρ' Ὅμ. πτώμα ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ λέων οὐδέποτε τρώγει θνησιμαῖα, ἢ λ. σημαίνει πτώμα θηρίου ἄρτι φονευθέντος ὑπὸ κυνηγῶν ἐν θήρᾳ (ὄπερ ὑποδηλοῦσιν αἱ λ. **κύνες-αἰζοί**), **εὐρῶν** διασαφεῖ τὸ ἐπικύρσας, **κεραδός** ὃν κερασφόρος, **αἰξ** ὁ, ἢ (**ἀίσσω** πηδῶ, **αἰγες** καὶ τὰ κύματα, **Αἰγαῖον**), **αἰξ ἄγριος** αἰγαγρος, **μάλα κατεσθίει** ἀπλήστως καταβροχθίζει, ὁ γὰρ αἰτιολ. τὸ **πεινάων**, εἴ περ ἂν ἐνδοτ. καὶ εἰάν, **σεύομαι** μέσ. δυναμ. καταδιώκω, **αἰξηρός** ἐνήλιξ (ψημένος) ἀνήρ, **θαλερός** ἀκμαῖος, εὐρωστος, ὡς **ἐχάρη** ἀπόδοσις τῆς παραβολῆς, ἣτις ἅμα χρησιμεύει καὶ ὡς ἀπόδοσις τῆς χρον. προτ. 21, **φάτο** εἶπε μὲ τὸν νοῦν του, ἐφαντάσθη, **τείσεσθαι** τοῦ **τίνομαι**, **εἰσιάμην**, ἐκδικοῦμαι (**τίνω** πληρῶνω), **ἀλείτης-ου** (ἀλιταίνω, ἤλιτον, ἄμαρτάνω, ἀδικῶ, πρβλ. ἀλιτρός κ. ἀλιτήριος), **κακοῦργος**, ἀγύρτης, **ἄλιτο** μ. ἄορ. β'. τοῦ ἄλλομαι, **ἠλάμην**, β' **ἄλσο**, ἄλιτο, πηδῶ (**ἄλμα**, **ἀλήρη**, sal-io, salto), **ῥχεα** γ'. κλίσι: μόνον πληθ. (-εχ, veho, ὀχοῦμαι, ὀχετός, ὀχημα) ἄρμα, **τεύχεα** (τεύχω κατασκευάζω) μόνον πληθ. (σύνεργα) ὄπλα (ὡς ἐργαλεῖα στρατιώτου).—30 δ ὡς οὖν; ἦτορ ορος οὔ. καρδία, **φίλον** ἐπειδὴ ἀγαπητὰ συνήθως εἶναι τὰ ἰδικά μας (γονεῖς...), διὰ τοῦτο τὸ ἐπίθ. πλειστάκις παρ' Ὅμ. κεῖται ἀντί κτητ. ἀντων., **κατεπλάγη φ. ἦ**. ἦσθάνθη κλονισμὸν μέσα εἰς τὴν ψυχὴν του, καρδιοκτύπημα, ἐκόπη ἢ καρδιά του, ἔμεινεν ἔμβρόντητος, **χάξομαι** ὑποχωρῶ, **ἄψ** ὀπίσω, **ἔθνος** ἄθροισμα ἐμψύχων ἐχόντων τὰ αὐτὰ ἔθιμα καὶ συζώντων, ὁμάς, σῶμα, **ἔταρος** κ. **ἐταῖρος**, **ἀλειίνω** καὶ **ἀλέομαι** ἀποφεύγω, **κῆρ** θ, ὡς δ' ὅτι ὡς δὲ συνέβη ὅτε, συνηθεστάτη φράσις ἐν ταῖς παραβολαῖς, μεταφραστέα: ὡς δέ ποτε· οἱ ἄορ. γνωμικοί, διότι ὁ λέγων ἀπέβλεπεν εἰς γνωστήν αὐτῷ ἐκ τοῦ παρελθόντος περίπτωσιν· **δράκων** μέγας ὄφις, **ἀφίσταμαι** ἀποσύρομαι, **παλίνορσος** (πάλιν ὄρνευμαι) τιναχθεὶς ὀπίσω, ὀπισθοχωρήσας, **βῆσσα** θ. (βαθὺς) κοιλάς δασώδης, **β. οὔρεος** ὄρεινὴ κοιλάς δασώδης, φάραγξ δασώδης, **ὑπὸ** (ἐπίρ.) ἔλαβε, **γυῖα** τά, μόνον πληθ., τὰ μέλη τοῦ σώματος, χεῖρες καὶ πόδες, **ἀναχωρῶ** ὑποχωρῶ, **ῶχρος** ἄ. ὠχρότης, **μιν παρειάς** ἐπιμερισμός: καὶ γίνεται κάτωχρος, **αὐτίς** ἀνὶ αὐθις τοπ. ὀπίσω, **ἔδω** ἐτρύπωσεν, ἐχώθη, καθ' **ὄμιλον** μεταξὺ τοῦ πλήθους, **ἀγέρωχος** ὑπερήφανος, ἀλαζών, **δείσας**, εἶδω, **δέσσομαι**, ἔδεισα, **δέδια**, **δέος**, **ἀδεῆς** κἀ.—38-42 **νεικέω**

τιμῶ, ἐπιπλήττω, *αἰσχροῦς* ὑβριστικός, προσβλητικός, *Δύσπαρις*
 τὸ *δυσ-* ἔχει ἐπιθ. σημασίαν πρὸς τὸ Πάρις, ὡς δύσμορφος κλπ.)
λακόπαρις, Βρωμόπαρις, Αἰσχροπάρις, *εἶδος* μορφῆ, *γυναιμανῆς*
 τρελλαινόμενος διὰ τὰς γυναῖκας, φοβερὸς γυναικῶν, *ἠπεροπευ-*
ῆς ἀπατεῶν, πλάνος, γυναικοπλάνος, *αἶθε* εἶθε, *ἄγονος* παθ. ἀγέν-
 ητος : εἶθε νὰ μὴ ἐγενναῖο, *τὲ-τὲ* ἦ-ἦ, *καί κε τὸ βουλοίμην* καὶ
 τὴ νῦχόμην, θὰ ἐπροτίμω τὸ τοιοῦτον (νὰ μὴ ἔζησ παντελῶς), *κερ-*
ῶν ον, ὑπρθ. *κέρδιτος*, ὠφελιμώτερος, ἢ ὑπόθ. : εἰ ἄγονος ἦσθα
 γαμὸς τ' ἀπώλου, *λώβη* (ὄνειδος, ἀτιμία) ἐπονειδίτος, ἐπαίσχυν-
 ος, ἐξουθένωμα, στίγμα, *ὑπόπιος* ὑποβλεπόμενος, μὲ λοξὸν βλέμμα
 κοιταζόμενος, μισητὸς εἰς τοὺς ἄλλους.—43 51 *ἧ που* ἀναμφι-
 βόλως ἂν δὲν ἀπατῶμαι, *καρχαλάω* λ. π. (χα-χα) καρχαίω, *κομάω*
 κρέφω κόμην, κ. *κομόωντες* οἱ κομοτρόφοι, *κάρη* τό, *καρήατος* κ.
κρατός, *καρήατι* κ. *κρατί*, κεφαλή, πρβλ. ἡ *κάρη*, *κιονόκρανον*, *κρήνη*
παρ' ἡμῖν κεφαλάρι), *φάντες* πρτκ. διότι ἐφαντάζοντο, *πρόμος* (πρί-
 πους) πρόμαχος, ἐπιθ. διορ. εἰς τὸ *ἀριστεὺς* ἄριστος, προύχων, εὐ-
 γενῆς, κτγρ. τοῦ *ἔμμεν(αι)* εἶναι, οὐ ὑποκ. σέ : ὅτι ἦσο εὐγενῆς
 μαχόμενος ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ, *οὐνεκα* (οὐ ἔνεκα) κ. *ὀθούνεκα*
(οὐθου ἔνεκα) διότι, αἰτιολ. τὸ *φάντες*, *ἐπι* ἔπεται, ἐπίσης *πάρα* πά-
 ρεστι, *ἐνι* ἔνεπτι... διότι εἶσαι ὠραῖος, *ἀλλ' οὐκ ἔστι* ἀνεμόμενον
 μετοχὴν ἀποτελοῦσαν ἀντίθ. πρὸς τὸ *φάντες* καὶ ἐμφαίνουσιν τὴν
 πραγματικότητα· *βίη* (νls) δύναμις, ῥώμη (πρὸς ἐπίθεσιν), *φρένες*
 τὸ διάφραγμα τὸ χωρίζον τὸν θώρακα ἀπὸ τῆς κοιλίας· ἐπειδὴ ἐνο-
 μάζετο ἡ ἔδρα τῆς ψυχῆς, ἐντεῦθεν : ψυχὴ (νοῦς, καρδία), ἢ πτ. τοπ.,
 ἀλλὰ δὲν ἔχεις ψυχικὸν σθένος, *ἀλκή* ἀνδρεία, τόλμη πρὸς (ἄμυ-
 ναν) : οὔτε πρὸς ἐπίθεσιν οὔτε πρὸς ἄμυναν· *ἦ ἀλήθεια*, *ἐὼν* (ἐνδ.)
τοιοῦδε παρ' ὅλην σου αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἀνανδρίαν, ἐν τόσον ἀναν-
 δρον ἀνθρωπάριον, *ἐπιπλώω*, ἀορ. ἐπέπλων, μτχ. (ἐπιπλῶς καὶ)
ἐπιπλώσας, ἐπιπλέω· ἢ μτχ. χρον. εἰς τὸ *ἀνῆγες*, *πόντος* ἢ ἀνοικτὴ
 θάλασσα, *ἀγέλας* χρον. εἰς τὸ *ἐπιπλώσας*, *ἐρίηρος* 2, πληθ.
ἐρίηρος (ἐρι-ἀρ-, ἀραρίσχω) πιστός, ἀφρωσιωμένος, *μειχθεῖς* ἀφ' οὗ
 ἦλθες εἰς σχέσεις, εἰς ἐπικοινωνίαν, *ἀνάγω* ἀπάγω ἐπάνω διὰ τῆς
 ἀνοικτῆς θαλάσσης, *ἄπιος* 3 (ἀπὸ) ἀτομεμακρυσμένος (ἐκ προθέ-
 σεων καὶ τὸ *ξυρός*, ἀντίος), *νυδὲς* θ. (nyrus) νύμφη, ἐν γενικωτέρῳ
 σημασίᾳ (κυρίως τοῦ Ἄγαμ.), *αἰχμητῆς* λοιχομάχος, *πῆμα* (πάσχω)
 συμφορά, *δῆμος* λαός, *χάρμα* περίγελως, ἢ πηγὴ γελώτων, *δυσμε-*
νέες πολέμιοι, *κατηφεῖη* (κατηφῆς (κάτω φάσα) ὁ καταβιβάζων (ἐξ
 αἰσχύνης) τοὺς ὀφθαλμοὺς) *καταισχύνη*· αἱ αἰτ. *πῆμα-χάρμα-κατη-*

φείην παραθ. τῆς ἡγομ. προτ. δηλοῦσα τὴν συνέπειαν: πρὸς συν-
φορὰν... τοῦ πατρός.—52-55 οὐκ ἂν δὴ μείνειος λοιπὸν δὲ
τολμᾶς νὰ δεχθῆς τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Μ.; ἔμπρός! δοκίμασον
τοιοῦτον, ἂν τολμᾶς, καὶ βλέπεις τότε! ἢ δυνητ. εὐκτ. ἀντὶ προτιμῶν
μείνον δὴ (εἰ μείνειας,) γνοίης χ' (κε), φῶς φωτὸς ἄ. ἀνήρ, παρ-
κοιτις κ. ἄκοιτις (ἄ (ἄθρ.)-κοίτη, ἢ ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίνης κοιμώ-
μένη) ἢ σύζυγος, θαλερός (θάλλω) τρυφερός, χραΐσμη ἄορ.
ὑπτκτ. τοῦ *χραισμέω,-ήσω, -σα κ. χραΐσμον, (χρήσιμος) + δοτ.
χρησιμεῦω, ὠφελῶ, χραΐσμη κεν τὸ προσδοκώμενον ἀντὶ μέλλο-
ύοριστ., τοὶ σοί, tibi, κίθαρις-ιος θ. κιθάρα, τὰ αὐτὰ ἐδῶ, ἐπίστη
ἢ τε, τό τε, ἐπέξ. τοῦ τὰ δῶρα, κονίη κονιορτός, ὅτε μιγείης ὅταν
κυλισθῆς ἐντὸς τοῦ κονιορτοῦ.—56-7 ἦ τε ἄλλως βέβαια (εἰ μὴ ἦσαν
αἰδήμονες), ἔσσο ὑπροτ. β' προσ. ὡς ἐκ προκμ. ἔσμαι (ἀττ. ἡμφί-εσμαι)
ἀνθ' οὗ κ. εἶμαι, τοῦ ἔννυμαι (Ἔσ-νυμαι, ἔσ-θής, ves-tis) ἐνδύο-
μαι, λάινος (λάας) λίθινος: θὰ εἶχες ἐνδυθῆ ἤδη πέτρας, θὰ εἶχες
καταχωσθῆ ὑπὸ πετρῶν, θὰ εἶχες; ἔρδω, ἔρξω,-ξα, ἔρογα, πράττω
—58-66 αὐτε ἀφ' ἑτέρου, προσέειπε τοῦ πρόσφημι ἢ προσ-
αυδῶ: πρὸς τοῦτον δὲ εἶπε, αἴσα θ. (aequus) ἴσον μερίδιον, τὸ
δίκαιον, κατ' αἴσαν οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν δικαίως καὶ ὄχι ἀδίκως·
ἀπόδ. τοῦ ἐπει ἐν 67-8, πάντων τῶν ἄλλων κειμένων διὰ μέσου
τοὶ σοί, ἀτειρῆς 2 (ἀστ.)-τεῖρω τρίβω, tero) ἀδάμαστος, ἀλύγ-
στος, σκληρός, κτγρ., πέλεκυς ὡς ἀναστροφῆ, ὅς τε ὁ τὲ λείψανον
ἀρχαιοτέρας κατὰ παράταξιν συνδέσεως τῆς ἀναφορ. προτ. πρὸ
τὴν κυρίαν, ἐν τῇ μεταφράσει παραλειπόμενος, εἶσιν, εἶμι, εἰσχωρεῖ
δουρὸς κορμοῦ δένδρου, ὑπ' ἀνέρος διότι ἐν τῷ εἶσιν ἐνυπάρχει
καὶ ἡ ἔννοια τοῦ ἐλαυνόμενος, καταφερόμενος, τέχνη μὲ τέχνην
τεχνικά, ἐκτάμνω ἐκτέμνω, ἢ ὑποτ. ἄνευ τοῦ κέν, νῆιος ναυπηγῆ-
σιμος, ἐνταῦθα παραλειπομένης τῆς λ. δόρου: ὅταν ἐκ τοῦ ὑλοτομῆ-
θέντος κορμοῦ ἀποκόπτη, ὀφέλλει αὐξάνει (ὁ πέλεκυς διὰ τοῦ βά-
ρους του), ἐρωή ὀρμή, δύναμις, νόος καρδιά, ἀτάρβητος (ἀστ.)
ταρβέω ταρασσομαι, τρομάζω) ἀτρόμητος, ἐπιθ. διορ., σοὶ στήθεα
σιν, προφέρω κτυπῶ κατὰ πρόσωπον, προσβαρῶ, ἐρατός (ἐρᾶν
ἐράσιμος, θελκτικός, χρυσέη ὡς κατάκοσμος ἐκ χρυσῶν κοσμημά-
των, χρυσοστόλιστος, ὡς ὁ Ἄρης γάλκεος διὰ τὰ χαλκᾶ ὄπλα: κα-
ὄμως δὲν ἔχεις δίκαιον καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν· ἀναγνωρίζω ὅτι
ἔχεις καρδίαν ἀτρόμητον, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δὲν ἔχω) ἀλλὰ νὰ μὴ μ-
προσβάλλης διὰ τὰ, οὗ τοι κατ' οὐδένα τρόπον, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ
ἀπόβλητος ἄξιος περιφρονήσεως, διὰ πέταμα, ἐρικυδῆς 2 (ἐρ-

παι.)-κῆδος δόξα) ἐξαιρετος, περίφημος, αὐτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν, ἀ-
 ὀρητοι, ἐκὼν δ' αὐθαιρέτως δὲ (χωρὶς νὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ) οὐ-
 εἰς δύναται νὰ λάβῃ παρ' αὐτῶν, ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· ἐπίσης τὸ
 οὐδ. 65 εἶναι αἰτιολ. ἡ ἔννοια: τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν παρεχόμενα ἡμῖν
 ἀρα δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπορρίπτωμεν οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, ἀλλ'
 πρέλομεν νὰ ἀποδεχόμεθα οἱ μὲν εὐγνώμονες, οἱ δὲ ἄνευ φθόνου· ἐάν
 δὲν παρέχουσιν ἡμῖν τοιαῦτα, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκβιάσωμεν αὐτοὺς
 τοῦτο. — 67-75 αὐτε ὅμως· ὁ σύνδεσμος ἐτέθη ἐν τῇ ἀποδοσει,
 ὅτι αὐτὴ πολὺ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῆς ἐπει ἐνείκεσας, γίνεται δὲ με-
 τὰ τὸν ἀποδοθέντα ἀπὸ τοῦ προηγουμένου γενικοῦ ἐπὶ τὴν προκειμένην περίπτω-
 σιν **πολεμίζειν** ἔννοια γένους, **μάχεσθαι** ἔννοια εἶδους, **κάθισον**
 ἀτάξον, βάλε νὰ στρατοπεδεύσῃ, **ἄλλους** τοὺς ἄλλους, **ἐν μέσῳ**
 τῶν δύο στρατευμάτων, **συμβάλετε μάχεσθαι** βάλετε, ἀφήσατε νὰ ἔλ-
 θωμεν εἰς χεῖρας, νὰ μονομαχήσωμεν· λέγεται καὶ **ξυπῆναι μάχεσθαι**
 ἀφ' **Ἐλένη** ἐκ τῆς ἀρχαιοτάτης συνηθείας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἔριδος
 νὰ τίθενται ἐν μέσῳ τῶν μονομαχοῦντων, ὥστε ὁ ἀγὼν νὰ διεξάγεται
 περὶ αὐτὰ καὶ περὶ αὐτῶν· ἐν ἐπιτ. τὸ πάντα: ἀκριβῶς ὅλα, **ἀγέσθω**
 ἀποκομίζῃ μεθ' ἑαυτοῦ, **οἱ δ' ἄλλοι** σεῖς δὲ οἱ ἄλλοι, Τρῶες καὶ
 Ἀχαιοὶ, **φιλότης** εἰρήνη, **ἄρκια** (κυρ. ἐπίθ. μετὰ τοῦ οὐσ. **ἱερήια**
 σφάγια) ἔνορκος συνθήκη, **τάμνω ἄρκια** (σφάζων σφάγια) συνάπτω
 ἔνορκον συνθήκην, **ταμόντες** ὑμεῖς οἱ Τρ. καὶ Ἀχ., μεθ' ὁ-
 ὄφελον νὰκολουθῶσι τὰ μέρη: **οἱ μὲν ναιοῖτε**, οἱ δέ, ἀνθ' ὧν τί-
 θεται μόνον τὸ δεύτερον μέλος **τοὶ δέ· ναιῶ κ. ναιετώ** κατοικῶ
 (να ὅς, μετα-νάσ-της), **ἐριβῶλαξ κ. ἐρίβωλος** (ἐρι(ἐπιτ.)-βῶλος) ὁ
 ἔχων μεγάλους βῶλους γῆς, παχὺς, εὐφορος, **νέομαι** ἐπιστρέφω
 (νός-τος), **ἱππόβοτος** ὁ ὑφ' ἱππων βοσκόμενος, ἱπποτρόφος, **καλλι-
 γύναικα** μόνον κατ' αἰτ. τὴν ἔχουσαν ὥραϊας γυναῖκας.

16 Ἀλέξανδρος φαίνεται ὅτι ἦτο κυρίως κοσμητικὸν ἐπίθ.: ὁ
 ἀποκρούων (τοὺς ἄνδρας) ληστὰς ἀπὸ τῶν προβάτων, ἀποδιδόμενον
 τῷ Πάριδι, ὅπερ ὅμως παραμῆναν ἀναποσπάστως συνδεδεμένον
 μετ' αὐτοῦ ἀπέβη ἔπειτα καὶ κύριον ὄνομα, πρβλ. **ἐκάεργος** ἀντὶ
 τοῦ Ἀπόλλωνος A 147, **Ὀλύμπιος** ἀντὶ τοῦ Διὸς κ. ἄ.· περὶ τῆς
 διωνυμίας πρβλ. καὶ A 404.—17 **παρδαλή** τὸ ἀκατέργαστον
 δέρμα εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ ἀρχαιοτάτος πρωτογενῆς τύπος τῆς
 ἀσπίδος (**λαισήμιον**) καὶ τοῦ ἐνδύματος· ἐπιρριπτόμενον ἐν παλαιο-
 τάτοις χρόνοις ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν νώτων καὶ συνδεόμενον
 περὶ τὸν λαιμὸν διὰ τῶν δύο προσθίων ἄκρων ἐχρησίμευεν ὡς ἐν-
 δυμα ἅμα καὶ ὄπλον· ἐν κινδύνῳ ἐσύρετο πρὸς τὰ ἐμπρός, ἐκρέματο

πρὸ τοῦ στήθους καὶ προεβάλλετο διὰ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος καλύπτρον οὕτω βραχίονα καὶ σῶμα, Πίν. IB' 1-2, ὅπου οἱ μαχόμενοι φέρουσι παρδαλᾶς. Τὸν ὄπλισμόν τοῦτον διετήρησαν καὶ μετὰ τοὺς χρόνους πολέμων οἱ ὀρειοὶ ἄρχαδοι 'Αρχαδοί' κατὰ τὸν β' αἰῶνα π.Χ. Μεσσην. πόλεμον, ὅτε ὑπὸ τὸν βασιλέα 'Αριστοκράτην ἦλθον πρὸ βοήθειαν τοῦ 'Αριστομένους, μόνον οἱ ἀστοὶ ἔφερον πανοπλίαν οἱ δὲ ὄρειοὶ δορᾶς λύκων καὶ ἄρκτων. 'Ανάλογος θὰ ᾖ καὶ ἡ αἰγίς τοῦ Διὸς A 202, φέρουσα κατὰ τὴν περιφέρειαν θυσιάνους, ἴσως δέσμας τριγῶν τοῦ δέρματος, μεταβληθείσα ὕστερον ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον εἰς χρυσοῦς κροσσούς.—**τόξον** Δ 105.—**18 ξίφος** A 190 μετὰ τῆς σημειώσεως ὅτι ἐν ἀρχαιοτέροις χρόνοις νύσσουσι μόνον δι' αὐτοῦ Πιν. IB' 4, 7, ἐφ' ὅμοιοις δὲ καὶ καταφέροντες πλήττουσι τὸν ἀντίπαλον. 'Ἡ παρδαλή, τὸ τόξον (καὶ τὸ ξίφος), ἅτινα φέρει ὁ Π., εἶναι ὁ ἀρχαιότερος ὄπλισμός, οἷον φέρουσι Γίγαντες, Τιτᾶνες, Κένταυροι καὶ ὁ ἀρχαιότερος ἐθνικὸς ἥρωσ 'Ἡρακλῆς, οἵτινες παρίστανται ὠπλισμένοι διὰ δέρματος πρὸς ἄμυναν, διὰ λίθων ἢ ὀσπάλων ἢ τόξου πρὸς ἐπίθεσιν. Πίν. E' 1, IB' 1-2.—**χαλκὸς** A 236.—**δόρυ, ἔγχος, ἐγγεῖη** ὄπλον ἐπιθετικὸν ἀποτελούμενον 1) ἐκ τῆς λόγχης, **αἰχμῆς**, καὶ 2) ἐκ τοῦ κυρίως **δόρατος** (κονταρίου), ἔχον ἐν συνόλῳ μῆκος 2·5 μ. καὶ χρησιμεύον πρὸς βολὴν ἢ ὄσιν (νύξιν). 'Ἡ λόγχη ἔφερε πρὸς τὸ κάτω μέρος σωλῆνα, τὸν **αὐλὸν** (οἷον φέρουσι περίπου καὶ τὰ πτύα), εἰς ὃν εἰσῆρχετο τὸ ἐν ἄκρον τοῦ δόρατος (κονταρίου), ἐν ᾧ τὸ ἔτερον ἄκρον ἀπέληγεν εἰς χαλκοῦν ὀβελόν, καλούμενον **σαυρωτῆρα** ἢ **οὐρίαχον**, δι' οὗ ἐνεπηγνύετο τὸ δόρυ εἰς τὴν γῆν, ὡσάκις δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο (ἀνάλογον ὀβελόν, ἀλλὰ βραχύτερον, φέρουσι πολλάκις αἰ σημερινὰ ὄδοιπορ. ἢ ποιμεν. ῥάβδοι)· **σαυρωτῆρα** φέρει τὸ δόρυ τοῦ τρίτου ἀπ' ἀριστερῶν μαχητοῦ ἐν τῷ λεγομένῳ **ἀγγεῖῳ τῶν πολεμιστῶν** Πιν. Θ'. 'Ἐν Μυκῆναις εὐρέθη λόγχη δόρατος φέρουσα ἐπὶ τοῦ αὐλοῦ δακτύλιον, ἐξ οὗ κατὰ τὰς πορείας ἐξηριτάτο θύλακος (ὁ γυλιός), φέρων τὰ ἐφόδια τοῦ μαχητοῦ, οἷον βλέπομεν καὶ ἐν τῷ ἀγγεῖῳ τῶν πολεμιστῶν φερόμενον ἀπὸ τοῦ δόρατος ὑφ' ἐκάστου μαχητοῦ. Παραδόξως ὁ Π., καίπερ ὀπλισμένος ὡς τοξότης, φέρει ἐν τούτοις καὶ δύο δόρατα, ὡς ἔφερον οἱ ὀπλίται, ἀνὰ ἐν ἐκαστῆραι χεῖρ, ὅπερ ἐξαίρων ὁ ποιητὴς εἰσάγει διὰ τοῦ **αὐτάρ**. Κατὰ τὸν 'Ἡρόδ. VII 61 καὶ οἱ Πέρσαι ἔφερον τόξον καὶ βραχὺ ἀκόντιον.—**21 Μενέλαος** ἰδὲ A. σ. 3.—**26 κύνες—αἰζηοὶ** κατὰ τὴν φυσικὴν τάξιν, καθ' ἣν διώκουσιν ἐν θήρῃ; προσπορευομένων τῶν

των. — 29 ἐξ ὀχέων τὸ ἄρμα ἐν Ἀνατολῇ ἐχρησίμευε κυρίως ὡς
 πολεμικὸν ὄργανον, ἐν δὲ τοῖς ὄμηρ. ἔπαισι ὁ τρόπος οὗτος τῆς χρή-
 σεως αὐτοῦ ἀποτελεῖ ἐξαιρέσειν, διότι οἱ ὄμηρ. ἥρωες μάχονται συν-
 ῥως πεζοί, ὡς πράττει καὶ ὁ Μ. ἐνταῦθα, καὶ μόνον ἐν ᾧ χωρίοις
 τῆς Ίλιάδος ὁ ἄγων διεξάγεται ἀπὸ ἀρμάτων. Τὸ ἄρμα συρόμενον
 ἀπὸ δύο ἵππων (ὑστερον ξυνωρίς) χρησιμεύει παρ' Ὀμήρῳ συνηθέ-
 ρον 1) νὰ φέρη τοὺς μαχητὰς ἀπὸ στρατοπέδου εἰς τὸ πεδίον
 τῆς μάχης μέχοι τῆς εὐκαίρου θέσεως, ὅπου κατέρχονται καὶ μάχον-
 ται, ὡς ἐνταῦθα ὁ Μ., ἐν ᾧ ἐκεῖνο ἀναμένει ἢ ἐπακολουθεῖ αὐτούς,
 καὶ 2) νὰ ἐπιταχύνη τὴν φυγὴν τοῦ ἥρωος ἠττημένου ἢ νὰ διώξη
 ἐκτόνως τὸν φεύγοντα ἀντίπαλον. Ἄρμα ἔχουσι συνήθως οἱ ἡγε-
 τῶνες καὶ οἱ ἐπιφανεῖς, ἐπιβαίνουσι δ' αὐτοῦ δύο, ὁ ἠνιόχος καὶ ὁ
 παραβάτης (μαχητής), Πίν. Γ' 1. Πλείονα περὶ ἄρματος ἐν Ζ 19.
 — 31 ἐν προμάχοισι φανέντα ἤδη τὸ πρῶτον, ἀφ' οὗ ἐν τῷ με-
 ταξὺ κατέλιπεν ὄπισθεν τὸ ἄρμα μετὰ τοῦ ἠνιόχου. — 47 Ἀτρεὺς
 οὐδὲν Α 7. — 37 Ἐκτωρ Α 242. — 47 πόντιον ἐπιπλώσας περὶ
 τῶν δυσκολιῶν τοῦ πλοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τροίας Α 71. — 54
 κείθαρις Α 603. — 55 Ἡ κόμη τῶν ἀνδρῶν ἢ ἐχύνετο κάτω ἐν
 πλημμονῇ φυσικῶν βοστρύχων ἢ ἠντρεπίζετο ἐν τεχνικοῖς πλοκάμοις
 συνεχόμενοις διὰ περονῶν, φερουσῶν χρυσᾶ κοσμήματα σφηκῶν,
 τετρίγων κᾶ. φαίνεται ὅτι καὶ τότε συνηθίζετο οἱ θηλυδραῖοι νὰ
 σχηματίζωσι κατὰ τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς πλοχμὸν ὡς μέγαν
 κόμβον, τὸ κέρας, κρωβύλον, (κόρυμβον αἱ κόραι,) καὶ σήμερον τοι-
 οῦτους πλοχμοὺς καλοῦμεν σκωπτικῶς κέρατα. — 57 λάινον ὁ διὰ
 λιθοβολήσεως θάνατος (λευσμὸς, καταλεύειν) ἦτο συνήθης δημοσία
 θανατικὴ ποινὴ ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις· οὕτως ἐθανατώθη ὁ Πα-
 λαμήδης, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὁ βουλευτὴς Λυκίδης ἐν Σαλαμῖνι ὡς
 προτείνας νὰ δεχθῶσι τὰς προτάσεις τοῦ Μαρδονίου, διὰ τῆς ποι-
 νῆς ταύτης ἀπειλεῖ ὁ βασιλεὺς τῶν Θηβῶν Κρέων τὸν τολμήσοντα
 νὰ θάψῃ τὸ πτώμα τοῦ Πολυνεΐκου. — 64 Ἀ. δῶρα τὴν κόμην
 καὶ τὸ κάλλος 55. — 73 φιλότητα καὶ ὄρκια μετὰ τὴν κρίσιμον λή-
 ξιν τῆς μονομαχίας θὰ ἐπηκολούθει συνθήκη μεταξὺ τῶν δύο λαῶν
 ἀποκαθιστῶσα φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ αὐτῶν, 323. — 75 Ἄργος
 ἐπιπόβοτον τὸ ἐπίθ. προσήκει μᾶλλον εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργου,
 ἐνθα ἰδρῦθη ὑπὸ τοῦ Ὄθωνος καὶ τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἵπποφορ-
 βεῖον. Ἡ φράσις παρ' Ὀμήρῳ σημαίνει 1) τὴν πόλιν τοῦ Ἄρ-
 γου, 2) τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Ἀγαμέμνονος, τὴν καὶ Ἀχαικὸν Ἄρ-
 γος καλουμένην, ὡς ἐνταῦθα, καὶ 3) ὅλην τὴν Πελοπόννησον. —

Ἀχαιὺς νοεῖται ἡ Θεσσαλία, ἡ πρώτη καὶ κυρία ἔδρα τῶν Ἀχαιῶν κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι ἐγκατάστασιν, ὁ δὲ ὄλος σπῆχος δηλοῖ τὴν ὅλην Ἑλλάδα διὰ τῶν δύο σπουδαιότερων οἰκήσεων τῶν Ἀχαιῶν.

76-120. 76-8 ὡς ἐπέχει θέσιν ἀντικ. ἀντι: ταῦτα, μὴ λόγος, πρότασις, **καὶ ῥα** καὶ δὴ, **ἐς μέσον** εἰς τὸ μεταίχμιον, ἀλλὰ εἰς τὸ κέντρον τῆς γραμμῆς τῶν Τρ., ἵνα εἶναι ὄρατος ἐκατέρωθεν **ἐλὼν**+γεν. ὡς ἀφῆς, **μέσσου** κτηρ. πιάσας τὸ δόρου ἀπὸ τὸ μέσον (καὶ κρατῶν αὐτὸ δ' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ὀριζόντιον καὶ παράλληλον πρὸς τὸ μέτωπον τῶν Τρ.), **ἀνεέργω** (ἔργω, ἔεργω, εἶργω) ἀναιτίξω, **φάλαγγες** τάξεις παρατεταγμένοι πρὸς μάχην, **ιδρύω, ιδρύθην**, ὡς ἐξ **ιδρύνω**, βάλλω τινὰ νὰ καθίσῃ: ἐσταμάτησαν.—79-8 **ἐπιτοξάζομαι** τινι τοξεύω ἐναντίον τινός: ἠτοιμάζοντο νὰ, **ἰὸς** τὸ βέλος, **τιτύσκομαι** (τυγχάνω) σκοπεύω, **ἔβαλλον** προσεπάθον ἐπιτύχωσιν· ἐκ τῶν **τέ-τέ** ὁ μὲν α'. συνδέει τὴν β'. πρότ. πρὸς τὴν α'., ὁ δὲ β'. τὰς δύο δοτ., **ἄναξ**, κλητ. **ἄνα**, θ. **ἄνασσα**, ἀνάσσει **αὖω**, **αὖσω**, **ἄνσα**, φωνάζω μεγαλοφώνως (**μακρόν**), **ἰσχεσθῆναι** σταματήσατε, **κοῦροι** εὐγενεῖς νέοι, **στεῦνται** κ. πρτκ. **στεῦτο**, μόνον οἱ 2 τύποι εὐχρ. (**ἴσταμαι**): διὰ τῆς στάσεώς του φαίνεται ὅτι, **κρούθαιολος** (κόρυς-αἰόλος εὐκίνητος) ὁ διαρκῶς κινῶν τὸν λόφον τοῦ κράνου, εὐκίνητος, ὀρηκτικός, **ἔσχοντο** ἀπέσχον, ἔλαυσαν, **ἀνελάθην**. (α(στ.) αὖω 81, **ἄν-η-ος**, **ἄν-ε-ως**) ἄφωνοι, **ἔσσυμένως**, τῆς μτχ. τοῦ πρκμ. τοῦ **σέυομαι**, ἐσπευσμένως, ταχέως.—85-9 **ἢ μετὰ**+δοτ. μεταξὺ, **κλύω**, ἀορ. **ἔκλυον**, πρσικτ. **κλύθι**, **κλύτε** κ. κ. **κλυτε**, ἀκούω, μέο μεν-μου, ἢ γεν. ἐκ τοῦ **κέκλυτε**: παρ' ἐμοῦ, **ἐκνήμεις-ιδος** ὁ ἔχων ὠραίας κνημίδας, **νεῖκος** ἔρις, πόλεμος (**νεικέει δρωρεν**; **κέλομαι** (κελ-εύω), **κελήσομαι**, **κε-κ(ε)λ-όμεν**, προτρπέως **πουλυβότειρα** ἢ πολλοὺς βόσκουσα, πολυτρόφος, **οἶος** 3 μόνος, **ἀγασθῶ**-**τάμωμεν** ὁ λόγος μετεβλήθη ἀπὸ πλαγ., ὅστις εἶναι ἐπίπονος διὰ τὸν ποιητὴν, εἰς εὐθύν, ἀντι ἀπρμφ.—95-102 **ἄρα** ὡς ἡ φυσικὸν (ἐκ τῆς ἀπροσδοκῆτου προτάσεως), **ἀκῆν** (ἐκ ὁ. ἀκ-δηλοσῆς ἡσυχίαν, σιωπὴν· προβλ. **ἦκα** ὀλίγον, **ἦσσον**, **ἦμιστα**) σιωπηλῶς ἢ φρ. δηλοῖ: τελείως ἡσύχασαν· **βοῆν ἀγαθὸς** βροντόφωνος, **τοῦτο** τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, **μετέειπε** τοῦ **μεταυδᾶν**, ἢ **μετὰ** μεταξὺ, ἐνώπιον **ἴκω** καὶ **ἰκάνω** (ἰκ-νέομαι) ἔχω φθάσει, καταλάβει: διότι ἐγὼ πρῶτιστως εἶμαι ὁ πονῶν τὴν ψυχὴν (ὡς ὁ προσβεβλημένος, καὶ διὰ τοῦτο ὁ μᾶλλον δικαιούμενος νὰ ὀμιλήσω), **φρονέω** δὲ (ἀντι οὐκ εἶμαι λοιπὸν τώρα τῆς γνώμης, **διακρίνω** διαχωρίζω, ὑποκ. **ὕμᾶς**

ἀσφαφούμενον ἐκ τοῦ Ἄ. κ. Τ., πέποσθε ἐκ τοῦ πέπονθ-τε, πάσχειν,
 εἰς ἐμὴ ἢ διαφοράμου πρὸς τὸν Ἄ., αἶτη διασάλευσις τῶν φρε-
 ῶν, ἀμάρτημα, θάνατος κ. μοῖρα μοιραῖος θάνατος, τεύχω, τεύξω,
 κριμ. παθ. τέτυγμαί, εἶμαι ὠρισμένος, ἔτοιμος· ἀπὸ τοῦ στίχ. ἀρ-
 χεται τὸ ἀντικ. τοῦ κέκλυτε τῶν λοιπῶν κειμένων διὰ μέσου.—
 103-10 οὔσετε ἄξετε 15 πρστικ. μεικτοῦ ἀορ. ἐνσίγμου μετὰ τοῦ
 φων. τοῦ β', τοῦ φέρειν, *ἀρῆν ἀρῆνός ἀ. θ. ἀμνός, κριός,
 Πρ. βίη βίαιος, κραταῖος Πρ., ὄρκια τάμνη τὴν ἔνορκον συνθή-
 κην διεξαγάγη, ἰδ. 73, ὑπερφίαλος (ὑπερ-φν-ής, ὑπερφ-ΐα-λος)
 ἀνθάδης, ὑβριστής, οἷ δοτ., δηλέομαι (dele-o) βλάπτω, παρα-
 βαίνω (δηλητήριον), ὑπερβασία (ὑπερβαίνω παραβαίνω) παρά-
 θασις, ὑπεροψία, ἀνθάδεια, ἡ δοτ. τροπ., μὴ τις πλ. ἐρ., διότι
 ἢ προηγ. πρὸτ. ἐνέχει τὴν ἔννοϊαν φόβου, δπλότερος νεώτερος,
 ηρεθέομαι (ἡερ-ἀερ, ἀείρω αἶρω) κρέμαμαι εἰς τὸν ἀέρα, εἶμαι
 ἀελαφρός, τὸ ἀντίθ. τῆς φράσεως φρένες ἔμπεδοι, οἷς ἀρσ. εἰς τὸ
 μετέησιν μετῆ: μεταξὺ δὲ ὄσων εὐρεθῆ ὁ γέρον, ὄπου δὲ εὐρεθῆ ὁ
 γ. μεταξὺ ἀνδρῶν ὡς δεικτικὸν τοῦ οἷς τὸ μετ' ἀμφοτέροισι πρόσσω
 εἰς τὸ παρελθόν, δπίσσω εἰς τὸ μέλλον, λεύσσω; ὅπως πλ. ἐρ.
 εἰνὶ τρόπῳ θά, ὄχα ἐπιτ. (ἔχω κρατῶ: σφιγκτά, δυνατά) ἐξόχως,
 πάντοτε μετὰ τοῦ ἄριστα, ἢ φρ. ὑποκ. τοῦ γένηται, μετ' ἀμφοτέ-
 ροισι μεταξὺ καὶ τῶν δύο μερῶν, Τρ. καὶ Ἀχ. ὁ ποιητὴς ἀπὸ τῆς
 εἰδ. περιπτώσεως τοῦ γέροντος Πρ. ἀνήχθη εἰς γενικὴν γνώμην
 περὶ παντὸς γέροντος (οἷς γέρον), καὶ ἐκεῖθεν πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς
 τὴν προκειμένην περίπτωσιν (μετ' ἀμφοτέροισι).—111-5 ἔλπομαι,
 ἔολπα, ἐλπίζω, οἰζυρὸς 3 (οἰζὺς θ. θλίψις, βάσανα) πολύδακρυς,
 πολύστονος, καὶ ῥ' καὶ δὴ (συμφώνως πρὸς τὰς δοθείσας συστά-
 σεις), ἢ: καὶ εὐθύς, ἐρύκω, ἐρύξω, ἔρυξα, κ. ἐρύκακον, κρατῶ, στα-
 ματῶ, στίξ σιχός, στίχες, θ. στοῖχος, στίχος, σειρά, τάξις: κατὰ
 μῆκος τῶν τάξεων, ἐκ δ' ἔβαν ἵππων, τὰ μὲν—Ἐκτωρ δὲ 116.
 ἀλλήλων (τῶν τευχέων Τρ. κ. Ἄ.), ὀλίγη δ' παρατακτ. ἀντί: οὕτως
 ὥστε, ἄρουρα (ἀρόω) ἠροτριαμένη γῆ, ἀμφὶς μεταξὺ τῶν δύο
 στρατευμάτων.—116-20 προτί, ποί κ. πρὸς, καρπάλιμος, ταχύς,
 κρείων οντος βασιλεύς, προΐημι ἀποστέλλω πέραν, γλαφυρὸς 3
 (γλάφω, γλύφω) κοῖλος, οἰσέμεναι μεικτ. ἀορ., ἄρα ὡς ἦτο φυσικὸν
 νὰ ἀναμένῃ τις, δῖος 3 (Δι-ός, δι-ιος, di-vus, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς
 καταγόμενος) θεῖος, εὐγενής.

78 μέσου δουρὸς ἵνα δείξῃ ὅτι δὲν προτίθεται νὰ πολεμήσῃ
 καὶ ἵνα ἀναχαιτίσῃ τὴν προέλασιν τῶν Τρ.—80 ἐπετοξάζοντο

διότι δὲν εἶχον πλησιάσει εἰς βολὴν δόρατος.—86 *εὐκνήμιδες* 17.—89 *τεύχεα ἀποθέσθαι* κυρίως ἀσπίδας καὶ δόρατα.—9 *βοὴν ἀγαθὸς* B 408.—99 *Ἀργεῖοι* κυρίως οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τοῦ Ἀργους, εἶτα οἱ ὑπήκοοι τοῦ Ἀγαμέμνονος οἱ κατοικοῦντες τῷ Ἀχαικῷ Ἀργεῖ, τέλος πάντες οἱ Ἕλληνες ὡς ἐνταῦθα.—1 *μοῖρα* A 416.—103 Περὶ τοῦ χρώματος τῶν θυμάτων καὶ τοῦ φύλου A 449 ἐν τέλει.—104 *γῆ καὶ ἡλίω* ἐν ταῖς εὐχαῖς συνθέσταια συνδέεται ἡ γῆ μετὰ τοῦ ἡλίου. Οἱ Ἕλληνες θὰ θύσωσιν εἰς τὸν Δία ὡς ἔθνικὸν θεὸν καὶ ἐπόπτην τῶν ὄρκων, Ὁρκιον, ὄθ και Διὸς ὄρκια 107, τιμωροῦντα τοὺς παραβαίνοντας τὸν ὄρκον.—105 *Πρίαμος* ὁ ὑπέργηρος βασιλεὺς τῆς Τροίας, υἱὸς τοῦ Λαμέδοντος καὶ σύζυγος τῆς Ἑκάβης, ἔχων 50 υἱοὺς καὶ 12 θυγατέρας.—114 *τεύχεα ἐξεδύοντο* τοὺς τελαμῶνας (ἀορτῆρας) τῶν ἀσπίδων, ἃς καταθέτοντες κατὰ γῆς ὀρθίας ἴσταντο στηριζόμενοι ἐπ' αὐτῶν.—117 *κῆρυκας* A 321 κ. 334.—118 *Ταλθύβιον* A 321.

121-60. 121-9 *Ἴρις*-δος θεὰ ἄγγελος τῶν θεῶν, αὐτὴ αὐτὴ *λευκώλενος* (ὠλένη τὸ ἔσωτ. ὁδοῦν τοῦ πήχεως τῆς χειρός, εἶτα πῆχυς) ἢ λευκοβραχίων, *εἶδομαι*, *εἰσάμην*, φαίνομαι, ὁμοιάζω, *γαλόως-ω* κ. ἄττ. *γάλως-ω* θ. ἢ ἀνδραδέλφη, *δάμαρ*-τος θ. (*δόμος*-ἀρ ἀραρίσκω) ἢ εὐτρεπίθουσα τὸν οἶκον, οἰκοδέσποινα, σύζυγος, *Ἀντινορίδαο* ἰων. ἀντὶ Ἀντινορίδου, υἱοῦ τοῦ Ἀντινόρου, *εἶχε* (σύζυγον) *Ἐλικίων*-ονος, *Δαοδίκην* πρὸς τὸ τὴν ἀντι δοτ. πρὸς τὸ *γαλόω* εἶδος ἀρίστην μίαν ἐκ τῶν ὠραιότατων θυγατέρων, *μέγαρον* τὸ κύριον ἐνδιαίτημα τῆς οἰκογενείας, τὸ σπουδαιότερον μῆμα τοῦ οἴκου, *ἰσίδος ἄ.* (*ἴσταμαι*, ὡς ὄρθιος) ἀγαλειός, ὕφασμα, ὡς ἐνταῦθα, *δίπλαξ*-ακος κυρ. ἐπίθ. κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐσ. *χλαῖνα* ἢ ἰδ. δὲ ἢ δίπλαξ μέγα τετραγώνον ἱμάτιον, τὸ ὁποῖον ἐφορεῖτο ἢ μονὸν ἢ διπλούμενον εἰς δύο (δίπλαξ), ὡς τὰ φορούμενα ἐνιαχοῦ τῆς Ἐλλάδος ἔτι καὶ σήμερον σάλια, ἐν ταῖς διαστάσεσι τῆς ἀπλῆς χλαίνης περὶ ἧς ἰδ. Πραγματικά (πρὸβλ. *διπλοῖς-ἀπλοῖς*), *πορφύρεος* ἢ ὁ ἔχων τὸ χροῶμα τῆς πορφύρας (τοῦ βυσσίνου), *ἐμπάσσω* πασπαλίζω ἐν τὸς, ἐνυφαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (πρὸβλ. *χρυσόπαστος* ἐσθῆς), *ἄεθλος* ἄθλος ἀγών, πολεμικὴ σκηνή, *πολέας* πολλούς, *ἱππόδαμος* (ἱπποδαμαστῆς) ἀρματηλάτης (ὡς ὑποβάλλων τοὺς ἵππους ὑπὸ τὸν ζυγόν), *χαλκοχίτων* ὁ χαλκοθώραξ, *ἔθεν* γεν. γ' προσ. προσωπ. ἄντων. κ. *ἔο*, *εἶο*, *εὔ* (πρὸβλ. *ἐμέθεν* *σέθεν* ἐμοῦ, σοῦ) αὐτῆς, *ὑπὸ παλαμῶν* διατηρουμένης καὶ τῆς κυρ. σημ. τῆς *ὑπὸ* : ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν παλαμῶν, *ἀγχού* ἐπίρ. ὡς τὸ *ἄγχι* (οὐ συγκρ. ἄσσαν ὑπερθ. *ἀγχιστα*

πλησίον (πρβλ. ἀγχιστεῖς, ἀγχιστεία), προσέφη μιν, ὠκέα ὠκέα. — 130-8 δεῦρο παρακελ. μόρ. εἰς τὸ ἴθι, **νύμφα** αἰολ. κλητ. **νύμφη** (pubo νυμφεύομαι) ὡς σύζυγος συγγενοῦς, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, ἀνωτέρω **νυός**, **ἴθηαι** μ. ἀόρ. β' προσ. β', **θέσκελος** (θε(σ)ός καὶ **κέλομαι**) θεόπνευστος, θαυμάσιος, ἀπίστευτος, οἷ ἀναφ., **Ἄρης** πόλεμος, **λιλαίωμα** (λάω ἐπιθυμῶ, δωρ. αἰ δὲ λῆς) ἐπιθυμῶ, διψῶ, **δλο(ε)ός** (δλλυμι) ὀλέθριος, οἷ δεικτ., **δῆ νῦν** τώρα πλέον, **ἕαται** ἦνται, ἦμαι, κάθηνται ἀδρανεῖς, ἔχουσι καταθέσει τὰ ὄπλα, **πόλεμος** δὲ ἀντὶ αἰτιολ., **κεκλιμένοι** ἐστηριγμένοι ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, τὰς ὁποίας εἶχον στηρίζει ἐπὶ τῆς γῆς, **παρὰ** ἐπιρ. πλησίον, **ἔγχος** τὸ κ. **ἔγγειη** θ. τὸ δόρυ, **κεκλήση** β' προσ. τετ. μέλλ. τοῦ καλοῦμαι ἀντὶ ἀπλοῦ μέλλ. πρὸς ἰσχυροτέραν βεβαίωσιν· ὁ πρkm. **κέκλήμαι** πολλάκις κεῖται ἀντὶ τοῦ **εἰμί**, σημαίνων καὶ ὅτι ὑπάρχει τι καὶ ὅτι ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τὸ ἀνήκον αὐτῷ ὄνομα· ὁ μέλλ. λαμβάνει ὡς καὶ ἀλλαγοῦ παρ' Ὀμ. τὸ **κέν**, **τῶ νικήσαντι** ποιητ. αἰτ., **ἄκοιτις** 53, **φίλη** 31. — 139-45 **ἡμερος** ἄ. πόθος, **ἡμείρομαι** ποθῶ, **ἡμερόεις** θελκτικός, ἐκ τούτου αἰ γεν. **ἄνδρός**, . . . , **τοκεὺς** (τίκτω) γονεὺς, **ἄστν** πατρίς (τὸ ἄστν διαφέρει τῆς πόλεως ὡς αἰ λ. οἰκία -οἶκος), **δθόνη** λινοῦν ὕφασμα, ἐνταῦθα : καλύπτρα τῆς κεφαλῆς, περὶ ἧς ἰδ. Πραγματικά, **ἀργεννός** 3 (ἐκ ὁ. ἀργεο- (πρβλ. **ἐναργής**), ἧτις σημαίνει λευκότητα) λευκαυγῆς, ἀπαστρούπτων ἐκ λευκότητος, **θάλαμος** μέγαρον, **τέρην-ρεινα-ρεν** (tener) τρυφερός, **ἀμφίπολος** θ. (ἢ ἀμφὶ τινα πελομένη, ἢ ἀσχολουμένη περὶ τινα) θεραπαινίς, **Ἀΐθηρη** Αἴθηρα, **Πιτθῆος** -εύς, **βοῶπις** (βου-ωπ.) ἡ μεγάλωφθαλμος, **αἴψα** εὐθύς, **ἴκω** κ. **ἰκάνω** ἴκω (ἰκ-νέομαι), **ἴθι** (ἐκεῖ), ὄπου. — 146-53 **οἱ ἀμφὶ Πρ.** ὁ Πρ. καὶ οἱ περὶ αὐτόν, δηλ. καὶ ὁ Πάνθους, τὰ λοιπὰ 3 ὀνόματα ἐτέθησαν κατ' αἰτ. ὡς εἰ καὶ αὐτοὶ εἶχον ἀκολούθους· **ἠδὲ** καί, **ἴζος** ἄ. βλαστός, **κλάδος** (παρ' ἡμῖν : φυντάνι τοῦ), **πνέω**, **πέπνυμαι**, **πεπνυμένος** ὁ ἔχων πνοήν, ζωήν, αἰσθήσεις, νόησιν, ὁ συνετός, φρόνιμος (ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς ψυχάς, αἰτινες εἶναι σκιαί, ἀμενηνὰ κάρηνα, ἄνευ φρενῶν), **ἦατο** ἦντο, ἐκάθηντο, **ἐπὶ Σκ π.** ἐπὶ τοῦ πύργου τῶν Σκ. π., **δημογέροντες** οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, τιμώμενοι διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὸ ἀξίωμα, **πεπανυμένοι** ἀπηλλαγμένοι πολεμικῆς ὑπηρεσίας, ἀπόμαχοι, ἀπόστρατοι, **γῆραι** διὰ τὸ γῆρας, **δῆ ἦδη**, **ἀγορητῆς** (ἀγορεύομαι ἀγορεύω) ῥήτωρ, **ἐσθλός** 3 ἀγαθός, ἐξαιρέτος, **καθ' ὕλην** ἀνὰ τὸ δάσος, **ιεῖσι** ἐκβάλλουσιν, **ὄψ** ὄπος (vox) θ. φωνή, **λειριόεις** (λειριον

κρίνον) τρυφερός, απαλός, μαλακός ὡς τὸ κρίνον, ἤνιο κ. ἦατο, ἡγήτορες οἱ προύχοντες, ὑποκ., τοῖτοι κτγρ. ὅμοιοι μὲ αὐτούς, ἀρα λοιπόν.—154-60 ἦμα (τῆς αὐτῆς ῥ. πρὸς τὸ ἀκὴν 95) σιγά, ἔπεα πτερόεντα πτερωτοὶ λόγοι, ὡς ἐκφεύγοντες ἀνεπιστρεπτὲ ἐκ τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων, νέμεσις-σιος θ. δικαία ἀγανάκτησις, ὅ,τι προ καλεῖ δικαίαν ἀγανάκτησιν, ἀξιοκατάκριτον, ἀξιόμειμπτον, τοιῆδε διὰ τοιαύτην γυναῖκα ὡς αὐτὴν ἐδῶ, ἀλγεα πάσχειν νὰ ὑφίστανται ταλαιπωρίας, ὑποκ. τοῦ νέμεσις ἐστι, αἰνῶς ἐπιτ. φοβερά, πολύ, ὧπα πιθανῶς οὐδ., παρ' Ὀμ. προσώπατα, μόνον κατ' αἰτ. εἰς τὴν ὄψιν, εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ ὡς καὶ παρ' ὄλον της τὸ κάλλος, εἶοσα ἐνδ., λίποιτο ἄς μείνη ἐδῶ, πῆμα 50, κτγρ. τέκος οὐ. τέκνον, ὀπίσσω χρον.

121 Ἴρις Β 786: ἐνταῦθα ἐπεμβαίνει οἰκειοθελῶς, εἶναι ἄγ γελος αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ, ἵνα προπαρασκευάσῃ αὐτῷ τὴν Τειχοσκοπίαν. Καλεῖται ἀελλόπους, ποδήνεμος καὶ χρυσόπτερος.—Ἑλένη ἡ περιβόητος διὰ τὸ κάλλος θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρεω καὶ τῆς Λήδας, ἀδελφὴ τῶν Διοσκούρων, Κάστωρος καὶ Πολυδεύκου, καὶ τῆς Κλυταιμίστρας, συζύγου τοῦ Ἀγαμέμνονος, σύζυγος τοῦ Μενελάου.—125 μέγαρον τὸ ὄμηρ. ἀνάκτορον (καὶ οἱ οἶκοι τῶν ἐπιφανῶν) ἔχει συνήθως τὴν ἀκόλουθον διάταξιν, Πίν. Π': συνίσταται 1) ἐκ τῆς αὐλῆς, Α, ὑπαίθρου, συνήθως σχήματος τετραγώνου, ἐν ἧ καὶ κυκλοτερῆς βωμὸς τοῦ Ἑρκείου Διός· ἡ αὐλὴ ἔχει στοὰς ἔσωθεν πρὸς πάντας σχεδὸν τοὺς τοίχους, ἀνοικτὰς πρὸς τὰ ἔσω καὶ φωτιζόμενας ἀπλέτως, τὰς αἰθούσας, σχηματιζόμενας διὰ σειρᾶς κίωνων παραλλήλων πρὸς τὰς πλευρὰς αὐτῆς (ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἀνακτόρου τῆς Τίρουνθος σφῶνται κατὰ χώραν αἱ λίθιναι βάσεις τῶν ξυλίνων κίωνων)· εἰς τὴν αὐλὴν εἰσερχόμεθα ἔσωθεν διὰ προθύρου Κ, ἔχοντος αἰθούσας ἐκατέρωθεν, ἔσωθεν καὶ ἔσωθεν· 2) ἐκ τοῦ μεγάρου Μ, μεγάλου ὀρθογωνίου ἢ τετραγώνου δωματίου, φέροντος ἔσωθεν τέσσαρας μεγάλους ξυλίνας κίονας ὑποβασιάζοντας τὴν ὀροφὴν καὶ μεταξὺ τῶν βάσεων αὐτῶν τὴν ἐστίαν ἢ ἐσχάραν, ἐν δὲ τῇ ὀροφῇ ὀπαῖον (ὡς τροῦλλον), ἵνα φωτίζεται (διότι παράθυρα δὲν ὑπῆρχον) καὶ ἐξέρχονται οἱ καπνοί· τὸ μέγαρον εἶχεν ἐκ τῆς αὐλῆς τὴν εἴσοδον, ἥτις ἐσχηματίζετο ἐκ προεκτάσεως τῶν δύο πλαγίων τοίχων τοῦ μεγάρου πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ ἐκ διατομῆς αὐτῶν δι' ἐγκαρσίου τοίχου φέροντος θύρας καὶ διαιροῦντος τὴν εἴσοδον εἰς δύο τμήματα, α' τὸ πρόσθιον πρὸς τὴν αὐλὴν τὸ καλούμενον αἰθουσαν δώματος, καὶ

ἴ) τὸ ὄπισθεν τὸ ἀμέσως πρὸ τοῦ μεγάρου, τὸν *πρόδομον*. Ὁ
 ἰνάξ ΙΓ'. παριστᾷ διάγραμμα τοῦ ἐν Τίρυνθι ἀνακτόρου, ὃ δὲ Πίν.
 ΣΓ' 1 ἀναπαριστᾷ τὴν προσθίαν ὄψιν τοῦ ἐν Μυκῆναις βασιλικοῦ
 μεγάρου.—Ὡς ἐνδιαίτημα τῆς οἰκογενείας ἐχρησίμευε τὸ μέγαρον,
 ὅπου ἔτιρωγον οἱ οἰκοδεσπότες, συνεσκέπτοντο, ἐδέχοντο, ἠργάζοντο,
 καὶ δὲ ἐκοιμῶντο καὶ τὰ μικρὰ αὐτῶν τέκνα (προβλ. πολυαριθμούς
 κατοικίας ἐν πολλαῖς κώμαις τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες καὶ σήμερον
 ἰδιαίρετοι οὔσαι χωρίζονται διὰ κιβωτίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων
 εἰς ἴδια τμήματα), ἐν ᾧ οἱ ἔφηβοι υἱοὶ καὶ θυγατέρες καὶ δὴ οἱ ἔγ-
 γαμοὶ ἐκρίθη εὐπρεπέστερον νὰ ἔχωσιν ἰδίαν κατοικίαν, τὸν *θάλαμον*,
 κοιτῶνα ἅμα καὶ μέγαρον, ἀποτελούμενον ἐκ μικροτέρου μεγάρου καὶ
 πρόδομου καὶ ἐπικοινωνοῦντα πρὸς τὴν πατρικὴν αὐλήν, ἐν ἣ
 ἐκτίζετο. Οἱ σύζυγοι ἐκοιμῶντο ἐν ἰδίῳ θαλάμῳ, μυχῶ δόμοιο, κει-
 μένῳ ὄπισθεν τοῦ μεγάρου, τὸν ὁποῖον βλέπομεν καὶ ἐν τοῖς ἀρ-
 χαίοις ναοῖς, ὡς ἐν τῷ Παρθενῶνι, ὅπου ἔχομεν τὸν πρόναον, τὸν
 κυρίως ναὸν (μέγαρον, ἐκατόμπεδον νεῶν) καὶ τὸν κυρίως Παρθε-
 νῶνα, ἐν τῇ δυτ. πλευρᾷ. Ἐκ τοῦ θαλάμου τούτου ἐξειλίχθη ἡ γυ-
 ναικωνίτις, ἴδιον οἰκοδόμημα, Πίν. ΙΓ' Ξ μετὰ τῆς αὐλῆς Ν.
 Πλείονα ἰδὲ ἐν Z 242-50.—*ἡ δὲ ὕφαινεν* ἡ ἱστοουργία ἦτο ἡ εὐγε-
 νεστάτη ἀσχολία τῶν γυναικῶν τοῦ ἡρωικοῦ αἰῶνος· ὅθεν βασιλίσ-
 σαι καὶ θεαὶ ὕφαινουσιν.—*126 δίπλαξ (χλαῖνα)*· ὁ ἱματισμὸς τῶν
 ἄνδρῶν συνίσταται ἐκ τοῦ *χιτῶνος* καὶ τῆς *χλαίνης*. Ὁ χι-
 τῶν εἶναι ἔνδυμα σημιτικὸν (φοινικ. *κατά*) εἰσαχθεὶς ὑπὸ τῶν Φοι-
 νίκων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ φορούμενος ὑπὸ μόνων τῶν ἀνδρῶν·
 εἶναι ῥαπτὸς, φορεῖται (ὅθεν: *δύεσθαι χιτῶνα*) ἔσωθεν ὡς τὸ ὑπο-
 κάμισον, ἔχει συνήθως χειρίδας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος, ἐξικνεῖται μέχρι
 τοῦ ἄνω μέρους τῶν μηρῶν ἢ καὶ μέχρι τῶν γονάτων (ὁ ἰωνικὸς
 ἦτο ποδήρης, τοῦτον δ' ἐφόρουν καὶ οἱ ἐπιφανεῖς, οἱ μετέχοντες
 τελετῶν, οἱ ἄοιδοί, φέροντα καὶ παρυφὰς μετὰ κοσμημάτων), ζών-
 νεται κατὰ τὴν ἐργασίαν καὶ εἶναι τὸ μόνον ἔνδυμα τὸ φορούμενον
 ἐν τῷ οἴκῳ. Ἀλλὰ τὸ κυρίως ἐθνικὸν ἔνδυμα τοῦ Ἑλλήνος ἦτο ἡ ἐρεᾶ
χλαῖνα, ἣν ἐφόρει ἔξω τῆς οἰκίας, ἐπανωφόριον, ἐν ἐπίμηκες τεμά-
 χιον ὑφάσματος, ὅπερ δὲν ἐφορεῖτο, ἀλλ' ἐρρίπτετο περὶ τοὺς ὤμους
 (ὅθεν: *βάλλεσθαι χλαῖναν*) καὶ ἐπορποῦτο ἐπ' αὐτῶν, ἀναδιπλούμενον,
 διὰ πορπῶν ἢ περονῶν. Ἡ *χλαῖνα* τῶν ἐπιφανῶν ἦτο πολλακίς
 πορφυρᾷ, ἡ δὲ ἐορτάσιμος ἔφερεν ἐνυφασμένας ποικίλας παρυστά-
 σεις.—Οἱ ὁμηρικοὶ ἦρωες ἐν εἰρήνῃ εἶναι ἀσκεπεῖς πλὴν ἐν θήρᾳ
 καὶ ἐν τῇ ἔσοχῃ, ὅπου φέρουσι πῖλον πῖλινον ἢ δερμάτινον. Ἐπί-

σης ἔκτος τῆς οἰκίας φοροῦσι τὰ πέδιλα, πέματα δερμάτινα με-
στενοῦ γύρω κρασπέδου, συγκρατούμενα ἐπὶ τοῦ ποδὸς δι' ἱμάντων
(ὡς περὶ τοῦ τὰ παρ' ἡμῖν γουρνοτσάρουχα). — **πορφυρέην** τὰ πο-
κίματα, αἱ ἐνυφασμένα ἰσκηναί, φυσικὰ ἦσαν ἄλλων χρωμάτων
ἢ τοιαύτη καλλιτεχνικὴ ποικιλόχρωμος ὑφαντικὴ εἶχε προαχθῆ ἐν Ἀ-
νατολῇ καὶ μάλιστα ἐν Φοινίκῃ. — **ἀέθλους** ἀγῶνας περὶ τὴν Τροίαν
ἐκ τῶν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, γενομένους πρὸ τῆς πράξεως τῆς
Ἰλιάδος. Ἄλλοι ὑπαινιγμοὶ ὅτι εὐρισκόμεθα οὐχὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ πο-
λέμου ἐν 99, 132, 157, Α 521. — **127 ἱππόδαμοι** συνηθέστατα
ἐπιθ. τῶν Τρώων ἕνεκα τῶν πολλῶν ἀρμάτων, ὧν γίνεται χρῆσις
παρ' αὐτοῖς, ἐν ᾧ οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν ὀλίγα, διότι δὲν ἦτο δυνατόν
νὰ μεταφέρωσιν αὐτὰ διὰ τῶν νεῶν εἰς Τροίαν. — **χαλκοχιτῶν**
ιδ. 332. — **128 Ἄρης** υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τοῦ πο-
λέμου. — **135 ἀσπίσι κεκλιμένοι** περὶ τῶν ἀσπίδων ιδ. 335. Οἱ
μαχηταὶ ἴστανται ὄρθιοι ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ἀσπίδων
ἀλλ' ἐπειδὴ 114, 327 αἱ ἀσπίδες κεῖνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, φαίν-
ται ὅτι τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ εἶχον λάβει διάφορα
στάσις ἀναπαύσεως ἢ ὁ ποιητὴς παριστᾷ ἐκάστοτε τὰ πράγματα
κατὰ τὰς καλλιτεχνικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας. — **πέπηγε** διὰ τῶν
σαυρωτήρων. Ὁ στίχος παρέχει εἰκόνα ἠρώως ἐν ἀναπαύσει
— **140 ἄστεος** τῆς Σπάρτης (μᾶλλον τῶν Ἀμυκλῶν, ἀρχαίως
καθέδρας τῶν Ἀχαιῶν βασιλέων τῆς Λακωνικῆς). — **141 καλι-
ψαμένη ὀδόννησιν** καὶ αἱ Ἀχαιίδες ἐξερχόμεναι δημοσίᾳ ἐκαλ-
πτοντο κατ' ἔθος ἀνατολικόν· πρὸς τοῦτο ἐφόρουσιν ὄπισθεν τὴν
κεφαλῆς ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτῆς τὴν **καλύπτρον** ἢ **κρηδέμνο**
ὑφασμα λινούν, ἄλλοτε βραχυτέραν, ἄλλοτε μακροτέραν, κατε-
χομένην ἑκατέρωθεν τῶν παρειῶν ἐπὶ τοὺς ὤμους, τὸν ἀνχένα, καὶ
τὰ νῶτα, ὥστε τὸ πρόσωπον νὰ εἶναι ἐλεύθερον, ἐν ᾧ ἐν Ἀνατολῇ
καλύπτει καὶ τὸ πρόσωπον (προβλ. καὶ τὴν καλύπτρον τῶν ἀδε-
φῶν τοῦ Ἑλέου ἐν τῇ Δυτ. Ἐκκλησίᾳ, παρεμφερῆ πρὸς τὴν ὀδόν-
κην). — **143 ἀμφίπολοι** αἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἡρωίδων καλοῦ-
νται συνήθως **δμῶαι** (δάμνημι), ἢ δοριάλωτοι γυναῖκες ἢ ἀγορασθε-
σαι ἀπὸ πειρατῶν· μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κυριῶν δὲν ὑφίστανται
συνήθως μέγα χάσμα, ἀλλὰ τοῦναντίον οἰκεία ἀναστροφὴ, διότι ὁ
πιστὰ θεράπαινα δύνανται νὰ πολαύωσι μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ
φιλόφρονος εὐνοίας· τοιαῦται εὐνοοῦμεναι, ἐν κρείττονι μοίρᾳ τῶν
συνήθους δμῶης, ἦσαν αἱ ἀμφίπολοι, αἵτινες, εἰ καὶ ἠσχολοῦντο ἐν
τῇ ἐπιφροσύνᾳ τοῦ οἴκου, ἀπέτελλαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν δεσποινῶν
ἠφιλοποιήθη ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

δεσποινίδων· αἱ βασίλισσαι κατὰ κανόνα ἐμφανίζονται συνοδευόμεναι ὑπὸ ἀμφιπόλων, συνήθως δύο.—**144 Πιτθεὺς** υἱὸς τοῦ ἔλοπος, βασιλεὺς τῆς Τροίης· ἡ θυγάτηρ Αἴθρα ἐκ τοῦ Αἰγέως ἐννήσθη τὸν Θησέα καὶ ἐφύλαττε τὴν Ἑλένην, ἣν ὁ Θησεὺς κατὰ μύθους εἶχεν ἀπαγάγει εἰς Ἀθήνας· ἀλλ' οἱ Διόσκουροι ἀπευθερώσαντες τὴν ἀδελφὴν ἀπήγαγον αἰχμάλωτον καὶ τὴν Αἴθραν εἰς Σπάρτην, ὅπου ἦτο δούλη τῆς Ἑλένης καὶ ὁπόθεν συναπήχθη ἐκ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Πάριδος εἰς Ἴλιον.—**Κλυμένη** καὶ αὐτὴ δούλη τῆς Ἑλένης συναπαχθεῖσα ἐκ Σπάρτης.—**βοῶπις** A 551.—**145 Σκαιαὶ πύλαι** ἢ λ. σκαιὸς σημ. τὸν ἀριστερὸν (scaevus, Scaevola), ἀπὸ τῆς οἰωνοσκοπίας δὲ A 60 καὶ τὸν δυτικὸν (ἢ βόρειον ἢ βορειοδυτικόν), διότι ὁ πρὸς B πρὸς τὸν Ὀλυμπον βλέπων οἰωνοσκόπος ἔχει τὴν ἀριστερὰν χεῖρα πρὸς Δ· ὅθεν αἱ Σκαιαὶ πύλαι θὰ ἦσαν ἐν τῇ δυτικῇ πλευρᾷ (ἢ B ἢ ΒΔ) τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἀχαιῶν, εἶναι δὲ αἱ μόναι πύλαι (ἐὰν εἶναι αἱ πύλαι πρὸς τὰς Δαρδανίας), αἱ μνημονευόμεναι παρ' Ὀμήρῳ. Βεβαίως ἡ πόλις θὰ εἶχε καὶ ἄλλας πύλας, τοὐλάχιστον ἢ λ. Σκαιαὶ ἀποδηλοῖ τὴν ὑπαρξίν καὶ ἀνατολ. πυλῶν. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν ἐξηκριβώθησαν 3 πύλαι ἐν A, N καὶ ΝΔ, φαίνεται ὅμως ὅτι ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι, ὧν δὲν ἐσώθησαν ἴχνη.—**146 Πάνθους** Τρώς, ἐξ ἐπιφανοῦς γένους, οἱ ἐφεξῆς τέσσαρες υἱοὶ τοῦ Λαομέδοντος καὶ ἀδελφοὶ τοῦ Πριάμου.—**148 Ἀντήνωρ** εὐγενὴς Τρώς, πατὴρ 11 υἱῶν, ὧν 7 ἔπεσον ἐν τῷ πολέμῳ, ἀρχηγὸς τῆς φιλειρηνικῆς φατρίας, μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου οἰκιστὴς τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Παδούης.—**149 δημογέροντες** ἄνδρες ἐπιφανεῖς διὰ τὸ γένος καὶ τὴν σύνεσιν, 7 τὸν ἀριθμὸν, σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, εἰ καὶ βουλὴ τῶν Τρώων δὲν μνημονεύεται· ἀνάλογοι καὶ οἱ ἐπὶ Τουρκοκρατίας δημογέροντες, βουλευόμενοι περὶ τῶν συμφερόντων τῆς κοινότητος. Τὸ ὄνομα, δηλωτικὸν ἀξιώματος, οὐχὶ καὶ ἡλικίας συνήθως (ἐν Σπάρτῃ γέροντες (γερουσιασταὶ) ἐξελέγοντο ἐκ τῶν ὑπὲρ τὰ 60 γεγονότων), παρέμεινε καὶ ὕστερον (γέροντες, γερουσία, senatus) καὶ σήμερον ἔτι (γερουσία, γερουσιασταὶ).—**ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσι** ὑπερθεὶν τούτων πρέπει νὰ φαντασθῶμεν πύργον προέχοντα τοῦ τείχους μετ' ἐπιπέδου στέγης, ὅθεν γέροντες καὶ γυναῖκες θεῶνται πολλάκις τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ ἀγῶνας.—**151 τέττιγες** οἱ ἄρρενες τούτων καθήμενοι ἐπὶ προσηλίου λόχμης κατὰ τὰς θερμὰς θερινὰς ἡμέρας παραγούσιν ὄξυν σφιγμὸν διὰ προστριβῆς τῶν κάτω πτερυγίων εἰς τὸν θώρακα· ὅτι οὗτος δὲν εἶναι ἡ φωνὴ αὐτῶν, δὲν ἐγίνωσκεν ἴσως

ὁ ποιητής.— **153** *πύργοι* προεξοχαί τοῦ τείχους τρίγωνοι, τετράγωνοι, πολύγωνοι, ἡμικυκλικά, ἐπαυξάνουσαι τὴν ἀμυντικὴν περιφέρειαν τῶν τειχῶν καὶ παρέχουσαι τὸ πλεονέκτημα νὰ βάλλωνται οἱ πολέμοιοι ἐκ διαφόρων ἅμα πλευρῶν· ἀπαραίτητοι εἶναι οἱ πύργοι περὶ τὰς πύλας, ὅπου ὁ κίνδυνος μεΐζων.

161-244. 161-70 ἔφαν ἔφασαν, *ἐκαλέσατο φωνῆ* ἐκάλεσε πλησίον του φωνάξας, *ἴξεν ἴξεν*, ἴζομαι καθέξομαι, *πάροιθε* ἔμπροσθεν ἡσειρά: ἐλθοῦσα δεῦρο ἴξεν *πάροιθ' ἐμείο' ἐμεῖο* ἐμέο, ἐμεῦ, ἐμέθεν, *πόσις-ιος* ἄ(possum, δεσ-πότης ὁ κύριος τοῦ δόμου, κυρ. ὁ οὐκοδеспότης, ὁ κύριος) σύζυγος, *πηοὶ* οἱ συμπέθεροι (κηδεσταί), *οὔτι* διόλου, *μοὶ* ἐν τῇ συνειδήσει μου, *νῦ (ν)* σύνδ. συλλ., ἐνταῦθα: νομίζω, *μοὶ ἐφώρμησαν* ἐξαπέλυσαν ἐναντίον μου, *ὡς μοι* τελ. πο. μετὰ τὴν 163, *καὶ τόνδε...* ὁ καὶ εἰς ὅλην τὴν πρότασιν, ἀκόμη (ἵνα μὴ μόνον ἴδης, ἀλλὰ καὶ μοι εἴπης), *ἐξονομήνης* ἀορ. τοῦ ἀχρ. *ἐξονομαίνω* λέγω τὸ ὄνομα, *δοσις* πλ. ἐρ., κτγρ., *ἦς κ.* ἐς ἐπιθ., οὐδ. *εὔ, ἐξ* οἷ *εὔ, ἐσθλός*, ἀγαθός, ἀνδρεῖος, ἐνταῦθα ὄρατος, *ἦ τοι* καὶ μὲν, *καὶ μεΐζονες* ἔτι μ., *κεφαλῆ* κατὰ τὴν κεφαλὴν, τὸ ὕψος, *οὔτω* καλόν, *γεραρός* 3 (γεραίρω τιμῶ, γέρας δῶρον τιμῆς) σεβάσμιος, ἐπιβλητικός, παρουσιαστικός, ἀποπνέων μεγαλεῖον. — **171-80** *ἀμείβομαι τινα* ἀποκρίνομαι, *αἰδοῖος* ἄξιος σεβασμοῦ, *ἐσσι* εἶ, *ἐκυρός* (socer) πενθερός, θ. *ἐκυρή, δεινός* ὁ ἐμπνέων φόβον: ἡ παρουσία σου πάντοτε μοὶ ἐπιβάλλει σεβασμὸν καὶ εὐλάβειαν, μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας ἴσταμαι πρὸ σοῦ, *ἀδεῖν* ἀορ. β', *ἀνδάνω*, ἀορ. *ἄδον* κ. *εὔαδον*, πρκμ. *ἔαδα* (ἦδύς, ἦδομαι), ἀρέσκω, : εἶθε νὰ προετίμων κακὸν θάνατον· ὁ β' ὄρος τῆς συγκρ. περιέχεται ἐν τῇ χρον. προτ.: παρὰ νὰ ἀκολουθήσω..., *δεῦρο* σημ. κίνησιν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἴσταται ὁ λαλῶν, *θάλαμος* μέγαρον, *γνωτοὶ* οἱ συγγενεῖς, *τηλύγετος* 3 (ἀγν. ἐτυμ.) ὁ ἐν τρυφερᾷ ἡλικίᾳ, πολυαγάπητος, *ὀμηλικίη* θ. αἰ συνομηλικοί, *ἐρατεινός* 3 (ἐραῖν) ἀγαπητός: τὰς φίλας μου, τὸν κύκλον τῶν..., *τὸ* διὰ τοῦτο, *τέτηκα* τοῦ *τήκεσθαι*, λυώνω, κατατήκομαι ἀπὸ τὰ δάκρυα, *τοὶ σοί, ἀνεῖρομαι* ἀνερωτῶ, *μεταλλάω* ζητῶ μετὰ περιεργείας, εἶμαι περιέργος νὰ μάθω, *εὐρὺν κρείων* ὁ ἔχων ἐκτεταμένον κράτος, *ἀμφοτέρον* ὄνομ. προεξαγγελ. παρὰθ.: καὶ τὰ δύο, καί..., *ἀγαθός* ἐξαιρετός, *δαηρ-έρος* ἄ. ἀνδράδελφος· ἡ ἀνδραδέλφη; *αὔτε* ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, *ἔσκε* ἦν, *κυνῶπις* θ. (κύνων-ωπ-) ἡ ἔχουσα βλέμματα κυνός, ἡ ἀναιδής· ἡ γεν. παρὰθ. εἰς τὸ *ἐμὸς* ἰσοδυναμοῦν πρὸς γεν. κτητ. ἐμοῦ, *ἔην* ἦν γ' προσ. — **181-90** *ἠγάσσατο* τοῦ ἠγάμαι: ἔξερσάμην εἰς θαυμασμὸν

τρός, ἔξεχυσε τόν, **μάκαρ** μακάριος, **μοιρηγενής** ὁ γεννημένος με
 καλήν μοῖραν (ἀντίθ. *κακῆ αἴση τέκον* A 418), καλόμοιρος, καλότυ-
 γος, **δλβιοδαίμων** εὐλογημένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, χρυσόμοιρος, **δάμνημι**
 μινάω δαμάζω (dom-o), ὑπρστ. **δεδμήατο** εἶχον ὑποταχθῆ, ἦσαν
 ὑπλήκοι, **τοί σοί, πολλοί** κτηρ. ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ, ἀμέτρητοι. **κοῦ-**
ροι Ἀχ. Ἀχαιοί, **ἦ ῥά νυ** πράγματι λοιπὸν ὡς βλέπω τώρα· τὸ **ῥά**
 ἢ ἄρα μετὰ προκ. ἢ ὑπρστ. σημ. ὅτι πράγμα τι, ὅπερ ὑφίστατο καὶ
 πρότερον καὶ ἐκ διηγήσεων ἢ ἄλλως ἐγινώσκωμεν, νῦν βλέπομεν
 ἰδίως ὄμμασι· **καὶ Φρυγίην** ὡς καὶ εἰς ἄλλας χώρας, **πλείστους** κτηρ.
 ἐν μεγίστῳ ἀριθμῷ, **αιολόπωλος** (π. αἰόλος) ὁ ἔχων πόλους (ἵππους)
 αἰόλους, εὐκινήτους, ταχεῖς (προβλ. *κορυθαίολος*), **λαοὶ** στρατός, στρα-
 τιῶται, **Ἵοτρεὺς, ἀντίθεος** ἰσόθεος, **οἳ ῥα** οἱ ὅποιοι ὡς γνωστόν,
στρατιάομαι στρατοπεδεύω· μετὰ τὴν συναίρ. τοῦ *ao* εἰς *ω* ἀναπτύσ-
 σεται καὶ ἐν *ο*, **Σαγγάριος, καὶ ἐγών, ἐλέχθην** κατηριθμήθην, συγ-
 κατελέχθην μετὰ τὸ αὐτῶν, **ἡμαρ**-ατος οὐ. ἡμέρα, **ἀντιάνειραι** ἴσαν-
 δροι (προβλ. *ἀντίθεος*), **οὐδ' οἳ** καὶ οὗτοι δέν, **ἐλίκωπες** οἱ ἔχοντες
 ἐλικοειδεῖς ὀφθαλμούς, **στρογγυλόφθαλμοι**.—**191-202 δεύτερον**
ἐπιρ., ἐρρεῖνω κ. ἐρέομαι, **εἴρομαι** ἐρωτῶ· **ἄγε** παρακλ. εἰς τὸ εἰπέ,
τόνδε προληπτ., **μείων** μικρότερος, **κεφαλῆ** 168, **ἰδὲ** καί, αἰ δοτ.
 τοῦ κατὰ τι, **ἰδέσθαι** κατὰ τὴν θεωρίαν, **κτίλος** ἄ. κριός, **ἐπιπω-**
λέομαι (τὸ ῥ. θαμ. τοῦ *πέλεσθαι*) παρελαύνω, περιέρομαι (πρὸς
 ἐπιθεώρησιν), **εἰσκω** (*Ἔικ*, κ. *Ἔικ*·, ἔ-οικ-α, *Ἔε-Ἔι(κ) σκω*) πα-
 ρομοιάζω, **ἀρνηός** (ὄϊς) κριός, **πηγεσίμαλλος** (πήγνυμαι μαλλός) ὁ
 ἔχων πυκνὸν τρίχωμα, πυκνόμαλλος, **πῶν**-εος οὐ. ποιμνιον προβά-
 των, **οἷς** (ovis), ἄττ. οἷς, ὄϊος, γέν. κ., πρόβατον, **ἀργεννός** λευκός,
ἐκγέγαα προκμ. τοῦ *ἐκρίγνομαι* ἀντὶ ἐκγέγονα, ὡς **μέμαα** κ. **μέμονα**,
 ἢ γεννηθεῖσα θυγάτηρ, **οὔτις δ' αὖ** ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ **οὔτις γε** 178,
Δασρυιάδης ὁ υἱὸς τοῦ Λαέρτου (-ης), **πολύμητις**-ιος (*μῆτις*-ιος θ.
 βουλή, σχέδιον) πολυμήχανος, **τράφη** ἀνεπτύχθη, ἠνδρώθη, **δῆμος**
 χώρα, περιοχὴ, **κρاناός** 3 (*κέρ-ας*, cornu, *κράνος*..) τραχύς, πειρώ-
 δης, ι 27, ἢ *μτχ.* ἐνδ., τὸ *πέρ* μετ' ἐνδ. *μτχ.*, ἄττ. *καίπερ*, **εἰδὼς** κτηρ.
 εἰς τὸ *τράφη* ηὔξηθη εἰς ἄνδρα, ὅστις γινώσκει, **μῆδος**-εος, μόνον
 πληθ. (*μῆδομαι* σκέπτομαι, *μῆτις*), σχέδια, **πυκνός** κρουστός, σφιγ-
 κτοδεμένος, ἔντεχνος, ἀλάνθαστος.—**203-8 πεπνυμένος** 148, **αὐ-**
δάω (αὐδῆ) λέγω, **ἀντίον** ἠΰδα ἀπεκρίνετο, **ἦ μάλα** βεβαιότατα, ναὶ
 ἀλήθεια, **νημερτής** (*νη(στ.)-ἀμαρτάνω*) ἀληθής, κτηρ.: ὁ λόγος, τὸν
 ὅποιον εἶπες, εἶναι ἀληθής, **ἀγγελίη** ἢ πρεσβεία, **σεῦ**, σεῖο, σέο, σοῦ
 γεν. ἀντικ. : διὰ τὴν πρεσβείαν περὶ σοῦ, ὡς πρεσβευτῆς ἕνεκα σοῦ,
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ξεινίζω δεξιοῦμαι, φιλοξενῶ, παρέχω κατάλυμα καὶ περιποίησιν, **φιλέω** φιλεῶ, **φνῆ** θ. σωματικὴ διάπλασις, κατασκευή, **ἐδάην** ἄορ. ἄορ. ἐνεστ., ἐξ οὗ προκμ. **δέδαα**, **δεδάηκα** κ. **δεδάημαι**, ἔμαθον, ἐγνώρισα, προβλ. **ἀδαῆς**, **δαῆμων**.—**209-11** **ὄτε δὴ** ὄτε πλέον **ἔμειχθεν** ἐμείχθησαν, ἐνεφανίσθησαν ἐν μέσῳ τῶν **Τ.**, **ἀγείρομαι**, ἄορ. **ἀγρόμην**, συναθροίζομαι (**ἀγορά**), συνέρχομαι εἰς τὴν ἀγοράν, **σιάντων** γεν. διαιορ. πλησιάζουσα πρὸς γεν. ἀπόλ.: ἐξ αὐτῶν, ὁσάκις μὲν ἴσταντο ὄρθιοι, **ὑπείρεχεν** ἐξεῖχεν, ὑπερέβαλλε, ἐξεχώριζεν, **ῶμους** τοῦ κατὰ τι, **ἐξομένω** ὄνομ. ἀπόλ. ἀνακόλ. ἀντὶ γεν. διαιορ. ὁ ποιητὴς μετεχειρίσθη ὄνομ., διότι ἐκ τῶν δύο ὑποκ. αὐτῆς τὸ ἐν εἶναι καὶ τοῦ ῥ. ὑποκ. (ὁ Ὀδυσσεύς), **γεραρώτερος** μεγαλιότερος 170. οἱ 210-1 διασαφοῦσι τὴν **φνῆν** 208.—**212-15** **ὑφαίνω** καταστρώνω, ἐκθέτω, ἀναπτύσσω, **μύθους**... τὰς προτάσεις καὶ τὰς σκέψεις των, **πᾶσι** τοπ. ἐνώπιον τοῦ σώματος, **ἦ τοι** ἀλήθεια ὁ μὲν, **ἐπιτροχάδην** ὡς παρ' ἡμῖν, μετὰ ταχύτητος, μετὰ σπουδῆς, **παῦρος** (paulus, paucus) ὀλίγος, **λιγέως** (λιγὸς 3 ὀξύφωνος): πολὺ σαφῶς, μὲ διαυγῆ φωνήν, ἀκουόμενος πολὺ εὐκρινῶς, **πολύμυθος** πολυλόγος, φλύαρος, **ἀφαρμαρτοεπῆς** ὁ ἀμαρτάνων ἐν τοῖς ἔπεσι, ὁ ἀστοχῶν τῶν καταλλήλων ἐκφράσεων: εὐστοχος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν λέξεων, **γένος** μόνον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ **γενεῆ** ἡλικία.—**216-26** **ἀναῖσσω** (ἀίσσω πηδῶ, ἀττ. **ἄσσω ττω**, **διάπτιοντες** ἀστέρες: ἐκ τούτου **αἰξ-αἶγες** κύματα, **Αἰγαῖον** ὡς κυματῶδες) ἐγείρομαι ὀρητικῶς, τινάσσομαι ἐκ τῆς θέσεώς μου: τί σημ. ἢ εὐκτ. ; **στάσκε** θαμ. συνήθως ἴστατο ἀκίνητος ἐπὶ τινὰς στιγμάς, **ὑπαί** ἐκ τῆς ὑπὸ μετὰ καταλ. τοπ. (**παράι**, **χαμαί**), **ὑ. ἴδεσκε** κατηύθυνε τὸ βλέμμα διαρκῶς πρὸς τὸ ἔδαφος, **πήξας**... καρφῶνων (κρατῶν ἀκίνητα) τὰ βλέμματα πρὸς τὴν γῆν, **σκήπτρον** (σκήπτομαι σιτηρίζομαι) εἶδος βακτηρίας, **νωμάω** (θαμ. τοῦ **νέμω**) κινῶ, **προπρηγὲς** κτηρ. πρὸς τὰ ἐμπρός, **ἔχεσκε** ἐκράτει, **ἀστεμφῆς** (α(στ.)-στέμβω σείω) ἀκίνητος, **αἰδρις** ἰος (α(στ.) ἴδρις (οἶδα) ἔμπειρος, γνώστης) ἀπειρος, ἀφηρημένος, **φῶς** 53, **φαίης κε** ἀσύνδ. τῆς ἀκολουθίας, ἢ εὐκτ. + κεν ἀναφέρ. εἰς τὸ παρελθόν: θὰ ἐπίστευες, **ζάκοτος** (ζα(ἐπιτ.)-κότος ὀργῆ) δύστροπος, ἀνάποδος, πικρός, **ἔμμεν(αι)**, **ἄφρων** βλάξ, ἡλίθιος, **αὐτως** (ἐκ τῆς αὐτὸς αἰολ.) κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἔτσι δά, τὸ **τὲ τὲ** ἦ-ἦ, **ἴημι**, ἄορ. εὐκτ. **εἴη**, ἐκβάλλω, **ῶψ** 152, **νιφὰς** θ. (**νίφειν**) ἐν Ἀρκαδίᾳ: πιτυρίδα, **χειμέριος** 3 χειμερινός, **ἐρίζω** ἀμιλλῶμαι, ἀντιμετροῦμαι: ἐὰν ἤθελε νὰ διαγωνισθῆ, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιμετροθῆ, **βροτὸς** (mors, morior, μαρραίνω, **μορ-τός-μβροτὸς** Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

μιν εὐφωv. ὡς μεσημβρία, γαμβρός, πρβλ. ἄμβροτος, φαεσίμβρο-
 (βροτός) θνητός: ὁ Ὅδ. τότε ἦτο ἀπαράμιλλος, τότε πρὸς τὸ
 221: τότε τοῦλάχιστον δὲν ἐθανυμάζομεν κατὰ τὸν αὐτὸν τρό-
 ν τὸν Ὅδ., καθ' ὃν ἐθανυμάζομεν καὶ ὅτε ἔσχομεν τὴν πρώτην
 ὑπὸ πωσιν ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς παραστάσεως τοῦ ἀνδρός, ἡ πρώτη
 ὑπὸ πωσις ὑπεχώρησεν εἰς τὴν δευτέραν, τὴν ἐκ τῆς ῥητορ. δυνά-
 ως οἱ 212 24 διοσαφοῦσι τὸ μῆδεα πυκνὰ 208.—225-44 τίς τ'
 ποῖος λοιπὸν (ἄφ' οὗ σὺ γινώσκεις πάντας), ἄλλος πρὸς τοῦ-
 ς, ἔξοχος Ἄ. ξεχωρίζων ἀπὸ τοὺς Ἄ., τανύπεπλος (*τανύς
 εἶνω) μακρὸς πέπλος) ἢ μακρόπεπλος, ἔρκος οὐ. (ἔέργω κλείω)
 ἄνδρα, προπύργιον, μιν αἰτ. γ' προσ. προσωπ. ἄντων. γένους καὶ
 ῥιθμοῦ κοινοῦ, ἀγός (ἄγω) ἡγεμών, ἠγερέδομαι ἀγείρομαι, πολ-
 λικίς ξείνισσεν παρ' αἰτ. τί θὰ ἐτίθετο ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ ὀπότε
 τοῖτο; ἐν γνοίην κεν ἀκριβῶς ἤθελον ἀναγνωρίσει, καί τε καὶ
 κόμη, μυθοῦμαι λέγω, δοιῶ κ. δοιοῖ (διττοῖ) δύο, κοσμήτωρ
 κοσμέω παρατάσσω) ἡγεμών, πύξ ἐπίρ. (πυγμή, πυγμάχος, πύ-
 τῆς, pug-pius, pugna) εἰς τὴν πυγμὴν, αὐτοκασίγνηστος (κασίγνη-
 ὁς (κάσις ἀδελφὸς γίγνομαι) ἀδελφὸς) αὐτάδελφος, μία μοι ἢ αὐτή,
 ς ἐμέ, ἢ δοτ. βραχυλ., γείνομαι γεννῶμαι, γεινάμην ἐγέννησα,
 σπέσθη τῇ στρατιᾷ: δὲν συνηκολούθησαν, συνεξεστράτευσαν,
 καὶ ἡμεῖς: παρηκολούθησα τὴν ἐκστρατείαν), δεῦρω δεῦρο, ἐνὶ
 εἰνὶ ἐν, νῦν αὖτε τῶρα ὅμως, οὐκ ἐθέλουσι δὲν τολμῶσι, κα-
 τὰ δύνεμαι καταδύναι, καταδύομαι μ. κατέρχομαι εἰς τὴν, αἴσχεα
 προσβλητικὸς λόγους, ὄνειδα κακολογίας, ὕβρεις, ἃ μοι ἔστιν τὰ
 ὅποια εἶμαι (εἶμαι ὅ,τι καὶ ἄν με εἴπωσι), τὰ ὅποια ἔχω ἐπάνω
 μου, κάτεχε ἐκάλυπτεν, φυσίζοος ἢ φύουσα ζωὴν, ἢ ζωοδότειρα,
 αὔθι ἐκεῖ, πατρίδι ἐπιθ. εἰς τὸ γαίη πατρικῆ.

175 παῖδα τὴν Ἐρμιόνην.—176 εὐρὺ κρείων τὸ κράτος
 αὐτοῦ ἐξετείνετο ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς Πελοποννήσου,
 ἐπὶ πολλῶν νήσων καὶ εἶχε κτήσεις ἐν Μεσσηνίᾳ διὰ τοῦτο προεκρίθη
 καὶ ὡς ἀρχιστράτηγος τοῦ ὅλου στρατοῦ.—182 μοιρηγενῆς οἱ ἀρ-
 χαῖοι ἐπίστευον ὅτι αἱ Μοῖραι παριστάμεναι κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ
 παιδίου ὠρίζον τὴν μοῖραν αὐτοῦ, πρβλ. τὰ περὶ Μελεάγρου καὶ
 δαλοῦ I 157· ἀλλὰ καὶ σήμερον παρ' ἡμῖν πιστεύεται ὅτι αἱ Μοῖραι
 κατὰ τὴν 3. ἢ 5. ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεως προσερχόμεναι ὀρί-
 ζουσι τὴν μοῖραν τοῦ βρέφους (μοιραίνουv)· διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς κατὰ
 τὴν νύκτα ἐκείνην παραθέτουσιν ἐν καταλλήλῳ θέσει γλυκύσματα
 χάριν τῶν Μοιρῶν καὶ χρυσᾶ νομίσματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, εἰς

ἂ θέλουσι νὰ τραπῆ τὸ τέκνον αὐτῶν.—184 *Φρυγίην* οὐχί τι
 μικράν, τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τῆς Βιθυνίας, μεγ. Φρυγίας (ιδ. κατω
 καὶ Λυδίας, περιλαμβάνουσας καὶ τὴν Τρωάδα, ἀλλὰ τὴν μεγάλην
 Φρ. πρὸς Α τῆς μικρᾶς, διαρροεμένην ὑπὸ τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ
 (νῦν Σακάργια), ἐκβάλλοντος εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον. Ὁ Πρ. εἰ
 κομίσει ἐπικουρίαν εἰς τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς Ὀτρέα καὶ Μύγδονα ἀ
 γαμβρὸς ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτῶν Ἑκάβῃ.—187 ῥὰ οἱ παρόντες ἐγ
 νωσκον τοῦτο ὡς ὀμήλικες.—189 *Ἀμαζόνες* μῦθοι περὶ πολεμ
 κῶν γυναικῶν ἐπεχωρίαζον παρὰ πολλοῖς λαοῖς· οἱ Ἕλληνες ἐγίνα
 σκον ἔθνος ὄλον Ἀμαζόνων, πολεμικῶν γυναικῶν, ἰδρυμένον ἐν τοῖς
 ΒΑ τῆς Μ. Ἀσίας ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Θεμισκύρας παρὰ τὸν Θεσ
 μῶδοντα ποταμόν· αὗται ἀπετέλουν πολιτείαν γυναικοκρατουμένην
 ἐν ἣ οἱ ἄνδρες ἦσαν δεδουλωμένοι εἰς αὐτάς, τὰ γεννώμενα ἄρρενα
 τέκνα ἐπηρεοῦντο, ἐπιμελῶς δ' ἀνετρέφοντο τὰ θήλεα, ἀσκούμενα εἰ
 τὰ πολεμικά· ὅτι ἀπέκοπτον τὸν δεξιὸν μαστόν, ἵνα μὴ ἐμποδίζων
 ται τείνουσαι τὸ τόξον, προῆλθεν ἐκ (ψευδοῦς) παρετυμολογίας (α
 (στ.) *μαζός*). Κατὰ τινα ληστροικὴν ἐπιδρομὴν ἐπήγαγον πόλεμον κα
 κατὰ τῶν Φρ., εἰς βοήθειαν τῶν ὀποίων ἦλθεν ὁ Πρ. Ἡ βασιλίσα
 αὐτῶν Πενθεσίλεια κομίσασα ἐπικουρίαν τῷ Πρ. μετὰ τὸν θάνατον
 τοῦ Ἔ. ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως. Στρατεύσασαι καὶ ἐπὶ τὰς
 Ἀθήνας κατεστράφησαν ὑπὸ τοῦ Θησέως καὶ διὰ τοῦτο αἱ Ἀμαζο
 νομαχίαι ἦσαν προσφιλεῖς θέμα τῶν γλυπτῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλα
 χοῦ. Ἐν Πίν. ΙΔ' 2 Ἀμαζῶν τοξεύουσα.—199 *Διὸς ἐκγεγαυῖα*
 ἡ μήτηρ Λήδα ἐκ τοῦ Διός, μεταμορφωθέντος εἰς κύκνον, ἔτεκε δύο
 φᾶ καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς ἐξεκολάφθησαν οἱ Διόσκουροι, ἐκ δὲ τοῦ
 ἑτέρου ἡ Ἑλένη. Ἀλλ' ἡ Ἑλ. θεωρεῖ πατέρα τὸν Τυνδάρεων, ὡς
 καὶ ὁ Ἀμφιτρούων καλεῖται πατὴρ τοῦ Ἡρακλέους τοῦ υἱοῦ τοῦ
 Διός.—205-6. Ἡ πρεσβεία ἦλθε πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου
 εἰς Τροίαν πρὸς εἰρηνικὴν διευθέτησιν τῆς διαφορᾶς, ἵν' ἀπαιτήσῃ
 τὴν Ἑλ. καὶ τοὺς θησαυροὺς ταύτης μετέσχεν ὁ Ὀδ. ὡς εὐστρο
 φώτατος· ἀλλ' ἡ πρεσβεία ἀπέτυχε διὰ τὴν ἀντίδρασιν τοῦ Ἀντι
 μάχου (Οὐκαλέγοντος; 148), ὅστις διαφθαρεῖς διὰ χρημάτων ὑπὸ
 τοῦ Πάριδος εἶχε προτείνει τὸν φόνον τοῦ Μ.—207 *ἐξείνισσα
 φίλησα* τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ διεθνοῦς δικαίου, καθ' ὃ αἱ πρε
 σβεῖται ἀπολαύουσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ξενίας. Ὅτι οἱ πρέσβεις
 τυγχάνουσι δεξιώσεως παρὰ τῷ Ἀντήνορι καὶ οὐχὶ παρὰ τῷ βασι
 λεῖ Πριάμῳ εἶναι φυσικώτατον, διότι ἐνταῦθα ὁ Μ. ὑπῆρχε κίνδυν
 ος νὰ συλλαβῆται τὸν Πάριον ὅτι τὸν Ἑλένην.

ἡ ἀγορὰ τῶν Τρώων συνεκαλεῖτο συνήθως ἐν Ἰλίῳ πρὸ τῶν ἀναόρων τοῦ Πρ., τότε δὲ ἐκλήθη, ἵνα δώσῃ τὴν ἀπόκρισιν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς πρεσβείας.—210-11. Οἱ ἥρωες ἴσταντο ὡς ἴσταντο, ἐκάθηντο ὡς ἀκροαταί.—218 *σκῆπτρον* A 15, 234, ἐνταῦθα προσενεχθὲν ὑπὸ τοῦ κήρυκος.—225 *Αἶαντα* ὁσάκις τὸ ὄνομα τίθεται μόνον, σημαίνει τὸν Σαλαμίνιον, A 138· ὑπάρχει καὶ ἕτερος Αἶας, ὁ Ὀϊλέως, Λοκρός, ἐπικαλούμενος ὁ *μείων*.—228 *ἀνύπεπλος*· ὁ *πέπλος*, ἔρεοῦς, ἦτο τὸ σύννηθες ἔνδυμα τῶν γυναικῶν, μακρὸν εὐρὺ τεμάχιον ὑφάσματος, φέρων ἐνυφασμένα ποικίλα ποικίλα κοσμήματα, περιβαλλόμενος περὶ τοὺς ὄμους, πορνούμενος ἐπ' αὐτῶν, ζωννύμενος κατὰ τὴν μέσην (γυνὴ *βαθύζωνος*, ὅστε ὁ πέπλος νάντιστοιχῆ πρὸς τὸν δωρικὸν χιτῶνα ζωννύμενος βλέπομεν ἐπὶ τῶν Κορῶν τοῦ Ἐρεχθείου) καὶ συρόμενος ὀπίσθεν (γυνὴ *τανύπεπλος*, *ἐλκεσίπεπλος*).—230 *Ἰδομενεὺς* βασιλεὺς τῆς Κρήτης· παρ' αὐτῷ ἐξενίζετο ὁ Μ, ὅτε ὁ Π. ἀπήγαγε τὴν Ἐ.—243-4. Κατὰ τὸν ποιητὴν τῆς Ἰλιάδος ἀμφότεροι εἶχον ἀποθάσειν, ὁ δὲ τάφος αὐτῶν ἐδείκνυτο ὕστερον ἐν Θεράπναις τῆς Λακωνικῆς. Κατ' ἄλλην παράδοσιν ἐν τινι ἀτυχεῖ ἐπιδρομῇ εἰς Μεσσηνίαν πρὸς ἀρπαγὴν βοῶν τραυματίζεται θανάσιμως ὁ Κάστωρ· ὁ Πολυδεύκης ἀγαπῶν περιπαθῶς τὸν ἀδελφὸν καὶ μὴ θέλων νὰ χωρισθῆ αὐτοῦ παρεκάλεσε τὸν Δία νὰποθάνῃ καὶ αὐτός· ἀλλ' ὁ Ζεὺς ἐπέτρεψε αὐτοῖς ἡμιθανασίαν, καθ' ἣν μετὰ τὸν θάνατον ἀμφότεροι ζῶσιν ἐν Ἄδου τὴν μίαν ἡμέραν κοινῇ καὶ τὴν ἑτέραν εἶναι νεκροὶ (ἑτερῆμεροι).

243-313. 245-58 *ἀνά ἄστν* διὰ μέσου τῆς πόλεως, *ὄρνια* τὰ σφάγια τῶν ὄρκων, *πιστὰ* ἀξιόπιστα, *φερέγγυα*, *εὐφρων* εὐφραίνων τὴν καρδίαν, *στυλωτικός*, *κρητῆρ* ἀγγεῖον εὐρύχωρον καὶ εὐρύστομον, ἐν ᾧ ἀνεμειγνύετο συνήθως ὁ οἶνος μετὰ τοῦ ὕδατος, *γέροντα* τὸν Πρ., *ὄρσεο* κ. *ὄρσο* μεικτοῦ ἄορ. πρστκτ. τοῦ *ὄρνεσθαι*, *Λαομεδοντιάδης* ὁ υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος, *τάμητε* σὺ καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Ἀχ., 253-5=136-8, *ἔποιτό κεν*; ἢ *δυν. εὐκτ.* συνήθης ἐν τῇ νομικῇ γλώσσῃ τῶν συνθηκῶν, 256-8=73-5, *νέομαι* ἐνταῦθα ἐνσημ. μέλλ.—259-66 *ὄριγέω* (*ὄριγος*, frigus), *πρkm.* *ἔρριγα*, αἰσθάνομαι ὄριγος, φρίκην· ἐπάγωσεν (ἐξ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τοῦ Πάρ.), *ἐκέλευσε*+δοτ. ἢ αἰτ. προσώπου, *διτραλέως*, (ἐξ ἐπιθ. **διτραλέος*, *συγγ.* *διτηρὸς* (*διτρύνω*)) μετὰ σπουδῆς, *βιαστικά*, *κατὰ τεῖνεν* ἔσυρον ὀπίσω, ἔσφιξε (κρατῶν τοὺς ἵππους, ἵνα ἀναβῆ ὁ Ἀντήνωρ), *πὰρ δέ οἱ* πλησίον δὲ αὐτοῦ, (ἂν) *βήσετο* *μεικτ. ἄορ.* ἀνέβη, *δι-*
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

φρος τὸ κιβώτιον, κάθισμα τοῦ ἄρματος, οὐ ἐπέβαινον συνήθως δύο (δύο-φέρων), ὁ ἡνίοχος καὶ ὁ παραιβάτης (πολεμιστής), ἀπλῆ αἰτ. μετὰ κινήσεως σημαντικῶν, **ἔχον** διηύθυνον, **μετὰ Τρ. καὶ Ἀ.** εἰς τὸ μεταίχιμον Τ. κ. Ἀ, **συχάομαι** (στίχες) βαδίζω (ἐν τάξει) προχωρῶ.—267-74 **ἄν** (ῶρνυτο); **ἀγαυός** (α (ἐπιτ.)-γαῖω γαυριῶ, γαῖ-, γαῦρος, gaudeo, : γαυριῶν) εὐγενής, ἐπιφανής (προβλ. παρὰ τοῖς Ἰωσι τοὺς Γελέοντας ἀριστοκρατικούς), **σύναγον** ἦγον ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ τῶν Τρ. κ. Ἀ., **κρητήρι** τοπ., **ἐρύω** σύρω, **βασιλεῦσι** Τρ. κ. Ἀχαιῶν, **ἐρυσάμενος**... ἀνασπάσας τὴν μάχαιράν του, **ἄορτο** ὑπερστ. τοῦ ἀείρομαι : ἐκρέματο, **κο(υ)λεὸν** τό, ἀττ. ὁ κολεός, ἡ θήκη τοῦ ξίφους : παραπλεύρως τῆς., **ἀρνῶν** ἐκ τοῦ κεφαλέων, **νεῖμαν** τρίχας.—275-91 **μεγάλα** μεγαλοφώνως, **Ἰδηθεν** ἀπὸ τῆς Ἰδης, ὄρους, **μεδέων κ. μέδων** (μέδομαι σκέπτομαι, προνοῶ, μέδω ἄρχω, ἀνάσσω) κυβερνῶν, **κῦδιστος** ὑπερθ. τοῦ κυδρός (κῦδος δόξα) ἔνδοξος, **Ἡέλιος** κλητ., **οἱ** νοεῖ τὸν Ἀθῆν καὶ τὴν Περσεφόνην, **ἔξ** οὐ ὁ δεικ. **τίνυσθον** : καὶ ὑμεῖς, οἱ ὁποῖοι, **νέρθε** κ. **ἐνερθε**, **ὑπένερθε** κάτω, **τίνυμαι** ἐκδικοῦμαι, **καμόντας** τοὺς ἀποκαμόντας, τοὺς ἀποσαθρωθέντας ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ζωῆς τοὺς ἀποθανόντας, **οἷς** οἷς μετὰ τὸν πληθ. **ἀνθρώπους** ὡς περιληπτ., **ὄμνυμι ἐπιόρκον** ἐπιόρκῶ, **μάρτυροι** παρ' Ὁμ., οὐχὶ **μάρτυρες**, **πιστὰ** κτηρ., : τηρεῖτε ἐγκύρους (τὸ κῦρος) τὰς ἐνόρκους συνθήκας : τὰ 281-7 ἐπεξήγ. τοῦ ὄρκια, **ἔπεφνον** ἀόρ. ἔξ. ἐνεστ. *φένω, μετ' ἀναδιπλ. **φέ φ(ε)ν-ον**, **πέφνον**, **κατέπεφνον** ἐφόνευσα, **ἔπειτα** ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, **νεώμεθα** ἄς ἐπιστρέψωμεν, **ἀποδοῦναι** ἀντὶ προστκτ., **ἀποτίνω** πληρώνω τὴν ὀφειλήν, **τιμῇ** ἀποζημίωσις (διὰ τὴν παραβίασιν τοῦ δικαίου), **ἦντιν' ἔοικεν** ἀποτινέμεν : τὴν ἀνάλογον, τὴν δικαίαν, **ἢ τε** (κεν) **πέληται** ἀναφ. συμπερ. : ὥστε νὰ διατηρηθῆ ἐν τῇ ἀναμνήσει τῶν μεταγενεστέρων ἀνθρώπων, ἦτις νὰ χρησιμεύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ὡς παράδειγμα δι' ὅμοια ἀνοσοιουργήματα, **εἰ οὐ θέλωσιν** ἀρχῆθεν ἢ ἄρνησις ἐν ταῖς ὑποθ. προτ. ἦτο οὐ, **πεσόντος** γεν. ἀπόλ. : μετὰ τὸν θάνατον τοῦ, **αὐτὰρ** ἐπαναλαμβάνει ἰσχυρότερον τὸν ἐν τῇ ὑποθ. **δέ**, **αὐθι** ἐνταῦθα, **ἦος** ἕως, **κιχάνω** κ. **κίχημι**, ὑπ. **κιχείω**, **ἐκίχην**, **κιχῆσομαι**, **ἐκιχον**, εὐρίσκω, **τέλος π.** τὸ τέλος τοῦ πολέμου, τὴν νίκην.—292-302 ἢ προτ. τοῦ **ἡμὶ** (αἰο) λέγω, παρ' ἀττ. ἐν τοῖς **ἦν δ' ἐγώ**, **ἦ δ' ὅς**, **ἀπὸ τάμε**, **στόμαχος** λαιμός, **χαλκός** χαλκῆ μάχαιρα, **νηλής** κ. **νηλεής** (νη-ἔλεος) ἄσπλαγχνος, σκληρός, **τοὺς** (ἄρνας), **δεύομαι** ἴσομαι, **δέομαι**, -ἴσομαι : στεροῦμαι, **θυμός** ἡ ζωή, ἡ μετ. αἰτιολ. εἰς τὸ

δυναμίας, ἀπὸ εἴλετο, μένος κυρ. ἢ πρὸς ἔργον τείνουσα δύναμις (πρβλ. μέμονα κ. μέμαα), ἐνταῦθα ἡ ζωική δύναμις, ἀφύσσομαι ἀντλῶ, δέπας-αρος οὐ. τὸ ποτήριον, τοπ. πτ. ἐντὸς τῶν ποτηρίων (ἢ ἀντλήσεις διὰ τῆς πρόχου, καννατιοῦ), ὑποκ. τῆς μτχ. οἱ ἡγεμόνες, ἔκχεον ἔκ τῶν ποτηρίων εἰς τὴν γῆν ὅλον τὸν οἶνον, αἰειγενέτης (ἀεὶ-γίγνομαι, εἰμι) ἀθάνατος εἶπεσκε θαμ. ἔλεγε, τίς πᾶς τις (τῶν σπενδόντων ἡγεμόνων), δππότεροι ὁ πληθ, διότι τὰ ἐπιμεριζόμενα εἶναι ομάδες, πληθῆ: ὅστις ἀπὸ τοὺς δύο στρατοὺς, **πημαίνω** (πῆμα) βλάπτω, ἄρχω χειρῶν ἀδίκων, ἢ εὐκτ. δηλοῖ τὴν φανταστικὴν περίπτωσιν, **ὑπὲρ ὄρκια** κυρ. καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὄρων τῶν καθορισθέντων διὰ τῶν ἐνόρκων σπονδῶν, παραβαίνων τὰς.., ὧδε οὕτω δά, **σφι** ἀντιχαρ., **χαμάδις κ. χαμάζε** τὴν εἰς τόπον κίνησιν, **αὐτῶν..** ἔκ τοῦ ἐγκέφαλος, **ἄλοχος** θ. (ἀ(ἀθρ.) -*λέχομαι κατὰ κλίνωμαι, πρβλ. λέχος κλίνη, λεχώ, λόχος ἐνέδρα) ἢ κοιμημένη μετὰ τοῦ ἀνδρός, ἢ σύζυγος, **δαμῆεν** δμωαὶ (δοῦλαι) γένοιτο, νὰ γίνωσι δοῦλαι εἰς ἄλλους (πολεμίους), **οὐδὲ ἀλλὰ δέν, ἄρα** ὡς ἦτο φυσικὸν (ἄφ' οὗ εἶχε δώσει ἄλλην ὑπόσχεσιν εἰς τὴν Θέτιν), **ἐπικραίνω κ. ἐπικραίνω** (κραίνω) ἐκπληρῶ, **σφιν** δοτ. ἦθ. ἢ ἀντιχαρ.: ἀλλ' ὁ Ζ. οὐδεμίαν ἀκόμη (βραδύτερον θά ἦτο διατεθειμένος) διαθήσειν εἶχε νὰ πληρώσῃ τὰ ὄρκια. — **303-13 τοῖσι** μετέειπε, **Δαρδανίδης** ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου, **304=86, ἢ τοι ἐγὼν** ἐγὼ βέβαια, **ἄψ** ὀπίσω, πρὸς τὸ εἶμι: ἐπιστρέφω, φεύγω, **Ἴλιος** αἰείποτε θηλ. παρ. Ὁμ., **ἡνεμόεις** 3 ἀνεμόδαρτος, ὑψηλός, **οὐ πω** οὐπως (ὡς οὕτω-οὕτως), **κατ'** οὐδένα τρόπον, εἶναι ἀδύνατον νά, ***τλάω, τλήσομαι**, ἔτλην, **τέτληκα** ἐν σημ. ἐνεστ., ὑπομένω, ἀντέχω, **ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀραῖσθαι** νὰ βλέπω πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, **μάρναμαι μάχομαι, Ζεὺς μὲν**, ἄνευ δέ, ὁ Ζεὺς τοῦλάχιστον, περιοριζόμενης τῆς ὑποδηλωθείσης λυπηρᾶς προαισθήσεως, **θανάτοιο τέλος** ὁ θάνατος ὡς τέρας, **ἔπορον** ἀόρ. β' ἀχρ. ἐνεστ... ἔδωκα, πρkm. **πέπρωται** ἔχει δοθῆ (ὑπὸ τῆς μοίρας), **ἢ ἄρα** ταῦτα λοιπὸν εἶπε, **ἄρνας** τοὺς κόμισθέντας ὑπὸ τῶν Γ. κηρύκων **θέτο** τὸ μέσ. ἵνα παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ, **ἄρ'** εὐθύς μετὰ τοῦτο, **ἄφορρος** (ἄψ- ὄρω ἀντὶ ἀφόρρος ὡς χεῖμαρρος-ρρος) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω τρέχων, κτγρ. ὡς ἐλίρ. ὀπίσω, **ἀπονέομαι** ἐπιστρέφω.

246 Ὁ οἶνος καλεῖται καὶ μελίφρων, μελιθηδής, ἡδύς, εὐήνωρ· πρβλ. καὶ τὸ τοῦ Δαυὶδ: **καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.** — **247** ἀσπὸς αἴγειος συνήθες μέσον μεταφορᾶς οἴνου ἐν Ἑλλάδι. — **248** Ἰδαῖος ὁ ἐπιφανέστατος τῶν κηρύκων τοῦ Πρ., ᾧ παρί-

σταται ὡς εἰδικὸς θεράπων.—*κύπελλα* Πίν. ΙΑ' 3·5, *κρατήρ* Πίν. Α' 3 (ἐν τῇ εἰκόνι ἔχει σμικρονθητή)· εἶναι τὸ περίφημον ἀγγεῖον τῶν πολεμιστῶν ἐκ Μυκηθῶν· πλείονα ἰδὲ ἐν Α 470.—**251=131.—260** Ὁ Πρ. θὰ εἶχε μεταβῆ εἰς τὸν πύργον τῶν Σκ. πυλῶν περὸς διὰ τὴν μικρὰν ἀπόστασιν τὴν χωρίζουσαν τοῦτο ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων, προβλ. 305· τὸ ἄρμα θὰ ἐξεύχθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ θὰ ἐκομίσθη ἐκεῖ, ἵνα ἐπιβῆ ὁ βασιλεὺς· ἀλλὰ τὰς λεπτομερείας ταύτας ὡς εὐνοήτους παραλείπει ὁ ποιητής.—**268 κήρυκες** ἀμφοτέρων τῶν στρατῶν.—**270 μῖσγον** ἐπειδὴ αἱ σπονδαὶ καλοῦνται *ἄκηστοι* Δ 159, δὲν μείγνυται ἐνταῦθα ὁ οἶνος μετὰ ὕδατος, ἀλλ' ὁ οἶνος νῶν Ἀχ. μετὰ τοῦ τῶν Τρ., ἵνα δηλωθῇ ὅτι ἀμφοτέροι οἱ στρατοὶ κοινωνοῦσι τῆς συνθήκης.—*ὔδωρ ἐπὶ χεῖρας* οἱ ἄρχαοὶ πρὸ πάσης ἱεροπραξίας ἔπλυνον τὰς χεῖρας δι' ὕδατος, ὅπερ ἐκαλεῖτο *χέρονιψ* θ., ἵνα προσέρχωνται καθαροὶ πρὸς τοὺς θεοὺς.—**271 μάχαιρα** εἶναι ἐγχειρίδιον, μικρότερον τοῦ ξίφους, χρησιμεύουσα διὰ τὰς συνήθεις ἀνάγκας, Πίν. Β' 1, Ε' 2, κόπη *μαχίρας* Πίν. Β' 2. Ὁ Ἀγ. ἐνεργεῖ ὡς ἀνώτατος ἱερεὺς, διότι ὡς ὁ οἰκογενειάρχης θύει ὑπὲρ τῆς ἰδίας οἰκογενείας, οὕτω καὶ ὁ βασιλεὺς ὡς ἀρχηγὸς τῆς ὅλης οἰκογενείας τοῦ ἔθνους του θύει ὑπὲρ αὐτῆς θυσίας· τὸ περίεργον ὅτι ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς βασιλείας οἱ ἄρχοντες βασιλεῖς διετήρησαν ἐκ τῆς ὅλης βασιλικῆς ἐξουσίας μόνον τὴν ἐπιμέλειαν τῶν θρησκευτικῶν.—**273 τάρνετριχας** διὰ τῆς κοπῆς τῶν τριχῶν (*τριχας ἀπάρχεσθαι*) τὰ θύματα καθιεροῦντο εἰς τὸν θάνατον· ἐπίσης τὸ κείρεσθαι τὰς κόμας ἐν πένθει ἐντεῦθεν ἔχει τὴν ἀρχήν, προσφέρονται δηλ. τοῖς νεκροῖς αἱ κόμαι τῶν πενθούτων ἀντ' αὐτῆς τῆς ζωῆς αὐτῶν.—**274 νεῖμα** εἰς ἔνδειξιν ὅτι ἀμφοτέρα τὰ στρατεύματα μετέχουσι τῆς συνθήκης, συνυπονοουμένου ὅτι θέλουσι νὰ ὑποστῶσι τὴν τύχην τῶν θυμάτων, ἔαν δὲν τηρήσωσι τὸ ὄρκον· ἐν συνήθει θυσία αἱ τρίχες ὀπίπτονται εἰς τὸ πῦρ.—**275 χεῖρας ἀνασχῶν** ὁ εὐχόμενος πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἔβλεπε πρὸς τὸν οὐρανὸν ἢ ὅπου ἐφαντάζετο διατρέβοντα τὸν θεόν, ἀνατείνων τὰς χεῖρας, ὁ πρὸς τοὺς θαλασσίους θεοὺς εὐχόμενος ἔτεινε τὰς χεῖρας πρὸς τὴν θάλασσαν (*χ. ὀρεγνύναι*), ὁ δὲ πρὸς τοὺς χθονίους ἔτεινε τὰς χεῖρας πρὸς τὴν γῆν ἢ ἐπληττε γονυπετῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ τῶν χειρῶν τὴν γῆν ὡς τὴν στέγην τοῦ κάτω κόσμου οἶονεὶ κρούων τὴν κατοικίαν τῶν χθονίων, ἵνα ἀκούσῃ (προβλ. τὰ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ τῶν ἱερέων τοῦ Βάαλ).—**276 Ἰδηθεν** Ἰδη ὄρος ἐν Φρυγίᾳ καὶ Μυσίᾳ· ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς κορυφῆς ταύτης, ἧτις ἐκαλεῖτο

ἄγαρον, ὑπῆρχε τέμενος καὶ βωμὸς τοῦ Διός, ὁπόθεν ὁ Ἰδαῖος
 εὐς ἔβλεπε τὴν Τροίαν. Τὸν Ἰδαῖον Δία ἐπικαλεῖται ὁ Ἄγ. ὡς
 ἐκχώριον θεὸν κρατοῦντα τῆς χώρας καὶ διότι ἡ Ἰδη προσέπιπεν
 ἕως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. — *κύνδιστε μέγιστε* ὡς παρὰ Ῥωμ.
 Jupiter optimus maximus. — **277** *πάντ' ἐφορᾷς* ἐπειδὴ αἱ ἀκτῖνες
 τοῦ ἡλίου εισδύονται καὶ διασκεδάννυνται πανταχοῦ, ὁ ἡλιος παρί-
 σταται ὡς τὰ πάντα βλέπων καὶ ἀκούων καὶ ἐνδεδειγμένος ὡς μάρ-
 τυρ ἑπισήμου συμβάσεως· διὰ τί ἔθεοποιήθη ὁ ἥλιος; — *Οἱ ποτα-
 οὶ* ἔθεοποιήθησαν πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος α') διὰ τὴν μυστηριώδη
 ἀνάβλυσιν τῶν ὑδάτων αὐτῶν ἐκ τῶν ἀδιερευνητῶν κόλπων τῆς
 γῆς, β') διὰ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν ἐπὶ τὰ ζῶα καὶ φυτά,
 γ') διὰ τὰς μεγάλας καταστροφὰς ἐπὶ τὴν χώραν, καὶ δ') διότι, ἐν
 τῇ ζῶα καὶ φυτὰ παρέρχονται, οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν ἀκοίμητοι, ἀέναοι
 καὶ ἀθάνατοι· ἐνταῦθα νοοῦνται οἱ Τρ. ποτάμιοι θεοὶ, καλούμενοι
 μάρτυρες ὡς γείτονες, παρατυγχάνοντες εἰς τὴν σύναψιν τῶν ὄρκων.
 — Τὸν ἀρχέγονον ἄνθρωπον κατέπληττε τὸ μέγεθος τῆς ἀπεράντου
 γῆς καὶ ἡ θέα τῶν ἀπείρων ζῴων, φυτῶν καὶ ὑδάτων, τὰ ὅποια
 γεννῶντο καὶ ἐτρέφοντο ἐκ τῶν μητρικῶν αὐτῆς σπλάγχχνων, μέλ-
 λοντα μετ' ὀλίγον νὰ μαρανθῶσι καὶ ἀποθάνωσιν, ἐν ᾧ ἀενάως νέα
 ἢ ἀνακύπτει ἐξ αὐτῆς· διὰ τοῦτο ἔθεοποιήθη, ἐνομίσθη μήτηρ
 καὶ τροφὸς πάντων τῶν ὄντων, θεῶν καὶ ἀνθρώπων. — **279** *τι-
 νυσθον* μόνον ἐνταῦθα τῆς Ἰλιάδος καὶ Τ 260 γίνεται λόγος
 περὶ τιμωρίας (μόνον τῶν ἐπιόρκων ὅμως) ἐν Ἄιδου· ἀλλοχοῦ κρα-
 τεῖ ἡ δοξασία ὅτι αἱ ψυχαὶ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ εἶναι ἄνευ αἰσθήσεως
 καὶ συνειδήσεως. — Ὁ Ἄγ. ἐπικαλεῖται μάρτυρας τοὺς οὐρανοὺς,
 ἐπιγείους καὶ χθονίους θεοὺς. — **284** *ξανθὸς* A 197. — **286** *τι-
 μὴν* τὴν ἀποζημίωσιν ὁ Ἐκτωρ ἐν X 117-8 ὀρίζει εἰς τὸ ἡμισυ τῶν
 ἐν τῷ Ἰλίῳ πραγμάτων. Εἶναι περιέργον ὅτι ὁ Ἄγ. παρεμβάλλει
 αὐτὸς ὄρον μὴ θιχθέντα ὑπὸ τοῦ Ἐ. καὶ τοῦ Μ. — **300** Ἐν ἀραις
 καὶ ὄρκοις συνηθίζοντο τοιαῦτα συμβολικαὶ πράξεις ὡς καὶ σήμε-
 ρον. — **301** *δαμείεν* μετ' ἀτυχῆ πόλεμον τῶν συζύγων καὶ τὴν ἄ-
 λωσιν τῆς πατρίδος αὐταὶ νὰ γίνωσι δμῶαι 143 καὶ παλλακίδες
 ἄλλων. — **303** *Δαρδανίδης* ὡς καὶ ὁ Ἀχιλ. *Αἰακίδης* ὡς ἔγγονος
 τοῦ Αἰακοῦ. Ὁ Δάρδανος, υἱὸς τοῦ Διός, ἦτο πατὴρ τοῦ Ἐριχθο-
 νίου, οὗτος τοῦ Τρωός, οὗτος τοῦ Ἴλου, οὗτος τοῦ Λαομέδοντος,
 πατρὸς τοῦ Πριάμου τοῦ ἔκτου βασιλέως ἀπὸ Δαρδάνου. — **305**
Ἴλιον ἠνεμόεσσαν. Ἐκ τῶν γενομένων ἐπὶ τοῦ λόφου Ἰσσαρλίκ,
 ὕψους 30 μ. ὑπὲρ τὸ πεδίον καὶ ἀπέχοντος περὶ τὴν 1 ὥραν τοῦ

*Ελλησπόντου, ἀνασκαφῶν εὐρέθησαν ἐπ'ἀλλήλα τὰ ἐδάφη 9 πλέων, ὧν κατὰ τὸν μὲν Schliemann ἡ ὀμηρικὴ ἦτο ἡ β'. ἀπὸ τῆς βάθους (Τροία II.), φέρουσα τὰ ἔχνη μεγάλης πυρκαϊᾶς (ἀλλὰ σήμερον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἤκμασε καὶ κατεστράφη πολὺ πρὸ τοῦ Τρ. πολέμου), κατὰ δὲ τὸν Dörpfeld ἡ ἕκτη αὐτῆς τοῦ βάθους (Τροία VI.). Ἡ Ἰλιάς φαίνεται ὅτι διακρίνει τὴν πόλιν (πόλις, ἄστυ) τῆς ἀκροπόλεως (ἄκρη πόλις, Πέργαμος) ἀπὸ ἐπειδὴ κάτωθεν τῆς ἀκροπόλεως δὲν εὐρέθησαν ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν ἔχνη μυκην. συνοικισμοῦ, φαίνεται ὅτι καὶ ἡ πόλις ἦτο ἐκτισμένη ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως (τοῦτο ἐνισχύει καὶ τὸ ἐπίθ. ἡγεμύσσα), ἣτις ὅμως περιλαμβάνει ἐπιφάνειαν μόλις 20 χιλ. τ.μ., ἡ δυνάμενη νὰ στεγάσῃ οὐδὲ τὸ $\frac{1}{10}$ τῶν πεντακισμυρίων ὑπερσυστασίων τοῦ Ἰλίου (40 χιλ. ἐπικούρων καὶ μυρίων Τρώων), ἐκτὸς ἐδεχθῶμεν ὅτι ἡ πόλις ἦτο ἐκτισμένη κατὰ μικροὺς συνοικισμοὺς ἐκ τῶν κλιτύων τοῦ λόφου καὶ ἐν τῇ πεδιάδι, ὧν οὐδὲν ἔχνος διεσώθη (πλὴν θραυσμάτων ἀγγείων), διότι αἱ οἰκίαι θὰ ἦσαν ἐκ πλίνθων ὠμῶν ἢ καλύβαι. Ὁ περίβολος τῶν τειχῶν τῆς ἀκροπόλεως ἔχει μῆκος 540 μ., σφύζεται κατὰ τὰ $\frac{3}{5}$, ἔχει ὕψος κατὰ μέσον ὄρον 5 μ. ἐξ ἀκανονίστων ἀσβεστολίθων καὶ τετραπέδων λίθων. Ἡ Α. πλευρὴ ἔχει τρεῖς πύργους, ὧν εἷς ἔχει πλάτος 18 μ., προεξέχει 9 μ. τὰς τείχους καὶ σφύζεται ἔτι εἰς ὕψος 10 μ., περιβάλλων τὴν κυρίαν κληρὸν τῆς πόλεως. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς ἀκροπόλεως, ἣτις ἀνηψήθη το ὡς δῶμα (terrasse) μετὰ 8-10 μ. εὐρειῶν ὁδῶν (εὐρυάγυες) μεταξὺ ἀκανονίστων σειρῶν οἰκοδομημάτων, σφύζονται λείψανα δεκαεπενδύτων οἰκημάτων. Ἡ ὀμηρ. πόλις μετὰ τὰς ἀνασκαφὰς Πίν. ΙΕ'—310 ἀρνας οὐδὲν μέρος τῶν τοιούτων θυμάτων ἐκατανοετο, προσεφέρετο τοῖς θεοῖς οὐδ' ἐτρόγγετο, ὡς οὐδ' ὁ οἶνος ἐπινοετο, ἀλλ' ἐσπένδετο, διότι τὰ θύματα ἐνταῦθα ἦσαν βεβαρωμένα διὰ τῶν κατιρῶν· διὰ τοῦτο οἱ μὲν ἐγγώριοι κατώρυττον αὐτὰ ἐν τῇ γῆ, οἱ δὲ ξένοι ἔρριπτον εἰς τὴν θάλασσαν.

314-82. 314-7 *διαμετρῶ* καταμετρῶ, *κλήρους* εἰς τὸ πάλλον κ. ἐλόντες, *πάλλον* ἔμελλον νὰ πάλλωσι, τὸ ἐπιχειρούμενον, *κυνέκυρος* δέρμα κυνὸς κατὰ παρὰλ. τοῦ *δινὸς* δέρμα ἐνταῦθα κόρυς (κράνος) ἐκ δέρματος κυνός, *χαλκήρης* 2 (χ.-ἀραρισκω) ἐπίχαλκος, *δππότερος* πλ. ἔρ., διότι ἡ προηγουμένη πρὸτ. ἐνέχει ἐννοίαν ἀποπειράς: πειράμενοι, θέλοντες νὰ ἴδωσι, *δὴ* λοιπόν, *ἀφείη* ἢ εὐκτ. τοῦ πλαγ. λόγ. ἀντὶ ὑποτ. τοῦ εὐθέος, διότι τὸ *πάλλον ἐλόντες* ἴστορ. χρ.—318-2 *ἀράομαι* εὐχομαι, 320=276, *ἔθηκε* προεκάλεσε, *τάδε ἔργα* τὰ Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

προκείμενον πόλεμον, *δύναι* νὰ κατέλθῃ, *ἀποφθίνω* (φθίνω τήκομαι, φθείρομαι), ἀορ. *ἀποφθίμην*, ἀποθνήσκω, *δόμος* ὁ (δέμω κτίζω) οἶκος, **Αἷς*, ἐξ ἧς γεν. **Αἶδος* κ. δοτ. **Αἶδι*, **Αἶδης* (κ. **Αἰδωνεύς*, ἄ (στ.)-*ιδεῖν* : ἄορατος) ὁ Πλούτων, ὁ θεὸς τοῦ ἄδου ὁ ἄδης (ὁ τόπος) παρ' Ὀμ. *δόμος* **Αἶδος*, 323=73.—324-39 *ἄψ ὀρώων* βλέπων ὀπίσω, ἔχων ἀπεστραμμένον τὸ πρόσωπον, *Πάριος* ἀντὶ Πάριδος, *ἐξορούω* (ὀρούω συγγ. τῷ ὀρνυμαι) ἐξορῶ, ἐκπηδῶ, *θοῶς* (θοὸς β (θεῶ) ταχὺς) ταχέως, *οἱ μὲν* Τρῶες καὶ Ἀχαιοί, οἵτινες προσερχόμενοι ἴσταντο ὀρθιοι, διότι δὲν προσηύχοντο καθήμενοι, *κατὰ στίχας* κατὰ σειράς, *ἦχι ἦ*, ὅπου, *ἀερσίποδες* (ἀείροντες τοὺς πόδας) οἱ ζωηρῶς ἀναπηδῶντες ἵπποι, *ποικίλος* πεποικιλμένος, κατακόσμητος, *ἔκειτο* πρὸς τὸ *τεύχεα*, πρὸς δὲ τὸ ἵπποι κατὰ ζεῦγμα ἔστασαν, *ἐδύσειτο* μεικτ. ἀορ. ἐνεδύθη, *πόσις* 163, *ἡύκομος* εὐχομος, καλλίχομος, *ἄραρίσκω*, *ἦρσα* κ. *ἦραρον*, ἄρηρα (ἀμτβ.), προσαρμόζω : συνδεδεμένας, προσσηροσμένας (ἢ ἐφωδιασμένας) (πρβλ. *ἄρ-α*, *ἄρ-θρον*, *ἄρ-τιος*, *χαλκ ἦρ ης* κλπ.), *ἐπισφύριον* πόρπη κουμβώνουσα ἐπὶ τῶν σφυρῶν τῶν ποδῶν, *αὖ* δέ, πρὸς τὸ μὲν 330, *δύνω* κ. *δύομαι* ἐνδύομαι, *δς* κ. *ἐδς* κτητ. ἄντων. γ'. προσ. ἰδικός του, *κασίγνητος* 238, *ἦρμωσε* ἀμτβ. ἐφήρμοσε, ὁ δὲ διότι : διότι ἐφήρμοξε καὶ εἰς αὐτόν, *ἄρα* μετὰ τοῦτο, ἦ : ὡς εἶναι αὐτονόητον, φυσικόν, *ἀργυρόηλος* ὁ κεκοσμημένος (ἐν τῇ κόπῃ, λαβῇ) δι' ἀργυρῶν ἡλων, *σάκος* οὐ βαρεῖα ἀσπίς, *μέγα* ποδιῆρες, *στιβαρὸς* (στείβω πατῶ, συμπεπυκνωμένος) βαρὺς, στερεός, *κραῖ* 43, *ἴφθιμος* 3 (πιθανῶς ἐκ τοῦ ἴφι, ὀργ. πτ. τοῦ ἴς (vis) δύναμις : κραταιῶς) ἰσχυρός, εὐπαγής, *εὐτυκτιος* 2 (εὐ-τεύχω) καλῶς κατεσκευασμένος, καλῆς τέχνης, καλλιτεχνικός, *ἵππουρις-ιν* θ. (κόρυς) ἢ ἔχουσα λόφον ἐξ οὐρᾶς ἵππου ἢ αὐτὴ κ. ἵπποδάσεια, *ἵπποχομος*, *δεινὸν* φοβερά, *καθύπερθεν* ἀπ' ἐπάνω, *ἐνευεν* ἐκυμάτιζε, *ἀλκιμος* (ἀλκή) ἰσχυρός, *ἀρήρει*, ἀραρίσκω, προσήρμοξε, *παλάμηφι* ὀργ. ἐν τῇ παλάμῃ, *οἷ* ἦθ. ἦ κτητ., *ὦ; δ'* αὐτως ὡσαύτως δέ, *ἀρήιος* πολεμικός, *ἐντεα* τεύχεα, μόνον πληθ.—340-5 *ἐκάτερθεν* ὁ. καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ στρατοῦ του, *θωρήσσομαι* (θώρηξ, φορῶ τὸν θώρακα) ὀπλίζομαι (παρ' ἡμῖν *θωρηκτόν*), ἀνάλογον τὸ *κορύσσομαι* (κόρυς), *ἐστιχώωνιο* 266, *δέρκομαι*, *ἔδρακον*, *δέδορκα*, βλέπω (δράκων) : ἐκτοξεύοντες κατ' ἀλλήλων ἄγρια βλέμματα, *ἔχεν* κατεῖχε, *θάμβος* οὐ. κατάπληξις, *καί* ἔ⁹ καὶ δῆ, *διαμετρητῶ* ἐν τῷ καταμετρηθέντι 315, *σειόντε* τροπ., *ἐγγεῖθ* θ. ἐγγος, *κοτέω* (κότος ἄ. ἢ ἐνδομύχως φυλαττομένη ὀργή,

μνησικακία) τὸ φυλάττω κατὰ τινος, μνησικακῶ : τρέφοντες (ἔχοντες) τὰ παλαιὰ πάθη ἐναντίον ἀλλήλων.—346-9 *πρόσθε* πρότερος, πρῶτος, *προῖει* ἔρριψεν ἔμπρός, *δολιχόσκιος* (δολιχὸς μακρὸς-σκιά) ὁ ὀπίτων μακρὰν σκιάν, μακρὸς, *ἔιση* θηλ. τοῦ *ἴσος*, *πάντος* ἔιση κυκλοτερῆς (διὰ τὴν ἰσότητα τῶν ἀκτίνων), οὐδὲ ἀλλὰ δέν, ὡς πλειστάκις παρ' Ὀμ., *χαλκὸς* τὸ χαλκοῦν δόρυ, *ἔρρηξεν* ἀσπίδα, *ἀναγνάμπτομαι* ἀνακάμπτομαι, λυγίζω ὀπίσω, *οἷ* χαλκῶ.—349-60 *ῶρνυτο* 13 ἐπετάχθη, ἐπήδησε μὲ τὸ χαλκοῦν δόρυ (ὁ λαμβάνων φορὰν εὐθύς κατὰ τὴν ἐκκίνησιν ἀναπηδᾷ καὶ κατὰ τὴν βολὴν ἔχει τὸ σῶμα μετέωρον), *ἐπευξάμενος* εὐχηθεὶς πρὸς τούτοις, *ἀνα κλητ.* τοῦ *ἀναξ*, μόνον μετὰ τοῦ Ζεῦ, *τίνομαι* ; (τὸν) *ὄ με* ἀναφ. αἰτιολ., *ἔοργε* 57, *ὑπὸ χερσὶ* ὑπὸ τὸ κράτος, ὑπὸ τὴν βίαν τῶν χειρῶν μου, *ἔοργα* προκμ. τοῦ *ὀργεῖν* ἐν σημ. ἐνεστ. φοβοῦμαι, τρέμω, *ὀπίγονος* (ὀπὲ-γίγνομαι) μεταγενέστερος, *ῥέξω-ξω-ξα*, διάφ. τύπος τοῦ *ἔρδω*, προβλ. *ῥέκτης*, *ξινοδόκος* ὁ δεχόμενος ξένους, ὁ φιλοξενῶν (προβλ. *δωροδόκος*, *πανδοκεύς*..), *ὄκεν* ὑποθ. ἐὰν οὔτος, *φιλότης* φιλοξενία, *ἀμπεπαλῶν* ἄορ. ἀναδιπλ. τοῦ *ἀναπάλειν*, ἀφ' οὗ ἔπαλε πρὸς τὰ ἄνω ἔμπρός καὶ ὀπίσω, *φαινή* διὰ τὸ χαλκοῦν ἐπίστρωμα, *ὄβριμος* βαρὺς (βρίθω), *πολυδαίδαλος* (δαίδαλλω τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, προβλ. *Δαίδαλος* ὁ περιώνυμος τεχνίτης), *δαίδαλος κ.* *δαϊδάλεος* κατὰτεχνος, *πολυποίκιλος*, *ἐρείδομαι*, ὑπροστ. *ἠρήρειστο* εἶχεν εἰσδύσει, ἐμπηχθῆ, *ἀντικρὺς* (ἀντὶ κρ-, κάρη) ἀπέναντι, πέρα πέρα κατ' εὐθείαν, *λαπάρη* θ. ὁ χώρος τῆς κοιλίας ὁ μεταξὺ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ ἰσχίου ὁ κενὸς ὀστῶν, ὄθεν κ. *κενεῶν* ὁ. αἱ *λαγόνες*, παρ' ἡμῖν τὰ λαγαρά (προβλ. *λαπαροτομία*), *διαμάω* (ἀμάω θερίζω) διασχίζω, *ἐκκλίνθη* ἐκκλινε πλαγίως ἢ ἐκκλινε τὴν μέσην του πρὸς τὰ ὀπίσω κύψας ἔμπρός καὶ συστείλας τὸ ὑπογάστριον, ὅτε *παρὰ λ.* ἔμπροσθεν τῆς λαπάρας, *ἀλέομαι*, ἀλεύομαι, ἀλειίνω, ἀποφεύγω, *κῆρ* 6.—361-8 *ἐρύομαι* 271, *πλήξε* κατέφερε πλήγμα, *φάλος* ἄ. κερατοειδὲς κόσμημα τῆς κόρυθος, ἰδ. Πραγμα., *ἀνασχόμενος* ἀνορθωθείς (ἀνυψωθείς) καὶ ἀνατείνας καὶ τὴν χεῖρα, *αὐτῷ* φάλω, *διαθρύπτω* (θρύπτω, θραύω, *τρυφή*, *τρυφ-ερὸς*) θραύω, συντριβῶ, ὁ ἄορ. *διατρυφήν*, *τριχθὰ* εἰς τρία κομμάτια, *καὶ ἦ*, *ἐκπεσε* ἐγάθη (ἔπεσε κάτω) κομμάτια ἀπὸ τὴν χεῖρά του, *οἰμῶζω* (οἶμοι) στενάζω, *ὀλοώτερος* σκληρότερος, *ἦ τ'* *ἐφάμην* πράγματι, καὶ ὅμως ἔλεγον μέσα μου, ἐφαντάσθην, *τείσασθαι* ὅτι ἐξεδιχίθην, *κακότητος* αἴτ. διὰ τὸ ἀνοσιούργημα του, *νῦν δὲ* ἢ ἀντίθ. τῆς σκληρῆς πραγματικότητος

πρὸς τὴν διαψεύσθεισαν εὐλογον προσδοκίαν: ἀλλὰ τώρα νὰ (ἰδού),
ἄγη τοῦ ἄγνυσθαι, συνετριβή, **ἐκ ἠίχθη** (ἀίσσω) ἐξεπήδησεν, ἐξέ-
 φυγε, **ἐτώσιος** (ἐτός μάτην) μάταιος, ἄνευ ἀποτελέσματος, **μοι** ἦθ.,
οὐδὲ καὶ δέν.—**369-72 ἐπαΐξας** Πάριδι, **λάβε** (μιν) συνέλαβεν
 αὐτὸν ἀπὸ τὴν, **ἱπποδάσεια** 337, **ἐπιστρέψας** στρέψας αὐτὸν πρὸς
 τοὺς, **ἰμάς** ἄ. τὸ λωρίον τὸ συγκρατοῦν τὴν περικεφαλαίαν ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς, **πολύκεστος** (π. κεντ., κεντῶ) πολυκέντητος, κατάκοσμος,
ἄγχω πνίγω (ἀγχόνη), **δειρῆ** θ. (ἄττ. **δέρη**, **περιδέραιον**) λαιμός,
ἀπαλός ὡς παρ' ἡμῖν, τρυφερός, **τέτατο** (τείνω) εἶχε τετνωθῆ,
 σφιχθῆ, **ὄχευς** ἄ. (ἔχω συνέχω) ὁ συνέχων, κτηρ.: ἵνα συγκρατῆ
 τὴν, **τρυφάλεια** (ἀντὶ τετρυφάλεια) ἡ ἔχουσα 4 φάλους κόρυς, ἡ
 τετράφαλος, **ἀνθρεῶν-ῶνος** ἄ. πώγων, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς
 κάτω σιαγόνης: κάτω ἀπὸ τόν, εἰς τὸ **τέτατο**.—**373-82 καὶ νυ** καὶ
 φυσικά, **ἐρύω** σύρω, **ἄρυνυμαι**, ἄρ. ἠρόμην κ. ἀρόμην, λαμβάνω,
ἄσπετος (ἀ(σι.)-σεπ. ἐν τῷ ἐν-σέπειν ἐννέπειν λέγειν) ἀνέκφραστος,
 ἐξαισιος, **εἰ μὴ ἄρ'** ἐὰν μὴ ἀκριβῶς κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἡ: ἐὰν
 μὴ φυσικά (ὅπως ἴσως ἀνεμένετε), **μὴ δὲν νόησε** δὲν ἀντελαμβάνετο
 γοργῶς τὸ πρᾶγμα, **οἷ** ἦθ. (Πάριδι, πρὸς μεγάλην του χαράν), **βοός**
 γεν. ὕλης ἐκ δέρματος βοός, **κτείνω**, **ἔχταν** κ. μέσ. **κτάμενος** ἐν
 παθ. σημ., **Ἴφι** μετὰ δυνάμεως, μετὰ πολλοῦ κόπου, **ἔσπετο** ἔπεσθαι,
κεινή κενή, **παχύς** εὐσαρκος, νευρώδης: κενή δὲ ἡ περικεφαλαία
 ἔμεινεν εἰς τὴν νευρώδη χεῖρά του, **ἐπιδινέω** (δίνη) περιστρέφω,
ἦκε ἴημι, **κόμισαν** κομίσαντο, ἔλαβον, **ἐρίηρες** 47, **ἄψ** πάλιν,
ἐπόρουσεν ἐφόρησεν, **μενεαίνω** (μένος) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **κατα-**
κτάμεναι, **κατέκταν**, κατακτείνω, **ῥῆα** εὐκόλως, ἔλαφρά (ἐκ τούτου
ῥήιδιος ῥήιδιος), **ὥστε** ὡς, ἄτε, **ἐκάλυψε** δὲ ἀντὶ μτχ., **ἄη** θ., ἠέρος,
ἠέρι, ἠέρα, ὀμίχλη, **κὰδ εἶσε** καθεῖσε, ἔβαλε νὰ καθίση, μόνον ὁ
 ἄορ., μτχ. **ἔσας** (σεδ-, sed-es, sedeo, **ἔσομαι**, **ἔδρα**), **θάλαμος** μέ-
 γαρον, **κηώεις** κ. **κηώδης** (*κῆος οὐ. τὸ (καιόμενον) θυμίαμα,
 ἄρωμα) ἀρωματώδης (κατ' ἄλλους **κη-ώ-εις** κοῖλος, can-us).

315 **διεμέτρεον** περιχαράσσοντες ὠρισμένον τινὰ χῶρον, ἐν ᾧ
 ἔπρεπε νὰ διεξαχθῆ ἡ μονομαχία, καὶ διαγράφοντες τὰς ἀποστάσεις,
 ἐξ ὧν ὄφειλον νὰ βάλλωσι κατ' ἀλλήλων τὰ δόρατα ὅστις ἐξήροχο
 τοῦ χώρου τούτου φεύγων τὸ βλῆμα τοῦ ἀντιπάλου ἔθεωρεῖτο ἡττη-
 μένος.—**316** **κλήροισι** λιθάρια ἢ ξυλάρια ἢ συντριμματα ἀγγείων
 ὀπιτῆς γῆς, ἐφ' ὧν πολλάκις ἐπεχαράσσοντο ὑπὸ τῶν βαλλόντων, ἐὰν
 ἦσαν πολλοί, καὶ διακριτικὰ σημεῖα.—**πάλλον** αὐτὴ ἡ πρᾶξις ἀκο-
 λουθεῖ ἐν 324.—**χαλκήρης** ἡ κυνέη ἕνεκα τῶν χαλκῶν ἐλασμάτων,

ἄτινα ἐκόσμου αὐτὴν ἔξωθεν, ἐπιρρωννύοντα ἅμα καὶ τὴν ἀμυντι-
 κότητα αὐτῆς· περὶ τῆς κυνέης 336.—320 Ἡ εὐχὴ ἀπαγγέλλεται
 καθ' ἣν στιγμὴν πάλλονται οἱ κληροί.—323 Ἡ συνθήκη μετὰ τὴν
 λῆξιν τῆς μονομαχίας ἦτο ἀναγκαῖα καὶ πρὸς διακανονισμόν τοῦ ζη-
 τήματος τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως τῶν Ἀχ.—325 *ἄψ ὁρώων*
 πρὸς ἀποφυγὴν ὑπονοιῶν ὅτι ἐδολιεύτο περὶ τὴν κλήρωσιν ὑπὲρ
 τοῦ ἀδελφοῦ.—326 *ἴζοντο* πρότερον μόνον ἐκ τῶν ἀρμάτων εἶχον
 καταβῆ καὶ εἶχον ἐκδυθῆ τὰ ὄπλα, 113, 134·5, 231· ἀλλὰ καὶ ἂν
 εἶχον καθίσει, χάριν τῆς εὐχῆς θὰ εἶχον ἐγερωθῆ.—327 *ποικίλα*
 ποικιλόκοσμα διὰ γεωμετρικῶν καὶ ἄλλων σχημάτων, τὰ ὅποια ἐπὶ
 τῆς ἐπιφανείας τοῦ χαλκοῦ εἶχον ἐμπαισθῆ (*ἐμπαιστὰ* κοσμήματα
 ἐξ ἄλλου μετάλλου ἐνηρμοσμένα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας χαλκῶν ὄπλων,
 ὡς εἶναι τὰ ἐμπαιστὰ κοσμήματα τῶν 4 ἐγγχειριδίων τῶν Μυκηναίων
 Πίν. Β' 1), ἢ ἐγχαραχθῆ (*ἐγχάρακτα*) ἢ ἐκτυπωθῆ (*ἐκτυπα*).—
 328 *ἐδύσειο* διότι ὁ Π. 17 ἦτο ὠπλισμένος ψιλὸς ὡς τοξότης.
 —*ἀμφ' ὤμοισι* δηλοῦται τὸ ξίφος καὶ ἡ ἀσπίς, ὧν οἱ τελαμῶνες
 διήρχοντο ὑπὲρ τοὺς ὤμους, καὶ ὁ θώραξ.—330 *κνημίδες* Α 17.
 —332 *θώραξ* συνίστατο ἐκ δύο χαλκῶν πλακῶν (τῶν *γύαλων*),
 ὧν ἡ μὲν τὸ στῆθος, ἡ δὲ τὰ νῶτα ἐκάλυπτε· πῶς ὅμως
 ἦσαν διαμορφωμένα τὰ γύαλα καὶ πῶς συνεδέοντο οὐδὲν μαν-
 θάνομεν παρὰ τοῦ ποιητοῦ· ὁ τοιοῦτος μετάλλινος θώραξ
 ἦτο ὄπλον ἰωνικόν, φαίνεται δὲ ὅτι κατὰ τὸν Τρ. πόλεμον
 δὲν ἦτο ἐν χρῆσει. Ὁ ἀρχαιότατος θώραξ θὰ ἦτο δερμάτινος,
 φορούμενος ὡς ἔνδυμα, πρβλ. τὸ ἀγγεῖον τῶν πολεμιστῶν, ὅπου
 διακρίνεται διὰ τοῦ μελανοῦ χρώματος φέρων καὶ χειρίδας
 ὕστερον ἐφηρμόζοντο ἐπ' αὐτοῦ μετάλλινα πέταλα πρὸς ἐνίσχυσιν
 τῆς ἀμυντικότητος, ἕως ἐγένετο ὅλος μετάλλινος. Ἐπειδὴ δὲ τὰ
 γύαλα ἐφηρμόζοντο ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, ἠδύνατο ὁ χιτῶν νὰ κληθῆ
 χάλκεος, ὡς ἡ κόρυς καὶ τὸ δόρυ καλοῦνται πολλὰκις χάλκεα, διότι
 μέρη αὐτῶν εἶναι χαλκᾶ, χωρὶς νὰ εἶναι ὅλα ἐκ χαλκοῦ, καὶ *χαλ-
 κοχίτων* 127 ὁ φέρων τοιοῦτον χιτῶνα καὶ θώρακα.—333 *Δυ-
 κάονος* διότι αὐτὸς ὡς τοξότης δὲν ἔφερε τοιοῦτον.—334 *ξίφος*
 18, Α 190, 219. Ὁ Πάρις ἔφερε ξίφος 18, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι,
 ἵνα περιβληθῆ τὴν πανοπλίαν ὀπλίτου, ἔπρεπε νὰ ἐκδυθῆ τὰ ὄπλα,
 τὰ ὅποια ἔφερε.—335 *σάκος* ἡ ἀσπίς εἶναι τὸ κυριώτατον ἀμυν-
 τήριον ὄπλον τοῦ μαχητοῦ, ἔχουσα τρεῖς κυρίας μορφάς, α') ἡ
ὀμφαλόεσσα, β') ἡ *ἀμφιβρότη* (:), περικαλύπτουσα τὸν ἄνδρα,
 καὶ γ') ἡ *πάντος' εἴση*. Ἡ α' εἶναι ποδηγετῆς (ποδηγῆς), καλύ-
 ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

πτουσα τὸ σῶμα ἀπὸ τῶν ὄμων μέχρι σχεδὸν τῶν ἄκρων ποδῶν, κεκυρτωμένη πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν, ὁμοιάζουσα πρὸς πεφουσημένον ἰστίον (τὸ κύρτωμα τὸ ἐν τῷ μέσῳ εἶναι ὁ ὄμφαλος), ἀλλὰ κατὰ τὸ μέσον περίπου αἱ δύο μακραὶ πλευραὶ συσπῶνται πρὸς ἀλλήλας, ὥστε νὰ σχηματίζεται ἐκεῖ ἐντομή τις καὶ ἡ ἀσπίς νὰ ὁμοιάζη πρὸς θήκην βιολίου ἢ πρὸς 8, Πίν. IB' 3 κατενώπιον, καὶ ἐν διατομῇ καθέτω αὐτόθι 6, καὶ νὰ φαίνεται ἀποτελουμένη ἐκ δύο κύκλων. Ὁ τύπος οὗτος τῆς ἀσπίδος εἶναι συνηθέστατος ἐν τοῖς μυκην. μνημείοις, πρβλ. καὶ Πίν. Β' ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐξ ἀριστερῶν θηρατοῦ, IB' 7, τὸ *σάκος* καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη μυκηναία καὶ πυργωτὴ ἀσπίς.

Ὁ β' τύπος ἔχει σχῆμα ἡμικυλινδρικόν, φέρων ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ πλευρᾷ ἐπιμήκυνσιν πρὸς φύλαξιν τοῦ προσώπου τοῦ μαχητοῦ καὶ καλύπτει ἐπίσης, εἰ καὶ βραχύτερος, ὀλόκληρον σχεδὸν τὸ σῶμα, Πίν. IB' 4 καὶ Πίν. Β' 1 ἐπὶ τοῦ δευτέρου καὶ τετάρτου ἀπ' ἀριστερῶν θηρατοῦ. Ἄλλ' ὁ τύπος οὗτος εἶναι σπανιώτερος τοῦ πρώτου, ὅστις τὸ μὲν ἔνεκα τοῦ ὄμφαλοῦ καταλείπει πλείονα κενὸν χῶρον μεταξὺ ἀσπίδος καὶ σώματος καὶ τὰ γόνατα κινουῦνται ἐλευθερώτερον, τὸ δὲ τὰ καταφερόμενα πλήγματα, ἐὰν διατρυπήσωσι τὴν ἀσπίδα, ἔχουσι νὰ διανύσωσι διὰ τὸν ὄμφαλὸν πολὺ μακρότερον διάστημα ἕως φθάσωσιν εἰς τὸ σῶμα, οὕτω δὲ ἡ ὀρμή τοῦ ὄπλου ἀμβλύνεται, τὸ δὲ διὰ τὴν μεγαλυτέραν κλίσιν τῆς ἐξωτερ. ἐπιφανείας τῆς ὄμφαλωτῆς ἀσπίδος τὰ προσπίπτοντα βλήματα εὐκολώτερον διωλίσθαινον.

Ἡ ἀσπίς τῶν δύο τούτων τύπων ἀπετελεῖτο ἐκ πλειόνων ἐπαλλήλων δερμάτων βοείων, συνερραμμένων διὰ βοείων ἱμάντων, ἐφ' ὧν πολλάκις θὰ ἐφηπλοῦτο ἔξωθεν καὶ χαλκῆ πλάξ, θὰ εἶχε δὲ ὕψος $1\frac{1}{2}$ μ. περίπου, διήκουσα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τοῦ μέσου περίπου τῶν κνημῶν· τὸ πλάτος θὰ ἦτο τοιοῦτον, ὥστε νὰ περικαλύπτῃ στῆθος καὶ πλευρὰ καὶ μάλιστα ἡ τοῦ β' τύπου. Ὁ δὲ χειρισμὸς αὐτῶν ἐγένετο διὰ τελαμῶνος, λωρίου δερματίνου, προσηροσμένου κατὰ τὰ ἄκρα ἐγκαρσίου κανόνος καὶ φερομένου περὶ τὸν τράχηλον καὶ τὸν ἀριστερὸν ὄμον, καὶ διὰ τοῦ ἐγκαρσίου κανόνος, καταλλήλως ἐνηροσμένου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς ἀσπίδος καὶ λαμβανομένου διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς (*ῥχανον*).

Πλὴν τῶν δύο τούτων τύπων ἀπαντᾷ καὶ γ' τύπος, ὁ συνηθέστατος παρὰ τῷ ποιητῇ, ἡ *πάντος' εἴση*, ἡ στρογγύλη ἀσπίς, ἐξ ἐπαλλήλων βοείων δερμάτων, ἀλλ' ἑλαφροτέρα τῶν ἄλλων ὡς μι-

κροτέρα, καλύπτουσα τὰ ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῶν ἰσχύων, μετὰ λαβῆς ἐν τῷ κέντρῳ ἔσωθεν, φερομένη διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἐπιλαμβανομένης τῆς λαβῆς ταύτης, καὶ ἀπὸ τελαμῶνος, Πίν. IB' ὅ καὶ Πίν. Δ' 2, ἔνθα ταύτην φέρουσιν οἱ δύο τελευταῖοι ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἐπιβάται. Αὕτη ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ κρατῆται εὐκόλως διὰ τεταμένης χειρὸς πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν, ἀφήγουσα κενὸν χώρον μεταξὺ τοῦ στήθους καὶ αὐτῆς μέχρι 0,80 μ., ὥστε νὰ ἀμβλύνεται ἢ φορὰ τοῦ βλήματος, ἐὰν διετρύπα τὴν ἀσπίδα, διὰ δὲ τοῦ μεταλλίνου ὀμφαλοῦ, ὃν ἔφερεν ἔξωθεν κατὰ τὸ κέντρον, ἠδύνατο νὰ διατρυπηθῇ μόνον κατὰ τὰ ἄκρα, κατὰ τὰς ἀνάγκας δὲ ἠδύνατο νὰ κρατῆται καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς. Πολλῶ πλείονα περὶ τῆς ἀσπίδος Z 118.—336 *κυνέη*. Ἡ κόρυς εἶναι ἐκ τῶν πρωτογονωτάτων ὄπλων, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἐκ τοῦ ἀρχεγόνου ὀπλισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου διὰ δέρματος ζῴου ἢ θηρίου· ἐὰν λ. χ. ὁ μαχητὴς εἶχε περιβληθῆ δορὰν βοός, ἢ κεφαλὴ τοῦ δέρματος θὰ περιεκάλυπτε τὴν κεφαλὴν τοῦ μαχητοῦ, τὸ χάσμα τοῦ στόματος θὰ ἀφηνεν ἐλεύθερον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἔμπρὸς θὰ προέβαλλον τὰ δύο κέρατα τοῦ βοός καὶ ἄνω κατὰ τὸ μέσον θὰ προεῖχον αἱ τρίχες τῆς χαιτῆς τοῦ ζῴου, ἐν ᾧ αἱ παρειαὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ δέρματος θὰ ἐκάλυπτον τὰς παρειὰς καὶ τὰς σιαγόνας τοῦ ἀνδρὸς Πίν. E' 1. Ἡ ὄμηρ. κόρυς εἶναι πῖλος δερμάτινος κωνοειδῆς (ἴσως ἀποκλειστικῶς τὸ πάλαι ἐκ δέρματος κυνός, ἐξ οὗ ἢ κόρυς *κυνέη* κ. *κυνέη ταυρεῖη*..., ἐὰν ἦτο ἐκ δέρματος ταύρου...), καλύπτων μέρος τοῦ μετώπου καὶ ὅλον τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς μετὰ τῶν κροτάφων, ἵνα μὴ καταπίπτῃ δὲ ἐκ ταχείας κινήσεως ἢ ἐκ στροφῆς τῆς κεφαλῆς, συγκρατούμενος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δι' *ὀχέως*, πλατέος ἱμάντος κατερχομένου πρὸ τῶν ὠτων κάτωθεν τοῦ πώγωνος. Ὁ ὀχεὺς ἦτο περιττός, ἐὰν ἢ κόρυς εἶχε τὸ σχῆμα τοῦ λεγομένου Κορινθ. κράνου, ὅπερ εἶχε προσωπίδα καλύπτουσαν καὶ τὰς παρειὰς (*χαλκοπάροχος*) καὶ καθιστῶσαν περιττὸν τὸν ἱμάντα, Πίν. Γ' 5. Ἡ κόρυς ἐν τῇ κορυφῇ ἀπολήγει εἰς κομβίον πλατὺ κοῖλον, ἐξ οὗ ἐκφύονται τρίχες χαιτῆς ἢ οὐρᾶς ἵππου Πίν. Γ' 2 (κόρυς *ἵππουρις*, *ἵπποκόμος* καὶ *ἵπποδάσεια*), μονόχρωμοι ἢ πολυχρωμοί, ἢ νήματα χρυσαῖ ἢ πολυχρώμα, αἱ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸν *λόφον* τῆς κόρυθος, τὸν ἐμφανίζοντα διὰ τῶν κινήσεων αὐτοῦ δεινὸν τὸν μαχητὴν. Πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀμυντικότητος τῆς κόρυθος καὶ ὡς κοσμήματα ἐχρησίμευσαν καὶ τὰ *φάλαρα*, δίσκοι μέταλλοι ἐφηρμοσμένοι ἐπὶ τοῦ κώνου τῆς κόρυθος Πίν. Γ' 2 (τὰ λευκά

στίγματα). Διὰ τὸν χαλκοῦν αὐτῆς ὄπλισμόν ἡ κυνέη καλεῖται *χαλκῆ* καὶ *χαλκήρης* 316.—Τὸ χωρίον 330-8 δεικνύει κατὰ τίνα σειρὰν οἱ ὀπλιῖται περιβάλλοντο τὰ ὄπλα· τὴν κόρυν φορεῖ τελευταίαν ὁ μαχητής, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κύψῃ καὶ ὁ λόφος θὰ προσέκρουεν εἰς τοὺς τελαμῶνας τοῦ ξίφους καὶ τῆς ἀσπίδος.—**338 ἔγχος** ἀντὶ τῶν δύο ἀκοντίων, τὰ ὅποια ἔφερε πρότερον 18, ἤδη λαμβάνει μακρὸν βαρὺ βόρυ, διότι ὁ ἀγὼν θὰ διεξαχθῆ σχεδὸν ἐκ τοῦ συστάδην.—**339 ἔδυνε** διότι εἶχεν ἀποθέσει ἐν 114, ὡς οἱ λοιποί, ἢ ἐν τῷ μεταξύ, ἕως ἔλθωσιν οἱ κήρυκες καὶ διεξαχθῆ ἡ τελετὴ τῶν ὄρκων, ἵνα μὴ καταπονήται πρὸ τῆς κρίσεως μονομαχίας.—**357 φαεινῆς** διὰ τὴν ἐξωτερικὴν μεταλλικὴν ἐπιφάνειαν.—**359 χιτῶνα** Γ 126.—**360 ἐκλίνθη** ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐκκλίσεως εἶναι δυσνόητος, διότι ὁ χιτῶν συνθλιβόμενος ὑπὸ τοῦ θώρακος εἶναι στενωῶς συνδεδεμένος μετὰ τοῦ σώματος· ἢ ἐκκλίσαις θὰ ἦτο εὐνόητος, ἐὰν ὁ χιτῶν ἦτο ἐλεύθερος.—**362 Οἱ φάλοι** ἦσαν σωληνοειδεῖς κερατώδεις προεξοχαὶ κατὰ τὴν προσθίαν πλευρὰν τῆς κόρυθος ὡς ἀκριβῶς οἱ προέχοντες ὀφθαλμοὶ τοῦ κοχλίου, χρησιμεύοντες τὸ μὲν πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς κόρυθος, τὸ δὲ καὶ ὡς ἀποτροπιάσματα (φυλακτὰ)· ἡ κόρυς ἢ φέρουσα δύο φάλους ἔμπρὸς ἀμφοτέρωθεν καλεῖται *ἀμφίφαλος* Πίν. Γ' 2, ἢ δὲ ἔχουσα 4 φάλους, ἀνὰ 2 ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν, *τετραφάλεια* (τετράφαλος), 372.—**370 ἐπιστρέψας** φαίνεται ὅτι οἱ μονομαχοῦντες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μονομαχίας εἶχον τοιαύτην στάσιν λάβει, ὥστε εἶχον στρέψει πρὸς τοὺς ἀντιμαχομένους στρατοὺς τὰ πλευρά, οὐχὶ τὰ νῶτα (διὰ τί οὕτω;), ἦτοι ἡ γραμμὴ, ἣν θὰ ἤγομεν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τὸν ἕτερον τῶν μονομαχοῦντων, ἦτο παράλληλος πρὸς τὴν γραμμὴν τῶν μετώπων τῶν δύο στρατευμάτων· οὕτως ὁ Μ. διὰ στροφῆς ἐπὶ δεξιὰ ἢ ἐπ' ἀριστερὰ σύρει τὸν Π. εὐθύς πρὸς τοὺς Ἄχ.—**371 πολύκεστος** διὰ κοσμημάτων κεντητῶν, ῥαπτῶν, ἐγγαράκτων ἢ ἐμπαιστῶν ἢ ἐκτύπων ἐπὶ τῶν μεταλλίνων ἐλασμάτων τῶν ἐπικοσμοῦντων τὸν δερμάτινον 375 ὄρεα.—**370-3** Ὁ Μ. δὲν ἠδυνήθη νὰ φονεύσῃ τὸν Π. δι' ὧν εἶχεν ὄπλων, ἄλλο δὲ ὄπλον μὴ ἔχων πειραῖται ἤδη νὰ σύρῃ τὸν Π. ἔξω τῆς διαμετρημένης ζώνης, ὅπεο ἐὰν ἠθελε γίνεαι, ὁ Π. θὰ εἶχεν ἠττηθῆ.—**374** Ἡ Ἄφροδίτη εὐνοεῖ τὸν Π., διότι οὗτος ὡς διαιτητής μεταξύ αὐτῆς, Ἡρας καὶ Ἀθηνᾶς, ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὰ πρωτεῖα τοῦ κάλλους, καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς θεᾶς εὐγνωμονούσης ἔκλεψε τὴν καλλίστην τῶν γυναικῶν Ἐλένην· τὸν μῦθον ὅμως τοῦτον δὲν γινώσκει ὁ

ποιητής.—375 *ἴφι κτ.* ὅσῳ μεγαλυτέρα δύναμις χρειάζεται να φωνευθῆ βούῃ τις, τόσῳ ἀκμαιότερος καὶ εὐρωστότερος εἶναι οὗτος τοῦ ἐκ νόσου ἀποθνήσκοντος· ὅθεν καὶ τὸ δέρμα τοιούτου καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ ἱμᾶς εἶναι στερεώτατα.—380 *ἔγχεῖ χαλκείῳ* εἰάν εἶναι τὸ αὐτό, ὅπερ ἐχρησιμοποίησεν 355, ἀποσπᾶσας ἐν τῷ μεταξὺ αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἀσπίδος του Π., ὅπερ ὁ ποιητής ἀποσιωπᾷ [κατὰ τὸ σχῆμα σιωπῆσεως], ἢ νέον παρασχεθὲν ὑπὸ τῶν ἐταίρων, καταλείπεται εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ ἀκροατοῦ

449-61. 449-54 *ἐφοῖτα* περιφέροτο, *ἄν' ὄμιλον* Τρώων, *θήρ* ἄγριον θηρίον (κυρ. ὁ λέων), *ἔσαθρῶ* (ἄθρῶ παρατήρῳ) παρατηρῶ μέσα (εἰς τὸ πλῆθος), *εἴ που* πλ. ἐρ. ἐν τῇ ἐννοίᾳ εὐχῆς, ὡς αὕτη ἐξήρχετο ἐκ τῶν στηθῶν τοῦ Μ.: ἄχ θεέ μου! ἄν τὸν ἔβλεπον κάπου!, *κλειτός* 3 (κλείω ἀντὶ κλέω, μ. κλέομαι, κληίζω (κλέος) κλειίζω) κλεινός, περίφημος, ἐνδοξος, *κεύθω* ἀποκρύπτω (κευθμών), *φιλότητι* ἀπὸ ἀγάπην, *οὐ μὲν γὰρ* διότι ἀπὸ ἀγάπην βέβαια ἐν πάσῃ περιπτώσει δέν, *ἀπεχθάνομαι*, *ἀπηχθόμην*, γίνομαι μισητός, *σφιν* σφίσιν, αὐτοῖς.—455-61 δὴ ἰδοῦ, *φαίνεται* (οὕσα) Μ. προφανῶς ἀντίκει εἰς τὸν Μ., *ὕμεις δὲ* ἢ ἀντίθ. πρὸς ἡμᾶς τοὺς νικητάς, *ἐκδίδωμι* ἐξάγω ἔξω (τῆς πόλεως) καὶ δίδω, *ἀποτινέμεν* ἀντὶ προσκτ., 460=287, *ἐπ' ἤνεον* ἐπεδοκίμαζον, ἐπευφήμουν, ἐπεκρότουν.

451 *ἐπίκουροι* περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν καὶ τῶν Τρώων 305.—456 *Τρῶες καὶ Δάρδανοι* λαοὶ συγγενέστατοι, στενωῶς συνδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλους· οἱ δεύτεροι λέγονται καὶ *Δαρδάνιοι*, *Δαρδανίωνες*, αἱ γυναῖκες *Δαρδανίδες*, ἡ πόλις *Δαρδανίη*, ἐν ἣ κατόικουν τὸ πάλαι οἱ Τρῶες, ἐπὶ τῶν προπόδων τῆς Ἰδης νοτίως τοῦ Ἰλίου πρὶν κτισθῆ τοῦτο.—457 *νίκη Μ.* διότι ὁ Π. ὑπερέβη τὸν διαμετρηθέντα χῶρον καὶ ἀναζητούμενος δέν προσέρχεται, ἵνα συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα. Ἄλλ' ἡ μονομαχία δέν εἶχε λάβει τὴν ὑπὸ πάντων ποθουμένην ἔκβασιν, νὰ φωνευθῆ ὁ ἕτερος· ὁ Ἔ. εἶχε θέσει ὡς ὄρον κρίσεως τὴν νίκην γενικῶς 92, τοῦτο ἐπαναλαμβάνει ἡ Ἴρις 138 καὶ ὁ Ἰδαῖος 255, ἀλλ' ὁ Ἄγ. ἐν τοῖς ὄρκοις καθώρισεν ὄρον νίκης τὸν φόνον τοῦ ἑτέρου 281-4. Ἐντεῦθεν ἠδύναντο νὰ ἐγερθῶσιν ἀμφισβητήσεις περὶ τῆς νίκης.

1-83. 1-4 πὰρ παρά, πὰρ Ζηνί ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Διός, ἀγοράομαι (μετὰ τὴν συναίρεσιν τοῦ αο εἰς ω ὁ ποιητῆς ἀναπτύσσει καὶ ο) (ἀγορά, ἀγείρω) συσκέπτομαι (ἐν συνελεύσει), **δάπεδον** τὸ πάτωμα ἀντὶ τῆς αἰθούσης, **μετὰ σφισι** μετὰ αὐτῶν, **πότνια** θ. κλητ. πότνα, (πόσις, possum, δεσ-πότης) ἢ δέσποινα, σεβασμία, ἐρίτιμος, **νέκταρ** οὐ. τὸ ποτὸν τῶν θεῶν· κατὰ τὸ οἰνοχοεῖν νέκταρ πρβλ. βουθυτεῖν ἔν καὶ τραγον, οἰκοδομεῖν ναόν, ναυπηγεῖν ναῦν κἀ., **τοί κ. οἶ** τὸ ἄρθρ. μετὰ σημ. δεικτ. ἀντων., **δηδέχατο** πρτκ., ὁ ἔνεστ. **δήδεγμα** (ἐκ ῥ. δεκ-, δέκομαι δεξιούμαι), ἐδεξιούντο, ἐχαιρέτιζον, προέπινον, **δέπας** αος οὐ. ποτήριον.—**5-12 αὐτίκα** εὐθύς, μετὰ τὸ τέλος τῆς μονομαχίας 12... τὸ **αὐτίκα** δηλοῖ τὴν ταχεῖαν μετάβασιν ἀπὸ τῆς μιᾶς πράξεως εἰς ἄλλην καὶ ἐντεῦθεν τὸ ἀσύνδετον, **ἔπος** (εἰπεῖν) λόγος, **κέρτομος** κ. κερτόμιος (κέρ-στομος ὁ ἔχων κεῖρον στόμα) δηκτικός, **παραβλήδην** (παραβάλλω βάλλω πλαγίως) διὰ πλαγίων διαξιφισμῶν, **δοιοὶ** ὅ διττοί, δύο, ἐν τῷ ἐν. θ. **δοιῆ** ἀμφιβολία (πρβλ. ἐνδοιάζω, ἐνδοιασμός), **θεάων** ἐκ τοῦ **δοιαί, ἀρηγῶν** (ἀρήγω) ἀρωγός, σύμμαχος, **Μενελάω** ἐκ τοῦ ἀρηγόνες εἰσὶ, **Ἀργεῖη** ὡς ἐν Ἀργεῖ λατρευομένη, **Ἀλαλκομενης** ὡς ἐν Ἀλαλκομεναῖς τῆς Βοιωτίας, **Ἀθήνη-ναίη**, ἀττ. Ἀθηνα-ναία, ἢ **τοί** ἐκ τῆς βεβαιωτ. σημ. προκύπτει ἢ ἀντιθ. μέν, ὡς ἐνταῦθα, **καθήμεναι** μετὰ τῆς ἐννοίας τῆς ἀδρανείας, **νόσφι** μακρὰν τοῦ (Μεν.), **εἰσορόωσαι** κτγρ. μτχ. εἰς τὸ **τέρπεσθον**: διασκεδάζουσι χαζεύουσαι, τῷ τῷ ἄλλῳ ἐκείνῳ, τῷ Πάριδι, ὃν ἔβλεπον πρὸ ὀλίγου οἱ θεοί, **αὔτε** τοῦναντίον, **φιλο-σμειδ-ῆς** φιλο(μ)ειδῆς, ἢ ἀγαπῶσα τὰ μειδιάματα, **παραβλώσκω**, ἀόρ. παρέμολον, (αὐτό-μολ-ος, μολῶν λαβέ-βλώσκω ἔρχομαι, μολ-, πρκμ. μέ-μλω κα καὶ πρὸς εὐφρων. μέ-μβλωκα) παρευρίσκομαι, ἵσταμαι παρὰ τὸ πλευρόν τινος, ἐκ τούτου ἢ δοτ. **τῷ, ἀμύνω** τι ἀποσοβῶ, **κῆρ** θ. κηρὸς ἢ μοῖρα τοῦ βιαίου θανάτου, ὁ θάνατος, **αὐτοῦ** ἀπ' αὐτοῦ, **καὶ νῦν** εἰδ. περιπτώσις τοῦ προηγουμ. γενικοῦ αἰέν 11, ὅπως πάντοτε οὕτω καὶ τώρα, **σάω** (σάος σῶς) σῶζω, **ἔξεσάωσεν** ἔσφηεν ἐκ τοῦ θανάτου, **δίομαι** οἶομαι, **ὠισάμην** κ. **ὠίσθην**: καθ' ἣν στιγμὴν ἐφαντάζετο.—**13-9 ἦ τοί** ἀναμφισβητήτως, **Μενελάου** γεν. κατηγορηματικῆ τῆς κτήσεως, ἀνήκει εἰς τὸν Μ., **ἀρηίφίλος** ὁ ἀγαπητὸς εἰς τὸν Ἀρη' διὰ τί; **φράζομαι** σκέπτομαι, τὸ ἔνεργ. **φράζω** δεικνύω, **ὅπως ἔσται** πῶθ' ἀ καταλήξωσιν, ποῖον τέλος θ' ἀ λάβωσιν αὐταὶ αἱ ἱστορίαι, τὰ ζη-

τήματα, ἢ (ἡέ)-ἦ (ἦε) πότερον-ἦ, ἐπεξ. τοῦ ὄπως, ἢ ἔα ἄρά γε, ὄρσομεν ὑποτ. ἀπορημ. ἀορ. τοῦ ὄρνυμι, ὄρσω, ὄρορον, ὄρωρα (ἀμτβ.) ἐγείρω, προκαλῶ, αὐτις αὐτις, φύλοπις-ιδος θ. (φύλων ὄψ (vox) κραυγή) κραυγή τῶν λαῶν, θορυβώδης μάχη, αἰνός 3 δεινός βάλωμεν νάποκαταστήσωμεν, φιλότης εἰρήνη, ἢ μετὰ+δοτ. (τοπ) μεταξύ, εἰ δ' αὖ πως ἀλλ' ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελε φανῆ ἴσως, τόδε τὸ τελευταῖον, ἢ εἰρηνική διαλλαγή, φίλον καὶ ἡδὺ ἀγαπητὸν καὶ εὐπρόσδεκτον, οἰκέοιτο ἢ εὐκτ. δηλοῖ παραχώρησιν, συγκατάβασιν: δέχομαι, στέργω νὰ ἐξακολουθῆ μὲν κατοικουμένη, νὰ μένη σῶα, ἄγοιτο δύναται νὰ φέρη μεθ' ἑαυτοῦ, αὐτις τοπ. ὀπίσω, οἴκαδε, Ἄργεῖην τὴν ἐξ Ἄργους, Πελοποννήσου.—20-9 μύζω λ. π. κάμνω (λέγω) μοῦ-μοῦ, μουρμουρίζω (εἰς ἐκδήλωσιν ἀποδοκιμασίας τοῦ λόγου τινός), ἐπέμυξαν ἐμουρμούρισαν δι' ὅσα εἶπε, χωρὶς νὰ ὀμιλήσωσι, πλησίοι ἀλλήλων, ἡσθην δυϊκ. τοῦ ἡμακάθημαι, μέδομαι σκέπτομαι, σχεδιάζω ((med-itor μελετῶ τῆς αὐτῆς ῥ. μέδων κ. μεδέων), ἦ τοι μὲν, ἢ ἀντίθ. Ἡορῆ δὲ 24, ἀκέων (ἐκ ῥ ἀκ- δηλούσης σιωπῆν, ἡσυχίαν, ἀκῆν σιωπηλῶς, ἡκα σιγά, ὀλίγον, ἐξ οὗ ἡσσον, ἡκιστα) μτχ. καταντήσασα ἐνταῦθα ὡς ἐπίρ.: διετελεῖ σιωπῶσα, οὐδὲ καὶ δέν, ὡς πλειστάκις παρ' Ὀμ., σκύζομαι ἀγανακτῶ, ὀργίζομαι, χόλος δὲ ἀντι γάρ, χόλος ἄ. ὀργή, θυμός, ῥ. χολοῦμαι (πρβλ. μῆνις, κότος), ἡρειν (ἡρεεν) κατελάμβανεν, ἐκυρίευσεν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λόγου τοῦ Διός, μιν αἰτ. ἦ προσ. προσωπ. ἀντων. γένους κ. ἀριθμοῦ κοινοῦ, χανδάνω, ἔχαδον, κέχανδα (χαδ-, ἐξ οὗ καὶ χάζομαι, χάζω) (χάζω) χωρῶ: δέν ἐχώρεσε, ἐπλημμύρησεν, ἐξεχέλισεν ἢ ὀργή, ἔχυσεν τὴν χολὴν της, Ἡρη ἦθ., προσανδῶ λέγω πρὸς τινα, ποῖον κτηρ. τοῦ μῦθου: ποῖός ἐστιν ὁ μῦθος, ὄν, ἐθέλεις τολμᾶς νὰ θέλῃς, ἄλιος 2 ματαιός, ἄ. θεῖναι νὰ ματαιώσῃς, ἀτέλεστος ἀτελέσφορος, ἀνευ ἀποτελέσματος, ἰδρῶ ἀντι ἰδρῶτα, μόγος ἄ. μόχθος: ἀπὸ τοῦ πολλοὺς μόχθους, κάμνω κουράζομαι, ἀποκάμνω, καμέτην δὲ συνδέεται πρὸς τὴν ἡγουμ. ἀναφορ. πρότ., ἀγείρω συναθροίζω (ἀγορά), λαόν τὸν στρατὸν τῶν Ἀργείων διὰ τὴν κατὰ τῆς Τροίας στρατείαν, κακὰ αἰτ. παράθεσις εἰς τὰς δύο ἀναφ. προτ. καὶ δὴ τοῦ ἀγειροῦση λαόν: διὰ κακόν, πρὸς ὄλεθρον, τοῖο τοῦ, ἔρδω, ἔρξω, ἔρξα, ἔοργα, πρᾶττω, ἕτερος τύπος τοῦ ῥέζω: κάμνε ὅ,τι θέλεις, ἐμπρός! ἐπὶ τὸ ἔργον σου! ἐπαινέω συμφωνῶ, τοῖ σοί, tibi.—30-6 ὀχθέω (ἄχθομαι) ἀγανακτῶ: ἐν μεγάλῃ ἀγανακτήσει, προσέφη εἶπε πρὸς, νεφεληγερέτα (ὁ τὰς νεφέλας ἀγείρων)

ἀρχ. ὄνομ., **δαιμόνιος** ἐκεῖνος, οὗ λόγοι καὶ ἔργα δὲν φαίνονται ὡς φυσικά, ἀλλ' ἐρμηνεύονται ἐκ θείας ἐπενεργείας, δαιμονισμένος, ἀλλόκοτος, θεοτρῆλος, **νύ(ν)** σύνδ. συλλογ. λοιπόν· οὕτως ὁ λόγος τοῦ Διὸς προσαρμόζεται εἰς τὸν τῆς Ἥρας, **τί** πῶς, **ῥέξω**, -ξω ξα, ἔρδω μετὰ διπλ. αἰτ. ὅ τ' ὅτι τε, διότι, ὥστε· ὁ τὲ λείψανον ἀρχαιοτέρας παρατακτικῆς συνδέσεως τῆς κυρίας προτάσεως πρὸς τὴν αἰτιολογικὴν, κυρίαν οὖσαν, **μενεαίνω** (μένος ζωηρὰ ἐπιθυμία) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **ἀσπερχῆς** ἐπίρ. (**ἀσπερχῆς** 2, ἁ (ἐπιτ.)-**σπέρχομαι** σπεύδω, ὁ λίαν σπεύδων) μετὰ πολλῆς σπουδῆς, σφοδρῶς· ἔχεις φλογερὰν ἐπιθυμίαν, **ἐξ-αλαπάξω** (κενῶ, διαρπάξω λυφυραγωγῶν) ἐκπορθῶ, **πολίεθρον** (πόλις-πόλις, ὡς **πόλεμος-πόλεμος**, **Νεο-πόλεμος** κλπ.) πόλις, **κτίμενος** τοῦ κτίζω ἐκ ὁ. κτι-, **ἀμφι-κτί-οιες**, **περι-κτί-οιες**, ἐκτισμένος, **ἐν κ.** ἔχων ὠραίας οἰκοδομὰς ἢ πολυάνθρωπος, **σύ γε** σὺ μὲ τὴν σφοδρὰν ἔχθραν σου, ὁ γὰρ δίδει τόνον εἰς τὸ **σύ**, **εἰσελθοῦσα**... εἰς τὴν κυριευθεῖσαν πόλιν, ἀπλῆ αἰτ. εἰς δήλωσιν κινήσεως μετὰ κινήσεως ὀρημάτων, **βεβρώθω** διάφορος τύπος τοῦ **βιβρώσκω** καταβροχθίζω, **ἐξακέομαι** θεραπεύω τελείως· ἤθελες τελείως κατευνάσει.—**37-42** **μὴ γένηται** ἀπαγόρ. ἄς μὴ γίνῃ, **νεῖκος** οὐ. φιλονικία, **τοῦτό γε** αὐτὴ τοῦλάχιστον ἢ διαφορὰ, ἢ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου τοῦλάχιστον φιλονικία, **ἔρισμα** (ἐρίζω, ἔρις) ἀντικείμενον, ἀφορμὴ διαπληκτισμῶν, **ὀπίσω** ἐν τῷ μέλλοντι, ἐὰν τώρα δὲν ὑποχωρήσω, **τοί σοί, βάλλεο** πρστκ. βάλλε καλά, **καὶ ἐγὼ** ὡς σὺ, **μέμαα κ. μέμονα** (ἐκ ὁ. **μεν-**, **μένος**, **μενεαίνω**) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **ἐθέλω μεμαῶς** ἔχω ζωηρὰν ἐπιθυμίαν, διακαῶς ἐπιθυμῶ. **ὄθι** ἐν ἧ, **ἐγγέγαα κ. ἐγγέγονα**, ὡς **μέμαα κ. μέμονα**, : ἐνοικοῦσι, **διατρέβω** ἀναστέλλω, συγκρατῶ, τὸ ἀπρμφ. ἀντὶ πρστκ. ἀπολείρας, **τὸν χόλον ἐμόν** τὴν ὀργήν, ἥτις τότε θὰ μὲ κατέχη, **εἶσαι** νὰ μὲ ἀφήσης ἐλεύθερον, εἰς τὴν διάθεσίν μου, παραιτουμένη πάσης ἀντιστάσεως.—**43-9** **καὶ γὰρ ἐγὼ** διότι καὶ ἐγὼ, **δῶκα** τοῦτο, νὰ κατευνάσῃς τὸ πάθος σου, σὲ ἀφήκα νὰ κορέσῃς πὸ πάθος σου, **θυμὸς ἁ.** (**θύω** φυσῶ) ἢ ψυχὴ, ὡς ἔδρα τῶν σφοδρῶν συναισθημάτων κ. παθῶν, **ἀέκοντί γε θυμῷ** ἀλλὰ μὲ κρούαν, παγωμένην καρδίαν· ἀλλ' ἐὰν ἐγνωρίζεις μετὰ πόσῃν ἐσωτερικὴν ἀντίστασιν ἔκαμον τὴν θυσίαν αὐτήν! **αἶ** ἀναφορ., τὸ δεικτ. **τάων** 46, **ναίω κ. ναιεταῶ** (νασ-, ναός, **μετα νάσ-της**) κατοικῶ, κείμαι, **πόληες** ἰων. πόλεις, **ἐπιχθόνιος** (χθῶν γῆ) ἐπίγειος, **ἱρὸς** 3 ἱερὸς (ὡς διατελοῦσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν θεῶν), **τίω** τιμῶ, **τίσκειτο** θαμ. (ὁ παρατκ. διότι ἤδη ἔχει πα-

ραιτήσσει τὸ ἴλιον), **κῆρ** κῆρος οὐ. (*κέαρ*, cor cord-is, καρδ-ία) καρδία, **περὶ** καθ' ὑπερβολήν, **κῆρι** τοπ.: ὀλοψύχως, **ἐνμελῆς**-εω ἄ. (ἐν-μελήν δένδρον ἔχον εὐθυτάτους τοὺς κλάδους, ἐξ ὧν κατεσκευάζοντο τὰ κοντάρια τῶν δοξαίων) ὁ ἔχων ὠραῖον ἐκ μελίας δόρου, **δεύομαι**, **δευήσομαι**, δέομαι, στεροῦμαι, **δαίς** δαιτὸς θ. (*δαίνυμι*, *δαίομαι* μερίζω) μερίς, εὐωχία, θυσία, **εἶση** θ. τοῦ ἴσος, ἀνάλογος πρὸς τὴν ὄρεξιν, ἀφθονος, **λοιβή** (*λείβω* σπένδω) σπονδή, **κνίση** θ. ἀντὶ κνῖσα, ἡ εὐώδης ἀναθυμίασις τοῦ ψημομένου κρέατος (τοίκνα), αἱ γεν. ἐπεξ. τοῦ δαιτός, **λαγχάνω** λαμβάνω (διὰ κλήρου, πρβλ. *λαχεῖον*, *λαχνός*), **τὸ** καθ' ἑλξ. πρὸς τὸ γέρας ἀντὶ **τά**, **γέρας**-αος οὐ. τιμητικὸν δῶρον (*γεραρός*, *γεραίρω*).—**50-6 ἀμείβομαι** (ἀμείβω ἀλλάσσω) ἐναλλάσσω, λαμβάνω τὴν θέσιν τινὸς ἐν τῷ λόγῳ, διαδέχομαι, ἀποκρίνομαι, μετ' αἰτ., **βοῶπις** (ἡ ἔχουσα μορφήν βοός, εἶτα) ἡ μεγαλόφθαλμος, **μὲν** ἀληθῶς (δύναται νὰ εἶναι καὶ ἀντιθ., οὗ ἡ ἀντίθ. ἐν 57), **εὐρυάγνια** ἡ ἔχουσα εὐρείας ἀγνιᾶς (*ἀγνιόπαις*), **Μυκῆνη** ἀντὶ Μυκῆναι, **διαπέρθω** σω-σα κ. **διέπραθον**, ἐκπορθῶ, τὸ ἀπρμφ. ἀντὶ πρσκτ. δηλούσης παραχώρησιν, **ἀπεχθάνομαι** γίνομαι μισητός, **τοί** σοί, **περὶ κῆρι** 46, **τάων** ἐπαναλ. τὸ **τάς**, **πρόσθε τάων** πρὸ αὐτῶν, πρὸς προστασίαν αὐτῶν. δὲν προστατεύω σὺτάς, **μεγαίρω** (θεωρῶ τι μέγα, ὅθεν) φθονῶ (τάς διαπερᾶσαι), ἐμποδίζω, **εἴ** **περ** καὶ ἄν, **οὐκ** **εἰῶ** ἐν τῇ ὑποθ., διότι αἱ ὑποθ. προτ. κατ' ἀρχὰς εἶχον ἄρνησιν οὐ ὡς κύριαι, **οὐκ** **ἀνύω** δὲν φθάνω εἰς τὸ τέρμα μου, εἰς τὸν σκοπὸν μου, οὐδὲν κατορθώνω διὰ τοῦ φθόνου μου, ὁ ἔνεστ. ἀντὶ μέλλ., **φέρτερος**, ὑπρθ. **φέρτατος** κ. **φέριστος** (*φέρειν*, παραγωγικώτερος, ὠφελιμώτερος) ἰσχυρότερος.—**57-61 ἀλλὰ** **χρῆ** ἡ ἀντίθ. πρὸς τὴν 51-3 γενομένην συγκατάβασιν, παραχώρησιν τῆς Ἡρας, ἐκφράζουσα τὴν ἀνταπαίτησίν της, **θέμεναι** θεῖναι, ποιῆσαι **οὐκ ἀτέλεστον** ἀποτελεσματικόν, **καί**... ἐγώ, **γένος** καταγωγῆ, **ἐνθεν** ἐξ ἐκείνων, **ὅθεν** ἐξ ὧν, **ἀγκυλομήτης** (*ἀγκύλος* καμπύλος, *στρεβλός-μῆτις* σκέψις) ὁ στρεβλὰ σκεπτόμενος, πανούργος, ἐπίβουλος, τὸ **τίκιειν** κυρίως ἐπὶ τῶν γυναικῶν, **πρεσβύτατος** ἐντιμότερος, γεραρότατος, **ἀμφοτέρον** προεξ. παράθεσις: καὶ διὰ τοὺς δύο λόγους, **γενεῆ** ἡλικία, εὐγένεια, ἡ δοτ. αἰτιολ. καὶ δυνάμει τῆς ἡλικίας, πρὸς ἣν συνάπτεται αἰτιολ. προτ., **οὐνεκα** (οὐ ἔνεκα) κ. **ὀθούνεκα** (ὀτου ἔνεκα) διότι, **κέκλημαι** εἶμαι Γ 138, **παράκοιτις**-ιος θ. (*παρὰ-κοίτη* κλίνη) ἡ σύζυγος, ἄρσ. *παρακοίτης* λέγεται καὶ *ἄκοιτις* (α *ἄθρ.*-κοίτη) κ. *ἄλοχος* (*ἄἄθρ.*-**λέχομαι* κατακλίνομαι), **οὐ** δὲ παρατακτ. προτ. ἀντὶ **μηχ.**: παράκοιτις

σοῦ, τοῦ ἀνάσσοντος, *ἀνάσσω* (ἄναξ, ἄνασσα) βασιλεύω.—62-7
 ἦ *τοι μὲν* ἢ ἀντίθ. σὺ δὲ 64, διότι τὸ ἐπὶ δ' ἔφρονται κεῖται διὰ
 μέσον, *ὑποεῖκω* ὑπέικω, ἔνταῦθα μέλλ. ὄρ., διότι ἡ Ἥρα ἐπανα-
 λαμβάνει ὡς βεβαίαν τὴν γενομένην ἑκατέρωθεν παραχώρησιν, 37,
 43 κ. 53 : θὰ κάμωμεν ὡς πρὸς ταῦτα ἀμοιβαίας ὑποχωρήσεις, *ἐπὶ*
ἔφρονται, ἐφέπομαι, θὰ ἀκολουθήσωσι, θὰ συμφωνήσωσι, *ἐπιτέλλω*
 ἐντέλλομαι, δίδω ἐντολήν, τὸ ἀπρμφ. ἀντὶ πρστκτ., *θάσσον* ὡς τά-
 χιστα, εἰς τὸ ἐπιτεῖλαι, *φύλοπις αἰνή* 15, *πειρᾶν* νὰ μετέλθῃ πᾶν
 μέσον, ἴνα, *ἄρξωσι πρότεροι* πλεον., *δηλέομαι* (dele o) βλάπτω,
 προβαίνω εἰς ἐχθροπραξίας (δηλητήριον), *ὑπερκύδας*-αντος (κῦδος
 δόξα) ἐνδοξότατος, *ὑπὲρ ὄρκια* πέραν τῶν ὄρων τῶν καθορισθέν-
 των διὰ τῶν ἐνόρκων συνθηκῶν, παραβιάζοντες τὰς...—68-72
 οὐδ' *ἀπίθησε* λιτότης: καὶ προθυμότατα ἐπέισθη, *προσανδῶ; πτε-*
ρόεντα διότι ἐξεληθόντα τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων φεύγουσιν ἀνεπι-
 πιστρεπτεῖ, *αἴψα* εὐθύς, *αἴψα μάλα* ὡς τάχιστα, εὐθύς ἀμέσως, *μετὰ*
 εἰς τὸ μέσον, *πειρᾶν* ἀντὶ πρστκτ. συνδεόμενον πρὸς τὸ ἐλθέ.—
 73-85 ὡς *εἰπῶν* διὰ τούτων τῶν λόγων, *μέμαα* κ. *μέμονα* 40,
πάρως πρότερον, *π. μεμανῦαν* τὴν ἐκ τῶν προτέρων πρόθυμον εἰς
 τοῦτο, ζωηρῶς ἐπιθυμοῦσαν τοιοῦτόν τι, *βῆ* σημ. τὴν ἔναρξιν τῆς
 κινήσεως, ἐπρόβαλε τὸν πόδα, ἐξεκίνησε, *αἴσσω; κάρηνον* (κάρη)
 κεφαλῆ, κορυφῆ: πάτω ἀπὸ τὰς κορυφάς, *οἶον* εἰς τὸ ἀστέρα: ὅπως
 ἀστέρα, *ἦκε* γνομ. ἄορ. ῥίπτει (κάτω), *ἀγκυλομήτεω* γεν. ὡς *ἐμ-*
μελῆς-εω, παρ' Ἀττ. Θαλῆς-λεω, Πύθης-εω, ἰων. κατάλ., *τέρας-*
ατος,-αος, σημεῖον, κτγρ. ὡς σημεῖον, *ναύτησι* διὰ ναῦτας, *εὐρὺς* ὁ
 εἰς μεγάλην ἔκτασιν στρατοπεδεύων, *λαοὶ* πολεμισταί, *λαμπρὸν* εἰς
 τὸ ἀστέρα, φεγγοβολοῦντα, διασαφούμενον διὰ τῆς ἐπομ, προτ.,
ἀπὸ ἰενται ἐξακοντίζονται, ἐκτινάσσονται, *τοῦ* ἀπὸ τούτου, τοῦ
 ἀστέρος, *εἰκυῖα* εἰοκυῖα, *τῶ* τῶ ἀστέρι, *θρόσκω*, ἔθορον, πηδῶ,
κατὰ βραχύτ. τύπ. κατ καὶ πρὸ δ κάδ, *ἐς μέσον* εἰς τὸ μεταίχιμον,
θάμβος οὐ. κατάπληξις, *ἰππόδαμος* ἀρματηλάτης, *ἐυκνήμις-ιδος* ὁ
 ἔχων ὠρᾶϊας κνημίδας, *εἶπεσκε* θαμ. ἔλεγε, *τις πᾶς τις*, *ἰδῶν* ῥί-
 πτων βλέμμα, στρεφόμενος πρὸς τὸν παρασιάτην του, *ἦ ῥα* χωρὶς
 ἄλλο λοιπόν, συνέπεια ἐκ τῆς διοσημίας, *τίθησι* παρασκευάζει, μα-
 γειρεῖ, *τεύχω* -ξω -ξα, κατασκευάζω, *τέτυγμαί* (εἶμαι κατασκευα-
 σμένος) εἶμαι (*τεύχεα*, *ἐτύκτος*), *ταμίης πολέμοιο* ὁ οἰκονόμος, ὁ
 διαχειριστὴς τοῦ πολέμου, ἐκ τῆς φράσεως ἢ γεν. *ἀνθρώπων*.

1 *χρυσέω ἐν δαπέδῳ*, χρ. δεπέσσειν 3, ὡς χρυσᾶ εἶναι πάντα
 τὰ θεῖα· ἢ συνήθεια τοῦ ἐπενδύειν διὰ μετάλλου τὸ ἔδαφος ἐμφανί-

ζεται ἐν Ἀνατολῇ μόνον, ὡς ἐν τῷ ναῶ τοῦ Σολομῶντος, τὸ δάπεδον τοῦ ὁποίου ἦτο ἐπεστρωμένος διὰ χρυσοῦ ἐπιστρώματος, καὶ ἐν Τυρρηνίᾳ γνωστὸς καὶ ὁ ἐν Σπάρτῃ ναὸς τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς, ἐπενδεδυμένος ἐσωτερικῶς τοὺς τοίχους διὰ χαλκῶν πλακῶν.—*Ἡβη* προσωποποιία τῆς θαλερᾶς νεότητος, θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, μόνον ἐνταῦθα οἰνοχοοῦσα, συνήθως θεραλαίνις τῶν θεῶν, ἐκτελοῦσα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ πάσας τὰς ἐργασίας τῶν εὐγενῶν παρθένων τῶν ἥρωικῶν χρόνων· τὸ ἔργον τοῦ οἰνοχόου τοῦ Διὸς ἀσκει συνήθως ὁ Γανυμήδης, υἱὸς τοῦ Τρωῶς ἢ Δαρδάνου, ἀναρπασθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν οὐρανόν. Κύπελλα Πίν. ΙΑ'.—*3 νέκταρ* A 598.—*4 δηδέχατο* ὁ προπίνων ἔτεινε τὸ ποτήριον πρὸς τὸν ἄλλον καὶ συνώδεε τὴν κίνησιν ταύτην ἴσως δι' ἐνὸς *χαίρε*.—*8 Ἀργεῖη* ἐκ τοῦ Ἀχαικοῦ Ἄργους, τοῦ κράτους τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ ἐκ τῆς πόλεως Ἄργους, κυρίας ἐστίας τῆς λατρείας τῆς Ἥρας, ὅπου ὑπῆρχεν ἀρχαιότατον ἱερὸν αὐτῆς, τὸ Ἡραῖον.—*30 νεφεληγερέτα* A 397, 354.—*44 9* Ὁ Ἰδαῖος Ζεὺς ὁ ἔθνικὸς θεὸς τῶν Τρωῶν ἐλατρεύετο καὶ ἐν Γαργάρῳ, κορυφῇ τῆς Ἰδης, καὶ ἐν τῷ Ἰλίῳ.—*50 βοῶπις* A 206 κ 551.—*51-2* Αἱ θεαὶ εἶναι σύμμαχοι τῶν Ἀχαιῶν χάριν τῶν δύο πρωτεύουσῶν αὐτῶν Μυκηνῶν καὶ Σπάρτης, καὶ τῆς πόλεως τοῦ Διομήδους τοῦ Ἄργους, ὅπου τὰ μέγιστα ἐτιμᾶτο ἡ Ἥρα, οὐχὶ δὲ ἴσως διότι ὁ Πάρις κατεφρόνησε τὸ κάλλος αὐτῶν ἐν τῇ γνωστῇ κρίσει, ἣν ὁ Ὅμ. ἀγνοεῖ. Ἡ Σπάρτη ἴδρυθεῖσα ὑπὸ τῶν Δωριέων μετὰ τὰ Τρωικὰ κατέστη ἡ πρωτεύουσα αὐτῶν, ἐν ᾧ πρὸ τῆς καθόδου αὐτῶν πρωτεύουσα τῶν Ἀχ. ἦσαν αἱ Ἀμύκλαι (παρὰ τὸ Σκλαβοχώρι) ἐπὶ τῷ Εὐρώτῃ, αἵτινες καὶ μετὰ τὴν κατάκτησιν παρέμειναν ἡ θρησκευτ. μητρόπολις τῶν Δωριέων.—*53* Ὁ στίχος περιέχει ὑπαινιγμὸν τῆς καταλήψεως τῶν πόλεων τούτων ὑπὸ τῶν Δωριέων. Ὁ ποιητὴς γινώσκει φυσικὰ τὴν καθόδον αὐτῶν, ἀλλὰ σκοπίμως ἀποσιωπᾷ τὸ γεγονός, ὡς ἀρχαῖζων, ὡς θέλων νὰ φαίνεται ὅτι ἔζη κατὰ τοὺς μυκην. χρόνους.—*58* Ἡ Ἥρα ἦτο ἄμα καὶ ἀδελφὴ τοῦ Διὸς, θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας.—*59 ἀγκυλομήτης* διότι ἐπιβουλεύσας τὸν πατέρα Οὐρανὸν κατέλυσε τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, γενόμενος αὐτὸς κύριος τοῦ κόσμου.—*68 πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε* ὡς πατριάρχης τῆς θείας καὶ ἀνθρωπίνης οἰκογενείας (κοινωνίας) Z 244-50.—*74 Ὀλυμπος* A 18, 497.—*76 τέρας* ὅταν διάττων ἀστὴρ ὀλισθαίνων ὑπὸ τὸν οὐράνιον θόλον διαγράφει τὴν φωτεινὴν γραμμὴν, ἡ ἐκ τῶν γήινων θλίψεων δοκιμαζομένη ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ πιστεύει ὅτι ὁ

οὐρανὸς ἀσχολεῖται περὶ τὴν μοῖραν ἡμῶν· τοῦτο συνέβη καὶ περὶ ἄλλα μετεωρολογικὰ φαινόμενα, βροντάς, ἀστραπάς, οὐράνιον τόξον κ. ἄ., ἀποδοθέντα εἰς τὸν Δία ὡς διοσημίας. Ὁ ποιητὴς ἔχει ἅμα ἐπ' ὄψει καὶ τοὺς μετεωρολίθους, συχνάκις πίπτοντας εἰς τὴν γῆν, οὓς ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες ἐπίστευσαν διιπετεῖς καὶ διὰ τοῦτο ἐτίμων καὶ ἐσέβοντο αὐτούς· τοιοῦτοι ἐν Ἑλλάδι ἦσαν καὶ ὁ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, ὁ ἐν Δελφοῖς *βαλτυλος* (ὁ λίθος, ὃν κατέπιεν ἀντὶ τοῦ Διὸς ὁ Κρόνος καὶ ἐξήμεσεν), τοιοῦτος δὲ εἶναι καὶ ὁ περιώνυμος *Κααβᾶς* ἐν Μέκκῃ. Ἡ ταχύτης τῶν τοιούτων ἀερολίθων πιπτόντων εἰς τὴν γῆν ὑπελογίσθη ὡς ὑπερβαίνουσα τὰ 60 χιλίωμ. κατὰ 1". Καὶ σήμερον ἡ ἐμφάνισις βροχῆς διαττόντων ἀστέρων (Περσειδῶν, Λεωντιδῶν...) θεωρεῖται κοινῶς ὡς προμήνυμα πολέμου.—84 *ταμίης πολέμοιο* ὁ Ζεὺς ὡς ῥυθμιστὴς τῆς τάξεως ἐν τῷ σύμπαντι εἶναι καὶ ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ πολέμου, τοῦ διαρρυθμίζοντος τὴν τάξιν ταύτην, καὶ χορηγὸς τῆς νίκης (*Τροπαῖος*): εἰς αὐτὸν ἀφιερροῦνται τὰ σκῦλα τοῦ πεσόντος πολεμίου, ἐξαρτώμενα ἐν τῇ πεδιάδι ἀπὸ κορμοῦ δένδρου ὡς τρόπαιον ἅμα καὶ ἀποτρόπαιον, διότι ὁ νικητὴς φοβεῖται τὴν μυστηριώδη ἐκδίκησιν τοῦ πνεύματος τοῦ φονευθέντος πολεμίου, πρβλ. Ζ 418· τὰ ὄπλα ταῦτα καθιερούμενα οὕτως εἰς τὸν Δία καθίστανται ἀβλαβῆ.

86-104. 86-91 *ἴκελος* κ. *εἴκελος* (ἔικα, ἔοικα) ὅμοιος, *κατεδύσσετο* μεικτ. ἀόρ. ἐχώθη, *Δαόδοκος*, *αἰχμητὴς* λογχομάχος (μάχόμενος διὰ δόρατος, ὀπλίτης), *δίξημαί*, *διξήσομαι*, ἀναζητῶ, *ἀντίθεος* ἰσόθεος (διότι ὁ δυνάμενος νάντικαταστήσῃ τινὰ εἶναι καὶ ἴσος), *εἴ που ἐφεύροι* πλ. ἐρ., ἢ εὐκτ. εὐχὴν ἐκ τῆς ψυχῆς τῆς Ἐθ.: ἐὰν τὸν εὕρισκον κάπου!, *εὔρε* ἀσύνδ, προπαρασκευασθὲν ἐκ τοῦ *εἴ που ἐφεύροι*, *ἀμύμων* (α(στ.)-μῶμος ψόγος, αἰολ. μῦμος) ἄφρογος, ἐξαίρετος, ἀναφερόμενον συνήθως εἰς ἕξωτ. πλεονεκτήματα, εὐγενῆ καταγωγῆν, σωματ. κάλλος..., *ἀμφὶ δέ μιν* (ἴσταντο), **στίξ* στιχὸς θ., *στίχες* στοῖχοι, τάξεις, σειραὶ (*στειχω* βαδίζω κατὰ σειράν), *ἀσπισται* οἱ ἀσπιδοφόροι ὀπλίται, *Ἄϊσηπος* ἄ.—92-104 *ἀγχόδι*, *ἀγχοῦ* κ. *ἄγχι*, *ἧ ῥα* ἔ λοιπὸν, *νὺ ἴσως*: ἔ λοιπὸν θὰ ἦτο τάχα δυνατὸν νὰ πεισθῆς εἰς ἐμὲ εἰς κάτι, ἢ εὐκτ. δυν. ἄνευ τοῦ *κέν*, *δαῖφρων* (ἐκ ῥ. δα, *δαήσομαι*, *εδάην*, *δεδάηκα-μαι*, μανθάνειν-φρῆν) ὁ ἔχων συνετάς, ἐμπείρους τὰς φρένας, ἔμφρων, μυαλωμένος, πολύπειρος, περὶ πολεμιστοῦ: ἐμπειροπόλεμος, **τλάω*, *τλήσομαι*, *ἔτλην*, *τέτληκα*, *τολμῶ*: θὰ εἶχες τὴν τόλμην, θὰ ἀπεφάσιζες ἢ ὑπόθ. ἐκ τῆς ἡγουμ. ἐρ. *εἴ μοι πίθοιο*, *προέμεν* προεῖναι, τοῦ

προΐημι ὀπίτω κατ' εὐθείαν, ἔμπρός, ἰδὸς ἄ. βέλος, κ. ὀιστός, *M.* ἐπι-
 ἀναστροφή, *ἄρνυμαι*, ἠρό(ά)μην ἄορ., λαμβάνω, *πᾶσι T.* τοπ.
 παρὰ πᾶσι, μεταξὺ ὄλων, *χάριν* δείγματα εὐγνωμοσύνης, δῶρα,
 **Ἀλεξάνδρῳ* παρὰ τοῦ Ἄ., *βασιλεὺς* βασιλόπαις, *πᾶσι δὲ 9ῶ*
 παρατακτ. ἀντί: ὅτε φυσικὰ..., τοῦ *πάρα*, δὴ ἀσφαλῶς, *πάμπρωτα*
 πρώτου πρώτου, *φέρομαι* λαμβάνω, *ἀγλαὸς 3* λαμπρός, *αἰ* αἰολ. εἰ.
αἴ κεν ἴδῃ τὸ προσδοκώμενον ὡς εἰ ὁ Πάνδ. εἶχε λάβει ἤδη τὴν
 ἀπόφασιν, ἀντί εὐκτ. †εἰ δηλοῦσης ψιλὴν σκέψιν, *ἀρηίος* ἐμπειρο-
 πόλεμος, φιλοπόλεμος, *ἀλεγεινὸς* ἀλγεινός: ὅτι ἀνέβη ἐπάνω εἰς
 τὴν μαύρην πυρὰν, ἀπέθανε, *δάμνημι* μνάω (dom-o), *ἐδμήθηγν*,
ἐδάμην, *δέδμημαι*, ἢ *μτχ.* αἰτιολ. εἰς τὸ *ἐπιβάνα*, *διστευώ* (ὀιστός)
 τοξεύω, μετὰ γεν. ὡς ἔχον τὴν ἔννοιαν τοῦ στοχάζεσθαι, *ἄγε* παρα-
 κελ. μόρ., *κυδάλιμος* (κῦδος) ἔνδοξος, *εὐχεο* τάξον, *λυκηγενῆς*
 (λύκη φῶς, λύχος, λύκειον, λυκόφως κ. ἀμφιλύκη, λυκανγές, λυ-
 κός, lux, luc-idus γίγνομαι, πρβλ. αἰθηρηγενῆς) φωταγενῆς, *κλυτό-*
τοξος (κλύω ἀκούω, κλυτός ἔξακουστός) ὁ ἔξακουστός τοξότης, *ῥέξω*
 θύω, *ἐκατόμβη* θυσία ἑκατὸν βοῶν, πλουσία θυσία, *κλειτός 2*
 (κλείω, κλείζω, κλέος) ἔνδοξος, περίφημος, **ἀρῆν* ἄρνὸς ἄ. ἄμνός,
πρωτόγονος πρῶμιμος (ἐν Ὀδυσσεΐᾳ *πρόγονος*), *νοστέω* (νόστος
 ἄ. (νέομαι) ἐπάνοδος) ἐπανέρχομαι, *ἰρῆ 46*, *Ζέλεια θ.*, *πεῖθε* ὁ
 πρτκ. διὰ τὰς πολλὰς ὑποσχέσεις, *τῷ* ἠθ. ἢ ἀντιχαρ., *ἄφρων* βλάξ,
 ἠλίθιος.

87 *Ἀντήνωρ* Γ 148.—**88** *Πάνδαρος* βασιλεὺς τῶν Λυκίων
 ἐν Μυσίᾳ, ὧν πρωτεύουσα ἡ Ζέλεια ἐν ταῖς ὑπωρεΐαις τῆς Ἰδης
 ὑπὲρ τὰ 15 χμ. μακρὰν τῆς Προποντίδος, εἰς ἣν ἐκβάλλει παρὰ τὴν
 Κύζικον καὶ ὁ ποταμὸς τῆς χώρας Αἴσηπος. Τρῶες, Λύκιοι καὶ
 Δάρδανοι ἀποτελοῦσι τὸν λαὸν τοῦ ἐπικυριαρχοῦ Πριάμου. Τὸν
 Πάνδαρον ζητεῖ ἡ Ἀθηναῖα ὡς ἄριστον τοξότην.—**99** *πυρῆς ἐπι-*
βάνα A 52.—**101** *λυκηγενῆς* A 206, 551, κυρίως ὁ γεν-
 νηθεὶς ἐκ λύκου, πρβλ. τὴν τροφήν τοῦ Ῥωμύλου ὑπὸ λυκαίνης·
 ὅθεν ὁ λύκος ἱερός τοῦ Ἀπόλλωνος. Εἰς τὸν θεὸν λύκον, ἄρχοντα
 τῶν λύκων καὶ ἀποτρέποντα αὐτούς, ἐὰν ἤθελεν, ἀπὸ τῶν ποι-
 μνίων, θὰ ἦτο ἀρεστοτάτη ἡ θυσία τρυφερῶν ἄμνῶν ὡς ἀπαρχῆς
 τῶν ἐφετινῶν κτηνῶν· ὕστερον ἐπισκοτισθείσης τῆς σημασίας
 ταύτης τὸ ἐπίθ. ἐσήμαινε τὸν φωταγενῆ (ἥλιον) ἐκ τοῦ **λύκη*
φῶς.—**102** *ἐκατόμβη* A 65.

103-26.105-11. Ἰδὲ Πραγμ. ἐν στίχοις, *ἀντίκα 5*, *συλάω*
 λαμβάνω, ἐξάγω (ἀπὸ τοῦ ὄμου), *εὐξοος* (εὐ-ξέω) ὁ καλῶς ἐξεσμένος,

ἔξωμαλισμένους, κατειργασμένους, λείους, αἰξ ἄγριος αἶγαγρος, ἵξαλος ἐπίθ. τοῦ αἶγαγρου, πηδῶν, ἡ γεν. αἰγός τῆς ὕλης, ἀντί: κεράτων αἰγός, ὄν.. βεβλήκει, πρὸς στήθος κατάστηθα, δεδεγμένος καρδοκῶν, παραμονεύων, προδοκαί (προδέκομαι στήνω ἔμπρὸς εἰς τὸν δρόμον τινὸς ἐνέδραν) ὁ τόπος, ὅπου ἀναμένομεν ἐνεδρεύοντες, ἐνέδρα, ἐκβαίνοντα χρον. εἰς τὸ βεβλήκει, πέτρη βράχος, τυχήσας ἄορ. τοῦ τυχάνειν ἐπιτυχῶν, δι' ἐπιτυχοῦς βολῆς, ὑπὸ στέροιο κάτωθεν τοῦ στήθους, ὑπτιος ἔμπυσε... ἀνετραπή ἐπὶ τοῦ βράχου, πεφύκειν ὑπρστλ. ἐκ τοῦ πεφύκειν: εἶχον φυτρώσει, ὡς ἔβλεπε κατὰ τὴν ἐπισκόπησιν τοῦ ζώου, κέρα κέρατα, κέρατα, ἐκκαϊδεκάδωρα ἔχοντα μῆκος δέκα ἕξ παλαμῶν, τοῦ εἰς τὸ ἐκ κεφαλῆς, ἀσκέω κατεργάζομαι τεχνικῶς, τέκτων (τέχνη) τεχνίτης, κεραιοξόος κατεργαζόμενος κέρατα, ἀραρίσκω, ἦρα κ. ἦραρον, ἄρηρα (ἀμτβ.), συναρμόζω, συνδέω, ἐν ἐπιμελῶς, λειήνας λειάνας, πᾶν κτηρ. τοῦ νοουμένου ἀντικ. τόξον, ὅπερ προέκυψεν ἐκ τῆς συναρμογῆς τοῦ τεχνίτου, κορώνη θ. (cur-vus, κυρ-τός) ἄγκιστρον, κρίκος προσαρμοζόμενος εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ τόξου, ἐν ἧ ἐπεράτο καὶ ἔστερεοῦτο τὸ ἐλεύθερον ἄκρον τῆς νευρᾶς (χορδῆς) τοῦ τόξου, ἧς τὸ ἕτερον ἄκρον ἦτο διαρκῶς δεδεμένον περὶ τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ τόξου.—112-5 ἡ σειρὰ τῶν λ.: καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε ποί γαίη τανυσάμενος, ἀγκλίνας, εὖ ἐπιμελῶς, προσεκτικά, ποί γαίη κατὰ γῆς, τανύειν ἢ ἐντανύειν τὸ τόξον ἢ τὴν νευρῆν: στερεῶναι τὸ ἐλεύθερον ἄκρον τῆς νευρᾶς εἰς τὴν κορώνην, τανυσάμενος μέσ. δυναμ. ἀφ' οὗ δι' ὄλων του τῶν δυνάμεων ἔστερέωσε τὸ ἐλεύθερον ἄκρον τῆς νευρᾶς (ἐπέρασε τὴν θηλειάν τῆς νευρᾶς) εἰς τὴν κορώνην, ἀγκλίνας χρον. ἢ τροπ., εἰς τὸ τανυσάμενος, ἀφ' οὗ ἀνέκαμψεν αὐτὸ ὀπίσω, ἐσθλός 3 ἀγαθός, ἀνδρεῖος, ἐταῖροι οἱ σύντροφοι, σχέθον ἐπ. τύπ. τοῦ ἄορ. β' τοῦ ἔχειν, ἐκράτησαν ἢ ἐκράτουν (καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐτοιμασιῶν τοῦ Π.), σάκος οὐ. βαρεῖα ἀσπίς, πρόσθεν (αὐτοῦ), μὴ πρίν.. ἐκ φόβου μήπως πρότερον (πρίν βάλῃ ὁ Π.) ἀναπηδήσωσιν ἐκ τῶν θέσεων, ὅπου ἐκάθηντο, ἐὰν ἔβλεπον τὰς ἐτοιμασίας, υἷες υἷες, υἷες Ἀ. Ἀχαιοί, προβλ. παῖδες Ἑλλήνων, βλησθαι μ. ἄορ. β' μετὰ παθ. σημ. τοῦ βάλλεσθαι, ἐβλήμην.—116-21 φάρετρη (φέρειν) ἡ θήκη τῶν βελῶν, ἡ γεν. ἐκ τοῦ σύλαε: ἀπὸ τῆς, ἐκ ἔλετο ἐξήγαγεν, ἔλαβεν ἀπὸ μέσα, ἀβλής-ἦτος ἄ. (ἀ.στ.)-βληθεῖς) ἀμεταχειρίστος, πτερόεις διότι τὸ κοντάριον τοῦ βέλους ἔφερον εἰς τὸ ὄπισθεν ἄκρον τρία κατὰ μῆκος παράλληλα πτερά, πτε-

ρωτός, *Ξρμα* (ὄρμη) ἀφορμή, πηγὴ, μέλας δεινός, αἱ ὀδύνη μέλαινα καὶ ὡς προκαλοῦσαι τὸν μαῦρον θάνατον, *αἴψα* εὐθύς, *κατεκόσμεε* διηυθέτει κανονικῶς, *πικρός* ὀξύς (*πέυκη*, ἧς βελονοειδῆ τὰ φύλλα). — 122-6 *δμοῦ* συγχερόνως, *γλυφίδες* ἔγκοποι ἐν τῇ κατωτάτῃ πλευρᾷ τοῦ κονταρίου τοῦ βέλους, ἐν μιᾷ τῶν ὁποίων ἐνετίθετο ἡ νευρά, καὶ κατὰ τὰ πλάγια τοῦ αὐτοῦ ἄκρου, ἵνα στηρίζωνται οἱ δάκτυλοι τῆς χειρὸς οἱ τείνοντες, ἵνα μὴ ὀλισθαίνωσι καὶ τὸ βέλος ἐκφύγη ταχύτερον τοῦ δέοντος, *νεῦρα* ἢ νευρά, ὁ πληθ. διότι συνίστατο ἐκ πολλῶν νεύρων ἐστραμμένων, αἱ δύο αἰτ. εἰς τὸ *εἶλε*, εἰς δὲ τὸ *λαβὼν* μᾶλλον ἢ αἰτ. *γλυφίδας*, *πελάζω* πλησιαζῶ (*πέλας* πλησίον), *μαζὸς* ἄ. μαστός, *σίδηρος* τὸ σιδηροῦν βέλος, *τόξω* εἰς τὸν πῆχυν τοῦ τόξου, *ἐπεὶ δὴ* ἀφ' οὗ πλέον, *κυκλοτερές* κτηρ. προληπτ. ὥστε νὰ λάβῃ κυκλικὸν σχῆμα, *βιὸς* ἄ. τὰ τόξον, **λίξω* ἢ **λίγγω* κάμνω κλίνω, *λάχω* (*ἦχος*, *Ἔαχ-*, *Ἔι-Ἔάχ* ω) φωνάζω: ἐξέβαλε μέγαν συριγμόν, *ἄλτο* ἄορ. β' τοῦ ἄλλομαι πηδῶ (*ἄλ-μα*, *άλ-τήρ*, sal-io), *ὄξυβελῆς* ὀξύς, *μενεαίνω* ζωηρῶς ἐπιθυμῶ: μὲ μεγάλην προθυμίαν, *ἐπιπέτομαι*, ἄορ. *ἐπεπτάμην*, μόνον ἐνταῦθα *ἐπεπτόμην*, πετῶ (πρὸς τὸν στόχον).

105 *τόξον*. Ἡ λεπτομερὴς περιγραφή τῆς κατασκευῆς καὶ χρήσεως τοῦ τόξου τοῦ Π. θὰ δώσῃ εἰκόνα τῆς κατασκευῆς, μάλιστα δὲ τῆς χρήσεως καθ' ὅλου τοῦ τόξου. Τὸ ζῶον, ἐκ τῶν κεράτων τοῦ ὁποίου κατεσκευάσθη τὸ τόξον τοῦ Π., εἶναι ὁ αἶγαγρος, ζῶν ἐν ἀφθονίᾳ τότε ἐν Μ. Ἀσίᾳ. Οἱ αἶγαγροι ζῶσιν ἐπὶ τῶν ὄρεων κατ' ἀγέλας, ἐκάστης τῶν ὁποίων ἠγεῖται γηραιὸς ἄρρην αἶγαγρος, ὅστις, καθ' ὃν χρόνον βόσκει ἡ ἀγέλη, ἱστάμενος ἐφ' ὑψηλοῦ βράχου περισκοπεῖ ἀγρύπνως καὶ δι' ἰδιορρυθμοῦ συρίγματος ἀγγέλλει ἐν καιρῷ τὸν κίνδυνον. Τὸν ἠγεμόνα τοῦτον ἀκριβῶς μιᾶς ἀγέλης ἐφόνευσεν ὁ Π. καθ' ὃν χρόνον ἐκεῖνος κατήροχο ἀνύποπτος ἐκ τῆς σκοπιᾶς τοῦ βράχου (*πέτρης ἐκβαίνοντα* 107) καὶ παρερχόμενος τὸν ὀπισθεν ἐν κλιτύϊ τοῦ βράχου ἐνεδρεύοντα Π. ἔδωκεν ὡς στόχον τὰ στέρα αὐτοῦ καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν καταβαίνων τοὺς μὲν ὀπισθίους πόδας εἶχε στηρίζει ἐπὶ ὑψηλοτέρας θέσεως, τοὺς δὲ προσθίους ἐπὶ πολὺ χαμηλοτέρας· ὁ φόνος τοῦ ἠγεμόνος τῆς ἀγέλης εἶναι ἐκ τῶν σπανιωτάτων ἄθλων τῶν κυνηγῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐξαίρεται δι' ἰδίας μνείας ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἀποδιδόμενος εἰς ἐνέδραν· τὸ πτόμα διὰ λόγους βαρύτητος ἔπεσεν ὑπτίον κατὰ τοῦ βράχου, καὶ ὁ Π. ἀποκόψας τὰ πολύτιμα κέρατα, ὧν ἑκάτερον εἶχε μῆκος 16 παλαμῶν ἢ παλαστῶν

(ἡ παλαστή 0.083 μ., ὅθεν τὸ κέρασ 1,32 μ.), παρέδωκεν εἰς τέκτονα κεραοξόον, ὅστις, ἀφοῦ ἀπέκοψε μέγα μέρος τῶν κεράτων, τὸ πρὸς τὴν ῥίζαν (ἄλλως τὸ τόξον θὰ εἶχε μῆκος κατὰ πολὺ ὑπερβαῖνον τὰ 2 μ. καὶ θὰ ἦτο ἄχρηστον, ἐν ᾧ τὰ ἑλλ. τόξα 1 μ. περίπου), καὶ μαλάξας ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀφήρεσε καὶ πάντας τοὺς τύλους (ἀσκήσας 110), παρεσκευάσε συγχρόνως καὶ ξυλίνην ῥάβδον, ἔχουσαν ὀξέα τὰ δύο ἅκρα, τὰ ὁποῖα ἔχωσεν ἐντὸς τῶν κοιλοτήτων τῶν κεράτων, συνδεθέντων οὕτω διὰ τοῦ ξυλίνου συνδέσμου (ἤραρε 110), τοῦ πῆχως, ὅστις ἅμα ἐχρησίμευε καὶ ὡς λαβὴ καθ' ὅλου τοῦ τόξου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν μεγάλῃ τάσει τοῦ τόξου ὑπῆρχε φόβος μὴ τὰ ἅκρα τῶν κεράτων, ἐν οἷς εἶχεν ἐγκωσθῆ ὁ πῆχυς, διαρραγῶσιν ἢ ὁ πῆχυς ἐκφεύγων ἐξ αὐτῶν ἐκτιναχθῆ, τὰ ἅκρα τῶν κεράτων περιελίσσοντο διὰ σχοινίου ἢ φλοιοῦ, συνέχοντος ἅμα αὐτὰ καὶ πρὸς τὸν πῆχυν, περὶ ὃν ἐπίσης περιελίσσεται. Μετὰ τοῦτο ὁ κεραοξόος προσήρμοσεν ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἅκρου τοῦ τόξου χρυσῆν (διότι καὶ τὸ τόξον ἦτο βαρύτεμον) **κορώνην**, κρίκον ἢ ἄγκιστρον, εἰς ἣν ἐστερεοῦτο (προσδεδεμένον ἢ ἐμβαλλομένης τῆς θηλειᾶς, εἰς ἣν ἀπέληγε Πίν. ΙΔ' 2) τὸ ἐλεύθερον ἅκρον τῆς **νευρᾶς**, χορδῆς τοῦ τόξου, ἐκ βοείου δέρματος λεπτοῦ, περιστραμμένης ἢ πεπλεγμένης ἐκ πλειόνων χορδῶν, ἣς τὸ ἕτερον ἅκρον ἦτο διαρκῶς προσδεδεμένον εἰς τὸ ἄλλο ἅκρον τοῦ τόξου. Τὸ τόξον ἐφέρετο συνήθως διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἀπὸ τοῦ πῆχως, ἐνίστε ἐν ἰδίᾳ θήκῃ, ἣτις ἐκαλεῖτο **ὁ γωρυτός**.

Τὰ **βέλη, διστοί, λοι**, ἦσαν κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους ἢ χαλκᾶ ἢ λίθινα, ἐξ ὀψιανοῦ ἢ πυρίτου λίθου, ἐν δὲ τοῖς ὀμηρ. ἔπεισι μόνον χαλκᾶ, πλὴν τῆς προκειμένης μοναδικῆς ἐξαιρέσεως, τοῦ σιδηροῦ βέλους τοῦ Πανδάρου (ἐφ' Ὀμήρου θὰ ἦσαν ἐν χρήσει καὶ σιδηρᾶ βέλη, ἀλλὰ θὰ ἦσαν ἀκριβότερα). Ἐχουσι συνήθως σχῆμα φύλλου μετὰ τριῶν ἀκίδων (τῆς κυρίας, καὶ δύο κάτω, τῶν δύο **ὄγκων**), ἢ πυραμίδος τριέδρου μετὰ τριῶν ἀκμῶν (τρίκοπα), ἀποληγουσῶν εἰς 3 ὄγκους (**τριγλώχισ** αἰστός, τῆς λ. ἀπεδιδομένης εἰς ἀμφοτέρω τὰ σχήματα)· περὶ τῆς σκοπιμότητος τῶν ὄγκων ἐν 213. Τὰ βέλη ἐχρίοντο καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι δι' ἰοῦ (τούτου μνημονεύει καὶ ὁ Ὀμ.), ἐντεῦθεν **τοξικά** (φάρμακα) τὰ δηλητήρια.—Τὰ βέλη προσαρμόζονται ἐπὶ στελέχους (λεπτοῦ κονταρίου ἢ ἐκ καλάμου, ὅθεν καὶ **δόναξ** τὸ τοιοῦτον, ἢ ἐξ ἐλαφροῦ ξύλου) ἢ δι' αὐλοῦ (σωληνίσκου), εἰς ὃν εἰσέρχεται τὸ στέλεχος, ἢ εἰσερχόμενα δι' ἰδίας βάσεως ἢ ἄνευ τοιαύτης ἐντὸς σχισμῆς αὐτοῦ, ἣτις περιεδένετο κάτωθεν σφιγκτῶς, ἵνα μὴ τὸ βέλος προσκροῖον κατὰ τὴν τόξουσιν εἰς σκληρὸν

σῶμα διανοίγη, ἀπωθούμενον ὑπὸ τῆς ἀντιστάσεως, βαθύτερον τὴν σχισμὴν καὶ ὑποχωρῆ ἀμβλυνομένης τῆς φορᾶς αὐτοῦ Πίν. Γ' 6-8. Περὶ τὸ κάτω ἄκρον τὸ στελέχος ἔφερε τρία πτερὰ προσκεκολλημένα κατακορυφῶς καὶ παραλλήλως, ἐν συμμετρῶ ἀποστάσει ἀπ' ἀλλήλων, καθιστῶντα τὴν πτῆσιν τοῦ βέλους ἀσφαλεστέραν (**πτεροδοίς** διοτὸς 117), ἡ δὲ κατωτέρα τομὴ τοῦ στελέχους ἔφερε γλυφὴν, ἵνα τοποθετῆται ἐν αὐτῇ καὶ συγκρατῆται ἀσφαλῶς ἡ νευρὰ κατὰ τὴν τόξουσιν (τοιαῦτα βέλη μετὰ γλυφῆς ἔχουσιν ἀναρτηθῆ ἐν τῇ Α' Αἰθ. ἀριστερᾷ τῷ εἰσιόντι ἀπὸ τοῦ προθαλάμου τοῦ ἐν Ἀθ. Ζφολ. Μ., ἀπέναντι τῆς εἰσόδου τῆς αἰθούσης), περὶ δὲ τὸ κατώτατον ἄκρον ἐχαράσσοντο ἐγκοπαὶ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἵνα οἱ δάκτυλοι κατὰ τὴν τόξουσιν κρατοῦντες αὐτὸ μετὰ τῆς νευρᾶς μὴ διολισθαίνωσιν ἐκ τῆς λειότητος τοῦ ξύλου, (122 **γλυφίδες**), συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐκείνης, ἐν ἣ ἐνετίθετο ἡ νευρὰ.

Τὰ βέλη ἐφέροντο ἐν ἰδίᾳ θήκῃ, τῇ **φαρέτρα**, ἣτις ἦτο ἐπιμήκης, κυλινδρική, κατασκευαζομένη ἐκ δέρματος ἢ ξύλου κοιλαιομένου (διὸ οὐδεμία περιεσώθη εἰς ἡμᾶς), ἐκαλύπτετο διὰ πώματος, ἵνα προφυλάσσονται τὰ βέλη ἀπὸ ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ μὴ ἐκχύνωνται ἐν βίαᾳ κινήσει, ἐφέρετο δὲ δι' ἱμάντος ἀπὸ τῶν ὄμων κατὰ ποικίλους τρόπους, Πίν. Ε' 1, ΙΔ' 2. Ἡ φαρέτρα ἐπιτρέπει νὰ φέρῃ τοξότης πολλὰ βέλη, νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν τὴν ἀριστερὰν χεῖρα διὰ τὴν τόξουσιν καὶ ἀπηλλαγμένην τοῦ κινδύνου δηλητηριάσεως ἐξ ἀμυγῆς.

Τόξουσις. Πρὸ τῆς τοξέσεως ἔδει νὰ τανυσθῆ τὸ τόξον ἢ ἡ χορδή, (**ἐν**) **τανύειν τόξον ἢ νευρὴν** (προσδέειν τὸ ἐλεύθερον ἄκρον τῆς χορδῆς εἰς τὴν κορώνην), ὡδε: 1) εἰάν τὸ τόξον ἀπλοῦν (μονοκόμματόν), ὁ τοξότης ἤρειδεν αὐτὸ κατακορυφον ἐπὶ τῆς γῆς, στηριζόμενον διὰ τοῦ κάτω ἄκρου, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο διαρκῶς προσδεδεμένη ἡ χορδή, ἐπέεξε τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ πλευρὰν διὰ τοῦ γόνατος, ἐν ᾧ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς κατεπέεξε πρὸς τὰ κάτω καὶ πρὸς τὸ στήθος τὸ ἄνω ἄκρον Πίν. ΙΔ' 3, ὅτε δὲ τὸ τόξον ἱκανῶς ἐκαμπυλοῦτο, ἡ δεξιὰ προσέδεγεν εἰς τὸ ἄνω ἄκρον τὸ ἐλεύθερον ἄκρον τῆς νευρᾶς ἢ ἐπέεξε τὴν θηλειᾶν αὐτῆς περὶ τὴν κορώνην 2) εἰάν τὸ τόξον σύνθετον, ὡς τὸ τοῦ Π., ἡ τάνυσις ἦτο δυσκολωτάτη, ἀπαιτοῦσα τὴν καταβολὴν μεγάλων σωματικῶν δυνάμεων· ἔτι δὲ δυσκολωτέρα ἀπέβαινεν, ἂν τὸ τόξον ἦτο **παλλιντονον**, οἷον ἦτο, φαίνεται, καὶ τὸ τοῦ Π., ἦτοι καμπύλον μὲν τὸ σχῆμα, ἀλλ' ἔχον ἐστραμμένην τὴν κοίλην αὐτοῦ ἐπιφάνειαν, τὴν ἐξωτερικὴν, πρὸς τὸν στόχον, Πίν.

Γ' 3, 4, ΙΔ' 5· τότε τὸ τόξον ἐτοποθετεῖτο ὑπὸ τὸ ἀριστερὸν γόνυ, ὥστε τὸ κάτω ἄκρον τοῦ τόξου νὰ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μηροῦ· ἐν τῷ μεταξύ ὁ τοξότης ἀνακάμπτει διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ ἄλλο ἄκρον (τὸ ἄνω) τοῦ τόξου ἀντιστρόφως, ἐν ᾧ διὰ τῆς δεξιᾶς περᾶ τὴν θηλειὰν τῆς νευρᾶς ἢ προσδένει ταύτην εἰς τὴν κορώνην, ἀφ' οὗ τὸ τόξον ἱκανῶς καμπυλωθῆ, Πίν. ΙΔ' 1, 4, ἄλλοτε τὸ τόξον ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὡς τὸ ἀπλοῦν, αὐτόθι 2. Ἦδη ὁ ἀριστερὸς πούς ὁ ἐντὸς τῆς χορδῆς καὶ τοῦ τόξου ἔπρεπε νὰπαλλαγῆ ἐκεῖθεν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τανύων ἦτο γονυπετῆς ἢ πολὺ κεκυφώς, κατέθετε τὸ τόξον κατὰ γῆς (εὗ κατέθηκε ποτὶ γαίῃ 112), ἠγείρετο καὶ εἶτα εὐκολώτατα ἀπέσυρε τὸν πόδα.

Μετὰ τὴν τάνυσιν ἀκολουθεῖ ἡ κυρία πρᾶξις τῆς τοξεύσεως· ὁ τοξότης ἐκράτει διὰ τῆς ἀριστερᾶς τὸ τόξον ἀπὸ τοῦ πήχεως· ἐτοποθέτει διὰ τῆς γλυφίδος τὸ βέλος ἐπὶ τῆς νευρᾶς καὶ διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς κρατῶν τὸ τόξον κατακόρυφον, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς τείνων νευρὰν ἅμα καὶ τόξον, ὅταν τὸ βέλος ἔφθανε τὸν πῆχυν, ἢ δὲ νευρὰ τὸ στηθὸς ἢ τὸν λαιμὸν ἢ τὸ οὖς, μετὰ τὴν σκόπευσιν ἀφήνων τὴν νευρὰν ἐξαπέλυε τὸ βέλος Πίν. Ε' 1, ΙΔ' 6.—Ἐπειδὴ ὁ τοξότης δὲν εἶχεν ἀσπίδα, ἣτις πολὺ θὰ παρεκώλυεν αὐτὸν κατὰ τὴν τοξευσιν, ἐκαλύπτετο ὄπισθεν τῶν ἀσπίδων τῶν ἐταίρων ἢ φυσικῶν προκαλυμμάτων, ἐτόξευε δὲ γονυπετῆς ἢ κύπτων, διότι ἄλλως θὰ παρεῖχε μέγαν στόχον εἰς τὸν ἀντίπαλον Πίν. ΙΔ' 3, 6.—**113 πρόσθεν σάκεια** ἵνα μὴ οἱ Ἀχ. ἀντιληφθῶσι τὰς παρασκευὰς τοῦ Π. καὶ ματαιώσωσι τὸ βλήμα.—**114 ἀναΐξιαν** οἱ Ἀχ. ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῶν ἀσπίδων Γ' 135 ἢ καθήμενοι ἠδύναντο νᾶνεγερθῶσι, νᾶναλάβωσιν αὐτὰς καὶ προκαλυπτόμενοι νᾶμυνηθῶσι κατὰ τοῦ ἐπιβουλεύοντος.—**116 πῶμα φαρέτρης** Α' 45.—**117 ἀβλήτα** τὸ αὐτὸ βέλος ἐχρησιμοποιεῖτο πλέον ἢ ἅπαξ, διότι μετὰ τὴν μάχην οἱ νικηταὶ συνέλεγον αὐτά· ἀλλὰ τὰ ἤδη χρησιμοποιηθέντα, προσκρούσαντα ἢ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐπὶ ὄπλων, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τὴν ὀξύτητα, ἣν θὰ εἶχε τὸ ἀμεταχειρίστον.—**123 σίδηρος**. Ἐπειδὴ ὁ σίδηρος ὡς μέταλλον οὐδέποτε ἀπαντᾷ φύσει καθαρός, ἀλλ' ἐξάγεται ἐκ μεταλλευμάτων δι' ἐκκαμινεύσεως, καὶ διὰ τὸ δύσκολον τῆς κατεργασίας αὐτοῦ, εἶναι ἐν σπανίᾳ χρήσει πατὰ τὴν περίοδον, ἣν περιγράφει ὁ ποιητής, καὶ χρησιμεύει μόνον πρὸς κατασκευὴν κοσμημάτων, ὡς ἐδείχθη ἐξ εὐρημάτων τινῶν (δακτυλίων) τῶν ἐσχάτων μυκην. χρόνων. Ἡ χρῆσις αὐτοῦ, παραλλήλως πρὸς τὴν τοῦ ὄρειχάλκου, ἀρχεται κυρίως ἀπὸ τοῦ 1000 περίπου π. Χ.,

ἀπὸ τῆς καθύδου τῶν Δωριέων, φερόντων σιδηρᾶ ὄπλα, ἀφ' ὧν ἀρ-
χεται καὶ ἡ σιδηρᾶ περίοδος ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ δὲ τοῦ 500 π. Χ. ἀπο-
βαίνει μόνος σχεδὸν ἐν τῇ χρήσει. Ὡς μέταλλον σπάνιον κατὰ τὴν
πρώτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν καὶ δυσκατέργαστον ἐθεωρεῖτο πολῦτι-
μον καὶ προεκάλει τὸν θαυμασμόν διὰ τὴν σκληρότητα αὐτοῦ· ἐν-
τεῦθεν αἱ εἰκονικαὶ φράσεις *σιδήρεον ἦτορ*, *σ. δρυμαγδός*, *σ. οὐ-
ρανός*. Γενικευομένης τῆς χρήσεως αὐτοῦ κατεσκευάσθησαν σιδηρᾶ
σκευῆ τὸ πρῶτον, οἶον μάχαιραι, πελέκειαι, σκέπαρνα ι 391, ὄπλα δὲ
παρ' Ὀμήρῳ μνημονεύονται ἡ σιδηρᾶ κορύνη τοῦ Ἀρηίθου Η 141,
144, καὶ τὸ βέλος τοῦ Πανδάρου. Ἐφ' Ὀμήρου (9. ἐκ.) ἐγένετο ἰκανὴ
χρῆσις τοῦ σιδήρου ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, ἀλλ' ὑπερίσχυεν ἔτι ὁ χαλκός.

127-47. 127-40 οὐδὲ ἀλλὰ δέν, *λανθάνομαι* κ. *λήθο-
μαι*, *λήσομαι*, *ἐλαθόμην* κ. *λελαθόμην*, *ἐπιλανθάνομαι*, *σέο*, *σεῦ*, *σεῖο*,
σέθεν, σοῦ, *μάκαρες* μακάριοι, *πρώτη* δὲ (οὐ λάθεται), *ἀγγελῆ* ἢ
ἀπάγουσα λείαν (*ληίς*, *ληίζομαι*), *λαφυραγωγός*, ἄλλως *ληϊτις*, *πρόσθε*
(σέο), *ἀμύνω* ἀποσοβῶ, *τοί σοί χαρ.*, *ἐχεπευκῆς* (ὁ ἔχων **πευκος*
ᾄξυτητα, *πευκ-η*, *πικ ρός*) ᾄξύς, *ἔργω* κ. *ἔεργω*, ἄτι. *εἶργω*, ἀπομα-
κρύνω, ἀποσοβῶ, *χρῶς* ἄ., *χρωτός* - *χρός*, *χρόϊ*, ἄτι. *ἐν χρῶ* κε-
καρμένος, *σῶμα*, *τόσον* μέτροι τούτου τοῦ σημείου, διασαφούμενον
ἐν 132, *ὧς* ὅτε ὧς γίγνεται, ὅτε διὰ τὴν συχνὴν παράλειψιν τοῦ ῥ.
τῆς ἀναφορ. προτάσεως τὸ *ὧς ὅτε* = ὧς ποτε, *ὅτε ἐέργη* ἄνευ τοῦ
ἀοριστολ. *κέν*, *παιδός* ἀπὸ τοῦ παιδός, εἰς τὸ *ἐέργη* ὧς ἀπομακρύν-
σεως, ὁ ὅς, *λέξεται* ἀορ. ὑποτ. ἄνευ τοῦ *κέν*, τοῦ ῥ. *λέχομαι* κατα-
κλίνομαι (τῆς αὐτῆς ῥ. τίνες ἄλλαι λέξεις;), *ὑπνω* τοπ. ἢ ὄργ.
ἐν γλυκεῖ ὑπνω, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ ὑπνου, *αὐτῆ* αὐτὴ ἢ ἰδίᾳ οὐ
μόνον ἀπεσόβει, ἀλλὰ καί, *ιθύνω* (*ιθύς* 3 εὐθύς;) κατευθύνω, *ὄθι*
ἐκεῖ ὅπου· οὕτως ὁ στίχος διασαφεῖ τὸ *τόσον* 130: ἀπεσόβει τὸ
βλήμα ἐπὶ τοσοῦτον, καθ' ὅσον ἀφήρσεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν κατευθύν-
σιν εἰς καιρίαν θέσιν, *ὄχευς* ἄ. (*ἔχω* συνέχω) πόρπη, *ζωστήρ* ζώνη
δερματίνη, φέρουσα πολλάκις καὶ ὀπλισμὸν χαλκῶν ἐλασμάτων, συν-
έχουσα κατὰ τὴν μέσην τὸν χιτῶνα καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ θώρακα, ἐὰν
οὗτος ἦτο δερμάτινος ἢ ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος, *σύνεχον* ἀμτβ.
συνεδέοντο, *ἀνιομαι* συναντῶ, συναντῶμαι, *διπλός* κτγρ.: καὶ ὁ
θώραξ, ἀνακολπούμενος (ἀναδιπλούμενος) ἢ σταυρωνόμενος ἐγένετο
διπλοῦς, *ἀρηρῶς* Γ 331 ἐφηρμοσμένος, σφιγκτὰ ἐξωσμένος, *ἐλήλατο*,
ἐλαύνω, εἶχε περάσει, *δαιδάλεος* (*δαιδάλλω* τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι)
κατάτεχνος, πολυποίκιλος (Δαίδαλος), ἄλλως *πολυδαίδαλος*, *ἐρείδο-
μαι*; ἠρήρεισιο εἶχεν εισδύσει, εισχωρήσει, *μῖτρη* ζώνη συνέχουσα

τὸ ζῶμα, βραχεῖαν περισκελίδα καλύπτουσιν τὰ μέρη τοῦ σώματος τὰ περὶ τὰ ἰσχία, **ἔρυμα** (ἔρύομαι) προφύλαγμα, ἀμυντήριον κτγρ., **ἔρκος** (ἔέργω) πρόφραγμα, προτείχισμα, κτγρ. πρὸς ἀπόκρουσιν, **ἄκων** οντος ἄ. ἀκόντιον, μικρότερον καὶ ἑλαφρότερον τοῦ ἔγγους, βαλλόμενον, αἱ γεν. ἀντικ., **ἔρύομαι κ. ἔρυμαι** ἀποσοβῶ : ἡ ὁποία κατὰ τὸ πλείστον (κυρίως) ἀπεσόβησεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ βέλος, **εἶσατο ἔμαι** (φίεμαι) (volo, vis, in-vi-tus, vi-a) φέρομαι, διαπερῶ (πρβλ. **ὀρέγομαι** ἐκτείνω τὰς χεῖράς μου πρὸς τι, ἐπιθυμῶ, ὀρίπτομαι), **διαπρῶ** διὰ μέσου αὐτῆς πέρα πέρα, **ἐπιγράφω** ἐπιχαράττω, ζουγραινίζω ἐπιπολαίως (γράφω λ.π.), **φῶς** φωτὸς ἄ. ἀνῆρ, **ἀκρότατον** κτγρ. εἰς τὸ χροά : τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος, **κελαινεφῆς** (κελαινός-νέφος ἀντὶ κελαινονεφῆς, ὡς ἀμ(φι)φορεὺς, Ἀ(γιο)γιάννης, Ἀ(γιο)γιώργης..) μαῦρος, **ὠτειλή** θ. τραῦμα.—141-7 **ὡς ὅτε** ὡς ποτε, **Μηρονίς** Μαιονίς, Λυδή, **Κὰρ κ. Κάειρα** κάτοικοι τῆς Καρίας, **μισίνω** βάπτω ἢ δι' ἔρυθρῶν γραμμῶν διαστίζω, ἢ ὑποτ. ἄνευ τοῦ **κέν**, **φοίνιξ** ἄ. πορφυροῦν χροῶμα, **ἐλέφας** ἐλεφάντινον ὄστουν, **παρῆιον** κόσμημα τῶν παρειῶν τῶν ἵππων, τοποθετούμενον ἐπὶ τοῦ δερματίνου ἱμάντος τοῦ διαθέοντος ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ κατὰ μῆκος τῶν σιαγόνων, ὅστις ἦτο κεκοσμημένος διὰ τοῦ πορφυροῦ βαφέντος ἐλεφαντίνου ὄστου ὑπὸ μορφὴν μικρῶν ἐλασμάτων ἢ κομβίων, **κεῖται** ἔχει τοποθετηθῆ ἐπιμελῶς, **θάλαμος** ἀποθήκη, **πολλέες** πολλοί, **ἱππῆες** ἀρματηλάται, **ἀράομαι** ποθῶ, γνομ. ἀόρ., **φορέειν** ἔχειν, δὲ ἀλλά, **κεῖται** φυλάσσεται, **ἄγαλμα** εὐφρόσυνον δῶρον, κτγρ., **ἀμφότερον** διὰ δύο λόγους, **κῦδος** ἀγλαίσμα, **χάρμα**, **ἐλατῆρ** ὁ ἠνίοχος, **τοῖοι** κτγρ. καθ' ὅμοιον τρόπον, **μιάνθην** ἀντὶ **μίανθην**, μίανθησαν, **εὐφυνέες** εὐτραφεῖς, εὐπλαστοί, **ἰδὲ καί, νέρθε κ. ἔνερθε**, **ὑπένερθε**, κάτωθεν, κάτω, ἀντίθ. **καθύπερθε**.

127 Πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Μ., ἀφ' οὗ μάτην ἀνεζήτησε τὸν Π., ἀπέστη τῆς περαιτέρω ἐρεύνης, ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ ἔχει ἀποθέσει κατὰ γῆς τὴν ἀσπίδα, ἣν δὲν φέρει ἐν 134, ἣ ἔχει παραδώσει ὡς ἐν σπονδαῖς εἰς ἓνα τῶν θεραπόντων καὶ ἴσταται γυμνὸς πλησίον τοῦ Ἀγαμ.—128 **πρώτη** διότι εἶναι σύμμαχος τῶν Ἀχαιῶν καὶ αὐτὴ προκάλεσασα κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς τὴν διάρρηξιν τῶν συνθηκῶν παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύγγενος τὸ χρησιμοποιηθῆν πρὸς τοῦτο σκότιον ἔργον.—**ἀγγελῆ** ὡς πολεμικὴ θεὰ ἐκ γενετῆς, διότι ἅμα γεννηθεῖσα κατεπήδησεν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς πάνοπλος.—133 **θῶρηξ** Γ 332 ἐνταῦθα πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ὁ θῶραξ τοῦ Μ. ἦτο δερμάτινος, ἢ σπολάς, φερόμενος ἐπὶ τοῦ χιτῶνος καὶ ἐξωσμένος

διὰ τοῦ ζωστήρος, συσφίγγοντος αὐτόν τε ἅμα καὶ τὸν χιτῶνα, φέρον δ' ἅμα καὶ μετάλλινα κοσμήματα (πολυδαίδαλος 136)· τοῦ θώρακος τὸ κάτω ἄκρον ἀναδιπλούμενον εἶχε περασθῆ καὶ αὐτὸ ὑπὸ τὸν ζωστήρα, ὥστε ὁ θώραξ ἐγένετο διπλοῦς ἔμπροσθεν πρὸς φύλαξιν τῆς κοιλίας. Ἄλλ' ἐὰν ὁ θώραξ εἶχε τὸ σχῆμα σταυρωτοῦ σακκακίου ὡς ἐν τῷ ἀγγείῳ τῶν πολεμιστῶν, τότε τὸ σταύρωμα αὐτοῦ ἔμπροσθεν κατὰ τὸ κούμβωμα τῶν δύο φύλλων καθιστᾷ αὐτὸν διπλοῦν. — **137 μίτρα** ὅ,τι ἦτο ὁ ζωστήρ διὰ τὸν χιτῶνα, ἦτο καὶ ἡ μίτρα διὰ τὸ ζῶμα, ζώνη, ὠπλισμένη ἐνταῦθα ἔξωθεν δι' ἰσχυρῶν μεταλλίνων πετάλων (ἔρκος ἀκόντων 187), περιζωννύουσα καὶ συγκρατοῦσα τὸ ζῶμα, φερομένη ὑπὸ τὸν χιτῶνα, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται ἔξωθεν (εἶδος βρακοζώνης, προβλ. Πίν. IB' 4, 7, ὅπου διακρίνεται περὶ τὴν μέσην ὡς δακτύλιος χονδρός). Τὸ δὲ ζῶμα 187 ἦτο βραχεῖά τις περισκελὶς τῶν μυκην. χρόνων, οἶαν φέρονσι σήμερον οἱ λουόμενοι καὶ οἱ σχοινοβάται. Τὸ διπλοῦν τοῦ θώρακος, ὁ πλατύς ζωστήρ, ἡ μίτρα καὶ τὸ δερμάτινον ἴσως ζῶμα σκοπὸν ἔχουσι πάντα νὰ προφυλάξωσι τὰ μαλακὰ μέρη τῆς κοιλίας ὡς καίρια. — **141 ἐλέφанта** ὁ Ὀμ. ἀγνοεῖ τὸ ζῶον· οἱ Ἕλληνες ἐγίνωσκον μόνον τὸ ἐλεφάντινον ὄστυον, ἐξ οὗ οἱ Φοίνικες κατασκευάζοντες ποικίλα ἀντικείμενα ἢ κοσμήματα ἐπώλουν αὐτὰ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ποιητοῦ ἐν ταῖς ἑλλήν. χώραις. Πρῶτος ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει τὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον οἱ Ἕλληνες ἐγνώρισαν τὸ πρῶτον ἐπὶ Μ. Ἀλεξάνδρου. — **φοίνιξ** Z 219. — **142 Μηρονίη** (Μαιονία) ἔκαλεῖτο ἡ Λυδία. — **146 μηροὶ** φαίνεται ὅτι ὁ ὑπὸ τὸν θώρακα φερόμενος χιτῶν ἦτο τόσον βραχύς, ὥστε δὲν ἐκάλυπτε τὰ ἄνω τῶν μηρῶν.

148-91. 148-52 ῥιγέω (ῥίγος, frigus) φρικῶ, ῥίγος μὲ διατρέχει, ἄρα φυσικά, **νεῦρον** τὸ σχοινίον, δι' οὗ ἐδένετο ἡ βάσις τοῦ βέλους ἐντὸς τῆς σχισμῆς τοῦ καλάμου, στελέχους, **ὄγκοι** οἱ ὄγκινοι, αἱ ἀκίδες τοῦ βέλους αἱ κείμεναι εἰς τὸ κάτω μέρος αὐτοῦ ἀντιθέτως πρὸς τὴν κυρίαν ἀκίδα αὐτοῦ, **ἐκτὸς** τοῦ σώματος, τοῦ τραύματος 213, **θυμὸς** ἡ ψυχὴ, **ἀγείρομαι**, **ἀγέρθην**, συνέρχομαι, **ἄπορρον** (ἐκ τοῦ ἄπορρος, ἄπ (ὀπίσω) ῥέων, ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω κινούμενος) ὀπίσω, πάλιν. — **153-7 στένω-νάχω** στενάζω, **τοῖς** τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, τοῦ Μ. καὶ πλείστων ἑταίρων προσδραμόντων, **κρείων** βασιλεὺς, **ἐπιστενάχομαι** ἐπαναλαμβάνω τοὺς στεναγμοὺς (ἢ ἐπὶ τὸ ὕστερον), **κασίγνητος** (κάσις ἀδελφὸς-γίγνομαι) ἀδελφός, κ. ἀ-**τοκασίγνητος**, **νὺ** λοιπόν, ὡς συμπέρασμα τοῦ παθήματος τοῦ Μ., **τάμνω** (τέμνω) **δρκια** (ἐπίθ. κατὰ παρὰλ. τοῦ **ιεργία** θύματα,

σφάγια) σφάζων θύματα συνάπτω, κλείω ἔνορκον συνθήκην, **θάνατον** κτγρ. πρὸς θάνατόν σου, **προστήσας** προτάξας, ὄργ. μτχ. διὰ τῆς πράξεώς μου αὐτῆς, ὅτι σὲ προέταξα, **οἶος** ὅ μόνος, ὡς διότι οὕτω, ὡς παρέστησεν ἐν 156: οὕτως ἀπέβης ὁ ἐγγύτατος στόχος τῶν προσβολῶν αὐτῶν.—**158-68 οὐ μὲν πως** ἀσύνδ. ἀντίθ. πρὸς τὰ ἠγούμενα: ἀλλ' εἶναι βεβαίως ἀπολύτως ἀδύνατον νά, **πέλομαι-ω**, ἄορ. **ἐπλόμην**, εἰμί, **ὄρκιον** ὄρκος, **ἄλιος** ὅ μάταιος, **ἄκρητοι** (ἀ(στ.)-κεραυνῆναι) αἱ δι' ἀκράτου οἴνου, **δεξιαὶ** αἱ χειραῖαι, **ἤς** αἰς, **ἐπέπιθμεν** ἐλεποίθεμεν, **εἴ περ τε** καὶ ἄν, **οὐκ** ἐν τῇ ὑποθ., **ἐτέλεσε** τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως καὶ τὰς μετ' αὐτῶν συνδεθείσας Γ 298 301 ἀράς καὶ ποινάς, **ἔκ τελεῖ** ἔνεστ., ὁ τὲ λείψανον ἀρχαιοτάτης κατὰ παράταξιν συνδέσεως τῆς ἀποδόσεως καὶ τῆς ὑποθέσεως, ἥτις ἦτο κυρία πρότασις: ὅμως ἐκτελεῖ ἔστω καὶ ἀργά: ἐνταῦθα ὁ Ἄγ. ἀπὸ τῆς εἰδικῆς περιπτώσεως ὁμιλεῖ γενικώτερον, **ἀπέεισαν** γνομ. ἄορ., **σὺν μεγάλῳ** (κακῷ) οὖσ. διὰ βαρείας συμφορᾶς πληρώνουσι τὸ ἀμάρτημά των, πολὺ ἀκριβὰ, **κεφαλή** ζωή, **σφός** ὅ σφέτερος, **τέκος** (τίκτω) τέκνον, αἱ δοτ. ἐπεξ. τοῦ **σὺν μεγάλῳ**.—**163-8 κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν** ἐνδομύχως, **ἤμαρ**-ατος οὐ. ἡμέρα, **ὄτ' ἄν ποτ'** καθ' ἣν δὲν δὲν γνωρίζω πότε, **δλώλη** θὰ ἔχη ἀφανισθῆ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, **Ἴλιος** θ., πάντες οἱ μεθ' Ὀμ. τὸ Ἴλιον, **ὑψίζυγος** (ὑψι-ζυγὰ τὰ ἐγκάρσια ξύλα τὰ ζευγνύοντα τὰ ἀπέναντι πλευρὰ τοῦ πλοίου, χρησιμεύοντα καὶ ὡς θρανία τῶν κοπηλατῶν) ὁ ὑψηλὰ ἔχων τὸ κάθισμα, ὑψιθρονος, **ναίων** 45, **αἰθήρ** ὁ χῶρος ὁ ὑπὲρ τὰ νέφη, ὁ οὐρανός, τοπ., **αὐτὸς** αὐτοπροσώπως, **ἐπισσειρῆιν** ἐπισείη, **αἰγίς**-ίδος θ. (αἰσσω) ἡ ἀσπίς τοῦ Διός, ἥτις τινασσομένη ἐνέβαλλε τρόμον εἰς τοὺς ἀντιπάλους, **ἐρεμνός** ὅ (ἐρέφω, ἔρεβος, ὡς **σέβομαι**-μνός) σκοτεινός, ζοφερός, **κοτέω** (κότος ἄ. ὄργή, πάθος, τὸ ὅποιον φυλάττομεν ἐνδομύχως, μνησικακία), **κοτέσας**, **κεκοτηώς**, τρέφω πάθος, **ἀπάτης** αἰτ., **ἔσσειται οὐκ ἀτέλεστια** θὰ πληρωθῶσιν ἀσφαλῶς, μέγχι κεραίας, **τὰ μὲν** ἐπαναλαμβ. τὰ 161-2, ἵνα προπαρασκευάσῃ τὴν ἀντίθ. 169.—**169-75 ἄχος** τὸ λ. π. (ἄχνημαι ἐκβάλλω ἄχ) στεναγμός, θλίψις, πικρία, πόνος, **σέθεν** αἰτ. εἰς τὸ ἄχος, **ἀναπίμπλημι** συμπληρῶ, **πότιμος** ἄ. (πίπτω) τὸ πίπτον, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τινα μερίδιον, μοῖρα, **βίotos** ἄ. βίος, **ἀναπίμπλημι πότιμον** ἢ **μοῖραν** β. συμπληρῶ τὸ μέτρον τῆς ζωῆς τὸ ὀρισθῆν μοι ὑπὸ τῆς μοίρας, διανύω τὸ στάδιον τῆς ζωῆς, 171 **καὶ** προσθέτει εἰς τὸ 169 νέαν συνέπειαν τοῦ θανάτου τοῦ Μ., **Ἄργος** ἡ ἐπικράτεια τοῦ

Ἄγ., ἡ αἰτ. ἐπὶ κινήσεως, **πολυδίψιος** διψαλός, κατάξηρος, **ἐλέγχιστος** ὑπέρθ. τοῦ ἐλεγχῆς (ἐλεγχος οὐ. αἰσχος, ὄνειδος) ἐπονείδιστος, δεινῶς κατησχυμένοις, **αὐτίκα** εὐθύς μετὰ τὸν θάνατόν σου **αἶα** γαῖα, **πατρίς** ἐπιθ. πατρική, **κάδ...** λίποιμεν, **εὐχολῆ** (εὐχομαι) καύχησις, κομπορημοσύνη, ἡ αἰτ. κτηρ. : ὡς καύχημα, ἀντικείμενον κομπασμῶν, **ἄρουρα** (ἀρώω, ἡ ἠροτριαμένη) γῆ, **πύθω**-σω, σάπίζω, μτβτ., **κειμένον** τεθαμμένον (καὶ παρ' ἡμῖν : ἐνθάδε κείται) **ἀτελευτήτω** ἑ. ἕ. δι' ἔργον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔξετελέσθη, χωρὶς νὰ συμπληρωθῇ τὸ ἔργον.—176-82 176=81, **ἐρέει** ὁ μέλλ. τῆς ὀριστ. μετὰ τοῦ κέν ἀντὶ ἀπλοῦ μέλλ. ἢ δυνητ. εὐκτ., **ὕπερηγορέων** μτβτ. ὁ. ἄρχ. **ὕπερηγορέω** (ὕπερ ἀνῆρ, ἠγορέη ἀνδρεία) ὑπερόπτης, ἀλαζών **ἐπιθρόσκω**, **ἔθορον**, πηδῶ ἐπάνω, **τύμβος** σωρὸς χώματος ἐπὶ τῆς θέσεως, ὅπου ἐτάφη τις, τάφος, **κυνδάλιμος** (κύνδος) ἔνδοξος, **αἰθῆ** αἰολ. εἶθε, **τελέσειε** χόλον : εἶθε νὰ ἱκανοποιῇ τὸ πάθος του, **ἐπὶ πᾶσι** εἰς ὅλα τὰ ζητήματα (τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτόν), **οὕτως ὡς καὶ νῦν** ἢ εἰδ. περίπτωσις μετὰ τὸ ἐπὶ πᾶσι, **ἤγαγε** ἀντὶ : ἐτέλεσεν ἀγαγών., **ἄλιον** κτηρ. προληπτ. μάτην, **καὶ δὴ** καὶ ἤδη, οἱ δύο στίχοι διασάφ. τοῦ 179, **κεινός** κενός, ἄνευ τῆς Ἑλ. καὶ τῶν κτημάτων ἄνευ τῆς λείας τῆς νίκης, **λιπῶν** τοῦναντίον μάλιστα ὑποστὰς καβαρυτάτην ἀπώλειαν, **ἀγαθὸν** ἀνδρεῖον, **χθῶν** θ. γῆ (χθόνιος), **χάσκω** (χά-,χά-ος, χάζομαι), **ἔχανον**, **κεχηρῶς**, ἀνοίγω χάσμα, ἀνοίγομαι : εἶθε νὰ ἀνοίξῃ νὰ μὲ καταλίῃ.—183-7 **μηδὲ** καὶ μὴ, **πῶ** πῶς ὡς οὕτω-ως, **δεδίσσομαι** (δέδια) ἐκφοβίζω, τρομάζω : καὶ μὴ φόβιζε ποσῶς, καὶ νὰ μὴ μεταδίδῃς ποσῶς τὸν φόβον σου, **οὐκ ἐν** ἀσύνδ. αἰτιολ., **ἐν καιρίῳ** (καιρὸς κρίσιμον σημεῖον τόπου καὶ χρόνου· τὸ ἐπιθ. **καίριος** παρ' Ὀμ. αἰετοτε τοπ.) ἐν θανασίμῳ θέσει **ἐρύσατο** ἀπεσόβησε, **πάρουθεν** πρότερον, πρὶν δυνηθῆναι νὰ εἰσδύσει εἰς καιρίαν θέσιν, **παναίολος** (π.-αἰόλος ἀπαστραπτῶν) ὁ ὅλος φεγοβολῶν (ἐκ τῶν μεταλλίνων ἐλασμάτων), **ζῶμα** τὸ περιζῶμα (περὶ τὴν ὀσφύν), **μίτρη** 137, **κάμνω** μετὰ κόπου κατασκευάζω, φιλοπαυῶ.—188 91 **αἶ** ἐν εὐχῇ, ἄλλως **αἶ**, **αἶ γὰρ** εἶθε : ἄχ θεέ μου, ν εἶχεν οὕτω τὰ πρᾶγμα, νὰ ἦτο ὅπως λέγεις, **ᾧ** ἐν προσφῶν. πολλάκις μεταξὺ τοῦ ἐπιθ. καὶ οὐσ., **ἐλκος** ἡ πληγῆ, καὶ δὴ ἡ ἔμπυος **ἐπιμαίομαι** (μασ-), **ἐπιμάσ(σο)μαι** **σάμην**, ψηλαφῶ, **ἔξετάζω**, **ιητή** κ. ιητρὸς (ἰᾶσθαι) ἱατρός, **παύω** τινά τινος ἀπαλλάττω, **ἄ κεν** ἀντὶ ὀριστ. μέλλ. παρ' ἀττ. εἰς δῆλωσιν σκοποῦ.

151 **Οἱ ὄγκοι** ἦσαν δύο ἢ τρεῖς (τριγλώχης).—**ἐκτός** τοῦ ζαστήρος 213, ὥστε μόνον ἡ ἀκίς τοῦ βέλους εἶχε τρώσει τὴν κοιλία

καὶ διὰ τοῦτο ἠδύνατο τὸ βέλος νάποσπασθῆ.— **159 ἀκηγοί** ἦσαν αἱ σπονδαὶ ἐν ὄρκοις Γ 270, διότι ὁ οἶνος αὐτῶν δὲν ἦτο προωρισμένος πρὸς πόσιν οὐδὲ τὸ κρέας τῶν θυμάτων πρὸς βρωσίν· τούναντιον ὁ πινόμενος οἶνος ἦτο πάντοτε κεκραμένος μεθ' ὕδατος.— **δεξιαὶ** ὁ ὀμνύων ἐπικαλεῖται καθ' ἑαυτοῦ, ἐὰν ἐπιροχῆσῃ, τὴν τιμωρίαν τῶν θεῶν· ὁ ὀμνύων παρεβάλλει ἀντικείμενόν τι προσφιλὲς αὐτῷ οἶονεὶ ὡς ἐνέχυρον ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς νὰ στερεήσωσιν αὐτὸν τούτου, ἐὰν ψευσθῆ· συνήθως τοῦτο εἶναι ἢ ἡζωὴ αὐτοῦ καὶ ἡ εὐδαιμονία τῶν οἰκείων, οὓς ὁ ρεῖλει νὰ διακυβεύσῃ, ἢ ἄλλο τι κτῆμα, κυρίως τοιοῦτον, ἐπὶ τῇ ἀπολαύσει τοῦ ὁποίου χαίρομεν. Καὶ ἡ χειραψία τοιοῦτόν τι σημαίνει· καταθέτομεν δι' αὐτῆς ἐνέχυρον τὸ πολύτιμον μέλος τοῦ σώματος, τὴν χεῖρα. Ἀνάλογον ἔννοιαν ἔχει καὶ τὸ αἷμα τῶν θυμάτων· ὁ ὄρκιζόμενος εὐχεται, ἐὰν ψευσθῆ, νὰ ὑποστῇ τὴν μοῖραν τοῦ θύματος, τὸ αἷμα αὐτοῦ νὰ χυθῆ ὡς ἐκείνου. Ὁρκιον, αἷμα, σπονδαὶ καὶ δεξιαὶ εἶναι τὰ 4 στοιχεῖα τῶν ὄρκιων.— **160 Ὀλύμπιος** Γ 104, 107.— **162** Οἱ ἄνδρες φονεύονται, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά αἰχμαλωτίζονται Γ 301.— **166 αἰθήρ** κυρίως ὁ λεπτότατος καὶ καθαρώτατος ἀήρ ὁ πληρῶν τὸν οὐρανόν, ἦτοι τὸν χῶρον τὸν ὑπὲρ τὰ νέφη, ἐν ᾧ τὸν χῶρον τὸν ἀπὸ τῆς γῆς μέχει τῶν νεφῶν πληροῖ ὁ ἀήρ, πρβλ. Α 497.— **167 αἰγίς** Α 202.— **171 Ἄργος** ἡ Πελοπόννησος, **πολυδίψιον**, διότι ἡ Πελοπόννησος στερεῖται σχεδὸν ποταμῶν διητησίων.— **174 ὄστια πύσει ἄρουρα** τοῦτο προϋποθέτει μᾶλλον κατόρυξιν, ἣτις καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς καύσεως ἐχρησιμοποιεῖτο παρὰ ταύτην· δυνάμεθα ὅμως νὰ φαντασθῶμεν καὶ καῦσιν, μεθ' ἣν τὰ ὄστια τοῦ ἀποθανόντος τιθέμενα ἐν σορῶ ἐκαλύπτοντο ἐν τῇ γῇ ὑπὸ τύμβον· πολλῶ πλείονα ἐν Ζ 418.— **175 ἐν Τροίῃ** τῇ χώρᾳ· οἱ πεσόντες τῶν Ἀχαιῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐτάφησαν ἐκεῖ.

192-222. 192-7 ἢ πρτκ. τοῦ ἡμί (αἰο) λέγω, παρ' αὐτ. ἐν τοῖς ἦν δ' ἐγώ, ἦ δ' ὄς, ἦ καὶ στερεότη. φράσις δηλοῦσα τὸ τέλος ἅμα τοῦ λόγου καὶ μετάβασιν εἰς τι ἕτερον, **δεῦρο** δηλοῖ κίνησιν πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἴσταται ὁ λαλῶν, **Α. υἰὸν** παράθ., **ἀμύμων** 89, **ἴδη** ἐπισκεφθῆ, **διστεύω** 100, **ἔβαλεν** ἐκτύπησε, **εἰδὼς** ἢ μτχ. ὡς ἐμπειρίας ἐπίθ. δέχεται γεν., **Τρώων ἢ Α.** ἐκ τοῦ τίς, τῷ τῷ βαλόντι, **ἄμμες** αἰολ. ἡμεῖς, δοτ. ἄμμι, αἰτ. ἄμμε, **κλέος-πένθος** παραθ. εἰς ὄλην τὴν πρότασιν.— **198-207 οὐδ' ἄρα** καὶ ὁ κήρυξ φυσικὰ δέν, **οὐκ ἀπίθῃσε** ὑπήκουσε προθυμότατα, **βῆ** σημ. τὴν ἔναρξιν τῆς κινήσεως: ἔξεκίνησε τρέχων, **κατὰ λαὸν** ἀνὰ τὸ στρατόπε-

δον (ἄνευ ὠρισμένης διευθύνσεως), *χαλκοχίτων χαλκοθώραξ, παπταίνω, πάπτηνα*, ἐν ταραχῇ κοιτάζω γύρω, ἀναζητῶ, *ἐνόησεν* ἀντελήφθη, *ἀμφι* δέ μιν (ἕστασαν), *ἀσπιστής* 90, *λαοὶ* πολεμισταί, *Τρί(κ)κη* τὰ Τρίκκαλα, *ἱππόβοτος* ὁ βοσκόμενος ὑπὸ ἵππων, ἱπποτρόφος, *ἀγχόθι* 92, *ὄρσο* κ. *ὄρσοο* μεικτ. ἄορ. προσκτ τοῦ *ὄρυσθαι* 16, ἐγένεθητι, *ἀρχὸς* ἀρχηγός.—208-19 *δρίνω*, *ὄρινα*, (τῆς αὐτῆς ὁ. πρὸς τὸ *ὄρυνμι*) ἐμβάλλω εἰς ἀνησυχίαν, *ἄρα* ὡς ἦτο φυσικὸν νὰ ἀναμένῃ τις, *βὰν* ἔβησαν, *καθ' ὄμιλον* διὰ μέσου τοῦ πλήθους, *ἱκω* καὶ *ἱκάνω* ἦκω, *ἦν* (ὑπαρκτ.) εὐρίσκετο, *βλήμενος* ἄορ. ἀντὶ προκμ. τετρωμένος, *ἀγηγέρατο* γ' πληθυντ. ὑπροσκτ. τοῦ *ἀγείρεσθαι*, *ὄσσοι ἄριστοι* πάντες οἱ ἄριστοι, *κυκλόσε* εἰς κύκλον, *ὁ* δὲ Μαχάων, *αὐτίκα* δὲ ἢ ἀπόδοσις τοῦ *ὄτε* 210, πλεονάζοντος τοῦ *δέ*, ὅστις ἄλλοτε συνέδεε παρατακτικῶς τὴν κυρ. πρὸς τὴν χρον. πρότ., καὶ αὐτὴν κυρίαν οὔσαν, *ἀρηρότος* 134, *ἔλκεν* προσεπάθει νὰ ἐξαγάγῃ, ἢ ἤρχισε. . . , *ἀγεν* ἄγησαν, ἔαγησαν, τοῦ *ἄγνυσθαι*, *ὄγκοι* 151, εἰς τοῦτο ἢ γεν. τοῦ, *ἐξελκομένοιο* πάλιν καθ' ὃν χρόνον ἐξήγετο ὁ τίσιω, *ἴδεν* ἐξήτασε, *ὄθι*, *ἐκμυζάω*, *ἄρα* εὐθύς ἀμέσως, *ἐπὶ πάσσε* ἐπασπάλιζεν ἐπ' αὐτοῦ φάρμακα ἐν μορφῇ κόνεως, *ἦπια* μαλακτικά, *εἰδὼς* μετ' ἐμπειρίας, τεχνικώτατα, *οἷ πατρὶ* πατρὶ αὐτοῦ, *πόρην* ἄορ. ἀχρ. ἐνεστ., προκμ. *πέρωται*, (ἐκ ὁ πορ-, partio, pars, portio τὸ διδόμενον μέρος) ἔδωκε, *φίλα φρονέων* ἐκ φιλοφροσύνης.—220-2 *ὄφρα-τόφρα* ἐφ' ὅσον- ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, *ἀμφιπένομαι* (πέν-, πόν-ος, πέν-ης ὁ ἐργαζόμενος χάριν τῶν πρὸς τὸ ζῆν) ἀσχολοῦμαι περὶ τινα, περιποιοῦμαι, *βοήν ἀγαθὸς* ὁ ἱκανὸς τὴν φωνήν, βροντόφωνος, *ἐπὶ ἧλυθον*, *οἷ δὲ οἱ* Ἀχ., *κατὰ ἔδυν* ἔδυσαν, *αὔτις* αὔτις, διότι εἶχον ἀποθέσει αὐτὰ Γ 114, *μνήσαντο* τοῦ *μυμνήσκομαι*, ἀττ. σύνθ. πάντοτε, ἐνεθυμήθησαν, *χάρμη* (χαίρω) ἢ χαρὰ τῆς μάχης, ὁ πολεμικὸς ἐνθουσιασμός, ἄλλοτε: μάχη.

192 *θεῖον κήρυκα* A 334· διὰ τοῦτο οἱ κήρυκες ἦσαν ἀπαρβίαστοι. Ὁ Ταλθύβιος ἐλατρεύετο ὡς ἡμίθεος ἐν Σπάρτῃ.—193 *Μαχάων* ἡγεμῶν τῶν ἐν τῇ δυτ. Θεσσαλίᾳ τῇ ὕστερον Ἑσθιαιωτιδί, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ποδαλειρίου μνηστήρης τῆς Ἑλένης, περίφημοι ἱατροὶ τοῦ στρατοῦ καὶ ἡγεμόνες 30 νεῶν. Ἐν τῇ πρωτευούσῃ αὐτῶν Τρίκκη(σημ. Τρικκάλους) ὑπῆρχε καὶ τὸ ἀρχαιότατον ἱερὸν τοῦ πατρὸς Ἀσκληπιοῦ, ὅστις παρ' Ὀμήρῳ δὲν ἔχει ἀκόμη θεοποιηθῆ, θεωρούμενος μόνον ὡς ἱατρὸς ἔξοχος, διδαχθεὶς τὴν ἱατρικὴν ὑπὸ τοῦ σφωτάτου Κενταύρου Χίρωνος, ὑφ' οὗ καὶ ὁ

Ἀχιλλεύς. Ἐν Ἀθήναις μόλις κατὰ τὸν ε' αἰῶνα π. Χ. εἰσήχθη ἡ λατρεία τοῦ Ἀσκληπιοῦ.—197 *Λύκιοι* Ζ 78· τούτων ἡγούντο ὁ Γλαῦκος καὶ ὁ Σαρπηδών.—201 *ἑσταότα* ἄλλοι τῶν Ἀχ. ἐκάθηντο, ἄλλοι ἴσταντο ὄρθιοι.—211 *ὄσοι ἀριστοὶ* κατ' ἀρχὰς θά παρίσταντο μόνον οἱ θεράποντες τῶν δύο ἀδελφῶν, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν θά συνέρρευσαν καὶ ἄλλοι ἡγεμόνες.—213 *ἔλκεν δι-στών*· ὁσάκις ὅμως τὸ βέλος εἰσήρχετο μετὰ τῶν ὄγκων ἐντὸς τοῦ σώματος, οἱ ἀρχαῖοι λατροὶ διηύρουν τὸ τραῦμα δι' ἐγχειρήσεως καὶ συλλαμβάνοντες τὸ βέλος διὰ τῆς ἀρδιοθήρας ἐξῆγον αὐτὸ ἢ προσ-κάλουσι ἐξέλκωσιν, ἐπικινδυνολάττην ὅμως, δι' ἐκδορίων ἢ, ἐὰν ἦτο δυνατὸν καὶ ἀκίνδυνον, ὤθουν τὸ βέλος πρὸς τὴν ἀντίθετον πλευ-ρὰν καὶ ἐκεῖθεν ἐξῆγον (*βελουκία* κατὰ διωσμόν), διότι, ἐὰν ἀπε-σπᾶτο δι' ἧς εἰσήλθεν ὁδοῦ, ὑπῆρχε φόβος μὴ οἱ ὄγκοι περιπλεκό-μενοι ἀποκόψωσι νεῦρα, ἀρτηρίας ἢ ἄλλο τι καίριον (πρβλ. τοὺς ὄγκους τῶν ἀλιευτικῶν ἀγκιστριῶν).—218 *ἐκμυζήσας* ἀλλαγῶν τὸ αἷμα πλύνεται ἢ σταματᾷ δι' ἐπφθῆς· καὶ οἱ παρ' ἡμῖν ἐμπειρικοὶ χειρουργοὶ ἀπομυζῶσι πολλάκις τὸ αἷμα.—219 *Χίρων* ὁ μόνος ἐκ τῶν ἀγρίων Κενταύρων Α 263-8 σοφὸς καὶ δίκαιος, ὅστις ζῶν ἐπὶ τοῦ Πηλίου ἐν μέσῳ τῶν δασῶν ἦτο ἐμπειρότατος τῶν βοτανῶν καὶ ἀρχαιότατος λατρὸς τῶν Ἑλλήνων, πρὸς δὲ καὶ περιφημὸς παιδαγω-γὸς ἐν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις.—221 Ἡ προέλασις τῶν Τρώων παραμένει μυστήριον. Ὅτι οἱ Τρῶες ἠγέρθησαν πάλιν Γ 326 καὶ περιεβλήθησαν πάλιν τὰ ὄπλα, τὰ ὅποια Γ 114 εἶχον ἀποθέσει, ὁ ποιητὴς παραλείπει ὡς αὐτονόητον. Καὶ οἱ Ἀχαιοὶ ἀναλαμβάνουσι τὰ ὄπλα, ἀλλ' ἡ μάχη ἄρχεται 422..., καὶ μάλιστα 446..., διότι ἐν τῷ μεταξὺ 223-421 ὁ Ἀγ. ἐπιθεωρεῖ τὰ στρατεύματα τῶν ἡγεμόνων τῶν Ἑλλήνων (*ἐπιπόλησις*).

422-36. 422-32 ὡς ὅτε 130, *κῦμα* (ἐκ ὁ. κν - δηλούσης τὸ κυρτόν, πρβλ. *κῶα κ. κῦεω* εἶμαι ἔγκυος, *κῶσις*, ἔγ-κν-ος) περι-ληπτῶς ἀντι-κῦματα, *ἐπασσύτερος* (ἐπὶ ἄσσον ἢ ἐπ-αν-σῦ-τερος, ἐπανάσσευμαι) ἐπάλληλος, *αἰγιαλὸς* (*ἀίσσω-αἰς* θ.) τὸ μέρος, ὅπου ἡ θάλασσα πηδᾷ, ἡ ἀκτὴ, ἡ παραλία, *πολυηχῆς* πολυθύροβος, *κο-λυτάραχος*, *κορυσσομαι* (φορῶ τὴν κόρυν καὶ φαίνομαι ὑψηλότερος) ὀρθοῦμαι, ἀνυψοῦμαι, *πόντιω* τοπ. ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσῃ, ἐπίσης *χέρσῳ* ἐν τῇ ξηρᾷ, *βρέμω* βροντῶ, *ιδὸν κυρτὸν* προβαῖνον κυρτὸν (πρὸς τὸ ἐμπρὸς, ἐν φ' ὅπισθεν ἐκ τῆς πίσεως τοῦ ἀνέμου εἶναι κοῖλον, *κο-ρυφούται* πυρογούται, σχηματίζει στήλην, *ἀμφι ἄκρας* περὶ τὰς βρα-χίδεις ἀκτὰς, περὶ τῶν ἐξέχοντ' ἀκτῶν *ἀγνη* ἀφρός, *ἀποπτύει* φηφιλοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἐκτινάσσει, ὧς ἢ ἀποδ. τοῦ ὧς 422, **κίνυμαι** κινούμαι, **φάλαγγες** σώματα παρατεταγμένα πρὸς μάχην, **νωλεμέως** ἀδιαλείπτως, συνεχῶς, **ἕκαστος** ἡγεμὼν κέλευεν οἷσιν (ἑοῖς, τοῖς ἑαυτοῦ), διηύθυνε τοὺς ἰδικούς του, **οἱ δ' ἄλλοι** οἱ δηλωθέντες διὰ τοῦ **οἷσιν** οἱ (κοινοὶ) στρατιῶται, **ἴσαν** ἦσαν, **ἀκὴν** ἐπίρ. σιωπηλοὶ 22, ἐνισχυόμενον διὰ τοῦ **σιγῆ** 431, **οὐδέ κε φαίης** καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῆς εὐκτ. δυν. ἀντὶ ἴστωρ. δυν. ὀριστ. τοῦ παρελθόντος, παρατακτ. ἀντί: ὥστε, **ἔπεσθαι** πρτκ. (ἡγεμόνεσαι), **δεῖδω**, **δεῖσομαι**, **ἔδεισα**, **δέδια** κ. **δέδοικα**, **σημάντορες** (σημαίνω δίδω σημεῖα, διαταγάς, ἄρχω) κ. **ἡγεμόνες**, **ἡγήτορες**, **κοσμήτορες**, **ἀρχοί**, **ἀγοί**, **ταγοί**, **τεύχεα** (τεύχω, σύνεργα, ἐργαλεῖα) ὄπλα, **ποικίλος** κατάκοσμος, **σιυχάομαι** βαδίζω ἐν τάξει, **ἐννυμαι** (Ἔσ-, vestis, ἐσθῆς), **ἐσ-σάμην**, **εἶμαι** κ. **ἔσομαι**, **ἄττ.** ἡμφίεσμαι) περιβάλλομαι: φέροντες.—**433-8 Τρωῶες** ἀνακόλουθον, διότι μεταβληθείσης τῆς συντάξεως ὡς **Τρώων** 436 ἢ ὄνομ. **Τρωῶες** μένει μετέωρος, **δῖς** ὄιος (ovis, ἄττ. οἷς) γ.κ. πρόβατον, ἐνταῦθα θηλ., **πολυπάμων** ονος (**πάομαι** κτῶμαι) πολυκτῆμων, πλούσιος, **αὐλὴ** μάνδρα, στάνη, **μυρίος** ἄπειρος, ἀμέτρητοι, **μηκάομαι**, **ἔμακον**, **μέμηκα**, βελάζω (περὶ αἰγῶν καὶ προβάτων, **μυκῶμαι** περὶ ταύρων, ποταμῶν...), ἢ μτχ. τροπ. εἰς τὸ ἐστήκασι, **ἀζηχῆς** (α(στ.)-διέχω, ἀδιεχῆς) αἰολ. ἀδιαλείπτως: ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ **μεμακῖται**, εἰς τὴν αὐτὴν **ἀμελγόμεναι** χροιν. μ., εἰς τὴν αὐτὴν **ἀκούουσαι** αἰτιολ. μ., **ὄψ** ὄπος θ. (vox) φωνή, **ἀλαλητός** ἄ. ἀλαλαγμός, βοή, **ὄρῳρει** ὄρνυμαι, **ἦεν** ἦν, **θρόος** (ἄττ. θροῦς) θόρυβος, βοή, φωνή, **ὄμος** 3 ὁ αὐτός, ὄμοιος, **γῆρυς**-υος θ. φωνή, γλῶσσα, **ἴος-α-ον**, γεν. δοτ. περισπᾶται: **ιοῦ-ης-οῦ**, **ἰῶ**, -ῆ-ῶ, εἰς, **ἐμέμεικτο** ἦτο ἀνάμεικτος, **δὲ** ἀντὶ γάρ, **πολύκλητοι** πολλαχόθεν κεκλημένοι, πανσπερμία.—**439-45** **τοὺς μὲν Τρωῶας**, **γλαυκῶπις** (ἢ ἔχουσα μορφήν γλαυκός, εἶτα **γλαύσσω** ἀπαστρέπτω -ῶπα=ῶψιν) ἔχουσα ἀστρωπηβόλους ὀφθαλμούς, **ἄμοτον** ἀκαταπονήτως: ἢ ἀκούραστος ἐν τῇ προθυμίᾳ, θέρμη της, **ὀλίγη** μικρόσωμος, **κορύσσεται** ὀπλίζεται, παρασκευάζεται πρὸς μάχην, **ἐστήριξε** γνωμ. ἀόρ., **οὐρανῶ** τοπ. καὶ καὶ ὅμως, **βαίνει** βαδίζει, **σφιν** σφίσι, τοῖς ἀντιπάλοις στρατοῖς, **μέσσω σφιν**, **νεῖκος** ἀγών, **ὄμοιος** ὀλέθριος, **ὀφέλλω** πολλαπλασιάζω, **σιόνος** ἄ. (σιένω) στεναγμοί: μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ πολλαπλασιάσῃ.—**446-56** **οἱ δὲ Τρωῶες** κ. Ἄχ., **ξυνιόντες** ἐρχόμενοι εἰς χεῖρας, **ἕνα** τὸν αὐτόν, **σὺν ἔβαλον** συνέκρουσαν, **ῥίνος** θ. (ἄσπις) ἄσπις, **μένος** ἢ ψυχ. ὄρμη, τὸ ψυχ. πῦρ, **μένε** ἄνδρῶν σφᾶς μεμαότας: συνεκρούσθησαν δὲ καὶ αὐτοὶ μὲ φλογερὸν πῦρ.

ὀμφαλόεις ὀμφαλωτός: ἔχουσα ὀμφαλούς, κυρτώματα ἐπὶ τῆς ἔξωτ. ἐπιφανείας, **ἔπληντο** μ. ἄορ. β' τοῦ **πελόζω** πλησιάζω: ἐπλησίασαν, ὠθουν ἀλλήλας, **ὄρυμαγδός** ἄ. πάταγος, κρότος (ἀψύχων ἀντικειμένων ἐνταῦθα), **πολύς** ἰσχυρός, μέγας, **ἐνθα** τότε, **οἰμωγή** (οἰμώζω, οἶμοι) στεναγμοί, **εὐχολή** ἐπινίκιοι κραυγαί, **πέλεν** ἠγείροντο, προήρχοντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, **ῥέε** ἐπλημμύρει, **ποτ. χειμαρρος** κ. χειμάρροος: ὁ ῥέων τὸν χειμῶνα, ὁ χείμαρρος (ξηροπόταμον), **ὄρροφι** ὄργαν., **κατ. ὄ.** κάτω ἀπὸ τὰ ὄρη, **συμβάλλω** χύνω συγχρόνως, ὁ **δυϊκ.**, διότι ὁ ποιητὴς ἀποβλέπει εἰς δύο χειμάρρους, ὡς δύο καὶ οἱ στρατοί, **ὄβριμος** (βρίθω) βαρὺς, ὄρητικός, **κρουνός** ἄ. πηγὴ: τὸ ὕδωρ, τὸ ὅποιον φέρουσιν ἀπὸ δύο μεγάλων πηγῶν, **χαράδρη** (χαράσσω) ἢ ἐκ τοῦ ὕδατος χαραχθεῖσα κοίτη τοῦ χειμάρρου, ἢ ῥευματιᾶ: ἐντὸς τῆς βαθείας (φαγωμένης) ῥευματιᾶς τῶν, **μισγάγκεια** θ. (μίσγω-ἄγκος οὐ. φάραγε, προβλ. ἀγκών, ἀγκάλη, ἀγκιστρον, ἐν οἷς ἡ ῥ. ἀγκ-δηλοῖ κοίλωμα) φάραγε, **χαράδρα** (εἰς ἣν ἐκβάλλουσι πολλαὶ ῥευματιαί), **ἐς μ.** εἰς τὸ **ξυμβάλλετον**, **ἐκλυε** ἄορ. β' τοῦ **κλύω** ἀκούω, ἄορ. γνωμ., **τηλόσε** εἰς μακρινὴν ἀπόστασιν, **τῆλε**, **τηλοῦ**, **τηλόθι** μακρὰν (προβλ. τηλέφωνον, τηλεβόλον...) προληπτ. ἀντί: τὸν εἰς μακρὰν ἀπόστασιν ἀκουόμενον, **δοῦπος** λ. π. πάταγος, μυκηθμός, ἐκ τούτου ἢ γεν. **τῶν**, **λαχῆ** (ἡχος, φαχ-, φι-φάχω) βοή, ἀλαλαγμός, **πόνος** ὁ ἀγών, **λαχῆ** τε **πόνος** τε αἱ πολεμικαὶ κραυγαί, **τῶν** ἀπὸ τούτων, **μισγομένων** καθ' ὃν χρόνον ἦλθον εἰς χεῖρας, **ὡς ἐγένετο** τοιαῦται ὑπῆρξαν.

433 πολυπάμων ὁ πλοῦτος τῶν ἡρωικῶν χρόνων συνίστατο κυρίως ἐκ ποιμνίων ἢ καὶ ἀγρῶν.—**439** Ἐπειδὴ οἱ Θοῤῃκες ἦσαν σύμμαχοι τῶν Τρ., ὁ Ἄρης ὡς ἐπιχώριος θεὸς αὐτῶν ἦλθε μετὰ τοῦ λαοῦ τοῦ πρὸς ἐπικουρίαν τῶν Τρ. Ὁ θεὸς εἶναι ἐλληνικώτατος, ἀλλ' ἐδόθη αὐτῷ πατεὶς ἢ Θοῤῃκη, διότι πᾶν ἄγριον καὶ βίαιον παρῆγον οἱ ἀρχαῖοι ἐκ τῶν βορείων χωρῶν, ὡς καὶ εἰς τὸν βίαιον Βορέαν ἔδωκαν πατερίδα τὴν αὐτήν.—**440** Ὁ **Δεῖμος** (φόβος), ὁ **Φόβος** (φυγὴ), υἱοὶ τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἄφροδίτης, καὶ ἡ **Ἔρις** (φιλοτιμία) εἰς οὐδετέρους ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς, ἀλλ' εἶναι μᾶλλον ποιητικαὶ προσωποποιαὶ τῶν συναισθημάτων καὶ παθῶν, ὑφ' ὧν κατέχονται ἀμφοτέρω οἱ ἀντίπαλοι, καὶ παρίστανται ὡς θεότητες εἰς πᾶσαν μάχην, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον τῶν. Ἡ Ἔρις καλεῖται ἀδελφὴ καὶ ἑταῖρη τοῦ Ἄρεως, ὡς ἔχουσα τὰ αὐτὰ ἦθη πρὸς ἐκεῖνον, τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα. Περιέργον ὅτι ἡ λατρεία τοῦ Φόβου παρέμεινεν ἐν Ἑλλάδι ἐν Σπάρτῃ

εἶχε μικρὸν ἱερὸν ὡς τὰ πολλὰ κεκλεισμένον, παρὰ τὸ συσσίτιον τῶν ἐφόρων, διότι κατὰ τοὺς Σπαρτιάτας ἢ πολιτικὴ τάξις διὰ τοῦ φόβου συνέχεται, ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Σικιῶν πρὸ πάσης μάχης ἔθνον τῷ Φόβῳ· ἐν τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης παρίστατο ἔχων κεφαλὴν λέοντος ὡς ἐπὶ τῶν ἀσπίδων καὶ ἐνήργει ὡς ἀποτρόπαιον, ὅπως τὸ Γοργόνειον (κεφαλὴ τῆς Μεδούσης) ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τῆς Ἀθηναίας. Κατὰ τὰς ἐν Κερκύρα ἀνασκαφὰς τοῦ 1911 ἀπεκαλύφθη ἱερὸν ἐν τῷ Δυτ. ἀετώματι τοῦ ὁποῦ ὑπῆρχε τὸ σύμπλεγμα τοῦτο τῶν τριῶν θεοτήτων (ἀντὶ τῆς Ἐριδος ἐνταῦθα εἶναι ἢ Γοργώ, ἀνάλογος πρὸς ἐκείνην), ἐχουσῶν ἰδίαν φρικώδη φυσιογνωμίαν· ἢ Γοργὴ πλήρης ὄψεων καὶ πτερῶν πετᾶ ἀγριωπὴ διὰ τοῦ ἀέρος, ἑκατέρωθεν δύο λέοντες ἀγριωποί, ὁ Δεῖμος καὶ ὁ Φόβος.

Z

1-3 I. 1-4 οἶώω (οἶος) ἀπομονῶ, **οἰώθη** (τῶν θεῶν), **αἰνός** 3 δεινός, **φύλοπις** ἰδος θ. (φυλον-δψ ὀπός, νοχ φωνή) (κραυγὴ τῶν λαῶν) θορυβώδης μάχη, **ἄρα** ἀκολουθῶς, **ἰθύω** (ἰθύς 3 εὐθύς) προχωρῶ κατ' εὐθείαν, **πολλὰ...** πολλὰς διευθύνσεις ἔλαβεν, **ἐνθα καὶ ἐνθα** τῆδε κάκεισε, **πεδίοιο** γεν. διαιω. ἐν τῇ πεδιάδι, δηλοῦσα χῶρον, διὰ μέρους τοῦ ὁποῦ γίνεται κινήσεις, **ἰθύνω** διευθύνω· διτί τὸ μέσον; **ἀλλήλων** ἀντικμ. εἰς τὸ ἰθυνομένων, ἔχον τὴν ἔννοια τοῦ **στοχάζεσθαι**, ὑπ. **Ἰρώων καὶ Ἀχαιῶν**, **δόρυ** (ξύλον) κοντάριον τοῦ δόρατος καὶ ὄλον τὸ δόρυ, **χαλκήρης** 2 (χ.-ἀραρίσκω) συνηρημένος μετὰ χαλκοῦ, χαλκόδετος, **μεσηγὺς** (μέσος) μεταξὺ **ῥοάων** διὰ τὴν τομὴν μόνον μετὰ τοῦ **Ξάνθοιο**.—**5-11 πρῶτο** μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν θεῶν, **ἔρκος** (ἐέργω, εἶργω) (φραγμὸς προπύργιον, **φάλαγξ**-γγες τάξεις στρατοῦ εἰς μάχην παρατεταγμένου, **φόως** φῶς, σωτηρία, χαρὰ, **ῥῆξεν-ἔθνηκεν** παρατακτ. σύνδεσος ἀντί; **βαλὼν** εἰς τὸ ῥῆξε, τίς ἢ ἔννοια τοῦ **βάλλειν**; **τεύχω**, τέτυγμαί εἶμαι, **ἦνδς κ. ἐύς**, οὐ. ἐν (εὔ), ἀγαθός, ἀνδρείος, **μέγας** πελώριος, **τόν ῥα** αὐτὸν λοιπόν, **ἔβαλε** ἐπαναλαμβάνει τὸ **βαλὼν** τῆς **πρῶτος** τὸ ἐν 5, **φάλος** ἄ. προεξοχὴ τοῦ κράνους κερατοειδῆς, ἀφαιρέται καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν Μυκηναϊκοῦ ἀγγείου τῶν πολεμιστῶν, **κόρυς-νόθος** θ. κράνος, **ἱπποδάσεια** θ. ἐπίθ. ἢ ἔχουσα ὠλόφον πυκνὴν οὐρὰν ἱπποῦ, **πῆξε** (δόρυ), **πέρησε** δ' ἄρα ὠλοφονία, **αἰχμή**, ἀκμή, ἀκμή, ἀκωνή, ἀκόνη, ἀκάνθα. ac ier, σκότος (τοῦ θανάτου), **ὄσσε** δυϊκ. (oculus) ὀφθαλμοί.—**12-19** **ἐπεφνε**

ἄορ. β'. μετ' ἀναδιπλ. ἐκ τοῦ ***φένω** φονεύω (φεν-,φέ-φ(ε)ν-ον),
βοήν ἀγαθός βροντόφωνος, **Τευθρανίδης** υἱὸς τοῦ Τεύθραντος,
 ἀντὶ Τευθραντίδης, ἐν **κτίμενος** καλῶς ἐκτισμένος, ἔχων ὠραίας
 οἰκοδομάς, **ἀφνειός** (ἄφενος τό, πλοῦτος, op-es, opulentus,...)
 πλούσιος, **βίσιος** ἄ. τὰ πρὸς τὸ ζῆν, περιουσία (βίος), **φιλέεσκε**
 θαμ. τοῦ **φιλέω** φιλεύω, ξενίζω, τὰ **οικία** (μόνον πληθ.) ἢ οἰκία
 (σύνολον οἰκημάτων ἀποτελούντων τὴν κατοικίαν), **ὀδῶ** ἔπι παρὰ
 τὴν ὁδόν, **ἐπὶ τῆς ὁδοῦ** ὅπως ἡ Καπνικαρέα ἐν Ἀθήναις, **ναίω κ.**
ναιετάω κατοικῶ (μετα-νάσ-της, ναός), **τῶν γε** τῶν ξενισθέντων,
ἀρκέω (arce-o) ἀποσοβῶ, **οἷ** ἦθ., **λυγρός** 3 (lug-eo πενθῶ) πικρός,
 θλιβερός, **πρόσθεν** (Ἀξύλου), **ὑπαντιάζω** ἀντεπεξέρχομαι (Διομή-
 δεϊ), ***ἀπαυράω**, πρτκ. ἀπηύρων ἐν σημ. ἄορ., μτχ. ἄορ. ἀπούρας,
 ἀφαιρῶ διὰ τί πρὸς διπλὴν αἰτ.; **ἔσκεν** ἦν, **ὑφηγίοχος** ἠνίοχος,
γαῖαν ἐδύτην αἰ ψυχὰι κατήλθον πρὸς τὸν κάτω κόσμον.—**20 8**
ἐξεναρίζω, ἐναρίζω κ. ἐναίρω φονεύω (σκυλεύω, ἐναρα σκῦλα),
μετὰ+αἰτ. πρὸς, **νηϊς-ίδος** θ. (ναῖς, ναῖάς, νάω τρέχω, ῥέω) νύμφη
 τῶν γλυκέων ὑδάτων, **ἀμύμων** (ἀ(στ.)-μῶμος, αἰολ. ἀμύμων)
 ἄψογος, ἐξαιρέτος : μετὸν Βουκολίωνα, **ἀγαυός** 2 (ἀ(ἐπιτ.) γαίω
 γαυριῶ, γαῤ-, γαῦρος, gaudeo) εὐγενής, ἐπιφανής, **γενεῇ** ἡλικία,
γείνομαι γεννῶμαι, **γινάμην** ἐγέννησα, **σκοτίος** 3 ὁ μυστικά, ἐκ μὴ
 νομίμου γάμου γεννηθεῖς (ἐκ κλεψιγαμίας), κτγρ., **μίγη** (τῇ νύμφῃ)
 π. ἄορ. β' τοῦ **μείγνυσθαι**, **φιλότις** ἔρως, **εὐνή** ἢ κλίνη, **δῖς** (ονίς)
 ὃ, ἡ, **ἐπ' ὅεσι** ἐπάνω εἰς τὰ πρόβατα, καθ' ὃν χρόνον ἔβοσκε τὰ
 πρόβατα, **ὑποκύνομαι** (κύνω, κύω, κῦμα, κύστις) γίνομαι ἐγκυος,
διδυμάων-ονος κ. δίδυμος (δύο μετ' ἀναδιπλ.), **καί** (ἐπιδ.) τῶν,
μὲν μὴν, ὄντως, **ὑπολύω** παραλύω (κάτω εἰς τὰ γόνατα, διότι γυῖα
 λύειν γούνατα λ.), **μένος** (ἡ ζωικὴ) δύναμις, **γυῖα** (μόνον πληθ.)
 τὰ μέλη τοῦ σώματος, **φαίδιμος** 2 (φάος) λαμπρός, εὐτραφής, **Μη-**
κιστηιάδης 20 υἱὸς τοῦ Μηκιστέως, **τεῦχος**, μόνον πληθ. **τεύχεα**
 (τεύχω κατασκευάζω) (σύνεργα) ὄπλα, **συλάω** σκυλεύω (ἱερούσλος).
 —**29-36 μενεπιτόλεμος** 2 (πρβλ. **πιόλις**, **πιολιέθρον**) ὁ καρτερι-
 κὸς ἐν τῷ πολέμῳ, **ἔγχος** οὐ. κ. **ἐγγεῖη** δόρυ (κυρίως : ἡ λόγχη τοῦ
 δόρατος), **ἐνήρατο** τοῦ ἐναίρω, **εὐρρείτης** ὁ (ἐν ῥέων), **αἰπεινός**
 αἰπύς, ὑψηλὸς καὶ ἀπόκημος.—**37-44 ζωός** 3, **ἀτύξομαι** φεύγω
 περιτρομος, **οἷ** ἦθ., **πεδίοιο** πρβλ. 2, **βλάπτομαι** περιπλέκομαι, **ὄζος**
 ἄ. κλάδος, **μυρίκινος** τῆς μυρίκης (θάμνου φυομένου εἰς ἐλώδη μέρη
 καὶ παράλια, μυστικῆς, ἀρμυρίκης), **ἄξαντι(ε)**, ἄγνυμι, **ἀγκύλος** 3
 (ἀγκών) καμπύλος, **ὄμω** (δύω, εἰώσα σύνοψ), τὰ **τομῶν** **πρόσ-**
 ἄ. κλάδος, μυστικῆς, ἀρμυρίκης, ἄξαντι(ε), ἄγνυμι, ἀγκύλος 3
 Δ. Ν. Γουδῆ.—Ὀμήρου Ἰλιάς Α-Β-Γ-Δ-Ζ. *Ἐκδ. Β'.

τω κτηρ.: ἐν τῷ (προσθίῳ) ἄκρῳ τοῦ ὄ., αὐτῶ ἐν ἀντιῷ. πρὸς τὸ ἄρμα, ἤπερ ὅπου ἀκριβῶς, **φοβέομαι** (ἀείποτε παρ' Ὀμ.) φεύγω, αὐτὸς ἀντίθ. πρὸς τοὺς ἵππους, **δίφρος** (δύο φέρων) τὸ ὄχημα τοῦ ἄρματος, **κονίη** θ. κονιορτός, **ἐπὶ στόμα** ἐπίστομα· ἢ μυχ. **ἄξαντε** εἰς τὸ ἐβήτην, ἢ μ. **βλαφθέντε** εἰς τὸ ἄξαντε, ἀτυχομένῳ εἰς τὸ βλαφθέντε· τί εἶναι αἱ μετοχαί; ἐν τῇ μεταφράσει καλὸν ἢ ἑτέρα νὰ ἀναλύεται καὶ ἡ ἑτέρα νὰ μένη· **πὰρ** ἐπίρ., ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐνομισθῆ ὡς πρόθεσις χωρισθεῖσα τοῦ ἔστι καὶ τὸ φαινόμενον ἐκλήθη **τμησις**, **δολιχόσκιος** (δολιχὸς 3 μακρὸς-σκιά) μακροσκίος, μακρός.—**45-50 λαβὼν** γούνων, **λίσσομαι**, ἄορ. ἐλισάμην κ. ἐλιτόμην, παρακαλῶ (λι-τῆ δέησις, λιτανεύω-εία), **ζωγρέω** (ζωὸν-ἀγρε(ύ)ω, ἀγρε), **ἄξιος** 3 (ἄγω ζυγίζω) ἴσου βάρους, ἴσης ἀξίας (πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ προσώπου), **ισάξιος**, **ἄποινα** (α(στ.)-ποινή) λύτρα, **ἐν** (δόμῳ) πατρός, **χαλκὸς** χαλκῶ σκεύη, ὁμοίως **χρυσός**, **πολύκμητος** (π.-κάμνω) δυσκατέργαστος, **τῶν** διαίρ., **ἀπερείσιος** 3 ἄπειρος, **εἴ κεν** ὁ κεν ἐν τῇ ὑποθέσει κολάζει τὴν βεβαιότητα, **ζῶν** ἐπὶ νηυσί, ὅπου ὁ Μ. θὰ ἔστελλεν αὐτόν, ἐὰν ἐφεύδετο τῆς ζωῆς του.—**51-4 ἐπειθεν** ἀποπείρας ἢ ἠροχίσε νὰ πείθῃ, **δὴ** ἤδη, **ἔμελλε** προυτίθετο, διενοεῖτο, **καταξέμεν** ἐπ. ἄορ. μεικτὸς μετὰ τοῦ σ. τοῦ α' καὶ τοῦ θεματ. φωνήεντος τοῦ β', ἢ **κατὰ** κάτω εἰς τὰ ἐν τῇ ἀκτῇ πλοῖα, **θοδς** (θέω) **ταχύς**, **ῶ** ἐῶ, **ὄμακλά(έ)ω** (ὄμοκλή θ. ὄμο- (ἐπιτ., πρβλ. τὸ λατ. conclamo)-κ(έ)λομαι δυνατὴ φωνή) δυνατὰ φωνάζω, **αὐδάω**;—**55 60 πέπων-ονος** (πέσσω ψήνω, πέψις) (ῶριμος)· ἢ κλητ. καλέ, φίλε· ἔ φίλε! ἔ Μενέλαε; **τί ἦ** δὲ ἀλλὰ διὰ τί λοιπόν, **οὕτως** ὡς βλέπω, **πρὸς Τρώων** ποιητ. αἰτ., **αἰπὺς** ὄλεθρος ὁ ταχύς, αἰφνίδιος, ἄφηνκτος, πάντελής, **μηδ'** (ἐκεῖνος), ὄν τινα· ἢ φράσις ἐπιτείνει τὸ **μή τις κοῦρος** ἄρρην, **γαστέρι** τοπ., **μηδ' ὅς** μηδὲ οὗτος (ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐν 57 ἔννοιαν), **ἅμα πάντες** ἀπαξάπαντες, **Ἰλίου** ἢ γεν. ἐξαορτάται ἐκ τῆς ἐν τῷ **ἐξαπολοῖατο** πρώτης προθέσεως, **ἀκήδεστος** 2 (ἀκηδής, ἀκηδέω, ἀ(στ.)-κῆδομαι) ἐκεῖνος, διὰ τὴν ταφήν (κηδεῖαν) τοῦ ὁποίου οὐδεμία ἐλήφθη φροντίς, ἄταφος, **ἄφαντος** 2 ὁ μηδὲν καταλείπων ἴχνος, ὃν οὐδεὶς τάφος ὑπενθυμίζει.—**61-5 ἀδελφε(ι)δς** ἀδελφός, **παράφημι** συμβουλεύω, **αἰσιμος** 3,2 (αἶσα (aequus) ἴση μερὶς (μοῖρα), προσῆκον, δίκαιον) πρέπων, ὀρθός, **ἐθεν** ἔο οὔ, προσωπ. ἀντ., **κρείων-οντος** ἄναξ, **οὐτά(ξ)ω**, ἄορ. ἢ προκ. οὔτα, οὐτάμεναι ὡς ἐξ οὔτημι, κτυπῶ ἐκ τοῦ συστάδην (δι' ἀγχεμάχων ὄπλων), ἀντίθετον τοῦ **βάλλω** (πόρρωθεν), **λαπάρη** (-α) θ.

τὸ μαλακὸν (κενὸν ὀστέων) μέρος τοῦ σώματος μεταξύ πλευρῶν καὶ ἰσχίου, αἱ λαγόνες (λαπαρατομία), **λάξ** (βάς) (λατ. calx, calcar) διὰ λακτίσματος, πατῶν διὰ τοῦ ποδός (καὶ παρ' ἡμῖν: πύξ λάξ, λακτίζω), **μελλινός** ἀντὶ **μέλιος** ἢ ἐκ μελίας, δένδρον (παρ' ἡμῖν τὸ δένδρον μέλεγος), οὗ οἱ κλάδοι εὐθύτατοι, χρησιμοποιούμενοι πρὸς κατασκευὴν τῶν κονταρίων τῶν δοράτων.—**66-71 κέλ-ομαι, κελήσομαι, κε-κ(ε)λ-όμην**, (κελεύω) προτρέπω, ἐνθαρρύνω, **αὔω**, ἄνσα, φωνάζω (ἰσχυρότερον τοῦ φωνῶ· ἐκ τούτου αὐδή, αὐδάω κλπ.), **μακρὸν** μεγαλοφώνως, **θεράπων** ὁ ἐν τῇ ὑπερεσῖα τινός, ἑταῖρος, σύντροφος, **ἐπιβάλλομαι** ὀπίσσομαι ἐπάνω, **ἐναρα;** **μίμνω** (μι-μέν-ω) μένω, **ὥς κεν** ἵνα, **πλεῖστα** τὰ πλεῖστα (ἐν συγκρίσει πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους), **ἐκηλος** (ἐκῶν) ἥσυχος, ἀνενόχλητος, **συλάω** μετὰ διπλ. αἰτ., **ἄμ** ἀνά, **τεθνηῶτας** ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐκηλοι: ὅταν νεκροὶ θὰ κείνται ἐκεῖ.

1 **ὀλώθη** οἱ μὲν σύμμαχοι τῶν Τρώων Ἄφροδίτῃ καὶ Ἄρης τραυματισθέντες ὑπὸ τοῦ Διομήδους ἀπεχώρησαν εἰς τὸν Ὀλυμπον καὶ πρὸ αὐτῶν ὁ Ἀπόλλων εἰς τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Ἰλίου, αἱ δὲ σύμμαχοι τῶν Ἀχαιῶν Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἄρεως ἀπεχώρησαν καὶ αὐταί.—**3 χαλκήρεα** περὶ χαλκοῦ ἰδ. Α 236.—**δοῦρα** ἰδ. Πραγμ. Γ 18.—**4 Σιμόεις** ποταμὸς ἐν Τρωάδι πηγάζων ἐκ τῆς Ἰδης καὶ εἶτα ἐνούμενος μετὰ τοῦ Σκαμάνδρου, ὅστις κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν θεῶν Α 404 ἔκαλεῖτο Ξάνθος, πηγάζων καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἰδης καὶ ἠνωμένος μετὰ τοῦ Σιμόεντος ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν παρὰ τὸ ἀκαωτήριον Σίγειον, ἀφ' οὗ μετέβαλε κοίτην Πίν. Α'.—**5 Αἴας Τελαμώνιος** Α 138 πρὸς διάκρισιν τοῦ ὁμωνύμου Αἴαντος τοῦ Ὀϊλέως, ἡγεμόνος τῶν Λοκρῶν, καλουμένου **μείονος** ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν πρῶτον, καλούμενον **μέγαν**.—**8 Ἀκάμας** ἡγεμὼν τῶν Θερακῶν.—**9 κόρυς** Γ 336 κ. 362.—**12 βοὴν ἀγαθὸς** Β 408.—**Διομήδης** Β 406 ἀριστεύσας ἐν τῇ θαιψοδίᾳ Ε ἔτρωσε καὶ δύο θεοὺς.—**13 Ἀρισβη** π. τῆς Μ. Ἀσίας μετὰ Περκώτης καὶ Ἀβύδου.—**15 πάντα φιλέσκε** τὸ αὐτὸ ἐλέγετο καὶ περὶ τοῦ Ἀρκάδος Εὐφορίωνος, ὅστις ξενίσας ποτὲ τοὺς Διοσκούρους Κάστορα καὶ Πολυδεύκην ἐξένιζεν ἕκτοτε ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ πάντα τοὺς ἀνθρώπους.—**[18 Καλήσιος** ὡς καλῶν τοὺς ξένους εἴσω εἰς τὸν φιλόξενον οἶκον τοῦ Ἀξύλου.—**19 ἄρμα** ἰδ. Γ 29. Τὸ ἄρμα ἐσύρετο ὑπὸ δύο ἵππων (κατόπιν **ξυνωρίς**), ὧν μόνον ἡ χρῆσις αὕτῃ ἐγίνετο, ἀσκούμενων δι' εἰδικῆς ἀγωγῆς, διότι πρὸς τὰς ἄλλας οἰκιακὰς ἐργασίας

ἐγίνετο χρῆσις βοῶν, ἡμιόνων, ὄνων, ὡς ζῶων καρτερικῶν ἐν χώρᾳ ὄρεινῃ· ὅθεν ἄρμα εἶχον μόνον οἱ εὐγενεῖς, διότι μόνοι οὗτοι ἠδύναντο νὰ τρέφωσιν ἵππους ἀπροσόδους, ἡ δὲ κτῆσις τῶν ἵππων ἐγένετο τὸ γνώρισμα τῆς κοινωνικῆς τάξεως τῶν εὐγενῶν, οἵτινες διὰ τοῦτο ἐκαλοῦντο *ἱππῆες, ἱππόται, ἱππηλάται, ἱππόδαμοι* κτλ., διότι οἱ ἵπποι ἦσαν τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἄρματος.—*ὑφηνίοχος* ἐπειδὴ ὁ μαχητὴς (*παραιβάτης*) ὁ ἐπιβαίνων τοῦ ἄρματος ὠρεῖλεν ἐν πάσῃ στιγμῇ νὰ εἶναι ἔτοιμος πρὸς μάχην, διὰ τοῦτο ἐχρειάζετο ἡνίοχον διὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἄρματος (ἐντεῦθεν τὸ ὄχημα *δίφρος δίφορος, δύο φέρων*). Ἡνίοχος καὶ παραιβάτης εἶναι σχεδὸν ὁμοίτοι (ἡνίοχος τοῦ Ἀχιλλέως ὁ φίλτατος Πάτροκλος, τοῦ Διομήδους ὁ φίλος Σθένειος), ἐὰν δὲ συνέβαινε τι τῷ ἡνίοχῳ, ἐλάμβανε τὰ ἡνία αὐτὸς ὁ παραιβάτης καὶ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ φέρονται διαπρεπεῖς ἥρωες ἐκτελοῦντες χρέη ἡνίοχου. Ἐπειδὴ ὅμως τὴν κυρίαν δρᾶσιν ἀπὸ τοῦ ἄρματος διεξήγεν ὁ παραιβάτης, αὐτὸς θυμίζων τὰς κινήσεις τοῦ ἄρματος, πᾶσα δὲ πρᾶξις τοῦ ἡνίοχου ἀισκόμεναι τὸ ἀγαθὸν ἐκείνου, ἡ θέσις τοῦ ἡνίοχου ἦτο ὑποδεστέρα πῶς καὶ ἐντεῦθεν ὁ *ὑφηνίοχος*.—*γαῖαν ἐδύτην* ἡ ψυχὴ μεταβαίνει εἰς τὸν ἄδην μόνον μετὰ τὴν καύσιν τοῦ σώματος· ἐπειδὴ δὲ αὕτη ἐνταῦθα δὲν ἔχει λάβει χώραν, ἡ φράσις αὕτη καὶ ἡ ἑτέρα: (ὁ δεῖνα) *Ἄιδόςδε βεβήκει* σημαίνουσιν: ἡ ψυχὴ φεύγει πρὸς τὸν ἄδην, περιφέρεται μετὰ τοῦ κράτους τῶν ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν, ἕως λάβῃ τὴν ὀριστικὴν θέσιν διὰ τῆς καύσεως, ὅτε ὁ ποιητὴς λέγει *δόμον Ἄιδος εἶσω*. Ἐνταῦθα τὸ Ἐγὼ τοῦ ἀνθρώπου (τὸ) εἶναι ἡ ψυχὴ, διότι μόνον αὕτη κατῆρχεται πρὸς τὸν Ἄιδην· πρβλ. Α 3.—*21 Νύμφη* αἱ νύμφαι εἶναι χαρίεντα γυναικεῖα πνεύματα, θεότητες πηγῶν, δένδρων, ἁλῶν, δασῶν, λειμώνων, ἄντρων κλπ. (προσωποποιία τῶν αἰωνίως ρεόντων ὑδάτων ἢ τοῦ ὑγροῦ χυμοῦ τοῦ ζωογονοῦντος πᾶσαν γῆνιν βράστησιν)· ἐκεῖ κατοικοῦσι, λουονται ἄδουσι, χορεύουσιν, ἐργάζονται καὶ ἐπικοινωνοῦσι φιλίῳ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· καὶ δὴ αἱ τῶν κρηνῶν καὶ τῶν γλυκέων ὑδάτων καλοῦνται Κρηνιάδες, Ναΐδες καὶ Ναϊάδες, τῶν ἄλμυρῶν ὑδάτων Νηρηίδες, τῶν ἁλῶν Ἀλσηίδες, τῶν ὄρεων Ὀρειάδες καὶ Ὀρестиάδες, τῶν δένδρων Δρυάδες (γεννώμεναι καὶ ἀποθνήσκουσαι μετ' αὐτῶν, ὅθεν καὶ Ἀμαδρυάδες), τῶν ναπῶν Ναπαῖαι, τῶν ποταμῶν Ποταμίδες, τῶν ἄντρων Ἀντριάδες, αἱ περὶ τὰς νομάς τῶν μῆλων (αἰγοπροβάτων) Ἐπιμηλίδες.—*Ἀβαρβαρέη* νύμφη τοῦ ἔλους (λιμνολάκκου),

πλησίον τοῦ ὁποίου ἐβόσκει τὰ πρόβατα ὁ Βουκολίων.—**23 Λαομέδων** υἱὸς τοῦ Ἴλου (ἐξ οὗ τὸ Ἴλιον), πατὴρ τοῦ Πριάμου, βασιλέως τῆς Τροίας. Ἐπὶ τούτου ἐκτίσθησαν τὰ τείχη τῆς πόλεως, ὑπὸ τίνος;—**24 σκότιον** κρύφα, διότι ἡ μήτηρ ἦτο κόρη ἄγαμος· οἱ αὐτοὶ ἐκαλοῦντο *παρθενίαι* ἢ *παρθένιοι*· ὁ ἀντίθετος γάμος, ὁ νόμιμος, καλεῖται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ *ἀμφάδιος* (*ἀμφαδὸν* ἀναφανδόν).—**28 ἀπ' ὤμων** κυρίως τὴν ἀσπίδα 117, τὸν θώρακα 322 καὶ τὸ ξίφος.—**29 Πολυποίτης** υἱὸς τοῦ Περιθίου καὶ τῆς Ἴπποδαμείας (κατὰ τοὺς γάμους τῶν ὁποίων τί συνέβη;)—**30 Περικώτη** πόλις ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Πρακτίου, ὅστις ἐκβάλλει εἰς τὸν Ἑλλάσποντον μεταξὺ Ἀβύδου καὶ Λαμφάκου.—**31 Τεῦκρος** υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος, ἑτεροθαλῆς ἀδελφὸς τοῦ Αἴαντος, τοξότης δεινός.—**32 Ἀντίλοχος** ὁ πρεσβύτατος υἱὸς τοῦ Νέστορος, φίλος τοῦ Ἀχιλλέως, ἐκ τῶν ἀνδρειοτάτων Ἑλλήνων.—**34 Σατνιόεις** ποταμὸς ἐν τοῖς νοτιωτάτοις τῆς Τρωάδος.—**35 Πήδαςος** ἔδρα τοῦ βασιλέως τῶν Δελέγων Ἄλτου, οὗ τὴν θυγατέρα Λαοθόην εἶχε νόμιμον σύζυγον πρὸς τῇ Ἑκάβῃ ὁ Πριάμος (ἀποτελῶν τὴν μοναδικὴν ἐξαίρεσιν πολυγαμίας παρ' Ὀμήρω). Ἡ πόλις εἶχε πορθηθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως, οἱ δὲ ἐπιζήσαντες τῶν ἀνδρῶν ἐμάχοντο ὑπὸ τὸν Ἑκτορα.—**Δήιτος** βασιλεὺς τῶν Βοιωτῶν.—**36 Εὐρύπυλος** Θεσσαλὸς ἡγεμῶν.—**39 ἀγκύλον ἄρμα**· τὸ ὄμηρ. ἄρμα συνίσταται α') ἐκ τοῦ ὑποβάθρου (καλλίβαντος) ἢτοι ἄξονος μετὰ δύο τροχῶν ἔχοντος ὕψος μέχρι 0,80 μ., ὃν ἐκάτερος ἔχει 4 ἢ ἐνίοτε 8 ἀκτῖνας, καὶ τοῦ ἄρμου φέροντος κατὰ τὸ ἄκρον τὸ ζυγόν, καὶ β') ἐκ τοῦ *δίφρου* (ὀχήματος), ὅστις ἐπικάθηται ἐπὶ τοῦ ὑποβάθρου ἢ περικλειστος ἢ ἀνοικτὸς πρὸς τὰ ὀπίσω, ὥστε ἐκεῖθεν νὰ ἀναβαίνωσιν ἢ νὰ καταβαίνωσιν. Τὸ στήθος τοῦ δίφρου ἦτο συνήθως στρογγύλον ἔχον ὕψος μέχρι 0,80. Διὰ τὰς πολλὰς καμπύλας γραμμάς, ἃς φέρει τὰ ἄρμα, ἐκλήθη εὐλόγως ἀγκύλον. Ἐγκασιῶς πρὸς τὸ πρόσθιον ἄκρον τοῦ ἄρμου ὑπῆρχε τὸ ζυγόν, φέρων κάτω ζεύγλας (κεκαμπυλωμένας ῥάβδους), ἐντὸς τῶν ὁποίων εἰσῆρχοντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων (ὅπως ἀκριβῶς ἔχει κατὰ τὸ μέρος τοῦτο τὸ ἄροτρον τὸ ἐξευγμένον διὰ δύο βοῶν). Ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ ἐξεπορεύοντο καὶ δύο ἱμάντες, οἵτινες περιβαλλόμενοι περὶ τὸ στήθος τῶν ἵππων ἐστερεοῦντο διὰ τοῦ ἐτέρου ἄκρου πάλιν ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ ἕτεροι δύο περιβάλλοντο περὶ τὴν κοιλίαν αὐτῶν. Δι' οὐδενὸς ἄλλου δεσμοῦ συνεδέοντο οἱ ἵπποι πρὸς τὸ ἄρμα (ἐν ᾧ παρ' ἡμῖν συνδέονται δι' ἰδίων δερματίνων ἱμάντων ἢ οχοινίων ἢ ἀλύσεων καὶ πρὸς τὰ λεγόμενα τραβηγτόξυλα)· ὅθεν, ἐὰν ἐθραύετο

Ψηφιοποίηθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τὸ πρόσθιον ἄκρον τοῦ ὄμου τὸ φέρον καὶ τὸ ζυγόν, οὐδὲν πλέον ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ τοὺς ἵππους ἐν συνδέσμῳ πρὸς τὸ ἄρμα, Πίν. Γ' 1.—**45 λάβε γούνων** ὁ Μενέλαος ἢ θὰ εἶχεν ἐν τῇ διώξει ἀποθέσει τὴν ἀσπίδα ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἢ θὰ ἔφευγεν ἀνηρημένην ἀπὸ τοῦ ὄμου 117, ἄλλως ὁ Ἄδραστος δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ λάβῃ γούνων.—**48 σίδηρος** ἰδ. Δ 123.—**53 θεράποντι** τῷ ἠνιόχῳ 19 καὶ Α 321.—**50 κοῦρον** συνήθως ἐφείδοντο τῶν ἀνήβων καὶ τῶν γυναικῶν.—**ἀκῆδεστοι** μεγίστη συμφορὰ ἐνομιζέτο νὰ μείνῃ πτωμά τι ἄταφον· διὰ τί;—**ἄφαντοι** ἀφ' οὗ ἔσβεννυτο ἡ πυρὰ τοῦ νεκροῦ δι' οἴνου, τότε περισυνελέγοντο τὰ ὄσπια, περιετυλίσσοντο διὰ λίπους, περιεβάλλοντο διὰ λινοῦ ὑφάσματος καὶ ἐκρύπτοντο ἐν ὑδρίᾳ, ἐφ' ἣς ἔσφραγέτο τύμβος κατὰ πανάρχαιον ἔθιμον, κοσμούμενος διὰ λίθου ἢ κίονος. Τὰ σημεῖα ταῦτα κατὰ τὸν Ὅμηρον ἐχορησίμευον, ἵνα παραμῆνῃ ἀνεξίτηλον τὸ κλέος τῶν ἀποθανόντων καὶ ἵνα μανθάνωσιν αὐτοὺς οἱ μεταγενέστεροι. Ἐπιτύμβιοι πλάκες ἐκ τῶν τάφων τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηναίων ἐν Μυκην. Αἰθ.—**68 ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος** τί ἔπραττον οἱ Τοῦρκοι κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ὅσάκις ἐτρέποντο εἰς φυγὴν;

72-101. 72-6 ἐνθ' αὖτε τότε πάλιν, **ὕπ' Ἀχαιῶν** πιεζόμενοι..., **ἀρηίφιλος** φιλοπόλεμος, **εἰσαναβαίνω** ἢ **εἰς** τὸ εἶσω τῆς πόλεως, ἢ **ἀνά** διότι ἡ πόλις ἔκειτο ἐφ' ὑψηλοῦ. **ἀναλκείη** θ. (**ἀναλκίς**, **ἀν**(στ.)-**ἀλκή** ῥώμη) ἀνανδρία, **δάμνημι**, **δαμνάω**, **δαμάω** (λατ. dom-o) **δαμάζω**, **δαμέντες** ἄ. ὑποκύφαντες εἰς τὴν ἀνανδρείαν των, **εἰ μὴ ἄρα** εἰ μὴ ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην.—**77-82 πόνος** οἱ μόχθοι τοῦ πολέμου, **ἐγκέκλιται** ἐλίκεται, **πιέζει**, **βαρύνει**, **ὑμμι** αἰολ. ὑμῖν, ὑμεῖς ὄν., ὑμεῖς αἰτ., **Τρώων καὶ Δυκίων** γεν. διαιρ. ἐκ τοῦ ὑμμι **μάλιστα**, **ἰθὺς-ύος** ἢ (**ἰθύω**) (διάβημα, κίνησις) ἐπιχειρήσεις, **μάχεσθαι φρονέειν** ἐπέξ. τοῦ **ἰθὺν** ἐν τε τῇ μάχῃ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, **ἐρύκω** ἀναχαιτίζω **ἐποίχομαι** ἔρχομαι, **περῶν**, **πάντη** εἰς ὅλα τὰ μέρη, **αὖτε** πάλιν, **φεύγοντας** πρὸς τὸν λαὸν 80, **πεσέειν** ῥιφθῶσι, **χάρμα** ἀντικείμενον χαρᾶς, περιέγελως, **δήιος** (δαίω καίω, δαῖς-δῆς, δαλός) (καταστρεπτικός) ἐχθρός, πολέμιος.—**83-101 ἡμεῖς μὲν**-οὐ δέ, **μένοντες** κρατοῦντες τὰς θέσεις (καρτερικῶς), **αὖθι** ἐδῶ, **τείρω** καταπονῶ (τερο τρίβω), **ἀναγκαίη** ἀνάγκη, **ἐπέλω** βιάζω, **πιέζω**, **ἀτὰρ** μετὰ τὴν κλητικὴν εἰσάγει νέαν σκέψιν μετ' ἐλαφροῦς ἀντιθέσεως πρὸς τὰ ἠγούμενα, **μετέρχομαι** ἢ **μετα-** τὴν διεύθυνσιν, **εἰπέ** δὸς παραγγελίαν· ἢ παραγγελία ἀντὶ ἀπαρμφ. ἐκφέρεται δι' ἀπολύτου λόγου: ἢ **δὲ-θεῖναι** (ἀντὶ προσκτ.),

γεραῖαι ἔντιμοι κυρίαί, σεβασταὶ δέσποιναί, *νηδὸν* τὸ τέρμα εἰς τὸ ξυνάγουσαι, *γλαυκῶπις*; *ἄκρη πόλις* ἀκρόπολις, *οἴξασα* οἴγω, ἀνοίγω, διὰ τῆς ἱερείας, *κληῖς* κλείς, *ἠύκομος* εὐκομος, καλλίκομος, *ἱερεῦα* θύα (*ἱερεῖον*), *ἦνις-ιος* (ἔνος περυσινός, παλαιός, (sen ex) ἐνιαύσιος, *ἦεστος* 3 (*ἀκή, ἀκμή*) ὄριμος, *αἰ* εἰ, *αἶ* κε ἕάν, ἐνταῦθα: πλ. ἐρ., *νήπιος* μικρός, μωρός, 96 *αἶ* *κεν* ἔπεξε. τῆς πρώτης, *μήστωρ-ερος* (*μήδομαι* ἐπινοῶ) τεχνίτης, *φόβος* φυγή, *δῆ* ἀσφαλῶς, *γενέσθαι* ὅτι ἀνεδείχθη, *κάρυστος* κράτιστος, ἰσχυρότατος (κάρτος), *ᾧδε* τόσον δά, τόσον πολύ, ὡς τώρα, *ὄρχαμος* αἰολ. (*ἄρχειν*) ἀρχηγός, *ὄν περ* περὶ τοῦ ὁποίου ἴσα ἴσα, *θεᾶς* ἔξ, *ἰσοφαρίζω* (ἴσα φέρομαι, πρβλ. ἀντιφερίζω) ἐξισοῦμαι, ἀνθαμιλλῶμαι, *μένος* ἀναφ. κατὰ τὴν ὁρμὴν, λύσσαν.

73 αὐτε ὡς καὶ ὅτε ἠγωνίζετο ὁ Ἀχιλλεύς.—*εἰσανέβησαν* ἡ ἀνα-, διότι τὸ Ἴλιον ἦτο ἐκτισμένον ἐπὶ λόφου, τοῦ καλουμένου σήμερον Ἰσσαρλίκ.—75 *Αἰνεῖας* υἱὸς τοῦ Ἀγχιόσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, συγγενῆς τοῦ Πριάμου, ἡγεμῶν τῶν Δαρδάνων, ὁμόρων καὶ συγγενῶν τῶν Τρώων, ὁ ἀνδρειότατος τῶν Τρώων μετὰ τὸν Ἐκτορα καὶ ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ ἀγῶνος ἀντικαθιστῶν αὐτὸν ἀπόντα, ὁ γνωστός γενάρχης τῶν Ῥωμαίων.—76 *Ἐλενος* δίδυμος ἀδελφὸς τῆς Κασσάνδρας, υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἑκάβης. Ἐν ᾧ ἐκοιμάτο μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἐν ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, δράκοντες ἐκαθάρισαν τὰ ὄψα αὐτῶν καὶ ἔκτοτε ἀκούοντες εὐκρινῶς τὰς βουλὰς τῶν θεῶν ἐγένοντο μάντις.—*οἰωνοπόλος* A 69.—78 *Δύκιοι* φαίνεται ὅτι τὸ πρῶτον ὄκουν ἐν τῇ Τρωικῇ πεδιάδι καὶ ἐνταῦθα οἰκοῦντας πρέπει νὰ φαντασθῶμεν αὐτοὺς μετὰ τοῦ ποιητοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὴν μεγάλην δίνην τῶν λαῶν τῆς Μεσογείου ἐγκατέστησαν ἐν Λυκίᾳ ΝΔ τῆς Μ. Ἀσίας. Μνημονεύονται παρὰ τοὺς Τρῶας ὡς οἱ κυριώτεροι ἀντιπρόσωποι τῶν συμμάχων, τῶν ἐπικούρων τῶν Τρώων Δ 199.—80 *πύλαι* 237.—88 *νηδὸς* A 39 ὁ Ὅμηρος μνημονεύει ἐν Τροίᾳ δύο ναῶν, τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ἀμφοτέρων ἐν τῇ ἀκροπόλει τοῦ Ἰλίου ἐπειδὴ οἱ 12 βόες θὰ θυσιασθῶσιν 93 *ἐνὶ νηῷ*, αἵματηραὶ δὲ θυσίαι ἐντὸς τοῦ ναοῦ δὲν ἐτελοῦντο, ἀνάγκη ἐνταῦθα ναὸν νὰ νοήσωμεν ἱερὸν τέμενος, ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ *ναός*, ὁ ἱερὸς δόμος 89...—*ἄκρη πόλις* ἡ τοῦ Ἰλίου, Πέργαμος θ., Πέργαμον καὶ Πέργαμα, ἔχουσα ναοὺς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, Πίν. ΙΕ'.—Ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρχον διτταὶ ἀκροπόλεις α') τόποι ὠχυρωμένοι διὰ τείχους (καὶ τάφρου), κείμενοι συνήθως ἐπὶ ὑψώματος, μὴ οἰκούμενοι, ἀλλ' ἐν πολέμοις καὶ ἐν κινδύνοις χρη-

σιμείοντες ὡς καταφύγιον τῶν περίξ οἰκούντων μετὰ τῶν οὐσιῶν των, καὶ β') αἱ ἀρχαιόταται ἀκροπόλεις, ὑψώματα ὠχυρωμένα δι' ἰσχυροτάτων τειχῶν μετὰ προεχόντων πύργων, ἅς διὰ τοῦτο ὁ Ὅμηρος καλεῖ *ἐντειχέας* καὶ *ἐνπύργους*, τὰς Μυκῆνας *ἐνκτίμενον πολίεθρον*, ὧν τὰ τείχη εἶχον πάχος 3-7 μ. καὶ ἑνιαχοῦ μέχρι 14 μ., ἰδὲ τὴν ὠραίαν πύλην τῶν λεόντων, τὴν εἴσοδον τῆς ἀκροπόλεως, καὶ δείγματα τῆς τειχοδρομίας αὐτῆς ἐν Πίν. ΙΖ', καὶ τὴν Τίρυνθα *τειχιόεσσαν*, ἧς τὰ θαναμαστὰ τείχη εἶχον πάχος 5-8 μ., καὶ ἑνιαχοῦ μέχρι 17 1/2 μ. μετὰ ἐσωτερικῶν σηράγγων. Αἱ πύλαι καὶ αἱ πρόσοδοι κατεσκευάζοντο ἐν τοιαύτῃ θέσει καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ πολέμιος ἐπὶ μακρότερον χρόνον νὰ εἶναι ἐκτεθειμένος εἰς τὰ βλήματα τῶν ἀμυνομένων, πρβλ. 118. Ἐν μικροῖς συνοικισμοῖς ἢ ἀκρόπολις (τοῦ β' εἴδους) ἦτο ἅμα καὶ πόλις, ἐν αὐτῇ δηλ. κατῴκει ὁ βασιλεὺς καὶ ὅλος ὁ λαός· ἀλλ' ἐν συνοικισμοῖς μεγάλοις ἐν τῇ ἀκροπόλει κατῴκει μόνον ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν εὐγενεῖς καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, ὁ δὲ πολὺς λαὸς κατῴκει ἔκτος τῶν ἀκροπόλεων κατεσπαρμένος ἐν τῇ περίξ χώρᾳ κατὰ γένη ἢ οἰκογενεῖας, ἀποτελῶν οὕτω μικρὰς κόμας, μόνον δ' ἐν πολέμῳ καὶ κινδύνῳ κατέφευγε εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ διέμενεν ἐν αὐτῇ συναποκομίζων καὶ τὰ κτήνη καὶ τὴν λοιπὴν οὐσίαν. Καὶ ἐκαλεῖτο μὲν *πόλις* πολλάκις ἢ ἀκρόπολις, ἀλλὰ πόλις, ὅπως νοοῦμεν αὐτὴν σήμερον, κατ' ἀρχὰς δὲν ὑπῆρχε. Καὶ ὅμως ἡ διαρκὴς κίνησις πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἐδημιούργησε κατ' ὀλίγον μεγάλους συμπαγεῖς συνοικισμούς, τὰς πόλεις, παρὰ τὰς ἀκροπόλεις. Ἐν τῇ ἀκροπόλει συνεκαλεῖτο ἡ βουλὴ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἐκεῖ ἐδικάζοντο αἱ ὑποθέσεις τῶν πολιτῶν, ἐκεῖ ἐπληρώνοντο οἱ φόροι, ἐκεῖ εὐρίσκοντο τὰ σπουδαιότατα ἱερά, εἰς ἃ ὁ δῆμος συνέρρεε κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτάς· αἱ ἀκροπόλεις ἔκειντο ἐπὶ τῶν κυριωτέρων ὁδῶν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς συγκοινωνίας, ἐδέσποζον αὐτῶν, ἐκεῖ συνέρρεεν ὁ πλοῦτος τῆς χώρας, ὁ κερδαινόμενος ἐξ ἐπιχειρήσεων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, πρὸς τὰ ἐκεῖ ἐστρέφοντο οἱ ἀγρόται, ὅσάκις ἐχρειάζοντό τι νὰ ἀγοράσῃ ἢ ἀνταλλάξῃσιν, ὅπερ δὲν ἠδύναντο αὐτοὶ νὰ παρασκευάσῃσιν. Οὕτως ἐντὸς καὶ πρὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐδημιουργεῖτο κέντρον ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας, οὕτως ἐτίθεντο αἱ βάσεις τῆς ἰδρύσεως πόλεως παρὰ τὴν ἀκρόπολιν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἔμπορος καὶ ὁ βιομήχανος δὲν ἔχρηζον ἀγροῦ, ἔκτισαν τὰς οἰκίας αὐτῶν παρ' ἀλλήλας πυκνάς, ἀφήνοντες χῶρον πρὸς δίοδον, τὰς ὁδοὺς. — 90 *πέπλος* Γ 228. Κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους οἱ Ἄθη-

ναῖοι διετήρησαν τὴν συνήθειαν τοῦ ἀναθέτειν κατὰ πᾶν πέμπτον ἔτος, κατὰ τὰ μεγάλα Παναθηναῖα, πέπλον εἰς τὸ παλαιὸν ἄγαλμα τῆς Πολιάδος Ἐπιφανείῳ.— Ἄλλ' ἐπιφανεῖς γυναῖκες ἀντὶ πέπλου φέρουσι τὸ **φᾶρος**, ὅπερ φέρουσιν ὡς ἱμάτιον καὶ ἐπιφανεῖς ἄνδρες, ἔνδυμα λινοῦν, εὐρύ, μακρὸν, λευκὸν καὶ πολλακίς πορφυροῦν (πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ χιτῶνος τῶν ἀνδρῶν), περιβαλλόμενον περὶ τοὺς ὤμους, πορπύμενον πρὸς τὸ στήθος ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου καὶ ζωννύμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν, φερόμενον δὲ ἴσως μόνον κατὰ τὸ θέρος διὰ τὴν λεπτότητα αὐτοῦ.— Αἱ γυναῖκες ἔξερχόμενοι ἐφόρουν ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτῆς καὶ τὴν **καλύπτρην** (-αν), ὕφασμα λινοῦν, ἄλλοτε βραχυτέραν, ἄλλοτε μακροτέραν, κατερχομένην ἑκατέρωθεν τῶν παρεῖων ἐπὶ τοὺς ὤμους, τὸν αὐχένα καὶ τὰ νῶτα, ὥστε τὸ πρόσωπον νὰ εἶναι ἐλεύθερον (ἐν ᾧ ἐν Ἀνατολῇ καλύπτεται καὶ τὸ πρόσωπον, πρβλ. καὶ τὴν καλύπτραν τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέου ἐν τῇ Δυτ. Ἐκκλησίᾳ, παρεμφερῆ πρὸς τὴν Ὀμηρικὴν).— **91 ἐνὶ μεγάρῳ** ἐν κιβωτίῳ ἐντὸς τοῦ μεγάρου· ἀλλ' ἡ Ἐκάβη κατέβη εἰς ὑπόγειον θάλαμον, ἵνα φέρῃ πολυτιμότερον.— **92 ἐπὶ γούνασιν** τοῦ καθημένου ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπερ πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὡς ξόανον (ξύλινον)· ἡ ἀρχικὴ εἰκονικὴ αὐτῆς μορφή εἶναι τὰ ἀπειροκάλα ἀρχαῖκὰ ξύλινα ἢ πήλινα γλαυκώπιδα παλλάδια (τῆς Παλλάδος), ἔνοπλα, σύμβολα ἀμύνης, ἀλεξητήρια τῶν κινδύνων, οἷον τὸ ἐν Περγάμῳ τῆς Τροίας καὶ τὸ οὐρανοπετὲς βρέτας ἐν Ἐρεχθείῳ. Ὁ πέπλος ἀνατίθεται ὡς πρὸς πραγματικὴν χρῆσιν τῆς θεᾶς, διότι ἡ ἀφελὴς εὐσέβεια τῶν πιστῶν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ κοσμηθῇ καὶ νὰ καθαρίσῃ ἐπιμελῶς τὸ θεῖον εἶδωλον (πρβλ. τὴν ἀρχαιοτάτην ἐν Ἀθήναις εἰσορτήν τὰ Πλυντήρια καὶ Καλλυντήρια, καθ' ἃ ἐπλύνετο τὸ παλαιότου ἦσαν ἐν χρῆσει τὰ εἶδωλα τῶν θεῶν, μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἀρχαία παροιμιώδης φράσις: **ταῦτα ἐν γούνασι θεῶν κείται**, διότι ἐπὶ τῶν γονάτων τῶν εἰδώλων τῶν θεῶν ἐπετίθεντο δῶρα συνδεδεμένα μετὰ τῆς παρακλήσεως νὰ ἐκτελέσωσιν οἱ θεοὶ πρᾶγμα τι ἀνέφικτον τῷ ἀνθρώπῳ.— **ἡύκομος** Γ 55. Αἱ κυρίαί τῶν μυθικῶν χρόνων ὡς καὶ αἱ θεαὶ διεκρῦθημιζον μετὰ περισσῆς φιλοκαλίας τὴν κόμην εἰς βοστρύχους, συνεχομένους καὶ διὰ σπειρῶν χρυσοῦ σύρματος, ὧν πολλαὶ εὐρέθησαν Μυκ. Αἴθ. 43·5 (πρβλ. καὶ τὸ κραινίον κόρης τὸ εὐρεθὲν ἐν Μυκῆναις, ἐφ' οὗ σφύζεται ἔτι μία τῶν χρυ-

σῶν σπειρῶν ΑΑΜ ἐν Μυκην. αἰθ. 60 2902). Ἡ κόμη καταπίπτουσα εἰς μακροὺς βοστρύχους (ἐν τοῖς ὄμηρ. χρόνοις εἰς πλοκάμους) διετίθεται περὶ τὴν κεφαλὴν κατὰ ποικίλους τρόπους καὶ μετὰ μεγάλης δεξιότητος καὶ φιλαρεσκείας, ἐκοσμεῖτο δὲ διὰ καρφίδων, ταινιῶν καὶ ἄλλων κοσμημάτων, ὡς βλέπομεν ἐν τοῖς μνημείοις, (προβλ. τὴν γυναῖκα ἐν τῇ Μυκην. αἰθούσῃ ἐκ τῆς τοιχογραφίας τῶν ἀνακτόρων τῆς Τίρυνθος, τὴν ἀναπαρασταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Zilliéρον, δεξιὰ τῷ εἰσιόντι, εἰς τὸ βάθος). Ἐν Μυκῆναις καὶ ἀλλαχοῦ εὐρέθησαν κτένες ἐξ ἐλεφαντίνου ὄστου ἡμικύκλιοι ὡς οἱ σημερινοί, ἀνέχοντες τὴν κόμην ἔμπροσθεν καὶ στεφόμενοι διὰ χρυσοῦ χεῖλους.—94 ἦνις ἠκέστας ὡς ἄλλοι θεοὶ εἶχον ἰδιαιτέραν προτίμησιν πρὸς ὠρισμένα θύματα, ἡ Δημήτηρ εἰς χοίρους, ὁ Διώνυσος εἰς χοίρους καὶ τράγους, ἡ Ἄρτεμις εἰς αἶγας κλπ., οὕτω καὶ ἡ Ἄθηνᾶ προετίμα βοῦς ἦνις ἠκέστας.—96 Τυδέος υἱὸν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐν ῥαψωδίᾳ Ε ἀριστείαν τοῦ Διομήδους.—99 οὐδ' Ἀχιλλῆα, ὅτε οἱ Τρῶες ἐκ τοῦ τρέμον ἦσαν κατάκλειστοι ἐν τῇ πόλει καὶ μόνον λάθρα καὶ μεμονωμένοι ἐζήτουν νὰ ἐξέλθωσι.

102-18. 102-5 *κασίγγητος* (κάσις ἀδελφός-γίγνομαι) ἀδελφός, *ῥχεα* τὰ (νεho, ὀχοῦμαι...) ἄρμα, *ἄλτο* ἄορ., ἄλλομαι πηδῶ, *χαμᾶξε* χαμαὶ (χαμᾶθεν) (humi), *φύλοπις*; *αἰνός*;—106-9 *ἐλελίξω* στρέφω, προκαλῶ μεταβολὴν (ταχέως), *ἐναντιοί* ἀντιμέτωποι, *φάν* ἔφασαν, *φάν δὲ* ἀντὶ αἰτιολ., *ἄλέξω*, *ἀλεξήσω*, *ἡλακον*, +δοτ. βοηθῶ, ὡς; τόσον ταχέως καὶ θαρραλέως.—110-5 110=66, *ὑπέρθυμος* γενναῖόψυχος, *ἐπίκουρος* πρόσθετος κοῦρος: νέοι καλούμενοι ἔξωθεν πρὸς βοήθειαν, *τηλεκλειτός* 3 (τηλε-κλειτός, κλέος, κλείω κλειῖω) μακρὰν ἔξακουστός, περίφημος, *θοῦρος* (θρόσκω πηδῶ) ὀρητικός, *θοῦρις* *ἀλκή* ἢ ἀκάθεκτος ἀνδρεία, *ῥφρα* ἔως, *προτίποτι*, πρὸς, *ἀράομαι* εὐχομαι—116-8 *κορυθαίολος* (αἰόλος εὐκίνητος τὴν κόρυν) ὁ σείων τὴν περικεφαλαίαν, γοργός, ὀρητικός, *κελαινός* 3 (κελ-, κηλ-ις) μαῦρος, *ἀμφις* ἀμφοτέρωθεν (ἄνω καὶ κάτω, σφυρὰ καὶ αὐχένα), *σφυρὰ* αἱ δύο περὶ τὴν πτέρναν προεξοχαὶ τοῦ ποδός, τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους, ἢ καθ' ἕλξιν πρὸς τὸ *ἀντυξ* ἀντί: ὁ δέρμα, *ἀντυξ*-υγος θ. περιφέρεια τῆς ἀσπίδος, *κγρ.*, *πύματος* 3 ἔσχατος: τὸ ὁποῖον (δέρμα) περιέθεε (περιέβαλλε) τὴν ἀσπίδα ὡς ἔσχατος γῦρος (κατὰ τὰ ἄκρα αὐτῆς), *ὀμφαλόεις* 3 ὀμφαλωτός.

103 *ἐξ ὀχέων* ὁ Ἐκτωρ, ὅστις ἐμάχετο πεζός, ἅμα ἀρξαμένης τῆς φυγῆς ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἄρμα ἐκ τίνος πλευρᾶς κατέβη;—*ὄν τεύχεσιν* φαίνεται ὅτι οἱ ἥρωες συνήθως ἀποθέτοντες τὴν ἀσπίδα ἐπὶ

τοῦ δίφρου ἐπήδων κάτω καὶ εἶτα ἀνελάμβανον αὐτήν· ὅτι ὁ Ἐκτωρ ἐπῆδησε μεθ' ὄλου τοῦ βάρους τῶν ὄπλων, τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν σπουδὴν αὐτοῦ ἐν τῇ κρισιμότητι τῶν πραγμάτων καὶ ὅτι ἦτο καὶ πάλιν ἔτοιμος πρὸς μάχην. Οἱ ἥρωες συνήθως φέρουσι δύο δόρατα πρὸς μάχην, ὡς βλέπομεν καὶ ἐν τοιχογραφίᾳ τῶν ἀνακτόρων τῆς Τίρυνθος, παριστώσῃ θήραν κάπρων, ἐν Μυκ. Αἰθ. 91 5883-4. — 111 *ἐπίκουροι* ἀπαριθμοῦνται ἐν Β 819-77. — 112 *γέροντες βουλευταὶ* Β 404, Γ 149 καλοῦνται καὶ *γέροντες*, *γέροντες ἀριστῆες*, *δημογέροντες*, 7 τὸν ἀριθμὸν, ἀποτελοῦντες ἴσως (εἰ καὶ βουλὴ τῶν Τρ. δὲν μνημονεύεται) τὴν βουλήν τοῦ βασιλέως Πριάμου. Τοιαύτην ἐντολὴν δὲν ἔδωκεν ὁ Ἐλένος οὐδ' ὁ Ἐκτωρ ἐπιτελεῖ τοιοῦτόν τι, καὶ ἐν ταῖς ἐπιτομέναις γενικότησι (*ἐκατόμβας*, *δαίμοσι*) μόλις διαφαίνεται ἡ ἐντολὴ τοῦ Ἐλένου. — 115 *ἐκατόμβας* περὶ 12 βοῶν. — Παραδόξως κατὰ τὴν κρισιμοτάτην στιγμὴν τῆς μάχης ὁ Ἐκτωρ, ὁ στυλοβάτης τοῦ ὄλου στρατοῦ, ἀποχωρεῖ τῆς μάχης, ἐν ᾧ ἡ παραγγελία τοῦ Ἐλένου ἠδύνατο νὰ διαβιβασθῇ δι' ἄλλου, ἦτον χρησίμου εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνδρός. Ἄλλ' ἡ στρατηγικὴ τῶν χρόνων ἐκείνων εἶναι νηπιώδης καὶ στερεότυπος: Ἐν ᾧ τὰ δύο στρατεύματα ἐπέρχονται κατ' ἀλλήλων, οἱ ἡγεμόνες προελαύνουν ἐπὶ τῶν ἀμάτων αὐτῶν. Πλησιάσαντες εἰς βολὴν ἀκοντίου καταβαίνουσι καὶ ἀρχονται τοῦ ἀγῶνος. Ἡ μάχη γενικεύεται καὶ διεξάγεται κατ' ὁμίλους, ὧν ὁ σχηματισμὸς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς τύχης. Ἡ μάχη συνήθως κρίνεται ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς προμάχοις ἀγωνιζομένων ἡρώων. Ὁ προορισμὸς τοῦ ὀπισθεν συνωθουμένου πλήθους περιορίζεται εἰς τὸ νὰ στενοχωρῶσι τοὺς πολεμίους διὰ βλημάτων ἀκοντίων, λίθων, βελῶν καὶ νάσφαλλίζωσι τοῖς προμάχοις ὑπὸ τινος συνθήκας τόπον ὑποχωρήσεως. Διὰ τί λοιπὸν κυρίως νὰ ἐστάλη ὁ Ἐκτωρ; τοῦτο θὰ ἐξακριβωθῇ ὕστερον. — 118 ἡ *ἀσπίς* τοῦ Ἐκτορος ἦτο σάκος, ἰδ. Γ 335. — Ἡ *περιφέρεια* εἶχε περιενδυθῆ διὰ δέρματος (ἄντυγος), τὸ μὲν ἵνα συνέχωνται κατὰ τὰ ἄκρα τὰ ἐπάλληλα βόεια δέσματα, τὸ δὲ ἵνα ἡ πρόσκρουσις καὶ προστριβὴ τῶν τραχέων ἄκρων τῶν βοείων δερμάτων μὴ γίνηται ὀχληρῶς αἰσθητὴ εἰς τε τὰ νῶτα καὶ τοὺς πόδας κάτω, ἐὰν μάλιστα ἡ ἀσπίς ἔφερεν ἔξωθεν ἐπὶ τῶν βοείων δερμάτων καὶ μετάλλινον ἔλασμα ἐξικνούμενον μέχρι τῆς περιφερείας. Ἀπὸ τῆς 7. π.Χ. ἐκ. ἤρξατο ἡ χρῆσις στρογγύλων ἀσπίδων μετὰ διπλῆς λαβῆς (*πόρπακος* δι' οὗ διεπερᾶτο ἡ ἀριστερὰ χεὶρ, καὶ *ὀχάνου*, τὸ ὁποῖον ἐκράτει). — Ἐπειδὴ ὁ ἀνθρώπος ἐργάζεται συνήθως διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός, διὰ τοῦτο καὶ οἱ μαχηταὶ χειρίζονται τὸ δόρυ διὰ τῆς

αὐτῆς χειρός, κατ' ἀνάγκην δὲ ἡ ἀσπίς φέρεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός· ἐπειδὴ οὕτω καλύπτεται μᾶλλον ἢ ἀριστερὰ πλευρὰ τοῦ μαχητοῦ, τὸ δεξιὸν ἡμῖς αὐτοῦ ἔμενε συνήθως ἀκάλυπτον καὶ ἐκαλεῖτο **γυμνά**, ἦτο δὲ ἀτύχημα διὰ τὸν στρατὸν νὰ εὐρεθῆ πρὸ ἀντιπάλων ἔχων ἐστραμμένα πρὸς αὐτοὺς τὰ γυμνά. Διὰ τοῦτο ἔχει παρατηρηθῆ εἰς τὰ προῖστορικά τείχη τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος ὅτι αἱ πύλαι καὶ ἡ πρὸς αὐτὰς πρόσσδος ἔχουσι διαταχθῆ οὕτως, ὥστε, ἐάν ποτε πολέμιος ἀπεπειρᾶτο νὰ ἐκβιάσῃ τὴν εἴσοδον, ἐπὶ πολὺ νὰ ἔχη ἐστραμμένα τὰ γυμνά πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀμυνομένους.—Τὸ ἀκατέργαστον δέρμα εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ ἀρχαιότατος πρωτογενῆς τύπος ἀσπίδος. Ἀνάλογος ἦτο καὶ ἡ αἰγὶς τοῦ Διὸς Α 202, φέρουσα κατὰ τὴν περιφέρειαν θυσάνους, ἴσως δέσμας τριχῶν τοῦ δέρματος κατὰ τὴν περιφέρειαν, μεταβληθείσας ὕστερον εἰς χρυσοῦς κροσσούς. Ἐπίσης Γίγαντες, Τιτᾶνες καὶ Κένταυροι καὶ ὁ παλαιότατος ἐθνικὸς ἦρωας Ἡρακλῆς παρίστανται ὀπλισμένοι διὰ δέρματος πρὸς ἄμυναν, διὰ λίθων ἢ ῥοπάλων πρὸς ἐπίθεσιν. Πίν. IB' 1-2, Πίν. Γ' 1. Ἀλλὰ τὸ δέρμα ἐχρησίμευεν ἐν παλαιότατοις χρόνοις καὶ ὡς ἔνδυμα, ἐπιρριπτόμενον ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν νώτων καὶ συνδεόμενον περὶ τὸν λαιμὸν διὰ τῶν δύο προσθίων ἄκρων, Πίν. Β' 1 κ. 2. Ἐν κινδύνῳ ἐχρησίμευεν ἅμα καὶ ὡς ὄπλον· ἐσύρετο πρὸς τὰ ἔμπρός, ἐκρέματο πρὸ τοῦ στήθους καὶ προεβάλλετο διὰ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος Πίν. IB' 2, καλύπτον οὕτω βραχίονα καὶ σῶμα ἐντεῦθεν ἢ φράσις **δύεσθαι τεύχεα** ἐκ τῆς ἀρχαιοτάτης ταύτης συνηθείας τοῦ ἐνδύεσθαι τὸ δέρμα ὡς ἔνδυμα ἅμα καὶ ὄπλον.—Οἱ τοξῆται δὲν φέρουσιν ἀσπίδα, διότι θὰ παρεκώλυεν αὐτοὺς κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ τόξου (ὅθεν *ἀσυσταὶ ὀπλίται*), κατὰ δὲ τὴν προπαρασκευὴν τῆς δράσεως αὐτῶν ζητοῦσι νὰ φυλαχθῶσιν ὑπὸ τὰς ἀσπίδας τῶν ἑταίρων ἢ ὀπισθεν φυσικῶν προκαλυμμάτων· θὰ ἠδύναντο ὅμως νὰ φέρωσι τὸ ἀμυντήριον δέρμα [*λαισήμιον*] περὶ τοὺς ὤμους.

119-236. 119-22 *συνίτην* συνηντήθησαν, *ἀμφοτέρων* τῶν στρατευμάτων, *μέμονα κ. μέμα* (μεν·, μέν-ος) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, 121 ὅτε δὲ οὗτοι ἐπερχόμενοι κατ' ἀλλήλων εὐρίσκοντο πλέον πλησίον, *πρόσφημι* προσαγορεύω, λέγω πρὸς τινα.—123-7 *τίς δὲ* ἀλλὰ ποῖος εἶσαι σύ· ἡ ἀντίθεσις πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους τοὺς φεύγοντας πρὸ τοῦ Διομήδους· *φέριστος κ. φέρτατος* (φέρειν) γενναιοτάτος, συγκρ. *φέρτερος* (κυρ. παραγωγικώτερος, ὠφελιμώτερος), *μὲν* ἀληθῶς, *ὄπωπα* (σέ), *ἀτὰρ μὲν νῦν γε...* ἀλλ' ὅμως τώρα τοῦλάχιστον ἔχεις προχωρήσει πολὺ ἔμπρός ἀπὸ ὅλους, *ὄ τε* ὅτι τε,

αἰτιολ. τοῦ **θάρσει**, τὸ τὲ ἀμετάφραστον, **ἔμεινας** ὑπέμεινας, ἔκρα-
 τήθης πρό, ἀντέσχες εἰς, **δυστήνων** δὲ ἢ ἀντίθεσις πρὸς τοὺς μέ-
 νοντας τὸ δόρυ, **δύστηνος** (δυσ-στα-, ἴσταμαι) δυστυχής, **ἀντιάω**
 ἀντικρούζω, εὐρίσκομαι ἐμπρός, **μένος** ὄρη. — **128-41 ἀθανάτων**
τις κτγρ. εἰς τὸ ὑποκ. τοῦ **εἰλήλουθας**, **ἐγὼ γε** ἐγὼ τοῦλάχιστον,
 ἄσθενής θνητός, ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ **θεοῖσιν**, πρὸς ἓνα θεόν, **οὐδὲ**
γὰρ οὐδὲ τὸ α' οὐδὲ εἰς ὅλην τὴν πρότασιν (**δὴν ἦν**), τὸ β'. εἰς τὸ
Λυκοῦργος, **δὴν ἦν** ὑπῆρξε μακρόβιος, 131 **δς** αἰτιολ., **ῥά** ἀκρι-
 βῶς, **δς ποτε** εἰδικὴ περίπτωσις τῆς ἐν 131 γενικῆς ἀναφορικῆς,
υθῆνη ἢ (**θάω**, **θηλάζω**, **θηλή** μαστοῦ) τροφός, ἐπιμελήτρια, **σεύω**
 (θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν) καταδιώκω, **ἠγάθεος** (ἄγαθ-θε(ί)ος) ἱε-
 ρώτατος, πρβλ. **ἠνεμόεις**, **ἠμαθόεις**, **Νυσήιον** τὸ ὄρος τῆς Νύσης
 (Νῦσα), **θύσθλα** τὰ (θύω μαίνομαι, ὄργανα γυναικῶν ἔμμανῶν)
 τὰ ἐν χρήσει κατὰ τὰς Διονυσιακὰς τελετάς, λαμπάδες, θύροισι=
 ῥάβδοι ἀπολήγουσαι εἰς κῶνον πίτυος, περιτετυλιγμένα διὰ κλάδων
 ἀμπέλου καὶ κισσοῦ, ἱερῶν φυτῶν τοῦ Διονύσου, **καταχέω** δια-
 σκορπίζω κάτω, **θείνω** πλήττω, **βουπλήξ ἦγος** θ. βουκέντρα (ῥά-
 βδος μεταλλίνη ὀξεῖα, δι' ἧς κεντοῦσι τοὺς βοῦς ἀροτριῶντας);
 μαστιγῆ, **φοβηθεῖς**; **δύσετο** μεικτὸς ἄορ. ἐτρύπωνεν εἰς τὰ κύματα
 κάτω, **κόλπω** ἐν τῷ κόλπῳ τῆς θαλάσσης, **δμοκλή** 54, **δδύσσομαι**
 + δοτ. μισῶ (od-ium), **ῥῆα** (εὐκόλως) ἀπόνως (**ῥηίδιος**), **ῥῆα ζῶντες**
 οἱ θεοὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς οἰζυροὺς (βασανισμένους) βροτούς,
 τοὺς τρώγοντας τὸν ἄρτον ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου αὐτῶν, **οὐδ'**
ἄρ'... φυσικὰ δὲ δὲν ἔζησε πολὺ, **ἀπεχθάνομαι** γίνομαι μισητός,
οὐδ' ἂν ἐγὼ ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἐν 129 ἔννοϊαν, συνέπεια τοῦ
 ἱστορηθέντος παραδείγματος, βραχυλ. ἀντί: καὶ ἐγὼ δὲν θὰ ἦτο
 δυνατὸν νὰ εἶμαι μακρόβιος, ἐὰν ἤθελον νὰ μάχωμαι πρὸς τοὺς
 θεοὺς. — **142-3** **ἔσσι** εἶ, **ἄγχι** πλησίον, **ἄσσον**, **ἄγχιστα**, **ἴθ'** ἴθι,
ὥς κεν ἴνα, **πεῖρα** ατος οὐ., **πεύρατα** (σπεῖρα, σπάρτον, σπάργα-
 νον, σπυρίς) σχοινία, πλεκτάνα, δίκτυα. — **144-9** **προσαυδῶ** λέγω
 πρὸς τινα, **φαίδιμος**; **γενεή** γένεσις, καταγωγή, **φύλλα** τὰ μὲν-
 ἄλλα δὲ (νέα), **φύω** ἀναδίδω, ἀπολύω, **τηλεθῶσα** (τηλεθάω ἔκτε-
 νέστ. τύπος τοῦ θάλλω, θαλέθω,) εὐθαλής, θαλερά, **ἐπιγίγνεται**
 παράταξ. ἀντί: **ἐπιγυνομένης** τῆς..., **γενεή ἢ μὲν-ἢ δέ**, **φύεται**
 φυτρώνει, **ἀπολήγει** μαραίνεται. — **150-7** **ἔδάην** ἄορ. (ἐκ ὁ. δα-)
 ἔμαθον (**δαίφρων**): ὥς ἀπόδοσις τῆς ὑποθέσεως ἀκολουθοῦσιν αὐτὰ
 τὰ πράγματα 152 κέ. ἀντί: ἄκουε λοιπόν, **πολλοὶ δέ**... παρενθε-
 τικῶς: ἦτις εἶναι πασίγνωστος, **Ἐφύρη** Ἐφύρα, **μυχῶ** "Α. ἐν τῷ

βάθει, ἐν τοῖς ἐνδοτέροις τῆς Πελοποννήσου (διὰ τὸν εἰσπλέοντα τὸν Κορινθιακὸν κόλπον), *ἰππόβοτος* 2 ὁ βοσκόμενος ὑπὸ ἵππων, ἵπποτρόφος, ὁ ὅς, *κέρδιστος*, *κερδίων*, (ἄνευ θετ.) πανουργότατος (πρὸβλ. *κερδαλέοφρων*), *Αἰολίδης* υἱὸς τοῦ Αἰόλου, *υἶδν* κτηρ., *δπάξω* δίδω (ὡς ὀπαδόν), *ἠνορέη* (ἄνῆρ, πρὸβλ. *ἠγάθεος*, *ἠνεμοεῖς*) ἀνδρεία, *ερατεινὸς* 3 (*εῖρᾶν*) ἀξιέραστος.—**157 65** *μήδομαι* (*μηῖτις*, *μητίομαι-τιάω*) διανοοῦμαι, σχεδιάζω, *οἱ* ἀντιχ. δοτ., *θυμῶ* ἐνδομύχως, *ελαύνω* ἀποπέμπω, *δημος* χάωρα, *Ἀργείων* εἰς τὸ δῆμον, *φέρετος* ἀνώτερος, ἰσχυρότερος (ὡς βασιλεὺς τῆς χάωρας), *εδάμασσην* (μῖν, Βελλεροφόντη), *ὑπὸ σκήπτρω* ὑπὸ τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, ὡς ὑπήκοον αὐτοῦ, *σκήπτρω οἱ*, *ἐπιμαίνομαι* πλοθάνομαι μανιώδη ἔρωτα, *κρυπτάδιος* 3 κρύφιος: νὰ παραδώσῃ κρυφὰ τὴν συζυγικὴν τῆς τιμῆν, *τῶ* (Βελ.) εἰς τὸ ἐπεμήγατο κ. *μιγήμεναι*, *ἀγαθὰ φρονέων* ἔχων χρηστὰ (εὐγενῆ) φρονήματα, αἰσθήματα, *δαῖφρων*; *ψευσαμένη* σοφισθεῖσα ψευδολογίαν, *κάκτανε* ἀντὶ *κάτ(ά)κτανε*: ὀφείλεις νὰ ἀποθάνῃς, ἐὰν δέν, *ὅς* αἴτ., *μ'* μοί, εἰς τὸ *μιγήμεναι*.—**165-71** *οἶον* *ἄκουσε* κυρίως ἐπιφ., ἐλευθέρως: ὅτι (διότι) τοῖον ἄκουσε, *ἀλεείνω* ἀποφεύγω, *σεβάζομαι* ἐντρέπομαι, ἀποφεύγω: διότι ἡ συνείδησις ἀπέτρεψεν αὐτὸν ἀπὸ τούτου, *πόρην* ἀόρ. ἀχρ. ἐνεστ., οὐ καὶ πρὸκμ. *πέπρωται*, ἔδωκεν, *ὄ γε* ἐξαίρει τὴν ταυτότητα τοῦ ὑποκ.: ἀλλὰ συγχρόνως ἔδωκε, *σήματα* γραφικὰ συμβολικὰ σημεῖα, *λυγρὸς* ὀλέθριος, *γράφω* λ. π. χαράττω, *πίναξ πτυκτιδὸς* διπλῆ πινακίς (δύο σανίδια ἐπικεκηρωμένα ὕστερον ἔσωθεν, ἐφ' ὧν δι' αἰχμηροῦ ἐργαλείου (γραφείου, στύλου) ἐχαράσσετο τὸ περιεχόμενον ἐπιστολῆς κ.ἄ., εἶτα κλειόμενα, ἵνα τὸ περιεχόμενον παραμείνῃ ἄγνωστον εἰς τὸν κομιστήν) *θυμοφθόρος* θανατηφόρος, *ἄνωγα* προτρέπω διὰ τὴν ἐνεστ. σημ. ὁ πρὸκμ. ἔλαβε καὶ ἐνεστῶτος καταλήξει: *ἀνώγων* ᾧ ἔῶ, *ὑπ'* *ἀμύμονι πομπῇ* ὑπὸ τὴν ἀσφαλῆ συνοδείαν τῶν θεῶν.—**172-7** *ἔξε* ἀόρ. τοῦ *ἴκω* ἤκω (*ἰκάνω*), *τίω* τιμῶ, *προφρονέως* (*πρόφρων*) ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. *ἦντε σῆμα* ἐπεξ. τοῦ *ἐρέινε*, *σῆμα* πίναξ, τὰ ἐν αὐτῶ, *ὅτι ῥα* τίνας δηλαδὴ εἰδήσεις, *φέροισα* ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ.—**178-86** *σῆμα* γαμβροῦ, *ἄμαιμάκετος* 3 (*ἀ(ἐπι.) μαιμάσσω*, *μαιμάω*, *μέ-μα-α*) ἀκατασχέτως ὀρμῶν, ἀκατάσχετος, λυσσώδης, *ἄρα* ὡς φαίνεται, *γένος* γόνος, βλαστός, *ἀνθρώπων* διότι τὸ θεῖον=θεῶν, *χίμαιρα* θ. αἴξ, δεινὸν μένος ὀρμῆ, *αἴθω* καίω, *πιθήσας* (*πιθέω*) πεισθεῖς, συμφώνως πρός, *τέρας* σημεῖον (οὐράνιον, διοσημία), *Σόλυμοι*, *κυνάλιμος* 2 (*κῦδος*,

ἔνδοξος, **καρτίστην** κτγρ.: ἰσχυρίζετο δὲ οἱ αὐτῆ ἡ μάχη τῶν ἀνδρῶν, ἧς μετέσχεν, ἦν συνεχρότησεν, ὑπῆρξεν ἡ πεισματωδεστιάτη ἐξ ὄλων, **δὴ** ἀσφαλῶς, ἐπιτ. τὸ **καρτίστην**, **ἀντιάνειρα** ἢ ἴσανδρος, ἀνδρογυναϊκα. — **187-90 ἀνέρχομαι** ἐπιστρέφω, **ἄρα** ἀκολούθως, ὕφαινε τίς; **πυκινὸς δόλος** ἔντεχνος ἐπιβουλή, **κρίνω** χωρίζω, ἐκλέγω, **φῶς φωτὸς** ἀνήρ, **εἶσα** (τῆς αὐτῆς ῥ. πρὸς τὸ **ἔξομαι**, **ε-σεδ-σα**) (ἐκάθισα) ἔστησα, **λόχος** (λοχίω, ἄλοχος, λέχος, λατ. lec-tus=κλίνη), **πάλιν** ὀπίσω. — **191-5 γίνωσκε** ὁ πρτκ. ὀλίγον κατ' ὀλίγον, μεθ' ἕκαστον νέον ἄθλον, **ἦδ' 8, κατερύνω**; **ὃ γε** ἀλλὰ συγχρόνως, **ἦν** ἔην (ὡς σύζυγον), **βασιλῆις** βασιλική, **καὶ μὲν** ἀλλὰ καί, πρὸς τούτοις, **τάμον** ἐξεχώρισαν, **τέμενος** οὐ. (τέμνειν) τεμάχιον γῆς προωρισμένον διὰ θεὸν ἢ ἥρωα, ἐνταῦθα: βασιλικὸν κτῆμα, τοῦ στέμματος, **ἔξοχον** εἰς μέγεθος καὶ ποιότητα, ἐξαίρετον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα κτῆματα, **φυταλιῆ** θ. δενδροφύτος γῆ, **ἄρουρα** (ἀρώω) γεωργήσιμος γῆ· αἱ γενικαὶ τοῦ περιεχομένου, **νέμομαι** καρποῦμαι. — **196-205 Βελλεροφόντη** μὲ τὸν Β., **παράλέχομαι** κοιμῶμαι μέ, **μητίετα**; **χαλκοκορυστῆς** ὁ (χαλκὸς κορύσσομαι, κορύσσω (κόρυς) ὀπλίζω (μὲ κόρυν), ὡς **θωρήσσω** (θώρηξ) ὀπλίζω (μὲ θώρακα)) ὁ ἔχων χαλκῆν πανοπλίαν, **καὶ κείνος** ὡς ὁ Λυκοῦργος, **ἀλάομαι** (ἄλη πλάνη) πλανῶμαι (ἀλήτης), **κάπ** κατ' ἀφομοίωσιν τοῦ τ πρὸς τὸ π τοῦ πεδίου ἀντὶ **κατ-κατά**, **ἀλεείνω** ἀποφεύγω, **πάτος** ἄ. πεπατημένη ὁδός, κοινωνία (**ἀπόπατος**, **ἀποπατῶ** ἀπομακρύνομαι τῆς ὁδοῦ δι' ἀνάγκην φυσικῆν), **κατέδω** διαβιβρώσκω, **Ἰσανδρον** δὲ Ἰ. γάρ. **ἄατος** 2 (ἄ(στ.)-ἄω κορέννυμι) ἀκόρεστος, **μάρναμαι** μάχομαι, **χρυσήνιος** ἢ χρυσᾶς ἡνίας ἔχουσα, **ἔκτα** ποιητ. ἄορ. ἀντὶ ἔκτεινε. — **206-11 μάλα πόλλ'** ἐπέτελλε πολὺ θερμῶς παρήγγελλε, **μέγα** ἐξόχως, **εὐχομαι** καυχῶμαι, **ταύτης** καὶ εἰς τὸ αἵματος. — **212-4 γηθέω**, γέγηθα, (gaudeo, γαίω γαυριῶ) χαίρω, **πολυβότερα** ἢ (πολλοὺς βόσκουσα) πολυτρόφος, **μειλίχιος**, **μειλίχος** (μειλίσσω) γλυκὺς (ἐνταῦθα κατὰ παράλειψιν τοῦ **ἐπέεσσι**), **ποιμῆν** ἀρχηγός. — **215-25 ἦ ῥά νυ** ἀλήθεια λοιπόν, **πατρώιος** πατρικός, ἐκ προγόνων, **ξεινήια** ξένια, δῶρα ξενίας, **φοίνιξ** ἄ. πορφύρα, πορφυροῦν χρῶμα, **δέπας**; **ἀμφικύπελλον** τὸ ἔχον ἀμφοτέρωθεν δύο λαβάς, **μῖν** (δέπας), **ἰὼν** κατὰ τὸν ἐρχομόν μου ἐδῶ· ἡ ἔννοια: καὶ τοῦτο εἶναι ἀκόμη κτῆμά μου, **κάλλιπε κατ(ά)λιπε** (ὅτε ἀπέθανε), **τυτθός** 3 μικρός, **οἷ' ἐν...** κατὰ τὴν ὀλεθρίαν στρατείαν τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, **ἐν Θήβησιν** παρὰ τὰς Θ., **τῷ** διὰ τοῦτο, κατὰ ταῦτα, **σοὶ** διὰ σέ, σὺ μὲν ἔχεις, **Ἄργεϊ** τοπ.,

τῶν Λυκίων, (ἔμοί,) *ὄτε κεν*.—226-31 *ἀλέομαι* ἀλεείνω, εἰς τοῦτο τὸ ἀλλήλων, *καὶ δι' ὀμίλου* καὶ ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους, τοῦ σωροῦ τῶν πολεμιστῶν, οὐ μόνον ἐν μονομαχίᾳ ὡς νῦν, ὅπου τὸ πρᾶγμα εὐκολώτατον, *κλειτός* (κλείω, κλείζω) ἔνδοξος, *κτείνειν κ. ἐναιρέμεν* τῆς ἀκολουθίας, νοούμενα καὶ εἰς τὸ πόρῃ καὶ εἰς τὸ δύνῃαι, *ἔμοι-σοί, κιχάνω κ.*κίχημι* φθάνω, *ἐπαμείβω* ἀνταλλάσσω, τὸ ῥ. ὑποτ., *οἶδε* ἀμφοτέρω τὰ στρατεύματα, ἅτινα δεικνύει.—232-6 *αἰσσω* πηδῶ (ἄισσω, *διᾶττοντες* ἀστέρες, *αἶξ, Αἰγαῖον, αἰγίς*), *πιστώσαντο* διεβεβαίωσαν ἀλλήλους, ἔδωκαν ἔνορκον πρὸς ἀλλήλους διαβεβαίωσιν, *ἐνθ' αὐτε* τότε ὅμως, *φρένας ἐξέλετο* ἐμώρανε, ὅς αἰτιολ.

119 *Γλαῦκος* καὶ *Σαρπηδῶν* ἡγεμόνες τῶν Λυκίων.—130 *Λυκόοργος* βασιλεὺς τῶν Ἡδωνῶν Θρακῶν, οἰκούντων τὸ πάλα μεταξὺ Ἀξιτοῦ καὶ Στρυμόνος, εἶτα μεταξὺ Στρυμόνος καὶ Φιλίππων.—132 *Διόνυσος* υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Σεμέλης, θυγατρὸς τοῦ Κάδμου. Ἡ μήτηρ Σεμέλη, ἔγκυος οὔσα, ἠξίωσε κατὰ σύστασιν τῆς ζηλοτύπου Ἥρας παρὰ τοῦ Διὸς νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ὄλῃ αὐτοῦ τῇ θεῖᾳ μεγαλοπρεπείᾳ. Ἀλλ' ὅτε ἐκείνος ἐνεφανίσθη μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ κεραυνῶν, ἡ μὲν Σεμέλη κατεκίη, τὸν δὲ Διόνυσον, ἔμβρυον, κινδυνεύοντα νὰ ὑποστῇ τὴν αὐτὴν τύχην, ἀποσπάσας ὁ Ζεὺς ἀπὸ τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς ἐνέργησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ κνήμῃ, ἕως συμπληρωθέντων τῶν μηνῶν τῆς κυήσεως ἐγεννήθη ὁ Διόνυσος. Ὁ Ζεὺς ἐνεπιστεύθη τὴν ἀνατροφὴν τοῦ μικροῦ εἰς τὰς νύμφας, αἵτινες ἐν δροσερῷ σπηλαίῳ τοῦ ἱεροῦ ὄρους τῆς Νύσης (ἐν Θράκῃ) ἐπεμελοῦντο αὐτοῦ. Αἴφνης ὁ θόλος τοῦ σπηλαίου καλύπτεται ὑπὸ κλάδων κλήματος ἀμπέλου, ὅπερ ἀνέδωκεν ἄνθη καὶ εἶτα ὄριμους καρποὺς αἰωρουμένους ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδίου. Ὁ Δ. γευθεὶς τοῦ καινοφανοῦς καρποῦ αἰσθάνεται οὐρανίαν ἡδονήν, φαγὼν δὲ κατὰ κόρον μεθύσκειται αὐτὸς τε καὶ αἱ Νύμφαι, εἰς ἃς μετέδωκεν ἐκ τῶν σταφυλῶν, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ μανικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τρέχει ἀνά τὰ ὄρη καὶ τὰς κοιλάδας καὶ ἐν τῷ σκοτεινῶν νυκτῶν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ μαινομένων Νυμφῶν (Μαινάδων, Θυιάδων, Βακχῶν) ἐν μέσῳ ἀγρίων ἀλαλαγμῶν μετὰ θύρσων καὶ δάδων. Ὁ Δ. εἶναι θεὸς θρακικὸς, προσωποποιεῖ τῆς βλαστήσεως καὶ δὴ τῆς ἀμπέλου, ἡ δὲ στάσις τοῦ Λυκούργου ὑπαινίσσεται τὰς μεγάλας ἀντιδράσεις, ἃς συνήνησεν ἡ εἰσαγωγὴ τῆς καλλιεργείας τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου ἐν πολλαῖς χώραις.—133 *Νυσῆιον* τὸ ὄρος τῆς Νύσης ὑπῆρξε φαντασιῶδες, πολλὰ δὲ ὄρη ἐν Ἑλλάδι κατὰ τοὺς ἱστορ. χρόνους ἔφερον τὸ ὄνομα ταύτης, ἀντι-

ποιούμενα τῆς τιμῆς ὅτι ἐπ' αὐτῶν ἀνετράφη ὁ θεὸς παῖς. Ἐν τῇ Εὐβοίᾳ ὑπῆρχε πόλις Νῦσα, ἐν ἣ ἐμυθολογεῖτο ὅτι ἡ ἄμπελος ἦνθει τὴν πρωΐαν, παρῆγε σταφυλὰς τὴν μεσημβρίαν, τὴν δαίλην ἀπεκόπτοντο αὐταὶ καὶ ἐξεθλίβετο ὁ οἶνος. — **136** **Θέτις** κατοικοῦσα παρὰ τῷ πατρὶ. — **139** **Κρόνου παῖς** ὡς ὑπατος τῶν θεῶν, ὁ πατριάρχης τῆς προσβληθείσης θείας οἰκογενείας. — **142** **ἀρούρης καρπὸν ἔδου-σιν, σῖτον ἔδοντες**, σιτοφάγοι, οἱ πεπολιτισμένοι, πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζώων, πρβλ. καὶ **Λωτοφάγοι**, **Ἰχθυοφάγοι**, **Γαλακτοφάγοι**, **Ῥιζοφάγοι**, χαρακτηριστικὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκ τοῦ εἴδους τῆς τροφῆς, ἐθνικὰ προελθόντα ἐξ ἐπιθέτων δηλωτικῶν βαθμίδος ἰδίας πολιτισμοῦ. — **152** **Ἐφύρη** (-α) παλαιὸν ὄνομα τῆς Κορίνθου. — **Ἰππόβοτον** μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖ ἰδρύθη καὶ τὸ πρῶτον Ἴπποφορβεῖον τοῦ κράτους ὑπὸ τοῦ ἀοιδίου Κυβερνήτου Καποδιστρίου. — **153** **Σίσυφος** (σοφὸς δι' ἀναδιπλ.) περιβόητος διὰ τὰς πανουργίας αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἐμήνυσεν εἰς τὸν Ἄσωπὸν ὡς ἄρπαγα τῆς κόρης οὐτοῦ τὸν Δία, ὁ Ζεὺς ἀπέστειλε κατ' αὐτοῦ τὸν θάνατον, ὅστις ὅμως δεθεὶς ὑπὸ τοῦ Σίσυφου ἠλευθερώθη τῶν δεσμῶν ὑπὸ τοῦ Ἄρεως, ἀλλ' ἅμα ἀπελευθερωθεὶς ἀπάγει τὸν Σίσυφον εἰς τὸν ἄδην, ὅθεν ὅμως ἐκεῖνος καὶ πάλιν διέφυγεν· διότι πρὶν ἀποθάνῃ εἶχε παρακαλέσει τὴν σύζυγον νὰ μὴ θάψῃ αὐτόν· ἄταφος δὲ παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ Ἄιδου ἰκέτευε τοὺς χθονίους νὰ ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ νὰ ἐέλθῃ ἐπὶ βραχὺ εἰς τὸν ἄνω κόσμον, ἵνα τιμωρήσῃ τὴν γυναῖκα· ἅμα ὅμως ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀρνεῖται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἄιδου καὶ βία ἀπάγεται ὑπὸ τοῦ Ἑρμῶ. Ἄλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ προεκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν πάντων τῶν θεῶν, ἦτο ὅτι κατώρθου διὰ τῆς ἱεροσκοπίας νάποκαλύπτῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰς βουλὰς καὶ πάντα τὰ ἰδιαίτερα τῶν θεῶν. Ὅθεν ὁ Ζεὺς κατεδίκασεν αὐτὸν νὰ κυλίῃ ἐν Ἄιδου λίθον πρὸς τὴν κορυφὴν ὄρους, ὅστις ὅμως ἅμα προσεγγίζων κατεκρημνίζετο πάλιν καὶ τὸ μαρτύριον ἦτο ἀτελεύτητον (πρβλ. τὴν παροιμ. **Σισύφου μηχαναί, σισυφίζειν** ἐνεργεῖν πανούργως, καὶ οἱ πανοῦργοι ἐκαλοῦντο **Σίσυφοι** ὡς ὁ Δερκυλίδας). — **155** **Βελλεροφόντης** κυρίως ἐκαλεῖτο Ἴππόνοος, ἀλλὰ φονεύσας κατὰ τοὺς μύθους εὐγενῆ τινα ἐν Κορίνθῳ Βέλλερον ὠνομάσθη οὕτω καὶ κατέφυγε πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Τίρυνθος Προῖτον, ἵνα καθαρῇ ἀπὸ τοῦ ἄγους. Ἡ Τίρυνς ἦτο παναρχαία πόλις ἐν Ἀργολίδι, πολυθρόνητος διὰ τὰ (κυκλώπεια) **τείχη**, σ. 88, τῆς ἀκροπόλεως, τὰ ὁποῖα κατὰ μέγιστον μέρος σφύζονται καὶ σήμερον, ἐντὸς δὲ αὐτῶν ἀπε-

καλύφθησαν τὰ προῖστ. ἀνάκτορα Πίν. ΙΓ' καὶ αἱ ὠραῖαι τοιχογραφίαι, ἐν αἷς παρίσταται θήρα κάπρων, Μυκ. Αἰθ. δεξιὰ εἰς τὸ βάθος ἐν 89 κ. 90, καὶ εὐγενεῖς δέσποιναι προσφέρουσαι ἐντὸς κιστῶν εἰς τὴν θεὰν δῶρα· μία τούτων ἀναπαρεστάθη ἐν Μυκ. Αἰθ. ὑπὸ τοῦ Zilliérop ἐν τῇ δεξιᾷ μακρᾷ πλευρᾷ.—158 ἐκ δῆμου δῆμος εἶναι ἡ περιοχὴ μιᾶς πολιτείας καὶ ὁ λαὸς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ περιλαμβάνει μίαν ἢ πλείονας πόλεις (συννοικισμούς), ὅθεν πρὸς δῆλωσιν τῆς ὅλης χώρας λέγεται : *δῆμός τε πόλις τε*.—159 Ὁ Βελλεροφόντης καὶ ὡς ἱκέτης καὶ ὡς μέτοικος (I 648) ἦτο εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ βασιλέως.—160 Ἄντεια θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Λυκίας Ἰοβάτου.—169 γράψας περὶ γραφῆς ἰδ. ἐν ἡμετέροις *Διδακτικοῖς* σ. 85-8. Ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ γενομένων ἀνασκαφῶν ὑπὸ Ἀγγλῶν καὶ Ἰταλῶν ἀρχαιολόγων εὐρέθησαν δύο εἶδη προϊστορικῆς γραφῆς, α') ἡ *ἱερογλυφικῆ*, εἰκονικῆ (εἰκονογραφίαι ἰδεῶν, ἰδεογράμματα), ἧς ἐγνώσθησαν περὶ τὰ 135 σύμβολα· εἰς ταύτην ἀνήκει καὶ ὁ πῆλινος δίσκος τῆς Φαιστοῦ Πίν. ΙΗ' 4, ἐφ' οὗ ἐπετυλώθησαν διὰ μήτρας ἐντυπα τὰ γράμματα πρὸ τῆς ὀπτήσεως αὐτοῦ (τὰ πρῶτα δείγματα τυπογραφίας!), καὶ β') ἡ *γραμμικῆ* (εἰκονογραφία φθόγγων γραμμωτῶν, φθογογράμματα), ἧς ἐγνώσθησαν περὶ τὰ 100 στοιχεῖα ἐν χρήσει ἐπὶ πηλίνων πινακίδων Πίν. ΙΗ' 1-2, τῶν γραμμάτων χαρασσομένων δι' ὀξέος ὀργάνου πρὸ τῆς ὀπτήσεως. Τῶν συμβόλων τούτων ἀνεγνώσθησαν ἤδη μόνον οἱ ἀριθμοί· αἱ μονάδες δηλοῦνται διὰ καθέτων γραμμῶν, αἱ δεκάδες δι' ὀριζοντίων, αἱ ἑκατοντάδες διὰ κύκλων καὶ αἱ χιλιάδες διὰ κύκλων ἐχόντων τέσσαρας κεραίας. Οἱ ἀλφάβητοι οὗτοι οἱ ἀρχαιότατοι, μεθ' ὧν ἐμφανίζεται τέλειον σύστημα γραφῆς ἐν Κρήτῃ, μετηνέχθησαν ὑπὸ τῶν Κρητῶν καὶ εἰς Φοικίκην καὶ Συρίαν καὶ ἐγένοντο ἀποδεκτοὶ καὶ ἐκεῖ.—Ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι εὐρέθησαν ἀραιὰ ἔχνη παλαιότητας γραφῆς, ἐν Μυκῆναις ἐπὶ τῆς ῥάχεως τῶν λαβῶν πηλίνων ἀμφορέων κεχαραγμένα γραμμωτὰ σύμβολα Μυκ. Αἰθ. ὑπὸ 59 2924 5 κ. 4569 καὶ ἐπὶ λιθίνης λαβῆς Πίν. ΙΗ' 3, 3, ἐπὶ τινος ἀμφορέως ἐξ Ὀρχομενοῦ τῆς Βοιωτίας Πίν. ΣΤ' 3 καὶ τινα ἐν τῷ θολωτῷ τάφῳ τοῦ Μενιδίου καὶ ἐν τινι τάφῳ λαξευτῷ ἐν Προνοιᾷ τοῦ Ναυπλίου. Ἄλλ' ἡ περαιτέρω ἐπίδοσις τῆς γραφῆς θὰ ἀνεκόπη ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῆς καθόδου τῶν Δωριέων καὶ ὁ ποιητής, ὅστις γινώσκει μὲν τὴν γραφὴν καὶ ἐπιστολάς, ἀλλὰ φαντάζεται ὅτι ἡ γραφὴ δὲν ἦτο ἐν χρήσει ἐν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις (διὰ τοῦτο οἱ ὄμηρ. ἦρωες δὲν γράφουσι), δίδει ἐνταῦθα τὴν εἰκόνα ἀρχαιοτρό-

μυστηριώδους ἐπιστολῆς, ἐχούσης τὸν χαρακτῆρα εἰκονογραφίας.
170 γάμος τοῦ Προΐτου μετὰ κόρης τοῦ βασιλέως τῆς Λυκίας
 διδάσκει;—**172** *Ξάνθος* ποταμὸς τῆς Λυκίας διάφορος τοῦ ἐν
 ἰα.—**176** Περὶ ξενίας ἰδ. ἐν Ἀριστοτ. Ἀθ. Πολιτεία σ. 88-9
 ἡμετέρας ἐκδόσεως. Ὁ ξενιζόμενος εὐθὺς μετὰ τὴν ἐστίασιν τῆς
 ἡμέρας ἠρωτᾶτο τίς ἦτο, πόθεν κατήγετο καὶ διὰ τί ἦλ-
 . Ἐνταῦθα δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ὁ Βελλ. εὐθὺς μετὰ
 πρῶτην ἐστίασιν ἠρωτήθη περὶ τούτων καὶ ἀνεκοίνωσε τὰ περὶ
 ἐπιστολῆς, τὴν δὲ δεκάτην ὁ Ἰοβάτης ἐζήτησε νὰ μάθῃ τὸ
 μεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς. Μοναδικὴν ἐξαιρέσιν τούτων εὐρίσκο-
 τὸν Κύκλωπα ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, ὅστις πρὶν ξενίσῃ τὸν Ὀδυσσεᾶ
 τίς εἶναι καὶ εἶτα φέρεται θηριωδῶς πρὸς αὐτόν.—**179**
μαῖρα προσωποποιία ὁμωνύμου ἠφαιστειώδους ὄρους ἐν Λυκίᾳ
 τὰ τὴν πόλιν Φάσηλιν ὅθεν καὶ πυρίπνουσ. Εἰκόνα ἐν Ῥωμαϊκῇ
 τορίᾳ Βερτολίνη Λάμπρου τ. Α'. σ. 152, Ῥαγκαβῆ Ἀρχαιολο-
 ῶ Λεξικῶ ἐν λ.—**184** *Σόλυμοι* ἰθαγενεῖς ἐν Λυκίᾳ, οἱ ὅποιοι
 ὡσθέντες ὑπὸ τῶν Λυκίων εἰς τὰ ὄρη ἔζων ὁρμώμενοι ἀπὸ τού-
 ὡς λησταί, ὡς ὕστερον οἱ Πισίδαι, Λυκάονες, Ἰσαυροί.—**186**
μαζόνες Γ 189.—**193** ἡ φράσις σημαίνει ὅτι κατέστησεν αὐτὸν
 τῶν ἀνάκτων (ὑποβασιλέων) τῆς χώρας, μέλος τῆς βουλῆς τῶν
 ὀνότων καὶ οὕτω μετέχοντα πασῶν τῶν βασιλικῶν τιμῶν. Ἦσαν
 αὐταὶ κυρίως α') ὅτι οἱ Λύκιοι, οἱ ὑπήκοοι, ἐχώρισαν ἐκ τῆς
 ἰθαγενεῖς τῆς χώρας εὐμέγεθες τέμενος, ὅπερ ἐδώρησαν αὐτῶ ὡς κτῆ-
 τοῦ στέμματος, τὸ ὅποιον καρποῦται ὁ ἡγεμὼν κληρονομικῶς.
 ἐδικαιοῦτο νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῶν ὑπηκόων τὰναγκαῖα διὰ τὸν
 ἡμέραν βίον (οἶνον κ. ἄ.), φόρους, τιμητικὰ δῶρα καὶ προσ-
 ῖσεις εἰς δεῖπνα.—**200** *ἀπήχθετο* ὡς ἐφάνη ἐκ τῆς θλιβεραῖς
 μοίρας.—**201** *Ἀλῆιον πεδῖον* μνημονεύεται ἐν Κιλικίᾳ
 ταξὺ τῶν ποταμῶν Πυράμου καὶ Σάρου, ὅθεν ὠρμήθησαν μετὰ
 ῥατοῦ καὶ στόλου ὁ Δᾶτις καὶ ὁ Ἀρταφέρνης ἐρχόμενοι ἐπὶ τὴν
 Ἰλιάδα.—**202** Ὁ Βελλεροφόντης κατελήφθη ὑπὸ μελαγχολίας,
 ὅτι ὁ μὲν υἱὸς Ἰσανδρος ἔπεσεν ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἡ δὲ θυγάτηρ
 ἔθανεν αἰφνιδίως. Ἔλεγον ἐπίσης ὅτι θελήσας νὰναβῆ εἰς τὸν
 ῥανὸν διὰ τοῦ περωτοῦ ἵππου Πηγάσου (περὶ οὗ ἐλέγετο κατὰ
 ῥετυμολογίαν ὅτι, ὅπου ἔκρουε τὴν γῆν διὰ τῶν ὀπλῶν, ἐκεῖ ἀνέ-
 ῖσον πηγαί), ὃν εἶχε λάβει παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος, κατεκρημνίσθη
 ῖσθεις ὑπὸ τῶν θεῶν.—**205** *χολωσαμένη*, διότι παρεδόθη εἰς τὸν
 ῖα, μὴ φυλάξασα τὴν τιμὴν τοῦ ἵππου ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ἀποδοματικῶν Πολιτικῶν

ἔρωτος τὰς κηλίδας διετέλεσε παρθένος ἀγνή.—*χρυσήνιος* ὡς ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος (ἡλίου) εἶναι προσωποποιία τῆς χρυσῆς σελήνης (ἐντεῦθεν τὰ ἐπίθ. *χρυσήνιος* καὶ *ιοχέαιρα* διὰ τὰς σεληναίας ἀκτίνας, παρεμφερεῖς πρὸς βέλη) σκορπίζουσα διὰ τῶν βελῶν ταχύνει καὶ αἰφνίδιον θάνατον· εἰς αὐτὴν ἀπεδίδοντο οἱ αἰφνίδιοι καὶ ἄλλοι θάνατοι τῶν γυναικῶν, τῶν δὲ ἀνδρῶν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.—**213** *κατέπηξε* διὰ τίνος; τί ἠθέλησε διὰ τούτου νὰ δηλώσῃ;—**216** *Οἰνεὺς* βασιλεὺς τῶν Αἰτωλῶν, πατὴρ τοῦ Τυδέως, πάππος τοῦ Διομήδους.—**219** *ζωστήρ* ζώνη δερματίνη, συσφίγγουσα τὸ χιτῶνα πρὸ τῆς μάχης, χρησιμεύουσα καὶ ὡς ἀμυντήριον ὄπλον, εἰς ἃ ἔφερεν εὐρεῖς μεταλλίνοις ὄχεις (πόρπας, χρυσοῦς πολλακίς) καὶ ἦτο ἐπεστρωμένος διὰ μεταλλίνων ἐλασμάτων.—*φοίνικι* τὸ πορφυροῦ χρώμα ἐκαλεῖτο οὕτως ὡς παρασκευαζόμενον ὑπὸ Φοινίκων ἐκ τῶν πορφυρῶν, θαλασσίων κογχυλίων, τὰ δὲ δι' αὐτοῦ βεβαμμένον ἦσαν πολύτιμα (ὁ πλούσιος τοῦ Εὐαγγελίου ἐνεδιδύσκετο πορφύραν). Ἐὰν ὁ ζωστήρ ἦτο μετάλλινος, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἦτο βεβαμμένος.—**221-2** *δέπας ἀμφικύπελλον* Πίν. ΙΑ' 4.—Τὸ ποτήριον τοῦτο ἔχω σήμερον ἐν τοῖς μεγάροις μου, κληρονομήσας αὐτὸ παρὰ τοῦ πάππου μου, πλησίον τοῦ ὁποίου ἀνετρόφην καὶ παρ' οὗ ἤκουσα τὴν ἱστορίαν ταύτην, καὶ οὐχὶ παρὰ τοῦ πατρός μου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐνθυμοῦμαι, καθ' ὅσον ἤμην πολὺ μικρός, ὅτε ἐφρονεῖσθε ἐν Θήβαις κατὰ τὴν ἀτυχῆ στρατείαν τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.—**231** Ἐκ τούτου μανθάνομεν ὅτι ἡ ξενία ἦτο θεσμὸς καὶ δεσμὸς κληρονομικός.—**232** *καθ' ἵππων ἀίξαντε* ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐπεισοδίου (120·1), οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ 213, καθ' ὅσον καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρματος ἠδύνατο νὰ ἐμπηχθῆ τὸ δόρυ, φαίνεται ὅτι οἱ ἥρωες ἦσαν μάλλον πεζοί· ἐνταῦθα παρίστανται ἐπιβαίνοντες ἄρμάτων.—**233** *πιστώσαντο* ὄρκος εἶναι εὐχὴ ἢ κατάρα, ἐν ἧ ὁ ὀμνύων, ἐὰν ἐπιόρκῃσιν, ἐπικαλεῖται καθ' ἑαυτοῦ τὴν τιμωρίαν τῶν θεῶν, ἰδ. Δ 159. Ὁ ὄρκος τῶν θεῶν εἰς τὴν Στύγα, ποταμὸν τοῦ Ἄιδου, ἐδήλου ὅτι θεὸς ὀμνύων ψευδῶς καταρᾶται καθ' ἑαυτοῦ τὸν θάνατον.—**235** *ἀμειβεν* θὰ ἀντήλλαξαν μόνον τὴν ἀσπίδα μετὰ τοῦ τελαμώνος, τὸ ξίφος μετὰ τοῦ τελαμώνος καὶ τὸ κράνος, διότι ἀνταλλαγὴ θώρακος ζωστήρος, κνημίδων θὰ ἦτό τι πολὺ ὀχληρὸν καὶ ἀβέλτερον.—**236** *ἐκατόμβοια* διὰ τὴν ἔλλειψιν νομισμάτων κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὰ χρήσιμα εἰς τὸν βίον πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται δι' ἀπλῆς ἀνταλλαγῆς (ὡς γίνεται σήμερον ἐν Ἑλλάδι μετὰ ξὺν χωρικῶν καὶ μεταπρατῶν) ἐκτιμωμένης τῆς ἀξίας τῶν ὀνίων μετὰ ξὺν τῶν γεωργικῶν καὶ ποιμα

κῶν λαῶν εἰς προϊόντα γῆς καὶ μάλιστα εἰς βοῦς καὶ πρόβατα, φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ λατ. pecunia=χρήματα, ἐν ᾧ pecus=κτῆ- ρς' περὶ τούτων καὶ τῶν νομισμάτων ἐκτενῶς ἰδ. Ἄριστ. Ἀθ. πολιτείαν σ. 72-5 τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως. Ἐκ τῆς μεγάλης ἀξίας τῶν ὄπλων πρέπει νὰ εἰκάσωμεν ὅτι τὰ ὄπλα τοῦ Γλαύκου ἦσαν πάγ- ρυσα (ἐξαιρουμένης τῆς λόγχης τοῦ δόρατος καὶ ἄλλων τινῶν ἴσως κτημάτων τῶν ὄπλων), δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ εἰκάσωμεν ἀσφαλῶς καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ χρυσοῦ ὡς ἐνδεκαπλασίαν τῆς τοῦ χαλκοῦ τότε, ὁ μὲν διότι καὶ τοῦ Διομήδους ἡ πανοπλία θὰ εἶχε χρυσᾶ κοσμή- ατα, τὸ δὲ διότι ἡ ἀξία τῶν ὄπλων θὰ ἐξετιμῆθη καὶ κατὰ τὴν ἀλλιτεχνικὴν κατεργασίαν ἐκατέρας πανοπλίας, ἣτις διάφορος οὔσα ἀ ἀπλήτησε καὶ διάφορον δαπάνην. Σήμερον ἡ ἀξία τοῦ χρυσοῦ εἶναι περίπου χιλιοπλασία τῆς τοῦ χαλκοῦ. — Ἐπειδὴ ἡ ἀξία χαλ- κῆς πανοπλίας εἶναι 9 βοῶν, πάντως βαρεῖα διὰ τὸν κοινὸν ἀστὸν, ὁ πολὺ κοινὸν θὰ εἶχεν ὄπλα εὐτελέστερα καὶ δὴ ἀντὶ τῆς βαρείας καὶ δαπανηρᾶς ἀσπίδος ἄλλην ἐξ ἀκατεργάστου δέρματος, μὴ ἀπε- ριλωμένου τῶν τριγῶν [τὸ λαισήμιον], οὐκ ὀλίγοι δὲ θὰ ἦσαν ψιλοί.

— 234-6. Συνήθως οἱ ὄμηρ. ἥρωες ἔχουσι μεγάλην ἀδυναμίαν πρὸς τὴν ὑλικὴν κτῆσιν. Ληστεία καὶ πειρατεία διὰ τὸν Ἕλληνα εἶναι πράγματα αὐτονόητα καὶ δὴ περιποιῶντα τιμὴν ὡς ξένοι ἄγνωστοι ἐρωτώμενοι ἐὰν εἶναι πειραταὶ οὐδαμῶς θεωροῦσιν ἑαυ- τοὺς προσβαλλομένους ἐκ τούτου. Οἱ δοῦλοι τοῦ Ὀδυσσέως εἶναι προϊόντα λαφυραγωγίας ἐξ ὁμόρων λαῶν. Ὁ Ὀδυσσεὺς προτίθη- ται νὰναπληρώσῃ ὅσα αἰγοπρόβατα κατεβρόχθισαν οἱ μνηστήρες τὸ μὲν ἀπαιτῶν τοιαῦτα παρὰ τῶν ὑπηκόων, τὸ δὲ λαφυραγωγῶν ἀπὸ τῶν γειτόνων. Ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι βασιλεῖς εἰσπράττουσι παρὰ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν φόρους διὰ σκοποὺς ἀσχέτους πρὸς τὸ κοινὸν ἀγαθόν· ὁ Ἀλκίνοος θεωρεῖ ἄτοπον νὰ ὑποστῇ αὐτὸς τὴν ζημίαν διὰ πάντα τὰ ξένια, ὅσα ἔδωκεν εἰς τὸν Ὀδυσσεά, καὶ διὰ τοῦτο προτίθεται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν Φαιάκων τὸ τίμημα αὐ- τῶν, τοῦθ' ὅπερ ἐπιδοκιμάζουσι οἱ γέροντες, καὶ ἐπαινεῖται ἡ ἀγ- χίνιοι τῆς Πηνελόπης ἀπαιτούσης δῶρα παρὰ τῶν μνηστήρων. Καὶ ἡ κρίσις λοιπὸν τοῦ ποιητοῦ περὶ μωρίας τοῦ Γλαύκου, ἀνταλλά- ξαντος οὕτω πολύτιμα ὄπλα ἀντὶ εὐτελῶν, πρέπει νὰ κριθῇ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ τότε κοινωνικοῦ πνεύματος ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρῆμα· κατὰ τὴν κοινὴν ἀντίληψιν μωρὸς εἶναι φυσικὰ ὁ ἀνταλλάσσειν πολύτιμα ὄπλα ἀντὶ τῶν εὐτελῶν.

237-68. 237-41 Ἐκτιωρ δὲ ὁ ποιητὴς ἐπανερχεται εἰς
 ἠφιλοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τὴν 116 διήγησιν, ἴκω, ἰκάνω, ἦκω, ἀμφί μιν, εἴρομαι τι ἐρωτῶ
περί τινος, κασίγνητος ; ἔτης ὁ ἰδικός, συγγενής, ἐπειτα μετὰ τὴν
ἐρωτήσεις, ἄνωγα ; ἐξείης ἐξῆς, κατὰ σειράν, ὅπως ἐκάστη συνήθη
αὐτόν, δὲ ἀλλὰ (τὸ κακὸν ἤδη εἶχε γίνεи), κῆδος τὸ (κῆδω λυπῶ, caed
πένθος, ἐφῆπιτο (ἐφάπτομαι) εἶχον ἐπικρεμασθῆ.—242-52 ἐ
στός 3 πελεκητός, αἰθουσα (στοῶ) στοά, χώρος μεταξὺ τοίχου καὶ
παραλλήλου σειρᾶς κιόνων ὑπόστεγος, τὸ ὄνομα διὰ τὸ ἀπλευρ
φῶς· αὐτὰρ ἀντί : δηλαδή, ἐν αὐτῷ ἐντὸς τῆς αὐλῆς αὐτοῦ, θάλα
μος ἅ. κοιτῶν, δεδμημένος (δέμω οἰκοδομῶ), μνηστός 3 (μνά
μαι ζητῶ σύζυγον, πρβλ. μνηστήρ, μνηστή, προμνήστρια ἢ συμ
θεριάστρα) νόμιμος, κούρη θυγάτηρ, ἐτέρωθεν ἀπὸ τῆν ἄλλῃ
πλευρὰν τῆς αὐλῆς, ἀπέναντι τῶν πρώτων, τέγεος (3 τέγω στέγα
λατ. tego) καλῶς ἐστεγασμένος, αἰδοῖος 3 (αἰδώς) σεβαστός, ἐν
μος, ἐνθα ἐκεῖ, ἢ ἀπόδοσις τοῦ 242 μετὰ τὴν διακοπὴν 243.
ἠπιόδωρος 2 ὁ δίδων γλυκαντικὰ δῶρα, φιλόδωρος, ἐναντίη ἀντι
μέτωπος (ἐξερχομένη ἐκ τῆς οἰκίας εἰς τὴν αὐλήν), εἰσάγουσα ἐ
τὸν θάλαμόν της 247-8.—253-7 ἐν φῦ ἐφύτρωσεν ἐντὸς
τῆς χειρός, ἔθλιψε θερμοῦς τὴν χεῖρα, ἄρα εὐθύς, οἷ χειρί, ἔπος
ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε στερεότυπος φράσις=εἶπε (ἐκυριολεκτεῖται
ἐὰν ὁ χαιρετίζων ἀνέφερεν ὀνομαστί τὸν χαιρετιζόμενον), τίπτει
θρασύς πεισματώδης, ἢ μάλα δὴ βεβαιότατα, τείρω ; δυσώνυμος
κατηραμένος, ἀνίημι παρακινῶ, ἐλθόντα ἐνθάδε, ἀνασχεῖν ἐξ ἄκρῃ
πόλιος.—258-62 ἐνείκω, ἤνεκα ἢνεγκα σπείσης σπένδω, καὶ τὸ
ὡς καὶ οἱ θεοὶ θὰ εὐφρανθῶσι, ὀνήσσαι μέλλ. ὄρ., ὀνίναμαι ἀναψ
χομαι, δροσίζομαι, ἀέξω αὔξω, μέγα κτγρ. προληπτ. εἰς τὸ μένος
μεγάλως πολλαπλασιάζει τὴν δύναμιν, ὡς ὅπως, εἰς τὸ κεκμηῶν
τύνη σὺ (τύ, λατ. tu), ἔται ἐνταῦθα μετὰ γενικωτέρας σημ.: σὺ
πολίται, ἰδικοί σου.—262-8 κορυθαίολος ; αἰέρω φέρω (κυρίως
αἴρω τὸ ποτήριον), μελίφρων ὁ εὐφραίνων τὴν καρδίαν, ἀπογυῖός
(γυῖα) παραλύω τὰ μέλη : μήπως π., λάθωμαι χάσω, στερηθῶ
μένος ἢ ὀρη, ἢ δύναμις πρὸς ἐπίθεσιν, ἀλκή ἢ δύναμις πρὸς ἄμ
ναν (ἀλέξω), ἄζομαι (ἄγ-ιος) εὐλαβοῦμαι, λείβω σπένδω (λοιβή
αἰθουφ (ὁ ἔχων αἰθὴν (αἰθουσαν) τὴν ὕψιν) σπινθηροβολῶν, ἀπ
στράπτων, οὐδέ πη ἔστι οὐδαμῶς δὲ εἶναι δυνατόν, εὐχετάομαι
εὐχομαι (ὡς ναῖω-ναιετάω), κελαινεφής ; παλάσσομαι (πηλός, p
lus) θαντίζομαι, μολύνομαι, λύθρος ἅ. αἷμα μετὰ κονιοροῦ, ὅ
πος (λυ-, λῦ-μα ῥύπος, λυμαίνομαι-ἀπολυμαίνομαι).

237 Σκαιαὶ πύλαι Γ 145.—φηγός δρυς μετ' ἐδωδίμων καὶ

πῶν, παρὰ τὴν πόλιν πρὸ τῶν Σκαιῶν πυλῶν, ὑψηλὴ καὶ ὄραία, καθιερωμένη εἰς τὸν Δία· κατὰ τὸν Schliemann οὕτως ἔκαλεῖτο λόφος ἐγγύτατα τῆς Δ. πλευρᾶς τῶν τειχῶν.—238 ἄλογοι εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ πύργου τοῦ τείχους τοῦ παρὰ τὰς πύλας, ἀναμένουσαι νὰ μάθωσι παρὰ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἐρχομένων εἰδήσεις περὶ τῶν οἰκείων.—242-50 Γ 125. Δύο σειρὰς θαλάμων πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ἐκτισμένας ἐντὸς τῆς αὐλῆς τοῦ Πριάμου δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ.—Παρὰ τὰ κύρια ταῦτα μέρη τοῦ ὄμηρ. οἴκου ὑπῆρχον καὶ δευτερεύοντα παραρτήματα, χρησιμεύοντα ὡς ἀποθήκαι, λουτρον (ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τῆς Τύρυνθος ἢ δυτικῆ πλευρᾶ τοῦ προδόμου ἔφερε θύραν, δι' ἧς μετέβαινον εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ λουτροῦ μ, εἰς ὃ κατὰ τὰ ὄμηρ. ἔθιμα ἦγοντο οἱ ξένοι, ἵνα λουσθῶσι), οἰκήματα χάριν τῆς ὑπηρεσίας κᾶ.—Ὁ Πριάμος ἐκ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ εἶχεν ἀποκτήσει 50 υἱοὺς καὶ 12 θυγατέρας.—244-50. Ἡ συμβίωσις αὕτη τῶν οἰκογενειῶν τῶν τέκνων μετὰ τῆς τοῦ πατρὸς εἶναι ὑπόδειγμα τῆς παλαιᾶς οἰκογενειακῆς κοινωνίας, συνοικήσεως τῶν ἐκγόνων τοῦ αὐτοῦ γενάρχου, οἵτινες κατοικοῦσιν ἐν τῷ αὐτῷ κτήματι, ἔχουσι κοινὰς τὰς γαίας καὶ ζῶσι κοινῇ ἀπὸ τῶν προϊόντων κοινῆς ἐργασίας, τῶν μὲν ἀνδρῶν θηρευόντων, καλλιεργούντων τὴν γῆν, κατασκευαζόντων ὄπλα κλπ., τῶν δὲ γυναικῶν ἀσχολουμένων περὶ τὰ οἰκιακὰ (ταῦτα συμβαίνουσι καὶ σήμερον πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν κώμαις)· ὁ Ὀδυσσεὺς ἀροτριᾷ, ὁ Πάρις βόσκει τὰ ποίμνια, ἡ Πηνελόπη εἶναι πρότυπον γυναικός, ἡ Ναυσικᾶ πλύνει τὰ ἐνδύματα τῆς οἰκογενείας, αἱ ἄνασαι ὑφαίνουσι. Τὸ σύνολον τῶν συγγενικῶν οἰκογενειῶν ἐκλήθη *πατριὰ* ἢ *πάτρα*, ἧς προϊστάτο ὁ γενάρχης, ὁ πατὴρ τῆς ἀρχικῆς οἰκογενείας (ὁ ὕστερον κληθεὶς πατριάρχης, ἐξ οὗ καὶ ὁ βίος πατριαρχικός), τούτου δὲ ἀποθνήσκοντος ὁ πρεσβύτερος υἱὸς ἢ ὁ ἀσκῶν μεγίστην ἐπιρροὴν διὰ τῆς προσωπικότητος καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οὕτως ἐμορφώθησαν καὶ αἱ πρῶται κῶμαι (μορφοῦνται δὲ καὶ σήμερον) καὶ ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται διὰ τί τὸ παλαιότατον πολίτευμα ἐν Ἑλλάδι ἦτο μοναρχικόν, διότι ἐκάστη κώμη ἐβασιλεύετο. Ἐκάστης κώμης οἱ κάτοικοι ἦσαν συγγενεῖς ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας καταγόμενοι, ἢ δὲ κώμη συνήθως ἐλάμβανε τὸ ὄνομα τοῦ ιδρύσαντος αὐτὴν γένους (Βουτάδαι, Δαιδαλίδαι, Εὐπυρίδαι, Θυμοιάδαι καὶ καθ' ὅλου τὸ 1)4 τῶν δήμων Ἀττικῆς ἔφερε τοιαῦτα ὀνόματα). Διὰ τοῦ χρόνου ἀξανανομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκιστῶν ἐκείνου τοῦ κώμης τὸ ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων κώμων

ἐπῆλθε κατ' ἀνάγκην κατανομή τῆς ἐργασίας καὶ ἐμορφώθησαν αἱ ποικίλαι ἐπαγγελματικαὶ τάξεις· ἤδη ὁ Ὀμηρος μνημονεύει χαλκέων, σκυτοτόμων, κεραξέων, κεραμέων, ἀμαξοπηγῶν, τεκτόνων, ἀλλ' οἱ πολλοὶ τῶν κατοίκων ἦσαν αὐτουργοί, ἐν ἀνάγκῃ δὲ μετεκαλοῦντο καὶ ἔξωθεν τεχνῖται.—Τὸ σύστημα τῶν κωμῶν ὑφίστατο ἐν Ἑλλάδι καὶ κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους (ἐν Αἰτωλίᾳ, ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐν Ἀττικῇ οἱ δῆμοι, καὶ ἀλλαχοῦ, ἀλλ' ἤδη ἐνωρὶς ἢ πλείονες συγγενεῖς κῶμαι ἠνοῦντο οἰκιοθελῶς εἰς μίαν πόλιν ἢ ὑπήγοντο εἰς κώμας, αἵτινες ἐν ἐπικαίρῳ θέσει κείμεναι προήχθησαν ἐκ τῆς ἐμπορίας εἰς πόλεις, ἢ ὁ κραταιότερος κώμης τινὸς ἡγεμῶν ἠνάγκαζε τὰς λοιπὰς νάναγνωρίσῃσι τὴν ἰδίαν ὡς τὸ κέντρον τῆς χώρας, ὡς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς, ἐνουμένης πολιτικῶς (Θησεύς)· ἐν οἰαδῆποτε τῶν περιπτώσεων τούτων ὁ ἡγεμῶν τῆς πρωτευούσης ἀνεγνωρίζετο ὡς ὁ ὑπατος βασιλεὺς, ὁ βασιλεύτατος, οἱ δὲ λοιποὶ ἡγεμόνες, οἱ πρεβύτατοι τῶν γενῶν καὶ οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις, ὡς ἄνακτες (δημογέροντες) ἀπετέλουν τὴν βουλήν τοῦ βασιλέως.—**252 εἰσάγουσα** εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς.—**258 μελιθέα** ἢ συχνὴ χρῆσις τοῦ μέλιτος ἐν τοῖς συνθέτοις, *μελίφρων*, *μελίκρητον*, *μελίγηρος*, *μελίρορτος* μαρτυρεῖ τὴν εὐρείαν ἐν τῇ ἀρχαιότητι χρῆσιν τοῦ μέλιτος, ἀντικαθιστῶντος καὶ τὴν συνήθη παρ' ἡμῖν σάκχαριν.—*χερσὶν ἀνίπτουσι* οἱ ἀρχαῖοι πρὸ πάσης ἱεροπραξίας ἔπλυνον τὰς χεῖρας, ἵνα προσέρχωνται καθαροὶ πρὸς τοὺς θεοὺς.

269-311. **269-78 ἀγέλη** (ἄγουσα λείαν) λαφυραγωγός, **θύος** τὸ (θύω); **ἀολλίζω** (ἀολλής) ἀθροίζω (διὰ τῶν θεραπαινῶν), **271-8=90-7, τοὶ σοί, θές** καὶ **ὑποσχέσθαι**.—**279-85 μετελεύσομαι** ἐλεύσομαι μετὰ Πάριν, **αἴ κ' πλ. ἐρ., εἰπόντος ἀκουέμεν** νὰ ὑτακούσῃ εἰς τοὺς λόγους μου, **χάσκω, ἔχανον, κέχηνα**: εἶθε νὰ ἀνοίξῃ καὶ νὰ καταπῆ, **αὔθι** ἐκεῖ, ὅπως εὐρίσκεται, πρὶν μεταβῆ εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, **ἔτρεφε** (μὴν) **μέγα πῆμα κτηρ.**, **Ἄιδος** (δόμον), **φαίην κε** θὰ ἠδυνάμην νὰ βεβαιώσω, **φρένα ἐκλελαθέσθαι** ὅτι ἡ ψυχὴ μου ἐλησμόνησεν ἐντελῶς, ὅτι ἔφυγεν ἐντελῶς ἀπ' ἐπάνω τῆς, **οἰζύς**-ύος ἢ (ἐπιφ. οἶ) θλίψις, πικρία (οἰζυρός), **ἄτερπος** (α-τέρπειν) πικρός, φαρμακερός.—**288-96 βλώσκω, ἔμολον, ἔρχομαι** (μολῶν λαβέ, αὐτό-μολος), **μέγαρα** τὸ ὄλον ἀνάκτορον, **ἀμφίπολος** (ἀμφί τὴν δέσποιναν) πέλομαι, θεράπαινα, **κατὰ ἄστνυ** (περιερχόμεναι), **θάλαμος** ἀποθήκη, **κῆώεις** ὁ (καίω, *κῆος θνυίαμα) εὐώδης, **ἔσαν οἱ** (οἱ), **παμποικίλος** 2 (pingo)

οκέντητος, *Σιδονίηθεν* ἐκ τῆς χώρας τῆς Σιδῶνος ἐν Φοινίκη, *Ἀλέξανδρος* Πάρις, *ἐπιπλῶς* μτχ. ἄορ. τοῦ *ἐπιπλώω* ἐπιπλέω, *ὄδον* κατ' ἐκεῖνο τὸ ταξειδίον, *ἀνάγω* ἀπάγω διὰ τῆς ἀνοικτῆς ἀλάσσης, *εὐπατέρεια* ἢ ἔχουσα εὐγενεῖς πατέρας, εὐγενής, *αἴρομαι* ἀμβάνω, *ποικίλματα* ἐνυφασμένα κοσμήματα, *ἀστήρ* ὡς ἀναστροφῆς, *ἀπέλαμπε* λαμπρῶς ἠκτινοβόλει, *νείατος* (νέος) ἔσχατος (πρβλ. novissimum agmen, νεώταται εἰδήσεις), κατώτατος, *βῆ ἕμεναι* ἐκίνησε νὰ ὑπάγη, *μετασσεύομαι* ἀκολουθῶ ἐν σπουδῇ.—297-11 *ὠῖξα οἶγω, ἱππόδαμος* (ἱπποδαμαστής) ἀρματηλάτης, *ἔθηκαν* ἀφώρισαν, *ὀλολυγῆ* ἢ (ὀλολύζω λ. π.) ἀλαλαγμὸς (γυναικῶν ἐπικαυμένων θεότητά τινα): ἐν μέσῳ ἀλαλαγμῶν, *εὐχομένη ἡρᾶτο* εὐχομένη παρεκάλει, *θύσιπτολις* 2 (θύομαι σφύζω) πολιοῦχος, *ἄξον* ἢ θραῦσον πλέον, τέλος πάντων ἔγινεν ἀνοικονόμητος, *καὶ αὐτὸν* ὡς καὶ τὸ δόρυ, *προπάροιθε* ἔμπροσθεν.

270 *θύεα* ὡς τοιαῦτα ἐχρησίμευον ξύλα συκῆς, ἀμπέλου, ἀφνης, μύρτου καὶ δὴ τῆς θυίας, εὐώδους δένδρου (παρ' ἡμῖν *οὔγας*): ὁ λιβανωτὸς ἄγνωστος παρ' Ὀμήρῳ.—280 *Πάρις* μετὰ τὴν ἀτυχῆ μονομαχίαν πρὸς τὸν Μενέλαον εἶχε καταφύγει εἰς τὸν ἴκον αὐτοῦ.—288 *κηώεις*: δωμάτια ἢ ἐνδύματα ἐπληροῦντο ὑφῶν, δι' ὧν καὶ μύες ἢ σῆτες ἀπείργοντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἴμα οὐδετεροῦντο αἱ κακαὶ ὀσμαί, ἃς κνῖσα καὶ σωροὶ κόπρου ἠπέιλουν νὰ μεταδίδωσιν εἰς τὴν ὀμηρ. οἰκίαν. Τὰ μύρα ἴσως θὰ κομίζοντο ἔξωθεν καὶ δὴ ἐκ Φοινίκης.—*κατεβήσεται*, διότι ὁ θάλαμος ἦτο ὑπόγειος καὶ γενικῶς ὑπόγειοι ἦσαν οἱ θάλαμοι, ὅπου ἐφυλάσσοντο πολύτιμα πράγματα ἢ θησαυροὶ. Ἐν τῷ μεγάρῳ ὑπῆρχον κιβώτια μετ' ἐνδυμάτων καὶ ἐκ τούτων εἶχε συστήσει ὁ Ἑλένος νὰ προσενεχθῆ ὁ πέπλος, ἀλλ' ἢ Ἐκάβη κατέβη εἰς τὸν θάλαμον, ἵνα λάβῃ τιμώτερον πέπλον.—290 *Σιδονίων*: ἢ βιομηχανία καὶ δὴ ἢ ὑφαντικὴ καὶ τῶν χειροτεχνημάτων εἶχε προαχθῆ πολὺ ἐν Φοινίκη, ἐν ᾧ ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Δωριέων ὡς ἐν μεσαιωνικῇ περιόδῳ μῦσαι καὶ τέχναι εἶχον μαρανθῆ. Ὁ Πάρις φεύγων ἐκ Σπάρτης μετὰ τῆς Ἑλένης ἀπεπλανήθη εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐκεῖθεν διελθὼν διὰ Φοινίκης ἐπανέκαμψεν οἴκαδε. Ἐν εὐπλοῖᾳ ὁ πλοῦς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τροίας ἦτο τριήμερος.—292 *εὐπατέρεια* ὡς θυγάτηρ τοῦ Διὸς A 113.—294 *ποικίλμασι*: ταῦτα ἢ θὰ εἶχον ἐνυφανθῆ ἢ, ἐὰν ληφθῆ ἢ λ. κυριολεκτικῶς (πρβλ. τὸ λατ. pingo), θὰ εἶχον κεντηθῆ: πρβλ. τὴν κατάκοσμον ἐσθῆτα τῆς λεγομένης *θησαυροῦ* ἀπὸ τοῦ ἐπιούτου Ἐκκλησιαστικῆς Πολιτικῆς

ἐν τῇ Προθήκῃ 62 τῶν Κρητικῶν ἐκμαγμάτων ἀριστερὰ τῶ ἐπι-
 λόντι. — 295 *νείματος*: μόνον τὰ καθημερινῆς χρήσεως ἀντικείμενα
 τοποθετοῦμεν ἄνωθεν τῶν κιβωτίων, ἵνα ἔχωμεν πρόχειρα. —
 298 *θύρας* τοῦ ναοῦ· ταύτας ἤνοιγεν ἡ καλουμένη *κληρίς* (κλείδιον)
 μεταλλίνος μικρὸς μοχλὸς εἰσαγόμενος δι' ὀπῆς τῆς θύρας, ἵνα ἀπι-
 θήσῃ τὸν ξύλινον μοχλὸν τὸν κλείοντα ἔσωθεν αὐτήν. — 290 *Κι-
 σῆς* θυγάτηρ τοῦ Κισσοῦ (Κισσέας-ῆς) Θρακὸς βασιλέως. — 300
ἔσθηκαν: τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα πολλάκις ἦτο κληρονομικόν, ἄλλοτε
 αἰρετόν, ὡς ἐνταῦθα, ἄλλοτε παρείχετο διὰ κληρώσεως, ἄλλοτε ἐπι-
 λεῖτο· ἡ διάρκεια τοῦ ἀξιώματος ἐνιαυσία ἢ διὰ βίου· ἴδ. Α 62.
 301 *ὀλολυγῆ*: ἐν εὐχῇ καὶ θυσίᾳ αἱ γυναῖκες ἐκβάλλουσιν ὀλο-
 γῆν, κραυγῆν νενομισμένην περιλαμβάνουσιν ἴσως ἐπιφωνήματι
 τινι. — *ἀνέσχον*: ἐπὶ ἐγγλύπτων λίθων ἀνατείνουσιν ἀμφοτέρας τῆς
 χειρός ἢ τὴν ἑτέραν, ἐνίοτε δὲ καὶ ὀρχοῦνται ἐπιτελοῦσαι ἱερὰν ὀρ-
 χησιν. — 305 Διὰ τί ἡ πολυωνυμία τῆς θεᾶς; — 307 *πρηνέα*:
 Θεανῶ εὐχεταί τι πλεόν τοῦ Ἑλένου. — 308 *ἐπὶ νηφ'* πῶς πρέ-
 ναν νοηθῆ; — 311 *ἀνένευε* ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων, ἐκ τῶν
 πραγμάτων· ὅθεν δὲν πρόκειται περὶ πραγματικῶν νευμάτων τῆς θεᾶς.

312-68. 312-20 *βεβήκει* εἶχεν ἐκκινήσει, αὐτὸς ἐν ἀντι-
 τιδιαστολῇ πρὸς τοὺς ἄνδρας, *ἐριβῶλαξ* ἢ (*ἐρι βῶλος*) (ἢ ἔχουσα
 μεγάλους βόλους) εὐφορος (κ. *ἐρίβωλος*), *τέκτων* ὁ (*τέχνη*, τεχνίτης,
 κτίστης, 316 οἱ οὔτοι, *ἐγγύθι τε* ἀντὶ *ἐγγύθι Προιάμοιο*)
τε, ἐνθα ἐκεῖ, *ἄρα* κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, *ἐνδεκάπηχυ*, *πῆ-
 χυς* τὸ μῆκος τοῦ πήχεως τῆς χειρός, *πάροιθε δουρὸς* ἀπὸ τὸ ἔμπρο-
 σθεν μέρος τοῦ δόρατος, *περιθῆω* περιβάλλω, *πόρκης* ἄ. κρο-
 κος, δακτύλιος συνέχων τὸ ἀκόντιον μετὰ τοῦ σωλῆνος τῆς λόγχης.
 — 321-5 *ἔπω* ἀσχολοῦμαι, περιποιοῦμαι, *ἀφάω* ψηλαφῶ (διὰ νῆ-
 ἴδη ἂν εὐρίσκονται ἐν καλῇ καταστάσει), δοκιμάζω, *ἀγκύλος* 3 καμπύ-
 λος, *ἄρα* τότε, συγχρόνως, *δμωή* ἢ (*δάμνημι*) δούλη, *δμῶς* ὁμο-
 δμῶς, δούλος δοριάλωτος (ὅστις πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἠδύνατο νῆ-
 εἶναι καὶ εὐγενής). — 326-31 *νεικέω* (*νεῖκος* ἔρις) (ἐρίζω) ἐπι-
 πλήττω, *αἰσχρὸς* προσβλητικὸς, *δαιμόνιε* ἀλλόκοτε, περίεργε ἀν-
 θρωπε· πῶς ἢ σημασία αὕτη; *οὐ μὲν καλὰ* ἀληθῶς δὲν εἶναι ὀρθοῦ-
 αὐτό, τὸ ὁποῖον κάμνεις, ὅτι, *χόλος* χόλιασμα, ἐχθροπάθεια, *τόνδον*
 ὃν ἐγὼ βλέπω, *ἐντίθεμαι* *θυμῶ* βάλλω μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου
φθινύθω (*φθίνω*) φθείρομαι, *αἰπύς*; *αὐτή* (αὖω) (κραυγῆ) μάχη
 (θορυβώδης), *δαίω*; *ἀμφιδέδμε* ἔχει ἀνάψει ὀλόγυρα, *μάχομαι* ἐπιτι-
 μῶ, *μεδίημι* ἀποχωρῶ, *στυγερός* (*στυγέω*) 3 φοικαλέος, ἀποτρόπαιος.

ἄνα (πρόθ. ἐπιρ.) ἐλάνω, ἐγέρθητι, **τάχα** ταχέως, **θέρ-ομαι** (θερ-μαίνομαι) καίομαι, **δήιος** (δαίω) καυστικός, φλογερός, **πυρός** γεν. διαιρ. ἀπὸ πῦρ, διὰ πυρός.—**332-6 αἶσα**; **κατ' αἶσαν** ὀρθῶς, δικαίως, **ὑπὲρ αἶσαν** ἀδίκως, **τοῦνεκα** (τοῦ ἔνεκα), **συντίθεμαι** βάλλω εἰς τὸν νοῦν μου, **335 τοι** (σοί) μάθε ὅτι, **τόσσον** εἰς ὃ ἀκολουθεῖ **ἔθελον** δὲ ἀντί: ὅσσον ἐθέλων, αἰτιολ. μετοχῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὸ **χόλω-νεμέσσι**, δηλοῦντα αἴτιον, **νέμεσσις-ιος** ἡ ἀγανάκτησις **ἄχος** τὸ (λ. π.) λύπη, πόνος, **προτραπέσθαι** νὰ παραδοθῶ εἰς τὴν λύπην μου, νὰ παρηγορήσω τὸν πόνον μου.—**337-9 παρά-φημι** συμβουλεύω, **λώιον** λῶον (συγκ. τοῦ ἀγαθός), καλύτερον, **ᾧδε** κατ' ἔννοιαν ὑποκ. τοῦ ἔσσεσθαι: τόδε, ἐὰν μετᾶσχω τοῦ πολέμου· ἀλλὰ καὶ ἐγὼ αὐτὸς νομίζω ὅτι τοῦτο θὰ εἶναι τὸ καλύτερον, **ἐπαμείβομαι** ἀλλάσσω (ἐκ περιτροπῆς ἐπισκέπτομαι), ἐναλλάσσω.—**340-1 ἐπιμένω** περιμένω, **δύω** ὑποτ. θέλω νὰ ἐνδυσθῶ τὰ ὄπλα μου, ἄς ἐνδυσθῶ τὰ ὄπλα, νά· ἡ ὑποτ. μετὰ προστκ ὡς ἀπτ. **φέρει σκεπώμεθα** κλπ., **ἀρήιος** (ἄρης) πολεμικός, **μέτειμι** ἔρχομαι κατόπιν, **κιχάνω**;—**342-8 δαῆρ-ερός** ἀνδράδελφος, **κύων** ἀναιδής, **κακομήχανος** κακότροπος, κακοῦργος, γεν. **κακομηχάνου-ου**, **κρυόεις** 3 (κρύος τὸ) παγερός, φρικαλέος, **ᾔφελε οἴχεσθαι** εὐχὴ ἀνεκπλήρωτος, **προφέρω** φέρω μακρὰν: νὰ με εἶχε φέρει μακρὰν χωρὶς νὰ με γυρίσῃ, **ὅτε πρῶτον** εὐθύς μόλις, **θύελλα ἀνέμοιο** ἀνεμοστρόβιλος, **φλοῖσφος** λ. π. ὁ γλυκὺς ἤχος τῆς μειρίως κινουμένης θαλάσσης, **πολύφλοισφος** πολυτάραχος, **ἐνθα** ὅπου (ἀναφ. τελ. ἵνα ἐκεῖ), **ἀπό-φερε** ἄορ. ἄορ. ὀήμ. (ἴσως τοῦ ἔρω, ἔρω· ἐς κόρακας χάσου, ἴσως καὶ τοῦ ἀπο-φράω) μετὰ τοῦ **κεν** θὰ με παρέσυρε κατὰ διαβόλου, **πάρος** (κατ' ἔννοιαν: ἀντί νά).—**349-53 ἐπεὶ γε** ἀφ' οὗ ἄπαξ, **τεκμαίρομαι** (τέκμων οὐ. ὄριον) ὀρίζω, **ᾧδε** ὅπως τώρα γίνονται, **ἔπειτα** τότε τοῦλάχιστον, **ἄκοιτις**; **ἤδη** (κεν) νὰ εἶχε συνειδησιν, νὰ συνησθάνετο, **νέμεσις** κατάκρισις (ἐξ ἠθικῆς ἀγανακτήσεως, δικαία), **αἵσχεα** ὕβρεις, **οὔτε' ἄρ'** οὔτε τώρα ὡς φαίνεται, **ἔμπεδοι φρένες** ὑγιῆς νοῦς, **δπίσσω** ἐν τῷ μέλλοντι, **τῷ** διὰ τοῦτο, ὅθεν, **καὶ** εἰς ὅλην τὴν ἔννοιαν, δηλῶν τὴν συμφωνίαν ἀκολουθίας καὶ λόγου, **ἐπαυρίσκομαι** ἀπολαύω, δρέπω τοὺς καρποὺς (τῶν μὴ ἐμπέδων φρενῶν).—**354-8 δίφρος** (δύω φέρων) κάθισμα ἀπλοῦν ἄνευ ἐρείσματος νώτων καὶ βραχιόνων, **σε φρένας**, **σὲ μάλιστα**, **ἀμφιβέβηκε** πιέζει, βαρύνει πνίγει, **πόνος** ὁ ἀγών, **ἄτη** διατάραξις τοῦ νοῦ, τύφλωσις, καὶ ἐντεῦθεν: ἀμάρτημα, **ἐπὶ θῆκε** ἐπεκρέμασε, προώρισε, **αἰίδιμος** 2 (αἰιδός, αἰοιδή, αἰίδα

ἄδω) ἀντικείμενον φῶδης, ψαλισμάτων, ἵνα μᾶς κρεμάσουν κουδούνια, καὶ ἔσσομένοισι καὶ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.—**359 62 φιλέουσα περ** παρ' ὄλην σου τὴν ἀγάπην, οὐδὲ ἄλλὰ δὲν (διότι δέν), **ἐπέσσυται**, προκμ. τοῦ ἐπισσεύομαι, σπεύδει, προθυμοκοιεῖται, ποθεῖ, **ὄφρα ἐπαυῖνω** ἢ τελ. πρότασις ἀντὶ τίνος κεῖται ; **ποθὴ πόθος, μέγα σφόδρα**.—**363-8 ὄρνυμι** κεντῶ, καὶ αὐτὸς καὶ μόνος του, χωρὶς νὰ περιμένη ἔξωθεν παρακινήσεις, ὡς κεν τί διορίζει ἢ τελ. πρότασις ; **καταμάρπτω** καταλαμβάνω, καταφθάνω, καὶ γὰρ τὸ καὶ εἰς τὸ οἰκόνδε, ἴδωμαι ὁ μ. τύπος ἀντὶ τοῦ ἐνεργ., οἰκεύς, οἰκῆς οἰκεῖοι, ἦ-ἦ διπλ. ἐρ. ἐὰν-ἦ, **αὐτὶς ἔξομαι** θὰ ἐπανεέλθω, **ὑπότροπος** γυρίζων ὀπίσω, **ἦδη** τῶρα ἀμέσως, **δαμόωσιν** ἀντὶ δαμῶσιν, δαμά(σ)ουσι μελ., **ὑπὸ χερσὶ** ὑπὸ τὸ κράτος τῶν χειρῶν.

314 αὐτὸς ἔτευξε· οἱ ἥρωες ὡς ἐν κινδύνῳ εἶναι ὑπερασπισταὶ τῆς πατρίδος, οὕτως ἐν εἰρήνῃ ποιμαίνουσι, παρασκευάζουσι τὸ φαγητόν, γεωργοῦσιν ἢ ἐποπτεύουσι τὰς ἐν τοῖς κτήμασιν αὐτῶν συντελουμένης ἐργασίας 244-50.—**316 θάλαμος** τὸ μέγαρον, ὁ κοιτῶν τῶν ἐφήβων καὶ τῶν ἐγγάμων· **δῶμα** ἄδηλον τί σημαίνει· ἴσως τὴν αἴθουσαν δώματος καὶ τὸν πρόδομον κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ θαλάμου, κατ' ἄλλους τὰ οἰκήματα τῆς ὑπηρεσίας.—**317** Οἱ σπουδαιότεροι τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου εἶχον ἰδίαν κατοικίαν, ἀλλὰ παρὰ τὴν πατρικὴν ἰδρυμένην.—**320 πόρκης** συγκρατῶν στερεώτερον αὐλὸν καὶ καυλὸν (τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸν αὐλόν), ἵνα μὴ ἀποσπᾶται ἢ λόγχη ἐκ τοῦ δόρατος. Ἐκ τοῦ μεγάλου ὕψους τοῦ δόρατος ἐξάγεται καὶ τὸ μέγα ὕψος τοῦ ἥρωος, ὃν ἀλλαχοῦ ὁ ποιητὴς παραβάλλει πρὸς ὄρος νιφόεν.—**321-2** Τὰ ὄπλα ἐστήνοντο ὄρθια ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ μεγάρου ἢ ἀνηρτῶντο ὡς κάλλιστος κόσμος ἡρωικῆς κατοικίας, ὅπως ἐν ταῖς μεσαιωνικαῖς αἰθούσαις τὰ ὄπλα τῶν ἵπποτῶν ἐκρέμαντο ἀπὸ τῶν τοίχων.—**322 θώρηξ** Γ 322. Τμῆμα γυάλου ἀπόκειται ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Χαλκοθήκῃ ἐν 199 6441.—**ἀγκύλα τόξα**· ἀσπίς καὶ θώραξ δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν ὀπλισμὸν τοξότου· ὁ Πάρις πρόκειται νὰ ἐκλέξῃ. — **323 δμῶαι**· κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ὑπάρχουσι τρεῖς τάξεις ἀνθρώπων, α') οἱ εὐγενεῖς, β') οἱ ἐλεύθεροι πολῖται (δῆμος) καὶ γ') οἱ δούλοι, εἰς οὓς ἀνήκουσι καὶ οἱ δμῶες. Ἡ λ. ἀρχῆθεν ἐσήμαινε τὸν δοσιάλωτον, τὸν ἀνήκοντα εἰς λαὸν ὑποταχθέντα, ὡς ἦσαν οἱ Εἴλωτες τῆς Λακωνικῆς καὶ οἱ πενέσται τῆς Θεσσαλίας, καὶ κατὰ τοῦτο θὰ διεκρίνοντο τῶν ἄλλων δούλων, ἀλλ' ἄδηλον ἂν ἡ διάκρισις αὕτη ὑφίστατο παρ' Ὀμήρῳ. Παρὰ τούτῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν δούλων εἶναι μι-

κρός, μόνον δὲ οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ εὐγενεῖς ἔχουσι πολλοὺς ἢ δορι-
 αλώτους ἢ ἀγορασθέντας ἀπὸ πειρατῶν, μεταξὺ δὲ ἐλευθέρων καὶ
 δούλων ὑφίσταται οὐχὶ μέγα χάσμα, ἀλλὰ τοῦναντίον συνήθως οἰ-
 κεία ἀναστροφή, διότι ὡς πιστοὶ θεράποντες τῶν κυρίων δύναν-
 ται νάπολαύωσι μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ φιλόφρονος εὐνοίας· ταῦτα
 ἰσχύουσι καὶ μεταξὺ δεσποινῶν καὶ δμῶν Γ 143.—**324 ἔργα**
 ὑφαντικῆς καὶ ἄλλα σχετικά.—**326 χόλον τόνδε**, ὅστις δείκνυται
 διὰ τῆς ἀποχῆς σου ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος· διὰ τί ἦτο ὠργισμένος κατὰ
 τῶν Τρώων δὲν εἶπεν ὁ ποιητής.—**336 ἄχει** ὑπαινίσσεται τὴν
 ἦτταν ἐν τῇ μονομαχίᾳ πρὸς τὸν Μενέλαον, ὡς καὶ ὁ ς. 339.—
340 δύω· διὰ τί περὶ τῶν ὄπλων τὸ *δύεσθαι*; τὰ ὄπλα ἐφόρουν
 κατὰ τήνδε τὴν σειράν: κνημίδας, θώρακα, ξίφος, ἀσπίδα, κόρυθα
 καὶ τέλος τὸ δόρυ.—**346 θύελλα** ἐνταῦθα θυελλώδης ἄνεμος, ὅστις
 ἀφαρπάζει. Ὑστερον αἱ θύελλαι ἐπροσωποποιήθησαν ὡς ἄρπυιαι
 (ἀρπ-ἄζουσαι), πνεύματα τῶν ἀνέμων πτερωτά, λίαν μυστηριώδη
 (πρβλ. τὰς ἡμετέρας ἀνεμοξουρίας) ἀφαρπάζοντα μεμονωμένους ἀν-
 θρώπους καὶ ἀπάγοντα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς χώρας τῶν ζώντων εἰς
 ἄγνωστον τόπον, ὡς ἐνταῦθα, ἢ εἰς τὸν κάτω κόσμον, ὅπου αὐταὶ
 διατρίβουσι.—**348 τάδε ἔργα** ἡ ἀπαγωγή μου καὶ ὁ πόλεμος.—
349 θεοὶ τεκμήραντο πρβλ. τὰ περὶ μοίρας ἐν Α 416. Ἐπειδὴ
 αἱ βουλαὶ τῆς μοίρας εἶναι καὶ βουλαὶ τῶν θεῶν, ἐνταῦθεν καὶ αἱ
 φράσεις: οἱ θεοὶ ἐπεκλώσαντο, τεκμήραντο.—**354 δίφρος; κλί-**
σμός ἴσως τὸ ἔχον μόνον ἔρεισίνωτον Πίν. Η' 2, ὅπου εἰκονίζεται
 ὁ κακῶς λεγόμενος *θρόνος* τοῦ Μίνω· *θρόνος* τὸ ἔχον ἔρεισμα καὶ
 νότων καὶ χειρῶν.—**358** Ὁ στίχος οὗτος προϋποθέτει τὴν ὑπαρ-
 ξιν ἀσμάτων περὶ ἀρπαγῆς τῆς Ἑλένης καὶ ἐξαγγέλλει τὴν ἀθανα-
 σίαν τῆς πράξεως καὶ διὰ τῶν ὁμηρ. ἐπῶν.

363-302. 369-80 *δόμοι ἐν ναιετώωντες* καλῶς κατοι-
 κούμενοι (ἰδρυμένοι), ἀναπαυτικοί, οὐδὲ ἀλλὰ δέν, *γοάω* γοερῶς θρη-
 νῶ, *μύρομαι* δακρυρροῶ, *τέτμεν* ἀόρ. μετ' ἀναδιπλ.: εὐρεν, οὐδὸς ἄ.
 κατώφλιον, *μετὰ δμῶησιν* μεταξὺ τῶν ὑπηρετριῶν, *εἰ δ' ἄγε; νη-*
μερτῆς (νη-ἀμαρτάνω) ἀψευδῆς, *νημερτέα* τὴν ἀλήθειαν, *ἠὲ* (ἦ)-
 ἦ διπλ. ἐρ., *πῆ* κάπου, εἰς τινα, *ἐς* (οἶκον) *γαλόων*, *γαλώως* ἢ
 (ἀττ. *γάλως*) ἀνδραδέλφη, *εἰνάτηρ-τέρος* ἢ συννυφάδα, τί σημ. ὁ
 ἐνεστ. *ἰλάσκονται*;—**381-91** *ὄτρηρός* ὁ δραστήριος, φιλόπονος,
πρὸς εἶπεν, **383** ἀντὶ ἀποδόσεως: *τοῦνεκά τοι ἐρέω*, ἀκολου-
 θοῦσιν αὐτὰ τὰ πράγματα, *ἐπὶ πύργον* διὰ τὴν ἀναβῆ ἑπάνω εἰς
 τὸν πύργον, *τείρομαι*; *κράτος* ὑπεροχή, *δῆ* ἤδη, *ἀφικάνει* ἔχει

φθάσει, *τιθήνη* ἢ ἐπιμελήτρια (νταντά), ἦ προκ. τοῦ ἡμί (λατ. aio) λέγω (παρ' ἀττ. ἦν δ' ἐγώ, ἦ δ' ὅς), *ταμίη* θ. ἢ οἰκονόμος, *ἀπέσσυτο* ἀπῆλθεν ἐν σπουδῇ, *κατ' ἀγυιάς* κάτω (ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως) διὰ τῶν ἀγυιῶν, *ἐν κτιμενος* λιθόστρωτος (λατ. strata (via))—**392-404** *εὔτε* ὅτε ἀκριβῶς (ὁ σύνδεσμος οὗτος πάντοτε παρ' Ὀμ. τίθεται ἀσυνδέτως), *τῇ ἄρα* ὅπου (διὰ τῶν ὁποίων) ἀκριβῶς, *διεξιμεναι* τί σημ. ἢ *διά*, τί ἢ *ἐξ*; *πολύδωρος* ὁ δίδων πολλά δῶρα, ἐλευθέριος, γενναιόδωρος (πρβλ. ἢ *ἡπίοδωρος*), *ἐναντίη* ἀντιμέτωπος, ἀντικρῦ, *μεγαλήτωρ* μεγαλόκαρδος, γενναιόψυχος, *Πλάκος* θ. ἀποφυὰς τοῦ ὄρους Ἰδης ἐν Μυσίᾳ, *ὑπὸ Πλάκῳ* ἐν ταῖς ὑπωρεΐαις τῆς Πλάκου, *Θήβη* τοπ., διὰ τὴν θέσιν ἢ πόλιν *ὑποπλακίη*, *τοῦ περ* δὴ λοιπὸν τούτου ἀκριβῶς, *ἔχετο* ἦτο σύζυγος, *χαλκοκορυστής*; ἦ 389 δεικτ., *ἔπειτα* τότε 394, *ἀντιά*; *ἀταλάφρων* (ἀταλὸς τρυφερός) ὁ ἔχων τρυφερόν (παιδικόν) νοῦν, ἀθῶν ζωηρότητα, *αὐτως* οὕτως, τόσον (ὅπερ δεικνύει τρόπον τινὰ ὁ ποιητῆς διὰ τῆς χειρός), *ἀλίγκιος* κ. *ἐναλίγκιος* ὅμοιος, *μειδιάω* μειδιῶ, *σιωπῆ* (ἐν ἀφώνῳ πατρικῇ χαρᾷ) εἰς τὸ *ἰδὼν* (οἴψας βλέμμα) εἰς παῖδα.—**405-10 406**=253, *δαιμόνιε* θεότρελλε, *τεδν* (σὸν) *μένος* τὸ θάρρος, ἢ ὁρμή σου, *φθίω*, μέλ. φθειῶ, καταστρέφω, *φθίνω* ἀμετβτ., *νηπίαχος* νήπιον, *ἄμμορος* (σμερ., ἢ ὁ τοῦ *μόρος*, *μειρομαι*) ἄμοιρος, *χῆρη*, *χῆρος* (χά-σκω, χά-ος).—**410-3** *κερδίων-ον* ὠφελιμώτερος, *ἀφαμαρτάνω* τινὸς χάνω τινά, *θαλπωρῆ* ἢ παρηγορία, *πότμος* ὁ (πίπτω) μοῖρα, μοιραῖος θάνατος, λατ. caso-casus, π. *ἐφρέπειν* παρακολουθεῖν, ὑποκύπτειν εἰς τὸν θάνατον.—**413-28** *ἔστι* ζῆ, πατήρ καὶ μήτηρ μετὰ τὸ οὐδέ, διότι ἀμφοτέραι αἱ ἔννοιαι λαμβάνονται ὡς μία, γονεῖς, *ἀμὸς* ἡμέτερος (συνυπονοεῖ καὶ ἀδελφούς 421), *ἐκ πέρθω* ἐκπορθῶ, *ἐν ναιειτόσσα* πολυάνθρωπος, εὐρύχωρος, *σεβάσσατο* ἐκ σεβασμοῦ ἐντροπή νὰ στερήσῃ αὐτὸν τῆς ἐν ἔντεσι ταφῆς, *θυμῶ* ἐνδομύχως, *ἔντεα* τεύχεα, *δαίδαλος-λεος* (δαιδάλλω, *Δαίδαλος*) ποικίλος, ἐντέχνως κατεσκευασμένος, *ἐπὶ χέω* ἐπισωρεύω, ἀνεγείρω, *σῆμα* τύμβος, *αἰγίλοχος*; οἱ ἀναφ., εἰς ὃ ὡς ἐπεξ. *ἐπὶ κασίγνητοι* εἰς τὸ ἀναφ. ἀποδίδεται τὸ δεικτικὸν οἱ 422, *ἶος*, *ἶα*, *ἶον*, ἰοῦ κλπ., εἰς, *ποδάρκης* 2 (ἀρκῶν ἑαυτῷ τοῖς ποσὶ) *ταχύπους*, *ἐπὶ βουσιν* ἐπάνω, πλησίον, *εἰλίπους* ὁ συστρέφων τοὺς (ὀπισθίους) πόδας ἐν τῷ βαδίσματι, *ἀργεννός* (3 *ἀργεο-νός*, *ἐν-αργής*, *ἀργός* λευκός) λευκός, *βασίλευεν* ἦτο βασίλισσα, ὡς σύζυγος τοῦ βασιλέως, *ἐπεὶ ἄρα* εὐθύς μόλις, *δεῦρο* ἔπειτα, ἢ ἔπειτα ἀπὸ τοῦ ἐπιπέτου Ἐκκαίδεκα Πόλιτις, Ἰαχαιῶν,

αρ-ατος οὐ. (κτᾶσθαι) κτῆμα, ἄψ πάλιν, ὃ γε αὐτὸς τοῦλάχισ-
 ν, μετ' ἐμφάσεως ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Ἄρτεμιν, πατρὸς τῆς
 Ἄρτεμινος τῆς Ἀνδρομάχης, *λοχέαιρα* ἢ (λοῦς βέλη χέουσα) τοξό-
 —429-39 ἀτὰρ ἢ ἀντίθ. πρὸς τοὺς ἀποθανόντας ἀγαπητοὺς
 ἦ, *θαλερός* τρυφερός, *παρακοίτης* σύζυγος, *νῦν ἐλέαιρε*, ὅπερ
 εἶπε τοῦδε δὲν ἔκαμες, ἐπανερχεται εἰς τὰ ἐν 407, *αὐτοῦ* ἐδῶ, *ἐπι-
 γρυφῶ* τῷ ἄνωθεν τῶν Σκαιῶν πυλῶν, *ἐρινεὸς* ἄ. ἀγριοσυκῆ
 βλ. ὄρνις) καὶ ὁ περὶ αὐτὴν τόπος, *ἐπλετο*, ὅτε ἐγένοντο αἱ
 ἀποπειραὶ 435, *ἀμβατὸς* 2 εὐανάβατος, *ἐπίδρομος* 2 εὐπρόσβλη-
 τος, *γὰρ* αἰτιολογεῖ τὴν ἀξίωσιν, *τῇ γε* εἰς τοῦτο ἀκριβῶς τὸ μέ-
 τρον, *ἐπειρήσαντο* ἔκκιμον ἀπόπειραν (να ἀναβῶσι τὰ τεῖχη), *ἀγα-
 πητὸς* (ἄγαν κλυτὸς) ἑξακουστός, *ἐν(ν)έπω*, ἄορ. ἔνισπον, λέγω,
 ὡς + γεν. ἔμπειρος, *θεοπρόπος* μάντις, *θεοπρόπιον* μαντεία,
 ἢ ἢ ἴσως, *αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει* αὐθόρμητοι προβαίνουσιν εἰς
 τὸ. —440-9 441 ἀληθῶς καὶ ἐγὼ συλλογίζομαι ὅλα αὐτὰ (ιδίως
 ἐν 432), *μάλ' αἰνῶς* καθ' ὑπερβολὴν, *ἐλκεσίπεπλος* θ. ἡς ὁ
 ἄλλος σύρεται ὀπισθεν, ἐπίθ. μόνον τῶν Τρωάδων, *κακὸς ὡς*
 ἀστροφῆ, ὡς δειλός, *νόσφιν* μακράν, ἐκ τούτου τὸ πολέμοιο,
κακάζω ὑποχωρῶ, φεύγω (ἀλύσκω, ἀλέομαι, ἀλείνω), *οὐδέ με
 κτείνεις*: καὶ αὐτὴ ἡ ψυχὴ μου μοὶ ἀπαγορεύει τοῦτο, *μάθον* συνή-
 α, *πρωῶτοι* πρόμαχοι, πρωτοστάται, *ἀρνυμαι* διασφίζω (μίσθ-
 ος): ἀγωνιζόμενος νὰ διασφίσω, *εὐμμελίης* ὁ (μελίη μέλεγος)
 ἄλλων καλὸν δόρυ ἐκ μελίας, πολεμικός, *δλώλη* θὰ εἶναι χαμένη,
 θὰ ὑπάρχη πλέον. —450-63 *Τρώων*... αἱ γεν. ἀντικμ. ἐκ τοῦ
 ἄλλου, *χαλκοχίτων* χαλκοθώραξ, *ἐλεύθερον ἡμαρ* ἐλευθερίαν,
ἄργος Ἑλλάς (ἢ τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος), *πρὸς ἄλλης* ὑπὸ τὰς
 ἀπαιτήσεις, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἄλλης, *φορέω* θαμιστικόν, περὶ διαρκοῦς
 ὑπηρεσίας, *ὑπέρεια*, *ἀεκάζομαι* (ἀέκων - ἄκων) ἀναγκάζομαι, δέ-
 νει; *κρατερῆ* σιδηρᾶ, *ἐπικείσεται* θὰ πιέζη, *εἶπησιν* ἢ ὑποτ.
 εἰς τὸ μέλλοντος, ἢ δεῖ ιδού, *μάχεσθαι* τὸ κατὰ τι, *Τρώων* ἐκ τοῦ
 ἄλλου *στεύεσκεν* διέπρεπε, *ἀμφεμάχοντο* (οἱ Ἄχαιοί), *χῆτος* οὐ. (χά-
 ρος) στέρησις, ἢ δοτ. αἴτ., *τοιούδε* ἐνός τοιούτου, ὁποῖος εἶμαι
 ἐδῶ, ἱκανοῦ, *ἀμύνειν* τῆς ἀκολουθίας: ὥστε νὰ ἀποσοβῆ, *δού-
 νημαρ*; —464-5 *χυτὴ γαῖα* σωρὸς χώματος, τύμβος, *πρὶν
 τι* πρὶν ἡμέραν τινά, *ἐλκηθμός* ἄ. ἀπαγωγὴ, *βοῆς - ἐλκηθμοῦτο*
ἰσθῆσθαι τὸ β' (ἐλκ.) εἰς τὸ ἀνάλογον *αἰσθῆσθαι*, *σῆς* ἐνέχει τὴν
 ἰσθῆσθαι. ἀντων. ὡς γεν. ὑποκ., *σοῦ* ὡς γεν. ἀντικ. — 466-70
ἐγὼ ἐκτείνω τὰς χεῖρας (ὄργυιᾶ), *ὀρέγομαι* τινος ἀπλώνω τὰς

χειρας, ἵνα λάβω τι, οὐ εὐ, ἄψ πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐκκλίνθη ἐκκλίνω
ιάχω (ἦχος, φαχ-, φι-φαχ-ω) φωνάζω, ἀτύζομαι; ταρβέω φοβούμαι (τάρος οὐ. φόβος, τρόμος, terreo), **ιδέ** καὶ (προβλ. ἡδέ)
λόφος ὁ τῆς περικεφαλαίας, ὡς τὸ λοφίον τῶν σημερ. στρατ. πηλίκων, **ἵππιοχαίτης** ὁ ἐξ οὐρᾶς ἵππου, προβλ. κόρυς ἵππουρις, ἵπποδάσεια, **νοήσας** ἀντιληφθεὶς, **νεύω** κλίνω, **δεινὸν** ἐπιρ. ἢ κτηρ. **ἀπ' ἀκροιάτης** ἀπὸ τῆς κορυφῆς, **ταρβήσας** εἰδικωτέρα αἰτιολογία καὶ ταύτης τὸ νοήσας.— **471-5** ἐκ γελῶ ἀνακαγαγῶ, σκάζω τρέφω, **γέλοια**, **παμφανόωσα** (ἐκ τοῦ παμφαίνω (μετ' ἀναδιπλ. ἐκ τοῦ φαίνω) ἐκτενεστ. τύπος) ἀπαστρέφουσα, λαμφοκοποῦσα, **κυνέφιλω** (προσκυνῶ), **πάλλω** χορεύω.— **476-81** **τόνδε παῖδ' ἐμὸν** γενέσθαι ἀριπρεπέα Τρώεσιν (τοπ. μεταξὺ τῶν) ὡς καὶ ἐγὼ περὶ ὧδε οὕτω δά, ἀναφέρεται εἰς τὸ ὡς καὶ ἐγὼ περὶ ὡς ἐπεξ., **βλήσας** ἀγαθὸν ἀνδρεῖον κατὰ τὴν δύναμιν, **ἴφι** κραταιῶς, σθεναρῶς, **ἀγαθὸν ἀνάσσειν** ἐπεξ. τοῦ ὧδε, ἐν ἣ τὸ β' μέλος κατ' ἀπαρέμωτον κατὰ τὸ δότε, **ἀνιόντα** εἰς τὸ εἶποι (ὑπερ μετὰ διπλῆς αἰτ. λέγειν ἵνα τι): εἶθε νὰ εἶπη περὶ αὐτοῦ ἐπιστρέφοντος, **φέροι** ἐκ τοῦ πηλίκου λέμον· ταῦτα εὐχεται αὐτὸς ὁ πατήρ λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἀνιόντα, **βροτόεις** (βρότος ἄ. αἷμα παγωμένον) καθημαγμένους.— **482-4** **κηώδης** (κῆος οὐ., καίω) κηώεις, **κόλπῳ** τοπ., **δακρυόεις** σύστ. ἀντικμ.— **484-93** **καταρέζω** θωπεύω, **ἀκαχίζομαι** (ἀχ-ος ἀχ-έω, μετ' ἀναδιπλ.) στενάζω, λυποῦμαι, **λίην τι**, ὑπὲρ αἵσθησιν παρὰ τὰς βουλάς τῆς μοίρας, **προϊάπτω** Α β, **μοῖρα** ὁ μοιραῖος θάνατος, **πεφυγμένον ἔμμεναι** πεφευγέναι, **οὐ κακὸν οὐδὲ μέγα ἐσθλὸν** οὔτε ἐκ ταπεινοῦ γένους ἀλλ' οὔτε καὶ αὐτὸς ὁ εὐγενὴς **ἐπὶ τὰ πρῶτα...** εὐθύς μόλις γεννηθῆ, ἀπὸ τῆς γεννήσεώς τινος **κομίζω** ἐπιμελοῦμαι, κοιτάζω, **σὰ αὐτῆς** σεαυτῆς, ἀντίθ. πρὸς τὸ ἀμφιπόλοισι, **ἰστός** ὁ (ἴσταμαι) ὁ ἀργαλειὸς (ὡς ὄρθιος), **ἐποίχασθαι ἔργον** νὰ καταγίνωνται ἐν σπουδῇ εἰς τὰς ἐργασίας των, **τρέχουσιν...**, **γέγασα** γέγονα (προβλ. μέμαα-μέμονα), **τοὶ ἐγγεγάσασθαι** εἰς τὸ πᾶσι.— **494-502** **βεβήκειν** εἶχεν ἐκκινήσει, **ἐντροπολιζομένη** συχνὰ πυκνὰ στρέφω ὀπίσω, **θαλερός** ὁ ἀναβλαστάνων μετὰ σφοδρότους (ὡς νεαρὸς βλαστός), ἀναβλύζων ἀφθονος, **ἐνὸρνονμι** προκαλεῖται μεταξύ, **γός** ἄ. θρηῆνος, 500 **γόν** ἐγόνων, **ὑπότροπον ἕζεσθαι**.

370 αἴψα διὰ τί;— **372** καὶ ἀμφιπόλῳ συνήθως αἱ ἠρωίδες συνοδεύονται δημοσίᾳ ὑπὸ δύο θεραπεινῶν.— **373** **πύργῳ** τῷ ἀντικμ.θεν τῶν Σκαίων πυλῶν.— **375** **ἐπ' οὐδὸν** ὁ Ἐκτωρ διελθὼν τὴν θύραν τοῦ μεγάρου διηρεύνησε τὰ ἐν αὐτῷ μήπως ἴδῃ τὴν Ἄνδρομαχην. Φηριόποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

μάχην. Μὴ εὐρῶν αὐτὴν ἐκεῖ ἐπανέρχεται πρὸς τὴν θύραν καὶ ἰστάμενος ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ λέγει πρὸς τὰς δμῶάς, αἵτινες ἐργαζόμενοι ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς αἰλῆς καὶ ἀντιληφθεῖσαι τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ἐκτορος ἔσπευσαν πρὸς τὸ μέγαρον καὶ ἔχουσιν ἤδη συγκεντρωθῆ περι αὐτόν.—**380** *εὐπλόκαμος*· προβλ. *ἠύκομος* ἐν 92.—**388** *ἀφικάνει*· τοῦτο εἰκάζει ἐκ τῆς μεγάλης σπουδῆς.—**389** *τιθήνη* εἶναι ἡ ἐπιμελήτρια, ἡ παιδαγωγός, οὐχὶ ἡ τροφός, διότι αἱ ἡρωίδες αὐταὶ θηλάζουσι τὰ τέκνα ἐν τῷ ἡρωικῷ αἰῶνι.—**391** *ἐν κτιμένας ἀγυιάς*· ὄντως εὐρέθησαν ἐν τῷ ὀμηρικῷ Ἰλίῳ ὁδοί, ὧν τὸ δάπεδον εἶναι ἐπεστρωμένον δι' ἀσβέστου, ἐν δὲ τῷ ἀρχαιότερῳ Ἰλίῳ τοῦ Schliemann ἐπεστρωμένα διὰ λιθίνων πλακῶν· προβλ. τὰ Τουρκικὰ καλντιρίμια καὶ τὸ λατ. (via) strata.—**392** *μέγα ἄστν* ἰδ. Γ 305.—**394** Ἡ Ἀνδρομάχη κατέβη ἀπὸ τοῦ πύργου ἢ διότι εἶδεν ἐρχόμενον τὸν Ἐκτορα ἢ διότι ἀνελθοῦσα ἔμαθεν ὅτι ὁ Ἐκτωρ εἶχεν ἤδη διέλθει ἐκεῖθεν καὶ διὰ τοῦτο ἔσπευσε νὰ καταβῆ, ὅτε συνηντήθη.—*Κίλικες* διάφοροι τῶν ἐν ΝΑ τῆς Μ. Ἀσίας ὁμωνύμων, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὴν δίνην τῶν λαῶν μεταναστεύσαντες ἀπὸ τῆς Πλάκου ἐγκατέστησαν ἐκεῖ, ὡς εἶδομεν καὶ περὶ τῶν Λυκίων.—**398** *ἔχετο*· ἐκ τῆς ἡλικίας τοῦ Ἀστυάνακτος φαίνεται ὅτι ὁ γάμος εἶχε γίνεαι διαρκοῦντος τοῦ πολέμου καὶ δὴ πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Θήβης, γενομένης κατὰ τὸ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν περὶ Χρῦσηίδος.—**402** Ἀστυάναξ ἄναξ καὶ προασπιστὴς τῆς πόλεως, πρὸς τιμὴν τοῦ πατρός, οὗ τὸ ὄνομα Ἐκτωρ σημαίνει ἔρεισμα, τὸν σκέποντα καὶ προασπίζοντα τὴν πόλιν, τὸν Ἐχέπολιν (προβλ. πολιοῦχος). Ὅτι ἐπεκράτησε τὸ ὄνομα Ἀστυάναξ μαρτυρεῖ τὴν μεγάλην τιμὴν καὶ τὸν σεβασμόν, ὧν ἐτύγχανεν ὁ πατὴρ παρὰ τῶν πολιτῶν.—**428** *κατέκμη*· ὁ ἄνθρωπος προέβη εἰς τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν, ἀφ' οἴτου ἐπίστευσε ὅτι ὁ ἀποθανὼν καὶ μετὰ θάνατον ἐξηκολούθει ζῶν καὶ συνεχίζων τὸν ἐν τῇ γῆ βίον. Εἶχεν ἄρα ὁ νεκρὸς ἀνάγκην οἰκήματος (*τάφου*), ἵνα κατοικῆ ἐν αὐτῷ, καὶ σκευῶν καὶ ὀργάνων καὶ ἄλλων προσφιλῶν πραγμάτων, ὧν ἔκαμνε χρῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα ἀνέτως διάγῃ τὸν μετὰ θάνατον βίον καὶ πληροῖ τὰς ἐκεῖ ἀνάγκας, καὶ μάλιστα τῶν ὀπλων, τὰ ὅποια συνθάπτονται, ἵνα καὶ ἐκεῖ συνεχίσῃ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ καὶ τὰς προσφιλεῖς ἀσχολήσεις, θήραν κλπ. (*κτερίσματα, κτέρεα, κτερεῖζειν*). Τὸ θάπτειν ἐν Ἑλλάδι ἦτο διττόν, τὸ κατορύττειν καὶ τὸ καίειν τοὺς νεκρούς, ἀρχαιότερον δὲ τὸ κατορύττειν. Κατὰ τοὺς παλαιότερους χρόνους οἱ νεκροὶ ἐθάπτοντο ἐντὸς τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐκτὸς μὲν αὐτῶν,

ἀλλὰ πλησίον, καὶ τέλος μετὰ τὸ 1000 π. Χ. ἐθάπτοντο ἑκατέρωθεν ὁδῶν κλπ. ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς πόλεως (Δίπυλον). — Ἡ καῦσις τῶν νεκρῶν εἰσῆχθη κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐποχῆς τοῦ χαλκοῦ περὶ τὰ τέλη τῆς β' χιλιετηρίδος π.Χ. Ὁ Ὅμηρος γινώσκει μόνον τὴν καῦσιν. Ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι οὐδέποτε ἐπεκράτησεν ἡ καῦσις, ἀλλ' ἠσκειτο ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν κατόρυξιν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῆς ταφῆς ἐπεσωρεύετο ἐπὶ τοῦ νεκροῦ σωρὸς γῆς, ὁ τύμβος (tumulus) (χεύειν τύμβον, σῆμα, χυτὴ γαῖα) ἀναμιμνήσκων τοὺς ζῶντας τὸν φίλτατον ἀποιχόμενον. Ἀνεγειρόμενος εἰς μέγα πολλακίς ὕψος περιεβάλλετο κύκλῳ ὑπὸ ταπεινοῦ τείχους, συνέχοντος τὸ χῶμα. Τοιοῦτοι τύμβοι σφύζονται πολλοὶ καὶ δὴ ὁ λεγόμενος τοῦ Πατρόκλου ἐν Τροίᾳ Πίν. ΙΘ' 1. Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ τῶν Μαραθωνομάχων. Καὶ αὐτοὶ οἱ Μυκηναῖκοι θολωτοὶ τάφοι ἐκαλύπτοντο ὑπὸ χώματος καὶ ἐλάμβανον τὴν μορφήν τύμβων. — Οἱ τάφοι εἶναι κτιστοὶ ἐκ λίθων ἢ λαξευτοὶ ἐν βράχῳ, κυκλικοὶ ἢ τετράγωνοι τὸ σχῆμα, θολοειδεῖς ἢ ἀετοειδεῖς τὴν στέγην. Οἱ κτιστοί, κυκλικοὶ καὶ θολοειδεῖς, καλοῦνται θολωτοί, 9 ἐν Μυκῆναις προωρισμένοι διὰ βασιλεῖς ἢ εὐγενεῖς, ὧν ὁ μεγαλοπρεπέστατος ὁ ἐν Μυκῆναις θησαυρὸς τοῦ Ἀτρέως λεγόμενος Πίν. ΙΘ' 2 (ἡ εἴσοδος), 3 (τὸ ἐσωτερικόν, οἱ ῥόδακες κατ' ἀναπαράστασιν)· ὁ κυρίως θολωτὸς τάφος ἐχρησίμευεν ὡς κατοικία τοῦ νεκροῦ (πρβλ. νηὸς) καὶ ὡς ἱερὸν πρὸς λατρείαν αὐτοῦ, τὸ δὲ μικρὸν παράπλευρον δωμάτιον, τὸ ὁποῖον φέρουσι θολωτοὶ τάφοι, ἴσως πρὸς ταφὴν αὐτῶν. Οἱ λαξευτοὶ τάφοι, ὑπὲρ τοὺς 100 ἐν Μυκῆναις, προωρισμένοι διὰ τὸν λαόν, εἶναι διττοί, α') *θαλαμοειδεῖς* ἐν σχήματι δωματίου τετραγώνου μετ' ὀροφῆς ἀετοειδοῦς, β') *σπηλαιώδεις* κυκλοτερεῖς μετ' ὀροφῆς λελαξευμένης ἀκανονίστως καὶ ἀτελῶς ὡς θόλου. Οἱ τάφοι ἐθεωροῦντο κατὰ ταῦτα ὡς ἱεροὶ χῶροι, ἐν οἷς οἱ εὐλαβεῖς ἀπόγονοι ἀπένεμον τιμὰς εἰς προαποθανόντα μέλη τῆς οἰκογενείας (λατρεία τῶν νεκρῶν). Ἡ ἐπιτύμβιος στήλη ἐδήλου τὴν ἱερότητα τοῦ τόπου· δένδρα, ἐνίοτε ὄλα ἄλση 419, ἐφυτεύοντο περὶ τὸν τάφον, ἵνα χρησιμεύωσι ταῖς ψυχαῖς ὡς τόπος ἀναψυχῆς. Συχνὰ δ' ἦσαν καὶ τὰ προσφερόμενα *ἐναγίσματα*, *χοαί* οἶνον, ἐλαίου καὶ μέλιτος, ὧν κυριώτερον συστατικὸν τὸ μελίκρατον, κρᾶμα μέλιτος καὶ ὕδατος, καὶ τροφή πρὸς συντήρησιν τῆς ψυχῆς· ὅθεν σφάζονται ζῶα ἐπὶ τοῦ τάφου, τὸ αἷμα χύνεται εἰς βόθρον, τὸ κρέας κατορύσσεται. Ἡ λατρεία τῶν νεκρῶν προῆλθεν ἐκ τῆς δοξασίας ὅτι ἡ ψυχὴ ζῆ καὶ μετὰ θάνατον καὶ δύναται νὰ ὠφελήσῃ τοὺς ζῶντας, μάλι-

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

στα δὲ νὰ βλάψῃ ἐπὶ τῇ φρίκῃ, ἦν ἕκαστος ζῶν αισθάνεται πρὸ τοῦ θανάτου, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν ἐνομίζοντο κατ' ἀρχὰς δυσοίωνα πνεύματα· ὅθεν οἱ ζῶντες ὄφειλον νὰποτρέπωσι τὴν ὀργὴν αὐτῶν, διότι εἶναι οἱ νεκροὶ εὐόργητοι, καὶ νὰ ἐξευμενίζωσι διὰ ποικίλων μέσων. Τῶν ἡγεμόνων μάλιστα αἱ ψυχαὶ εἶχον ἰδιάζουσαν σημασίαν· ὡς ὁ βασιλεὺς ζῶν ἦτο προμαχὼν τῆς ἰδίας πολιτείας, οὕτως ὄφειλε καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ νὰ παρίσταται προσιατεῦον τὸν τόπον τῆς ἄλλοτέ ποτε δράσεως αὐτοῦ· ἐφρόντιζε λοιπὸν ἢ ὄχι κοινότης νὰ συκρατῇ τὴν εὐνοίαν τόσον ἰσχυροῦ πνεύματος ὅθεν σύμπας ὁ δῆμος μετεῖχε τῆς ταφῆς τοῦ ἡγεμόνος· πάντες προσρέουσιν ἐναγίσματα καὶ πάντες ἐργάζονται ὑπὲρ τοῦ τύμβου τοῦ ἐγειρομένου ὑπὲρ τὸ πτώμα· οὕτω προέκυψαν οἱ τεράστιοι βασιλικοὶ τάφοι τῶν Μυκηναίων.—**420 Νύμφαι**· περὶ νυμφῶν ἐν ς. 21· πρὸς τιμὴν τοῦ νεκροῦ ἢ φύτευσις ἀποδίδεται ταῖς νύμφαις· αἱ πετελαὶ διὰ τὸ σκοτεινὸν χροῶμα τῶν φύλλων καὶ διὰ τὸ ἄκαρπον· πένθιμα δένδρα ἦσαν καὶ αἱ αἰγίροι (μαυρόλευκα), ἰτέαι (πρβλ. τὴν κλαίουσαν), αἱ κυπάρισσοι, ὧν καὶ σήμερον γίνεται ἀποκλειστικὴ χρῆσις ἐν τοῖς νεκροταφείοις.—**κοῦραι Διός**, διότι αἱ νύμφαι εἶναι προσωποποιία τῶν ὑδάτων, τῆς ζωτικῆς ἰκμάδος τῆς γῆς, αὕτη δὲ προέρχεται ἐκ τῆς βροχῆς τοῦ Διός.—**αἰγίοχος**; — **428 πατρός**· ὁ πατὴρ τῆς μητρός της εἶχε καταβάλει τὰ λύτρα καὶ εἶχε παραλάβει αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν του.—**βάλ'**· **Ἀρτεμις**· τί σημαίνει;—**λοχέαιρα**; —**432 ἐρινεὸς** ὀλίγον ἀπωτέρω τῆς φηγοῦ ἀπὸ τῶν πυλῶν ἐπὶ γηλόφου.—**434 ἐπίδρομον** κατὰ τὸν τειχισμὸν τοῦ Ἰλίου ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος ἢ πλευρὰ αὕτη τῆς πόλεως ἐτειχίσθη κατὰ μεταγενεστέραν παράδοσιν ὑπὸ θνητοῦ, τοῦ Αἰακοῦ, ὃν οἱ θεοὶ προσέλαβον συνεργάτην. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν εὐρέθη ὅτι τὸ τμήμα τῶν τειχῶν ὀπισθεν τῆς φηγοῦ, ΝΔ τοῦ περιβόλου, δις εἶχεν ἐπισκευασθῆ· ὄντως ἄρα ἦτο ἀσθενές.—**436 Αἰαντε δῶα** τίνες οὗτοι; **Ἰδομενεὺς** Α 145.—Ἐν τῇ Ἰλιάδι οὐδὲν τοιοῦτον οὐδαμοῦ μνημονεύεται· ἴσως ἀνάγκη νὰ δεχθῶμεν ἢ ὅτι τὸ τοιοῦτον πρὸ πολλοῦ εἶχε γίνεῖ ἢ ἥδη κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἐκτορος· ἐντεῦθεν μνημονεύει τελευταῖον τὸν Διομήδην, τὸν ἐπιτελέσαντα πλείονα ἢ οἱ λοιποὶ Ἀχαιοί.—**441 τάδε πάντα** ὅσα μέλλω νὰ καταλίπω, σύ, ὁ υἱός, ἢ πατρίς.—**442 ἐλευσίπεπλος** καὶ τανύπεπλος· ἕτερα κοσμητικὰ ἐπιθέτα ἐκ τοῦ μεγάλου πέπλου **βαθύκολπος** καὶ **βαθύζωνος**, διότι ὁ πέπλος ἐξώννυτο οὕτως, ὥστε ἐσχηματίζετο ἰσβαθὺς κόλπος ἄνω τῆς

ζώνης καὶ περὶ αὐτήν· πρὸς τούτοις : *ἔσφυρος, καλλίσφυρος*, διότι ἔμπρὸς ὁ πέλος δὲν ἦτο τόσον μακρὸς, ὅσον ὄπισθεν, καὶ διὰ τοῦτο ἐφαίνοντο τὰ σφυρά.—448 9 Τοὺς στίχους τούτους εἶπε καὶ Σκιπίων ὁ νεώτερος πρὸς τὸν διδάσκαλον Πολύβιον βλέπων πυροπολουμένην τὴν Καρχηδόνα, προφητεύων καὶ τὴν ὁμοίαν τύχην τῆς Ῥώμης.—454 *χαλκοχίτων* περὶ χιτῶνος Γ 126. Ὡς ὁ χιτῶν καλύπτει νῶτα καὶ στῆθος, οὕτω καὶ ὁ θώραξ ἅμα δὲ ἀνεκαλύφθη καὶ ἐχρησιμοποιήθη, οἱ ἄνθρωποι ἐξέλαβον αὐτὸν ὡς χιτῶνα χαλκοῦν ἢ : ὡς πολλὰ ὄπλα, κόρυς, δόρυ, καλοῦνται χαλκῶ, οὕτω καὶ ὁ χιτῶν, ὀπλισθεὶς διὰ δύο χαλκῶν γυάλων τοῦ θώρακος, θὰ ὠνομάσθη χαλκοῦς καὶ ὁ φορῶν τοιοῦτον χιτῶνα ὀπλισμένον διὰ χαλκοῦ καλεῖται χαλκοχίτων.—456... Ὁ Ἐκτωρ προσητεύει τὴν τύχην τῆς Ἀνδρομάχης· Νεοπτόλεμος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως αἰχμαλωτίσας αὐτὴν ἀπήγαγεν εἰς Φαρσαλίαν τὴν πατρίδα τοῦ Ἀχιλλέως.—*Ἄργος* τὸ Πελασγικόν, ἢ Θεσσαλίαι, ὡς γινώσκουσιν ἀκροαταὶ καὶ ἀναγνῶσται.—*ὑφαίνοις* τὸ ὑφαίνειν ἦτο τιμητικὴ ἐργασία τῶν ἡρωίδων καὶ θεαινῶν, ἀλλὰ τὸ πρὸς ἄλλης ὕφους.—457 *Μεσσηῖς* πηγὴ παρὰ τὴν Θεράπνην ἐν Λακωνικῇ, Ἵπέρεια πηγὴ ἐν Θεσσαλίᾳ ἐν μέσῃ τῇ πόλει τῶν Φερῶν. Οἱ Φαρσάλιοι ἰσχυρίζοντο ὅτι ἀμφότεραι αἱ πηγαὶ εὐρίσκοντο παρ' αὐτοῖς καὶ οὕτω φαίνεται ὅτι φαντάζεται ὁ ποιητὴς τὸ πρᾶγμα διὰ τὰ πράγματι κατόπιν ἐπισυμβάντα εἰς τὴν ἡρώϊδα. Ἡ Ἀνδρομάχη παρεστάθη ὑπὸ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ὑδροφοροῦσα.—464 *χυτὴ γαῖα* ;—470 *κόρυς*... ς. 9.—473 *παμφανώσαν* διὰ τὰ μετὰ λινὰ κοσμήματα.—487 *ὑπὲρ αἶσαν* A 419.

503-29. 503-14 *δηθύνω* (*δήν, δηθά, δηρόν, diu*) βραδύνω, κατέδου ἐνεδύθη ὅλα ἢ καλῶς, *σεύατο* ἐξεκίνησε ταχέως, *κραιπνὸς* ὅ ταχὺς (πρὸβλ. *καρπάλιμος*), *ὡς δὲ* (γίγνεται) *ὅτε, σιατὸς* ὅ ἵππος τῆς φάτνης, ἐν τῇ φάτνῃ μένων διαρκῶς ἀργός, *ἀκοστάω* τρέφομαι μὲ ἀφθονον κριθήν, κριθ(ι)ῶ (μὲ πιάνει τὸ κριθάρι, ἀκοστή), σφριγῶ, *πεδίοιο* γεν. ἀφαιρ., *κροαίνων* (κρούω) συχνὰ κρούων τοὺς πόδας, *καλπάζων, ποταμοῖο* γεν. διαιρ. (ἀπὸ τὰ νερά...), *ἐυρρεῆς* 2 καλλίρρους, *κυνδιάω* (*κῦδος*) γαυριῶ, *καμαρώνω* (διὰ τὴν καλλονήν), *ἔχει* ὁ ἵππος, *ἀμφι*...καὶ πρὸς τὰ δύο μέρη ἐπὶ τῶν ὤμων, *αἰσσοῦνται* κυματίζουσι, *ἀγλατῆ* θ. ὠραιότης, *ῥίμφα* ταχέως, *γοῦνα φέρει* μετὰ τὸ πεποιδῶς ἀνακολούθως, *ἦθεα* συνήθεις τόποι, *νομὸς* (νέμω) βοσκή, *παμφαίνω* (ιδ. *παμφανώωσα*) ἀπαστρέπτω, *ἠλέκτωρ* ἄ. (*ἠλεκτρον*) ἀπαστρέπτων (ἥλιος), *καγχαλάω* λ.

π. καγγάζω, ἀγάλλομαι, ἐβεβήκειν;—514·9 ἔτεμεν; εὔτε; ἄρα ἀκριβῶς, στρέψεσθαι νὰ στρέψη, *δαρίζω* (δαρ(ο)=α ἀθι). εἶρω, συνείρω) οὐζυγος) γλυκομιλῶ (δαριστός), ἤθεϊε ἀγαπητὲ (προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον), ἧ μάλα δῆ, καὶ ἐσσύμενον ἐνδ. μ., ἐναίσιμος δίκαιος, ἐναίσιμον κατὰ τὴν προσήκουσαν ὄμιν, ἐγκαίρωσ.—528·9 ἔργον μάχης τὴν ἐν τῇ μάχῃ δι᾿ ἄσιν, μεθίημι, μεθιεῖς εἶσαι ἀδρανῆς, οὐκ ἐθέλεις εἶσαι ἀναποφάσιτος, σοῦ λείπει ἡ θέλησις, τὸ δὲ διὰ τοῦτο δέ, ἀντκμ. εἰς τὸ ἄχυνται, ἄχυνμαι (ἄχος). ἀκάχημαι κ. ἀκήχημαι. ἀναστενάζω, *δσε* ὁσάκις, *ἀλσχε* ὑπὲρ σοῦ εἰς βάρος σου, ἀρέσκω συμβιβάζω, διορθώνω, τὰ τὰς ἀσημάντους προστριβὰς μεταξὺ ἡμῶν τῶν δύο, *στήσασθαι* ἡμέας, *θεοῖς* χαρ., *αλειγενέτης* (ἀει-γίγνομαι) ἀθάνατος. 528 κρητήρ;—529 εὐκνήμιδες;

Ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ Μυκηναίᾳ αἰθούσῃ

(Οἱ δι' ἀδρῶν στοιχείων ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰς προθήκας.)

ἀσπις α') *ὀμφαλόεσσα* ἕξ ἐλέφαντος 42 1027·8, ἔνδεκα διαφόρων μεγεθῶν 47 2331, πέντε μικραὶ 65 2416, δύο ἄνευ ἀριθμοῦ 79, γραπταὶ ἐν ἐπιτυμβίῳ στήλῃ 3526 μεταξὺ 88·9 ἐν τῇ δεξιᾷ μακρᾷ πλευρᾷ τῆς Αἰθούσης, ἐπὶ ἐρυθροῦ λίθου ἐγγλύπτου 13 116· β') *ἀμφιβρότη* 20 241 ἐπὶ σφενδόνης χρυσοῦ δακτυλίου καὶ ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ τῶν Μυκηνῶν τῷ φέροντι ἐμπαιστὴν ἐκ χρυσοῦ θήραν λεόντων.

δόνυ λόγχοι δοράτων 29 449, 39 740, τέσσαρες λόγχοι 50, 72 3543, 69 5691, λόγχη μετὰ κρίκου ἐξαριθήσεως 18 215· λόγχοι ἀκοντίων 29 448, 54 2480·2, 2535, 56 2937, 3133 κᾶ· θηραταὶ φέροντες ἀνὰ δύο ἀκόντια 91 5883 4 ἐκ τοιχογραφίας τῶν ἀνακτόρων τῆς Τίρυνθος· λόγχοι δοράτων, ἀκοντίων, ξιφῶν, μαχαίρων ἐν τῷ ὄψι τάφῳ τῶν Μυκηνῶν, ὑαλοφράκτῳ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Αἰθούσης· *σαυρωτήρ* ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* AAM 200 6259·64, 190 6850, 6874, 7004, 6849, 6848 κλπ.

βέλη λίθινα μετ' ὄγκων ἄνευ ἰδίας βάσεως 74 5687, 75 3681, 76 5644, 32 536·40· *χαλκᾶ* μετ' ὄγκων (ἐνίοτε καὶ ἄνευ τοιούτων) μετὰ βάσεως ἢ ἄνευ τοιαύτης 56 3007, 52 2335, 63 2930, 54 2455, 86 1928·9, 64 4909, 66 3213, 82 2099· ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* 218 8638 πολλὰ τῶν βελῶν φέρουσιν ἀντὶ τῆς ἐν-

σφηνουμένης εἰς τὸ στέλεχος βάσεως αὐλόν· ἐν τῇ Β' αἰθούσῃ τῶν Ἐπιτυμβίων ΑΑΜ 823, 825, δύο τοξόται ὀκλάζοντες ἐν τῇ στάσει τῆς τοξεύσεως· ὁ 823 φέρει καὶ φαρέτραν.

θώραξ· γυάλον θώρακος χαλκοῦ ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* ΑΑΜ 199 6444.

κόρυς· ἐν 47 2468-70 ὑπάρχουσι τρεῖς κεφαλαὶ ἐξ ἐλέφαντος ἀνδρῶν φοροῦντων κόρυν ἐπενδεδυμένην ἔξωθεν δ' ὀριζοντίων σειρῶν χαυλιόδοντων κάπρου ἐπαλλήλων, ἐναλασσούσης τῆς κυρτῆς ἢ κοίλης ἐπιφανείας αὐτῶν παρ' ἐκάστην σειράν, ὡς φαίνεται μάλιστα ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2470 κεφαλῇ, καὶ ἐν 79 2055 ἡ κορυφή ἀπολήγει εἰς μέγα κομβίον ἀνεστραμμένον πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ λόφου· ὃ τὸ τὴν στεφάνην περὶ τὴν κεφαλὴν φαίνονται μικροὶ ἐστρογγυλευμένοι βόστρυχοι (ὡς αἱ ἀφέλεια), ὅπισθεν δὲ κατέρχεται ἡ μακρὰ κόμη διηυθετημένη κατ' ἴδιον τρόπον. Τοιαύτην κόρυν γινώσκει καὶ ὁ Ὅμηρος. Χαυλιόδοντες ἐν 23 562, 521-5, 78 5626, 79 2097, 86 2002 κἀ· ἀκρόταται κόρυθες (κομβία), ὅπου ἐνηρημόζετο ὁ λόφος, ἐν 32 532-5. Πρβλ. καὶ τὴν ἀναπαρασταθεῖσαν κόρυν ὑπὸ 53.

ξίφη· λόγχοι ξιφῶν 26 (ἐνθα ἡ χρυσῆ κώπη 407 καὶ κώπη ἐγχειριδίου 294), 27, 28, 38 (ἐνθα ἡ χρυσῆ κώπη 723), 39, 40 (ἐνθα ἡ ἀκεραία χρυσῆ κώπη 634-5, 690, 763)· ἀορτῆρες (;) χρυσοῖ 20 260-2, 25 663· κομβία μεγάλα, εἰς ἃ ἀπολήγει ἡ κώπη, ἐλεφάντινα ἢ χρυσαῖ, 22 276-7, 295, 322, 484-7, 40 774-8. Πρβλ. καὶ τὰς λεπίδας 4 ἐγχειριδίων ἐν τῷ ὑαλίνῳ κώδωνι τῆς στήλης κατὰ τὸ βᾶθος τῆς αἰθούσης. Κῶπαι ἐγχειριδίων 44 3113, 4908.

ζῶμα φαίνεται σαφῶς ἐν τῷ βουκόλῳ τοῦ κυπέλλου τοῦ Βαφειοῦ τοῦ παριστῶντος εἰρηνικὴν βοσκὴν ταύρων, πρβλ. Πίν. ΙΑ' 1, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς θηραταῖς τῶν λεόντων τοῦ ἐγχειριδίου τῶν Μυκηνηῶν, Πίν. Β' 1, ΙΒ' 4· ἐπίσης φαίνεται καὶ ἡ συνέχουσα αὐτὸ μίτρα.

κνημίδες ἐπὶ τῶν ὀστέων τῆς κνήμης νεκροῦ 22 267-8, ἄλλαι 269-71, 35 652-3, 65 4691, 2580, ἐν τῷ ὑαλοφράκτῳ ΣΓ' Τάφῳ τῶν Μυκηνηῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης ἐπὶ τῆς κνήμης τοῦ νεκροῦ.

ἄρμα 89 5878-9 ἐκ τοιχογραφίας τοῦ ἀνακτόρου τῆς Τίρου· ἑκατέρου ἐπιβαίνουσι γυναῖκες εὐγενεῖς ἀνά δύο, ὧν ἡ ἑτέρα ἠνιοχεῖ, ἀπερχόμεναι εἰς δάσος ἐπὶ θέαν θήρας κάπρων· ὑπὸ 83 δύο ἕτερα ἄρματα ἐπὶ γραπτῶν ἀγγείων 2042-3 ἐκ Μενιδίου· χαλινὸς ἵπλου 55 2553.

κύπελλα χρυσᾶ 14 73, 23 313, 24 351, 26 392 3, 27 412 (ἀμφικύπελλον), 28 427, 29 410-2, 35 627-30, 36 656, 42 957 60. Πρὸβλ. ἰδίᾳ τὰ κύπελλα τοῦ Βαφειοῦ ἐντὸς ὑαλίνων κωδῶνων ἐν τῷ βάθει τῆς αἰθούσης ἐπὶ στηλῶν ἐκατέρωθεν τῆς τῶν 4 ἐγχειριδίων, 1758-9.

πρόχους-οἰνοχόη μικρὰ χρυσῇ 14 74, ἐν ΣΤ' τάφῳ Μυκηνῶν μικρὸς κρατῆρ, ἀργυρᾶ πρόχους 30 511, πολλοὶ κρατῆρες καὶ πρόχοι ὑπὸ 42-49, 73 καὶ ἀλλαγῶ.

εὐχαί' ἐπὶ σφενδόνης χρυσοῦ δακτυλίου ἐν 43 3179 παρίσταται γυνὴ σταυροῦσα τὰς χεῖρας ἐπὶ βωμοῦ καὶ προηῆς ἐπ' αὐτοῦ, ἑτέρα ἐν τῷ μέσῳ ὀρχεῖται (ἱερὰν ὀρχήσιν πρὸς τιμὴν θεοῦ), δεξιὰ ἀνὴρ γονυπετῆς μετ' ἀλεστραμμένου τοῦ προσώπου ζητεῖ νάπο-κόψη καρπὸς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ δένδρου βωμοῦ· ἐν 43 2853 τρεῖς γυναῖκες προσέρχονται εἰς τὴν καθημένην θεὰν αἴρουσαι τὴν ἀριστερὰν μετὰ προσφορᾶς, διὰ δὲ τῆς καθημένης δεξιᾶς κρατοῦσαι ἑτέραν.

ἐπιτύμβιοι στήλαι τρεῖς ἐκ Μυκηνῶν 1428-30 μεταξὺ Πρ. 61-2, ἑτέρα 3256 μεταξὺ Πρ. 88-9, ἑτεραι δύο 1427 κ. 1431 μεταξὺ Πρ. 82-3.

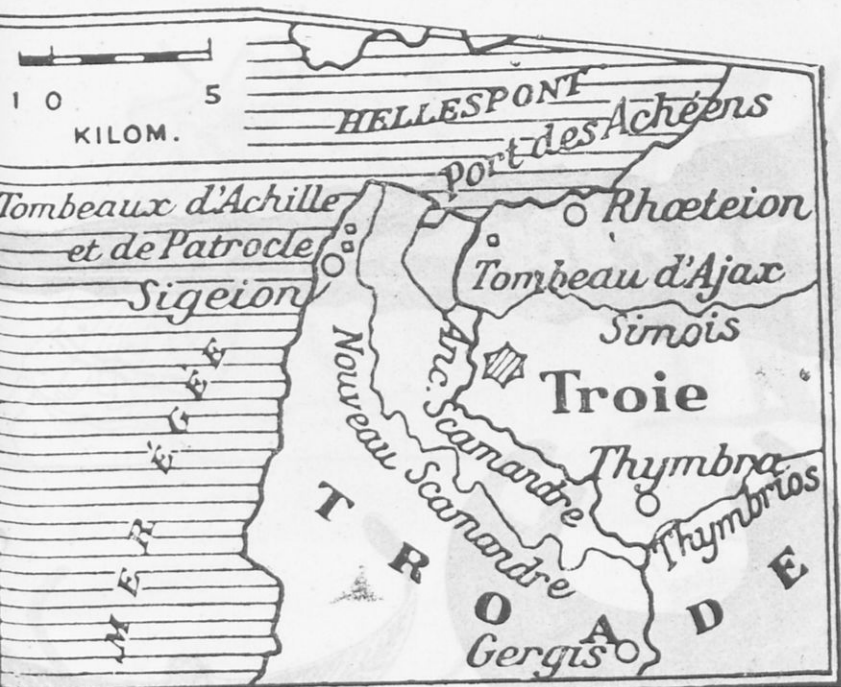
ξυρὰ 53 2383, 2376, 54 2533-2555, 58 2486, 58 4558, 60 2876.

σκήπτρον· ἴσως τμήμα ξυλίνου σκήπτρου περιενδεδυμένου διὰ χαλκοῦ 88 1867 κ. 55 2903. Ἐν 14 102-5 ὑπάρχουσι 4 ὑάλινα κομβία μετὰ χαλκῆς περόνης, κατὰ τινὰς κεφαλαὶ σκήπτρων (ἀλλ' αἱ πλείοσαι σχετικῶς μικραί), κατ' ἄλλους κεφαλαὶ περονῶν (ἀλλ' ἢ μία πολὺ μεγάλη ὡς πρὸς τοῦτο).

σπεῖραι βοστρύχων χρυσαῖ 45 2448-9, 2576, 3857, 44 3009, 43 3183, 92 6221. Ἐν κρανίῳ γυναικίῳ εὐρεθέντι ἐν Μυκῆναις ἔξωθεν τοῦ λεγομένου τάφου τῆς Κλυταιμῆστρας εὐρέθη σπεῖρα χρυσῇ συνέχουσα βόστρυχον τῆς νεκρᾶς, διακρινομένη ὅπισθεν κατὰ τὴν βάσιν τοῦ κατ' ἰνίον ὄστοῦ 60 2902.

φόρμιγξ· εὐρέθησαν δύο ὄστειναι ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Μενιδίου συντετριμμένα, ὧν μία ἀποκατεστάθη ὑπὸ τεχνίτου Ἑλλήνος 83.

Τὰ ἐκ Τροίας εὐρήματα ἐν 77-8, δωρεὰ τῆς αἰοδίου Σοφίας Schliemann.

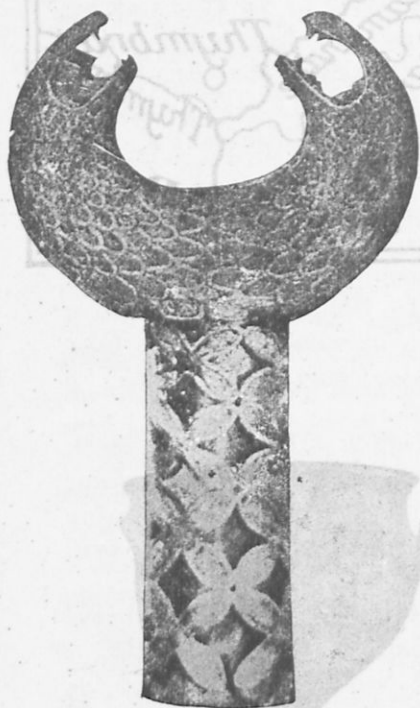
1

2

3

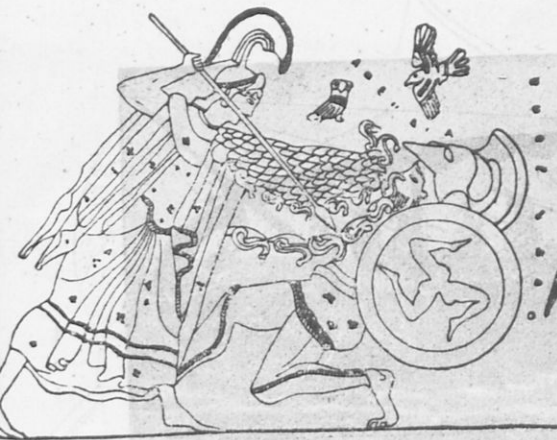

2

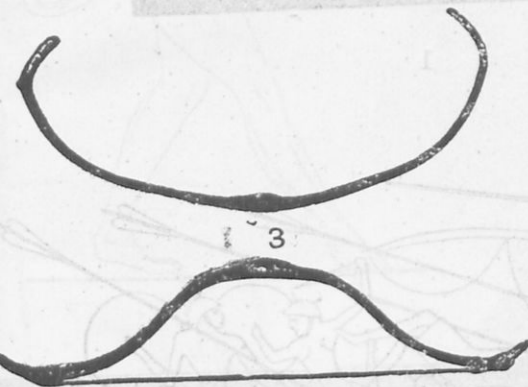
3

1

2

3

4

5

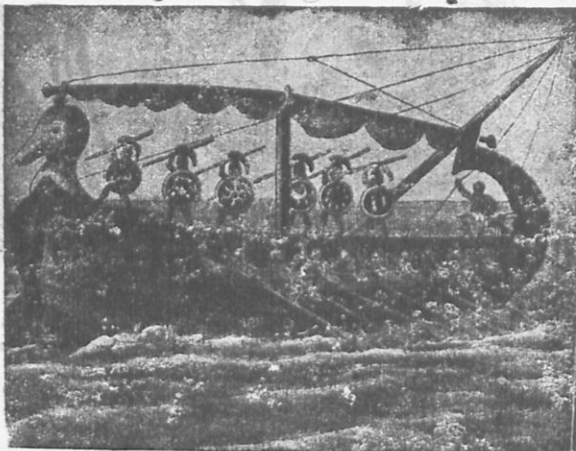
6

7

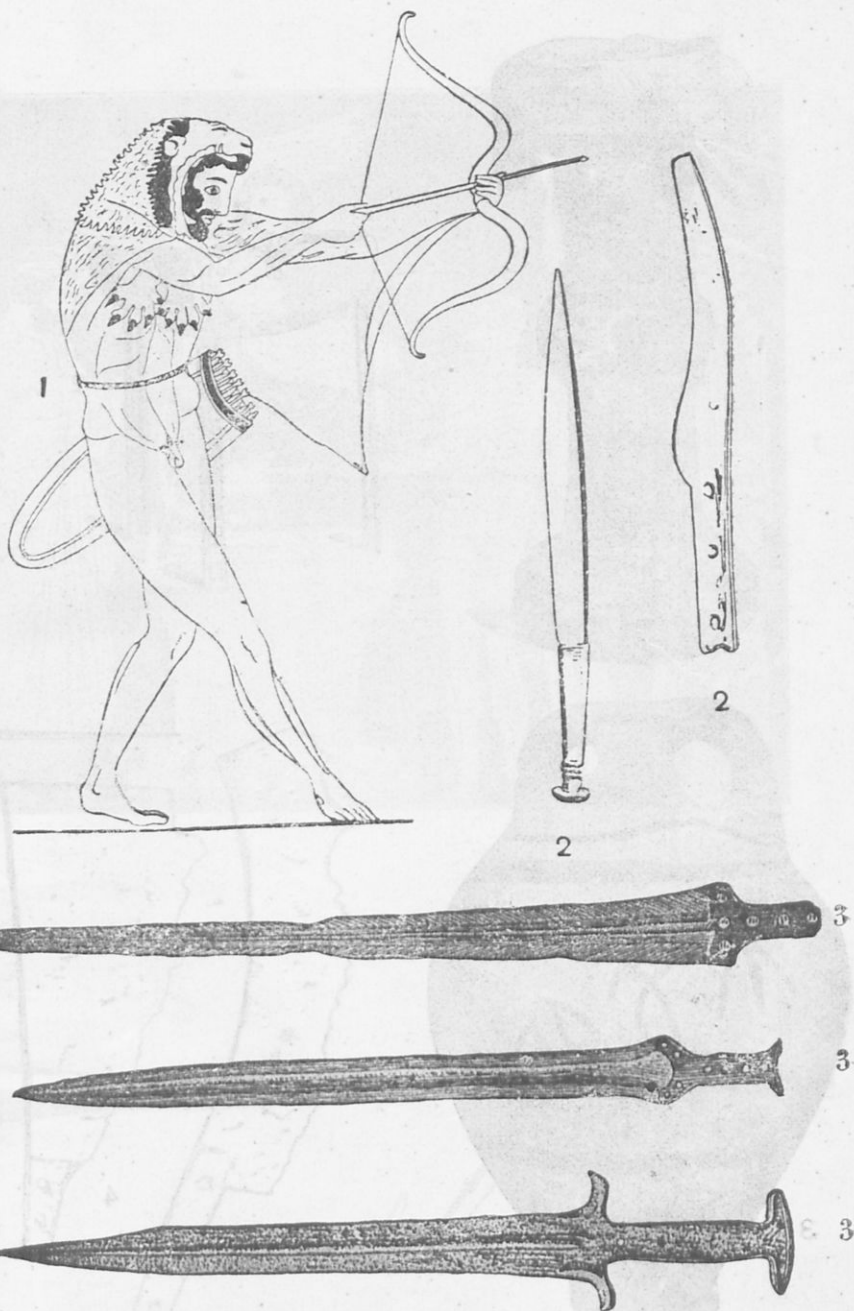

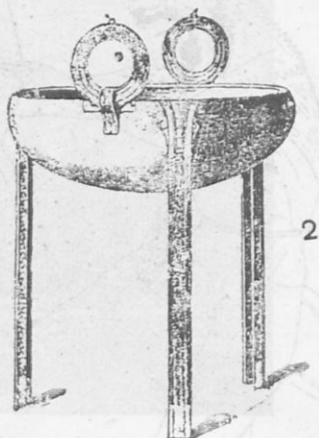
8

1

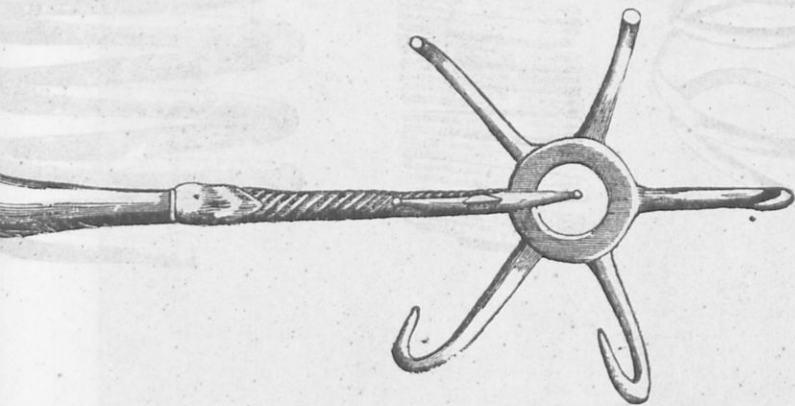

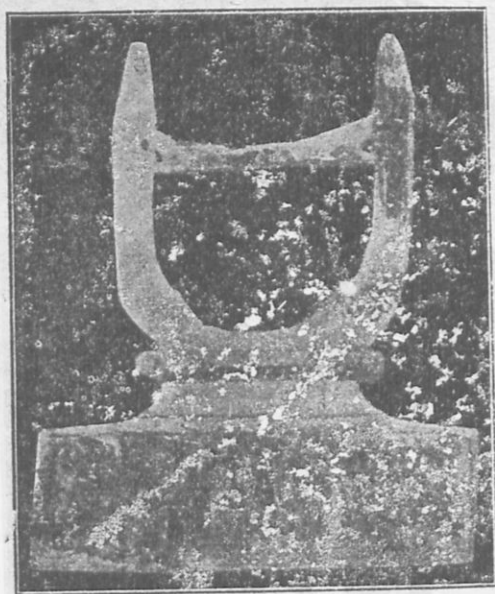

1

2

1

2

3

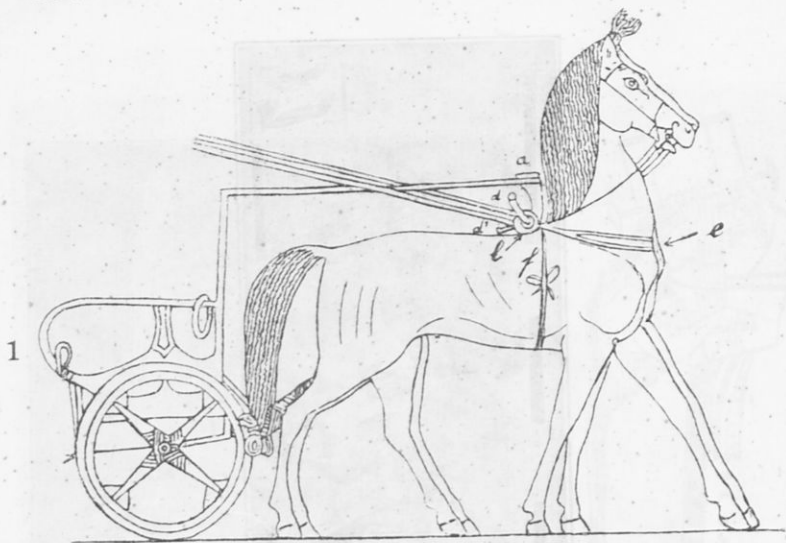
3

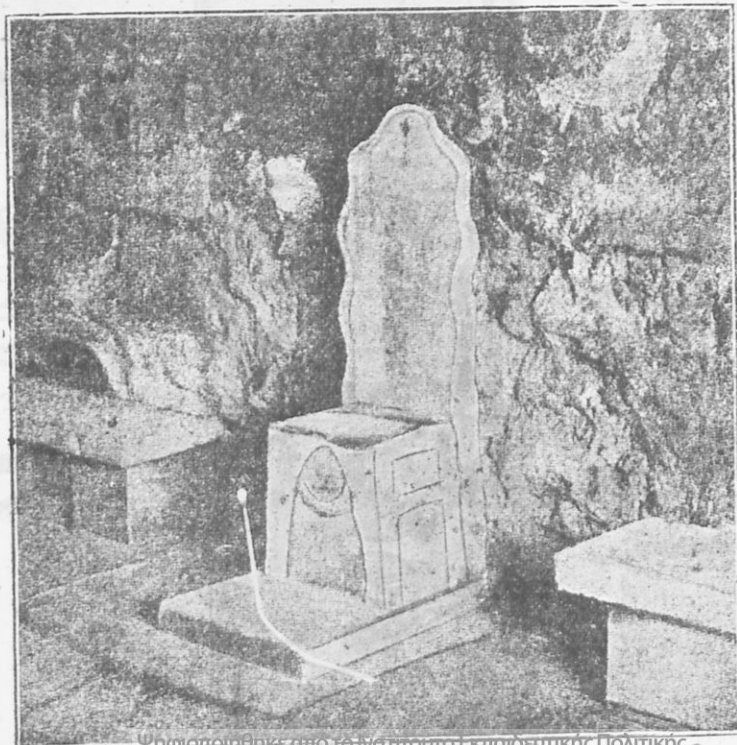
3

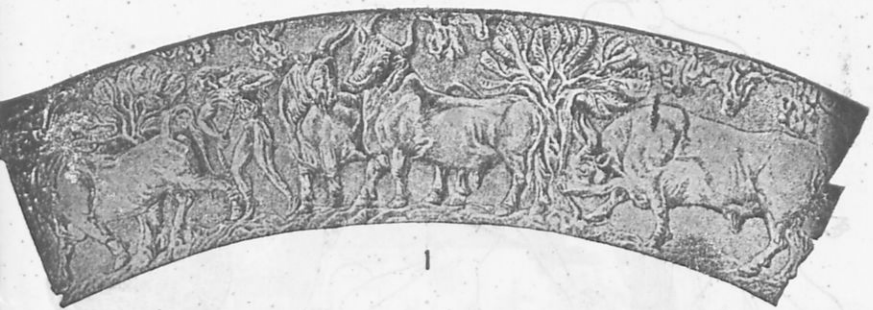

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής
 Δ. Ν. Γαβῆ.—Όμήρου 'Ιλιάς Α-Β-Γ-Δ-Ζ.—"Εκδ. Β'

2

1

2

3

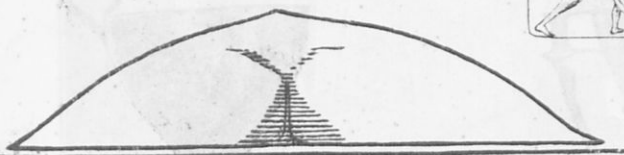
4

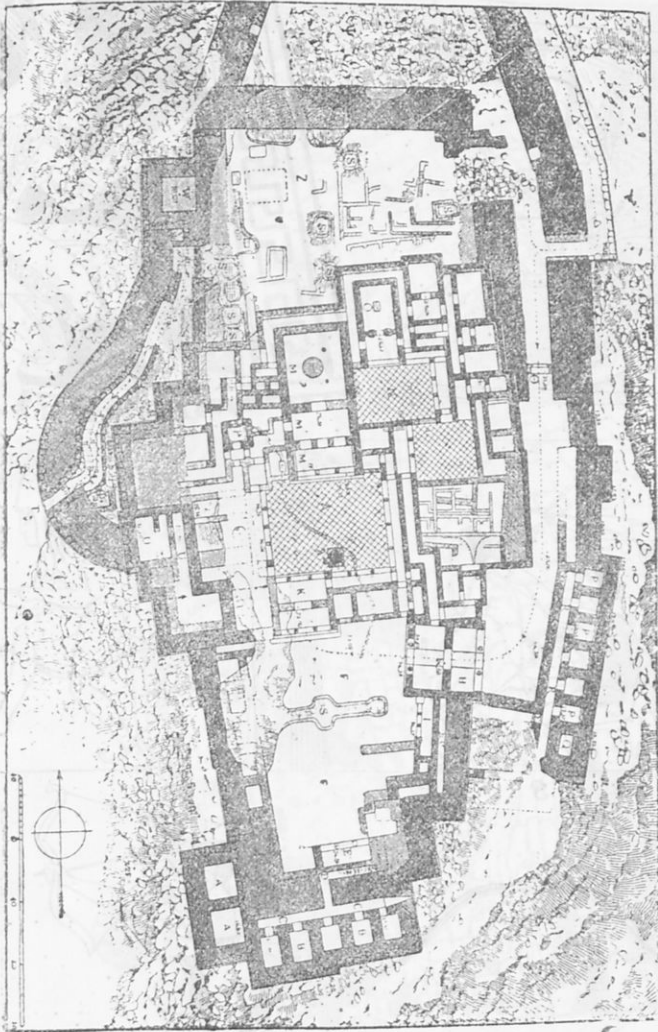
5

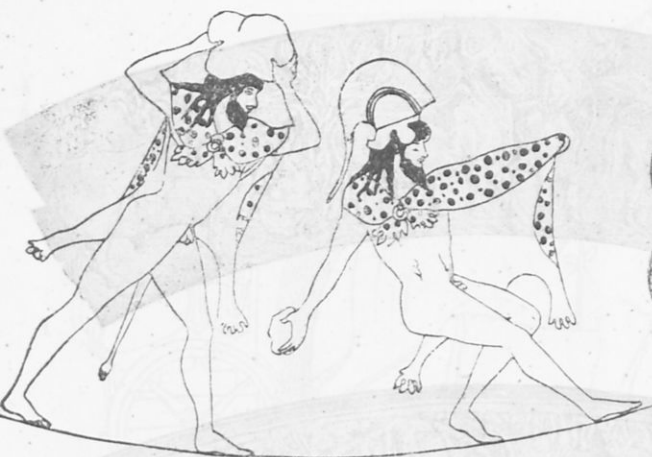

7

6

1

2

3

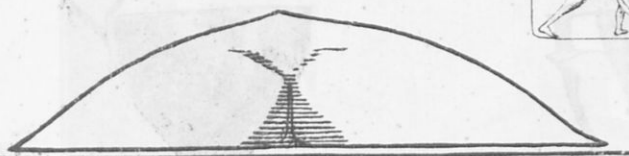
4

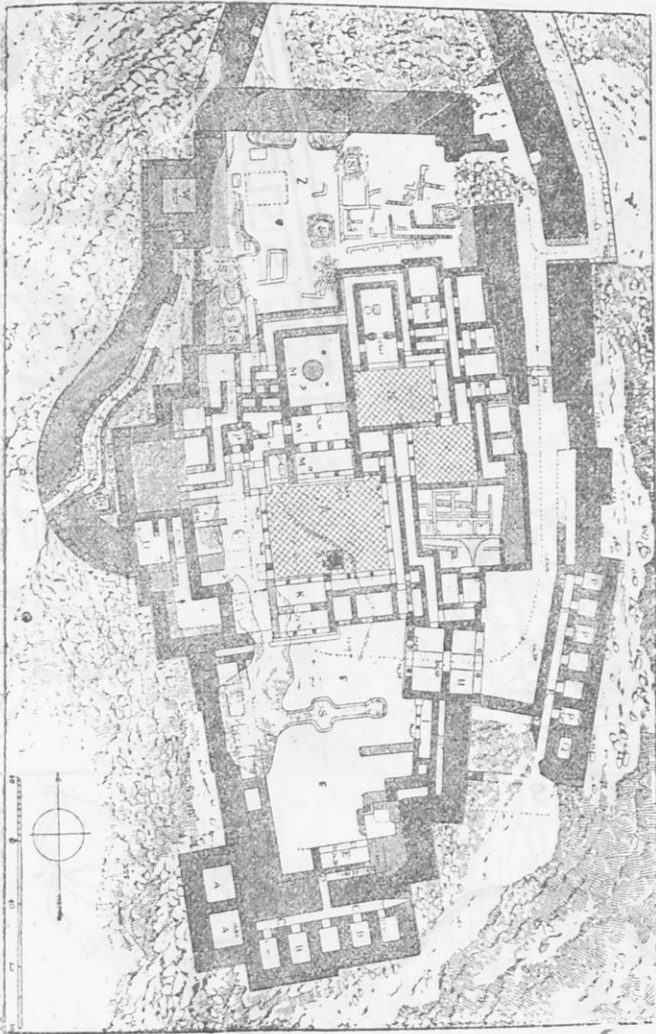
5

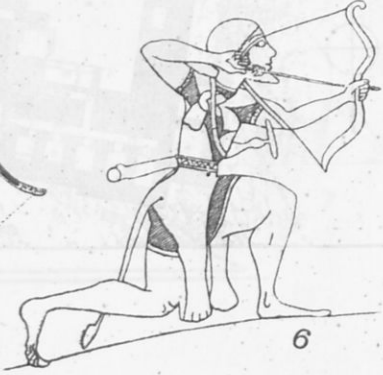
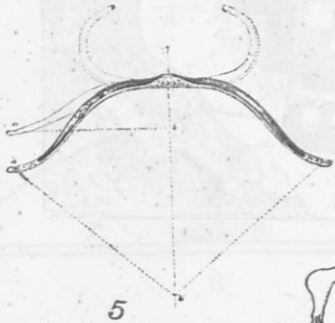
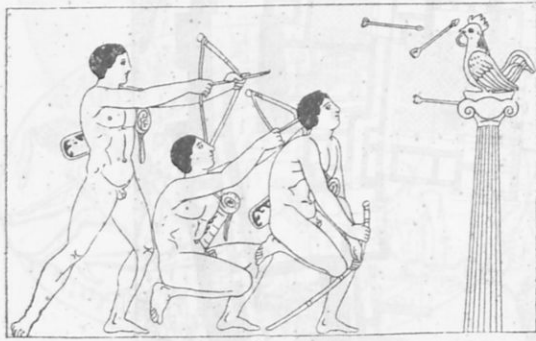

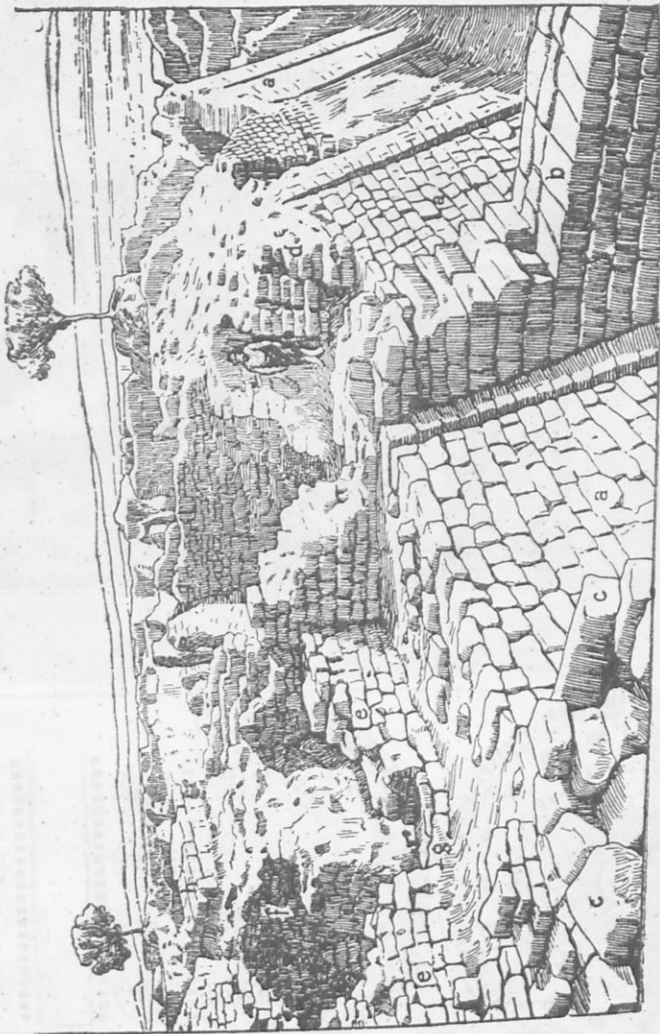
7

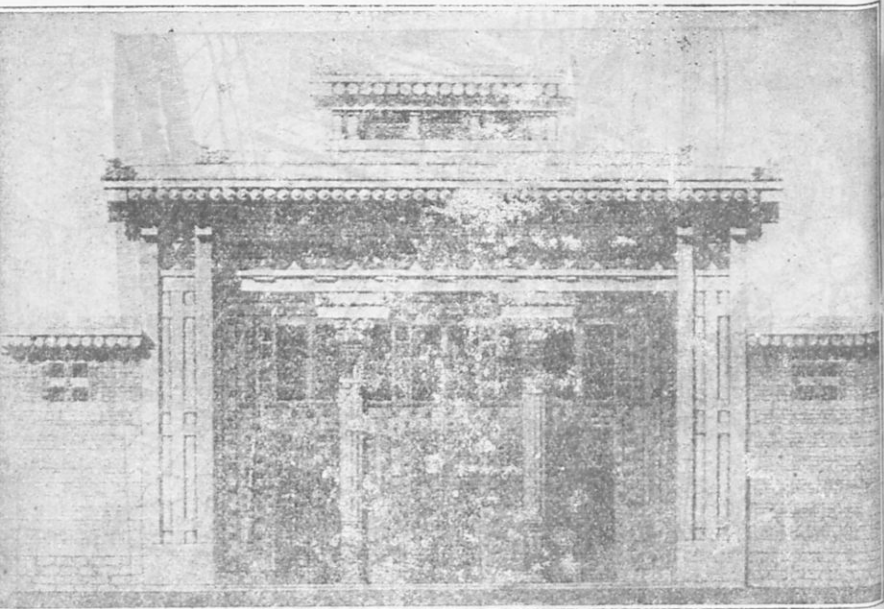

6

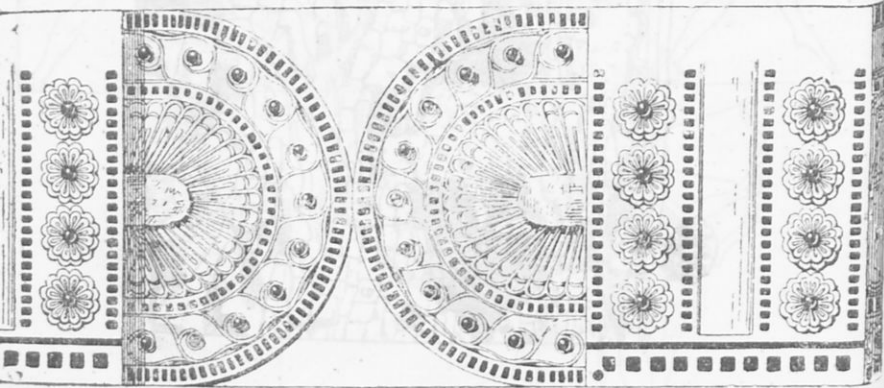

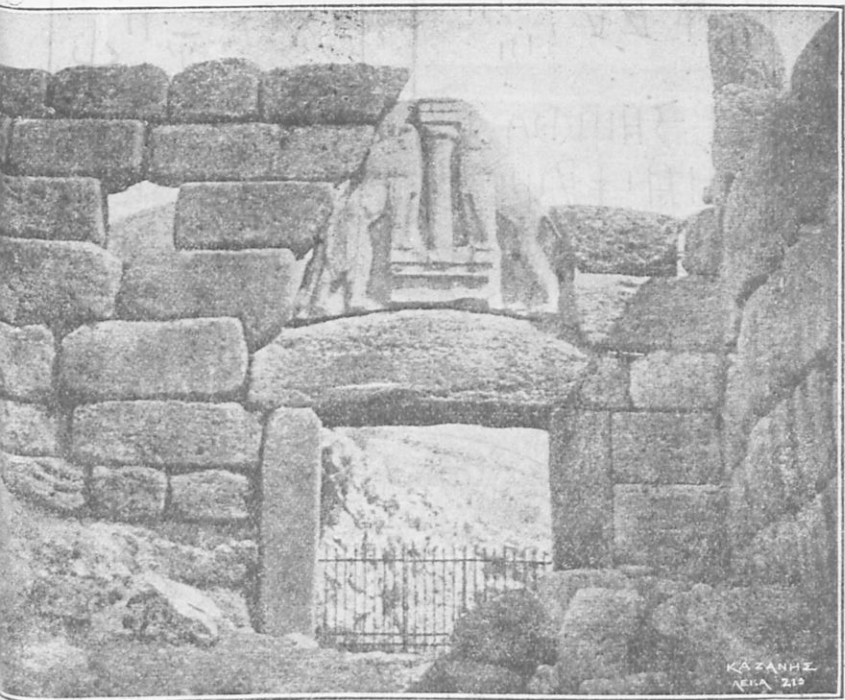

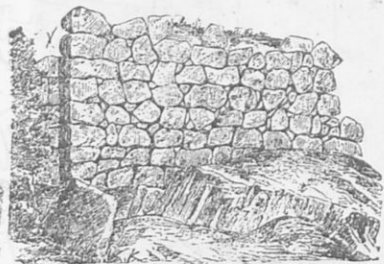
1

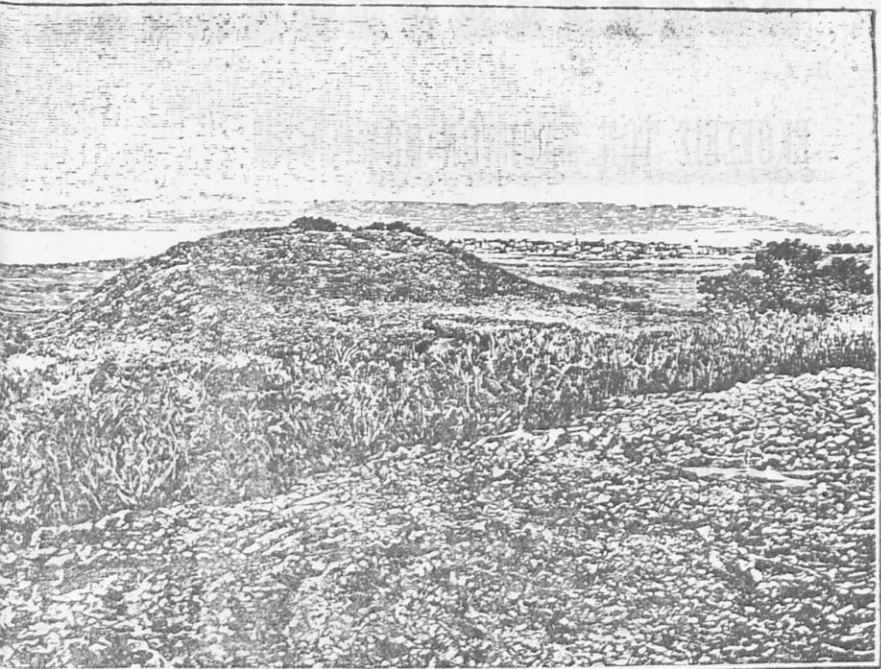
2

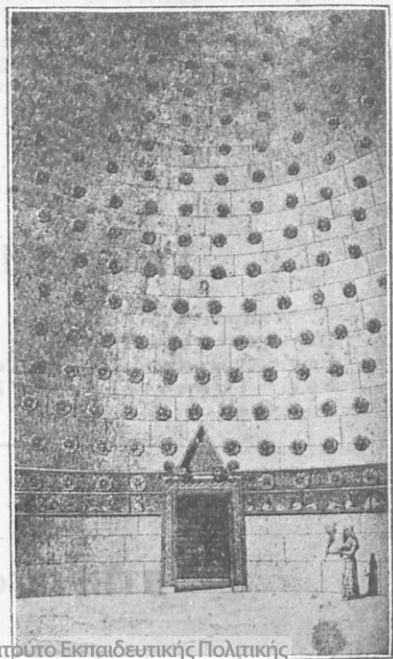
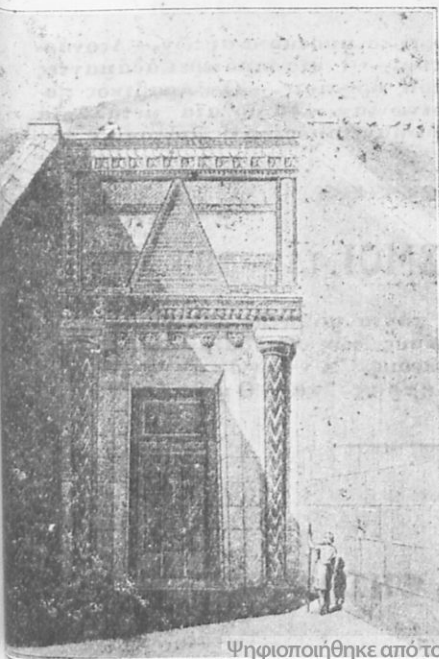
2

2

1

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΜΕΓΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ (Μ'—ΜΑ')

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

'Ανατολή ἡλίου.— Δύσις.— Ἔαρ.— Φθινόπωρον.— Χειμῶν.— Περιγραφαὶ ὠραιωτάτων τοπαίων.— Τὸ πράσινον.— Περὶ τῶν ἀστειδῶν πλανητῶν.— Ὁ πλανήτης Οὐρανός.— Ὁ Ἐρμῆς.— Ὁ Ἄρης.— Ὁ Ποσειδῶν.— Ὁ Κρόνος.— Ζεὺς ὁ γίγας τῶν κόσμων.— Ἡ Ἀφροδίτη.— Ὑπάρχει ζωὴ ἐπὶ τῶν πλανητῶν ;— Φυσικὴ σύστασις τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων.— Ὁ ἥλιος.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

Αἱ πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου καὶ τὰ μυστήρια αὐτῶν.— Λεονάρδος Δαβίντσι.— Οὐίλλιαμ Σαίξπηρ.— Ὅτι διασπόμεται ἡ ἀδάμαστος τοῦ κόσμου. Τὰ λουτρά παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.— Ὁ Ἀραβικὸς πολιτισμός.— Ὁ ἰατρός εἰς τὴν κοινωνίαν.— Τα ἀρχαῖα μεταλλεῖα τοῦ Λαυρείου.— Ὁ Γκαίτε.— Ὁ ῥωμαντισμός.— Ἡ διάτρησις τῆς γῆς κλπ. κτλ.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ (Λ'—ΛΒ')

'Απαραίτητον βοήθημα διὰ πάντα μαθητὴν τῆς ΣΤ' τάξεως. Περιέχουν χαρακτηρισμοὺς ὠραίους τῶν ὀπουδαιωτέρων προδῶπων τῶν Τραγωδιῶν τοῦ Σοφοκλέους Ἀντιγόνης, Οἰδίποδος Τυράννου καὶ Ἡλέκτρας καὶ Ὀμήρου Ἰλιάδος Ο-Ω.

Προσεχῶς :

ΠΤΕΡΩΤΟΙ, ΘΗΣΑΥΡΟΙ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Οἱ τελειόφοιτοι τῶν Γυμνασίων οἱ προτιθέμενοι νὰ ὑποστῶσιν εἰσιτηρίους ἐξετάσεις εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ Πολυτεχνεῖον ἢ ἄλλην Ἀνωτέραν Σχολὴν ἢ Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ προμηθευθῶσι πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ τεύχη τῶν Ἐκθέσεων.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες
να ὁμιλῶσιν ὡς ῥήτορες εἰς τὰς
μεγάλας ἑορτὰς τοῦ Σχολείου
των ἄς προμηθεύονται πάντα
μὲν τὰ τεύχη τῶν Ἐκθέσεων,
πρὸ πάντων δὲ τὰ Τεύχη Β', Θ',
Γ', ΙΒ', ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ-ΙΗ', ΙΘ-Κ',
ΚΓ-ΚΔ', ΚΗ-ΚΘ'.

ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΤΕΥΧΗ ΚΗ'—ΚΘ'

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πειθαρχία.

Τὸ χρῆμα.

Ἐπιστήμη καὶ ἠθική.

Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει.

Δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολεμοῦντας ἔμπροσθεν τῶν πραγμάτων εἶναι.

Αἰεὶ καθέστηκε τὸν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι.

Οἷς ἄθλα ἀρετῆς μέγιστα πρόκειται, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι κλπ. κλπ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

Ἀγαπητοὶ μαθηταί,

Ἀποφεύγετε τὰ φαῦλα καὶ ἄσεμνα βιβλία, τὰ ὅποια μαρμαίνου-
ν τὴν ἐξάνθησιν τοῦ σώματός σας καὶ τοῦ πνεύματός σας. Μελε-
τᾶτε τὰ ὠρκία βιβλία τῶν Ἐκθέ-
σεων, τὰ ὅποια καὶ πλοῦτον μέ-
γαν γνώσεων σᾶς παρέχουν καὶ
ἀρίστους μαθητὰς θὰ σᾶς ἀναδεί-
ξουν καὶ ἰσχυρότατα ὄπλα σᾶς
διαθέτουν, διὰ νὰ ἐπιπλεύσετε εἰς
τὴν σκληρὰν βιοπάλην. Ζητεῖτε
παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων
σας, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς χειμε-
ρινὰς ἢ θερινὰς ἐξετάσεις σας,
ὡς ἔπαθλον τῆς χρηστότητός
σας καὶ τῆς ἐπιμελείας σας μίαν
πλήρη σειρὰν Ἐκθέσεων. Εἶναι
τὸ εὐθηνότερον, ἀλλὰ καὶ πολυ-
τιμότερον δῶρον, τὸ ὅποῖον ἔ-
χουν νὰ σᾶς δώσουν.

Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ

190
—
1605

4090

€12

